

รวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๐ เล่ม ๒

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

หนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นการรวบรวมกฎหมายทั้งสิ้น จำนวน ๗๖ ฉบับ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติ จำนวน ๗๒ ฉบับ พระราชกำหนด จำนวน ๒ ฉบับ และรัฐธรรมนูญ จำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาในปี พุทธศักราช ๒๕๖๐ อันมีเนื้อหาของพระราชบัญญัติ / พระราชกำหนด / รัฐธรรมนูญ ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของกฎหมายที่มีการแก้ไขในแต่ละฉบับเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการค้นคว้าอ้างอิง และเพื่อเผยแพร่ให้แก่สมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ หน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ตลอดจนประชาชนผู้สนใจ ใฝ่ศึกษาทั่วไป

นายสรศักดิ์ เพียรเวช
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กันยายน ๒๕๖๑

คำนำ

การจัดทำหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๐ กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นการรวบรวมพระราชบัญญัติ จำนวน ๗๒ ฉบับ พระราชกำหนด จำนวน ๒ ฉบับ และรัฐธรรมนูญ จำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาในปีพุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยแต่ละฉบับได้นำเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย พร้อมทั้งได้สรุปสาระสำคัญของกฎหมายที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ตั้งแต่ฉบับแรกถึงฉบับปัจจุบันมาจัดทำเป็นบันทึกท้ายพระราชบัญญัติ / พระราชกำหนด เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าเพิ่มเติมถึงเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมในแต่ละครั้งและเพื่อความสะดวกในการค้นคว้ากฎหมายย้อนไปยัง ฉบับก่อน ๆ

ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๐ จะเป็นประโยชน์ แก่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนทั่วไป ที่สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใดคณะผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้ และขอรับไว้พิจารณาเพื่อการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย
กันยายน ๒๕๖๑

คณะที่ปรึกษา

นางบุษกร อัมพรประภา
นายจักรพันธ์ จันทระเจริญ
นายกุลพล วัชรภาพ

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพัฒนากฎหมาย

คณะผู้จัดทำ

นางวนิดา อินทรอำนวย
นางสาววรรณวิษ สว่างแจ้ง
นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์
นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ
นางวัลลภา ทองบางไทร
นางกัญชลิกา เทียนเถื่อน
นางสาวปารจรีย์ นวนกุล
นางสาวรวีวรรณ เขียววิชัย

วิทยากรชำนาญการพิเศษ
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
วิทยากรปฏิบัติการ
เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลอาวุโส
เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

<http://www.parliament.go.th/elaw>

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๓๐ หรือ ๓๒๑๐

รายละเอียดประกอบการใช้

หนังสือรวมกฎหมายปีพุทธศักราช ๒๕๖๐ นี้ มีกฎหมายจำนวนทั้งสิ้น ๗๖ ฉบับ โดยมีข้อมูลภายใต้กฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบด้วยข้อมูล ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ กฎหมายที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาในปีพุทธศักราช ๒๕๖๐

กฎหมายที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาในปี พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติ จำนวน ๗๒ ฉบับ พระราชกำหนดจำนวน ๒ ฉบับ และรัฐธรรมนูญ จำนวน ๒ ฉบับ โดยจัดเรียงชื่อเรื่องตามลำดับวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒ บันทึกท้ายกฎหมาย

บันทึกท้ายกฎหมาย คณะผู้จัดทำได้สืบค้นเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย ในแต่ละเรื่องตั้งแต่ฉบับแรก ซึ่งยังคงใช้บังคับอยู่ จนถึงฉบับแก้ไขเพิ่มเติมที่ประกาศใช้ในปัจจุบัน รวมทั้งวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของกฎหมายฉบับก่อน ๆ เพื่อนำมาจัดทำบันทึกท้ายพระราชบัญญัติ / พระราชกำหนดด้วย

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมาย (ภาคผนวก)

ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายประกอบด้วยข้อมูลวันที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ / พระราชกำหนด ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยเรียงตามลำดับการพิจารณาตั้งแต่ร่างกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จนถึงวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สารบัญ

ชื่อเรื่อง	หน้า
คำนำ	ก - ข
คณะผู้จัดทำ	ค
รายละเอียดประกอบการใช้	
๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐	๑
๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐	๖
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๙
๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทตลาดรองสินค้าที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๓๒
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๑๓๕
๔. พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๓๗
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๑๔๙
๕. พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๖๒
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๑๖๔
๖. พระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๗๓
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๑๘๗
๗. พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๙๔
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๑๖
๘. พระราชบัญญัติความรับผิดทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐	๒๒๕
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๓๖
๙. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐	๒๔๐
๑๐. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐	๒๔๓
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๔๗
๑๑. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๕๙
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๔๓๔
๑๒. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๐	๔๓๘
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๔๕๐
๑๓. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐	๔๕๗
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๔๗๕
๑๔. พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐	๔๙๔
๑๕. พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	๔๙๘
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๕๐๑

๑๖. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐	๕๐๙
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๕๑๒
๑๗. พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐	๕๒๓
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๕๒๖
๑๘. พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	๕๓๒
บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๕๓๗

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายและวันประกาศราชกิจจานุเบกษา ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๐

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔)

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ ทวิ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ยอมให้หักค่าใช้จ่าย เป็นการเหมาได้อ้อยละ ๕๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ ตี เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๓) เฉพาะที่เป็นค่าแห่งกุศลวิมล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (ก) (ข) และ (ค) ของ (๑) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) ผู้มีเงินได้ ๖๐,๐๐๐ บาท

(ข) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๖๐,๐๐๐ บาท

(ค) บุตร

(๑) บุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้มีเงินได้ หรือบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ คนละ ๓๐,๐๐๐ บาท

(๒) บุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ คนละ ๓๐,๐๐๐ บาท แต่รวมกันต้องไม่เกินสามคน

ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรทั้ง (๑) และ (๒) การหักลดหย่อนสำหรับบุตรให้นำบุตรตาม (๑) ทั้งหมดมาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม (๒) มาหัก เว้นแต่ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรตาม (๑) ที่มีชีวิตอยู่รวมเป็นจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป จะนำบุตรตาม (๒) มาหักไม่ได้ แต่ถ้าบุตรตาม (๑) มีจำนวนไม่ถึงสามคนให้นำบุตรตาม (๒) มาหักได้ โดยเมื่อรวมกับบุตรตาม (๑) แล้วต้องไม่เกินสามคน

การนับจำนวนบุตร ให้นับเฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตร โดยให้นับรวมทั้งบุตรที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วย

การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีและยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา หรือซึ่งเป็นผู้เยาว์ หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู แต่มิให้หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าวที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๓๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป โดยเงินได้พึงประเมินนั้นไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๔๒

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ตลอดปีภาษีไม่ว่ากรณีที่จะหักได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้นให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้แต่ฐานะเดียว”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิก (ฉ) ของ (๑) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๑๒๐,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (๑) (ข) และ (ค) ให้หักได้เฉพาะสามีหรือภริยาและบุตรที่อยู่ในประเทศไทย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก ให้หักลดหย่อนได้ ๖๐,๐๐๐ บาท

(๖) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ให้หักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) สำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (๒) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๒๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม (๑) ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ให้บุคคลทุกคน เว้นแต่ผู้เยาว์ หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคม ทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ถ้าบุคคลนั้น

(๑) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

(๒) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท

(๓) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท หรือ

(๔) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๒๒๐,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๑) สำหรับบุคคลธรรมดา แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) สำหรับบุคคลธรรมดา

เงินได้สุทธิไม่เกิน	๓๐๐,๐๐๐	บาท	ร้อยละ ๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๓๐๐,๐๐๐	บาท	
แต่ไม่เกิน	๕๐๐,๐๐๐	บาท	ร้อยละ ๑๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๕๐๐,๐๐๐	บาท	
แต่ไม่เกิน	๗๕๐,๐๐๐	บาท	ร้อยละ ๑๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๗๕๐,๐๐๐	บาท	
แต่ไม่เกิน	๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	ร้อยละ ๒๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
แต่ไม่เกิน	๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	ร้อยละ ๒๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
แต่ไม่เกิน	๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	ร้อยละ ๓๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	ร้อยละ ๓๕”

มาตรา ๑๓ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๑๔ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระสำหรับเงินได้พึงประเมิน ก่อนปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่หลักเกณฑ์การหักค่าใช้จ่าย การหักลดหย่อน การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีเงินได้ การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องยื่นรายการสำหรับบุคคลธรรมดา และอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ ตามประมวลรัษฎากร ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การหักค่าใช้จ่าย การหักลดหย่อน การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีเงินได้ การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องยื่นรายการสำหรับบุคคลธรรมดา และอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕)

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ ตีร ในส่วน ๓ บทกำหนดโทษ ของหมวด ๒ วิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน ของลักษณะ ๒ ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๓๗ ตีร ความผิดตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗ ทวิ หรือมาตรา ๔๐/๔ ที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากร และเป็นความผิดที่เกี่ยวกับจำนวน ภาษีอากรที่หลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงตั้งแต่สิบล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไป หรือจำนวนภาษีอากรที่ขอคืนโดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน ตั้งแต่สองล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไป และมีหน้าที่ เสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากรดังกล่าวได้กระทำในลักษณะที่เป็นกระบวนกรหรือเป็นเครือข่าย

โดยสร้างธุรกรรมอันเป็นเท็จหรือปกปิดเงินได้พึงประเมินหรือรายได้ เพื่อหลีกเลียงหรือฉ้อโกงภาษีอากร และมีพฤติกรรมปกปิดหรือซ่อนเร้นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อบังคับให้ติดตามทรัพย์สินนั้นได้ ให้ถือว่าความผิดดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เมื่ออธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาถอนการคุ้มครองความผิดทางภาษีอากรที่เข้าข่าย ความผิดมูลฐานส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแล้ว ให้ดำเนินการ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อไป

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยอธิบดี รองอธิบดีและที่ปรึกษากรมสรรพากรทุกคน”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยในฐานะสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้ง Asia Pacific Group on Money Laundering (APG) มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ (Terms of References) ที่กำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของ Financial Action Task Force (FATF) ในการกำหนดให้อาชญากรรมเกี่ยวกับภาษีอากรที่มีลักษณะร้ายแรงเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และเพื่อให้เป็นไปตามเหตุผลดังกล่าว อีกทั้งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปรามการหลีกเลี่ยงและการฉ้อโกงภาษีอากร สมควรกำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีอากรและการฉ้อโกงภาษีอากรที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรงเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

ประมวลรัษฎากรประกาศใช้บังคับเป็นครั้งแรกโดยพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๒ เป็นต้นไป และที่แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรในยุครัฐบาลต่าง ๆ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๖๘ ฉบับ ตามลำดับ ดังนี้

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล แปลก พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ประกาศใช้ประมวลรัษฎากรและที่แก้ไขเพิ่มเติมตามลำดับที่ ๑ – ๕ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑
๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒
๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓
๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕ และ
๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเรือตรี ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตามลำดับที่ ๖ – ๘ ดังนี้

๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙
๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๐
๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๙๐

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล แปลก พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๙ – ๑๓ ดังนี้

๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔
๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๐๕
๑๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๐๖
๑๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๐๗
๑๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๐๗

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๑๔ – ๑๖ ดังนี้

๑๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑
๑๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑
๑๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๑

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๑๗ – ๒๐ ดังนี้

๑๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๒
๑๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒
๑๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒
๒๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตามลำดับที่ ๒๑ – ๒๔ ดังนี้

๒๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘
๒๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ (แก้ไขอัตราภาษีการค้า)
๒๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓
๒๔. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ (จอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติ)

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายสัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตามลำดับที่ ๒๕ – ๒๘ ดังนี้

๒๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖
๒๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖
๒๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗
๒๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

ในสมัย พอเรือเอก สงัด ชลออยู่ เป็นหัวหน้าคณะปฏิวัติ ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตามลำดับที่ ๒๙ – ๓๑ ดังนี้

๒๙. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘ (วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐)
๓๐. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๙ (วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐)
๓๑. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ (วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐)

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตามลำดับที่ ๓๒ – ๓๔ ดังนี้

๓๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑
๓๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑
๓๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตามลำดับที่ ๓๕ – ๔๕ ดังนี้

๓๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ (อนุมัติเมื่อคราวประชุม รัฐสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๒๓ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๒๓)
๓๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๓ (อนุมัติเมื่อคราวประชุม รัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๔)
๓๗. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ (อนุมัติเมื่อคราวประชุม รัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๔)
๓๘. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ (อนุมัติเมื่อคราวประชุม ร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๕)
๓๙. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ (อนุมัติเมื่อคราวประชุม ร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๕)
๔๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕
๔๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕
๔๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ (อนุมัติเมื่อคราวประชุม ร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๒๖ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖)

๔๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ (อนุมัติเมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๒๗ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๗ และวุฒิสภา ชุดที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๒๗ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๒๗)

๔๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ (อนุมัติเมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒/๒๕๒๘ (สมัยสามัญ) วันพุธที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๘ และวุฒิสภา ชุดที่ ๔ ครั้งที่ ๓/๒๕๒๘ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๒๘)

๔๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร โดยประกาศใช้พระราชบัญญัติและพระราชกำหนดตามลำดับที่ ๔๖ – ๔๘ ดังนี้

๔๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ (อนุมัติเมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑/๒๕๓๒ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๒ และวุฒิสภา ชุดที่ ๖ ครั้งที่ ๒/๒๕๓๒ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒)

๔๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๓๓

๔๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๓๔

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตามลำดับที่ ๔๙ – ๕๑ ดังนี้

๔๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔

๕๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔

๕๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตามลำดับที่ ๕๒ – ๕๔ ดังนี้

๕๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ (อนุมัติเมื่อคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕/๒๕๓๕ วันศุกร์ที่ ๓ มกราคม ๒๕๓๕)

๕๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ (กำหนดความรับผิดของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินได้ซึ่งแสดงข้อความในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายไม่ถูกต้อง เพื่อให้การให้เครดิตภาษีเป็นไปโดยรอบคอบและถูกต้อง)

๕๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๐ (แก้ไขให้เงินสำรองไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญหรือสงสัยจะสูญ ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้เต็มจำนวน ซึ่งอนุมัติเมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ ครั้งที่ ๓) วันพุธที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ และประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตามลำดับที่ ๕๕ – ๕๖ ดังนี้

๕๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๑

๕๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตามลำดับที่ ๕๗ – ๕๘ ดังนี้

๕๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔ (แก้ไขเพิ่มเติมให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีครอบคลุมถึงเขตปลอดอากร และเขตที่กฎหมายกำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้าตามที่จะได้มีการจัดตั้งขึ้นต่อไป)

๕๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๔๔

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๕๙ ดังนี้

๕๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๒

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๖๐ ดังนี้

๖๐. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๕ (อนุมัติเมื่อคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ และวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖)

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรตามลำดับที่ ๖๑ – ๖๘ ดังนี้

๖๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๕๗

๖๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๕๗

๖๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๕๘

๖๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๕๙

๖๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๖๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

๖๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

๖๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประมวลรัษฎากรที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมอีกจำนวน ๖๗ ฉบับ ทั้งนี้ รายละเอียดตามลำดับดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๒ เว้นแต่เฉพาะในลักษณะ ๒ หมวด ๖ เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๔๘๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรตราประมวลรัษฎากรเพื่อปรับปรุงการรัษฎากรตามหลักความเป็นธรรมแก่สังคม จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ใช้ประมวลรัษฎากรที่ตราไว้ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในลักษณะ ๒ หมวด ๖ ว่าด้วยอากรแสตมป์นั้น ให้ใช้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็นต้นไป (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกกฎหมาย ๘ ฉบับ ได้แก่

๑) พระราชบัญญัติเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๘

๒) พระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านา ร.ศ. ๑๑๙

๓) พระราชบัญญัติลักษณะการเก็บภาษีค่าที่ไร้อ้อย พุทธศักราช ๒๔๖๔

๔) พระราชบัญญัติเปลี่ยนวิธีเก็บภาษียา ร.ศ. ๑๑๙

๕) ประกาศพระราชทานยกเงินอากรสวนใหญ่ค้างเก่าและเดินสำรวจต้นผลไม้ใหม่ สำหรับเก็บเงินส่วนใหญ่ รัตนโกสินทรศก ๑๓๐

๖) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช ๒๔๗๕

๗) พระราชบัญญัติภาษีการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๕

๘) พระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกันภัย พุทธศักราช ๒๔๗๖ รวมถึงบรรดาพิกัตอัตรา ข้อบังคับ กฎ ประกาศและบทกฎหมายอื่น ซึ่งออกเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหรือดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น อนึ่ง นับตั้งแต่วันที่ใช้บทบัญญัติในลักษณะ ๒ หมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากรว่าด้วยอากรแสตมป์ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ กับบรรดาพิกัตอัตรา ข้อบังคับ กฎและบทกฎหมายอื่นซึ่งออกเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมหรือดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๓. บรรดาพระราชบัญญัติ ประกาศ พิกัดอัตรา ข้อบังคับ กฎ และบทกฎหมายที่ให้ยกเลิกตามความในมาตรา ๔ วรรคแรกนั้น ยังคงให้ใช้บังคับได้ในการเก็บภาษีอากร จำนวนพุทธศักราชต่าง ๆ ก่อนใช้ประมวลรัษฎากร ส่วนพระราชบัญญัติ พิกัดอัตรา ข้อบังคับ กฎและบทกฎหมายที่ให้ยกเลิกตามความในมาตรา ๔ วรรคสุดท้ายก็ยังคงให้ใช้บังคับได้ในการเก็บอากรที่จะพึงเรียกเก็บได้ก่อนใช้บทบัญญัติในลักษณะ ๒ หมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากรว่าด้วยอากรแสตมป์ (มาตรา ๕)

๔. ประมวลรัษฎากร มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๗๙ มาตรา ประกอบด้วย ๔ ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะที่ ๑ ข้อความเบื้องต้น (มาตรา ๑ – มาตรา ๔)

ลักษณะที่ ๒ ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร แบ่งเป็น ๗ หมวด ดังต่อไปนี้

หมวด ๑ บทเบ็ดเตล็ดทั่วไป (มาตรา ๕ – มาตรา ๑๓)

หมวด ๒ วิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน เริ่มตั้งแต่มาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๓๗ แบ่งเป็น ๓ ส่วน

ส่วน ๑ การยื่นรายการและการเสียภาษีอากร (มาตรา ๑๗ – มาตรา ๒๗)

ส่วน ๒ การอุทธรณ์ (มาตรา ๒๘ – มาตรา ๓๔)

ส่วน ๓ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๓๕ – มาตรา ๓๗)

หมวด ๓ ภาษีเงินได้ เริ่มตั้งแต่ มาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๗๖ แบ่งเป็น ๓ ส่วน

ส่วน ๑ ข้อความทั่วไป (มาตรา ๓๘ – มาตรา ๓๙)

ส่วน ๒ การเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา (มาตรา ๔๐ – มาตรา ๖๔)

ส่วน ๓ การเก็บภาษีจากบริษัทและหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๖๕ – มาตรา ๗๖)

หมวด ๔ ภาษีโรงค้า เริ่มตั้งแต่มาตรา ๗๗ ถึงมาตรา ๙๒ และพิกัดอัตรา ๓ ฉบับ คือ
 พิกัดอัตราฉบับที่ ๑ ว่าด้วยเรื่องฝ้าย
 พิกัดอัตราฉบับที่ ๒ ว่าด้วยเรื่องร้านค้า
 พิกัดอัตราฉบับที่ ๓ ว่าด้วยเรื่องโรงอุตสาหกรรม

หมวด ๕ ภาษีการธนาคาร และเครดิตฟองซิเอร์ การออมสินและการประกันภัย (มาตรา ๙๓ – มาตรา ๑๐๒)

หมวด ๖ อากรแสตมป์ เริ่มตั้งแต่มาตรา ๑๐๓ ถึงมาตรา ๑๒๙ แบ่งเป็น ๓ ส่วน
 ส่วน ๑ การเสียอากร (มาตรา ๑๐๔ – มาตรา ๑๑๒)
 ส่วน ๒ เบ็ดเตล็ด (มาตรา ๑๑๓ – มาตรา ๑๒๓)
 ส่วน ๓ บทลงโทษ (มาตรา ๑๒๔ – มาตรา ๑๒๙)

หมวด ๗ อากรมหรสพ (มาตรา ๑๓๐ – มาตรา ๑๔๓) ทั้งนี้มีบัญญัติอากรมหรสพ บัญญัติไว้โดยละเอียดตามฐานต่าง ๆ แยกได้ ๑๐ ฐาน โดยฐานแรกคือ ตั๋วราคาสูงกว่า ๕ สตางค์แต่ไม่เกิน ๑๐ สตางค์เก็บอากร ๒ สตางค์ เป็นต้น

ลักษณะ ๓ เงินช่วยเหลือบำรุงท้องที่ (มาตรา ๑๔๔ – มาตรา ๑๖๖) ซึ่งมีบัญญัติประเภทและ ชั้นของที่ดินท้ายมาตรา ๑๖๖ ได้แก่ ประเภท ๑ ที่ดินนอกเขตเทศบาล ประเภท ๒ ที่ดินในเขตเทศบาล และ ประเภท ๓ ที่ดินซึ่งอยู่ในเขตรัศมี ๒๐๐ เมตรของที่ตั้งสถานที่ต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในลักษณะนี้ซึ่งเรียกเก็บเงิน ช่วยบำรุงท้องที่เท่ากับที่ดินในเขตเทศบาล เช่น ที่ดินซึ่งอยู่ในเขตรัศมี ๒๐๐ เมตรของสถานีรถไฟ ที่ว่าการอำเภอ เป็นต้น

ลักษณะ ๔ เงินช่วยเหลือประถมศึกษา (มาตรา ๑๖๗ – มาตรา ๑๗๙) ซึ่งเงินช่วยเหลือประถมศึกษา เป็นเงินสบทบ ชายที่บรรลุนิติภาวะที่อยู่ในราชอาณาจักรต้องเสียเงินช่วยการศึกษาเป็นจำนวนคนละ ๑ บาทต่อ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ทั้งนี้ มีกรณียกเว้นไม่ต้องเสียเงินช่วยเหลือดังกล่าว ตามมาตรา ๑๗๔ เช่น ผู้มีอายุครบ ๕๕ ปีบริบูรณ์ ภิษุสามเณร บาทหลวงและกำนันผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น

๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๒ หน้า ๑๔๔๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติ ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๘ มาตรา โดยได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ด้วยการเพิ่มความในบางมาตรา แห่งประมวลรัษฎากรและยกเลิก ความบางมาตราแห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเรื่องการขอใบแทนใบเสร็จในกรณีที่เจ้าหน้าที่ ได้ออกใบเสร็จให้ผู้เสียภาษีไปแล้ว หากต้องการขอใบแทน ให้ขอได้ ณ ที่ว่าการอำเภอโดยเสียค่าธรรมเนียม ฉบับละ ๕๐ สตางค์ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มสาระสำคัญให้อำเภอมีอำนาจเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานประเมิน ซึ่งมีอำนาจออกหมายเรียกผู้ไม่ยื่นรายการมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับสิ่งที่ยื่นรายการหรือพยานนั้น ให้นำสมุดบัญชีหรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๕ วันนับแต่วันส่งหมายนั้น (มาตรา ๔ – มาตรา ๗)

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการแก้ไขในส่วนที่เป็นหมายหรือคำสั่งของอำเภอเพื่อให้ปรากฏในบทลงโทษให้สอดคล้องกันกับการแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งให้อำเภอมีอำนาจออกหมายหรือคำสั่งด้วย (มาตรา ๘)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยกเลิกการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๒๕ ซึ่งให้ใช้เป็นการเหมาสำหรับค่าใช้จ่ายในกิจการของวิชาชีพอิสระตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้ (มาตรา ๙)

๕. เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับให้บุคคลซึ่งมิใช่นิติบุคคล ประกอบกิจการเช่นหุ้นส่วนได้รับเงินได้พึงประเมินยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดด้วย นอกจากบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนต้องยื่นแล้ว (มาตรา ๑๐)

๖. เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าเงินงวดที่ ๑ ไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระเงินภาษีเป็น ๒ งวด และให้ใช้มาตรา ๒๗ บังคับ (มาตรา ๑๑)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ (๑) และมาตรา ๖๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความชัดเจนในส่วนเงินที่ต้องเสียภาษีที่เป็นดอกเบี้ยที่จ่ายเป็นดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยพันธบัตรหรือดอกเบี้ยเงินกู้อื่นมีลักษณะเป็นเงินทุนและในกรณีบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นธนาคารก่อนจ่ายเงินได้ต้องเสียภาษีจากการเทียบยอดเงินฝากในบัญชี ตามบทบัญญัติของกฎหมาย แต่อย่างน้อยจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียต้องไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท (มาตรา ๑๒ – มาตรา ๑๓)

๘. ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเสียภาษีตามความในส่วนนี้ ให้เสียตามอัตราภาษีปกติในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่อนุมัติบัญชีและงบดุล ส่วนในกรณีที่ไม่มีการประชุมใหญ่ให้เสียภาษีภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ถึงจ่ายเงินได้ตามมาตรา ๖๕ (มาตรา ๑๔)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่อนุมัติบัญชีและงบดุลทุกปี หรือในกรณีที่ไม่มีการประชุมใหญ่ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พึงจ่ายเงินตามมาตรา ๖๕ ให้บริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการต่อเจ้าพนักงานประเมินตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๖๕ และยอดเงินต่าง ๆ ตามมาตรา ๖๗ (มาตรา ๑๕)

๑๐. เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๘๓ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าเงินงวดที่ ๑ ไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ต้องเสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระเงินภาษีเป็น ๒ งวด และให้ใช้มาตรา ๒๗ บังคับ (มาตรา ๑๖)

๑๑. เพิ่มความต่อท้ายมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับ “นายตรวจ” หมายความว่า เจ้าพนักงานหรือรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๑๗)

๑๒. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับถ้อยคำในการออกใบรับ ซึ่งผู้รับชำระราคาต้องออกใบรับ และได้เพิ่มผู้ชำระราคา ซึ่งจะได้มีการเรียกร้องให้ออกใบรับได้ด้วย (มาตรา ๑๘)

๑๓. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับให้นายตรวจมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการค้าหรือสำนักงานใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบตราสาร หรือออกหมายเรียกแล้วแต่กรณีได้ (มาตรา ๑๙)

๑๔. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบทลงโทษ นอกจากกรณีจงใจกระทำหรือทำตราสารให้ผิดความจริงเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยได้เพิ่มกรณี “ออกใบรับไม่เกินสำหรับมูลค่าเกิน ๕ บาท หรือแบ่งหรือแยกมูลค่าที่ได้รับชำระนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียอากรก็ดี” มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท (มาตรา ๒๐)

๑๕. เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าความผิดตามความในวรรคก่อน ปรากฏขึ้นด้วยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลที่มีใช้พนักงานของรัฐบาลทำการในหน้าที่นอกจากเงินค่าปรับแล้ว ให้ผู้มีความผิดเสียเงินเป็นค่าสินบนจ่ายให้แก่บุคคลดังกล่าวอีกด้วย เป็นจำนวนเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของเงินค่าปรับ แต่อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๓ บาท (มาตรา ๒๑)

๑๖. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับนายตรวจในบทลงโทษเพื่อสอดคล้องกัน ในกรณีหากผู้ใดไม่อำนวยความสะดวก หรือโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนายตรวจ ซึ่งออกตามมาตรา ๑๒๓ หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถาม ผู้นั้นมีความผิดซึ่งมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท (มาตรา ๒๒)

๑๗. ยกเลิกความในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ข้อ ๒ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๑๑ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๓)

๑๘. ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๔ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบทลงโทษที่เก็บเงินเพื่อบำรุงสาธารณประโยชน์ โดยเฉพาะและโดยไม่หักรายจ่ายจากเงินที่เก็บได้ ซึ่งได้เป็นไปตามลักษณะที่รัฐมนตรีกำหนดระเบียบการไว้ (มาตรา ๒๔)

๑๙. เพิ่มความต่อท้ายมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในส่วนของที่ดินที่ต้องเสียเงินช่วยบำรุงท้องที่ซึ่งเหลือจากที่จัดเป็นที่อยู่อาศัยแล้วนั้น ได้กำหนดให้ “การพิจารณาหักที่ดินออก ในกรณีที่บุคคลคนเดียวมีที่ดินหลายแปลง ให้หักให้เฉพาะที่เกี่ยวกับที่ดินซึ่งได้อยู่อาศัยนานที่สุดในปีสำรวจปีหนึ่ง ๆ แปลงเดียว” ทั้งนี้ หากมีกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ให้หักสำหรับตัวผู้ต้องเสียเงินช่วยบำรุงท้องที่และภริยาหรือสามีที่อยู่ร่วมกันนั้นให้หักได้โดยส่วนเฉลี่ย แต่ต้องไม่เกินอัตราตามที่กำหนดไว้เว้นแต่บุตรที่อยู่ร่วมด้วยให้หักให้ทุกคน ๆ ละ ๒๐๐ ตารางเมตร (มาตรา ๒๕)

๒๐. ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับที่ดินซึ่งมีราคาปานกลางสูงกว่าไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ถือว่าไม่ใช่ที่ดินสำหรับอยู่อาศัย และไม่ได้การยกเว้นตามมาตรา ๑๕๐ (มาตรา ๒๖)

๒๑. ยกเลิกความในวรรค ๒ ของมาตรา ๑๖๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดให้ที่ดินซึ่งใช้ในการเพาะปลูก นอกจากต้องเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร และให้อยู่ในเงื่อนไขนอกเขตที่ดินประเภท ๓ ตามบัญชีประเภท และชั้นของที่ดินท้ายลักษณะนี้ด้วย (มาตรา ๒๗)

๒๒. ยกเลิกความในบัญชีประเภทและชั้นของที่ดินประเภท ๓ ทำยลักษณะ ๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๘)

๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๔ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นวรรค ๒ และวรรค ๓ ของมาตรา ๑๘ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีที่ต้องเสียภาษีอากรถึงแก่ความตายก่อนได้รับแจ้งจำนวนภาษีอากรที่ประเมิน ให้อำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินแจ้งจำนวนภาษีอากรดังกล่าวไปยังผู้จัดการมรดก หรือทายาทหรือบุคคลอื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี ถ้าได้ประเมินแล้ว ไม่มีจำนวนที่ต้องเรียกเก็บหรือเรียกคืนการแจ้งเป็นอันระงับ แต่ทั้งนี้ อำเภอหรือเจ้าพนักงานยังมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ซึ่งมาตราดังกล่าวให้มีอำนาจออกหมายเรียกในกรณีที่ผู้เสียภาษีไม่ยื่นแสดงรายการ ทั้งมีอำนาจแก้ไขจำนวนเงินที่ประเมินและแจ้งให้ผู้เสียภาษีชำระ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “ปีภาษี” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแต่เดิมหมายถึง “ปีตามปฏิทินหลวง” กล่าวคือ คำว่า “ปีภาษี” ให้หมายความว่า “ปีประติทิน” (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการเก็บภาษีเงินได้จากบุคคลธรรมดา นอกจากให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน สมาคม หรือคณะบุคคลผู้ที่ยื่นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้เพิ่มอนุมาตรา (๔) ด้วย โดยให้หักเงินภาษีเงินได้ทุกคราวที่จ่ายเงิน แต่ยกเว้นดอกเบี้ยเงินกู้ยืม (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ และความในวรรค ๒ ของมาตรา ๕๖ ซึ่งเพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับในกรณีการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินของบุคคลในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว มีเงินได้พึงประเมินเกินกว่า ๖๐๐ บาท ให้ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปี ซึ่งแต่เดิมนั้นเป็นเดือนพฤษภาคมที่ได้ยกเลิกไปแล้ว ทั้งนี้ให้คณะบุคคลซึ่งมีเงินเดือนบุคคลที่ต้องยื่นภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปี เช่นเดียวกัน (มาตรา ๖)

๕. เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีที่ผู้มีเงินได้เกิน ๖๐๐ บาท ในปีภาษีล่วงมาแล้ว ได้เพิ่มเติมในกรณีที่ตายก่อนที่ได้มีการปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๖ หรือก่อนที่ผู้แทน

โดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาลได้ปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๗ และได้เพิ่มเติมให้เป็นหน้าที่โดยการปฏิบัติแทนของผู้จัดการมรดกหรือของทายาทหรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดกด้วย (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับปีภาษี ซึ่งระยะเวลาเดิมจากภายในเดือนเมษายนทุก ๆ ปีนั้นได้ยกเลิกไปแล้ว และให้เป็นภายในเดือนมกราคมทุก ๆ ปี ในการยื่นแสดงรายการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ส่วนการยื่นแสดงรายการกรณีบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือคณะบุคคล มีหน้าที่หักเงินได้ตามมาตรา ๕๐ ต้องยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) แล้วพระราชบัญญัตินี้ได้เพิ่ม อนุมาตรา (๔) ของมาตรา ๔๐ ด้วย (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับในกรณีที่บุคคลตั้งตัวแทนจัดการทรัพย์สินหรือผู้รับประโยชน์จากทรัสต์ เป็นผู้มีเงินได้สุทธิถึงจำนวนต้องเสียภาษี ซึ่งแต่เดิมนั้นบัญญัติไว้เพียงกรณีผู้ไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถเท่านั้น พระราชบัญญัตินี้ได้เพิ่มเติมผู้ที่ถึงแก่ความตายด้วย จึงได้บัญญัติเพิ่มเติมในส่วนของผู้ที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ โดยเพิ่มเติมผู้จัดการมรดก ทายาทหรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดกนอกจากผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ ตัวแทนหรือทรัสต์แล้วแต่กรณี เพื่อให้สอดคล้องกัน (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ และในมาตรา ๖๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับได้ยกเลิกการให้เสียภาษีภายใน ๙๐ วันในกรณีไม่มีการประชุมใหญ่ โดยกำหนดให้เป็นภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันสุดท้ายของระยะเวลาบัญชี ๑๒ เดือน ใช้บังคับแทน รวมทั้งแก้ไขในการยื่นรายการต่อเจ้าพนักงานประเมินในกรณีไม่มีการประชุมใหญ่ ภายใน ๑๒๐ วันเช่นเดียวกัน (มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑)

๙. ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “ปีภาษี” เดิมหมายความว่า “ปีปฏิทินหลวง” ในมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร โดยมาตรา ๑๒ คำว่า “ปีภาษี” ให้หมายความว่า “ปีประติทิน” (มาตรา ๑๒)

๑๐. ยกเลิกความในวรรค ๑ และวรรค ๒ ของมาตรา ๘๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน ในการยื่นรายการเพื่อเสียภาษีของผู้เริ่มประกอบกิจการจะต้องเสียภาษีตามมาตรา ๗๙ (๒) ในระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ในปีภาษีปีใด ต้องยื่นภายใน ๖๐ วัน นับแต่เริ่มประกอบกิจการนั้น ในกรณีที่เริ่มประกอบกิจการในระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ในปีภาษีปีใดไม่ต้องยื่นรายการเสียภาษีในปีนั้น (มาตรา ๑๓)

๑๑. ยกเลิกความในข้อ ๒ วรรค ๑ แห่งพิกัดอัตราฉบับที่ ๓ ท้ายมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร โดยพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ปีภาษี ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ซึ่งเป็นการแก้ไขระยะเวลาปีภาษีในกรณีเริ่มประกอบกิจการในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งได้ยกเลิกปีภาษีระหว่างวันที่ ๑ เมษายนและวันที่ ๓๐ กันยายน (มาตรา ๑๔)

๑๒. ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “ขีดฆ่า” และ “ปิดแสดมภ์บริบูรณ์” ในมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน โดยเพิ่มเติมความหมายของคำว่า “ขีดฆ่า” ในกรณีแสดมภ์คุณนอกจากให้เขียนบนตราสารแสดมภ์คุณปรากฏอยู่ในด้านหน้าของตราสารนั้นแล้ว ได้เพิ่มข้อความว่า “หรือยื่นตราสารให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับแสดมภ์” ส่วนคำว่า “ปิดแสดมภ์บริบูรณ์” ได้เพิ่มความต่อท้ายมาตรา ๑๐๓ ความว่า “หรือโดยยื่นตราสารให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับแสดมภ์คุณและชำระเป็นเงินจำนวนไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสียและขีดฆ่าแล้ว” (มาตรา ๑๕)

๑๓. ยกเลิกความในวรรค ๑ ของมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน โดยแก้ไขในกรณีที่เมื่อออกไปรับตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๕ หรือไม่ปิดแสดมภ์หรือไม่ออกไปรับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๖ ซึ่งออกไปรับเมื่อถูกเรียกร้องโดยไม่ปิดแสดมภ์บริบูรณ์ตามจำนวนอากรที่ต้องเสียถือว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท (มาตรา ๑๖)

๑๔. ให้เพิ่มความเป็นข้อยกเว้น ฉ. ช. ซ. ณ. และ ญ. ของข้อ ๒๙ ในบัญชีอัตราอากรแสดมภ์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยบัญชีแก้ไขอัตราอากรแสดมภ์ท้ายพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ ได้กำหนดข้อยกเว้น ของ ฉ. ช. ซ. ณ. และ ญ. ของข้อ ๒๙ คือ (มาตรา ๒๗)

ฉ. แบบ ป.ค. ๔๓ เรื่องขอทำการเพาะปลูกในเขตตะกาะหรือดอนในแม่น้ำโขงของกระทรวงมหาดไทย

ช. แบบ ป.๒ เรื่องแจ้งความสำรวจเด็กของกระทรวงธรรมการ

ซ. แบบ ป.๕ เรื่องส่งเด็กเข้าเรียนของกระทรวงธรรมการ

ณ. แบบพิมพ์ของกองประมวลสถิติ

ญ. แบบ ร.ว. ๒๒ เรื่องชี้เขตที่ดินของกรมที่ดินและโลหกิจ

๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๖ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๔๘๕ หน้า ๒๕๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๔๘๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญคือ เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีที่ไม่มีสภาจังหวัด เมื่อคณะกรรมการตีราคาปานกลางแล้วให้เสนอการตีราคานั้นตั้งคณะกรรมการจังหวัดพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจังหวัดเห็นชอบด้วยหรือแก้ไขประการใดแล้ว ก็ให้คณะกรรมการจังหวัดประกาศประเภทและชั้นของที่ดินนั้นไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอและตำบลนั้น ๆ (มาตรา ๓)

๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๖๖ วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๘๕ หน้า ๑๘๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๘๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญคือ เพิ่มความпенวัก ๒ ของมาตรา ๑๗๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเมื่อมีเหตุพิเศษ ให้รัษฎมนตรีมีอำนาจประกาศขยายเวลาในการเสียเงินช่วยการประถมศึกษาซึ่งเป็นการผ่อนผันให้แก่บุคคลบางจำพวก หรือบุคคลในบางท้องที่ได้ (มาตรา ๓)

๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๓ ตอนที่ ๘๓ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๙ หน้า ๗๔๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๙ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ ถึงมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๙ ให้ใช้สำหรับการจัดเก็บภาษีเงินได้ ซึ่งพึงประเมินเรียกเก็บในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๒๐ ถึงมาตรา ๒๒ ให้ใช้สำหรับการจัดเก็บภาษีโรงค้า ซึ่งพึงประเมินเรียกเก็บในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

๓) บทบัญญัติมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ให้ใช้สำหรับการจัดเก็บภาษีการธนาคาร การเครดิต ฟองซิเอร์ การออมสิน และการประกันภัย ซึ่งพึงประเมินเรียกเก็บในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

๔) บทบัญญัติมาตรา ๓๐ (๑) และ (๒) ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

๕) บทบัญญัติตั้งแต่มาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๓๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

๖) บทบัญญัติมาตรา ๓๖ ให้ใช้สำหรับการจัดเก็บเงินช่วยการประถมศึกษาจำนวนปี พ.ศ. ๒๔๙๐ – พ.ศ. ๒๔๙๑ เป็นต้นไป

๗) บทบัญญัติมาตรา ๓๙ สำหรับภาษีโรงแรมภัตตาคาร ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการแก้ไขสาระสำคัญโดยกำหนดให้ค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า เบี้ยประชุมกรรมการ โบนัสกรรมการ เป็นเงินได้พึงประเมินจัดอยู่ในประเภทในอนุมาตรา (๒) ของมาตรา ๔๐ ซึ่งแต่เดิมค่าธรรมเนียมและค่านายหน้าจัดอยู่ในอนุมาตรา (๑) ของมาตรา ๔๐ (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๒ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับได้กำหนดให้เงินเพิ่มประจำตำแหน่งและค่าเช่าบ้านสำหรับข้าราชการ สถานทูตหรือสถานกงสุลไทย ในต่างประเทศไม่ต้องรวมเป็นเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) (มาตรา ๔)

๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับได้กำหนดหลักการยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการอาชีพร้อยละ ๒๐ สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ในกรณี เฉพาะที่จ่ายเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน หรือจ่ายครั้งเดียวเมื่อได้ออกจากงาน (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในอนุมาตรา (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยอมให้หักค่าใช้จ่ายในอนุมาตรา (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๓ ดังนี้ (๑) กรณีที่เป็นบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นหรือแพ นอกจากให้หักเป็นการเหมาร้อยละ ๒๐ และหักดอกเบี้ยจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแล้ว ได้เพิ่มเป็นค่าภาษีของกรณีดังกล่าวได้ตามอัตราที่ระบุไว้ในกฎหมายอื่น ๆ ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วด้วย (๒) ถ้าเป็นที่ดินใช้ในการเกษตรกรรมนอกจากให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ ๑๐ และดอกเบี้ยจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแล้ว ได้เพิ่มเป็นเงินช่วยบำรุงท้องที่ตามที่ชำระไปในปีภาษีล่วงมาแล้วด้วย (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการได้รับส่วนลดอีกเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนตัว สามีหรือภริยา และบุตร ภายหลังจากที่เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แล้ว แยกเป็น ๓ กรณี ดังนี้ (๑) สามีภริยาอยู่ร่วมกันตลอดปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ประเมินเรียกเก็บภาษีเงินได้เสมือนเป็นคนคนเดียวกันตามมาตรา ๕๗ ตรี ให้หักลดหย่อนส่วนตัวและสามี หรือภริยาได้ ๑,๘๐๐ บาท ส่วนบุตรหักลดหย่อนได้ ๔๐๐ บาท ยกเว้นบุตรมีรายได้ ๔๐๐ บาทขึ้นไป (๒) สามีภริยาอยู่ร่วมกันบางเวลาในปีภาษีล่วงมาแล้ว ให้หักลดหย่อนส่วนตัวได้ ๑,๒๐๐ บาท หรือหักลดหย่อนสามีหรือภริยาได้ ๖๐๐ บาท ส่วนบุตรหักลดหย่อนได้ ๔๐๐ บาท ยกเว้นบุตรมีรายได้ ๔๐๐ บาทขึ้นไป (๓) ในกรณีอื่น ให้หักลดหย่อนส่วนตัวได้ ๑,๒๐๐ บาท ส่วนบุตรลดหย่อนได้ ๔๐๐ บาท ยกเว้น บุตรมีรายได้ ๔๐๐ บาทขึ้นไป (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับอัตราภาษีเงินได้สุทธิ ภายหลังที่เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ มาตรา ๔๓ ถึงมาตรา ๕๗ แล้ว คงเหลือเป็นเงินได้สุทธิที่ต้องเสียภาษีเงินได้มี ๓ ชั้น ดังนี้ (๑) จำนวนเงินได้สุทธิตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาทลงมาให้เสีย ๖ ใน ๑๐ แห่งอัตราภาษีปกติ (๒) จำนวนเงินได้สุทธิที่เกินกว่า ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้เสียในอัตราปกติ (๓) จำนวนเงินได้สุทธิที่เกินกว่า ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไปให้เสียภาษีเสริมอีก ทั้งนี้ อัตราภาษีปกติและภาษีเสริมตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ (มาตรา ๘)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับยอดเงินได้สุทธิเกินกว่า ๕,๐๐๐ บาท ต้องเสียภาษีเสริม ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) ไม่ต้องเสียภาษีปกติแต่ต้องเสียภาษีเสริม เมื่อเงินได้ตามมาตรา ๔๐ ทั้งหมดมียอดเงินได้สุทธิถึงจำนวนที่ต้องเสียภาษีเสริมดังกล่าว (มาตรา ๙)

๘. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร โดยได้กำหนดเงื่อนไขการถือหุ้นของบุคคลในครอบครัวที่เป็นผู้ถือหุ้นในหุ้นส่วนซึ่งมิใช่นิติบุคคล ถือเป็นเงินได้ของบุคคลคนเดียวในครอบครัว เช่นเป็นเงินได้ของสามี หรือของบิดาหรือมารดา (มาตรา ๑๐)

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการแก้ไขจำนวนเงินได้พึงประเมินที่ต้องยื่นรายการจากเดิม ๖๐๐ บาท ปรับเป็น ๑,๒๐๐ บาท โดยยื่นภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปี และนอกจากนี้ คณะบุคคลซึ่งมิใช่นิติบุคคลประกอบการเป็นหุ้นส่วนได้รับเงินได้พึงประเมิน ให้ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปีด้วย (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับแก้ไขจำนวนเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีให้มีจำนวนเกินกว่า ๑,๒๐๐ บาท (แต่เดิม ๖๐๐ บาท) ในกรณีเป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรมผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๕๖ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับถ้าผู้มีเงินได้พึงประเมินเกิน ๑,๒๐๐ บาท ตายก่อนยื่นประเมิน หรือก่อนได้มีการปฏิบัติการแทนตามมาตรา ๕๗ ในการยื่นประเมินให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้อื่นที่ครอบครองทรัพย์สินมรดก แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๓)

๑๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในการเก็บภาษีเงินได้ในกรณีที่สามีภริยาอยู่ร่วมกันตลอดปีภาษีแล้วมาแล้ว ให้ถือเอาเงินได้พึงประเมินของภริยาเป็นเงินได้พึงประเมินของสามี และให้สามียื่นรายการเสียภาษี หากต้องการแยกกันยื่น ต้องแจ้งเจ้าพนักงานประเมินทราบ (มาตรา ๑๔)

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเสียภาษีอัตราร้อยละ ๒๐ แห่งยอดเงินได้ตามมาตรา ๖๕ การเก็บภาษีจากบริษัทและหุ้นส่วนนิติบุคคล ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน ๙๐ วันนับแต่วันมีมติบัญชีและงบดุลจากที่ประชุมใหญ่ หรือเมื่อไม่มีประชุมใหญ่ ภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันสุดท้ายของระยะเวลาบัญชี ๑๒ เดือน (มาตรา ๑๕)

๑๔. ให้เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๗๔ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเมื่อจ่ายเงินได้ตามมาตรา ๖๕ แต่ถ้าบริษัทหรือหุ้นส่วนนั้นประกอบกิจการอย่างอื่นนอกจากวิชาชีพอิสระด้วยก็ไม่ให้ได้รับการยกเว้น (มาตรา ๑๖)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๔๙ ทวิ ให้ถือว่าบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเป็นหุ้นส่วนมิใช่นิติบุคคลตั้งแต่วันเริ่มแห่งระยะเวลาบัญชีในปี ๒๕๔๙ เป็นต้นไป ไม่ต้องเสียภาษีตามส่วนของการเก็บภาษีจากบริษัทและหุ้นส่วนนิติบุคคล แต่ให้เสียภาษีโดยนำบทบัญญัติว่าด้วยการเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดามาใช้บังคับ (มาตรา ๑๗)

๑๖. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๖ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าบริษัทหรือหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่มีเงินได้ที่จ่ายตามความในมาตรา ๖๕ ในประเทศไทย ให้การเสียภาษีโดยให้ผู้จ่ายเงินได้ตามมาตรา ๖๕ หักภาษีจากเงินที่จ่ายในอัตราร้อย ๒๐ นำส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน ๗ วัน นับแต่วันจ่ายเงิน (มาตรา ๑๘)

๑๗. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้ อัตราภาษีปกติร้อยละ ๑๐ และใช้อัตราภาษีเสริมร้อยละ ๑๒, ๑๖, ๒๐, ๒๕, ๓๐, ๔๐, ๔๕ และ ๕๐ ตามฐานเงินได้สุทธิที่ต้องเสียภาษีต่างกันซึ่งแยกได้ ๙ ฐาน สำหรับฐานแรกเริ่มตั้งแต่เงินได้สุทธิเกิน ๕,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (ยกเลิกในอัตราร้อยละ ๔, ๖, ๗, ๙, ๑๒ และ ๑๕ สำหรับฐานแรกเริ่มตั้งแต่เงินได้สุทธิเกิน ๑๒,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท) (มาตรา ๑๙)

๑๘. ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ และข้อ ๒ ของพิกัดอัตราฉบับที่ ๑ ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกำหนดให้คิดอัตราภาษีป้ายตามพื้นที่ของป้ายทุก ๕๐๐ ตารางเซนติเมตร ต่อจำนวนภาษีตามกำหนดในมาตรานี้ โดยแบ่งเป็นตามลักษณะอักษรไทยล้วน หรืออักษรไทยปนอักษรต่างประเทศ หรือไม่มีอักษรไทยเลย ทั้งนี้ป้ายทุกป้ายจะต้องเสียภาษีอย่างน้อยป้ายละ ๑๐ บาท (มาตรา ๒๐)

๑๙. ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งพิกัดอัตราฉบับที่ ๒ ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเรียกเก็บภาษีร้านค้าในอัตราที่สูงขึ้นเป็นร้อยละ ๕๐ แห่งค่ารายปี (ยกเลิกอัตราร้อยละ ๘) สำหรับกรณีที่ร้านค้านั้นผู้ต้องเสียภาษีไม่ได้อยู่อาศัย แต่ถ้าได้อยู่อาศัย เรียกเก็บร้อยละ ๔๐ แห่งค่ารายปี (ยกเลิกอัตราร้อยละ ๖) สำหรับร้านค้าที่มีค่ารายปีไม่ถึง ๑๒๐ บาทให้ยกเว้นภาษี ส่วนผู้ประกอบการหลายร้านและค่ารายปีหลายร้านรวมกันมีจำนวนตั้งแต่ ๑๒๐ บาทขึ้นไปไม่ได้รับการยกเว้น (มาตรา ๒๑)

๒๐. ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ พิกัดอัตราฉบับที่ ๓ ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับได้ปรับอัตราภาษีโรงอุตสาหกรรมให้มีอัตราสูงขึ้นได้แก่

๑) โรงสี ให้เรียกเก็บตามกำลังเครื่องจักรอาจทำการได้สูงสุดใน ๒๔ ชั่วโมง ในปีที่ผ่านมาแล้ว คิดเป็นเกวียน ๆ ละ ๒๐ บาทต่อปี (ยกเลิก ๒ บาทต่อปี) ส่วนจำนวนลูกจ้างคิดถัวเฉลี่ยเป็นรายเดือน คนละ ๑๐ บาทต่อปี (ยกเลิก ๑ บาทต่อปี)

๒) ที่ทำการม่หรือย่อยหิน ที่ทำการขุดแร่หรือโรงอุตสาหกรรมอย่างอื่น ให้เรียกเก็บตามกำลังสูงสุดของเครื่องจักรคิดเป็นแรงม้า ๆ ละ ๒๐ บาทต่อปี (เดิม ๒ บาทต่อปี) จำนวนลูกจ้างคิดถัวเฉลี่ยเป็นรายเดือน คนละ ๑๐ บาทต่อปี (เดิมคนละ ๑ บาทต่อปี)

ทั้งนี้ ถ้าใช้แต่เครื่องจักรหรือลูกจ้างอย่างใดอย่างหนึ่งแต่อย่างเดียว ก็ให้เรียกเก็บเพียงอย่างเดียวแล้วแต่กรณี (มาตรา ๒๒)

๒๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับธนาคารที่ประกอบกิจการในประเทศไทยต้องเสียภาษีในอัตราปีละ ๔,๐๐๐ บาท และต้องเสียภาษีเพิ่มอีกถ้าได้กระทำการแลกเปลี่ยนในปีภาษีนั้นด้วย (มาตรา ๒๓)

๒๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกิจการประกันภัยในประเทศไทย เว้นประกันชีวิตต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๒ ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่เก็บได้ในระหว่างปีภาษีมานี้แล้ว (ยกเลิกร้อยละ ๑) ส่วนประกันชีวิต ก็ให้การเสียภาษีเป็นไปในลักษณะเดียวกัน แต่เสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑ ของเบี้ยประกันภัย (มาตรา ๒๔)

๒๓. ให้ยกเลิกความในอนุมาตรา ๑ ของมาตรา ๑๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเสียอากรตราสารตามอัตราในบัญชีท้ายหมวดนี้ ซึ่งตราสารที่มีได้ปิดอากรแสตมป์บริบูรณ์เป็นตราสารที่กระทำขึ้นในประเทศไทย เมื่อได้ยื่นขอเสียอากรภายใน ๑๕ วันนับแต่วันต้องปิดแสตมป์บริบูรณ์ ให้เสียอากรนั้นได้ (มาตรา ๒๕)

๒๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับตราสาร ซึ่งโดยการตรวจสอบตามมาตรา ๑๒๓ หากปรากฏว่าตราสารมิได้ปิดแสดมภ์บริบูรณ์ หรือมิได้ออกใบรับในกรณีที่ต้องออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ หรือมาตรา ๑๐๖ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบ และเงินเพิ่มอากรอีกจำนวน ๖ เท่าของเงินอากรที่ไม่ได้เสีย ซึ่งเงินเพิ่มนี้ให้ หักร้อยละ ๒๐ เป็นเงินสินบนรางวัลแก่บุคคลที่ตรวจพบหรือแจ้งตามระเบียบอธิบดีกำหนด (มาตรา ๒๖)

๒๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบตราสารในสถานที่ทำการค้าหรือสำนักงานใด ๆ ในการตรวจสอบว่าตราสารปิดอากรแสดมภ์บริบูรณ์ หรือไม่หรือออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ หรือมาตรา ๑๐๖ หรือไม่ ทั้งมีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้มีหน้าที่เสียอากร ผู้ทรงตราสารหรือผู้ถือเอาประโยชน์แห่งตราสารและพยานหลักฐานมาไต่สวนได้ (มาตรา ๒๗)

๒๖. ให้ยกเลิกวรรค ๒ ของมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ (มาตรา ๒๘)

๒๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับโทษสำหรับความผิดโดยเจตนาทุจริตมีแสดมภ์ซึ่งรู้ว่าเป็นแสดมภ์ปลอม หรือค่าแสดมภ์ที่ใช้แล้วหรือมีกฎกระทรวงประกาศเลิกใช้แล้ว มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ (ยกเลิกโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ) (มาตรา ๒๙)

๒๘. ให้แก้ไขเพิ่มเติมความในบัญชีอัตราอากรแสดมภ์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

๑) ยกเลิกความในข้อ ๒ และข้อ ๕ ของบัญชีอัตราอากรแสดมภ์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดเงื่อนไขของการเสียค่าอากรแสดมภ์ สำหรับ ๒ กรณีคือ

(๑) ในกรณีโอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้พันธบัตร ใบรับรองหนี้ซึ่งบริษัท สมาคม คณะบุคคล หรือองค์การใด ๆ เป็นผู้ออก คิดตามราคาหุ้นที่ชำระแล้วหรือตามราคาในตราสาร แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่าทุกจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร ก. โอนพันธบัตรของรัฐบาลไทย ข. โอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ และใบรับรองหนี้ซึ่งสหกรณ์หรือธนาคารเพื่อการสหกรณ์เป็นผู้ออก

(๒) ในกรณีกู้ยืมเงินทุกจำนวน ๑๐๐ บาทหรือเศษของ ๑๐๐ บาท ทั้ง ๒ กรณีดังกล่าวเสียค่าอากรแสดมภ์เท่ากันคือ ๑๐ สตางค์ ยกเว้นที่ไม่ต้องเสียอากร การกู้ยืมเงินซึ่งสมาชิกกู้ยืมจากสหกรณ์ หรือสหกรณ์กู้ยืมจากสหกรณ์ หรือจากธนาคารเพื่อการสหกรณ์

๒) ยกเลิกความในข้อ ก. ข. ค. ของมาตรา ๒๘ แห่งบัญชีอัตราอากรแสดมภ์ท้ายหมวด ๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดมูลค่าเกินของตราสารไว้ในข้อ ก. ข. และ ค. ซึ่งทั้ง ๓ กรณีดังกล่าวมีค่าอากรแสดมภ์ ๑๐ สตางค์

๓) เพิ่มความเป็นข้อยกเว้น ด. ต. ถ. ท. ธ. ของข้อ ๒๘ ในบัญชีอัตราอากรแสดมภ์ท้ายหมวด ๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ เกี่ยวกับลักษณะแห่งตราสารในข้อ ด. ต. ถ. ท. ธ. เกี่ยวกับใบรับเงินค่าพันธบัตรเงินกู้ของรัฐบาลที่โอน ใบรับเงินค่าตั๋วเงินคลังที่โอน ใบรับเงินสำหรับค่าปริวรรตเงินซึ่งธนาคารเป็นผู้ออก ใบรับออกให้แก่ธนาคารแห่ง

ประเทศไทยเนื่องในการแลกเปลี่ยนธนบัตร และใบรับเงินซึ่งธนาคารเพื่อการสหกรณ์เป็นผู้ออก ไม่ต้องเสียค่าอากรแสตมป์ (มาตรา ๓๐)

๒๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่มหรสพได้เท่าที่จำเป็น เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้ กับมีอำนาจยึดเอกสารหลักฐานอื่นมาตรวจสอบ และออกหมายเรียกเจ้าของผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับหรือพยานหลักฐานอันควรแก่เรื่องมาไต่สวนได้เมื่อมีเหตุสมควร นอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในวรรคก่อน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจเข้าไปในสถานที่มหรสพ เพื่อตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อยได้เท่าที่จำเป็น (มาตรา ๓๑)

๓๐. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าปรากฏว่าไม่เสียอากร หรือเสียอากรไม่ครบถ้วนตามหมวดนี้ ให้เรียกอากรจนครบและให้เรียกเงินเพิ่มอีกเป็นจำนวน ๒ เท่าของอากรที่ไม่เสียหรือที่ขาด หรือเป็นเงิน ๒๕ บาทแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า อากร และเงินเพิ่มอากรตามมาตรานี้ ให้ชำระเป็นเงินภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินนี้ให้ถือเป็นอากร (มาตรา ๓๒)

๓๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๐ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเว้นแต่จะมีอำนาจตามกฎหมายอื่น ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการขัดขึ้นหรือกีดขวางมิให้เจ้าของหรือบุคคลที่เจ้าของแต่งตั้งคอยรับตัวปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๕ (มาตรา ๓๓)

๓๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับอัตราโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๕ หรือมาตรา ๑๔๐ ตริ โดยรู้อยู่แล้วไม่อำนวยความสะดวก หรือไม่ปฏิบัติตามหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งออกตามมาตรา ๑๔๐ มีโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน (ซึ่งยกเลิกโทษปรับไม่เกินรายละ ๕๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน) (มาตรา ๓๔)

๓๓. ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราอากรมหรสพท้ายหมวด ๗ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการกำหนดอากรสำหรับภาพยนตร์เก็บร้อยละ ๕๐ ของค่าตัว กีฬาที่กระทรวงศึกษาธิการจัดขึ้น เก็บร้อยละ ๑๐ ของค่าตัวมหรสพอย่างอื่น เก็บร้อยละ ๓๐ ของค่าตัว ถ้าเป็นมหรสพผสมให้เก็บอากรในอัตราสูง สำหรับตัวที่ไม่เสียค่าดูให้เก็บอากรตามราคาขึ้นที่ดูเป็นรายครั้งและรายบุคคล และกรณีที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียอากรเมื่อเป็นบัตรที่ทางราชการออกให้เข้าดูโดยไม่ต้องเสียค่าดู (มาตรา ๓๕)

๓๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการเสียเงินที่ช่วยการประถมศึกษาเป็นหน้าที่ของชายที่บรรลุนิติภาวะทุกคนที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยต้องเสียเป็นจำนวนเงินคนละ ๒ บาท ต่อ ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน (มาตรา ๓๖)

๓๕. ให้เพิ่มความเป็นลักษณะ ๕ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับลักษณะ ๕ ภาษีการซื้อข้าว มีบทบัญญัติตั้งแต่มาตรา ๑๘๐ ถึงมาตรา ๒๑๑ แห่งประมวลรัษฎากร สาระสำคัญมีดังต่อไปนี้ (มาตรา ๓๗)

๑) การเรียกเก็บภาษีการซื้อข้าวให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร

๒) เมื่อมีการซื้อข้าวซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรจากผู้ทำกรโรงสี ให้มีการเสียภาษีการซื้อข้าวตามอัตราภาษีการซื้อข้าว ซึ่งบัญญัติไว้ในบัญชีท้ายลักษณะนี้ และให้เสียขณะส่งมอบข้าว เช่นภาษี ปลายข้าว ปลายข้าวกล้อง ปลายข้าวหนึ่ง หาบหลวงละ ๔๐ สตางค์ และข้าวอย่างอื่น หาบหลวงละ ๖๐ สตางค์

๓) ผู้ทำกรโรงสีข้าวซึ่งได้รับใบทะเบียน และใบอนุญาตให้ขาย ทำการซื้อและจำหน่ายข้าวระหว่างกันเองเพื่อจำหน่ายต่อไป ให้ได้รับยกเว้นภาษีการซื้อข้าว ทั้งนี้ ในทุกเดือนที่มีการซื้อขาย ให้ผู้ซื้อและผู้จำหน่ายแจ้งรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป (มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๑๘๙)

๔) ในกรณีมีการซื้อข้าวจากโรงสีใด ให้ผู้ทำการโรงสีนั้นรับผิดชอบในการชำระภาษีการซื้อข้าว (มาตรา ๑๙๑)

๕) ให้ผู้ทำการโรงสีชำระภาษีการซื้อข้าว สำหรับข้าวที่จำหน่ายไปในเดือนหนึ่ง ๆ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ ภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป (มาตรา ๑๙๒)

๖) เงินภาษีการซื้อข้าวถ้ามิได้ชำระภายในกำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑๐ และเงินเพิ่มนี้ถือเป็นเงินภาษีการซื้อข้าวด้วย (มาตรา ๑๙๓)

๗) ผู้ใดนำข้าวเป็นจำนวนเกินกว่า ๕ หาบหลวงไปจากที่หนึ่งที่ได้โดยไม่มีใบขายข้าวไปกับข้าว อาจถูกกักข้าวเพื่อทำการไต่สวนภายในเวลาที่กฎหมายนี้กำหนด และอาจให้ชำระภาษีการซื้อข้าว ณ ที่ว่าการอำเภอเป็น ๓ เท่าของอัตราภาษีการซื้อข้าวได้ (มาตรา ๑๙๗)

๘) เจ้าของโรงสีหรือผู้ทำการโรงสี ต้องแจ้งรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนด สำหรับโรงสีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีให้แจ้งต่ออธิบดี ในส่วนของโรงสีซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นให้แจ้งต่อข้าหลวงประจำจังหวัดเพื่อขอรับใบทะเบียนและขอรับใบอนุญาตขาย ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท (มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๐๙)

๙) เมื่อมีการซื้อข้าวจากโรงสีใด ให้ผู้ทำการโรงสีนั้นออกใบขายข้าวตามแบบที่อธิบดีกำหนด แสดงจำนวนข้าว และวันเดือนปีที่จำหน่ายให้แก่ผู้ซื้อทุกราว ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท (มาตรา ๑๙๖ และมาตรา ๒๐๙)

๑๐) ถ้าผู้ทำการโรงสีมิได้รับใบทะเบียนห้ามมิให้ประกอบกิจการในโรงสีนั้น หรือถ้ามิได้รับใบอนุญาตให้ขายก็ห้ามมิให้จำหน่ายข้าวจากโรงสีนั้น จนกว่าจะได้รับใบทะเบียนหรือใบอนุญาตให้ขายแล้ว ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๑๐)

๑๑) ให้ผู้ทำการโรงสีทำบัญชีตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด แสดงรายการปริมาณข้าวและข้าวเปลือกซึ่งมีอยู่ ได้มา และจำหน่ายไปเป็นรายวัน และต้องเก็บบัญชีไว้จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทำลาย แต่ไม่เกิน ๓ ปี ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๘)

๑๒) การส่งข้าวไปนอกราชอาณาจักรต้องแจ้งเป็นหนังสือว่าข้าวที่ส่งไปนั้น ได้ซื้อจากผู้ใดเป็นจำนวนเท่าใด และส่งออกทางใด ภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป ถือว่าเป็นการซื้อข้าวจากผู้ทำการโรงสีที่ส่งข้าวขึ้น และส่งมอบข้าวเมื่อผ่านด่านศุลกากร (มาตรา ๑๙๖)

๑๓) ในกรณีนำข้าวต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ให้มีการเสียภาษีการซื้อข้าว โดยผู้นำข้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้รับผิดชอบการชำระภาษีการซื้อข้าว และให้ชำระ ณ อำเภอท้องที่ซึ่งด่านศุลกากรแรกที่นำข้าวผ่านตั้งอยู่ ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ข้าวผ่านด่านศุลกากรนั้น ถ้ามิได้ชำระภายในกำหนดให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ เงินเพิ่มนี้ให้ส่งเป็นภาษีการซื้อข้าว (มาตรา ๒๐๕)

๓๖. ให้เพิ่มความเป็นลักษณะ ๖ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับลักษณะ ๖ ภาษีการซื้อน้ำตาล ตั้งแต่มาตรา ๒๑๓ ถึงมาตรา ๒๔๗ สาระสำคัญดังต่อไปนี้ (มาตรา ๓๘)

๑) การเรียกเก็บภาษีน้ำตาลให้เป็นอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร (มาตรา ๒๑๓)

๒) บทนิยามศัพท์ (มาตรา ๒๑๔)

๓) เมื่อมีการซื้อน้ำตาลต้องเสียภาษี และเสียขณะส่งมอบน้ำตาล เช่น อัตราภาษีน้ำตาล กิโลกรัมละ ๑๐ สตางค์ (มาตรา ๒๑๕)

๔) ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมส่งน้ำตาลของตนไปยังสถานที่อื่น ถือว่าจำหน่าย และส่งมอบ (มาตรา ๒๑๖)

๕) กรณีส่งน้ำตาลออกไปนอกราชอาณาจักร ถือว่าเป็นการซื้อ และส่งมอบน้ำตาลเมื่อผ่านด่านศุลกากร (มาตรา ๒๑๗)

๖) ผู้ประกอบการผลิตน้ำตาลให้แก่ผู้ใดแม้ไม่มีการโอนกรรมสิทธิ์ถือว่าเป็นการซื้อ (มาตรา ๒๑๘)

๗) น้ำตาลที่ผลิตขึ้นหรือนำเข้าเพื่ออุปโภคหรือบริโภค ต้องเสียภาษี หากฝ่าฝืนมีโทษปรับ ๒๐๐ บาท (มาตรา ๒๑๙)

๘) กรณียกเว้นภาษีซื้อน้ำตาล (มาตรา ๒๒๐ – มาตรา ๒๒๒)

๙) ส่งน้ำตาลไปนอกราชอาณาจักร ต้องแจ้งเป็นหนังสือภายใน ๗ วันของเดือนถัดไป หากฝ่าฝืนมีโทษปรับเงิน ๒๐๐ บาท (มาตรา ๒๒๓)

๑๐) ทุกเดือนที่มีการซื้อน้ำตาลอันเป็นกรณีได้รับยกเว้นภาษีซื้อน้ำตาล ผู้ซื้อและผู้จำหน่ายต้องแจ้งรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายใน ๗ วันของเดือนถัดไป หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท (มาตรา ๒๒๔)

๑๑) การซื้อน้ำตาลจากผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวมให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวมนั้นรับผิดชอบในการชำระภาษีการซื้อน้ำตาล (มาตรา ๒๒๕)

๑๒) การชำระภาษี (มาตรา ๒๒๖ – มาตรา ๒๓๐)

๑๓) การขอใบทะเบียนและใบอนุญาต (มาตรา ๒๓๑ – มาตรา ๒๓๒)

๑๔) การโอนกิจการผลิตหรือค่าน้ำตาล (มาตรา ๒๓๓)

๑๕) ห้ามมิให้ผลิต นำเข้าหรือจำหน่ายน้ำตาล ถ้าผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม มิได้รับใบทะเบียนสำหรับสถานที่นั้น (มาตรา ๒๓๔)

๑๖) การเลิกผลิต นำเข้าหรือจำหน่ายน้ำตาล (มาตรา ๒๓๕)

๑๗) การทำบัญชีของผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้รวบรวม (มาตรา ๒๓๖) และเก็บรายการบัญชีจนกว่าจะได้รับอนุญาตให้ทำลาย แต่ไม่เกิน ๓ ปี ผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับ ๕๐๐ บาท จำคุก ๖ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา ๒๔๒)

๑๘) ให้อำนาจอธิบดีวางระเบียบกำหนดเกี่ยวกับเวลาทำการและสถานที่หรือเครื่องชั่งตวงวัด (มาตรา ๒๓๗)

๑๙) ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า และมีอำนาจทำการตรวจกับออกหมายเรียกเพื่อทำการไต่สวน (มาตรา ๒๓๘)

๒๐) อธิบดีมีอำนาจตั้งด่านตรวจ กำหนดเงินการขนส่งน้ำตาลโดยประกาศราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๒๓๙)

๒๑) ให้เจ้าพนักงานประจำด่านตรวจน้ำตาลมีอำนาจ (มาตรา ๒๓๙ และมาตรา ๒๔๐)

๒๒) หน้าที่ของผู้ควบคุมพาหนะที่ขนส่งน้ำตาลในคราวหนึ่งเป็นจำนวนเกินกว่า ๑๐๐ กิโลกรัมขนส่งตามเส้นทางที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๒๔๑)

๒๓) บทลงโทษ (มาตรา ๒๔๒ – มาตรา ๒๔๗)

๓๗. ให้เพิ่มความเป็นลักษณะ ๗ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับลักษณะ ๗ ว่าด้วยเรื่องภาษีโรงเรือนที่ดิน ตั้งแต่มาตรา ๒๔๘ ถึงมาตรา ๒๖๒ แห่งประมวลรัษฎากร มีสาระสำคัญดังนี้ (มาตรา ๓๙)

๑) การเรียกเก็บภาษีโรงเรือนที่ดินให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร (มาตรา ๒๔๘)

๒) บทนิยามศัพท์ (มาตรา ๒๔๙)

๓) ให้การเก็บภาษีโรงแรมภัตตาคารเมื่อมีการเช่าที่พักหรือมีการเช่าที่พักและซื้ออาหารบริโภค หรือมีการซื้ออาหารบริโภคในโรงแรมภัตตาคาร (มาตรา ๒๕๐)

๔) การเก็บภาษีโรงแรมภัตตาคาร ในกรณีเรียกเก็บร้อยละ ๒๐ และในกรณียกเว้นภาษีเมื่อเงินเรียกเก็บเป็นค่าเช่าที่พักต่ำกว่า ๕ บาท (มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒)

๕) การเรียกเก็บภาษีรวมกัน ในกรณีมีการซื้ออาหารบริโภคมื้อหนึ่ง ๆ หลายสิ่ง (มาตรา ๒๕๓) และในกรณีหลายคนซื้ออาหารบริโภคร่วมกัน (มาตรา ๒๕๔)

๖) การชำระหนี้ให้ชำระเมื่อโรงแรมภัตตาคารได้รับชำระไปตามมาตรา ๒๕๑ ในการชำระเงินของโรงแรมภัตตาคารให้ออกใบรับเงินแสดงค่าเช่าที่พักหรือค่าเช่าที่พักและอาหารหรือ ค่าอาหารแสดงจำนวนใบภาษีแล้วปิดแสดมภ์อากรมหรสพเท่าจำนวนเงินภาษีนั้นตามความในลักษณะ ๒ หมวด ๖ โดยผู้เช่าที่พักดังกล่าวมีหน้าที่ต้องเสียเงินค่าแสดมภ์อากรให้แก่โรงแรมภัตตาคาร (มาตรา ๒๕๕)

๗) ให้อำนาจอธิบดีวางระเบียบกำหนดเกี่ยวกับการใช้ใบเสร็จ การยื่นรายการแสดงการเรียกเก็บเงินตามมาตรา ๒๕๑ การซื้อและการใช้แสดมภ์อากรมหรสพของโรงแรมภัตตาคาร (มาตรา ๒๕๖)

๘) การเรียกเงินเพิ่มกรณีตรวจสอบโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๕๙ กี่ดี โดยการกล่าวหาแจ้งความของบุคคลใด ๆ พบว่าไม่เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน รวมถึงการหักเป็นเงินสินบนรางวัลร้อยละ ๒๐ ของเงินเพิ่ม (มาตรา ๒๕๗)

๙) อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปตรวจกิจการเกี่ยวกับภาษีโรงแรมภัตตาคาร ยึดเอกสารหลักฐาน และออกหมายเรียกเพื่อไต่สวนเมื่อมีเหตุสมควร (มาตรา ๒๕๙)

๑๐) ถ้ามิได้ชำระภาษีโรงแรมภัตตาคารภายในกำหนดเวลาถือเป็นภาษีค้าง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับ (มาตรา ๒๖๐)

๑๑) บทลงโทษ (มาตรา ๒๖๑ – มาตรา ๒๖๒)

๓๘. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในการจัดเก็บภาษีหรือเงินช่วยปีพุทธศักราชต่าง ๆ หรืออากรที่ยังค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๐)

๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๙๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๔ ตอนที่ ๓๖ วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๙๐ หน้า ๕๑๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๙๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๙๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญคือ ให้เพิ่มความวรคท้ายของมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งเป็นเรื่องของการโอนเงินบำรุง

ท้องที่ของตำบลหนึ่งไปจ่ายบำรุงตำบลอื่นในท้องที่อำเภอเดียวกันได้ ถ้าคณะกรรมการจังหวัดอนุมัติตามมติที่ประชุมกำนัน ซึ่งมีนายอำเภอเป็นประธาน (มาตรา ๓)

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๙๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๔ ตอนที่ ๔๕ วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๔๙๐ หน้า ๖๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๔๙๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๙๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญคือ ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับไม่ใช้บังคับในกรณีขายสินค้าซึ่งทำในราชอาณาจักรส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร และในกรณีที่ผู้ประกอบการเกษตรขายพืชผลอันเกิดจากเกษตรกรรมของตน เช่น ข้าวเปลือก ผัก ปลา สัตว์ และของป่า เป็นต้น (มาตรา ๓)

๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๘ ตอนที่ ๒๖ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๔๙๔ หน้า ๕๖๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๔๙๔ เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และบัญชีอัตราภาษีเงินได้ (๑) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในการจัดเก็บภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมิน ตั้งแต่ในปักษ์ พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้และบัญชีอัตราภาษีเงินได้ (๒) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๗๖ ตรี แห่งประมวลรัษฎากรตามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

๓) บทบัญญัติมาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับสำหรับการจัดเก็บภาษีโรงค้าตั้งแต่ในปักษ์ พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นต้นไป

๔) บทบัญญัติมาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

๕) บทบัญญัติมาตรา ๔๖ ถึงมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยอากรมหรสพ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

๖) บทบัญญัติมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในลักษณะ ๔ แห่งประมวลรัษฎากรว่าด้วยเงินช่วยการประถมศึกษา นับตั้งแต่ปีเงินช่วยการประถมศึกษา ซึ่งเริ่มแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไป (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับบรรดารัษฎากรประเภทต่าง ๆ ซึ่งเรียกเก็บจะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการลดหรือยกเว้นต่อไปนี้

๑) ลดอัตราเพื่อความเหมาะสมของสภาพการณ์หรือสภาพท้องที่

๒) ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งจะตราพระราชกฤษฎีกายกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงได้ (มาตรา ๔)

๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าเจ้าพนักงานมีอำนาจเปรียบเทียบในการกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียว ในความผิดตามที่กำหนดไว้ หากเกิดในพื้นที่จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีให้เป็นอำนาจของอธิบดี ถ้าเกิดขึ้นในจังหวัดอื่นให้เป็นอำนาจของข้าหลวงประจำจังหวัด เมื่อผู้ต้องหายอมตามเปรียบเทียบและใช้ค่าปรับ ผู้ต้องหาไม่ต้องถูกฟ้องต่อไปในกรณีความผิดนั้น (มาตรา ๕)

๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ ทริ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับบุคคลที่ต้องเสียเงินเพิ่มภาษีอากร ยินยอมและชำระเงินเพิ่มภาษีอากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ไม่ต้องรับผิด (มาตรา ๖)

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการเสียภาษีอากรจะกำหนดให้เสีย ณ สำนักงานใด ๆ การเสียภาษีอากรนั้น จะสมบูรณ์เมื่อได้รับใบเสร็จรับเงิน ซึ่งหัวหน้าสำนักงานแห่งนั้น ๆ ได้ลงลายมือชื่อรับเงินแล้ว (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังนี้ (๑) แต่งตั้งเจ้าพนักงาน (๒) ให้ใช้หรือยกเลิกแสตมป์ (๓) กำหนดส่วนลดและกิจการอื่น ๆ (มาตรา ๘)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการคิดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นเงินไทย ตามประกาศกระทรวงการคลัง (มาตรา ๙)

๘. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการตีราคาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเป็นเงิน ให้ถือเอาราคาในวันที่ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้น (มาตรา ๑๐)

๙. ให้เพิ่มความเป็นวรรค ๓ ของมาตรา ๑๗ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการให้อำนาจอธิบดีมีอำนาจสั่งบุคคลเป็นการทั่วไปให้มีบัญชีพิเศษ และให้กรอกข้อความที่ต้องการลงในบัญชี เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว และประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติแทน (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับถ้าภายในเวลาห้าปีนับแต่วันที่ไต่สวนรายการแล้วเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ใดแสดง

รายการตามแบบที่ยื่นไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้ยื่นรายการนั้นมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ผู้ยื่นรายการหรือพยานนั้นนำบัญชีหรือพยานหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย (มาตรา ๑๒)

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกตัวผู้แสดงรายการตามแบบที่ยื่นไม่ถูกต้อง และพยานเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ ภายในเวลา ๕ ปี (มาตรา ๑๒) จากนั้นเจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจที่จะแก้จำนวนเงินโดยอาศัยหลักฐานที่ปรากฏ และแจ้งไปยังผู้เสียภาษีอากร ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ (มาตรา ๑๓)

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับอำเภอหรือเจ้าพนักงานประเมินแล้วแต่กรณีมีอำนาจออกหมายเรียกตัวและพยาน และสั่งให้ผู้ยื่นรายการนำหลักฐานมาแสดง โดยให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย (มาตรา ๑๔)

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๕๑ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท (มาตรา ๑๕)

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้ที่จงใจหลีกเลี่ยงภาษี เช่น แจ้งข้อความเท็จ แสดงหลักฐานเท็จ เจตนาละเลย ฉ้อโกง หรืออุบาย เป็นต้น ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๖)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “เงินได้พึงประเมิน” “ภาษี” “ภาษีปกติ” “ภาษีเสริม” “ภาษีเงินได้” (มาตรา ๑๗)

๑๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้ที่แยกออกเป็น ๖ ประเภท ได้แก่ ดอกเบี้ย ประเภท (ก) เงินปันผล (ข) เงินโบนัส (ค) เงินลดทุน (ง) เงินเพิ่มทุน (จ) และผลประโยชน์ที่ได้จากการควบเข้ากันของนิติบุคคล (ฉ) ทั้งนี้ความใน (ก) มิให้ใช้บังคับแก่ดอกเบี้ยจากพันธบัตรรัฐบาลไทย เงินฝากธนาคารออมสิน (มาตรา ๑๘)

๑๗. ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร (มาตรา ๑๙)

๑๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการที่เงินนั้นไม่ว่าจะจ่ายในหรือนอกประเทศ หากในปีภาษีที่ล่วงมาผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ มีรายได้อันเกิดจากกิจการหรือทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย หรือเมื่อนำเงินได้พึงประเมินนั้นเข้ามาในประเทศไทย ต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ นอกจากนี้ ผู้ใดอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ รวมเวลาทั้งหมดหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีปีใด ให้ถือว่าผู้นั้นอยู่ในประเทศไทย (มาตรา ๒๐)

๑๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการอาชีพร้อยละ ๒๐ แต่ต้องไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๑)

๒๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

เกี่ยวกับรายได้บังคับบัพัญญัติมาตรา ๔๘ (๒) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ เมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว ยังให้ลดหย่อนได้อีกหลายกรณีเช่น ลดหย่อนให้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวสำหรับสามี ภรรยาที่อยู่ร่วมกันตลอดปี ลดหย่อนเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ เป็นต้น (มาตรา ๒๒)

๒๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับ (๑) เงินได้พึงประเมิน เมื่อหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ แล้ว เหลือเป็นเงินสุทธิต้องเสียภาษีในอัตราปกติ แต่ไม่เกิน ๖ ใน ๑๐ ของเงินได้ที่ประเมินเฉพาะส่วนที่เกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท สำหรับในกรณีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๗๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ภาษีที่เรียกเก็บต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ บาทของยอดเงินได้พึงประเมิน (๒) เงินได้พึงประเมินเมื่อหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว เหลือเป็นเงินสุทธิต้องเสียภาษีในอัตราภาษีเสริมเฉพาะจำนวนเงินได้สุทธิส่วนที่เกินกว่า ๑๒,๐๐๐ บาท ถ้าภาษีเงินได้ที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินแล้วมีจำนวนต่ำกว่า ๑ บาท ไม่ต้องเรียกเก็บ (มาตรา ๒๓)

๒๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) ต้องเสียภาษีเสริมเมื่อยอดเงินได้สุทธิตามมาตรา ๔๘ (๒) ทั้งหมดมีจำนวนเกินกว่า ๑๒,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๔)

๒๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับในกรณีบุคคลในครอบครัวคือสามีกับภรรยาก็ดี บิดากับบุตรผู้เยาว์ก็ดี มารดากับบุตร ผู้เยาว์ก็ดี มีหุ้นในห้างหุ้นส่วนที่ไม่ใช่นิติบุคคลรวมกันไม่ถึงร้อยละ ๕๐ ของเงินทุน ให้ถือเงินได้จากกิจการเป็นของบุคคลคนเดียวคือสามีหรือบิดาหรือมารดาจากสามกรณีดังกล่าว และบุคคลในครอบครัวต้องร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระด้วย ถ้าสามีภรรยาหย่าขาดกันในปีภาษีที่ล่วงมา เงินได้ส่วนของภรรยาที่ได้รับในปีนั้นถือเป็นของภรรยา (มาตรา ๒๕)

๒๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับวิธีการหักภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) (๔) ส่วนเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๗) เฉพาะเงินจ้างแห่งการรับเหมาทำการโยธา มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีปกติจากเงินได้พึงประเมินที่ได้หักค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๕ แล้ว ได้เงินภาษีเท่าใด ให้หักไว้เท่านั้น (มาตรา ๒๖)

๒๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเจ้าพนักงานประเมินอาจส่งหนังสือแจ้งความแก่บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๗) เพื่อตรวจสอบการหักภาษี และผู้ได้รับหนังสือแจ้งความต้องปฏิบัติตามภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความ (มาตรา ๒๗)

๒๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนในกรณีที่รัฐบาลเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๗) เจ้าพนักงานจะตรวจสอบจำนวนเงินภาษีที่จะต้องหักตามมาตรา ๕๐ แล้วคำนวณและจดไว้ในฎีกาเบิกเงิน ถ้าไม่ได้ตั้งฎีกาเบิกเงินเจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๙ โดยอนุโลม (มาตรา ๒๘)

๒๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้

แทน เกี่ยวกับบุคคลทุกคน ถ้ามีเงินได้พึงประเมินเกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท ให้ยื่นรายการพร้อมทั้งข้อมูลอื่น ๆ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุกปีตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง คณะบุคคลซึ่งมีขึ้นติดบุคคล ประกอบกิจการเป็นหุ้นส่วนต้องยื่นรายการภายในเดือนกุมภาพันธ์ต่อเจ้าพนักงานเช่นเดียวกัน (มาตรา ๒๙)

๒๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับในกรณีบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรืออยู่ต่างประเทศมีเงินได้พึงประเมินเกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท ให้เป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการกิจการเป็นตัวแทนในการชำระภาษีและต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ (มาตรา ๓๐)

๒๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกรณีผู้มีเงินได้พึงประเมินเกิน ๔,๘๐๐ บาท ถึงแก่ความตายก่อนที่จะปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือผู้อื่นที่ครอบครองที่รับมรดกแล้วแต่กรณีปฏิบัติแทน (มาตรา ๓๑)

๓๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับภายในเดือนมกราคม ทุก ๆ ปี (๑) ให้หัวหน้าส่วนราชการกระทรวง ทบวง กรม และหัวหน้าสาขาส่วนราชการ ตามท้องที่ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดไปยังเจ้าพนักงานประเมินแสดงรายการจ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๗) (๒) ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ตามมาตรา ๕๐ ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานประเมิน แสดงรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๔) และ (๗) (มาตรา ๓๒)

๓๑. ให้ยกเลิกความในส่วน ๓ ของหมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเก็บภาษีจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๓๓)

๓๒. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้บัญชีอัตราภาษีเงินได้ในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓๔)

๓๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับคำนิยามความหมายของคำว่า “โรงอุตสาหกรรม” “ร้านค้า” “โรงค้า” “ค้ารายปี” “ปีภาษี” “ป้าย” (มาตรา ๓๕)

๓๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ประกอบกิจการที่ได้เปลี่ยนแปลงหรือขยายโรงค้าเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีโรงค้าเพิ่มขึ้น ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึง ๓๐ มิถุนายน ในปีภาษีปีใด ให้ยื่นรายการเพื่อเสียภาษีเพิ่มต่ออาเภอภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันขยายโรงค้านั้นหรือภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๘๑ เติมอัตราที่กำหนดไว้ในพิกัตอัตราฉบับที่ ๒ และ ๓ ท้ายหมวดนี้ ผู้ที่เปลี่ยนแปลงหรือขยายโรงค้าหลังวันที่ ๓๐ มิถุนายน ไม่ต้องยื่นรายการเพื่อเสียภาษีเพิ่มเติมในปีนั้น (มาตรา ๓๖)

๓๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา (ง) ของข้อ ๒ แห่งพิกัตอัตรา ฉบับที่ ๒ ท้ายหมวด ๔ ซึ่งว่าด้วยภาษีโรงค้า เกี่ยวกับร้านค้าแผงลอย ซึ่งคำเฉพาะเครื่องบริโภคให้เรียกเก็บภาษีเพียงกึ่งอัตราของ (ก) (ข) หรือ (ค) แล้วแต่กรณี (มาตรา ๓๗)

๓๖. ให้ยกเลิกความในวรรค ๔ ของมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความหมายของคำว่า “แสดงมภ์” (มาตรา ๓๘)

๓๗. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการออกใบรับและข้อความที่ปรากฏในใบรับหรือต้นขั้ว ผู้มีหน้าที่ออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ (๒) หรือ (๔) ทำต้นขั้วหรือสำเนาใบรับและเก็บต้นขั้วไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบรับ (มาตรา ๓๙)

๓๘. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการหักเงินออกร้อยละ ๔๐ ของเงินเพิ่ม เมื่อเรียกเก็บได้ให้เป็นเงินสินบนรางวัลแก่บุคคลที่ตรวจพบการทุจริต และให้อธิบดีมีอำนาจจ่ายเงินนั้น (มาตรา ๔๐)

๓๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับข้อยกเว้นให้แก่รัฐบาล บุคคลผู้ทำการในนามของรัฐบาล สภากาชาดไทยหรือเทศบาล ไม่ต้องเสียอากรในกิจการที่ไม่ใช่การพาณิชย์ (มาตรา ๔๑)

๔๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเมื่อมีเหตุผลสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปสถานที่ทำการค้าระหว่างอาทิตยขึ้นถึงอาทิตยตก เพื่อทำการตรวจสอบตราสารว่าได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์แล้วหรือไม่ หรือตรวจสอบใบรับการออกใบรับและมีอำนาจเรียกยึดตราสาร เอกสารและพยานหลักฐานอื่น อันควรแก่เรื่องที่มาไต่สวนได้ (มาตรา ๔๒)

๔๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับอธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดวิธีการให้ผู้มีหน้าที่เสียอากรปฏิบัติและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๔๓)

๔๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่หรือนายตรวจในการปฏิบัติหน้าที่โดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจขัดขวาง หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๐๕ ทวิ หรือมาตรา ๑๒๓ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท (มาตรา ๔๔)

๔๓. ให้แก้ไขเพิ่มเติมความในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับ (๑) ยกเลิกความใน ก. และ ง. ของข้อ ๖ แห่งบัญชีอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (๒) ยกเลิกความในข้อ ๑๖, ๑๗, ๒๔, ๒๕ และ ๒๗ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (๓) ยกเลิกความใน ก. ข. ค. ง. จ. ฉ. ของข้อ ๒๙ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๔๕)

๔๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการระบุมหรสพที่ไม่อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติมี ๕ รายการ คือ (๑) มหรสพที่เก็บเงินเพื่อสาธารณประโยชน์ (๒) มหรสพในเขตวัดที่จัดขึ้นเป็นเทศกาลประจำปี (๓) มหรสพที่เก็บอัตราขึ้นสูงสุดไม่เกิน ๕๐ สตางค์ (๔) มหรสพที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง (๕) กีฬาสำหรับสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาจัดขึ้น (มาตรา ๔๖)

๔๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับรายละเอียดของตัวที่ทำขึ้น เช่น ทำด้วยกระดาษอ่อนมีข้อความเกี่ยวกับชื่อคณะมหรสพ เลขที่ลำดับของตัว กำหนดวันเข้าดู ราคาตัว เป็นต้น (มาตรา ๔๗)

๔๖. ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ และข้อ ๗ แห่งพระราชบัญญัติอัตราอากรมหรสพท้ายหมวด ๗ ลักษณะ ๗ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ ให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับมหรสพอย่างอื่น เก็บอากรร้อยละ ๓๐ ของค่าตัว ถ้าเป็นกีฬาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เก็บอากรร้อยละ ๒๐ ของค่าตัว และบัตรทางราชการที่ออกให้เข้าดูหรือเสียค่าดูไม่เกิน ๕๐ สตางค์ ให้ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร (มาตรา ๔๘)

๔๗. ให้ยกเลิกความในลักษณะ ๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับลักษณะ ๗ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ความหมายของคำว่า “โรงเรือนและที่ดิน” “เจ้าสำนัก” “ที่พัก” “อาหาร” “ขาย” “ค่ารายปี” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และรายละเอียดในการจัดเก็บภาษีและบัญชีอัตราภาษีโรงเรือนและที่ดิน (มาตรา ๔๙)

๔๘. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้บังคับใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๐)

๑๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๙ ตอนที่ ๑๖ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ หน้า ๓๔๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในลักษณะ ๓ แห่งประมวลกฎหมายรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเรื่องของภาษีบำรุงท้องที่ตั้งแต่มาตรา ๑๔๔ ถึงมาตรา ๑๖๔ พร้อมด้วยบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่แนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓)

๒. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ในการปฏิบัติจัดเก็บเงินจ่ายบำรุงท้องที่ที่ค้างอยู่ หรือพึงชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๑๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ฉบับพิเศษ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยการเก็บภาษีเงินได้จากบุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ปีภาษี ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าการการเก็บภาษีเงินได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

๓) บทบัญญัติมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยภาษีการค้า ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสัปดาห์วันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

๔) บทบัญญัติมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยภาษีป้าย ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีภาษี ๒๔๙๖ เป็นต้นไป

๕) บทบัญญัติมาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสัปดาห์วันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

๖) บทบัญญัติมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นสัปดาห์วันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามคำปรารภในพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกวิเคราะหส์ัพท์คำว่า “อำเภอ” ในมาตรา ๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน ดังนี้ “อำเภอ” หมายความว่า นายอำเภอหรือสมุห้บัญชีอำเภอ และหมายความรวมถึงผู้ทำการแทนด้วย (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไปนี (๑) ลดอัตราหรือยกเว้นเพื่อความเหมาะสมกับเหตุการณ์กิจการสภาพท้องที่ (๒) ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศตามข้อผูกพันที่มีอยู่ (๓) ยกเว้นแก่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล องค์การศาสนา องค์การกุศลสาธารณะ ทั้งนี้การลดหรือยกเว้นดังกล่าวจะตราพระราชกฤษฎีกายกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงก็ได้ (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความผิดที่ปรากฏในมาตราต่าง ๆ ที่ผู้ต้องหาไม่ควรถูกได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง เจ้าพนักงานมีอำนาจเปรียบเทียบปรับถ้าผู้ต้องหายอมใช้ค่าปรับตามที่เปรียบเทียบเสร็จแล้ว ผู้ต้องหาไม่ต้องถูกฟ้องร้องต่อไป ในกรณีแห่งความผิดนั้น (มาตรา ๕)

๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับอำนาจของอธิบดีในเขตจังหวัด พระนครและจังหวัดธนบุรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับเขตจังหวัดอื่นในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพากรทำการตรวจค้นหรือยึดบัญชีเอกสารหลักฐาน

ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีอากรที่ต้องเสียได้ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก (มาตรา ๖)

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ ฉ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับบรรดาบัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับภาษีอากรที่ต้องเสียถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ เจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่จะส่งให้บุคคลใดมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จภายในเวลาที่สมควรก็ได้ (มาตรา ๗)

๖. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ สัตต แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับประโยชน์แห่งการจัดเก็บภาษีอากร อธิบดีมีอำนาจอนุญาตบุคคลในการตรวจสอบและรับรองบัญชี โดยบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี และหากบุคคลนั้นได้รับใบอนุญาตแล้ว มีการฝ่าฝืนระเบียบที่อธิบดีกำหนด อธิบดีอาจพิจารณาสั่งถอนใบอนุญาต การใช้บทบัญญัติในเขตจังหวัดใด ให้อธิบดีประกาศโดยอนุมัติรัฐมนตรีในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๘)

๗. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ อัฐ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีอากร การยื่นแบบแสดงรายการ หรือยื่นอุทธรณ์ไม่ทันตามกำหนดเวลาด้วยเหตุไม่ได้อยู่ในประเทศไทย หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นเป็นการสมควรจะให้ขยายหรือเลื่อนเวลาออกไปได้อีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้ และรัฐมนตรีจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลานั้นออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้ (มาตรา ๙)

๘. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ นว แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกหรือขัดขวางเจ้าพนักงานตามความในมาตรา ๓ เบญจ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ ทศ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานประเมินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามความในมาตรา ๓ ฉ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีอากร เว้นแต่กรณีอุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินตามความในมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๔๙ ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องเสียภาษีอากรตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หากเกินกำหนดจะต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละ ๒๐ แห่งเงินภาษีอากรที่ต้องเสีย (มาตรา ๑๓)

๑๑. ให้ยกเลิกวิเคราะหส์ศัพท์ คำว่า “ภาษีปกติ” “ภาษีเสริม” และ “ภาษีเงินได้” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ (มาตรา ๑๔)

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับประเภทของเงินที่ถือว่าเป็นเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๕)

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ (มาตรา ๑๖)

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๒๐ แต่รวมกันไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๑๗)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปทั้งหมดตามความจำเป็นของกิจการ และค่าใช้จ่ายนั้นจะต้องไม่เป็นการจ่ายลงทุนหรือส่วนตัว ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๕ ตรี มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๘ – มาตรา ๒๐)

๑๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๘) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่จะได้กำหนดในพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๒๑)

๑๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ เมื่อหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้วให้ลดหย่อนได้อีกหลายกรณี (มาตรา ๒๒)

๑๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้ (๑) เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ (๒) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้เสียไม่น้อยกว่าพันละ ๓ บาท (มาตรา ๒๓)

๑๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยกเลิกความเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีเงินได้สองกรณีคือ เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ และสำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป (มาตรา ๒๔)

๒๐. ให้ยกเลิกมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ (มาตรา ๒๕)

๒๑. ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๗) เฉพาะสินจ้างแห่งการรับเหมาที่มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คำนวณหักในอัตราพันละ ๓ บาท (มาตรา ๒๖)

๒๒. ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกรณีที่ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลมีเงินได้พึงประเมินให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้จัดการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินเพื่อเสียภาษีให้ถือว่าเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียวโดยไม่มีการแบ่งแยก และต้องรับผิดชอบร่วมกัน หากมีภาษีค้างชำระ (มาตรา ๒๗)

๒๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีล่วงมาแล้วเกินกว่า ๔,๘๐๐ บาท ถึงแก่ความตายให้ผู้ปฏิบัติยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินของผู้ตายโดยรวมเงินได้พึงประเมินของผู้ตายหรือของกองมรดกที่ได้รับตลอดปีที่ตายนั้นเป็นยอดเงินได้พึงประเมินที่ต้องยื่นทั้งสิ้น (มาตรา ๒๘)

๒๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับอำนาจของเจ้าพนักงานประเมิน ในการประเมินเรียกเก็บภาษีก่อนถึงกำหนดเวลายื่นรายการตามความในมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๗ ทวิ ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ (มาตรา ๒๙)

๒๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อในหนังสือสำคัญใด ๆ แสดงว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือเป็นผู้ได้รับเงินได้พึงประเมิน เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเรียกเก็บภาษีทั้งหมดจากผู้มีชื่อในหนังสือสำคัญนั้นก็ได้ (มาตรา ๓๐)

๒๖. ให้เพิ่มความเป็น (๘) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ เกี่ยวกับถ้อยคำของสินค้าเป็น เงินตราต่างประเทศให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่ เงินตราต่างประเทศนั้นจะแลกได้ในอัตราทางราชการ ก็ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางราชการนั้น (มาตรา ๓๑)

๒๗. ให้ยกเลิกความใน (๑๘) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับรายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ (มาตรา ๓๒)

๒๘. ให้เพิ่มความเป็น (๑๙) และ (๒๐) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ เกี่ยวกับรายจ่ายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว รายจ่ายที่มีลักษณะทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ใน (๑) ถึง (๑๙) ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๓๓)

๒๙. ให้ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๖๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ (มาตรา ๓๔)

๓๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดบุคคลหนึ่งถือหุ้นหรือ เป็นหุ้นส่วนเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของต้นทุนทั้งหมด ให้เสียภาษีตามบทบัญญัติส่วน ๒ ว่าด้วยการเก็บภาษีจาก บุคคลธรรมดาและเพื่อประโยชน์ในการนับจำนวนหุ้น บุคคลในครอบครัว เช่น บิดากับบุตรผู้เยาว์หรือมารดา กับบุตรผู้เยาว์เป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนรวมในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเดียวกันให้ถือเป็นหุ้นของ บุคคลคนเดียว (มาตรา ๓๕)

๓๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความ ในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบทบัญญัติมาตรา ๗๕ ไม่ใช้บังคับแก่ (ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ รัฐบาลไทยถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนทุนทั้งหมด (ข) บริษัทจำกัดที่มีบริษัทจำกัด อื่นซึ่งไม่เข้าลักษณะตามความในมาตรา ๗๕ ถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนทุนทั้งหมด (มาตรา ๓๖)

๓๒. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้ แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา (มาตรา ๓๗)

๓๓. ให้ยกเลิกหมวด ๔ ภาษีโรงค้าในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ปีภาษี ๒๕๔๖ เป็นต้นไป (มาตรา ๓๘)

๓๔. ให้ยกเลิกหมวด ๕ ภาษีการธนาคาร การเครดิตฟองซิเอร์ การออมสินและการประกันภัย ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อพ้นสัปดาห์วันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๔)

๓๕. ให้เพิ่มความเป็นหมวด ๔ ภาษีการค้า และหมวด ๕ ภาษีป้าย ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับหมวด ๔ ภาษีการค้า มาตรา ๗๗ ถึงมาตรา ๙๓ และบัญชีอัตราภาษีการค้า หมวด ๕ ภาษีป้าย มาตรา ๙๔ ถึงมาตรา ๑๐๒ และบัญชีอัตราภาษีป้าย (มาตรา ๔๐)

๓๖. ให้ยกเลิกวิเคราะหัดศัพท์คำว่า “ปิดแสดมปีบริบูรณ์” ในมาตรา ๑๐๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๔๑)

๓๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกรณีผู้ขายผู้ให้เช่าซื้อ ผู้รับเงินหรือผู้รับชำระราคาต้องออกใบรับให้แก่ผู้ซื้อ ผู้เช่าซื้อ ผู้จ่ายเงินหรือผู้ชำระราคาในทันทีที่ทุกราวที่รับเงินหรือรับชำระราคา ไม่ว่าจะมีการเรียกร้องให้ออกใบรับหรือไม่ก็ตาม ซึ่งมาตรานี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่การจำหน่ายแสดมปีอากร หรือแสดมปีอื่นของรัฐบาลที่ยังมิได้ใช้หรือแก่กรณีใบรับที่จะต้องออกนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียอากรอยู่แล้ว (มาตรา ๔๒)

๓๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการออกใบรับ ให้ผู้มีหน้าที่ออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ (๑) ทำต้นข้าวหรือสำเนาใบรับและเก็บต้นข้าวหรือสำเนาใบรับเช่นว่านี้ไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ออกใบรับ (มาตรา ๔๓)

๓๙. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีรับเงินหรือรับชำระราคาจากการค้าประเภทต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๕ (๑) ถ้ามีจำนวนครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึง ๑๐ บาท ให้ผู้รับเงินหรือรับชำระราคารวมเงินเฉพาะในกรณีดังกล่าวที่รับทุกครั้ง เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ ได้จำนวนเท่าใด ให้ทำบันทึกจำนวนเงินนั้นรวมขึ้นเป็นวัน ๆ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดและเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันทำบันทึก (มาตรา ๔๔)

๔๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับใบรับที่ต้องปิดแสดมปีบริบูรณ์ แม้ไม่อยู่ในบังคับให้จำต้องออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๔ เมื่อผู้มีส่วนได้เสียเรียกร้อง ผู้มีหน้าที่ออกใบรับต้องออกให้ในทันทีที่ถูกเรียกร้อง (มาตรา ๔๕)

๔๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับวิธีเสียเงินอากร และเงินเพิ่มอากร ดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๓ หรือมาตรา ๑๑๔ (มาตรา ๔๖)

๔๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๗ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับตราสารหรือหลักฐานตามความในมาตรา ๑๑๖ ที่มีผู้เสียอากร หรือเสียอากรและเงินเพิ่มอากรถ้ามีตามความในมาตรา ๑๑๓ หรือมาตรา ๑๑๔ แล้ว ให้ถือว่าเป็นตราสารที่ปิดแสดมปีบริบูรณ์ ส่วนเงินเพิ่มอากรที่เรียกเก็บให้ถือเป็นเงินอากร (มาตรา ๔๗)

๔๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเข้าไปตรวจสอบสถานการณ์การค้าระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกและอำนาจเรียกและยึดตราสาร เอกสาร และออกหมายเรียกตัวผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรมาไต่สวนได้ เมื่อมีเหตุอันควร (มาตรา ๔๘)

๔๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒ และยกเลิกความในมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร

ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยกเลิกข้อความ การจงใจกระทำการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีอากร มีความผิดต้องระวางโทษ (มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐)

๔๕. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕๑)

๔๖. ให้ยกเลิกลักษณะ ๕ ภาษีการซื้อข้าว ลักษณะ ๖ ภาษีการซื้อน้ำตาล และลักษณะ ๗ ภาษีโรงเรือน ภัตตาคาร แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อพ้นสัปดาห์วันนับแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๒)

๔๗. ให้เพิ่มความเป็นลักษณะ ๔ ภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ แห่งประมวลรัษฎากร (มาตรา ๕๓)

๔๘. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๔)

๑๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๓ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ หน้า ๒๒๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ ว่าด้วยการเก็บภาษีเงินได้จากบุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๓ ว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีบำรุงท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องด้วยเงินได้พึงประเมินได้มีการถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ ยังน้อยประเภทอยู่ และการใช้จ่ายเงินบำรุงท้องที่ การลดหย่อน อัตราภาษี และวิธีปฏิบัติจัดเก็บยังไม่เหมาะสมตามกาลสมัย ให้แก้ไขเพิ่มเติมให้รัดกุมยิ่งขึ้น เฉพาะเกี่ยวกับการหักภาษี ณ ที่จ่าย และว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ที่เกี่ยวกับการจ่ายเงินบำรุงท้องที่ การหักลดหย่อนอัตราภาษีและวิธีปฏิบัติจัดเก็บ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ เกี่ยวกับการหักเงินได้พึงประเมิน และการคำนวณภาษี (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ เกี่ยวกับกรณีที่รัฐบาลหรือองค์การรัฐบาลเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ เกี่ยวกับการยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดแสดงรายการจ่ายเงินได้พึงประเมินต่อเจ้าพนักงานประเมิน (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ เกี่ยวกับเงินผลประโยชน์แผ่นดินที่เก็บได้ในแต่ละจังหวัด และการใช้จ่ายบำรุงท้องที่ในเขตจังหวัด (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ เกี่ยวกับการลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งของที่ดินในกรณีต่าง ๆ (มาตรา ๗)

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ เกี่ยวกับที่ดินที่ใช้เฉพาะในศาสนา (มาตรา ๘)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ เกี่ยวกับการตั้งกรรมการตีราคาปานกลางของที่ดินจากบุคคล ๓ คน เป็น ๔ คน (มาตรา ๙)

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ เกี่ยวกับการใช้ราคาที่ดิน ระยะเวลาที่สมควรในการตีราคาปานกลางใหม่ (มาตรา ๑๐)

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ เกี่ยวกับระยะเวลาและวิธีการการยื่นแบบแจ้งรายการเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ การสำรวจรังวัดพื้นที่ดิน การตรวจสอบ และการแจ้งการเสียภาษี (มาตรา ๑๑)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ เกี่ยวกับความผิดและโทษของผู้ที่จงใจไม่ยื่นแบบแจ้งรายการ ไม่ยอมชี้เขต ไม่แจ้งจำนวนพื้นที่ดิน หรือจงใจแจ้งจำนวนพื้นดินขาดจากจำนวนที่เป็นจริง หรือขัดขวางเจ้าพนักงานสำรวจ เป็นต้น (มาตรา ๑๒)

๑๑. ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้บัญญัติอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๓)

๑๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗ หน้า ๑๔๔๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๙๗ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ปีภาษี ๒๔๙๗ เป็นต้นไป

๒) มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องด้วยวิธีการเสียภาษีอากรกับวิธีปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ ภาษีการค้า ภาษีป้าย อากรแสตมป์ อากรมหรสพ และภาษีการซื้อโฉนดที่ดิน ควรได้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สะดวก และรัดกุมยิ่งขึ้นตามกาลสมัย จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ คือ

๑. ภาษีเงินได้ ภาษีการค้า ภาษีป้าย เพิ่มให้มีการเรียกเก็บภาษีและการขอเสียภาษีก่อนถึงกำหนดเวลาได้ ทั้งนี้เพื่อรักษาประโยชน์ของรัฐ และเพื่อความสะดวกแก่ผู้เสียภาษีในบางกรณี

๒. ภาษีเงินได้

(ก) แก้ไขเพิ่มเติมให้หักค่าใช้จ่ายเบี่ยงการเหมาะสำหรับเงินได้พึงประเมินบางประเภทเพื่อให้สะดวกแก่การคำนวณภาษีของผู้เสียภาษีและเจ้าพนักงานประเมินด้วย

(ข) แก้ไขเพิ่มเติมการเสียภาษีให้ชำระพร้อมกับยื่นรายการ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการชำระภาษีของผู้เสียภาษีและการปฏิบัติของเจ้าพนักงานด้วย

๓. อากรแสตมป์

แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำใบรับ เพื่อให้การควบคุมการจัดเก็บอากรรัดกุมยิ่งขึ้น กับทั้งให้มีการผ่อนผันการปฏิบัติในบางกรณีได้ เพื่อความสะดวกของผู้เสียอากร

๔. อากรมหรสพ

(ก) เพิ่มวิธีเสียอากรให้เป็นตัวเงินได้ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกแก่ผู้เสียอากร

(ข) กำหนดให้มีการจ่ายเงินสินบนรางวัลด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นทางควบคุมการหลีกเลี่ยงอากรได้อีกทางหนึ่ง

๕. ภาษีการซื้อโฉนดที่ดิน เพิ่มให้มีการชำระภาษีการซื้อโฉนดที่ดินล่วงหน้าได้ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการเสียภาษีของผู้ค้าโฉนดที่ดิน

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับอำนาจที่จะประเมินเรียกเก็บภาษีของเจ้าพนักงานประเมิน เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๒๙ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการห้ามอุทธรณ์และการให้อุทธรณ์การประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๓๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการห้ามอุทธรณ์ และการให้อุทธรณ์ การประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยอมให้หักค่าใช้จ่ายเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๖ – มาตรา ๘)

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการชำระภาษีก่อนถึงกำหนดเวลา ยื่นรายการของผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป (มาตรา ๙)

๖. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ในการยื่นรายการชำระภาษีและการได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระภาษีตามระยะเวลาที่กำหนด (มาตรา ๑๐)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับประโยชน์แห่งการคำนวณยอดเงินได้พึงประเมินของผู้ต้องเสียภาษี (มาตรา ๑๑)

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกำหนดเวลาชำระภาษีและภาษีที่จะชำระภาษีเป็นสองงวด (มาตรา ๑๒)

๙. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ ตีร แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการไต่สวน หรือตรวจสอบบุคคลธรรมดา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลโดยผู้กล่าวหาหลักฐานชัดเจน ทำให้เจ้าพนักงานเรียกเก็บเงินเพิ่มได้อีก ให้เจ้าพนักงานหักยอดร้อยละ ๒๕ เป็นเงินสินบนรางวัล และอธิบดีเป็นผู้มีอำนาจกำหนดจ่ายเงินสินบนรางวัลให้แก่ผู้ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความ (มาตรา ๑๓)

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับใบรับ การออกใบรับ ข้อความที่ปรากฏในใบรับ (มาตรา ๑๔)

๑๑. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีผู้ประกอบการค้าเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่ง เมื่อมีการขายสินค้า ให้ออกใบส่งของแก่ผู้ซื้อและให้ทำสำเนาเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี นับแต่วันที่ออกใบส่งของ (มาตรา ๑๕)

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ แห่งประมวลกฎหมายรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการที่บุคคลใดมิได้ออกใบรับตามความในมาตรา ๑๐๕ หรือมาตรา ๑๐๖ หรือตราสารที่มีได้ปิดแสดงบัพเมื่อเจ้าพนักงานตรวจพบให้มีอำนาจเรียกเก็บเงินอากรจนครบและเงินเพิ่มอากรอีก ๖ เท่าของเงินอากรหรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่ากัน เงินเพิ่มเมื่อเรียกเก็บได้แล้ว ให้หักออกร้อยละ ๔๐ เป็นเงินสินบนรางวัล (มาตรา ๑๖)

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการเพื่อให้การเสียอากรในหมวดนี้เป็นไปโดยรัดกุม ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรี มีอำนาจกำหนดวิธีการให้ผู้มีหน้าที่เสียอากรปฏิบัติ การกำหนดวิธีการเช่นว่านี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ เพื่อความสะดวกของผู้มีหน้าที่เสียอากร การปฏิบัติในการชี้ชัดตามความในมาตรา ๑๐๓ หรือการปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๕ ทวิ มาตรา ๑๐๕ ตีร และมาตรา ๑๐๕ จัตวา นั้น อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรี มีอำนาจกำหนดวิธีการให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น หรือจะยกเว้นไม่ให้อำนาจปฏิบัติก็ได้ (มาตรา ๑๗)

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนายตรวจ ในการปฏิบัติตามหน้าที่หรือโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามคำเรียก หรือไม่ยอมให้ยึดตราสารหรือเอกสาร หรือไม่ปฏิบัติตามหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนายตรวจ ตามความในมาตรา ๑๒๑ หรือไม่ยอมตอบคำถามเมื่อซักถามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติ มาตรา ๑๐๕ ทวิ มาตรา ๑๐๕ จัตวา หรือมาตรา ๑๒๓ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท (มาตรา ๑๘)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับวิธีการเสียอากรเป็นรายตัวผู้คุมหรสพ และการห้ามมิให้เจ้าของหรือบุคคลที่

เจ้าของแต่งตั้งคอยรับตัวอนุญาตให้คนเข้าดูมหรสพ เว้นแต่ผู้ดูมีตัวที่แสดงได้ว่าเสียอากรครบแล้ว รวมถึงเด็กที่อายุไม่เกิน ๗ ขวบ สูงไม่เกินหนึ่งเมตรด้วย (มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐)

๑๖. ให้เพิ่มความเป็นวรรคท้ายของมาตรา ๑๓๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ เกี่ยวกับตัวที่ต้องทำตามความในมาตรานี้ เมื่อมีเหตุสมควร อธิบดีจะสั่งให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นก็ได้ (มาตรา ๒๑)

๑๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการตรวจพบหรือการกล่าวหาแจ้งความผู้ที่ไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบของผู้ดูมหรสพ ให้เรียกอากรจนครบ และให้เรียกเงินเพิ่มเป็นรายตัวผู้ดูอีกเป็นจำนวน ๒ เท่า ของอากรที่ไม่เสีย หรือที่ขาด หรือเป็นเงิน ๒๕ บาท แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่าเงินอากรและเงินเพิ่มตามความในมาตรานี้ ให้ชำระเป็นเงินภายในสิบวันนับแต่วันได้รับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ เงินเพิ่มให้ถือเป็นเงินอากร เงินเพิ่มเมื่อเรียกได้แล้วให้หักออกร้อยละ ๔๐ เป็นเงินสินบนรางวัล และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดจ่ายให้แก่เจ้าพนักงานที่ตรวจพบ ผู้กล่าวหาแจ้งความและเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี (มาตรา ๒๒)

๑๘. ให้ยกเลิกวิเคราะหส์ัพท์คำว่า “ซื้อ” และ “จำหน่าย” ในมาตรา ๑๖๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๓)

๑๙. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๖๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ร้องขอชำระภาษีการซื้อโฉลกภัณฑ์ล่วงหน้าแทนผู้ค้าโฉลกภัณฑ์ หรือผู้ค้าโฉลกภัณฑ์ร้องขอชำระภาษีการซื้อโฉลกภัณฑ์ล่วงหน้า ผู้ร้องขอมีหน้าที่และความรับผิดชอบตามบทบัญญัติ (มาตรา ๒๔)

๒๐. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิก หรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๒๕)

๑๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๒๗ ฉบับพิเศษ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๐๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๐๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องด้วยประเภทการค้าและโฉลกภัณฑ์ที่บัญญัติไว้ในปัจจุบันยังไม่รัดกุม และอัตราภาษีการค้ากับอัตราภาษีการซื้อโฉลกภัณฑ์ที่จัดเก็บอยู่ในขณะนี้ยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น และจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน เพราะเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการภาษีอากร

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นวรรคท้ายของมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยนิยามศัพท์คำว่า “ผู้ผลิต” “ผู้นำเข้า” และ “ผู้ส่งออก” (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความใน ๑, ๒, ๓, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๒๑ และ ๒๒ ของประเภทการค้าตามบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในบัญชีอัตราภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ท้ายลักษณะ ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๕)

๑๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๓๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๐๑ หน้า ๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๐๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ภาษีการค้าสำหรับการรับจ้างทำของ การขายของ และการขายผลิตภัณฑ์ และภาษีการซื้อโภคภัณฑ์สำหรับน้ำมันเชื้อเพลิง และอุปกรณ์ของเครื่องบรรเลง รถยนต์ และรถอื่น ๆ ตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑ ยังไม่เหมาะสมบางประการ จึงเห็นควรแก้ไขใหม่ และเพื่อแบ่งเบาภาระของประชาชน

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน ๑, ๒ และ ๓ ของประเภทการค้าตามบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมในพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในประเภทที่ ๔, ๖ และ ๗ ของบัญชีอัตราภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ท้ายลักษณะ ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนใน (มาตรา ๔)

๑๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๘ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๐๑ หน้า ๔๘๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย คือ ผู้ประกอบการกสิกรรมประเภทไม้ล้มลุก ได้แบกภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมเกินกว่าอัตราในขณะนี้ เงินที่นำมาชำระภาษีก็ได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการกสิกรรม

ในที่ดินของตน ปกติพืชที่ปลูกมากที่สุดคือข้าว ในปัจจุบันราคาข้าวไม่ดีขึ้นเท่าไร ได้ผลน้อยอยู่แล้ว ฉะนั้นสมควร
ยิ่งที่จะลดภาระภาษีบำรุงท้องที่จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา
สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ
เงินผลประโยชน์แผ่นดินที่เก็บได้ในจังหวัดใด ให้ใช้จ่ายบำรุงท้องที่ในเขตจังหวัดนั้นในกิจการที่อำนวยความสะดวก
แก่ประชาชน (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ
การตั้งกรรมการพิจารณาตีราคาปานกลางของที่ดินในตำบลหนึ่ง ๆ และการกำหนดเขตเป็นหน่วย ๆ เพื่อประโยชน์
แก่การตีราคาปานกลางให้เที่ยงธรรม (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายลักษณะ ๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้บัญญัติอัตราภาษีบำรุง
ภาษีท้องที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕)

๑๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๙ ฉบับพิเศษ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๐๒ หน้า ๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๐๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้อัตราภาษีการซื้อโฉดภัณฑ์ประเภททองคำเป็นไปโดยเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และ
ลดภาระภาษีให้แก่ประชาชน

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา
สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในประเภทที่ ๑ ของบัญญัติอัตราภาษีการซื้อโฉดภัณฑ์ท้ายลักษณะ ๔ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑
และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน โดยเป็นรายการโฉดภัณฑ์ทอง ทองคำ ทองคำขาว เงิน นาก เพชร
พลอย และเครื่องรูปพรรณ (มาตรา ๓)

๒. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้ในการปฏิบัติ
จัดเก็บภาษีอากรที่ยังค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๔)

๑๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๔ ฉบับพิเศษ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๔ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดาที่ต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

๓) บทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

๔) บทบัญญัติมาตรา ๔๓ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

๕) บทบัญญัติมาตรา ๖๖ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีบำรุงท้องที่ที่ถึงกำหนดชำระใน พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องด้วยบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับวิธีการจัดเก็บภาษีอากรยังไม่รัดกุม เป็นโอกาสให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหลีกเลี่ยงได้ง่ายและโทษที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรยังไม่ได้ผลในทางระงับปราบปราม นอกจากนั้นอัตราภาษีอากรบางประเภทยังไม่เหมาะสม จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความผิด และการให้อำนาจเจ้าพนักงาน หรือคณะกรรมการกำหนดค่าปรับเพื่อให้ผู้ต้องหาถูกฟ้องร้องหรือรับโทษจำคุก (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๔ ทวิ มาตรา ๔ ตริ มาตรา ๔ จัตวา มาตรา ๔ เบญจ มาตรา ๔ ฉ มาตรา ๔ อดต มาตรา ๔ อัฐ และมาตรา ๔ นว แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการเสียภาษีอากรของคนต่างด้าว ซึ่งจะเดินทางออกจากประเทศ (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ “เจ้าพนักงานประเมิน” หมายความว่า บุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการห้ามอุทธรณ์อำนาจการประเมินภาษีอากร ความที่รู้เห็นว่าถูกต้องเมื่อผู้เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมิน (มาตรา ๖ และมาตรา ๗)

๕. ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับระยะเวลา กำหนดการเสียภาษีตามบทบัญญัตินี้ และการเสียเงินเพิ่มอัตราร้อยละ ๒๐ กรณีที่นำส่งภาษีเกินกำหนด และกรณียกเว้นการเสียเงินเพิ่ม เงินที่เสียเพิ่มให้ถือเป็นค่าภาษีอากร (มาตรา ๘)

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไข

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการอุทธรณ์การประเมินภาษีอากร กำหนดเวลาการอุทธรณ์ กรณียกเว้นการอุทธรณ์ การวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ การออกหมายเรียกผู้อุทธรณ์และพยาน (มาตรา ๙ – มาตรา ๑๓)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ใด โดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจ แจ้งข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรตามลักษณะนี้ หรือโดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรตามลักษณะนี้ (มาตรา ๑๔)

๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับประมวลโทษจำคุก โทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้จงใจแจ้งความเท็จ หรือแสดงหลักฐานเท็จ โดยฉ้อโกงหรือวิธีการอื่นใดเพื่อการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี (มาตรา ๑๕)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความหมายของคำว่า “เงินได้พึงประเมิน” “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเครือเดียวกัน” และ “ปีภาษี” (มาตรา ๑๖)

๑๐. ยกเลิกความใน (๓) และ (๕) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน ตามลำดับ เกี่ยวกับเงินรายได้อื่น เช่น ค่าแห่งกิตติวีรลั ค่าแห่งลิขสิทธิ์ เงินรายปีอันได้มาจากพินัยกรรม เงินที่ได้เนื่องจากการเช่าทรัพย์สิน เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามความจริงที่ควรจะได้ หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้มีเงินได้แสดงเงินได้เหล่านี้ต่ำไป ในกรณีนี้ผู้มีเงินได้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ (มาตรา ๑๗)

๑๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการส่งสินค้าออกไปต่างประเทศให้แก่หรือตามคำสั่งของสำนักงานใหญ่ สาขา ตัวการตัวแทน นายจ้างหรือลูกจ้าง ให้ถือว่าเป็นการขายในประเทศด้วย และถือราคาสินค้าตามราคาตลาดในวันที่ส่งไปเป็นเงินได้พึงประเมิน โดยยกเว้นของที่ส่งไปเพื่อการวิจัยของผ่านแดน ของที่นำเข้าแล้วส่งกลับนอกราชอาณาจักร และของที่ส่งออกไปแล้วนำกลับเข้าราชอาณาจักร (มาตรา ๑๘)

๑๒. ยกเลิกความใน (๓) (๑๑) และ (๑๕) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนตามลำดับ เกี่ยวกับเงินได้ในปีภาษีได้แก่ เงินค่าเดินทางซึ่งนายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างใน (๓) มาตรา ๔๒ ราววัลเพื่อการศึกษาหรือค้นคว้า ราววัลสลากกินแบ่ง ราววัลอื่น ๆ ใน (๑๑) มาตรา ๔๒ เงินได้ของชาวนาเงินได้จากการกสิกรรมใน (๑๕) มาตรา ๔๒ (มาตรา ๑๙)

๑๓. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการคำนวณภาษีจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคล ตามมาตรา ๕๖ วรรคท้าย การคำนวณหักลดหย่อนเฉพาะตามเกณฑ์จากผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทย (มาตรา ๒๐)

๑๔. ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินเมื่อหักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๗ แล้ว เหลือเท่าใดต้องเสียภาษีในอัตราตามที่กำหนดไว้ (มาตรา ๒๑)

๑๕. ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับวิธีจ่ายเงินได้พึงประเมิน

ที่บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ สามารถหักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๒๒)

๑๖. ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเหตุของความผิด และการรับผิดชอบของผู้จ่ายเงินตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓ (มาตรา ๒๓)

๑๗. ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการให้บุคคลทุกคนเสียภาษีภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี และกรณีห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล มีเงินได้พึงประเมินให้ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการรับผิดชอบเสียภาษีจากยอดเงินได้พึงประเมินทั้งสิ้น เสมือนเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียวโดยไม่มีการแบ่งแยก (มาตรา ๒๔)

๑๘. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้เกินกว่า ๕,๔๐๐ บาท เป็นผู้ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้อยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการกิจการอันก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมิน เป็นตัวแทนในการชำระภาษี (มาตรา ๒๕)

๑๙. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับกรณีผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตาย ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกปฏิบัติแทนและมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ (มาตรา ๒๖)

๒๐. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการยื่นรายการชำระภาษีต่ออำเภอตามกำหนดเวลา ภายใต้บังคับมาตรา ๖๔ การยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ หรือมาตรา ๕๗ ตริ (มาตรา ๒๗)

๒๑. ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการเสียภาษีเป็นงวดภายในกำหนดเวลาและการไม่ชำระงวดใดงวดหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้เสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระเป็นรายงวดและนำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับ (มาตรา ๒๘)

๒๒. ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการคำนวณกำไรสุทธิ และขาดทุนสุทธิในมาตรา ๖๕ ทวิ (มาตรา ๒๙)

๒๓. ยกเลิกความใน (๑) และ (๑๒) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ตามลำดับ เกี่ยวกับการคิดรายได้และการคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีของเงินสำรองต่าง ๆ (มาตรา ๓๐)

๒๔. ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องยื่นรายการ ซึ่งต้องใช้ในการคำนวณภาษี พร้อมกับชำระภาษีต่ออำเภอภายใน ๑๕๐ วัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี (มาตรา ๓๑)

๒๕. เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑ เมื่อรัฐบาล องค์การของรัฐ เทศบาล สุขาภิบาล เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๓๒)

๒๖. ยกเลิกความในมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการคำนวณภาษีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย (มาตรา ๓๓)

๒๗. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๐ ทวิ และมาตรา ๗๐ ทรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการเสียภาษีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใด จำหน่ายเงินกำไร หรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไร หรือที่ถือว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดส่งสินค้าออกไปต่างประเทศ (มาตรา ๓๔)

๒๘. ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับวิธีการการคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อคำนวณภาษี กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเล็กกัน หรือควบเข้ากันกับบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น (มาตรา ๓๕)

๒๙. ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ ทรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ (มาตรา ๓๖)

๓๐. ยกเลิกวิเคราะห้ศัพท์คำว่า “สถานการณ์ค้า” “การค้า” “รายรับ” และ “ผู้ประกอบการค้า” ในมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓๗)

๓๑. ยกเลิกความในมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบการค้า มีหน้าที่เสียภาษีการค้า และปฏิบัติตามบทบัญญัติ (มาตรา ๓๘)

๓๒. ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าของผู้ประกอบการค้าในแต่ละท้องที่ และถ้าผู้ประกอบการค้ามีสถานการณ์ค้าหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นรายสถานการณ์ค้าในท้องที่ที่สถานการณ์ค้าตั้งอยู่ (มาตรา ๓๙)

๓๓. ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับอำนาจประเมินค่ารายปีของสถานการณ์ค้าใด ๆ ของเจ้าพนักงานประเมิน และการอุทธรณ์การประเมิน โดยนำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๔๐)

๓๔. ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ ทรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการออกใบทะเบียนการค้าเมื่อผู้ประกอบการค้าได้ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้าตามมาตรา ๘๑ (มาตรา ๔๑)

๓๕. ยกเลิกความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการรับผิดชอบเงินเพิ่มอีก ๒ เท่า จำนวนเงินภาษีการค้า เมื่อผู้ประกอบการหรือดำเนินการค้าโดยไม่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน (มาตรา ๔๒)

๓๖. ยกเลิกความในมาตรา ๘๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับผู้ประกอบการค้าที่เสีย

ภาษีการค้าเป็นรายเดือน มียอดเงินที่ต้องคำนวณเพื่อเสียภาษีไม่ถึง ๑,๒๐๐ บาท ให้ได้รับการยกเว้นภาษีการค้าสำหรับเดือนนั้น (มาตรา ๔๓)

๓๗. เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๖ ทวิ มาตรา ๘๖ ตริ และมาตรา ๘๖ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ผลิต ชำระภาษีการค้าล่วงหน้าแทนผู้ประกอบการค้าที่รับสินค้าขึ้นไปจำหน่าย และการชำระภาษีการค้าของผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้ส่งออก (มาตรา ๔๔)

๓๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๗ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ประกอบการค้าที่ต้องเสียภาษีการค้าเป็นรายย่อย ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอาจเสียภาษีการค้าเหมาเป็นงวด ๆ ได้ (มาตรา ๔๕)

๓๙. ยกเลิกความในมาตรา ๘๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ (มาตรา ๔๖)

๔๐. ยกเลิกความในมาตรา ๙๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ที่ไม่ยื่นคำขอจดทะเบียนการค้า มีความผิดต้องระวางโทษปรับ (มาตรา ๔๗)

๔๑. ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนตามลำดับเกี่ยวกับการรับเงินหรือรับชำระราคาจากการค้าประเภทต่าง ๆ ของสถานการค้าที่ผู้ประกอบการค้าต้องจดทะเบียนการค้าตามมาตรา ๘๑ และการให้เช่าซื้อทรัพย์สิน การขาย หรือการรับจ้างทำของที่ไม่ต้องจดทะเบียนการค้า ความมาตรา ๘๑ (มาตรา ๔๘)

๔๒. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับรายละเอียดของใบรับ การออกใบรับ และการเก็บต้นข้าวไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี (มาตรา ๔๙)

๔๓. ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๑๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ (มาตรา ๕๐)

๔๔. ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการเรียกเก็บเงินอากรและเงินเพิ่มอากรในมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ (มาตรา ๕๑)

๔๕. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๔ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับผู้ใดมีหน้าที่เสียอากร หรือชิตฆ่าแสดมภ์ เพิกเฉยหรือปฏิเสธไม่เสียอากร หรือไม่ชิตฆ่าแสดมภ์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท (มาตรา ๕๒)

๔๖. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับผู้ใดจงใจลงวันเดือนปีที่ชิตฆ่าแสดมภ์เป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา ๕๓)

๔๗. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับผู้ที่ไม่ทำ ไม่เก็บบันทึก หรือไม่ออกใบรับให้ในทันทีที่ถูกเรียกร้อง หรือออกใบรับไม่ติดแสดมภ์ให้ถูกต้อง ต้องระวางโทษปรับ (มาตรา ๕๔)

๔๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการทำให้ไม่มีใบออกใบรับหรือทำโดยสมควรกับผู้อื่น ไม่ออกใบรับหรือออกใบรับน้อยกว่าจำนวนเงินที่รับ ต้องระวางโทษปรับหรือโทษจำคุกหรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕๕)

๔๙. ยกเลิกความใน (๑) (๒) ของ ๒๘ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕๖)

๕๐. ยกเลิกความใน ฎ. ของช้อยยกเว้นไม่ต้องเสียอากรตาม ๒๘ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕๗)

๕๑. ยกเลิกความใน ข. ของช้อยยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรตาม ๒๙ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕๘)

๕๒. ยกเลิกวิเคราะห้ศัพท์คำว่า “คำดู” ในมาตรา ๑๓๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕๙)

๕๓. ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๓ แห่งประมวลกฎหมาย และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับการชิตฆ่าและผู้มีหน้าที่ชิตฆ่าแสตมป์ที่ปิดบนตัวก่อนมอบตัวให้ผู้ซื้อหรือผู้ซื้อไป เจ้าของเป็นผู้มีหน้าที่เสียอากร ส่วนตัวที่ไม่เสียค่าดูนั้นให้ผู้ถือตัวเข้าดูเป็นผู้มีหน้าที่เสียอากร และให้มีการชิตฆ่าแสตมป์ที่ปิดบนตัวก่อนผู้เข้าดู (มาตรา ๖๐)

๕๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๓๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับความรับผิดชอบและเสียเงินเพิ่มของเจ้าของที่ไม่ได้จัดให้มีการชิตฆ่าแสตมป์บนตัวตามมาตรา ๑๓๓ หรือไม่ได้ฉีกตัวความมาตรา ๑๓๘ (มาตรา ๖๑)

๕๕. ยกเลิกความในวรรคท้ายของมาตรา ๑๔๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ (มาตรา ๖๒)

๕๖. ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับโทษปรับ โทษจำคุก หรือโทษทั้งจำทั้งปรับ ของผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๘ หรือมาตรา ๑๔๐ ตรี (มาตรา ๖๓)

๕๗. ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับโทษปรับผู้ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๙ และมาตรา ๑๔๑ (มาตรา ๖๔)

๕๘. ยกเลิกบัญชีอากรมหรสพท้ายหมวด ๗ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๖๕)

๕๙. ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับที่ดินทางรถไฟ การประปา การไฟฟ้า ท่าเรือของรัฐ หรือที่ดิน ซึ่งต้องใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนที่ต้องเสียภาษีโรงเรือน และที่ดิน (มาตรา ๖๖)

๖๐. ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้ค้าโคกภณห์ที่เป็นผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า ชำระภาษีการซื้อโคกภณห์ล่วงหน้า สำหรับโคกภณห์บางประเภท แทนผู้ค้าโคกภณห์ผู้มีหน้าที่ชำระภาษีการซื้อโคกภณห์ก็ได้ (มาตรา ๖๗)

๖๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๖๗ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการยื่นคำร้องขอชำระภาษีการซื้อโคกภณห์สำหรับผู้ค้าโคกภณห์นั้น ๆ ล่วงหน้าแทนผู้ค้าโคกภณห์ที่มีหน้าที่ชำระภาษีการซื้อโคกภณห์ (มาตรา ๖๘)

๖๒. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๖๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการยื่นรายการเสียภาษีการซื้อโคกภณห์ของผู้ซึ่งไม่ได้เสียภาษีมาก่อนด้วยเหตุได้รับยกเว้นตามกฎหมาย (มาตรา ๖๙)

๖๓. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าปรากฏว่าผู้ค้าโภคภัณฑ์ที่โภคภัณฑ์ขาดหรือเกินกว่าจำนวนที่ลงไว้ในบัญชีที่กำหนดให้ทำตามมาตรา ๑๘๕ ให้ถือว่าโภคภัณฑ์เฉพาะส่วนที่ขาดหรือเกินจากบัญชีนั้นเป็นโภคภัณฑ์ที่มีการซื้อแล้วและยังมิได้เสียภาษี (มาตรา ๗๐)

๖๔. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการสั่งให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์ชำระภาษีการซื้อโภคภัณฑ์จนครบ และสั่งให้ชำระเงินเพิ่มอีก ๒ เท่าของภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ที่ไม่ชำระหรือขาด (มาตรา ๗๑)

๖๕. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๙๑ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งเรียกเก็บภาษีและเงินเพิ่มภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ความส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๗๒)

๖๖. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ (มาตรา ๗๓)

๖๗. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับโทษปรับ โทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ ของผู้ที่ไม่ออกไปรับเงินค่าภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ความมาตรา ๑๗๒ (มาตรา ๗๔)

๖๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๙๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับโทษปรับของผู้ที่ไม่นำสำเนาหรือไม่เก็บสำเนาไปรับเงินค่าภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ไว้ตามมาตรา ๑๗๒ (มาตรา ๗๕)

๖๙. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับโทษจำคุกและโทษปรับของผู้ที่จงใจแจ้งข้อความเท็จ แสดงหลักฐานเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบายเพื่อหลีกเลี่ยงการชำระภาษี (มาตรา ๗๖)

๗๐. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๙๔ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้ที่เจตนาละเลยไม่ยื่นรายการเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการชำระภาษีต้องระวางโทษปรับหรือโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๗๗)

๗๑. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งยังมีคำวินิจฉัยและส่งไปยังผู้อุทธรณ์ เป็นอุทธรณ์ที่ได้ยื่นต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากรที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๗๘)

๗๒. บทบัญญัติมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๗๓ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิที่บุคคลมีอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๗๙)

๑๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๒๒ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๔ หน้า ๔๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๓ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ เฉพาะที่เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดาที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๓ เฉพาะที่เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้ใช้บังคับสำหรับภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

๓) บทบัญญัติมาตรา ๔ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีการค้าที่ถึงกำหนดเวลาชำระในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ปรากฏว่าอัตราก้าวหน้าแต่ละขั้นมีช่วงยาวเกินไปไม่เป็นธรรม จึงได้แก้ไขให้มีช่วงสั้นกว่าเดิม อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นยังต่ำไปมาก และอัตราภาษีการค้าบางประเภทยังต่ำกว่าที่ควร แต่บางประเภทก็มีอัตราสูงไปกว่าที่ควรเฉพาะอัตราอากรแสตมป์สำหรับตัวแลกเงินและตัวสัญญาใช้เงินมีอัตราสูงไป ได้แก่ ลดอัตราลงเพื่อช่วยส่งเสริมนโยบายลดอัตราดอกเบี้ยที่เรียกเก็บกันอยู่ขณะนี้และเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราภาษีอากรของประเทศอื่น ๆ แล้ว เห็นได้ชัดเจนว่าอัตราภาษีอากรของประเทศไทยยังไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอแก่การบำรุงประเทศชาติให้พัฒนาถาวรได้ เพื่อประโยชน์แห่งรายได้ของรัฐที่จะนำมาใช้พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้รุ่งเรือง จึงได้ปรับปรุงอัตราภาษีอากรดังกล่าวให้เป็นไปตามควรแก่สถานการณ์

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน ๑, ๒, ๓ และ ๑๔ ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนตามลำดับ (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน ๙. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕)

๔. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๖)

๒๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๖๗ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๐๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๐๔ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับดังนี้

(ก) กรณีภาษีหัก ณ ที่จ่าย ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่จ่ายในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นไป

(ข) กรณีอื่น และกรณียื่นรายการเงินได้ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๐๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นไป

๒) มาตรา ๙ ว่าด้วยภาษีการค้า ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับของผู้ประกอบการค้าประจำเดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่จะต้องชำระภาษีในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นไป

๓) มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ว่าด้วยอากรแสตมป์ ให้ใช้บังคับสำหรับการรับเงินตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่จะต้องเสียอากรเป็นตัวแทนในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นไป

๔) มาตรา ๑๓ ว่าด้วยภาษีการซื้อโฉดภณัฑ์ ให้ใช้บังคับสำหรับการซื้อหรือนำเข้าซึ่งโฉดภณัฑ์ ตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

๑. ภาษีเงินได้ เพื่อบรรเทาภาระภาษีแก่ผู้มีเงินได้ให้ลดน้อยลง
๒. ภาษีการค้า เพื่อให้่ายและสะดวกแก่การจัดเก็บภาษีทั้งทางฝ่ายผู้เสียภาษีและเจ้าพนักงาน ทั้งทำให้รัดกุมยิ่งขึ้น
๓. อากรแสตมป์ ยกเลิกอากรสำหรับใบรับที่ผู้ประกอบการค้าต้องเสีย เพราะจะมีให้มีการเก็บภาษีซ้อนกับภาษีการค้าซึ่งสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่าย ไม่สะดวก ควรเก็บภาษีการค้าอย่างเดียว
๔. ภาษีการซื้อโฉดภณัฑ์ ยกเลิกเพราะเหตุผลเช่นเดียวกับอากรแสตมป์

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในหมวดต่าง ๆ แห่งลักษณะนี้ ให้ใช้บทบัญญัติในหมวดนี้บังคับแก่การภาษีอากรประเมินทุกประเภท (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการไม่เสียภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ถือเป็นภาษีอากรค้างตามมาตรา ๑๒ หากมีการอุทธรณ์ การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษี เมื่อมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียภาษีอากรเพิ่ม ผู้อุทธรณ์ต้องชำระภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๘) และ (๑๕) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับดอกเบี้ยพันธบัตรของรัฐบาล ดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่ายหรือดอกเบี้ยเงินฝากจากธนาคารในราชอาณาจักร เงินได้ของชาวนาที่ได้จากการขายข้าวอันเกิดจากกสิกรรมที่ตนและหรือครอบครัวได้ทำเอง (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการ

หักลดหย่อนภาษีเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีของผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ เมื่อได้หักตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แล้ว (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษี การยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน ที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดี กำหนดต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง กรณีห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลมีเงินได้พึงประเมิน เกินกว่า ๖,๐๐๐ บาท ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการที่ดำเนินการเสียภาษีในชื่อของห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้น ให้เสมือนเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียวกัน โดยไม่มีการแบ่งแยก กรณีผู้เยาว์ ผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นผู้อยู่ต่างประเทศ ให้เป็นหน้าที่ของผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้จัดการกิจการอันก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมินนั้นแล้วแต่กรณี ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ วรรค ๑ และ เป็นตัวแทนในการชำระภาษี กรณีผู้มีเงินได้พึงประเมินถึงแก่ความตาย ให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดก หรือทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกแล้วแต่กรณี (มาตรา ๗ และมาตรา ๘)

๖. ยกเลิกความในหมวด ๔ ว่าด้วยภาษีการค้าตามลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับหมวด ๔ ภาษีการค้า ประกอบไปด้วย ส่วน ๑ ข้อความทั่วไป ส่วน ๒ รายรับ ส่วน ๓ การจดทะเบียน ส่วน ๔ บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ ส่วน ๕ แบบแสดงรายการการค้า ส่วน ๖ การชำระภาษี ส่วน ๗ อำนาจ เจ้าพนักงานประเมิน ส่วน ๘ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ส่วน ๙ บทกำหนดโทษ และบัญชีอัตราภาษีการค้า (มาตรา ๙)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ขาย ผู้ให้เช่าซื้อ ผู้รับเงินหรือผู้รับชำระราคาต้องออกใบรับให้แก่ผู้ซื้อ ผู้เช่าซื้อ ผู้จ่ายเงินหรือผู้ชำระราคา ในทันที ที่ทุกราวที่รับเงินหรือรับชำระราคา ไม่ว่าจะมีการเรียกร้องให้ออกใบรับหรือไม่ก็ตามและไม่ใช้บังคับแก่การ จำหน่ายแสดมภ์ อากร หรือแสดมภ์อื่นของรัฐบาลที่ยังไม่ได้ใช้ (มาตรา ๑๐)

๘. ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของ ๒๘. แห่งบัญชีอัตราอากรแสดมภ์ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๑)

๙. เพิ่มความเป็น จ. และ น. ของข้อยกเว้นไม่ต้องเสียอากรตาม ๒๘. แห่งบัญชีอัตราอากรแสดมภ์ ท้ายหมวด ๖ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ เกี่ยวกับใบรับสำหรับรายรับที่ต้องเสียภาษีการค้าตามหมวด ๔ ใบรับจาก การขายทรัพย์สินที่ผลิตหรือซื้อมาเพื่อขายต่อไปเป็นทางค้า (มาตรา ๑๒)

๑๐. ยกเลิกความในลักษณะ ๔ ว่าด้วยภาษีการซื้อโภคภัณฑ์ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ (มาตรา ๑๓)

๑๑. ผู้ประกอบการค้าและหรือผู้ค้าโภคภัณฑ์ตามประมวลรัษฎากรก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และคงเป็นผู้ประกอบการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้รับชำระหนี้ที่ค้างชำระอยู่ หรือได้รับชำระหนี้ตาม ข้อผูกพันที่มีหลักฐานเป็นหนังสืออันได้ทำไว้ก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงเสียภาษีการค้าและ อากรแสดมภ์ตามประมวลรัษฎากรก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๔)

๑๒. เพื่อรักษาประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร ให้ผู้ประกอบการค้าและผู้ค้าโภคภัณฑ์ตาม ประมวลรัษฎากรมีหน้าที่ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดแสดงประเภท ปริมาณและราคาของสินค้าที่จะ

ได้รับตามข้อผูกพัน หรือสินค้าที่เหลืออยู่ หรือจำนวนหนี้สินที่ลูกหนี้ค้างชำระอยู่ในวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ (มาตรา ๑๕)

๑๓. ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ยื่นแบบแสดงรายการตามมาตรา ๑๕ หรือยื่นแบบแสดงรายการตามมาตรา ๑๕ เป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๖)

๑๔. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้ได้ (๑) ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและ (๒) ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรตามมาตรา ๑๔ (มาตรา ๑๗)

๒๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘ หน้า ๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินของบุคคลธรรมดาประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป

๓) บทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยภาษีการค้า ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับของผู้ประกอบการค้าในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อความชัดเจน ความเป็นธรรมและเหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบันกับป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับการแจกแจงที่มาของเงินได้ต่าง ๆ เช่น การจ้างงาน เงินเดือน โบนัส เบี้ยประชุม บำเหน็จ ฯลฯ (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความใน (๗) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ เกี่ยวกับเมื่อได้หักลดหย่อนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้ว เหลือเท่าใดให้หักลดหย่อนได้อีกสำหรับเงินบริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษา เงินที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์ โดยให้หักได้เท่าจำนวนที่บริจาค แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินที่เหลือนั้น (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความหมายของคำว่า “การค้า” “ผู้ประกอบการค้า” “ผลิต” “ผู้ผลิต” “ผู้นำเข้า” “สาขา” “ผู้ส่งออก” “สถานการค้า” “บริษัท” “มูลค่า” “ขาย” “ภัตตาคาร” “ไนท์คลับหรือคาบารेट” “เดือนภาษี” (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกิจการค้าน้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด พืชผลอันเกิดจากกิจกรรมของตนเอง โดยผู้ประกอบการค้าในกิจการดังกล่าวนี้มีใช่เป็นผู้ส่งออก (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความเป็น (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ เกี่ยวกับกิจการของผู้ผลิตนุ่น สัตว์มีชีวิตที่มีใช้สัตว์น้ำ ครั่ง แป้งมันสำปะหลัง มันเส้น มันเส้นบด กากมันสำปะหลัง หนังสือที่ยังไม่ได้พอกเส้นไหมที่ผลิตได้จากการเลี้ยงไหม โดยผู้ผลิตสินค้าดังกล่าวนี้มีใช่เป็นผู้ส่งออก กิจการขายพลังงานไฟฟ้า กิจการขายน้ำประปา (มาตรา ๘)

๗. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๘ ตริ มาตรา ๗๘ จัตวา มาตรา ๗๘ เบญจ มาตรา ๗๘ ฉ มาตรา ๗๘ สัตต มาตรา ๗๘ อัฐ มาตรา ๗๘ นว มาตรา ๗๘ ทศ มาตรา ๗๘ เอกาทศ มาตรา ๗๘ ทวาทศ มาตรา ๗๘ เตรส และมาตรา ๗๘ จตุทศ แห่งประมวลรัษฎากรตามลำดับ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความหมายของรายรับจากการค้าประเภทโรงสี การค้าข้าวหรือโรงเลื่อย (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็น (๘) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ เกี่ยวกับในกรณีการขายสินค้าที่เป็นรถยนต์ รถจักรยานยนต์ น้ำมันแร่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเบรก ซีเมนต์ สุนัขและสินค้าตามที่อธิบดีได้ประกาศระบุตามมาตรา ๗๘ อัฐ รายรับ หมายความว่า มูลค่าของสินค้านั้น (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๗๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับมาตรา ๗๙ ทวิ กรณีให้ถือว่าเป็นการขายสินค้าและให้ถือมูลค่าของสินค้านั้นเป็นรายรับ รวม ๗ กรณี (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗๙ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการขายน้ำมันสำหรับเครื่องบินให้แก่บริษัทการบินในประเทศและกรณีบริษัทการบินต่างประเทศ (มาตรา ๑๓)

๑๒. เพิ่มความเป็น (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) ของมาตรา ๗๙ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ (มาตรา ๑๔)

๑๓. เพิ่มความเป็น (๖) ของมาตรา ๗๙ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ เกี่ยวกับการประกาศใช้เกณฑ์คำนวณเพื่อกำหนดมูลค่าของสินค้าตามมาตรา ๗๘ ฉ และผู้ประกอบการค้าแสดงหลักฐานว่าราคาตลาดของสินค้าในเดือนภาษีมีรายรับต่ำกว่ามูลค่าของสินค้าตามเกณฑ์คำนวณที่ประกาศจะขอคำนวณรายรับตามราคาตลาดนั้นได้ (มาตรา ๑๕)

๑๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๙ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีสินค้านำเข้าในราชอาณาจักรที่ได้รับยกเว้นภาษีการค้าตามมาตรา ๗๙ ตริ (๑๐) หรือที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าและอากรขาเข้า

ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ถ้าภายหลังสินค้านั้นต้องเสียอากรหรืออากรเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ถือว่าผู้ที่มีความรับผิดชอบชำระอากรหรืออากรเพิ่มตามกฎหมายดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการค้าและได้ขายสินค้านั้นในวันที่ความรับผิดชอบเกิดขึ้น และให้ถือมูลค่าตามสภาพของสินค้าในวันนั้นเป็นรายรับ การคำนวณภาษีการค้าจากรายรับตามวรรคก่อน ให้ใช้อัตราภาษีการค้าตามลักษณะของสินค้าซึ่งให้ถือว่าได้ขายนั้น และในกรณีสินค้าที่ได้รับลดหย่อนภาษีการค้า ให้นำภาษีการค้าที่ได้ชำระไปแล้วมาหักออกจากภาษีการค้าที่คำนวณจากรายรับนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนภาษีการค้าที่คำนวณได้ (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ ทวิ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๖ จัดว่า ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๘๘ และยกเลิกความ มาตรา ๙๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๗ – มาตรา ๒๑)

๑๖. ยกเลิกความในชนิด ๑ ชนิด ๖ และชนิด ๗ แห่งประเภทการค้า ๑. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนตามลำดับ (มาตรา ๒๒)

๑๗. ยกเลิกความในชนิด ๙ แห่งประเภทการค้า ๑ ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ (มาตรา ๒๓)

๑๘. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๒. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๔)

๑๙. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๓. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ (มาตรา ๒๕)

๒๐. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๗. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๖)

๒๑. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับถ้าผู้เสียอากรเป็นองค์การรัฐบาลเป็นอันไม่ต้องเสีย เว้นแต่องค์การของรัฐบาลที่ใช้ทุนหมุนเวียน เพื่อประกอบการพาณิชย์ หรือการพาณิชย์ซึ่งองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำ (มาตรา ๒๗)

๒๒. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๘)

๒๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๕๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๓ หน้า ๒๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๑๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่อัตราภาษีการค้าที่จัดเก็บอยู่ตามประมวลรัษฎากรในขณะนี้ยังไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์สมควรแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และโดยที่การแก้ไขจำเป็นจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิก (๑) ความในชนิด ๑ (ก) ประเภหการค้า ๑. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ (๒) ความในชนิด ๒ ชนิด ๓ ชนิด ๔ ชนิด ๕ ประเภหการค้า ๑. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ (๓) ความในประเภหการค้า ๔. ของบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายพระราชบัญญัติกำหนดนี้แทน (มาตรา ๓)

๒. บรรดาบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับการลดอัตราภาษีการค้าและยังใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปโดยถือว่าเป็นการลดจากบัญชีอัตราภาษีการค้า ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้จนกว่าจะมีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม (มาตรา ๔)

๒๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘๐ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓ หน้า ๕๙๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อความชัดเจนและเหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบัน

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามประมวลรัษฎากรนี้ โดยให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานอื่นโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดออกกฎกระทรวง ให้ใช้หรือยกเลิกแสดมภ์และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามประมวลรัษฎากรนี้ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกิจการผลิตสินค้าดังต่อไปนี้ ปอทุกชนิด ถั่วทุกชนิด ข้าวโพด เมล็ดละหุ่ง ข้าวเปลือก ข้าวฟ่าง ข้าวสาลี

กากน้ำตาล กากมะพร้าว ไม้ไผ่ ไม้รวก มันสำปะหลัง ฝ้าย นุ่น จั้ว จ้าว ปุยฝ้าย น้ำตาลมะพร้าว น้ำตาลโตนด น้ำตาลจาก กระวาน พริก พริกไทย กลัวย มะขาม เห็ด ชัน น้ำมันยาง น้ำรัก เร่ว กายาน พืชทุกชนิด รวมทั้งต้นไม้ ผักและธัญชาติ ผลหรือสิ่งอื่นที่เกิดจากพืชต่าง ๆ ดังกล่าว ทั้งนี้ สำหรับ (ก) ถึง (ฅ) เฉพาะกรณีที่ผู้ผลิตมิใช่เป็นผู้ส่งออก (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกิจการผลิตสัตว์ปีกรวมทั้งไข่และวัตถุดิบได้จากสัตว์ปีก แต่ไม่รวมถึงกิจการฆ่าสัตว์ปีก (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกิจการผลิตสินค้าดังต่อไปนี้ สัตว์ทุกชนิดที่มีไข่สัตว์น้ำและสัตว์ปีก ครังดิบ ครังเม็ด หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก รังไหม ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ผู้ผลิตมิใช่เป็นผู้ส่งออก (มาตรา ๖)

๕. เพิ่มความเป็น (๑๒) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกิจการส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าตาม (๒) (ญ) ถึง (ด) (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ประกอบการค้า ที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออก อาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอให้ถือว่าสินค้าที่ผลิต หรือนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรได้มีการขายในวันผลิตหรือวันนำเข้าในราชอาณาจักร หรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ให้ส่งอนุมัติ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับอธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ถือว่าผู้ประกอบการค้าที่เป็นผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก ซึ่งสินค้าตามที่กำหนดได้ขายสินค้านั้น ๆ ในวันนำเข้าในราชอาณาจักร หรือวันส่งออกนอกราชอาณาจักร (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บและชำระภาษีตามหมวดนี้ (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ นว แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกรณีที่ผู้ประกอบการค้าได้เสียภาษีครบถ้วนแล้วและมีเหตุให้ต้องได้รับคืนภาษีจากการส่งออกหรือนำเข้าให้ใช้หลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากรขาเข้า หรือขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ เอกาทศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษี หรือรัฐมนตรี เห็นสมควรจะประกาศเร่งให้เร็วขึ้นสำหรับสินค้า ทุกรายการหรือบางรายการก็ได้ซึ่งผู้ประกอบการ การค้าที่ได้ชำระภาษีหรือวางเงินเป็นประกันภาษีภายในเวลาที่เช่นนั้นจะได้รับการลดภาษีร้อยละ ๒ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียหรือของจำนวนเงินที่วางเป็นประกัน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า สำหรับในกรณีที่มีการร่นกำหนดเวลาตามมาตรานี้ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓ อัญญัติ มาใช้บังคับ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับความหมายของคำว่ารายรับในกรณีที่อยู่ได้ส่งอนุมัติตามมาตรา ๗๘ ตี และมาตรา ๗๘ จัตวา (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกความใน (๑๐) และ (๑๒) ของมาตรา ๗๙ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการนำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร การค้าของผู้ประกอบการค้าที่มีใช้ ผู้นำเข้า หรือผู้ส่งออกเฉพาะในเดือนภาษีที่มีรายรับรวมกันไม่ถึงสองพันบาท (มาตรา ๑๔)

๑๓. เพิ่มความเป็น (๑๓) (๑๔) (๑๕) และ (๑๖) ของมาตรา ๗๙ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ เกี่ยวกับการได้รับการยกเว้นหรือคืนอากรศุลกากรหรือคืนภาษีการค้า ในการนำเข้าหรือส่งออกสินค้า (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๗๙ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัติแทน เกี่ยวกับรายรับที่ได้จากการขายสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ กรณีที่มีการกำหนดให้กรมศุลกากร เรียกเก็บภาษีการค้าเพื่อสรรพากรให้คำนวณตามอัตราที่กรมศุลกากรใช้คำนวณ (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความในมาตรา ๘๖ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับภาษีตามหมวดนี้ถ้าในเดือนภาษีใดมีจำนวนไม่ถึงสิบห้าบาท เป็นอันไม่ต้องเสียสำหรับเดือนภาษีนั้น ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีสินค้าที่นำเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความในชนิด ๘ แห่งประเภทการค้า ๑ ของบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๘)

๑๗. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรสำหรับรายรับก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๙)

๑๘. บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามประมวลรัษฎากรและยังใช้อยู่ก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะมีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศหรือกฎกระทรวง ซึ่งออกตามมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๐)

๒๔. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๙ ตอนที่ ๑๓๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๑๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๕ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) ข้อ ๑ ให้ใช้ข้อบังคับสำหรับการคืนเงินภาษีอากรที่ได้ชำระหรือนำส่งในหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

๒) ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ผู้มีเงินได้ได้รับก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับด้วยแต่ไม่รวมถึงเงินได้พึงประเมินที่ได้ชำระภาษีเงินได้ไปแล้ว

๓) ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๔ ในส่วนที่ว่าด้วยภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นต้นไป

๔) ข้อ ๑๔ ในส่วนที่ว่าด้วยภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะภาษีจากกำไรสุทธิ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

๕) ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๘ ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับของผู้ประกอบการค้าตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่าอัตราภาษีเงินได้ การคำนวณภาษีการค้า จำนวนเงินที่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายและลดหย่อนสำหรับกิจการหรือบุคคล รวมทั้งวิธีจัดเก็บภาษีดังกล่าวข้างต้น ยังไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและกิจการบางประเภทนอกจากนี้บางบทบัญญัติในประมวลรัษฎากรยังมีข้อความไม่ชัดเจน ก่อให้เกิดข้อโต้แย้งระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนผู้เสียภาษีอยู่เสมอ สมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในกรณีที่กรมสรรพากรต้องคืนเงินภาษีที่ได้เรียกเก็บไว้โดยไม่ถูกต้องให้แก่ผู้เสียภาษี สมควรที่จะคิดดอกเบี้ยให้แก่ผู้รับคืนตามจำนวนที่ต้องคืนด้วย หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

สาระสำคัญของประกาศของคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๒ ข้อ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔ ทศ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการกำหนดให้อธิบดีให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืนเงินภาษีอากรในอัตราร้อยละ ๐.๖๒๕ ต่อเดือน (ข้อ ๑)

๒. เพิ่มความเป็น (๑๘) (๑๙) และ (๒๐) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ ดังนี้ (๑๘) เรื่องรางวัลสลากบำรุงกาชาด (๑๙) เรื่องดอกเบี้ยตามมาตรา ๔ ทศ (๒๐) เรื่องเงินได้จากการขายสินค้า (ข้อ ๒ และข้อ ๓)

๓. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๗๖ เกี่ยวกับเรื่องการหักค่าใช้จ่ายของสามัญราย (ข้อ ๔)

๔. ยกเลิกความใน (ข) ของ (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๗ และยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๘ และ (๔) ของมาตรา ๗๙ และยกเลิกความใน ๒๘. รวมทั้งความซึ่งยกเว้นไม่ต้องเสียอากรแห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ของลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในประกาศของคณะปฏิวัตินี้แทน (ข้อ ๕ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๙)

๕. เพิ่มความเป็น (ง) และ (จ) ของ (๑) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ เกี่ยวกับเรื่องเบี้ยประกันภัยและเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) (ข้อ ๖)

๖. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการเสียภาษีของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคล (ข้อ ๙)

๗. ยกเลิกความในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ของลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในประกาศของคณะปฏิวัตินี้แทน (ข้อ ๑๔)

๘. ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๗๙ และความใน (๑) ของมาตรา ๗๙ ทวิ และยกเลิกความในประเภทการค้า ๒ ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ของลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘)

๙. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ (ข้อ ๒๐)

๒๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๖๒ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๖ หน้า ๖๑๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราภาษีการค้าสำหรับสินค้าบางชนิดให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในชนิด ๒ ชนิด ๓ และชนิด ๔ ของประเภทการค้า ๑ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความในบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๓)

๒. บรรดาบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับการลดอัตราภาษีการค้าและยังใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับให้คงใช้บังคับต่อไปโดยถือว่าเป็นการลดจากบัญชีอัตราภาษีการค้า ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้จนกว่าจะมีการยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม (มาตรา ๔)

๒๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๖๗ วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๑๖ หน้า ๖๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๖ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินของบุคคลธรรมดาประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อลดภาระภาษีเงินได้ที่เก็บจากบุคคลธรรมดา และแก้ไขวิธีการจัดเก็บเพื่อความเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดขึ้น

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (ก) (ข) (ค) และ (ง) ของ (๑) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความใหม่แทนเกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีให้กับผู้มีเงินได้ สามหรือภริยาของผู้มีเงินได้ บุตรของผู้มีเงินได้ซึ่งมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี และยังศึกษาอยู่ หรือผู้เยาว์หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถและบุตรบุญธรรม การลดหย่อนภาษีกรณีผู้มีเงินได้จ่ายเบี้ยประกันภัยไปในปีภาษีตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท เฉพาะกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลา ๑๐ ปีขึ้นไป (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความ (๒) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความใหม่แทนเกี่ยวกับในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๑๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับ (๒) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๓๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม (๑) ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดให้บุคคลที่มีรายได้ต่างกันและสถานภาพต่างกันยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกวรรคสี่ของมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้เสียภาษีที่มีสิทธิชำระภาษีเป็นงวด ๆ และวิธีการชำระตามกำหนดเวลาในแต่ละงวด หากผู้เสียภาษีมิได้ชำระภายในกำหนดเวลาผู้เสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระภาษีเป็นรายงวด และให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๑) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ส่วน ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๐)

๙. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้คงใช้บังคับต่อไปในการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๒๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๑ ตอนที่ ๒๒๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๘ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินของบุคคลธรรมดาประจำ พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ในปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้บังคับและเพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ สมควรปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มบทนิยามในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยเพิ่มคำและความหมายของคำต่อไปนี้ “บริษัทจดทะเบียน” “บริษัทจัดการกิจการลงทุน” “กองทุนรวม” (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับดอกเบี้ยพันธบัตร หุ้นกู้ ตั๋วเงิน เงินกู้ยืมไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือกองทุนรวม (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็น (๒๑) (๒๒) (๒๓) และ (๒๔) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ดังต่อไปนี้ (๒๑) ประโยชน์ที่ได้จากการจำหน่ายตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็น

ผู้ออก และผู้รับมิใช่เป็นผู้ทรงคนแรก (๒๒) เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (๒๓) เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวม (๒๔) เงินได้ของกองทุนรวม (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (จ) ของ (๑) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) เท่าจำนวนที่ได้รับแต่ต้องไม่เกินวงเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท เฉพาะส่วนที่ได้รับจากบริษัทจดทะเบียนหรือจากกองทุนรวม และไม่เกินวงเงิน ๕,๐๐๐ บาท เฉพาะส่วนที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล จะเลือกหักจากส่วนที่ได้รับจากบริษัทประเภทใด เป็นจำนวนเท่าใดภายในวงเงินดังกล่าวก็ได้ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท เมื่อหักลดหย่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว มีเงินได้เหลืออยู่เท่าใดให้หักลดหย่อนได้อีกดังนี้ (๑) เงินได้ที่ได้รับจากบริษัทจดทะเบียนหรือจากกองทุนรวมร้อยละ ๓๐ ของเงินได้ที่เหลือนั้น (๒) เงินได้ที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลร้อยละ ๒๐ ของเงินได้ที่เหลือนั้น (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความเป็น (๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) ได้แก่ออกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล หรือหุ้นกู้ขององค์การรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย โดยมีทุนทั้งสิ้นเป็นของรัฐบาล เป็นต้น ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากรก็ได้ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ (มาตรา ๙)

๘. เพิ่มความเป็น (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ เกี่ยวกับการนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็น (๑๓) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ เกี่ยวกับกิจการของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (มาตรา ๑๑)

๑๐. ความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับดอกเบี้ยที่ได้รับจากพันธบัตรของรัฐบาลที่ออกจำหน่ายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๒)

๑๑. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้ในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๓)

๒๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๓๒ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่วิธีการหักค่าใช้จ่ายสำหรับเงินที่นายจ้างจ่ายให้ลูกจ้างเมื่อออกจากงานยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสม และเป็นการบรรเทาภาระภาษีเงินได้ให้แก่ลูกจ้างทั้งหลายด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้ถึง ประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เว้นแต่ที่กำหนดในวรรคสาม ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๒๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท แยกเป็น

๑) กรณีสามีภรรยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ และความเป็นสามีภรรยามีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์

๒) กรณีเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียว เพราะเหตุออกจากงานให้หักค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่ากับ ๒,๐๐๐ บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงาน แต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมิน เหลือเท่าใด ให้หักค่าใช้จ่ายได้อีกร้อยละ ๕๐ ของเงินที่เหลือ

๓) กรณีเงินบำเหน็จ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ที่ทางราชการจ่ายให้ถือจำนวนปีที่ใช้เป็นเกณฑ์ คำนวณเงินตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับของทางราชการ เศษของปีถ้าถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวัน ให้ถือเป็นหนึ่งปี (มาตรา ๓)

๒. บทบัญญัติมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๑๗ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นไป (มาตรา ๔)

๒๙. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๐๖ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยในปัจจุบันเจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรและเจ้าพนักงานตำรวจต่างมีอำนาจในการตรวจสอบชำระภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ทำให้พ่อค้าประชาชนมีภาระต้องชี้แจงแสดงหลักฐานต่อเจ้าหน้าที่หลายฝ่าย สมควรจัดการดังกล่าวด้วยการให้เจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรดำเนินการไปแต่ฝ่ายเดียว และโดยที่สมควรเร่งรัดการตรวจสอบภาษีอากรให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

สาระสำคัญของประกาศของคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ ข้อ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ในกรณีที่เจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรได้ออกหมายเรียกหรือหนังสือเชิญผู้มีหน้าที่ชำระหรือนำส่งภาษีอากรมาทำการตรวจสอบไต่สวนก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้เจ้าพนักงานตาม

ประมวลรัษฎากรดำเนินการประเมินหรือออกคำสั่งให้ชำระหรือนำส่งภาษีอากรให้แล้วเสร็จภายในเวลาสองปี นับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ และให้อธิบดีกรมสรรพากรรายงานจำนวนผู้ถูกเรียก ตรวจสอบไต่สวน และผลการตรวจสอบต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอย่างน้อยทุกหกเดือน เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสองปีดังกล่าวถ้าเจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรยังประเมินหรือออกคำสั่งให้ชำระภาษีอากรไม่แล้วเสร็จสำหรับรายใด ให้ระงับการตรวจสอบไต่สวนและการประเมินหรือการออกคำสั่งให้ชำระหรือนำส่งภาษีอากรสำหรับรายนั้น เว้นแต่ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นไม่อาจประเมินหรือส่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะส่งขยายกำหนดเวลาออกไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันสิ้นกำหนดเวลาดังกล่าว (ข้อ ๑)

๒. นับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับห้ามมิให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร เว้นแต่การดำเนินคดีอาญาตามคำขอของเจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากร (ข้อ ๒)

๓. บรรดาคดีที่เกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ทำการค้นและยึดบัญชีหลักฐานและเอกสารไว้แล้วก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับเจ้าพนักงานตำรวจ ทำการตรวจสอบไต่สวนให้แล้วเสร็จ และส่งเรื่องให้เจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ และให้เจ้าพนักงานตามประมวลรัษฎากรดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามข้อ ๑ (ข้อ ๓)

๓๐ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๐๖ ฉบับพิเศษ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันได้มีผู้ไม่ชำระภาษีอากรให้ถูกต้องตามประมวลรัษฎากรเป็นจำนวนมากทำให้รัฐขาดรายได้และขาดแคลนเงินที่จะใช้พัฒนาประเทศ คณะปฏิวัติตระหนักดีว่า การชำระภาษีอากรไม่ถูกต้องดังกล่าวอาจเกิดความเข้าใจผิดหรือหลงลืมได้ เพื่อเป็นการร่วมมือกันในการพัฒนาประเทศ คณะปฏิวัติจึงเห็นสมควรผ่อนผันให้ผู้ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามประมวลรัษฎากรได้ชำระภาษีอากรตามจำนวนที่พึงชำระเสียให้เสร็จสิ้นไป โดยได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม และพ้นจากความรับผิดชอบทางอาญา ห้วนหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

สาระสำคัญของประกาศของคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ ข้อ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียหรือนำส่งภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรผู้ใด มิได้ยื่นแบบแสดงรายการตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือยื่นแบบแสดงรายการไม่ถูกต้องและยังไม่ถูกเรียกตรวจสอบไต่สวน ถ้าได้ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีอากรภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ แล้ว ผู้นั้นไม่ต้องเสียเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มใด ๆ สำหรับภาษีอากรที่ชำระนั้น (ข้อ ๑)

๒. กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียหรือนำส่งภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรผู้ใดถูกเรียกตรวจสอบไต่สวนอยู่ก่อนหรือในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๑ แต่ยังไม่ได้รับแจ้งการประเมินหรือคำสั่งให้เสียหรือนำส่งภาษีอากร ถ้าได้นำเงินภาษีอากรตามจำนวนที่ตนเห็นว่ายังมีได้ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วนไปชำระภายในระยะเวลาตาม

ข้อ ๔ แล้ว ผู้นั้นไม่ต้องเสียเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มใด ๆ สำหรับภาษีอากรที่ชำระนั้น (วรรคหนึ่ง) ถ้าผู้ถูกเรียกตรวจสอบได้สวนตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดได้รับแจ้งการประเมินหรือคำสั่งให้เสียหรือนำส่งภาษีอากรภายหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับแต่ก่อนหรือในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๑ เมื่อได้ชำระเงินภาษีอากรให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ ภายในสิบสี่วันนับแต่วันได้รับแจ้ง ให้ลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม คงเสียเพียงร้อยละ ๕ ของภาษีอากร (ข้อ ๒)

๓. กำหนดในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียหรือนำส่งภาษีอากรได้ยื่นแบบแสดงรายการหรือรับแจ้งประเมินหรือคำสั่งให้เสียหรือนำส่งภาษีอากรก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ แต่ยังมีได้ชำระภาษีอากรให้ครบถ้วนตามแบบหรือคำสั่งนั้น ซึ่งถือเป็นภาษีอากรค้างแล้ว และได้นำภาษีอากรค้างนั้นไปชำระภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ ให้ได้รับการงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มเฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ถ้าได้ยื่นแบบแสดงรายการหรือรับแจ้งการประเมินหรือคำสั่งให้เสียหรือนำส่งภาษีอากรแล้ว และได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากร หรือการอุทธรณ์สิ้นสุดลงแล้ว และได้มีการประกันเงินภาษีอากรนั้นไว้ จะโดยวิธีการผ่อนชำระหรือวิธีการอื่นใดก็ตาม โดยมีกำหนดเวลาชำระตามสัญญาค้ำประกัน ถ้าได้นำภาษีอากรส่วนที่กำหนดให้ต้องชำระภายหลังเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑ มาชำระภายในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่มสำหรับส่วนที่นำมาชำระนั้น คงเรียกเก็บร้อยละ ๕๐ ของเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มเฉพาะส่วนนั้น (๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้าไม่มีสัญญาค้ำประกันแต่ได้ชำระภาษีอากรให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ ให้ลดเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่ม คงเรียกเก็บร้อยละ ๔๐ ของเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มนั้น (๓) ถ้าได้รับแจ้งการประเมินหรือคำสั่งให้เสียหรือนำส่งภาษีอากรแล้ว แต่อยู่ในระหว่างการอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากร เมื่อได้มีการนำภาษีอากรไปชำระภายในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑ และขอถอนการอุทธรณ์ ให้ลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มในส่วนที่นำไปชำระนั้น คงเรียกเก็บร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มที่เรียกเก็บ (ข้อ ๓)

๔. กำหนดให้ผู้ซึ่งประสงค์จะได้รับประโยชน์ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ยื่นแบบแสดงรายการหรือแบบขอชำระภาษีอากรตามประเภทภาษีอากรซึ่งถึงกำหนดชำระก่อนวันประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ พร้อมกับชำระเงินค่าภาษีอากรภายในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๑ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ ในกรณีภาษีอากรที่ขอชำระทุกประเภทมีจำนวนรวมกันเกินหนึ่งล้านบาท ส่วนที่เกินอาจขอผ่อนชำระภายในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยมีหลักประกัน (ข้อ ๔)

๕. กำหนดให้ผู้มีเงินได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร และมีได้แสดงรายการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ แห่งแบบ ภ.ง.ด. ๙ หรือ ภ.ง.ด. ๙ ก. แล้วแต่กรณีตามระเบียบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด จนเป็นเหตุให้เงินได้นั้นไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา ๔๒ (๙) ถ้าได้ยื่นรายการเพิ่มเติมให้เป็นไปตามระเบียบดังกล่าวภายในระยะเวลาตามข้อ ๔ ให้ถือว่าได้ปฏิบัติตามระเบียบแล้ว เงินได้นั้นเป็นอันได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงภาษีอากรที่ได้ชำระไปแล้ว (ข้อ ๕)

๖. กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียหรือนำส่งภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ซึ่งปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ พ้นจากความรับผิดชอบอาญา เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แล้ว หากเจ้าพนักงานพบว่าบุคคลใดไม่เสียหรือนำส่งภาษีอากร หรือเสียหรือนำส่งภาษีอากรไม่ครบถ้วนตามประมวลรัษฎากร เจ้าพนักงานจะได้ดำเนินการโดยเด็ดขาดกับบุคคลนั้นต่อไป (ข้อ ๖)

๓๑. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๐๖ ฉบับพิเศษ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ หน้า ๑๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ในส่วนที่ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่จะต้องยื่นรายการภายใน พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

๒) ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ในส่วนที่ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า บทบัญญัติและอัตราภาษีอากรของประมวลรัษฎากรที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจน รัดกุม เป็นธรรม และให้การจัดเก็บเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มขึ้น หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

สาระสำคัญของประกาศของคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๖ ข้อ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ เอกาเทศ และมาตรา ๓ ทวาเทศ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเรื่องการจัดเก็บภาษีกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้เสียภาษีมีและใช้เลขประจำตัวได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท (ข้อ ๒)

๒. เพิ่มความเป็นบทนิยามในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ เกี่ยวกับ “บริษัทเงินทุน” หมายความว่า บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน (ข้อ ๓)

๓. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๒ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) เฉพาะที่เป็นค่าแห่งลิขสิทธิ์ให้หักเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๒๐ แต่ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท (ข้อ ๗)

๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเรื่องเงินได้พึงประเมินของภริยาตามมาตรา ๔๐ (๑) ภริยาจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีก็ได้ แต่เฉพาะเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ซึ่งต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) ถึง (๔) (ข้อ ๑๓)

๕. ยกเลิกความใน (ก) ของ (๒) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในประกาศของคณะปฏิวัตินี้แทน (ข้อ ๑๕)

๖. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๘ ปันธส แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเรื่องผู้รับจ้างทำของของรัฐบาลให้ผู้จ่ายเงินหักภาษีการค้าจากเงินที่จ่ายในอัตราตามบัญชีอัตราภาษี (ข้อ ๑๖)

๗. ยกเลิกความใน ๙. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในประกาศของคณะปฏิวัตินี้แทน (ข้อ ๑๘)

๘. ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๑๑ และ ๑๐, ๑๒, ๑๔, ๑๕, ๒๕ และ ๒๗ ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในประกาศของคณะปฏิวัตินี้แทน (ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐)

๙. เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๑) ถ้าผู้มีเงินได้ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรในหรือหลังวันประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งเป็นดอกเบี้ยสำหรับเงินฝากที่ได้ฝากไว้ก่อนวันที่ประกาศ คณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาดอกเบี้ยดังกล่าว ส่วนที่เฉลี่ยเป็นของระยะเวลาก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ต้องนำมารวมคำนวณภาษี

๒) ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักรที่ได้รับในหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ถ้าเป็นดอกเบี้ยสำหรับเงินฝากที่ครบกำหนดเวลาฝากก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ไม่ต้องนำมารวมคำนวณภาษี (ข้อ ๒๑)

๑๐. เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

๑) ที่ได้รับก่อนหรือในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ยังคงได้รับยกเว้น

๒) ที่ได้รับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินได้หักค่าใช้จ่ายแล้วโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณตามมาตรา ๔๘ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากรก็ได้

๓) ที่ได้รับภายหลังระยะเวลาตาม (๒) ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตามมาตรา ๔๘ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร (ข้อ ๒๒)

๑๑. ตราสารเชื่อกที่ลงวันเดือนปีที่ออกเช็คในวันหรือหลังวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เสียอากรให้ครบตามอัตราในบัญชีอัตราอากรแสตมป์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ทั้งนี้ ตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ข้อ ๒๓)

๑๒. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ (ข้อ ๒๔)

๓๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๗๔ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๑ หน้า ๔๓๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรเก็บภาษีการค้าจากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แทนการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบัน เมื่อขจัดความยุ่งยากในทางปฏิบัติและเพื่อให้เกิดความสะดวก รัดกุมและแน่นอนในการเสียภาษี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกข้อ ๒๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (๒๒) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นบทนิยามในมาตรา ๗๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ เกี่ยวกับ “สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกของตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗๘ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีการขายหลักทรัพย์ตามประเภทการค้า ๓. ให้สมาชิกที่เป็นตัวแทนของผู้ขายหักภาษีจากเงินที่ขาย และชำระภาษีแทนผู้ขายในนามของตน โดยผู้ขายไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการการค้าอีก และให้ถือว่าสมาชิกเป็นผู้ประกอบการค้าในกรณีนี้ด้วย (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๑๒) ของมาตรา ๗๙ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการค้าของผู้ประกอบการค้า ที่มีชื่อเป็นผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายตามประเภทการค้า ๓. เฉพาะในเดือนภาษีที่มีรายรับรวมกันไม่ถึงสองพันบาท (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความเป็น (๑๗) ของมาตรา ๗๙ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ เกี่ยวกับการขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เฉพาะที่เป็นหน่วยลงทุนในกองทุนรวม พันธบัตรของรัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาล (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ประกอบการค้าที่มีรายรับเฉพาะประเภทที่ระบุในมาตรา ๗๙ ทวิ (๑) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๗๙ เบญจ ประเภทการค้า ๓. หรือประเภทการค้า ๕. ซึ่งให้เข้าเฉพาะเครื่องเรือนและของใช้ที่ใช้ประจำอยู่กับโรงเรือนที่ให้เช่า ให้ได้รับยกเว้นการจดทะเบียนตามส่วนนี้ (มาตรา ๙)

๘. เพิ่มความเป็นประเภทการค้า ๓. ของบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร แทนประเภทการค้า ๓. ของบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๘ (มาตรา ๑๐)

๙. บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร และประกาศของคณะปฏิวัติที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติ จัดเก็บภาษีอากรสำหรับการขายหรือโอนโดยมีค่าตอบแทนซึ่งหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่กระทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๓๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๑๕๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

๓) บทบัญญัติมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชกำหนดนี้ว่าด้วยภาษีการค้าให้ใช้บังคับสำหรับรายรับของผู้ประกอบการค้าในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับ เพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ความเป็นธรรม ความสะดวกรัดกุมและแน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ เตรส แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี ในกรณีจำเป็น อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ ซึ่งไม่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามลักษณะ ๒ หักภาษี ณ ที่จ่ายตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ในการนี้ให้นำมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๕๐ ทวิ หรือมาตรา ๕๑ เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นบทนิยามในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ เกี่ยวกับการให้ความหมายของคำ “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เว้นแต่ที่กำหนดในวรรคสาม ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๓๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (ก) (ข) และ (ค) ของ (๑) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดจำนวนเงินของผู้มีเงินได้ที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเป็น ๗,๐๐๐ บาท และการกำหนดรายละเอียดของการหักลดหย่อนสำหรับบุตร การนับจำนวนบุตรและบุตรบุญธรรม (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการลดหย่อนภาษี และกรณีที่มีกริยาต่างฝ่ายต่างมีรายได้ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล (มาตรา ๙)

๘. เพิ่มความเป็นวรรคสองของ (๒) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ เกี่ยวกับการนับจำนวนเงินได้พึงประเมินตาม (๒) ไม่รวมถึงเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการคำนวณหักภาษีกรณีที่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้แก่ผู้รับรายหนึ่ง ๆ ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป (มาตรา ๑๑)

๑๐. เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการที่ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายที่ได้หักไว้แล้วในปีภาษี ให้แก่ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายสองฉบับมีข้อความตรงกัน ในกรณีและตามกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วพร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรณีที่กริยาแยกยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้สามีและภริยาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรณีโอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน โดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ย หรือมีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ยนั้นตามราคาตลาดในวันที่โอน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๗๕ ให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย หรือเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้เว้นแต่บริษัทจดทะเบียนไม่ต้องนำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือที่ได้จากบริษัทจดทะเบียนหรือจากกองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้ (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับค่ารับรองหรือค่าบริการส่วนที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความในชนิด ๒ ของประเภทการค้า ๔. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๑๘)

๑๗. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๗. โรงแรมและภัตตาคารแห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการให้เช่า การให้เช่าซื้อ การขาย หรือการรับจ้างทำของที่ไม่ต้องจดทะเบียนการค้าตามหมวด ๔ ซึ่งรวมเงินหรือราคาที่ต้องชำระครั้งหนึ่งตั้งแต่หนึ่งร้อยบาทขึ้นไป (มาตรา ๒๐)

๑๙. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการออกใบรับ ให้ผู้มีหน้าที่ออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ (๑) และ (๒) เฉพาะผู้ซึ่งกระทำให้เป็นปกติธุระทำต้นข้าวหรือสำเนาใบรับ และเก็บต้นข้าวหรือสำเนาใบรับดังกล่าวไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ออกใบรับ (มาตรา ๒๑)

๒๐. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๓ ตีร แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจำนวนเงินที่แสดงไว้ในใบรับตามลักษณะที่แสดงไว้ในใบรับตามลักษณะแห่งตราสาร ๒๘. (ข) และ (ค) แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ต่ำไป พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกำหนดจำนวนเงินที่แสดงไว้ในใบรับนั้นตามจำนวนเงินที่สมควรได้รับตามปกติและให้ผู้ออกใบรับมีหน้าที่เสียค่าอากรจากจำนวนเงินที่กำหนดนั้น ผู้ออกใบรับซึ่งถูกกำหนดจำนวนเงินตามวรรคหนึ่งจะอุทธรณ์การกำหนดจำนวนเงินนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๒)

๒๑. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรและประกาศของคณะปฏิวัติที่ถูยกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๓)

๓๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๒๒๐ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๒ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๒ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) ในกรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับแก่เงินได้พึงประเมินสำหรับ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

๒) ในกรณีภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งสิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้เพิ่มบทบัญญัติเป็นกรณีพิเศษสำหรับภาษีเงินได้ปิโตรเลียมขึ้น และเพื่อให้ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมและเงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่ายสำหรับกรณีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมดังกล่าวอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้

ตามประมวลรัษฎากร สมควรแก้ไขประมวลรัษฎากรเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นในกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (ก) ของ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตั๋วเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะเป็นหลักประกันหรือไม่ก็ตาม ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ข) ของ (๔) ของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือกองทุนรวมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็น (๑๑) และ (๑๒) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ เกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร ที่อยู่ในบังคับต้องหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว และถ้าผู้รับเป็นบริษัทจดทะเบียนหรือเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๗๕ให้นำบทบัญญัติของ (๑๐) มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๕)

๓๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๗๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๓ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๓ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดนี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

๓) บทบัญญัติมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรเพื่อบรรเทาภาระภาษีของผู้มีเงินได้ประจำซึ่งมีรายได้น้อย รวมทั้งปรับปรุงอัตราภาษีเงินได้ให้เหมาะสมกับภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งในการนี้จะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความของบทนิยาม “เงินได้พึงประเมิน” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับ “เงินได้พึงประเมิน” หมายความว่า เงินได้อันเข้าลักษณะพึงเสียภาษีในหมวดนี้ เงินได้ที่กล่าวนี้ให้หมายความรวมถึงตลอดถึงทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้รับซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงินและเครดิตภาษีตามมาตรา ๔๗ ทวิ ด้วย (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็นวรรคสองและวรรคสามของ (ข) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่บุตรชอบด้วยกฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นผู้มีเงินได้ และความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดา แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดาหรือของมารดาผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือของบิดาในกรณีบิดามารดาใช้อำนาจปกครองร่วมกันความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับมาตรา ๔๒ ทวิ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เว้นแต่ที่ได้กำหนดไว้ในวรรคสาม ย่อมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้อ้อยละ ๓๐ แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (ก) (ข) และ (ค) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีของผู้มีเงินได้สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ บุตรและบุตรบุญธรรม ซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเงินได้พึงประเมินที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (จ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีของผู้มีเงินได้ (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีในกรณีสามี ภริยาต่างฝ่ายต่างมีรายได้ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับการลดหย่อนกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล (มาตรา ๙)

๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับเครดิตในการคำนวณภาษี (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความใน (ง) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีในการนี้กรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ที่จ่ายจากกองทุนรวมและที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นผู้จ่ายให้แก่ผู้รับ รายหนึ่ง ๆ ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วพร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้ในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษี ในกรณีนี้ที่ภริยาแยกยื่นรายการให้สามีและภริยาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนสำหรับกรณีต่าง ๆ ตามอัตราที่กำหนดไว้ ได้แก่ บุตร เปียประกันภัย เงินได้ที่ได้รับจากกองทุน เงินบริจาค (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการเสียภาษีตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา ๖๖ วรรคสอง กระทำกิจการขนส่งผ่านประเทศต่าง ๆ ให้เสียภาษีเฉพาะกิจการขนส่งตามเกณฑ์ที่กำหนดในกรณีรับขนคนโดยสารและกรณีรับขนของ (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๑๕)

๑๔. บทบัญญัติใน (จ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่ถูกยกเลิกโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับได้สำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๔ (มาตรา ๑๖)

๑๕. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๗)

๓๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๑๖๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๓ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องเพิ่มอัตราภาษีการค้าสำหรับสินค้าบางชนิดให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจปัจจุบัน ซึ่งในกรณีนี้จะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วน และลับ เพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน

และโดยที่กรณีนี้เกิดขึ้นในระหว่างที่ปิดสมัยประชุมรัฐสภา และเป็นกรณีฉุกเฉินซึ่งมีความจำเป็นรีบด่วนที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญคือ เพิ่มความเป็น (ณ) ของประเภทการค้า ๑ ชนิด ๒ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการขายของ ชนิด ๒ (ณ) ส่วนประกอบอุปกรณ์และอะไหล่ของสินค้า ตามประเภทการค้า ๑ ชนิด ๒ (ง) ที่มีลักษณะเป็นโมดูล ไม่ว่าจะเป็นส่วนภาครับ ภาคส่ง ภาคขยาย ภาคจ่ายกำลัง แผงวงจรหรือส่วนอื่นใด ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิตมีหน้าที่เสียภาษีการค้า อัตราภาษีร้อยละ ๒๐.๐ ของรายรับ (มาตรา ๓) บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๔)

๓๗. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ ตอนที่ ๕๐ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๔ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๖

๓) บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นต้นไป

๔) บทบัญญัติมาตรา ๖ แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน และป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากร ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และโดยที่กรณีนี้เกิดขึ้นในระหว่างที่ปิดสมัยประชุมรัฐสภา และเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นรีบด่วนที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เป็นเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน โดยคำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงานตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีร้อยละ ๓๕ ของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้รับและวิธีนำเครดิตภาษีที่ได้ไปรวมคำนวณเป็นเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๗ ทวิ และมาตรา ๖๗ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงจัดทำประมาณการกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ซึ่งได้จากกิจการในรอบระยะเวลาบัญชีและมีหน้าที่ยื่นรายการและชำระภาษี โดยให้คำนวณและชำระภาษีจากจำนวนกึ่งหนึ่งของประมาณการกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ภาษีที่ชำระให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีที่ต้องชำระความมาตรา ๖๘ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่ยื่นรายการและชำระภาษีหรือแสดงประมาณการกำไรสุทธิขาดไปเกินร้อยละยี่สิบห้าของกำไรสุทธิโดยไม่มีเหตุอันควร ต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ ตามมาตรา ๖๗ ทวิ หรือของกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นหรือของภาษีที่ชำระขาด แล้วแต่กรณี (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (ก) ของ (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับภาษีจากกำไรสุทธิ (๑) บริษัทจดทะเบียน ร้อยละ ๓๐ (๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล นอกจาก (๑) ร้อยละ ๔๐ (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๘. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการขนส่ง การรับขนไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ หรือการรับจ้างด้วยยานพาหนะ (ก) การรับขนคนโดยสาร ผู้รับจ้างมีหน้าที่เสียภาษีการค้า (ข) การอื่นนอกจาก (ก) ผู้รับจ้างมีหน้าที่เสียภาษีการค้า (มาตรา ๗)

๖. บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ถูกยกเลิกโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับได้สำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๕ (มาตรา ๘)

๗. การยื่นรายการและชำระภาษีตามมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ เฉพาะรอบระยะเวลาบัญชีดังต่อไปนี้ ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลคำนวณและชำระภาษีจากประมาณการกำไรสุทธิ คือ (๑) รอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ให้คำนวณและชำระภาษีจากจำนวนร้อยละ ๒๐ ของประมาณการกำไรสุทธิ (๒) รอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดลงในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้คำนวณและชำระภาษีจากจำนวนร้อยละ ๓๓ ของประมาณการกำไรสุทธิ (มาตรา ๙)

๘. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๐)

๓๘. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๒๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ ว่าด้วยภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อบรรเทาภาระภาษีของผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบันกับให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม และป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากรบางกรณีซึ่งจะต้องพิจารณาโดยถ้วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และโดยที่กรณีนี้เกิดขึ้นในระหว่างที่ปิดสมัยประชุมรัฐสภา และเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นต้องรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นบทนิยามในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๓ เกี่ยวกับความหมายของคำต่อไปนี้ “ขาย” “ราคาขาย” “สิทธิครอบครอง” (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๑ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ถือว่าผู้โอนเป็นผู้มีเงินได้ และต้องเสียภาษี (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการขายสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดก หรือสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร แต่ไม่รวมถึงเรือกำปั่น เรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟหรือเรือยนต์ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไปหรือแพ (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ ๑๒,๐๐๐ บาท สามหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๑๒,๐๐๐ บาท (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (ง) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเบี้ยประกันภัยที่มีผู้มีเงินได้จ่ายไปในปีภาษีสำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๗,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้อาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความเป็น (ฉ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับบุตรของผู้มีเงินได้ซึ่งมีสิทธิหักลดหย่อนตามเงื่อนไขใน (ค) และยังคงศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ให้หักลดหย่อนเพื่อการศึกษาได้อีกคนละ ๒,๐๐๐ บาท (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน (๒) และ (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการ

ลดหย่อนภาษี ในกรณีสามีภรรยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ และในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคล ที่มีโชติบุคคล (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๓) และ (๕) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีในกรณีผู้มีเงินได้ มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย และในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความใน (๔) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีเฉพาะเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่ได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดก หรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ เมื่อคำนวณภาษีแล้ว ต้องเสียไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของราคาขาย ซึ่งในกรณีที่เสียภาษีโดยนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ ๕๐ ของเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว (มาตรา ๑๑)

๑๐. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร แทนมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ เกี่ยวกับในกรณีที่เป็นการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ โดยไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาที่พึงได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามปกติ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์นั้นตามราคาที่พึงได้รับจากการขาย ตามปกติตามราคาในวันที่โอนนั้น แต่ต้องไม่เกินจำนวนทุนทรัพย์ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียน (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรณีผู้จ่ายเงินตามมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้กับผู้รับรายหนึ่ง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ขึ้นไป ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๓)

๑๒. เพิ่มความใน (๕) และ (๖) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเกณฑ์การคำนวณภาษีกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๘) เฉพาะที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์ และ (๖) เกี่ยวกับเกณฑ์การคำนวณภาษีในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ซึ่งมีหน้าที่หักภาษีตามมาตรา ๕๐ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ต้องนำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่ต้องหักไปส่ง ณ ที่ว่าการอำเภอภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จ่ายเงิน ทั้งนี้ภาษีที่คำนวณหักไว้ตามมาตรา ๕๐ (๕) และ (๖) ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษีนำส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียนและห้ามพนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามรับรูดยอมให้ทำหรือบันทึกไว้ จนกว่าจะได้รับเงินภาษีที่นำส่งไว้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว และให้ส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการให้บุคคลทุกคนเว้นแต่ผู้เยาว์หรือผู้ที่ไม่สามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ในกรณีห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโช

นิติบุคคลมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในชื่อของห้างหุ้นส่วน หรือคณะบุคคลนั้นและรับผิดชอบภาษีจากยอดเงินได้พึงประเมินเสมือนเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียว ถ้าห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นมีภาษีค้างชำระ ให้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลทุกคนร่วมรับผิดชอบในเงินภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับสำหรับในปีต่อไป ถ้ากองมรดกของผู้ตายยังมีได้แบ่ง และมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๒,๐๐๐ บาท ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกแล้วแต่กรณีมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ในชื่อกองมรดกของผู้ตาย (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับถ้าภริยามีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ไม่ว่าจะมียังเงินได้พึงประเมินอื่นด้วยหรือไม่ ภริยาจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) โดยมีให้ถือว่าเป็นเงินได้ของสามีตามมาตรา ๕๗ ตรี ก็ได้ ในกรณีที่ภริยาแยกยื่นรายการตามวรรคหนึ่งให้สามีและภริยาดังฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตามที่บัญญัติไว้ ในกรณีที่ผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (๒) ให้หักได้เฉพาะบุตรที่อยู่ในประเทศไทย ถ้าสามีและภริยามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันรวมกันไม่เกิน ๓๕,๐๐๐ บาท ไม่ว่าแต่ละฝ่ายจะมีเงินได้เป็นจำนวนเท่าใด สามีและภริยาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๘)

๑๗. เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๙ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๘) เฉพาะที่จ่ายให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งขายอสังหาริมทรัพย์คำนวณหักภาษีเงินได้ไว้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑ แล้วนำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมในขณะที่มีการจดทะเบียนและให้นำความในมาตรา ๕๒ วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความใน (๑) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา (มาตรา ๒๐)

๑๙. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๘ สัตตรส แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลเป็นผู้จ่ายค่าจ้างทำของให้แก่ผู้รับจ้างซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และมีหน้าที่เสียภาษีการค้าตามประเภทการค้า ๔ ชนิด ๑ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าให้ผู้จ่ายเงินหักภาษีการค้าจากเงินที่จ่ายในอัตราตามบัญชีอัตราภาษีการค้า รวมทั้งภาษีตามกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล กฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาลหรือกฎหมายว่าด้วยรายได้จังหวัดด้วย ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๗๘ ปุณรส วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๑)

๒๐. บทบัญญัติใน (๙) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับสำหรับเงินได้จากการขายทรัพย์สิน อันเป็น หรือการขายทรัพย์สินซึ่งทรัพย์สินนั้นได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๒)

๒๑. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๓)

๓๙. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๒๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ หน้า ๒๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงอัตราภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และโดยที่กรณีนี้เกิดขึ้นในระหว่างที่ปิดสมัยประชุมรัฐสภา และเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นต้องรีบด่วนที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๘ (๓) (ก) และ (ข) ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๙ ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของเงินได้ และถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นไป ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในชนิด ๑ ของประเภทการค้า ๔ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีการค้า การรับพิมพ์ เย็บสมุด เอกสารหรือทำปก การรับถ่าย ล้างอัดหรือขยายรูป การทำบล็อก การถ่ายทำหรือสร้างภาพยนตร์ การปลูกสร้างหรือการก่อสร้างทุกชนิด (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในชนิด ๑ และชนิด ๒ ของประเภทการค้า ๑๒ แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีการค้าของดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการที่เรียกเก็บ กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขาย เงินตรา การออก ซื้อหรือขายตัวเงิน หรือการส่งเงินไปต่างประเทศ (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ และ ๖ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราอากรแสตมป์การเช่าที่ดิน โรงเรียน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นหรือแพ โอนใบหุ้น ใบหุ้นกู้ พันธบัตรและใบรับรองหนี้ ซึ่งบริษัท สมาคม คณะบุคคลหรือ

องค์การใด ๆ เป็นผู้ออก การเช่าซื้อทรัพย์สิน จ้างทำของ กู้ยืมเงิน หรือการตกลงให้เบิกเงินเกินบัญชีจากธนาคาร กรมธรรม์ประกันภัย (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน ๙. ๑๒. และ ๑๕. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราอากรแสตมป์ของตัวแลกเงินหรือตราสารทำนองเดียวกันที่ใช้อย่างตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงินหรือตราสารทำนองเดียวกันที่ใช้อย่างตัวสัญญาใช้เงิน เช็ค หรือหนังสือคำสั่งใด ๆ ซึ่งใช้แทนเช็ค (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน ๑๖, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๒ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราอากรแสตมป์ของใบรับของ ตัวจำนำของโรงจำนำ ใบรับของคลังสินค้า คำสั่งให้ส่งมอบของ การซื้อขายของอนุญาโตตุลาการ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน ๒๘ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราอากรแสตมป์ของใบรับรางวัลสลากกินแบ่งของรัฐบาล ใบรับสำหรับการโอน หรือก่อตั้งสิทธิใด ๆ เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ใบรับสำหรับการขาย ขายฝาก ให้เช่าซื้อหรือโอนกรรมสิทธิ์ยานพาหนะ (มาตรา ๑๐)

๙. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่ถึงกำหนดชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๔๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๙๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อความเป็นธรรม ความชัดเจน ความรัดกุม และความเหมาะสมแก่สถานการณ์ และเพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากรให้ได้ผลดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเจ้าพนักงาน

ดังต่อไปนี้ เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกต้องได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียวในความผิดต่อไปนี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๑๓ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๓ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่ามี การหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร ให้อธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือสรรพากรเขตเข้าไปตรวจค้นหลักฐานได้ (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๓ เอกาทศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับอธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรมีเลขประจำตัวได้ตามหลักเกณฑ์ (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๔ ทศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับให้อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืนเงินภาษีอากรในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือนหรือเศษของเงินภาษีอากรที่ได้รับคืนโดยไม่คิดทบต้น (มาตรา ๖)

๕. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร อธิบดีมีอำนาจเปิดเผยรายละเอียด ดังต่อไปนี้ (๑) ชื่อผู้ประกอบการค้าที่ถูกกำหนดรายรับ และจำนวนรายได้ที่ถูกกำหนดหรือจำนวนภาษีที่ถูกประเมินเพิ่มเติม (๒) ชื่อผู้เสียภาษีอากรและจำนวนภาษีอากรที่เสีย (๓) ชื่อผู้สอบบัญชีและพฤติการณ์ของผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับการตรวจสอบและรับรองบัญชีตามมาตรา ๓ สัตต (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี พระราชบัญญัตินี้ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งบุคคลให้มีบัญชีพิเศษ บัญชีงบดุล หรือบัญชีอื่น ๆ ตามแบบที่กำหนด (มาตรา ๘)

๗. เพิ่มความเป็นวรรคสี่ของมาตรา ๑๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๓ เกี่ยวกับการประเมินตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ต้องเสียภาษีต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระอีก (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับในการประเมินตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ต้องเสียภาษีต้องรับผิดชอบเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีที่ต้องชำระ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินภาษีที่จะต้องเสียหรือนำส่งให้เสียหรือนำส่งภายในเวลาที่บัญญัติไว้ ถ้าไม่เสียหรือไม่นำส่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้บุคคลนั้นเสียเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ ในกรณีที่มีการขยายเวลาชำระภาษี และมีได้ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น เงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ให้ลดเหลือร้อยละ ๐.๗๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน ถ้าไม่มีบทบัญญัติในหมวดต่าง ๆ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้เสียหรือนำส่งภายในสามสิบวัน ถ้าไม่ปฏิบัติตามต้องเสียเงินเพิ่มตามเกณฑ์ การคำนวณเงินเพิ่มให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระ (มาตรา ๑๒)

๑๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับเบี้ยปรับตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๖ และเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ ให้ถือเป็นเงินภาษี (มาตรา ๑๓)

๑๒. เพิ่มความเป็น (๓) ของบทนิยาม “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ เกี่ยวกับมูลนิธิต่อสมาคคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิต่อสมาคคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๗ (๗) (ข) (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๗ ตริ หรือมาตรา ๕๗ เบญจ ถ้ามีภาษีต้องเสียให้ชำระต่ออำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความใน (๒) วรรคหนึ่ง และ (๙) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ให้หักได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้กระทำได้ต่อเมื่อกำหนดโดยกฎกระทรวง (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความใน (๕) วรรคหนึ่ง ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการคำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือทรัพย์สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อส่วนการคำนวณค่าของหนี้สินให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์ขาย (มาตรา ๑๗)

๑๖. เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๓) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ เกี่ยวกับมูลนิธิต่อสมาคคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ไม่ต้องนำเงินค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุงที่ได้รับจากสมาชิกหรือเงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการรับบริจาคหรือจากการให้โดยเสน่หา แล้วแต่กรณี มารวมคำนวณเป็นรายได้ (มาตรา ๑๘)

๑๗. ยกเลิกความใน (๒) และ (๖) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๙๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลยื่นรายการซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ (มาตรา ๒๐)

๑๙. เพิ่มความเป็น (ค) ของ (๒) ของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ เกี่ยวกับภาษีจากรายได้ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ของมูลนิธิต่อสมาคคมที่ประกอบกิจการ ซึ่งมีรายได้อันมิใช่รายได้ตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๓) ร้อยละ ๕ (มาตรา ๒๑)

๒๐. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับกิจการของสถานศึกษาของทางราชการ ไม่รวมถึงกิจการของโรงเรียนราษฎร์ประเภทโรงเรียนอาชีวศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการขายของ การรับจ้างทำของ กิจการของโรงเรียนกวดวิชา ที่มีใช้โรงเรียนกวดวิชาสอบเทียบเพื่อรับประกาศนียบัตรของกระทรวงศึกษาธิการ (มาตรา ๒๒)

๒๑. เพิ่มความเป็น (๘) ของมาตรา ๗๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ เกี่ยวกับการที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมนำสินค้าที่ซื้อจากผู้ผลิตซึ่งได้รับการลดอัตราภาษี การค้าตามลักษณะและประเภทของสินค้า และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ไปใช้ในการใด ๆ ที่มีใช้การผลิตของตนเอง (มาตรา ๒๓)

๒๒. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับในกรณีตาม (๑) (๔) (๕) และ (๘) ให้ถือว่าผู้นำสินค้าเข้าเป็นผู้ประกอบการค้าตามที่ระบุในบัญชีอัตราภาษีการค้า (มาตรา ๒๔)

๒๓. ยกเลิกความใน (๙) ของมาตรา ๗๙ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการขายนํ้าอัดลมของภัตตาคารตามประเภทการค้า ๗. (ง) แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า (มาตรา ๒๕)

๒๔. ยกเลิกความในมาตรา ๘๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบการค้าที่มีรายรับเฉพาะที่ระบุไว้ ได้รับยกเว้นการจดทะเบียนตามส่วนนี้ (มาตรา ๒๖)

๒๕. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๘๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้ประกอบการค้าที่มีรายรับเฉพาะที่ระบุไว้ในมาตรา ๗๙ ทวิ (๑) (๔) (๕) หรือ (๘) ให้ยื่นแบบแสดงรายการการค้าตามแบบที่อธิบดีกำหนดเป็นรายครั้งที่มียารับ (มาตรา ๒๗)

๒๖. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๘๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับผู้ประกอบการค้าใดไม่ชำระภาษีภายในกำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน (มาตรา ๒๘)

๒๗. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และบทบัญญัติมาตรา ๖๕ ทวิ (๒) วรรคหนึ่ง และ (๙) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และมาตรา ๖๕ ตริ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะมีการออกพระราชกฤษฎีกา หรือออกกฎกระทรวง ตามบทบัญญัติซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ๆ (มาตรา ๒๙)

๔๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๒๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้เงินปันผลที่ได้จากสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม เป็นเงินได้พึงประเมินประเภทเดียวกับเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจำกัด โดยให้เงินปันผลดังกล่าวนี้ได้รับการปฏิบัติเหมือนกับเงินปันผลที่ได้รับจากกองทุนรวม และยกเลิกการให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเสียภาษีเงินได้อย่างบุคคลธรรมดาเพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี และให้องค์การของรัฐบาลเสียภาษีเงินได้จากการขายสินค้าขององค์การของรัฐบาลแทนผู้ขายสินค้าซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเช่นเดียวกับผู้ขายสินค้าซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (ข) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมาย (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (๑๔) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินส่วนแบ่งกำไรจากหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลมิใช่นิติบุคคลและกองทุนรวม (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๒๐) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (จ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ต้องไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท เฉพาะส่วนที่ได้รับจากกองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม (มาตรา ๖)

๕. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ เกี่ยวกับภาษีที่เสียแทนตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิตของผู้เสียภาษีในการคำนวณภาษี (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (ง) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทนเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ให้ลดหย่อนตามอัตราวรรคสองมาตรา ๔๗ (๑) (จ) แล้วคำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

เกี่ยวกับบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยให้นำเงินปันผลที่ได้มารวมคำนวณเป็น รายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้ (มาตรา ๙)

๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับมาตรา ๖๕ จัตวา ให้องค์การของรัฐบาลเสียภาษีเงินได้แทนขายสินค้าทอดหนึ่งทอดใดหรือทุกทอดซึ่งเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนบุคคลที่ซื้อสินค้าจากองค์การของรัฐบาลตามวิธีการ อัตรา และประเภทค่าที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เฉพาะสำหรับเงินได้จากการขายค่านั้น ภาษีที่เสียแทนตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิตของผู้เสียภาษีในการคำนวณภาษี (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ (มาตรา ๑๑)

๑๐. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๒)

๔๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๕๐ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๕ หน้า ๗๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๕ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๖ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๗ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

๓) บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ว่าด้วยการหักค่าให้ใช้บังคับสำหรับรายรับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากร ให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน กับให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมและป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากรบางกรณี ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วน และลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดินและเป็นกรณีฉุกเฉิน ที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓ จตุทศ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับกรณีที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตาม มาตรา ๓ เตรศ มาตรา ๕๐ มาตรา ๖๙ ทวิ มาตรา ๗๘ ปันผล และมาตรา ๗๘ ให้หักภาษี ณ ที่จ่ายก่อนโดยไม่ต้องคำนึงว่าการจ่ายเงินนั้นจะมาจากคำสั่งของใคร (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับภาษีอากรค้างที่ให้อำนาจอธิบดีหรือบุคคลอื่นที่มีอำนาจเช่นเดียวกันสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งเงินที่ได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว ถ้าเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒ ทวิ และมาตรา ๑๒ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับกำหนดมิให้ทำลาย ย้าย หรือโอนทรัพย์สินที่มีคำสั่งยึดหรืออายัด ตามมาตรา ๑๒ ให้แก่บุคคลอื่น และให้อำนาจแก่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๒ ดังนี้ ๑) ออกหมายเรียก ๒) สั่งบุคคลให้นำหลักฐานมาตรวจสอบ ๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้นำหลักฐานมาตรวจสอบ (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็นหมวด ๑ ทวิ คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร มาตรา ๑๓ ทวิ มาตรา ๑๓ ตรี มาตรา ๑๓ จัตวา มาตรา ๑๓ เบญจ มาตรา ๑๓ ฉ มาตรา ๑๓ สัตต และมาตรา ๑๓ อัฐ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร (มาตรา ๖)

๕. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ทวิ ให้จำคุกไม่เกินสองปีและปรับไม่เกินสองแสนบาท (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๔๘๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับโทษของผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือหมายเรียกให้จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ที่ไม่ค่าตอบแทนให้เจ้าพนักงานประเมินจากการขายตามปกติ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานลงนามรับรองให้ทำบันทึกไว้จนกว่าจะได้รับเงินภาษีที่นำส่งไว้ครบถ้วนถูกต้อง (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๖ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๕๗ ตรี ให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเดือนกันยายนของทุกปีภาษี (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับภาษีที่มีจำนวนตั้งแต่ ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป จะชำระเป็นสามงวดงวดละเท่า ๆ กันก็ได้ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการยื่นรายการของนิติบุคคลให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมชำระภาษี ณ ที่ว่าการอำเภอภายใน ๒ เดือน ตั้งแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลา ๖ เดือน นับแต่วันแรกของรอบระยะเวลาบัญชี (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกคำนิยามคำว่า “ผลิต” ในมาตรา ๗๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๑๔)

๑๓. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๕)

๔๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๘๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๖ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และ มาตรา ๙ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยถ้วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดินและเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องรับด่วน ในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๓ จตุทศ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับในกรณีที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายและนำส่งก่อน ไม่ว่าการจ่ายเงินนั้นจะเกิดขึ้นจากคำสั่งหรือคำสั่งบังคับของศาลหรือตามกฎหมายหรือเหตุอื่นใดก็ตาม (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็นวรรคหกของมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ เกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบภาษีอากรตามวรรคสอง ให้หมายความรวมถึงผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบในหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินภาษีที่จะต้องเสียภายในเวลาที่บัญญัติไว้ ถ้ามิได้เสียภายในกำหนดเวลาให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ ในกรณีที่มีการขยายเวลาชำระภาษี และมีได้ชำระภาษีภายในเวลานั้น เงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ให้ลดเหลือร้อยละ ๐.๗๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือน การคำนวณเงินเพิ่มให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือวันส่งภาษี (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๓๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตาม (ก) จะมีหลายคณะก็ได้ (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน ซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะออกจากงานโดยคำนวณจากระยะเวลาที่ทำงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าเงินที่จ่ายนั้นจะจ่ายจากเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญ ให้หักค่าใช้จ่าย ๕,๐๐๐ บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงาน แต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมินเหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายอีกร้อยละ ๕๐ ของเงินที่เหลือ แต่ถ้าจ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จและเงินบำนาญ ให้ถือว่าเป็นเงินบำเหน็จ และลดค่าใช้จ่ายจำนวน ๕,๐๐๐ บาท ลงเหลือ ๒,๕๐๐ บาท (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความเป็น (ข) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ตามมาตรา ๖๕ ตรี (๒) ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๗,๐๐๐ บาท (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับถ้ากริยามีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว กริยาจะยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามี่เฉพาะส่วนที่เพิ่มเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) ก็ได้ในกรณีที่กริยาแยกยื่นรายการให้สามี่และกริยาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตามที่บัญญัติไว้ ถ้าสามี่และกริยามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาเฉพาะมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันไม่เกิน ๓๕,๐๐๐ บาท สามี่และกริยาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความของบทนิยาม “ภัตตาการ” ในมาตรา ๗๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็น (๙) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ เกี่ยวกับรายรับจากการค้าประเภทภัตตาการ ในกรณีการรับจ้างปรุงอาหาร ให้หมายความรวมถึงมูลค่าของสิ่งใด ๆ ที่ใช้ปรุงหรือประกอบเป็นอาหารไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นของผู้ประกอบการค้าหรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในชนิด ๑ (ก) ของประเภทการค้า ๑. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับสินค้าและวัตถุดิบได้นอกจากที่ระบุใน (ข) และ (ค) หรือในชนิด ๒ ถึงชนิด ๘ หรือในประเภทการค้าอื่นแล้ว (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความใน ๗. ๘. ๑๓. ๑๗. ๒๑. และ ๒๓. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๙๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับค่าอากรแสตมป์ ผู้ที่ต้องเสียอากร ผู้ที่ต้องขีดฆ่าแสตมป์ ของใบมอบอำนาจ ใบมอบฉันทะสำหรับให้ลงมติในที่ประชุมของบริษัท ใบรับฝากเงินประเภทประจำของธนาคารโดยมีดอกเบี้ย การค้าประกัน ตัวแทน คู่ฉบับหรือคู่ฉีกแห่งตราสาร (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกความใน ๙. ๑๒. และ ๑๕. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับค่าอากรแสตมป์ ผู้ที่ต้องเสียอากร ผู้ที่ต้องขีดฆ่าแสตมป์ ของตั๋วแลกเงินหรือตราสารทำนองเดียวกับที่ใช้อย่างตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงินหรือตราสารทำนองเดียวกับที่ใช้อย่างตั๋วสัญญาใช้เงิน เช็ค หรือหนังสือคำสั่งใด ๆ ซึ่งใช้แทนเช็ค เช็คสำหรับผู้เดินทาง (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความใน ๑๐. ๑๑. (๑) ๑๔. ๒๔. ๒๕. ๒๖. และ ๒๗. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับค่าอากรแสตมป์ ผู้ที่ต้องเสียอากร ผู้ที่ต้องขีดฆ่าแสตมป์ ของบิลออฟเลตติง ใบหุ้นหรือใบหุ้นกู้ หรือใบรับรองหนี้ของบริษัท สมาคม คณะบุคคลหรือองค์การใด ๆ เลตเตอร์ออฟเครดิต หนังสือบริคณห์สนธิของบริษัทจำกัดที่ส่งต่อนายทะเบียน (มาตรา ๑๕)

๑๔. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๖)

๔๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๙๙ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๘ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๘ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ว่าด้วยภาษีการค้า แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับรายรับในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

๓) บทบัญญัติมาตรา ๒๙ ว่าด้วยอากรมหรสพ แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องรับด่วน ในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “อธิบดี” ในมาตรา ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๔ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ๔ ทวิ และมาตรา ๔ ตรี ซึ่งไม่ให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าว (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๘ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ ทวิ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งการประเมิน (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการไม่เสียภาษีภายในกำหนดเวลาให้เสียเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน แต่ในกรณีอธิบดีอนุมัติขยายเวลาให้และไม่ชำระภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ลดลงเหลือร้อยละ ๐.๓๕ ต่อเดือน (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เงินได้พึงประเมิน” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินรวมถึงเงินได้ประเภทดังต่อไปนี้ ๑) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ๒) เงินได้จากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำหรือจากการรับทำงานให้ (มาตรา ๘)

๗. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ เกี่ยวกับเงินภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ได้ออกแทนให้ให้ถือเป็นเงินได้ประเภทและภาษีเดียวกันกับเงินได้ที่ออกแทนให้ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) เว้นแต่ที่กำหนดในวรรคสาม ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเหมาได้อ้อยละ ๓๐ แต่ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ (ก) ผู้มีเงินได้ ๑๓,๐๐๐ บาท (ข) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๑๓,๐๐๐ บาท (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความใน (ค) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้นำบุตรตาม (๑) มาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม (๒) มาหัก ซึ่งจะให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี และยังคงศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา และให้หักได้ตลอดปีภาษี (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความใน (๒) (๕) และ (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ (๒) เกี่ยวกับกรณีทั้งสามมีภริยาต่างมีเงินได้ ให้หักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) (๕) กรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดกหักลดหย่อนได้ ๑๓,๐๐๐ บาท (๖) กรณีเป็นคณะบุคคลที่ไม่ใช่นิติบุคคล ให้หักลดหย่อนตาม (๑) (ก) (มาตรา ๑๓)

๑๒. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับถ้าผู้จ่ายเงินตาม (๕) เป็นรัฐบาล หรือองค์กรของรัฐบาล ซึ่งจ่ายเงินได้มีจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑ ของเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดให้บุคคลยกเว้นบุคคลใดความสามารถยื่นรายการเงินได้ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ซึ่งมีลักษณะต่อไปนี้ (๑) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๓,๐๐๐ บาท (๒) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกันเกิน ๑๘,๖๐๐ บาท (๓) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๒๖,๐๐๐ บาท (๔) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวกัน ๓๗,๒๐๐ บาท (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ

การให้ยื่นรายการตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๗ ทวิ และมาตรา ๕๗ ตริ เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๒) ภายในเดือนกันยายนของทุกปีภาษี (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาตามมาตรา ๕๖ (๑) และกองมรดกของผู้ตายยังไม่ได้แบ่งให้ผู้จัดการมรดกปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนนี้ในชื่อกองมรดกของผู้ตาย (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาของสามีภริยาตามมาตรา ๔๐ (๑) ถ้าไม่เกินจำนวนตามมาตรา ๕๖ (๔) ไม่ต้องยื่นรายการ (มาตรา ๑๘)

๑๗. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการชำระภาษี ถ้าตาม (๑) ไม่ชำระภาษีงวดใดตามเวลาที่กำหนดผู้เสียภาษีหมดสิทธิที่จะชำระงวดต่อไปและต้องเสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ แต่ถ้าตาม (๒) ไม่เป็นเหตุให้ยกเว้นการเสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้ที่ต้องเสียภาษีคือ กำไรสุทธิหักด้วยรายจ่ายตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ตริ และรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวคือสิบสองเดือน แต่มีกรณีต่อไปนี้ที่จะน้อยกว่าสิบสองเดือนก็ได้ คือ (๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งใหม่ จะถือวันเริ่มตั้งเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้ (๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดี ขอเปลี่ยนวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีก็ได้ โดยให้อธิบดีมีอำนาจอนุญาตตามสมควร (มาตรา ๒๐)

๑๙. เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ เกี่ยวกับเงินปันผลที่ได้จากการลงทุนของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา ๖๕ ตริ (๒) ไม่ให้ถือเป็นเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรตามความในวรรคสอง (มาตรา ๒๑)

๒๐. ยกเลิก (๑๑) ของมาตรา ๗๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ (มาตรา ๒๒)

๒๑. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับความหมายของคำว่า “รายรับจากการค้าประเภทธนาคาร” “ตัวเงินหรือการส่งเงินไปต่างประเทศ” (มาตรา ๒๓)

๒๒. เพิ่มความเป็น (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ เกี่ยวกับ (๑๐) เกี่ยวกับรายรับจากการค้าที่ให้เช่าเหมา แผ่นที่บันทึกภาพและเสียง ให้รวมถึงเงินที่วางประกันหรือมัดจำด้วย (๑๑) รายรับจากการค้าประเภทมหรสพ ให้รวมถึงค่าต่าง ๆ ที่เสียให้แก่ผู้ประกอบการค้าด้วย (มาตรา ๒๔)

๒๓. เพิ่มความเป็น (๗) ของมาตรา ๗๙ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ เกี่ยวกับรายรับที่เป็นเงินประกันตามมาตรา ๗๙ (๑๐) ถ้าจ่ายคืนไปเดือนใด ให้หักออกจากรายรับในเดือนนั้น (มาตรา ๒๕)

๒๔. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๕. การให้เช่าทรัพย์สินและประเภทการค้า ๖. คลังสินค้า แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๒๖)

๒๕. ยกเลิกความในชนิด ๑ และชนิด ๒ ของประเภทการค้า ๑๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๒๗)

๒๖. เพิ่มความเป็นประเภทการค้า ๑๔. มหรสพแห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ (มาตรา ๒๘)

๒๗. ยกเลิกหมวด ๗ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ (มาตรา ๒๙)

๒๘. เงินค่าภาษีอากรที่นายจ้างหรือผู้จ่ายเงินหรือผู้ยื่นออกแทนให้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ของปีภาษีก่อน พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้ถือเป็นเงินได้ของปีภาษี พ.ศ. ๒๕๒๘ (มาตรา ๓๐)

๒๙. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๓๑)

๔๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๙ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๙ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๒๙ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งพระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดินและเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องรับด่วน ในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับวิธีการส่งหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษีอากร หรือหนังสืออื่นทางไปรษณีย์และถ้าไม่พบจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้ ในกรณีที่ไม่สามารถส่งตามดังกล่าวได้ ให้ใช้วิธีปิดหมาย หนังสือแจ้งหรือหนังสืออื่นแล้วแต่กรณี (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็น (๔) ของบทนิยามคำว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (ข) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตรหรือโอนการเป็นหุ้นส่วน ทั้งนี้ เฉพาะที่ตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับประเภทของดอกเบี้ย (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๑๔) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเงินส่วนแบ่งของกำไรจากห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลซึ่งต้องเสียภาษีตามบทบัญญัติในส่วนนี้ แต่ไม่รวมถึงเงินส่วนแบ่งของกำไรจากกองทุนรวม (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิก (๒๒) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑ (มาตรา ๘)

๗. เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ข) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ เกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ผู้มีเงินได้จ่ายให้แก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์หรือนายจ้างสำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อเช่าซื้อหรือสร้างอาคารอยู่อาศัย โดยจำนองอาคารที่ซื้อหรือสร้างเป็นประกันการกู้ยืมนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๗,๐๐๐ บาท ตามหลักเกณฑ์ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการลดหย่อนภาษีของสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้และความเป็นสามีภริยามีอยู่ตลอดปีภาษีหรือในกรณีถ้าความเป็นสามีภริยามิได้มีอยู่ตลอดปีภาษี (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความมาตรา ๔๗ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้รับเครดิตในการคำนวณภาษี ร้อยละ ๓๐ ของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับ (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) และ (ข) ที่ได้รับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๙ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๑ ตามมาตรานี้ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๔๘ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับในกรณีที่เกี่ยวข้องโดยไม่นำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ต้องเสียภาษีไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของราคาขาย (มาตรา ๑๓)

๑๒. เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๘ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ซึ่งประกอบการค้ารายย่อยอาจเสียภาษีเงินได้เหมาเป็นงวดได้ แต่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวงในมาตรา ๘๖ ตรี โดยอนุโลม (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับการหักภาษีจาก เงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๘ (๓) (ก) และ (ค) และเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๔๘ (๓) (ข) (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรียาจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๑ (๑) กรณีที่กรียาแยกยื่นรายการให้สามีและกรียาต่างหักลดหย่อนได้ดังนี้ (๑) ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๗ (๑) (ก) (๒) บุตรที่หักลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๔๗ (๑) (ค) และ (ง) คนละกึ่งหนึ่งเฉพาะบุตรที่อยู่ในประเทศไทย (๓) เปี้ยประกันภัยมาตรา ๔๗ (๑) (ง) วรรคหนึ่ง (๔) เงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) (๕) เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา ๔๓ (๑) (ข) (๖) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมตามมาตรา ๔๗ (๑) (ข) กึ่งหนึ่ง (๗) เงินบริจาคส่วนของตนตามมาตรา ๔๗ (๗) ถ้าสามีและกรียามีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ผ่านมาเฉพาะมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียว รวมกันไม่เกินจำนวนตามมาตรา ๕๖ (๔) สามีและกรียาไม่ต้องยื่นรายการเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้เกี่ยวกับมิให้ใช้บังคับในกรณีที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทจดทะเบียนมีเงินได้ที่เป็นเงินปันผล และเงินส่วนแบ่งของกำไรดังกล่าวโดยถือหุ้นที่ก่อให้เกิดเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งของกำไรนั้นไว้ไม่ถึงสามเดือนนับแต่วันที่ได้อิถือหุ้นนั้นมาถึงวันมีเงินได้ หรือได้อิถือหุ้นนั้นไปก่อนสามเดือนนับแต่วันที่มิเงินได้ หรือเงินได้ดังกล่าวรวมกันเกินร้อยละ ๑๕ ของเงินได้ก่อนหักรายจ่ายทั้งสิ้นในรอบระยะเวลาบัญชี (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความใน (๑) สำหรับบุคคลธรรมดา แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๑๘)

๑๗. ยกเลิกความใน (ก) ของ (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับภาษีจากกำไรสุทธิ (๑) บริษัทจดทะเบียนร้อยละ ๓๐ (๒) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล นอกจาก (๑) ร้อยละ ๒๕ (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความใน (ค) ของ (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับภาษีจากรายได้ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ของมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้อันมิใช่รายได้ตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๓) ร้อยละ ๑๐ (มาตรา ๒๐)

๑๙. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับรายรับจากการค้าประเภทการให้เช่าทรัพย์สิน (มาตรา ๒๑)

๒๐. เพิ่มความเป็น (๑๒) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีที่รายรับต่ำกว่ารายรับขั้นต่ำที่มีการกำหนดตามมาตรา ๘๖ เบื้อง รายรับ หมายความว่า รายรับขั้นต่ำที่เจ้าพนักงานประเมินกำหนดหรือที่อธิบดีมีคำวินิจฉัย (มาตรา ๒๒)

๒๑. ยกเลิก (๔) ของมาตรา ๗๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔ (มาตรา ๒๓)

๒๒. ยกเลิก (๑๑) ของมาตรา ๗๙ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘ (มาตรา ๒๔)

๒๓. เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๖ เบื้อง ของส่วน ๗ หมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการคำนวณรายรับของผู้ประกอบการค้าบางประเภทให้เจ้าพนักงานมีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต่ำตามเกณฑ์ และแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ประกอบการค้าในกรณีที่ผู้ประกอบการค้าไม่เห็นด้วย ให้ยื่นคำคัดค้านต่ออธิบดีภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งการกำหนดรายรับขั้นต่ำ (มาตรา ๒๕)

๒๔. ยกเลิกความในชนิด ๔ ของประเภทการค้า ๑. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน นอกจากที่ระบุใน (ข) ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิตมีหน้าที่เสียภาษีการค้า อัตราภาษีร้อยละ ๔๐.๐ ของรายรับ (ข) รถยนต์ตาม (ก) เฉพาะที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิตมีหน้าที่เสียภาษีการค้า อัตราภาษีร้อยละ ๕๐.๐ (มาตรา ๒๖)

๒๕. ยกเลิกความในประเภทการค้า ๕. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๒๗)

๒๖. ยกเลิกความใน ๕. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน (มาตรา ๒๘)

๒๗. ยกเลิกลักษณะแห่งตราสาร ๒๙. และ ๓๐. ของบัญชีอัตราอากรแสตมป์ ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ (มาตรา ๒๙)

๒๘. ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรผู้ใดซึ่งยังไม่ได้เสียภาษีอากร หรือเสียไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ ได้ยื่นคำขอเสียภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ และได้ชำระภาษีอากรตามจำนวนที่ต้องเสียตามมาตรา นี้ ภายในระยะเวลาและหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปี นับแต่วันยื่นคำขอให้ผู้นั้นได้รับยกเว้นจากการเรียกตรวจสอบไต่สวน ประเมินหรือส่งให้เสียภาษีอากรและความผิดทางอาญา ตามประมวลรัษฎากรสำหรับเงินได้หรือรายรับที่มีอยู่ก่อนหรือในปีภาษี พ.ศ. ๒๕๒๗ หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดลงก่อนหรือในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ (มาตรา ๓๐)

๒๙. บทบัญญัติมาตรา ๔๘ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงภาษีที่ได้เสียหรือนำส่งไว้แล้วก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๓๑)

๓๐. บทบัญญัติมาตรา ๗๙ ทวิ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ที่ถูกยกเลิกโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับการโอนกรรมสิทธิ์หรือโอนการครอบครองซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีการค้าตาม

มาตรา ๗๙ ตี (๑๑) แห่งประมวลรัษฎากร หรือการนำสินค้านั้นไปใช้ในการใด ๆ ที่มีใช้การผลิตของตนเอง แต่ไม่รวมถึงการนำไปใช้ในการรับจ้าง ผู้ผลิต ซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือบริษัทการค้า ซึ่งได้แก่บริษัทการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน (มาตรา ๓๒)

๓๑. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๓๓)

๔๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๓๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน และเป็นกรณีฉุกเฉินมีความจำเป็นต้องรับด่วน ในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๓๐ แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ก) (ข) และ (ค) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้ของผู้มีเงินได้ และของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ และเกณฑ์การหักลดหย่อนสำหรับบุตรของผู้มีเงินได้ ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี และยังคงศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรณีสามีภริยาต่างมีเงินได้ให้หักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาไม่ได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างลดหย่อนตาม (๑) (ก), (ค), (ฉ) และ (ช) (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ (๕) เกี่ยวกับกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก ให้หักลดหย่อนได้ ๑๕,๐๐๐ บาท (๖) เกี่ยวกับกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ให้หักลดหย่อนตาม (๑) (ก) (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ

การที่ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ โดยไม่ต้องนำไปรวมตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ ซึ่งต้องเป็นเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) และ (ข) (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับ (ก) เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในมาตรา ๔๘ (๓) (ก) (ค) ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๒ – พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้แต่ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้หักตามอัตรากำหนดเงินได้ (ข) เกี่ยวกับกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๗ (๓) (ข) ให้ถือว่าผู้ออกตราสารแสดงสิทธิเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน และให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ แต่ถ้าจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไปให้เรียกเก็บตามอัตรากำหนด (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทนเกี่ยวกับการกำหนดให้บุคคลทุกคนยกเว้นบุคคลไร้ความสามารถยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความ (๑) สำหรับบุคคลธรรมดา แห่งบัญชีอัตรากำหนดหักภาษีหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำหนดหักสำหรับบุคคลธรรมดาใหม่ (มาตรา ๑๐)

๙. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๔๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๓๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๖๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๓ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมขึ้นใช้บังคับโดยมีหลักการให้ลูกจ้างและนายจ้างร่วมกันส่งเงินเข้าสมทบในกองทุน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการให้สวัสดิการแก่ลูกจ้างในกรณีที่มิใช่เนื่องจากการทำงานสมควรให้การสนับสนุนแก่ผู้ซึ่งต้องส่งเงินเข้าสมทบในกองทุนดังกล่าว โดยการให้นำเงินที่ได้ส่งเข้าสมทบในกองทุนนั้นไปหักลดหย่อนได้ และเงินประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนได้รับจากกองทุนให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๓๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็น (ณ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ เกี่ยวกับเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม ตามจำนวนที่จ่ายจริง (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็น (๒๕) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ เกี่ยวกับเงินประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนได้รับจากกองทุนประกันสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม (มาตรา ๔)

๔๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๔ ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๔ หน้า ๑๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการคำนวณภาษีเงินได้จากการโอนอสังหาริมทรัพย์ที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรให้เป็นไปในแนวเดียวกันกับหลักเกณฑ์การคำนวณค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน โดยให้เจ้าพนักงานประเมินกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์โดยถือตามราคาประเมินทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อให้เกิดความสะดวกและเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้จดทะเบียนดังกล่าวมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่มีค่าตอบแทน ให้เจ้าพนักงานประเมินกำหนดราคาขายตามราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ใช้อยู่ในวันที่มีการโอนนั้น (มาตรา ๓)

๒. การโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์ที่กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานประเมินตามราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ใช้อยู่ในวันที่มีการโอนนั้น (มาตรา ๔)

๔๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๓ ฉบับพิเศษ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (ก) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตั๋วเงิน ผลประโยชน์ ค่าตอบแทนต่าง ๆ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ข) ของมาตรา ๔๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นต่าง ๆ หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ เฉพาะที่ตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ ประเภทดอกเบี้ยดังต่อไปนี้ (๑) ดอกเบี้ยสลากออมสิน (๒) ดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ที่ได้รับจาก สหกรณ์ (๓) ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ตามที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิก (๒๑) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ก) และ (ข) (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๕๐ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับข้อยกเว้นการคำนวณหักภาษีเงินได้ ดังนี้ (ก) เงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๘ (๓) (ก) และ (ค) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ (ข) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๘ (๓) (ข) ให้ผู้ออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินและให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการกำหนดความหมายของรายรับจากการค้าประเภทธนาคารไว้ใหม่ (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในชนิด ๑ และชนิด ๒ ของประเภทการค้า ๑๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้า ท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๐)

๙. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๕๐. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๑ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๘ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป นอกจากบทบัญญัติในหมวด ๔ และหมวด ๕ ลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากมีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน โดยนำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทนภาษีการค้า และปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยบทเบ็ดเสร็จทั่วไป ภาษีเงินได้นิติบุคคลและอากรแสตมป์ ของประมวลรัษฎากรให้สอดคล้องกับภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกประเมินเพิ่มเติมของผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้น (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกมาตรา ๔๘ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็น (๑๔) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ เกี่ยวกับภาษีขายซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา ๘๒/๑๖ ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด ๔ ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็น (๖ ทวิ) ของมาตรา ๖๕ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระหรือพึงชำระ และภาษีซื้อของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน เว้นแต่ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีซื้อของผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องเสียตามมาตรา ๘๒/๑๖ ภาษีซื้อที่ต้องห้ามนำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๕ (๔) หรือภาษีซื้ออื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกหมวด ๔ ภาษีการค้า มาตรา ๗๗ ถึงมาตรา ๘๓ และบัญญัติตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ (มาตรา ๗)

๖. ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้เป็นหมวด ๔ ภาษีมูลค่าเพิ่ม มาตรา ๗๗ ถึงมาตรา ๙๐/๕ และหมวด ๕ ภาษีธุรกิจเฉพาะ มาตรา ๙๑ ถึงมาตรา ๙๑/๒๑ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบด้วยหมวด ๔ มี ๑๔ ส่วนคือ

- ส่วนที่ ๑ ข้อความทั่วไป
- ส่วนที่ ๒ ความรับผิดในการเสียภาษี
- ส่วนที่ ๓ ฐานภาษี
- ส่วนที่ ๔ อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ส่วนที่ ๕ การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ส่วนที่ ๖ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีและการคำนวณภาษี
- ส่วนที่ ๗ การยื่นแบบและการชำระภาษี
- ส่วนที่ ๘ เครดิตภาษีและการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ส่วนที่ ๙ การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ส่วนที่ ๑๐ ใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้
- ส่วนที่ ๑๑ การจัดทำรายงานและการเก็บรักษาหลักฐานและเอกสาร
- ส่วนที่ ๑๒ อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน
- ส่วนที่ ๑๓ เบี้ยปรับ - เงินเพิ่ม
- ส่วนที่ ๑๔ บทกำหนดโทษ

และหมวดว่าด้วยภาษีธุรกิจเฉพาะ ซึ่งเป็นภาษีอากรการประเมิน (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับในกรณีผู้ขาย ผู้ให้เช่าซื้อ ผู้รับเงิน หรือผู้รับชำระราคาต้องออกใบรับให้แก่ผู้ซื้อ ผู้เช่าซื้อ ผู้จ่ายเงินหรือผู้ชำระราคา ในทันทีที่ทุกราวที่รับเงินหรือรับชำระราคาไม่ว่าจะมีการเรียกร้องให้ออกใบรับหรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคสามของมาตรา ๑๐๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ออกใบรับ (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ รับเงินหรือรับชำระราคามีจำนวนครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึงจำนวนที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๐๕ (๑) ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ รวมเงินที่รับมาเฉพาะในกรณีดังกล่าวทุกครั้งและเมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ ได้จำนวนเท่าใด ให้ทำบันทึกจำนวนเงินนั้นรวมขึ้นเป็นวัน ๆ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดและเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันทำบันทึก (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการออกใบส่งของให้แก่ผู้ซื้อและให้ทำสำเนาเก็บไว้ ๕ ปี เมื่อผู้ประกอบการตามหมวด ๔ ที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ขายส่งได้ขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ซึ่งได้ออกใบกำกับภาษีที่มีข้อความแสดงว่าได้ส่งสินค้าให้แก่ผู้ซื้อแล้ว จะถือเอาใบกำกับภาษีนั้นเป็นใบส่งของที่ต้องออกตามมาตรานี้ได้ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในหัวข้อ “ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร” ลักษณะแห่งตราสาร ๒๘. ของบัญชีอัตราอากร แสตมป์ท้ายหมวด ๖ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับยกเว้นไม่ต้องเสียอากร ใบรับ สำหรับจำนวนเงินที่ผู้รับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีธุรกิจเฉพาะ (มาตรา ๑๓)

๑๒. กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดที่ใช้บังคับก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กล่าวถึง หรืออ้างถึงภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรไม่ให้ความหมายเป็นการกล่าวถึง หรืออ้างถึงภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ นอกจากกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม กฎหมายใดที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้บัญญัติให้บุคคลใดหรือกิจการใดได้รับการยกเว้นภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรโดยมิได้ระบุถึงภาษีอากรประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะไม่ให้ความหมายเป็นการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๔)

๑๓. เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อบทบัญญัติหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้บุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้มีสิทธิดำเนินการตามมาตรานี้ได้ก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ (มาตรา ๑๕)

๑๔. บุคคลซึ่งประกอบกิจการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอันเป็นกิจการที่พึงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือพึงต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามหมวด ๔ หรือหมวด ๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีได้ใช้สิทธิจดทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หากมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕/๑ หรือตามมาตรา ๙๐/๑๒ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๐/๒ (๒) หรือมาตรา ๙๑/๑๘ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๖)

๑๕. เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีผู้ใช้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑๖ และมีสินค้านั้นอยู่ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนพิสูจน์ได้ว่า สินค้านั้นเป็นไปตามประเภท ลักษณะ และเงื่อนไขทุกข้อโดยครบถ้วนตามที่บัญญัติในมาตรานี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับเครดิตในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้านั้นในอัตราร้อยละ ๓.๕ ของมูลค่าต้นทุนสินค้าตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๑๗)

๑๖. ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ขายส่งหรือขายปลีกสินค้าซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวมิได้เป็นผู้ผลิต และมีใช้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑๖ ซึ่งยังมีสินค้านั้นเป็นสินค้าคงเหลืออยู่ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อโดยครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับเครดิตในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ในกรณีที่ได้ออกจากผู้ผลิตให้คำนวณจากราคาทุนของสินค้าคงเหลือที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ออกจากผู้ผลิตนั้น ในกรณีที่ได้นำเข้าให้คำนวณจากราคา ซี.ไอ.เอฟ. บวกอากรขาเข้า บวกกำไรมาตรฐานของสินค้านั้น ทั้งนี้ ในอัตราเท่ากับอัตราภาษีการค้ารวมกับอัตราภาษีการค้าที่กรุงเทพมหานครหรือราชการส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บเพิ่มตามกฎหมาย แต่จำนวนเครดิตในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวให้ได้รับอย่างสูงไม่เกินร้อยละ ๙.๙ ของราคาทุนของสินค้า หรือราคา ซี.ไอ.เอฟ. บวกอากรขาเข้ากำไรมาตรฐานของสินค้า แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๘)

๑๗. ให้ผู้ผลิตซึ่งเป็นผู้ประกอบการค้าที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีการค้าตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งขายสินค้าที่ตนผลิตให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๑๘ ในระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยได้มีการส่งมอบสินค้านั้นในระหว่างเวลาดังกล่าว ต้องจัดทำและส่งมอบหนังสือรับรองตามวรรคสอง เพื่อเป็นหลักฐานการขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อดังกล่าวในวันที่ส่งมอบสินค้า (มาตรา ๑๙)

๑๘. เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ขายส่งหรือขายปลีกสินค้าบางประเภทซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวมิได้เป็นผู้ผลิต และมีผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑๖ ซึ่งยังมีสินค้าเป็นสินค้าคงเหลืออยู่ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนพิสูจน์ได้ว่าสินค้าคงเหลือนั้นเป็นไปตามประเภทและเงื่อนไขทุกข้อ โดยครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เมื่อขายสินค้าคงเหลือตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๐)

๑๙. บทบัญญัติหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับ (๑) (๒) (๓) (๔) ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๑)

๒๐. เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งประกอบกิจการให้บริการตามสัญญาที่มีข้อกำหนดให้ชำระค่าตอบแทนตามส่วนของบริการที่ทำ โดยได้ทำสัญญาไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับถ้ากรณีเข้าเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธิขอยกเว้นการเรียกเก็บภาษีขายจากผู้ว่าจ้างตามมาตรา ๘๒/๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และขอเสียภาษีการค้าตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (มาตรา ๒๒)

๒๑. ในกรณีสินค้าตามประเภทที่ ๐๓.๐๑ ถึง ๐๓.๙๐ ประเภทที่ ๐๔.๐๑ ถึง ๐๔.๙๐ ประเภทที่ ๐๕.๐๑ ถึง ๐๕.๙๐ ประเภทที่ ๐๖.๐๑ ถึง ๐๖.๙๐ และประเภทที่ ๐๗.๐๑ ถึง ๐๗.๙๐ แห่งพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีได้เสียภาษีการค้าประเภทการขายของตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้านั้นตามมาตรา ๗๗ แห่งประมวลรัษฎากร ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และยังคงมีกรรมสิทธิ์ในสินค้านั้นอยู่ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ มีหน้าที่ต้องเสียภาษีการค้าโดยให้ภาษีการค้ามีจำนวนเท่ากับภาษีสรรพสามิตตามมูลค่าตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อประโยชน์ในการเสียภาษีตามมาตรา ๗๘ ให้ถือว่าความรับผิดในการเสียภาษีการค้าตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เว้นแต่สินค้าที่เป็นรถยนต์และสินค้าอื่นที่เป็นประเภทที่อธิบดีกำหนด ก็ให้ความรับผิดเกิดขึ้นตามมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๓)

๒๒. บทบัญญัติแห่งหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปแก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เฉพาะการขายสินค้าที่มีการขายเสร็จเด็ดขาดหรือการให้บริการที่สิ้นสุดลงก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับชำระค่าตอบแทนจากการขายสินค้าหรือการให้บริการนั้นในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ความรับผิดของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ผลิตและผู้ประกอบการจดทะเบียนที่

ไม่เป็นผู้ผลิต เป็นไปตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๔)

๒๓. การคืนภาษีการค้าตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๕)

๒๔. ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเฉพาะการขายสินค้าหรือการให้บริการตามประเภทลักษณะ และเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ มีสิทธิขอเสียภาษีการค้าตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (มาตรา ๒๖)

๒๕. บทบัญญัติแห่งหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่การขายสินค้าและการนำเข้าสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตในกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๗)

๒๖. บทบัญญัติแห่งหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๘)

๒๗. บทบัญญัติแห่งหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่การขายและการนำเข้าสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ในกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ (มาตรา ๒๙)

๒๘. บทบัญญัติแห่งหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่การขายและการนำเข้ายาเส้น หรือยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ในกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้และถ้าได้มีการขายยาเส้นหรือยาสูบตามวรรคหนึ่ง ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีสิทธิออกหลักฐานการขายยาเส้นหรือยาสูบนั้นให้แก่ผู้ซื้อที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในวันที่ส่งมอบยาเส้นหรือยาสูบได้ และให้นำมาตรา ๒๗ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับ (มาตรา ๓๐)

๕๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ หน้า ๓๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน เพื่อความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ

การกำหนดหลักการนำเงินปันผลและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้ ในกรณีที่บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและมีกรณียกเว้นด้วย (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความใน (ค) ของมาตรา ๖๕ ตี (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ เกี่ยวกับการกำหนดการตั้งเงินสำรองที่กักไว้เป็น ค่าเผื่อหนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญ สำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อของธนาคารหรือบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายเฉพาะส่วนที่เพิ่มขึ้นจากเงินสำรองสำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อ ที่ปรากฏในงบดุลของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการ เพื่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีต่ออาเภอภายใน ๒ เดือน นับแต่วันสุดท้ายของ รอบระยะเวลา ๖ เดือน นับแต่วันแรกของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น แบ่งได้ ๒ กรณีคือ (๑) ในกรณีจัดทำประมาณการ กำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิแล้วคำนวณและชำระภาษีจากจำนวนกึ่งหนึ่งของการประมาณการนั้น (๒) ในกรณีที่ ให้คำนวณและชำระภาษีจากกำไรตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ ทวิ และมาตรา ๖๕ ตี (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการให้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ ของจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระใน ๒ กรณี คือ (๑) กรณีไม่ยื่นรายการและชำระภาษีตามมาตรา ๖๗ ทวิ (๑) หรือยื่นโดยแสดงประมาณการกำไรสุทธิขาดไป เกินร้อยละ ๒๕ ของกำไรสุทธิซึ่งได้จากกิจการ (๒) กรณีไม่ยื่นรายการและชำระภาษีตามมาตรา ๖๗ ทวิ (๒) หรือได้ยื่นและชำระไม่ถูกต้อง (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๗๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการ ตีราคาทรัพย์สินใน ๓ กรณี ตาม (ก) ในกรณีเลิกบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (ข) ในกรณีควบกันของ กิจการและ (ค) ในกรณีที่มีการโอนกิจการระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วยกัน (มาตรา ๗)

๕๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๒๘ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔ หน้า ๗
วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป เว้นแต่

๑) บทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ เฉพาะบัญญัติอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (๒) (ข) (ค) และ (ง) แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

๓) บทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๗ เฉพาะบัญญัติอัตราภาษีเงินได้ สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (๒) (ก) และ (จ) แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัท

และห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดินและเป็นกรณีฉุกเฉิน มีความจำเป็นต้องรีบด่วน ในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินมีเหตุควรเชื่อว่าผู้ใดแสดงรายการตามแบบที่ยื่นไม่ถูกต้องตามความจริง ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกผู้ยื่นรายการนั้นมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับสั่งให้ผู้ยื่นรายการหรือพยานนั้นนำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน นับแต่วันส่งหมาย (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗ ตี และมาตรา ๒๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับมาตรา ๔๗ ตี เรื่องการขอคืนภาษีและภาษีที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ภาษีมาตรา ๔๗ จัตวา เกี่ยวกับการขอคืนภาษีอากร เจ้าพนักงานประเมินอาจส่งหนังสือแจ้งความแก่ ผู้มีสิทธิขอคืนได้ตามสมควร (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๔๐ แต่รวมกันไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) เฉพาะค่าแห่งลิขสิทธิ์ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๔๐ แต่ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (ก) (ข) และ (ค) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ ๓๐,๐๐๐ บาท สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๓๐,๐๐๐ บาท และบุตรชอบด้วยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ด้วย (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความใน (จ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ (มาตรา ๘)

๗. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๔๗ (๑) (ฉ) แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามี

ภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วย สำหรับเงินสบทบของสามีหรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุน ประกันสังคมดังกล่าวตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๖๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาไม่ได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) และสำหรับการหักลดหย่อนตาม (ค) (ฉ) และ (ช) ให้ต่างฝ่ายต่างหักได้กึ่งหนึ่งตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกรณี (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก ให้หักลดหย่อนได้ ๓๐,๐๐๐ บาท กรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชนิดบุคคลหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ได้รับเครดิต ในการคำนวณภาษีสามในเจ็ดส่วนของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับ (มาตรา ๑๒)

๑๑. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (๒) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้เสียภาษีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน (มาตรา ๑๓)

๑๒. เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๔๘ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยจะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๐.๐ ของเงินได้ โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ (มาตรา ๑๔)

๑๓. เพิ่มความเป็น (๕) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษี โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณตาม (๑) และ (๒) ก็ได้สำหรับเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะออกจากงาน ซึ่งคำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงานกรณี เงินได้พึงประเมินจ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จหรือเงินบำนาญ ให้ถือว่าเฉพาะเงินบำเหน็จเป็นเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานและให้ลดค่าใช้จ่ายจำนวน ๗,๐๐๐ บาท ลงเหลือ ๓,๕๐๐ บาท (มาตรา ๑๕)

๑๔. เพิ่มความเป็นวรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๕๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๔๘ (๕) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้หักเงินภาษีไว้นั้น กรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๒) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) และ (๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ (มาตรา ๑๗)

๑๖. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับ

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) และ (๖) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ (มาตรา ๑๘)

๑๗. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับให้บุคคลทุกคนยกเว้นผู้เยาว์ หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๑๙)

๑๘. ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕๗ เบญจ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมตามมาตรา ๔๗ (๑) (ณ) (มาตรา ๒๐)

๑๙. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับราคาทรัพย์สินอื่นนอกจาก (๖) ให้ถือตามราคาที่พึงซื้อทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติและเมื่อมีการตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ห้ามมิให้นำราคาที่ตีราคาเพิ่มขึ้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ (มาตรา ๒๑)

๒๐. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕ ทวิ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย (มาตรา ๒๒)

๒๑. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๖๕ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับรายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสนหา หรือการกุศลเว้นแต่รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิและรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ (มาตรา ๒๓)

๒๒. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ที่จ่ายจากประเทศไทย ให้เสียภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แล้วนำส่งอาเภอท้องที่พร้อมกับยื่นรายการตามแบบภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินนั้น (มาตรา ๒๔)

๒๓. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดจำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่เกินไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย ให้เสียภาษีเงินได้ โดยหักภาษีจากจำนวนเงินที่จำหน่ายนั้นตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แล้วนำส่งอาเภอท้องที่พร้อมกับยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันจำหน่าย (มาตรา ๒๕)

๒๔. ยกเลิกความใน (๑) สำหรับบุคคลธรรมดา แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓๗)

ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา (มาตรา ๒๖)

๒๕. ยกเลิกความใน (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (มาตรา ๒๗)

๒๖. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับสินค้าใดที่ถูกกำหนดให้เป็นสินค้าตามประเภทที่กล่าวในวรรคหนึ่งและได้มีการนำเข้าในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้นำนี้นำเข้าที่ต้องเสียภาษีการค้าตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป (มาตรา ๒๘)

๒๗. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิก หรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๙)

๕๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๙ ก วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ประมวลรัษฎากรได้บัญญัติให้ผู้มีเงินได้จากเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีสามในเจ็ดส่วนของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับทุกกรณี ในขณะที่การประกอบกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยต้องเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิในกิจการต่าง ๆ ในอัตราที่แตกต่างกัน สมควรแก้ไขให้ผู้มีเงินได้จากเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีให้สอดคล้องกับการเสียภาษีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งมีอยู่หลายอัตราเพื่อความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี และสมควรกำหนดความรับผิดชอบของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินได้ซึ่งแสดงข้อความในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายไม่ถูกต้อง เพื่อให้การเครดิตภาษีเป็นไปโดยรอบคอบและถูกต้อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีสำหรับผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็นวรรคสี่ของมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับในกรณี ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ผู้จ่ายเงินได้แสดงข้อความที่กำหนดให้ต้องระบุในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้มีเงินได้ เท่ากับจำนวนเงินที่ได้คืนเกินไปหรือชำระภาษีไม่ครบ (มาตรา ๔)

๕๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๓๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงิน ส่งผลทำให้ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์จำเป็นต้องกันเงินสำรองไว้เป็นค่าเผื่อนี้สูญ หรือหนี้สงสัยจะสูญสูงขึ้นกว่าเดิม แต่บทบัญญัติของประมวลรัษฎากรที่ให้นำเงินสำรองดังกล่าวมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้มีข้อจำกัดก่อให้เกิดภาระภาษีแก่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เกินสมควร ดังนั้น เพื่อเป็นการลดภาระภาษีให้แก่สถาบันการเงินซึ่งจะทำให้ฐานะทางการเงินของสถาบันการเงินดีขึ้น สมควรกำหนดให้เงินสำรองดังกล่าวถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้เต็มจำนวน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ยกเลิกความใน (ค) ของมาตรา ๖๕ ตรี (๑) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับเงินสำรองที่กันไว้เป็นค่าเผื่อนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญสำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ได้กันไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นจากเงินสำรองประเภทดังกล่าวที่ปรากฏในบัญชีของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน

เงินสำรองส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง และได้นำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ หรือขาดทุนสุทธิไปแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีใด ต่อมาหากมีการตั้งเงินสำรองประเภทดังกล่าวลดลงให้นำเงินสำรองส่วนที่ตั้งลดลงซึ่งได้ถือเป็นรายจ่ายไปแล้วนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ตั้งเงินสำรองลดลงนั้น (มาตรา ๓)

๕๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอน ๑๐๒ ก วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ หน้า ๑๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การบริการขนส่งระหว่างประเทศ โดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเล ที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายของต่างประเทศ ใช้อัตราภาษีร้อยละ ๐ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มเพียงอัตราเดียว เพื่อให้เกิดความเป็นกลางและเป็นธรรม แก่ผู้ประกอบการกิจการดังกล่าวที่เข้ามาประกอบกิจการในราชอาณาจักรและเพื่อลดปัญหาความยุ่งยากที่เกิดจากการที่ต้องมีการติดตามวิธีการปฏิบัติทางภาษีของประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขนส่งระหว่างประเทศทางทะเลที่ตัวแทนผู้ประกอบการขนส่งมักจะรับเป็นตัวแทนให้กับหลายบริษัท หากมีแนวปฏิบัติในแนวทางเดียวกันแล้วจะลดภาระแก่ตัวแทนเหล่านั้นได้ ตลอดจนเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมในภูมิภาคประกอบกับสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การรับประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยซึ่งเดิมเป็นการประกอบกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะเป็นการประกอบกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแทนเพื่อให้มีการประกอบกิจการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อการจัดเก็บภาษีในระยะยาว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๙๑/๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการรับประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๙๑/๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับสำหรับกิจการรับประกันชีวิตตามมาตรา ๙๑/๒ (๓) รายรับจากการประกอบกิจการ ได้แก่ ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ (มาตรา ๕)

๕๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ หน้า ๑๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงระบบภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรที่ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียน และโดยที่ในปัจจุบันการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะกรณีการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค่าหรือหากำไรไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันกำหนดให้ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีธุรกิจเฉพาะกรณีดังกล่าวในเดือนถัดไป ซึ่งปรากฏว่ามีการหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษีเป็นจำนวนมาก ทำให้รัฐขาดรายได้ส่วนนี้ไป ดังนั้น สมควรปรับปรุงประมวลรัษฎากร เพื่อให้การบริหารจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกรณีนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีและป้องกันการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ส่งผลทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๔/๔ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับการให้อำนาจอธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บไว้แล้ว ในกรณีที่ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียนเพื่อนำออกนอกนอกราชอาณาจักร (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๙๑/๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค่าหรือหากำไรตามมาตรา ๙๑/๒ (๖) และให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีกรณีดังกล่าวเสียภาษีโดยคำนวณจากฐานภาษีตามมาตรา ๙๑/๕ (๖) ในขณะที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์นั้น ตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๑/๖ รวมทั้งมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินภาษีตามบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ในส่วน ๒ หมวด ๒ ลักษณะ ๒ (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็นวรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด ของมาตรา ๙๑/๑๐๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับความในวรรคหนึ่งถึงวรรคสี่มิให้ใช้บังคับแก่การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการชำระภาษี ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค่าหรือหากำไรตามมาตรา ๙๑/๒ (๖) และให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีกรณีดังกล่าวยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนด ในขณะที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ พร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมนั้น ในการชำระภาษีตามวรรคห้า ให้กรมที่ดินเรียกเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะเพื่อกรมสรรพากรและห้าม พนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามรับรู้ ยอมให้ทำหรือบันทึกไว้จนกว่าจะได้รับเงินภาษีที่ต้องชำระให้ครบถ้วนถูกต้องแล้ว ภาษีที่ได้ชำระแล้วตามวรรคห้า ให้ส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๕)

๔. บทบัญญัติตามหมวด ๕ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับการจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่ถึงกำหนดชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๖)

๕๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๘ ตอนที่ ๘๕ ก วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออก โดยผู้ประกอบการในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในทำนองเดียวกันกับเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แต่โดยที่บทบัญญัติของประมวลรัษฎากรได้กำหนดให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับเขตอุตสาหกรรมส่งออกเท่านั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีครอบคลุมถึงเขตปลอดอากร และเขตที่มีกฎหมายกำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้าตามที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นต่อไปด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๑๒) ของมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ “นำเข้า” หมายความว่า นำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงการนำสินค้าที่ต้องเสียอากรขาเข้าหรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อส่งออกด้วย (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (ก) ของ (๑๔) ในมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเฉพาะสินค้าที่ต้องเสียอากรขาออกหรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกบทนิยามศัพท์คำว่า “เขตอุตสาหกรรมส่งออก” ใน (๒๑) ของมาตรา ๗๗/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับ “เขตปลอดอากร” หมายความว่า เขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และเขตที่มีกฎหมายกำหนดให้ยกเว้นอากรขาเข้า (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความใน (ข) ของ (๔) ในมาตรา ๗๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการส่งออกในกรณีที่น่าสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรตามมาตรา ๗๗/๑ (๑๔) (ก) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่นำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตดังกล่าว (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗๘/๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการนำเข้ากรณีนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรแล้วนำสินค้าออกจากเขตดังกล่าวโดยมิใช่

เพื่อส่งออกตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๗/๑ (๑๒) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่นำสินค้านั้น ออกจากเขตดังกล่าว โดยมีใช้เพื่อส่งออก (มาตรา ๗)

๖. ยกเลิกความในวรรคสองของ (๒) ของมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศ ให้รวมถึงการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิตสินค้าในเขตปลอดอากรเพื่อส่งออก และการให้บริการที่กระทำในเขตดังกล่าว เพื่อใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกด้วย (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (๖) ของมาตรา ๘๐/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับการขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตปลอดอากร ไม่ว่าจะอยู่ในเขตเดียวกันหรือไม่ หรือระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ เฉพาะการขายสินค้าหรือการให้บริการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความใน (ข) ของ (๒) ในมาตรา ๘๑ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับสินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในมาตรา ๘๓/๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับในกรณีที่มีการนำสินค้าที่นำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือเขตปลอดอากร ถ้าภายหลังสินค้านั้นได้ปล่อยออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยมิใช่เพื่อส่งออก หรือได้มีการนำสินค้าออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อส่งออก ให้ผู้นำเข้าที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มยื่นใบขนสินค้าและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากรพร้อมกับการชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (มาตรา ๑๑)

๕๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนที่ ๔ ก วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๘ หน้า ๑๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้ผู้อุปการะเลี้ยงดูบุพการี ซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับการหักลดหย่อนภาษีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาผู้ให้กำเนิดบุตร สมควรกำหนดให้ผู้มีเงินได้ซึ่งอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาของตนหรือบิดามารดาของสามีหรือภริยาของตนสามารถนำค่าอุปการะเลี้ยงดูดังกล่าวมาหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

เพิ่มความเป็น (ญ) ของ (๑) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบิดามารดาของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้คนละสามหมื่นบาทโดยบุคคลดังกล่าวต้องมีอายุหกสิบปีขึ้นไป มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ และอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ค่าอุปการะเลี้ยงดูตามวรรคหนึ่ง ให้หักลดหย่อนสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่จะต้องยื่นรายการในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป (มาตรา ๓)

๕๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๖ ตอนที่ ๘๔ ก วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของคนพิการหรือทุพพลภาพ สมควรกำหนดให้ผู้มีเงินได้ ซึ่งอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา สามีหรือภริยา บุตรชอบด้วยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ บิดามารดาหรือ บุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ หรือบุคคลอื่นที่ผู้มีเงินได้เป็นผู้ดูแลตามกฎหมาย ว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการโดยบุคคลดังกล่าวต้องเป็นคนพิการหรือทุพพลภาพ สามารถนำค่าอุปการะเลี้ยงดูบุคคลดังกล่าวมาหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อันเป็นการ สนับสนุนการอุปการะเลี้ยงดูคนพิการหรือทุพพลภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มความเป็น (ญ) ของ (๑) ในมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา สามีหรือภริยา บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของ ผู้มีเงินได้ บิดามารดาหรือบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ หรือบุคคลอื่นที่ผู้มีเงินได้เป็นผู้ดูแลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ คนละหกหมื่นบาทโดยบุคคลดังกล่าวต้องเป็นคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หรือเป็นคนทุพพลภาพ มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ และอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งจำนวนคนพิการและคนทุพพลภาพในความอุปการะเลี้ยงดูของ ผู้มีเงินได้ที่อธิบดีประกาศกำหนด การหักลดหย่อนสำหรับบุตรบุญธรรม ให้หักได้ในฐานะบุตรบุญธรรมเพียงฐานะเดียว ค่าอุปการะเลี้ยงดูตามวรรคหนึ่ง ให้หักลดหย่อนสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่จะต้องยื่นรายการในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความใน (๒) ของวรรคสอง ในมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับสำหรับบุตรที่หักลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ (๑) (ค) (ง) และ (จ) คนละกึ่งหนึ่ง (มาตรา ๔)

๖๐. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๑๒๔ ก วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๖ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑๗/๒๕๕๕ ว่า มาตรา ๕๗ ตี และมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งทำให้มีความจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการเสียภาษีเงินได้และการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ที่เป็นสามีและภริยา ขึ้นใหม่บางประการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรในเรื่องดังกล่าว เพื่อใช้บังคับสำหรับการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ทั้งนี้ ผู้มีเงินได้มีหน้าที่ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๕๕ ใน พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งต้องเริ่มต้นยื่นตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับการจัดเก็บภาษีเงินได้และการบริหารจัดการเก็บภาษีเงินได้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเป็นเครื่องมือทางการคลังที่สำคัญในอันที่จะทำให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีอากรซึ่งเป็นรายได้ที่สำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความตามพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกมาตรา ๕๗ ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙ (มาตรา ๔)

๓. ยกเลิกมาตรา ๕๗ เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๗ ฉ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับในการเก็บภาษีเงินได้จากสามีและภริยานั้น ให้สามีและภริยาต่างฝ่ายต่างมีหน้าที่ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตามมาตรา ๕๖

ในกรณีที่เงินได้พึงประเมินไม่อาจแยกได้อย่างชัดเจนว่าเป็นของสามีหรือภริยาแต่ละฝ่ายจำนวนเท่าใดให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินของสามีและภริยาฝ่ายละกึ่งหนึ่ง เว้นแต่เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๘) สามีและภริยาจะแบ่งเงินได้พึงประเมินเป็นของแต่ละฝ่ายตามส่วนที่ตกลงกันก็ได้ แต่รวมกันต้องไม่น้อยกว่าเงินได้พึงประเมินที่ได้รับ ถ้าตกลงกันไม่ได้ ให้ถือเป็นเงินได้พึงประเมินของสามีและภริยาฝ่ายละกึ่งหนึ่ง

สามีและภริยาจะตกลงยื่นรายการและเสียภาษีรวมกัน โดยให้ถือเอาเงินได้พึงประเมินของตนเป็นเงินได้ของสามีหรือภริยาอีกฝ่ายหนึ่งก็ได้ หรือจะแยกยื่นรายการและเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) โดยมีให้ถือเอาเป็นเงินได้ของอีกฝ่ายหนึ่งก็ได้แต่ถ้ามีภาษีค้างชำระ

สามีและภริยาต้องร่วมรับผิดชอบในการเสียภาษีที่ค้างชำระนั้น เมื่อได้เลือกยื่นรายการตามวรรคสองและวรรคสามในปีภาษีใดแล้ว ให้ถือว่าเป็นวิธีการยื่นรายการสำหรับปีภาษีนั้นตลอดไป เว้นแต่อธิบดีจะอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกยื่นรายการดังกล่าว (มาตรา ๖)

๕. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๗)

๖๑. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๗ ก วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ หน้า ๒๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๖๓ แห่งประมวลรัษฎากรกำหนดให้การขอคืนภาษีเงินได้ที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียให้ยื่นคำร้องขอคืนได้ภายในสามปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งปีซึ่งถูกหักภาษีเกินไป ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวไม่สอดคล้องกับมาตรา ๒๗ ตรี แห่งประมวลรัษฎากร อันเป็นบทบัญญัติในลักษณะทำนองเดียวกันทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย สมควรปรับปรุงระยะเวลาการยื่นคำร้องขอคืนภาษีเงินได้ที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

ยกเลิกความในมาตรา ๖๓ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับบุคคลใดถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียภาษีตามส่วนนี้ บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่เกินนั้นคืน แต่ต้องยื่นคำร้องขอคืนต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในสามปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นรายการภาษีตามที่กฎหมายกำหนด

บุคคลใดที่ไม่มีหน้าที่ต้องยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในปีภาษี แต่ถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายและนำส่งแล้ว บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่ถูกหักและนำส่งไว้แล้วนั้นคืน แต่ต้องยื่นคำร้องขอคืนต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในสามปีนับแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ของปีถัดจากปีที่ถูกหักภาษีไว้ (มาตรา ๓)

๖๒. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๘๗ ก วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ของปีถัดจากปีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการจัดเก็บภาษีเงินได้จากห้างหุ้นส่วนสามัญและคณะบุคคลที่มีใช่นิติบุคคลให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะบุคคลที่มีใช่นิติบุคคล” ระหว่างบทนิยามคำว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” และคำว่า “ขาย” ในมาตรา ๓๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ เกี่ยวกับ “คณะบุคคลที่มีใช่นิติบุคคล” หมายความว่า บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงกระทำการร่วมกันอันมิใช่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิก (๑๔) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ (มาตรา ๔)

๓. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕)

๖๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๗๒ ก วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ หน้า ๑๒

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการตรากฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีจากการรับมรดก แต่ประมวลรัษฎากรยังมีการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเงินได้ที่ได้รับจากการอุปการะโดยหน้าที่ธรรมจรรยาหรือจากการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี และเงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม เป็นการไม่สอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีการรับมรดก สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในการจัดเก็บภาษีสำหรับการให้ในกรณีดังกล่าวให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกความใน (๑๐) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับเงินได้ที่ได้รับจากการรับมรดก (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็น (๒๖) (๒๗) (๒๘) และ (๒๙) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับ (๒๖) เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม เฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น (๒๗) เงินได้ที่ได้รับจากการอุปการะหรือจากการให้โดยเสน่หาจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส เฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น (๒๘) เงินได้ที่ได้รับจากการอุปการะโดยหน้าที่ธรรมจรรยาหรือจากการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งนี้ จากบุคคลซึ่งมิใช่บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส เฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น (๒๙) เงินได้ที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หาที่ผู้ให้แสดงเจตนาหรือเห็นได้ว่าเป็นความประสงค์ให้ใช้ เพื่อประโยชน์ในกิจการศาสนา กิจการศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์ ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็น (๔/๑) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๕ ของเงินได้ส่วนที่เกินยี่สิบล้านบาท โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่เป็นเงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม ที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๖) (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มความเป็น (๖) และ (๗) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร เกี่ยวกับ (๖) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๕ ของเงินได้ส่วนที่เกินยี่สิบล้านบาท โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่ได้รับการอุปการะหรือจากการให้โดยเสน่หาจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส ที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๗) (๗) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๕ ของเงินได้ส่วนที่เกินยี่สิบล้านบาท โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๘) ที่ได้รับการอุปการะ โดยหน้าที่ธรรมจรรยาหรือจากการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งนี้ จากบุคคลซึ่งมิใช่บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส ที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๘) (มาตรา ๖)

๕. ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน เกี่ยวกับในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ถือว่าผู้โอนเป็นผู้จ่ายเงินได้ โดยให้ผู้โอนหักภาษีตามเกณฑ์ใน (๕) เว้นแต่กรณีการโอนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม ให้ผู้โอนหักภาษีไว้ร้อยละ ๕ ของเงินได้เฉพาะในส่วนที่เกินยี่สิบล้านบาท (มาตรา ๗)

๖. การเสียภาษีเงินได้ในส่วนของเงินได้พึงประเมินที่ไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๒ (๒๖) (๒๗) และ (๒๘) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้คิดเฉพาะเงินได้ที่ได้รับมาภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๘)

๖๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๗ ก วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทลงโทษทางอาญาตามประมวลรัษฎากรยังไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่ยื่นบัญชีที่มีการรับรองพร้อมกับยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีหรือกระทำการใด ๆ โดยความเท็จ โดยฉ้อโกง หรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกันเพื่อขอคืนภาษีอากร อีกทั้งอัตราโทษสำหรับความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงภาษีอากรยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดอาญาดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขโดยเพิ่มสำหรับกรณีที่ไม่ยื่นบัญชีที่มีการรับรองตามมาตรา ๖๙ ซึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท (มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๓๕ แห่งประมวลรัษฎากร)

๒. แก้ไขโดยเพิ่มบทกำหนดโทษตามมาตรา ๓๗ ให้ครอบคลุมมติการกระทำความผิดเกี่ยวกับการขอคืนภาษีอากร ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท (มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๓๗ แห่งประมวลรัษฎากร)

๓. แก้ไขโดยกำหนดอัตราโทษให้สูงขึ้น สำหรับกรณีเจตนาไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่นตามอัตราภาษีเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรซึ่งจากที่กำหนดไว้ คือ “ปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือทั้งจำทั้งปรับ” แก้ไขเป็น “จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ” (มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๓๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

๔. แก้ไขโดยเพิ่มความผิดเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มให้ครอบคลุมถึงกรณีการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท (มาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๙๐/๔ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร)

๖๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๒๑ ก วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีจากกำไรสุทธิ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลของบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(ก) ภาษีจากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ร้อยละ ๒๐” ซึ่งให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป (มาตรา ๓ และมาตรา ๔)

๒. บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕)

๖๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๐๙ ก วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๔๒ (๒๖) แห่งประมวลรัษฎากร ได้กำหนดให้เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม เฉพาะในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาท เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี แต่บทบัญญัตินี้ยังไม่ชัดเจนว่า เงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทนั้น ให้ใช้บังคับแก่กรณีการโอนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายแต่ละคนสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๔๒ (๒๖) แห่งประมวลรัษฎากร เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเกี่ยวกับจำนวนบุตรสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีในกรณีดังกล่าว ให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญคือ กำหนดให้เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม เฉพาะเงินได้ที่ได้จากการโอนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายนั้น ในส่วนที่ไม่เกิน ๒๐ ล้านบาทต่อบุตรหนึ่งคนตลอดปีภาษีนั้น เป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี (มาตรา ๓)

๖๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๒ ก วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ หน้า ๒๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่หลักเกณฑ์การหักค่าใช้จ่าย การหักลดหย่อนการกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีเงินได้ การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องยื่นรายการสำหรับบุคคลธรรมดาและอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ ตามประมวลรัษฎากร ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การหักค่าใช้จ่าย การหักลดหย่อน การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีเงินได้ การกำหนดเงินได้พึงประเมินที่ต้องยื่นรายการสำหรับบุคคลธรรมดา และอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ปรับปรุงการหักค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

๑.๑ สำหรับผู้ที่ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่านายหน้า ฯลฯ อันเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร จากเดิมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๔๐ ของเงินได้แต่ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท เป็นร้อยละ ๕๐ ของเงินได้แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๓)

๑.๒ สำหรับผู้ที่มีเงินได้จาก ค่ากู้ยืม ค่านายหน้า ฯลฯ อันเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร จากเดิมให้หักได้เฉพาะค่าแห่งลิขสิทธิ์ โดยให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๔๐ ของค่าแห่งลิขสิทธิ์ แต่ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท ขยายเพิ่มให้ค่าแห่งกู้ยืม ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่น สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๕๐ ของเงินได้ดังกล่าวแต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็น และสมควรได้ (มาตรา ๔)

๒. ปรับปรุงการหักค่าลดหย่อนเพิ่มขึ้น ดังนี้

๒.๑ ค่าลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้ จากเดิม ๓๐,๐๐๐ บาท เป็น ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๕)

๒.๒ ค่าลดหย่อนสำหรับคู่สมรสของผู้มีเงินได้จากเดิม ๓๐,๐๐๐ บาท เป็น ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๕)

๒.๓ ค่าลดหย่อนบุตร (๑) บุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้มีเงินได้หรือบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ เพิ่มเป็นคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท (ยกเลิกจากเดิมคนละ ๑๕,๐๐๐ บาท และค่าลดหย่อนการศึกษาบุตรจากเดิมที่ให้หักลดหย่อน ๒,๐๐๐ บาท/คน) (๒) บุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ คนละ ๓๐,๐๐๐ บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๓ คน (มาตรา ๕) อย่างไรก็ตาม ในกรณีหากมีทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายตาม (๑) และ บุตรบุญธรรม (๒) ให้นำบุตรตาม (๑) ทั้งหมดมาหักก่อน หากบุตรตาม (๑) ที่มีชีวิตอยู่รวมจำนวนเกิน ๓ คน จะนำบุตรตาม (๒) มาหักไม่ได้แล้ว แต่ถ้าบุตรตาม (๑) มีไม่ถึง ๓ คน ให้นำบุตรตาม (๒) มาหักได้ แต่เมื่อรวมกับ บุตรตาม (๑) แล้ว ต้องไม่เกิน ๓ คน

๒.๔ ในกรณีที่คู่สมรสต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ไม่เกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๗)

๒.๕ กองมรดก เดิมให้หักลดหย่อนได้ ๓๐,๐๐๐ บาท เพิ่มเป็น ๖๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๙)

๒.๖ ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ให้หักลดหย่อนแก่หุ้นส่วนหรือบุคคลใน คณะบุคคลเพิ่มเป็นคนละ ๖๐,๐๐๐ บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท (มาตรา ๙) ซึ่งแต่เดิมนั้นให้หักลดหย่อนแก่หุ้นส่วนฯ คนละ ๓๐,๐๐๐ บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

๓. ปรับปรุงขึ้นเงินได้ และบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (มาตรา ๑๒)

ทั้งนี้ การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้สุทธิ ๑๕๐,๐๐๐ บาทแรก ยังคงสามารถใช้ต่อไป ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๗๐) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. ปรับปรุงเกณฑ์เงินได้ขั้นต่ำ ที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี ดังนี้

๔.๑ กรณีมีเงินได้จากการจ้างแรงงาน (เงินเดือน ค่าจ้าง) เพียงประเภทเดียว (มาตรา ๑๑)

๑) หากผู้มีเงินได้เป็นโสด ต้องยื่นแบบฯ เมื่อมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท

๒) หากผู้มีเงินได้มีคู่สมรส ต้องยื่นแบบฯ เมื่อมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เฉพาะตามมาตรา ๔๐ (๑) ประเภทเดียวเกิน ๒๒๐,๐๐๐ บาท

๔.๒ กรณีมีเงินได้จากการจ้างแรงงาน (เงินเดือน ค่าจ้าง) และมีเงินได้ประเภทอื่นด้วย หรือมีเฉพาะเงินได้ประเภทอื่นที่ไม่ใช่เงินได้จากการจ้างแรงงาน

๑) หากผู้มีเงินได้เป็นโสด ต้องยื่นแบบฯ เมื่อมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

๒) หากผู้มีเงินได้มีคู่สมรส ต้องยื่นแบบฯ เมื่อมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท

๕. กำหนดให้บุคคลทุกคนยกเว้นผู้เยาว์หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วพร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี

๖. กำหนดให้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกหรือแก้ไขโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป (มาตรา ๑๓) บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระสำหรับไม่ได้พึงประเมินก่อนปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๐ (มาตรา ๑๔)

๖๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๗ ก วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประเทศไทยในฐานะสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้ง Asia Pacific Group on Money Laundering (APG) มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ (Terms of References) ที่กำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องปฏิบัติตามข้อแนะนำของ Financial Action Task Force (FATF) ในการกำหนดให้อาชญากรรมเกี่ยวกับภาษีอากรที่มีลักษณะร้ายแรงเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และเพื่อให้เป็นไปตามเหตุผลดังกล่าว อีกทั้งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปรามการหลีกเลี่ยงและการฉ้อโกงภาษีอากร สมควรกำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีอากร และการฉ้อโกงภาษีอากรที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรงเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญคือโดยมาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ ตรี ในส่วน ๓ บทกำหนดโทษ ของหมวด ๒ วิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน ของลักษณะ ๒ ภาษีอากรฝ่ายสรรพากร แห่งประมวลรัษฎากร เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๗ ตรี ความผิดตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗ ทวิ หรือมาตรา ๔๐/๔ ที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากร และเป็นความผิดที่เกี่ยวกับจำนวนภาษีอากรที่หลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงตั้งแต่สิบล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไป หรือจำนวนภาษีอากรที่ขอคืนโดยความเท็จโดยฉ้อโกงหรืออุบายหรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน ตั้งแต่สองล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไป และผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากรดังกล่าวได้กระทำในลักษณะที่เป็นกระบวนการหรือเป็นเครือข่ายโดยสร้างธุรกรรมอันเป็นเท็จหรือปกปิดเงินได้พึงประเมินหรือรายได้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีอากรและมีพฤติกรรมปกปิดหรือซ่อนเร้น

ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อมิให้ติดตามทรัพย์สินนั้นได้ให้ถือว่าความผิดดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเมื่ออธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณากลับกรองความผิดทางภาษีอากรที่เข้าข่ายความผิดมูลฐานส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแล้ว ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อไป

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยอธิบดี รองอธิบดีและที่ปรึกษากรมสรรพากรทุกคน”

วนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด บรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทตลาดรองสินเชื่อ ที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) รับโอนสินเชื่อของสถาบันการเงิน ผู้ประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หรือผู้ประกอบการ ที่ให้สินเชื่อโดยการรับจำนองอสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าซื้อ หรือให้เช่าแบบลิสซิ่ง ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจ ที่ให้สินเชื่อโดยการรับจำนองอสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าซื้อ หรือให้เช่าแบบลิสซิ่ง ต้องมีคุณสมบัติ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘/๑) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชกำหนดบรรษัท ตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐

“(๘/๑) เป็นที่ปรึกษาทางการเงินหรือที่ปรึกษาการบริหารจัดการเกี่ยวกับสินเชื่อที่อยู่อาศัย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๘ แห่งพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การออกหลักทรัพย์หรือการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง ให้บริษัทดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ หรือกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย” ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนธนาคารอาคารสงเคราะห์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ และผู้จัดการเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๗ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย ตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งการดำเนินธุรกรรมทางการเงินมีการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยและองค์ประกอบของคณะกรรมการบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยตามพระราชกำหนดบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้การดำเนินการของบรรษัทดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อ
ที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ซึ่งในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๙/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๘๘ ก วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งการดำเนินธุรกรรมทางการเงินมีการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยและองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้การดำเนินการของบริษัทดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องให้บริษัทมีอำนาจกระทำการรับโอนสินเชื่อของสถาบันการเงิน ผู้ประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หรือผู้ประกอบธุรกิจ ที่ให้สินเชื่อโดยการรับจำนองอสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าซื้อ หรือให้เช่าแบบลิสซิ่ง ทั้งนี้ ผู้ประกอบธุรกิจ ที่ให้สินเชื่อโดยการรับจำนองอสังหาริมทรัพย์ ให้เช่าซื้อ หรือให้เช่าแบบลิสซิ่งต้องมีคุณสมบัติ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ (๒))

๒. กำหนดให้เป็นที่ปรึกษาทางการเงินหรือที่ปรึกษาการบริหารจัดการเกี่ยวกับสินเชื่อที่อยู่อาศัย (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๘ (๘/๑))

๓. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการออกหลักทรัพย์หรือการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ ให้บริษัทดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ หรือกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน แล้วแต่กรณี (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคสอง)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบริษัทตลาดรองสินเชื่อกู้ยืม” ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนธนาคารอาคารสงเคราะห์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ และผู้จัดการเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง)

๕. กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริษัทตลาดรองสินเชื่อกู้ยืมตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อกู้ยืม พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริษัทตลาดรองสินเชื่อกู้ยืมตามพระราชกำหนดบริษัทตลาดรองสินเชื่อกู้ยืม พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง (มาตรา ๗)

จุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขายตรงและตลาดแบบตรง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ตลาดแบบตรง” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ ขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ตลาดแบบตรง” หมายความว่า การทำตลาดสินค้าหรือบริการในลักษณะของการสื่อสารข้อมูล เพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการโดยตรงต่อผู้บริโภคซึ่งอยู่ห่างโดยระยะทางและมุ่งหวังให้ผู้บริโภคแต่ละราย ตอบกลับเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงนั้น ส่วนการซื้อขายสินค้าหรือบริการ โดยวิธีการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ถือว่าเป็นตลาดแบบตรง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ห้างหุ้นส่วน” และ “บริษัท” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ตัวแทนขายตรง” และ “ซื้อ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕

““ห้างหุ้นส่วน” หมายความว่า ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ประธานกรรมการและกรรมการต้องไม่ดำรงตำแหน่ง หรือเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นผู้ถือหุ้นเกินจำนวนร้อยละสิบของจำนวนหุ้นทั้งหมดในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่ประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนดำรงตำแหน่งหรือระหว่างดำรงตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ผู้ใดจะประกอบธุรกิจขายตรงต้องเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท และได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๒๔/๑ ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้จำหน่ายอิสระต้องร่วมรับผิดชอบผู้บริโภคในความชำรุดบกพร่องของสินค้าหรือบริการที่ผู้จำหน่ายอิสระขายให้แก่ผู้บริโภคหรือความเสียหายที่ผู้จำหน่ายอิสระนั้นได้ก่อขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้จำหน่ายอิสระตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ และมาตรา ๒๖/๒ ของส่วนที่ ๑ การประกอบธุรกิจขายตรง ในหมวด ๒ การประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๒๖/๑ ในกรณีที่มีการย้ายสำนักงาน ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการย้าย

มาตรา ๒๖/๒ ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจต่อนายทะเบียนตามแบบ หลักเกณฑ์ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๙/๑ และมาตรา ๒๙/๒ ของส่วนที่ ๒ การประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ในหมวด ๒ การประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๒๙/๑ ให้นำมาตรา ๒๖/๑ มาใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙/๒ ผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจต่อนายทะเบียนตามแบบ หลักเกณฑ์ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงมีหน้าที่จัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการ และให้ผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงมีหน้าที่ส่งมอบเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการนั้นแก่ผู้บริโภคพร้อมกับสินค้าหรือบริการ

ให้ผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงมีหน้าที่จัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการ และส่งมอบให้แก่ผู้บริโภคพร้อมกับสินค้าหรือบริการ

เอกสารการซื้อขายตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องมีข้อความภาษาไทยที่อ่านเข้าใจง่าย โดยระบุชื่อผู้ซื้อและผู้ขาย วันที่ซื้อขาย และวันที่ส่งมอบสินค้าหรือบริการ รวมทั้งสิทธิของผู้บริโภคในการเลิกสัญญา ซึ่งสิทธิเลิกสัญญาดังกล่าวต้องกำหนดด้วยตัวอักษรที่เห็นเด่นชัดกว่าข้อความทั่วไป”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ การซื้อขายสินค้าหรือบริการใดที่ผู้ประกอบธุรกิจขายตรง ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง หรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ การซื้อขายสินค้าหรือบริการนั้นไม่มีผลผูกพันผู้บริโภค”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดประสงค์จะประกอบธุรกิจขายตรงหรือประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๒ มาตรา ๓๘/๓ มาตรา ๓๘/๔ มาตรา ๓๘/๕ มาตรา ๓๘/๖ และมาตรา ๓๘/๗ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๓๘/๑ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงต้องไม่เคยถูกเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง ในระยะเวลาห้าปีก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน และต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นห้างหุ้นส่วนที่มีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าห้าแสนบาท หรือเป็นบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้วไม่ต่ำกว่าหนึ่งล้านบาท

(๒) มีหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทซึ่งไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๒

มาตรา ๓๘/๒ ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรง ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทอื่นที่จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง

(๕) เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เคยถูกเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงในระยะเวลาห้าปีก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน

มาตรา ๓๘/๓ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ต้องไม่เคยถูกเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงในระยะเวลาห้าปีก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน และต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๒

มาตรา ๓๘/๔ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงซึ่งเป็นนิติบุคคลต้องไม่เคยถูกเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงในระยะเวลาห้าปีก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน และต้องมีหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลซึ่งไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๒

มาตรา ๓๘/๕ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงต้องวางหลักประกันต่อนายทะเบียนเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดวงเงินและรายละเอียดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาดหรือประเภทของการประกอบธุรกิจก็ได้ และให้มีการทบทวนวงเงินของหลักประกันทุกสามปี

หลักประกันตามมาตรานี้ ได้แก่ เงินสด หนังสือค้ำประกันของธนาคาร หรือพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘/๖ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงวางหลักประกันตามมาตรา ๓๘/๕ เป็นเงินสดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้นายทะเบียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเปิดบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์แยกเป็นแต่ละบัญชี เพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงแต่ละราย รวมทั้งการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากกับธนาคาร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินฝากตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงที่วางหลักประกันนั้น

มาตรา ๓๘/๗ หลักประกันที่ผู้ประกอบการธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรงวางไว้ตามมาตรา ๓๘/๕ หรือมาตรา ๔๑/๓ วรรคสี่ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

ในกรณีที่มีการโอนกิจการหรือเลิกประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรงจะขอรับคืนหลักประกันที่วางไว้พร้อมทั้งดอกผลได้ก็ต่อเมื่อได้แสดงหลักฐานว่าได้ชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรงไม่มารับหลักประกันและดอกผลคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่โอนกิจการหรือวันที่เลิกประกอบธุรกิจ ให้หลักประกันและดอกผลนั้นตกเป็นของแผ่นดิน”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง ให้นายทะเบียนพิจารณาและตรวจสอบในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) แผนการจ่ายผลตอบแทนต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๒) สินค้าหรือบริการมีลักษณะตรงตามที่ได้มีการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขาย

(๓) สัญญามีรายการถูกต้องและครบถ้วนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า การยื่นคำขออนุญาตต้องตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๙ และผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๓ หรือมาตรา ๓๘/๔ แล้ว ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอนำหลักประกันมาวางต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง

เมื่อผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนวางหลักประกันตามมาตรา ๓๘/๕ ครบถ้วนแล้ว ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหลักประกันนั้น”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๑/๑ มาตรา ๔๑/๒ มาตรา ๔๑/๓ มาตรา ๔๑/๔ มาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ และมาตรา ๔๑/๗ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๔๑/๑ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า การยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงไม่ถูกต้องตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในเวลาที่นายทะเบียนเห็นสมควร เมื่อผู้ยื่นคำขอได้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงถูกต้องและวางหลักประกันตามมาตรา ๓๘/๕ ครบถ้วนแล้ว ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งที่ให้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือไม่วางหลักประกันให้ครบถ้วนตามมาตรา ๓๘/๕ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นกำหนดเวลาให้ปฏิบัติตามคำสั่ง

มาตรา ๔๑/๒ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๓ หรือมาตรา ๓๘/๔ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง

มาตรา ๔๑/๓ ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงซึ่งประสงค์จะโอนกิจการให้ผู้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การโอนกิจการตามวรรคหนึ่งต้องโอนให้แก่ผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๓ หรือมาตรา ๓๘/๔ และผู้รับโอนกิจการต้องรับโอนทั้งสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงที่มีต่อผู้บริโภค

ให้นำมาตรา ๔๑/๔ วรรคสอง (๑) และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่การโอนกิจการโดยอนุโลม

เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบคำขอโอนกิจการและหลักประกันที่ผู้รับโอนกิจการต้องวางตามมาตรา ๓๘/๕ แล้ว เห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน ให้นายทะเบียนแก้ไขทะเบียนให้ผู้รับโอนกิจการเป็นผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง แล้วแต่กรณี ต่อไป

การขอโอนกิจการและการแก้ไขทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑/๔ ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค ในการขอเลิกประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงต้องปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้ให้แล้วเสร็จก่อนที่นายทะเบียนจะยกเลิกการจดทะเบียน

(๑) ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่อย่างน้อยหนึ่งคราว และส่งไปรษณีย์ตอบรับหรือส่งข้อมูลทางการสื่อสารอื่นใดให้ผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าหรือบริการซึ่งยังอยู่ในระยะเวลาการรับประกันทราบถึงการเลิกประกอบธุรกิจเพื่อให้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ดำเนินการตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๖

(๓) จัดให้มีผู้รับผิดชอบในการซ่อมแซมหรือให้บริการอื่นใดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่ยังอยู่ในระยะเวลาการรับประกัน

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ห้ามผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงเสนอขายหรือโฆษณาสินค้าหรือบริการ หรือทำสัญญาซื้อขายสินค้าหรือบริการกับผู้บริโภคนับแต่วันยื่นคำขอเลิกผู้ประกอบการตามวรรคหนึ่ง

การเลิกผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือตลาดแบบตรงไม่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการดังกล่าวพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๑/๕ เมื่อมีผู้ร้องเรียนหรือปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้บริโภคผู้ใดได้รับความเสียหายจากเหตุ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงไม่ปฏิบัติตามสัญญาซื้อขายสินค้าหรือบริการหรือตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงถูกเพิกถอนทะเบียนตามมาตรา ๔๒ ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงโดยเร็วและให้รับฟังคำชี้แจงของผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงซึ่งถูกกล่าวหาประกอบด้วย และเสนอคณะกรรมการพิจารณา วินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑/๖ เมื่อปรากฏผลการพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๔๑/๕ ว่า ผู้บริโภคผู้ใดได้รับความเสียหายจากผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงรายใดและเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้นายทะเบียนจ่ายเงินจากหลักประกันที่ผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงรายนั้นวางไว้เพื่อชดเชยความเสียหายดังกล่าว

มาตรา ๔๑/๗ ในกรณีหลักประกันที่ผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงวางไว้ไม่เพียงพอที่นายทะเบียนจะจ่ายเงินเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๔๑/๖ หรือลดลงเพราะได้มีการจ่ายเงินเพื่อชดเชยความเสียหายดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงวางหลักประกันเพิ่มจนครบตามวงเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงผู้ใดมีพฤติกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามแผนการจ่ายผลตอบแทนตามที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

(๒) ไม่รับผิดชอบกับผู้จำหน่ายอิสระต่อผู้บริโภคตามมาตรา ๒๔/๑

(๓) ไม่แจ้งย้ายสำนักงานต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๒๖/๑ หรือมาตรา ๒๙/๑

(๔) ไม่รายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๒๖/๒ หรือมาตรา ๒๙/๒

(๕) ไม่ใช่ข้อความในการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๘

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๓ หรือมาตรา ๓๘/๔

(๗) ไม่วางหลักประกันเพิ่มให้ครบถ้วนภายในสามเดือนนับแต่วันครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๑/๗

(๘) หุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๑/๓ หรือมาตรา ๕๒/๑

ในกรณีตาม (๒) (๓) หรือ (๔) ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องภายในเวลาที่นายทะเบียนเห็นสมควรเมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงยังไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงแล้วแต่กรณี

ในกรณีตาม (๑) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงเป็นนิติบุคคลเดียวกัน ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทั้งทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง

เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงแล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๑/๑ วรรคสอง มาตรา ๔๑/๒ มาตรา ๔๑/๗ หรือมาตรา ๔๒ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๖ หรือคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ และมาตรา ๕๑/๓ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๕๑/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๑/๒ ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงผู้ใดไม่จัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการ หรือผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง หรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงผู้ใดไม่ส่งมอบเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการ หรือส่งมอบเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๑/๓ ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงผู้ใดจัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการที่มีข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๕๒/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑/๓ หรือมาตรา ๔๑/๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการ

หรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย”

มาตรา ๒๔ ให้ผู้ซึ่งจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับที่มีใช้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทประกอบธุรกิจขายตรงต่อไปได้ แต่จะต้องดำเนินการจดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท และจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการให้มีทุนจดทะเบียนตามมาตรา ๓๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ที่จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการวางหลักประกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๘/๕ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นถูกเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง

ในกรณีที่ผู้ซึ่งจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงตามวรรคหนึ่ง เป็นบุคคลหรือนิติบุคคลเดียวกัน ให้ถือว่าบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนทั้งทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง

มาตรา ๒๘ บรรดาคำขอจดทะเบียนใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอจดทะเบียนดังกล่าวให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่การขอจดทะเบียนหรือการพิจารณารับจดทะเบียนดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากการขอจดทะเบียนหรือการพิจารณารับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแก้ไขหรือปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวัน ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่แก้ไขหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำขอจดทะเบียนนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา ๒๙ ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่า

จะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ
ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผล
ที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๓๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น อันจะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคมิให้ต้องตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบในการซื้อขายสินค้าหรือบริการ และเพื่อให้มีหลักประกันว่าผู้บริโภคจะได้รับความคุ้มครองหากผู้บริโภคได้รับความเสียหายอันเกิดจากการที่ผู้ประกอบการธุรกิจไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ คุณสมบัติของผู้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงซึ่งต้องเป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงในการวางหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการแจ้งให้นายทะเบียนทราบเมื่อมีการย้ายสำนักงาน ต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจต่อนายทะเบียน และการจัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการ และกำหนดหลักเกณฑ์การโอนกิจการและการเลิกประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง ตลอดจนกำหนดเหตุเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงให้ชัดเจน และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยการขายตรงและตลาดแบบตรงที่ใช้บังคับในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ได้แก่ พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และฉบับล่าสุดคือ พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และได้รับการบรรจุเข้าในระเบียบวาระครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย ดังนั้นกฎหมายว่าด้วยการขายตรงและตลาดแบบตรงจึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้ว จำนวนทั้งสิ้น ๓ ฉบับ สาระสำคัญมีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๔๐ ก วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้าหรือบริการในปัจจุบันได้ใช้วิธีการทำตลาดในลักษณะที่เข้าถึงผู้บริโภค โดยการเสนอขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภคโดยตรง ณ ที่อยู่อาศัย หรือสถานที่ทำงานของผู้บริโภค หรือของบุคคลอื่น หรือสถานที่อื่นที่ไม่ใช่สถานที่ประกอบการค้าเป็นปกติธุระ โดยการอธิบายหรือการสาธิตสินค้าผ่านผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรง การเสนอขายสินค้าหรือบริการในลักษณะดังกล่าวทำให้ผู้บริโภคอยู่ในสภาวะการณ์ที่ไม่อาจตัดสินใจตกลงซื้อสินค้าหรือรับบริการได้อย่างอิสระและรอบคอบ นอกจากนี้ ยังมีการประกอบธุรกิจจำหน่ายสินค้าหรือบริการในลักษณะของการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการโดยตรงต่อผู้บริโภค เช่น โดยอาศัยสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยมุ่งหวังให้ผู้บริโภคซึ่งอยู่ห่างโดยระยะทางแสดงเจตนาตอบกลับเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการดังกล่าว ซึ่งในกรณีนี้สินค้าหรือบริการดังกล่าวอาจไม่ตรงกับคำกล่าวอ้างตามที่โฆษณาไว้ อีกทั้งการทำตลาดขายตรงและตลาดแบบตรงในปัจจุบันได้มีการใช้วิธีการชักชวนและจัดให้ประชาชนทั่วไปเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในธุรกิจดังกล่าว โดยตกลงจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนจากการหาผู้เข้าร่วมเครือข่ายดังกล่าว ซึ่งคำนวณจากจำนวนผู้เข้าร่วมเครือข่ายที่เพิ่มขึ้น อันมีลักษณะเป็นการหลอกลวงประชาชน การทำตลาดสินค้าหรือบริการในลักษณะของการขายแบบเชิงรุกดังกล่าว ทำให้ประชาชนโดยทั่วไปในฐานะผู้บริโภคตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบและก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่สงบสุขในสังคม ประกอบการบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถให้ความคุ้มครองแก่ผู้บริโภคได้อย่างเพียงพอ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๗ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามของคำว่า “ขายตรง” “ตลาดแบบตรง” “ผู้บริโภคร” “ผู้จำหน่ายอิสระ” “ตัวแทนขายตรง” “ซื้อ” “ขาย” “สินค้า” “บริการ” “คณะกรรมการ” “กรรมการ” “นายทะเบียน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “รัฐมนตรี” (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชีทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา และสามารถเข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบธุรกิจขายตรง หรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือตรวจดูเอกสาร หรือหลักฐานเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และสามารถเก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์โดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ การเก็บหรือนำสินค้าตัวอย่างไปและการให้คืนสินค้าตัวอย่างตามความประสงค์ของเจ้าของให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด การใช้อำนาจดังกล่าวต้องปฏิบัติตามระเบียบที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้กรรมการ อนุกรรมการ นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๗)

๖. หมวด ๑ คณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง

๖.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง” ประกอบด้วย ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการขายตรงและการตลาดแบบตรงซึ่งมาจากคณะรัฐมนตรี แต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการหนึ่งคน และให้อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และคณะรัฐมนตรี แต่งตั้งจากผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับธุรกิจขายตรงจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับธุรกิจตลาดแบบตรง จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวนสองคน เป็นกรรมการ และคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการขายตรง หรือการตลาดแบบตรงเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ทั้งนี้ ต้องแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชน ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๘)

๖.๒ กำหนดให้ประธานกรรมการต้องไม่ดำรงตำแหน่ง หรือเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นผู้ถือหุ้นเกินจำนวนร้อยละสิบ ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่ประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง ในระยะ ๑ ปีก่อนดำรงตำแหน่งหรือระหว่างดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ (มาตรา ๙)

๖.๓ กำหนดให้กรรมการมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน (มาตรา ๑๐)

๖.๔ กำหนดให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย ลาออก เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือคณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่อง ไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติดีหรือเสียหายหรือหย่อนความสามารถ (มาตรา ๑๑)

๖.๕ กำหนดให้ในการประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือ เสียงข้างมาก (มาตรา ๑๒)

๖.๖ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับ ความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง ผู้ประกอบธุรกิจ ขายตรง หรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง แจ้างหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจก่อให้เกิด ความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค กำกับดูแลผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาด แบบตรง วางระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ พิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์ คำสั่งของนายทะเบียน เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการกำกับดูแล สอดส่องเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐให้ปฏิบัติการตามอำนาจและหน้าที่ ที่กฎหมายกำหนด เสนอแนะในการออกกฎกระทรวง และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (มาตรา ๑๓)

๖.๗ กำหนดให้คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่ง อย่างใดแทนคณะกรรมการก็ได้ (มาตรา ๑๔)

๖.๘ กำหนดให้การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๕)

๖.๙ กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ มีอำนาจสั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็น หรือส่งเอกสารหรือ หลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ (มาตรา ๑๖)

๖.๑๐ กำหนดให้คณะกรรมการต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่ากระทำการอันเป็น การขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นตามสมควร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็น และเร่งด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือจะกระทบต่อ ประโยชน์สาธารณะ (มาตรา ๑๗)

๖.๑๑ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับผิดชอบในงานธุรการของ คณะกรรมการและมีหน้าที่รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง ติดตามสอดส่อง พฤติการณ์ในการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง และปฏิบัติงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๘)

๗. หมวด ๒ การประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง

๗.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงดำเนินการ ในลักษณะที่เป็นการชักชวนให้บุคคลเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการประกอบธุรกิจขายตรงหรือในการประกอบธุรกิจ ตลาดแบบตรง โดยตกลงว่าจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนจากการหาผู้เข้าร่วมเครือข่ายดังกล่าว ซึ่งคำนวณจาก จำนวนผู้เข้าร่วมเครือข่ายที่เพิ่มขึ้น (มาตรา ๑๙)

ส่วนที่ ๑ การประกอบธุรกิจขายตรง

๗.๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจขายตรง เว้นแต่จะได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจ ขายตรง (มาตรา ๒๐)

๗.๓ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการจ่ายผลตอบแทนของตนที่ได้ยื่นต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๓๘ (มาตรา ๒๑)

๗.๔ กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการสมัครเข้าเป็นสมาชิก ค่าฝึกอบรม ค่าวัสดุอุปกรณ์ส่งเสริมการขาย หรือค่าธรรมเนียมอื่น ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการเข้าร่วมเป็นเครือข่ายในการประกอบธุรกิจขายตรงจากผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงที่ไม่ใช่ลูกจ้างในอัตราสูงกว่าที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๒๒)

๗.๕ กำหนดให้สัญญาระหว่างผู้จำหน่ายอิสระกับผู้ประกอบธุรกิจขายตรง ให้ทำเป็นหนังสือ (มาตรา ๒๓)

๗.๖ กำหนดให้ในการนำสินค้าหรือบริการไปเสนอขายตรงต่อผู้บริโภค ผู้จำหน่ายอิสระต้องดำเนินการตามเงื่อนไขและแผนการขายที่ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงกำหนด (มาตรา ๒๔)

๗.๗ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงต้องซื้อคืนสินค้า วัสดุอุปกรณ์ส่งเสริมการขาย ชุดคู่มือ หรืออุปกรณ์ส่งเสริมธุรกิจตามราคาที่ผู้จำหน่ายอิสระได้จ่ายไป ภายในระยะเวลา ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้จำหน่ายอิสระใช้สิทธิคืน (มาตรา ๒๕)

๗.๘ กำหนดให้ผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บริโภคหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นก่อนจะเข้าไปติดต่อเพื่อเสนอขายสินค้าให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง และจะต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงด้วย (มาตรา ๒๖)

ส่วนที่ ๒ การประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง

๗.๙ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง เว้นแต่จะได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๗)

๗.๑๐ กำหนดให้ข้อความในการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๒๘)

๗.๑๑ กำหนดให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการโฆษณามาใช้บังคับแก่การสื่อสารข้อมูล เพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี และให้ถือว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (มาตรา ๒๙)

๘. หมวด ๓ การคุ้มครองผู้บริโภค

๘.๑ กำหนดให้ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงมีหน้าที่ส่งมอบเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภค (มาตรา ๓๐)

๘.๒ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดรายละเอียดในเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการที่ใช้วิธีการขายตรงหรือตลาดแบบตรง โดยถือเอาราคาสินค้าหรือบริการที่ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองและประเภทสินค้าหรือบริการเป็นสำคัญ (มาตรา ๓๑)

๘.๓ กำหนดให้การซื้อขายสินค้าหรือบริการใดที่ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ไม่ได้จัดให้มีเอกสารการซื้อขายที่มีรายละเอียดตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ย่อมไม่มีผลผูกพันผู้บริโภค (มาตรา ๓๒)

๘.๔ กำหนดให้ผู้บริโภคมีสิทธิเลิกสัญญาโดยการส่งหนังสือแสดงเจตนาภายในเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับสินค้าหรือบริการ ไปยังผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง หรือผู้บริโภคจะแจ้งไปยังผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงที่เกี่ยวข้องก็ได้ (มาตรา ๓๓)

๘.๕ กำหนดให้ผู้บริโภคที่ใช้สิทธิเลิกสัญญาส่งคืนสินค้าไปยังผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง หรือผู้ประกอบการขายตรง ในกรณีการขายตรง หรือส่งคืนสินค้าไปยังผู้ประกอบการตลาดแบบตรง ในกรณีตลาดแบบตรง หรือเก็บรักษาสินค้าไว้ตามสมควรภายในระยะเวลา ๒๑ วันนับแต่วันที่ผู้ใช้สิทธิเลิกสัญญา เว้นแต่สินค้านั้นเป็นของเสียหายโดยสภาพไม่อาจเก็บรักษาได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้เก็บรักษาตามเวลาและวิธีการอันควรแก่สภาพ เมื่อพ้นกำหนดนั้นแล้ว ผู้บริโภคจะเก็บรักษาสินค้านั้นไว้หรือไม่ก็ได้ (มาตรา ๓๔)

๘.๖ กำหนดให้ผู้บริโภคชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง ผู้ประกอบการขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรง หากสินค้าหรือบริการนั้นบอบสลาย หรือสูญหายเพราะความผิดของผู้บริโภค (มาตรา ๓๕)

๘.๗ กำหนดให้ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง ผู้ประกอบการขายตรง หรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงคืนเงินเต็มจำนวนที่ผู้บริโภคจ่ายไปเพื่อการซื้อสินค้าหรือบริการนั้นภายในกำหนดเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแสดงเจตนาเลิกสัญญา (มาตรา ๓๖)

๘.๘ กำหนดให้คำรับประกันสินค้าหรือบริการให้จัดทำเป็นภาษาไทยและระบุถึงสิทธิของผู้บริโภคในการเรียกร้องสิทธิตามคำรับประกันที่ชัดเจนและสามารถเข้าใจได้ถึงเงื่อนไขที่ระบุไว้ (มาตรา ๓๗)

๙. หมวด ๔ การจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง

๙.๑ กำหนดให้บุคคลที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจขายตรงหรือประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงให้ยื่นคำขออนุญาตทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด สำหรับผู้ประกอบการขายตรงให้ยื่นแผนการจ่ายผลตอบแทนพร้อมกับคำขอด้วย (มาตรา ๓๘)

๙.๒ กำหนดให้คำขอยกทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๓๙)

๑๐. หมวด ๕ นายทะเบียน

๑๐.๑ กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้คำชี้แจง หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือตรวจสอบได้ (มาตรา ๔๐)

๑๐.๒ กำหนดให้นายทะเบียนพิจารณาและตรวจสอบคำขอยกทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงในเรื่องเกี่ยวกับแผนการจ่ายผลตอบแทนต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน สินค้าหรือบริการมีลักษณะตรงตามที่ได้มีการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขาย และสัญญามีรายการถูกต้องและครบถ้วนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๔๑)

๑๐.๓ กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิคำสั่งเพิกถอน (มาตรา ๔๒)

๑๑. หมวด ๖ การอุทธรณ์

๑๑.๑ กำหนดให้ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง หรือมีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง ให้ผู้ยื่นคำขอผู้ประกอบการขายตรง หรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรง มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งคำสั่งไม่รับจดทะเบียนหรือหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด (มาตรา ๔๓)

๑๑.๒ กำหนดให้หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๔๔)

๑๒. หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

๑๒.๑ กำหนดบทลงโทษผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตาม
มาตรา ๑๖ (มาตรา ๔๕)

๑๒.๒ กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (มาตรา ๔๖)

๑๒.๓ กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๗ (มาตรา ๔๗)

๑๒.๔ กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (มาตรา ๔๘)

๑๒.๕ กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๘ (มาตรา ๔๙)

๑๒.๖ กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๕ (มาตรา ๕๐)

๑๒.๗ กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๗ (มาตรา ๕๑)

๑๒.๘ กำหนดบทลงโทษผู้ประกอบธุรกิจขายตรงที่ไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงแผนการจ่าย
ผลตอบแทนให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม (มาตรา ๕๒)

๑๒.๙ กำหนดบทลงโทษผู้ที่กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้ว
ยังไม่ครบกำหนด ๕ ปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก (มาตรา ๕๓)

๑๒.๑๐ กำหนดบทลงโทษในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้
เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น
ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่ จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำ
ความผิดของนิติบุคคลนั้น (มาตรา ๕๔)

๑๒.๑๑ กำหนดให้บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๔๖
ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการ
พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ
หรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรก็ได้ (มาตรา ๕๕)

๑๓. บทเฉพาะกาล

๑๓.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงที่ประกอบธุรกิจ
ดังกล่าวอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือ
ตลาดแบบตรงภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕๖)

๒. พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๙ ก วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ แต่มิได้บัญญัติไว้เป็นความผิดและไม่มีบทกำหนดโทษสำหรับ
ผู้ที่ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่นั้น สมควรกำหนดความผิด
และบทกำหนดโทษไว้สำหรับกรณีดังกล่าว เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

กำหนดให้ผู้ที่ชักชวนหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)

๓. พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๕๓ ก วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ หน้า ๘๐

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น อันจะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคมิให้ต้องตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบในการซื้อขายสินค้าหรือบริการ และเพื่อให้มีหลักประกันว่าผู้บริโภคจะได้รับความคุ้มครองหากผู้บริโภคได้รับความเสียหายอันเกิดจากการที่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ คุณสมบัติของผู้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงซึ่งต้องเป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงในการวางหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการแจ้งให้นายทะเบียนทราบเมื่อมีการย้ายสำนักงาน ต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจต่อนายทะเบียน และการจัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการ และกำหนดหลักเกณฑ์การโอนกิจการและการเลิกประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง ตลอดจนกำหนดเหตุเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงให้ชัดเจน และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ตลาดแบบตรง” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “ตลาดแบบตรง” หมายความว่า การทำตลาดสินค้าหรือบริการในลักษณะของการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการโดยตรงต่อผู้บริโภค ซึ่งอยู่ห่างโดยระยะทางและมุ่งหวังให้ผู้บริโภคแต่ละรายตอบกลับเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบการธุรกิจตลาดแบบตรงนั้น ส่วนการซื้อขายสินค้าหรือบริการโดยวิธีการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ถือว่าเป็นตลาดแบบตรงให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ห้างหุ้นส่วน” หมายความว่า ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ “บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการต้องไม่ดำรงตำแหน่ง หรือเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นผู้ถือหุ้นเกินจำนวนร้อยละสิบของจำนวนหุ้นทั้งหมดในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่ประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง ในระยะหนึ่งปีก่อนดำรงตำแหน่งหรือระหว่างดำรงตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการ (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)

๔. กำหนดให้ผู้ที่จะประกอบธุรกิจขายตรงต้องเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท และได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

๕. กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้จำหน่ายอิสระต้องร่วมรับผิดชอบผู้บริโภคในความชำรุดบกพร่องของสินค้าหรือบริการที่ผู้จำหน่ายอิสระขายให้แก่ผู้บริโภคหรือความเสียหายที่ผู้จำหน่ายอิสระนั้นได้เกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติหน้าที่ของผู้จำหน่ายอิสระตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๒๔/๑)

๖. กำหนดให้ในกรณีที่มีการย้ายสำนักงาน ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการย้าย และผู้ประกอบธุรกิจขายตรงต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจต่อนายทะเบียนตามแบบ หลักเกณฑ์ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๒๖/๑ และมาตรา ๒๖/๒ ของส่วนที่ ๑ การประกอบธุรกิจขายตรง ในหมวด ๒ การประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง)

๗. กำหนดให้นำมาตรา ๒๖/๑ มาใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงโดยอนุโลม และผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจต่อนายทะเบียนตามแบบ หลักเกณฑ์ และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๒๙/๑ และมาตรา ๒๙/๒ ของส่วนที่ ๒ การประกอบธุรกิจแบบตรง ในหมวด ๒ การประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง)

๘. กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงมีหน้าที่จัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการ และให้ผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรงมีหน้าที่ส่งมอบเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการนั้นแก่ผู้บริโภคพร้อมกับสินค้าหรือบริการ และให้ผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงมีหน้าที่จัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการและส่งมอบให้แก่ผู้บริโภคพร้อมกับสินค้าหรือบริการ และเอกสารการซื้อขายตามดังกล่าวต้องมีข้อความภาษาไทยที่อ่านเข้าใจง่าย โดยระบุชื่อผู้ซื้อและผู้ขาย วันที่ซื้อขาย และวันที่ส่งมอบสินค้าหรือบริการ รวมทั้งสิทธิของผู้บริโภคในการเลิกสัญญา ซึ่งสิทธิเลิกสัญญาดังกล่าวต้องกำหนดด้วยตัวอักษรที่เห็นเด่นชัดกว่าข้อความทั่วไป (มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

๙. กำหนดให้การซื้อขายสินค้าหรือบริการใดที่ผู้ประกอบธุรกิจขายตรง ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง หรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ การซื้อขายสินค้าหรือบริการนั้นไม่มีผลผูกพันผู้บริโภค (มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

๑๐. กำหนดให้ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดประสงค์จะประกอบธุรกิจขายตรงหรือประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง ให้ยื่นคำขออนุญาตนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง)

๑๑. กำหนดให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตนายทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงต้องไม่เคยถูกเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง ในระยะเวลาห้าปีก่อนวันยื่นคำขออนุญาตนายทะเบียนและต้องมีคุณสมบัติเป็นห้างหุ้นส่วนที่มีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าห้าแสนบาท หรือเป็นบริษัทที่มีทุนจดทะเบียน และชำระแล้วไม่ต่ำกว่าหนึ่งล้านบาท และมีหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทซึ่งไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔/๒

ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของผู้ยื่นคำขออนุญาตนายทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรง ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นบุคคล

ล้มละลาย (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๔) เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทอื่นที่จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง (๕) เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เคยถูกเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงในระยะเวลาห้าปีก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน

ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาต้องไม่เคยถูกเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงในระยะเวลาห้าปีก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน และต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๒

ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงซึ่งเป็นนิติบุคคลต้องไม่เคยถูกเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงในระยะเวลาห้าปีก่อนวันยื่นคำขอจดทะเบียน และต้องมีหุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลซึ่งไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๒

ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงต้องวางหลักประกันต่อนายทะเบียนเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดวงเงินและรายละเอียดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาดหรือประเภทของการประกอบธุรกิจก็ได้ และให้มีการทบทวนวงเงินของหลักประกันทุกสามปี หลักประกันตามมาตรานี้ ได้แก่ เงินสด หนังสือค้ำประกันของธนาคาร หรือพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงวางหลักประกันตามมาตรา ๓๘/๕ เป็นเงินสดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้นายทะเบียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเปิดบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์แยกเป็นแต่ละบัญชี เพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงแต่ละราย รวมทั้งการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากกับธนาคาร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ดอกผลที่เกิดจากเงินฝากตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงที่วางหลักประกันนั้น

หลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงวางไว้ตามมาตรา ๓๘/๕ หรือมาตรา ๔๑/๓ วรรคสี่ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ในกรณีที่มีการโอนกิจการหรือเลิกประกอบธุรกิจผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงจะขอรับคืนหลักประกันที่วางไว้พร้อมทั้งดอกผลได้ก็ต่อเมื่อได้แสดงหลักฐานว่าได้ชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงไม่รับหลักประกันและดอกผลคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่โอนกิจการหรือวันที่เลิกประกอบธุรกิจ ให้หลักประกันและดอกผลนั้นตกเป็นของแผ่นดิน (มาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๒ มาตรา ๓๘/๓ มาตรา ๓๘/๔ มาตรา ๓๘/๕ มาตรา ๓๘/๖ และมาตรา ๓๘/๗)

๑๒. กำหนดให้เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงให้นายทะเบียนพิจารณาและตรวจสอบในเรื่องแผนการจ่ายผลตอบแทนต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน สินค้าหรือบริการมีลักษณะตรงตามที่ได้มีการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขาย สัญญามีรายการถูกต้องและครบถ้วนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า การยื่นคำขอนั้นถูกต้องตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๙ และผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๓ หรือมาตรา ๓๘/๔ แล้วให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือ

ให้ผู้ยื่นคำขอนำหลักประกันมาวางต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง เมื่อผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนวางหลักประกันตามมาตรา ๓๘/๕ ครบถ้วนแล้ว ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหลักประกันนั้น (มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๑)

๑๓. กำหนดให้ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า การยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงไม่ถูกต้องตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในเวลาที่นายทะเบียนเห็นสมควร เมื่อผู้ยื่นคำขอได้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงถูกต้องและวางหลักประกันตามมาตรา ๓๘/๕ ครบถ้วนแล้ว ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าว และในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งที่ให้แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงภายในเวลาที่กำหนด หรือไม่วางหลักประกันให้ครบถ้วนตามมาตรา ๓๘/๕ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นกำหนดเวลาให้ปฏิบัติตามคำสั่ง

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๓ หรือมาตรา ๓๘/๔ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงซึ่งประสงค์จะโอนกิจการให้ผู้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนการโอนกิจการ ต้องโอนให้แก่ผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๓ หรือมาตรา ๓๘/๔ และผู้รับโอนกิจการต้องรับโอนทั้งสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงที่มีต่อผู้บริโภค ให้นำมาตรา ๔๑/๔ วรรคสอง (๑) และวรรคสามมาใช้บังคับแก่การโอนกิจการโดยอนุโลม เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบคำขอโอนกิจการและหลักประกันที่ผู้รับโอนกิจการต้องวางตามมาตรา ๓๘/๕ แล้ว เห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน ให้นายทะเบียนแก้ไขทะเบียนให้ผู้รับโอนกิจการเป็นผู้ประกอบการขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรง แล้วแต่กรณี ต่อไป การขอโอนกิจการและการแก้ไขทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้ประกอบการขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค ในการขอเลิกประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบการขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงต้องปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้ให้แล้วเสร็จ ก่อนที่นายทะเบียนจะยกเลิกการจดทะเบียน (๑) ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่อย่างน้อยหนึ่งคราว และส่งไปรษณีย์ตอบรับหรือส่งข้อมูลทางการสื่อสารอื่นใดให้ผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าหรือบริการซึ่งยังอยู่ในระยะเวลาการรับประกันทราบถึงการเลิกประกอบธุรกิจเพื่อให้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) ดำเนินการตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๖ (๓) จัดให้มีผู้รับผิดชอบในการซ่อมแซมหรือให้บริการอื่นใดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่ยังอยู่ในระยะเวลาการรับประกัน (๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไข และระยะเวลาที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และห้ามผู้ประกอบการขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงเสนอขายหรือโฆษณาสินค้าหรือบริการ หรือทำสัญญาซื้อขายสินค้าหรือบริการกับผู้บริโภค

นับแต่วันยื่นคำขอเลิกประกอบธุรกิจ และการเลิกประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงไม่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อมีผู้ร้องเรียนหรือปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้บริโภคผู้ใดได้รับความเสียหายจากเหตุผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงไม่ปฏิบัติตามสัญญาซื้อขายสินค้าหรือบริการหรือตามพระราชบัญญัตินี้ หรือผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงถูกเพิกถอนทะเบียนตามมาตรา ๔๒ ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยเร็วและให้รับฟังคำชี้แจงของผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงซึ่งถูกกล่าวหาประกอบด้วย และเสนอคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

เมื่อปรากฏผลการพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๔๑/๕ ว่าผู้บริโภคผู้ใดได้รับความเสียหายจากผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงรายใดและเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้นายทะเบียนจ่ายเงินจากหลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงรายนั้นวางไว้เพื่อชดเชยความเสียหายดังกล่าว

ในกรณีหลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงวางไว้ไม่เพียงพอ ให้นายทะเบียนจะจ่ายเงินเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๔๑/๖ หรือลดลงเพราะได้มีการจ่ายเงินเพื่อชดเชยความเสียหายดังกล่าว ให้นายทะเบียนส่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงวางหลักประกันเพิ่มจนครบตามวงเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง (มาตรา ๑๕ เพิ่มมาตรา ๔๑/๑ มาตรา ๔๑/๒ มาตรา ๔๑/๓ มาตรา ๔๑/๔ มาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ และมาตรา ๔๑/๗)

๑๔. กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงผู้ที่มีพฤติกรรม (๑) ไม่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามแผนการจ่ายผลตอบแทนตามที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน (๒) ไม่รับผิดชอบกับผู้จำหน่ายอิสระต่อผู้บริโภคตามมาตรา ๒๔/๑ (๓) ไม่แจ้งย้ายสำนักงานต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๒๖/๑ หรือมาตรา ๒๙/๑ (๔) ไม่รายงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๒๖/๒ หรือมาตรา ๒๙/๒ (๕) ไม่ใช้ข้อความในการสื่อสารข้อมูลเพื่อเสนอขายสินค้าหรือบริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๘ (๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๓๘/๓ หรือมาตรา ๓๘/๔ (๗) ไม่วางหลักประกันเพิ่มให้ครบถ้วนภายในสามเดือนนับแต่วันครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๑/๗ (๘) หักส่วนผู้จัดการ กรรมการ ผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๑/๓ หรือมาตรา ๕๒/๑ ในกรณีตาม (๒) (๓) หรือ (๔) ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องภายในเวลาที่นายทะเบียนเห็นสมควร เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงยังไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง แล้วแต่กรณี ในกรณีตาม (๑) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงเป็นนิติบุคคลเดียวกัน ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนทั้งทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงแล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหรือผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิคำสั่งดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๑/๑ วรรคสอง มาตรา ๔๑/๒ มาตรา ๔๑/๗ หรือมาตรา ๔๒ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน

นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด (มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓)

๑๕. กำหนดให้ผู้ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๖ หรือคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)

๑๖. กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ (มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗)

๑๗. กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙)

๑๘. กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท (มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑)

๑๙. กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

ในกรณีผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงผู้ใดไม่จัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการ หรือผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรง หรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรง ผู้ใดไม่ส่งมอบเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการ หรือส่งมอบเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ในกรณีผู้ประกอบการซื้อขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงผู้ใดจัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการที่มีข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๒๑ เพิ่มมาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ และมาตรา ๕๑/๓)

๒๐. กำหนดบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๑/๓ หรือมาตรา ๔๑/๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ (มาตรา ๒๒ เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

๒๑. กำหนดให้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (มาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔)

๒๒. กำหนดให้ผู้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับที่ไม่ใช่ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทสามารถประกอบธุรกิจขายตรงต่อไปได้ แต่จะต้องดำเนินการจดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท และจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๔)

๒๓. กำหนดให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต้องดำเนินการให้มีทุนจดทะเบียนตามมาตรา ๓๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๕)

๒๔. ให้ผู้ที่จดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต้องดำเนินการวางหลักประกันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๘/๕ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๖)

๒๕. กำหนดให้ผู้ซึ่งจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่ดำเนินการตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นถูกเพิกถอนทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง (มาตรา ๒๗)

๒๖. บรรดาคำขอจดทะเบียนใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอจดทะเบียนดังกล่าวให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๘)

๒๗. ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัติตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๙)

จุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

คณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ พระมหากษัตริย์ทรงสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชองค์หนึ่ง และให้นายกรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ”

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ตามโบราณราชประเพณีที่ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านานนั้น เป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ในการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งต่อมาได้เริ่มมีบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เป็นต้นมา สมควรบัญญัติกฎหมายให้สอดคล้องเพื่อเป็นการสืบทอดและธำรงรักษาไว้ซึ่งโบราณราชประเพณีดังกล่าว โดยให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ที่ใช้บังคับเป็นหลักในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ โดยมีเจตนารมณ์เพื่อความเจริญรุ่งเรืองแห่งพระพุทธศาสนาซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ได้แก่ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ พ.ศ. ๒๕๔๗ และฉบับล่าสุด คือพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ เรื่องการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๙ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และได้รับการบรรจุเข้าในระเบียบวาระครั้งที่ ๘๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งในคราวเดียวกันนี้ที่ประชุมได้ลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย ดังนั้น กฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้ว จำนวนทั้งสิ้น ๓ ฉบับ สาระสำคัญมีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๙ ตอนที่ ๑๑๕ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๕ หน้า ๒๙

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การจัดดำเนินการกิจการคณะสงฆ์ มิใช่เป็นกิจการอันพึงแบ่งแยกอำนาจดำเนินการด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการถ่วงดุลแห่งอำนาจเช่นที่เป็นอยู่ตามกฎหมายในปัจจุบัน และโดยที่ระบบเช่นว่านั้นเป็นผลบั่นทอนประสิทธิภาพแห่งการดำเนินการกิจการ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ให้สมเด็จพระสังฆราชของคณะสงฆ์ปกครองบริหารกิจการคณะสงฆ์ทางมหาเถรสมาคม ตามอำนาจกฎหมายและพระธรรมวินัย ทั้งนี้ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองแห่งพระพุทธศาสนา

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๘ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บรรดากฎกระทรวง สั่งขาดติ กติกาสงฆ์ กฎองค์การ พระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช ข้อบังคับและระเบียบเกี่ยวกับคณะสงฆ์ที่ใช้บังคับอยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในสังฆานัติ กติกาสงฆ์ กฎองค์การ พระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช ข้อบังคับ และระเบียบเกี่ยวกับคณะสงฆ์ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพระภิกษุตำแหน่งใดหรือ คณะกรรมการสงฆ์ใดซึ่งไม่มีในพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕)

๔. หมวด ๑ สมเด็จพระสังฆราช

๔.๑ กำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช (มาตรา ๗)

๔.๒ กำหนดให้สมเด็จพระสังฆราชทรงดำรงตำแหน่งสกลมหาสังฆปริณายก ทรงบัญชาการคณะสงฆ์ และทรงตราพระบัญชาสมเด็จพระสังฆราชโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย พระธรรมวินัยและกฎหมายมหาเถรสมาคม (มาตรา ๘)

๔.๓ กำหนดให้สมเด็จพระสังฆราชทรงดำรงตำแหน่งประธานกรรมการมหาเถรสมาคม (มาตรา ๙)

๔.๔ กำหนดให้สมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยพรรษาปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ในกรณีที่ไม่มีสมเด็จพระสังฆราช (มาตรา ๑๐)

๔.๕ กำหนดให้สมเด็จพระสังฆราชพ้นจากตำแหน่ง เมื่อมรณภาพ พ้นจากความเป็นพระภิกษุ ลาออก และทรงพระกรุณาโปรดให้ออก (มาตรา ๑๑)

๕. หมวด ๒ มหาเถรสมาคม

๕.๑ กำหนดให้มหาเถรสมาคม ประกอบด้วย สมเด็จพระสังฆราช เป็นประธานกรรมการ สมเด็จพระราชาคณะทุกรูป เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และพระราชาคณะซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งมีจำนวน ไม่ต่ำกว่าสิริรูปและไม่เกินแปดรูปเป็นกรรมการ (มาตรา ๑๒)

๕.๒ กำหนดให้อธิบดีกรมการศาสนาเป็นเลขาธิการมหาเถรสมาคมโดยตำแหน่ง และให้กรมการศาสนา ทำหน้าที่สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม (มาตรา ๑๓)

๕.๓ กำหนดให้กรรมการมหาเถรสมาคมซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ (มาตรา ๑๔)

๕.๔ กำหนดให้กรรมการมหาเถรสมาคมพ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระ มรณภาพ พ้นจากความเป็นพระภิกษุ ลาออก และสมเด็จพระสังฆราชมีพระบัญชาให้ออก (มาตรา ๑๕)

๕.๕ กำหนดให้ในกรณีที่ประธานกรรมการมหาเถรสมาคมไม่อาจมาประชุมได้ ให้กรรมการ ซึ่งเป็นสมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยพรรษาเป็นประธานแห่งที่ประชุม (มาตรา ๑๖)

๕.๖ กำหนดให้การประชุมมหาเถรสมาคมต้องมีกรรมการรวมกันมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม (มาตรา ๑๗)

๕.๗ กำหนดให้มหาเถรสมาคมมีอำนาจหน้าที่ปกครองคณะสงฆ์ให้เป็นไปโดยเรียบร้อย ตรากฎหมายมหาเถรสมาคม ออกข้อบังคับ วางระเบียบหรือออกคำสั่งโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายและพระธรรมวินัย (มาตรา ๑๘)

๕.๘ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบัญชาสมเด็จพระสังฆราชในการแต่งตั้งกรรมการมหาเถรสมาคมและการให้กรรมการมหาเถรสมาคมออกจากตำแหน่ง (มาตรา ๑๙)

๖. หมวด ๓ การปกครองคณะสงฆ์

๖.๑ กำหนดให้การจัดระเบียบการปกครองคณะสงฆ์ให้เป็นไปตามกฎหมายมหาเถรสมาคม (มาตรา ๒๐)

๖.๒ กำหนดให้การจัดแบ่งเขตการปกครองคณะสงฆ์ส่วนภูมิภาคเป็นภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล (มาตรา ๒๑)

๖.๓ กำหนดให้การปกครองคณะสงฆ์ส่วนภูมิภาค ให้มีพระภิกษุเป็นผู้ปกครองตามชั้นตามลำดับ คือ เจ้าคณะภาค เจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล (มาตรา ๒๒)

๖.๔ กำหนดให้การแต่งตั้ง ถอดถอนพระอุปฌาย์ เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส พระภิกษุอันเกี่ยวกับตำแหน่งปกครองคณะสงฆ์ตำแหน่งอื่น ๆ และไวยาวัจกร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายเถรสมาคม (มาตรา ๒๓)

๗. หมวด ๔ นิคหกรรมและการสละสมณเพศ

๗.๑ กำหนดให้พระภิกษุจะต้องรับนิคหกรรมก็ต่อเมื่อกระทำการล่วงละเมิดพระธรรมวินัย และนิคหกรรมที่จะลงแก่พระภิกษุก็ต้องเป็นนิคหกรรมตามพระธรรมวินัย (มาตรา ๒๔)

๗.๒ กำหนดให้มหาเถรสมาคมมีอำนาจตรากฎหมายเถรสมาคมกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ เพื่อให้การลงนิคหกรรมเป็นไปโดยถูกต้อง สะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม (มาตรา ๒๕)

๗.๓ กำหนดให้พระภิกษุที่ล่วงละเมิดพระธรรมวินัยและได้มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดให้ได้รับนิคหกรรม ให้สึก ต้องสึกภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้ทราบคำวินิจฉัยนั้น (มาตรา ๒๖)

๗.๔ กำหนดให้พระภิกษุที่ต้องคำวินิจฉัยให้รับนิคหกรรมไม่ถึงให้สึก ไม่ยอมรับนิคหกรรมนั้น หรือประพฤติก่อล่วงละเมิดพระธรรมวินัยเป็นอาชญา หรือไม่สังกัดอยู่ในวัดใด ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง มหาเถรสมาคม มีอำนาจวินิจฉัยและมีคำสั่งให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศต้องสึกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำวินิจฉัยนั้น (มาตรา ๒๗)

๗.๕ กำหนดให้พระภิกษุที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้เป็นบุคคลล้มละลาย ต้องสึกภายในสามวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด (มาตรา ๒๘)

๗.๖ กำหนดให้พระภิกษุที่ถูกจับโดยต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เมื่อพนักงานสอบสวนหรือ พนักงานอัยการไม่เห็นสมควรให้ปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจจัดดำเนินการให้พระภิกษุรูปนั้น สละสมณเพศเสียได้ (มาตรา ๒๙)

๗.๗ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของ ศาลมีอำนาจดำเนินการให้พระภิกษุรูปนั้นสละสมณเพศเสียได้ และให้รายงานให้ศาลทราบถึงการสละสมณเพศนั้น (มาตรา ๓๐)

๘. หมวด ๕ วัด

๘.๑ กำหนดให้วัดมีสองอย่าง คือ วัดที่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา และสำนักสงฆ์ (มาตรา ๓๑)

๘.๒ กำหนดให้การสร้าง การตั้ง การรวม การย้าย การยุบเลิกวัด และการขอรับพระราชทาน วิสุงคามสีมา ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทรัพย์สินของวัดที่ถูกยุบเลิกให้ตกเป็นศาสนสมบัติกลาง (มาตรา ๓๒)

๘.๓ กำหนดให้ที่วัดและที่ซึ่งขึ้นต่อวัด มีดังนี้ ที่วัด คือที่ซึ่งตั้งวัดตลอดจนเขตของวัดนั้น ที่ธรณีสงฆ์ คือที่ซึ่งเป็นสมบัติของวัด ที่กลปนา คือที่ซึ่งมีผู้อุทิศแด่ผลประโยชน์ให้วัดหรือพระศาสนา (มาตรา ๓๓)

๘.๔ กำหนดให้ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ และห้ามมิให้ บุคคลโดยกายุความขึ้นต่อสู่กับวัดในเรื่องทรัพย์สินอันเป็นที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ (มาตรา ๓๔)

๘.๕ กำหนดให้ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์เป็นทรัพย์สินซึ่งไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (มาตรา ๓๕)

๘.๖ กำหนดให้วัดหนึ่งมีเจ้าอาวาสรูปหนึ่ง และจะให้มีรองเจ้าอาวาสหรือผู้ช่วยเจ้าอาวาสด้วยก็ได้ (มาตรา ๓๖)

๘.๗ กำหนดให้เจ้าอาวาสมีหน้าที่บำรุงรักษาวัด จัดกิจการและศาสนสมบัติของวัด ปกครองและ สอดส่องให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ที่มีที่อยู่หรือพำนักอาศัยอยู่ในวัดนั้นปฏิบัติตามพระธรรมวินัย กฎมหาเถร สมาคม ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของมหาเถรสมาคม เป็นธุระในการศึกษาอบรมและสั่งสอนพระธรรมวินัย แก่บรรพชิตและคฤหัสถ์ และให้ความสะดวกตามสมควรในการบำเพ็ญกุศล (มาตรา ๓๗)

๘.๘ กำหนดให้เจ้าอาวาสมีอำนาจห้ามบรรพชิตและคฤหัสถ์ซึ่งมิได้รับอนุญาตของเจ้าอาวาส เข้าไปอยู่อาศัยในวัด สั่งให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ซึ่งไม่อยู่ในโอวาทของเจ้าอาวาสออกไปเสียจากวัด และสั่งให้ บรรพชิตและคฤหัสถ์ที่มีที่อยู่หรือพำนักอาศัยในวัด ทำงานภายในวัด หรือให้ทำทัณฑ์บนหรือให้ขอขมาโทษ ในเมื่อบรรพชิตหรือคฤหัสถ์ในวัดนั้นประพฤติดิฉันคำสั่งเจ้าอาวาสซึ่งได้สั่งโดยชอบด้วยพระธรรมวินัย กฎมหาเถรสมาคม ข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งของมหาเถรสมาคม (มาตรา ๓๘)

๘.๙ กำหนดให้แต่งตั้งผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาสในกรณีที่ไม่มีเจ้าอาวาส ให้ผู้รักษาการแทน เจ้าอาวาสมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับเจ้าอาวาส (มาตรา ๓๙)

๙. หมวด ๖ ศาสนสมบัติ

๙.๑ กำหนดให้ศาสนสมบัติแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ ศาสนสมบัติกลาง ศาสนสมบัติของวัด (มาตรา ๔๐)

๙.๒ กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำงบประมาณประจำปีของศาสนสมบัติกลางด้วยความเห็นชอบ ของมหาเถรสมาคม (มาตรา ๔๑)

๑๐. หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

๑๐.๑ กำหนดให้พระภิกษุที่ฝ่าฝืนล่วงละเมิดพระธรรมวินัยและได้มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดให้ได้รับ นิศหกรรมให้สึก ต้องสึกภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้ทราบคำวินิจฉัยนั้น (มาตรา ๒๖) พระภิกษุที่ต้อง คำวินิจฉัยให้รับนิศหกรรมไม่ถึงให้สึก ไม่ยอมรับนิศหกรรมนั้น หรือประพฤติล่วงละเมิดพระธรรมวินัยเป็นอาจณ หรือไม่สังกัดอยู่ในวัดใด ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง มหาเถรสมาคมมีอำนาจวินิจฉัยและมีคำสั่งให้พระภิกษุรูปนั้น สละสมณเพศต้องสึกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำวินิจฉัยนั้น (มาตรา ๒๗) พระภิกษุที่ต้องคำพิพากษา ถึงที่สุดให้เป็นบุคคลล้มละลาย ต้องสึกภายในสามวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด (มาตรา ๒๘) และต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน

๑๐.๒ กำหนดให้ผู้ทั้งหมดสิทธิที่จะได้รับบรรพชาอุปสมบทโดยต้องปาราชิกมาแล้ว แต่มารับ บรรพชาอุปสมบทโดยปิดบังความจริง และผู้ที่ต้องปาราชิกแล้วไม่ละการแต่งกายอย่างเพศบรรพชิต ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน (มาตรา ๔๓)

๑๐.๓ กำหนดให้ผู้ใส่ความคณะสงฆ์ไทย อันอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียหรือความแตกแยก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา ๔๔)

๑๑. หมวด ๘ เบ็ดเตล็ด

๑๑.๑ กำหนดให้ถือว่าพระภิกษุซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในการปกครองคณะสงฆ์และ ไวยาวัจกร เป็นเจ้าพนักงานตามความในประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๔๕)

๑๑.๒ กำหนดให้การปกครองคณะสงฆ์อื่นนอกจากคณะสงฆ์ไทยให้เป็นไปตามกฎกระทรวง (มาตรา ๔๖)

๒. พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๖ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๕ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช และการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช การแต่งตั้งและถอดถอนสมณศักดิ์ของพระภิกษุอำนาจหน้าที่และการปฏิบัติหน้าที่ของมหาเถรสมาคม การปกครอง และสละสมณเพศของคณะสงฆ์และคณะสงฆ์อื่น วัด การดูแลรักษาวัด ทรัพย์สินของวัด และศาสนสมบัติกลาง ตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คณะสงฆ์” หมายความว่า บรรดาพระภิกษุที่ได้รับบรรพชาอุปสมบทจากพระอุปัชฌาย์ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายที่ใช้บังคับก่อนพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าจะปฏิบัติศาสนกิจในหรือนอกราชอาณาจักร “คณะสงฆ์อื่น” หมายความว่า บรรดาบรรพชิตจันนิกาย หรือนันนิกาย “พระราชาคณะ” หมายความว่า พระภิกษุที่ได้รับแต่งตั้งและสถาปนาให้มีสมณศักดิ์ตั้งแต่ชั้นสามัญจนถึงชั้นสมเด็จพระราชาคณะ “สมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์” หมายความว่า สมเด็จพระราชาคณะที่ได้รับสถาปนา ก่อนสมเด็จพระราชาคณะรูปอื่น ถ้าได้รับสถาปนาในวันเดียวกันให้ถือว่ารูปที่ได้รับสถาปนาในลำดับก่อน และกำหนดพระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการแต่งตั้งสถาปนาและถอดถอนสมณศักดิ์ของพระภิกษุในคณะสงฆ์ (มาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๕ ตรี)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมให้พระมหากษัตริย์ทรงสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชองค์หนึ่ง ในกรณีที่ตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชว่างลง ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคมเสนอนามสมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่สมเด็จพระสังฆราชทรงลาออกจากตำแหน่งหรือพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดให้ออกจากตำแหน่ง พระมหากษัตริย์จะทรงแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาของสมเด็จพระสังฆราช หรือตำแหน่งอื่นใดตามพระราชอัธยาศัยก็ได้ มาตรา ๑๐ ในเมื่อไม่มีสมเด็จพระสังฆราช ให้สมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ถ้าสมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการมหาเถรสมาคมที่เหลืออยู่เลือกสมเด็จพระราชาคณะรูปหนึ่งผู้มีอาวุโสสมณศักดิ์รองลงมาตามลำดับและสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ในเมื่อสมเด็จพระสังฆราชไม่ประทับอยู่ในราชอาณาจักร หรือไม่อาจทรงปฏิบัติหน้าที่ได้ สมเด็จพระสังฆราชจะได้ทรงแต่งตั้งให้สมเด็จพระราชาคณะรูปใดรูปหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน ในกรณีที่สมเด็จพระสังฆราชมิได้ทรงแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หรือสมเด็จพระราชาคณะซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราชไม่อาจปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชได้ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศนามสมเด็จพระราชาคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชตามมาตรา ๑๑ ในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมให้มหาเถรสมาคมประกอบด้วยสมเด็จพระสังฆราชซึ่งทรงดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ โดยตำแหน่ง สมเด็จพระราชาคณะทุกรูปเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และพระราชาคณะซึ่งสมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งมีจำนวนไม่เกิน ๑๒ รูปเป็นกรรมการ (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมการแต่งตั้งกรรมการมหาเถรสมาคมตามมาตรา ๑๒ และการให้กรรมการมหาเถรสมาคมพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบัญชาสมเด็จพระสังฆราช และกำหนดให้มหาเถรสมาคมมีอำนาจหน้าที่ปกครองคณะสงฆ์ให้เป็นไปโดยเรียบร้อยดีงาม ปกครองและกำหนดการบรรพชาสามเณร ควบคุมและส่งเสริมการศาสนศึกษา การศึกษาสงเคราะห์ การเผยแผ่ การสาธารณูปการ และการสาธารณสงเคราะห์ของคณะสงฆ์ รักษาหลักพระธรรมวินัยของพระพุทธศาสนา และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น และกำหนดให้มหาเถรสมาคมมีอำนาจตรากฎหมายมหาเถรสมาคม ออกข้อบังคับ วางระเบียบ ออกคำสั่ง มีมติหรือออกประกาศ โดยไม่ขัดหรือแย้ง กับกฎหมายและพระธรรมวินัยใช้บังคับได้ และจะมอบให้พระภิกษุรูปใดหรือคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๙ เป็นผู้ใช้อำนาจหน้าที่ก็ได้ และเพื่อรักษาหลักพระธรรมวินัยและเพื่อความเรียบร้อยดีงามของคณะสงฆ์มหาเถรสมาคมจะตรากฎหมายมหาเถรสมาคม เพื่อกำหนดโทษหรือวิธีลงโทษทางการปกครอง สำหรับพระภิกษุและสามเณรที่ประพฤติให้เกิดความเสียหายแก่พระศาสนาและการปกครองของคณะสงฆ์ก็ได้ พระภิกษุและสามเณรที่ได้รับโทษถึงขั้นให้ละสมณเพศต้องสึกภายในสามวันนับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ (มาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา ๑๕ ตริ และมาตรา ๑๕ จัตวา)

๖. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่ประธานกรรมการมหาเถรสมาคมไม่อาจมาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมมหาเถรสมาคม และมีได้มอบหมายให้สมเด็จพระราชาคณะรูปใดรูปหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน ให้สมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ซึ่งอยู่ในที่ประชุมเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

๗. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่ยังไม่มีกรรมการมหาเถรสมาคมแทนตำแหน่งที่ว่างตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ให้ถือว่ามหาเถรสมาคมมีกรรมการเท่าจำนวนที่เหลืออยู่ในขณะนั้น และกำหนดให้สมเด็จพระสังฆราชทรงแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ตามมติมหาเถรสมาคม ประกอบด้วยพระภิกษุหรือบุคคลอื่นจำนวนหนึ่ง มีหน้าที่พิจารณากลับกรองเรื่องที่จะเสนอต่อมหาเถรสมาคมและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาเถรสมาคมมอบหมาย โดยขึ้นตรงต่อมหาเถรสมาคม การจัดให้มีคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ การแต่งตั้งกรรมการหรืออนุกรรมการ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการหรืออนุกรรมการ และระเบียบการประชุม ให้เป็นไปตามระเบียบมหาเถรสมาคม และกำหนดให้คณะสงฆ์ต้องอยู่ภายใต้การปกครองของมหาเถรสมาคม การจัดระเบียบการปกครองคณะสงฆ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายมหาเถรสมาคม (มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐)

๘. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แก่การปกครองคณะสงฆ์ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้มีเจ้าคณะใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในเขตปกครองคณะสงฆ์ การแต่งตั้งและการกำหนดอำนาจหน้าที่เจ้าคณะใหญ่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายมหาเถรสมาคม (มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๒๐ ทวิ)

๙. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีเมื่อพระภิกษุรูปใดต้องคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๕ ให้รับนิคหกรรมไม่ถึงให้สึก แต่ไม่ยอมรับนิคหกรรมนั้น หรือประพฤติก่อล่วงละเมิดพระธรรมวินัยเป็นอาจณ หรือไม่สังกัดอยู่ในวัดใดวัดหนึ่งหรือไม่มีวัดเป็นที่อยู่เป็นหลักแหล่ง ให้พระภิกษุรูปนั้นละสมณเพศตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายมหาเถรสมาคม และต้องสึกภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยนั้น (มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗)

๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดให้วัดมี ๒ อย่าง ได้แก่ วัดที่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา และสำนักสงฆ์ และกำหนดให้วัดมีฐานะเป็นนิติบุคคล เจ้าอาวาสเป็นผู้แทนของวัดในกิจการทั่วไป (มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีวัดใดเป็นวัดร้างที่ไม่มีพระภิกษุอยู่อาศัย ในระหว่างที่ยังไม่มีการยุบเลิกวัด ให้กรมการศาสนา มีหน้าที่ปกครองดูแลรักษาวัดนั้น รวมทั้งที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ และทรัพย์สินของวัดนั้นด้วยการยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ)

๑๒. แก้ไขเพิ่มเติมการโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลาง ให้กระทำได้อีกแต่โดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นการโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลาง ให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เมื่อมหาเถรสมาคมไม่ขัดข้องและได้รับคำผาติกรรมจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานนั้นแล้ว ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา ห้ามมิให้บุคคลใดยกอายุความขึ้นต่อสู้กับวัด หรือกรมการศาสนา แล้วแต่กรณี ในเรื่องทรัพย์สินอันเป็นที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลาง และกำหนดให้ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ และที่ศาสนสมบัติกลาง เป็นทรัพย์สินซึ่งไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕)

๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมผู้ใดที่มีได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระอุปัชฌาย์ หรือถูกถอดถอนจากความเป็นพระอุปัชฌาย์ ตามมาตรา ๒๓ แล้ว กระทำการบรรพชาอุปสมบทแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๕ จัตวา วรรคสอง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคสาม หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และผู้ใดพ้นจากความเป็นพระภิกษุเพราะต้องปาราชิกมาแล้วไม่ว่าจะมีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๕ หรือไม่ก็ตาม แต่มารับบรรพชาอุปสมบทใหม่โดยกล่าวความเท็จหรือปิดบังความจริงต่อพระอุปัชฌาย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี” (มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔)

๑๔. แก้ไขเพิ่มเติมผู้ใดหมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายสมเด็จพระสังฆราช ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้ใดใส่ความคณะสงฆ์ หรือคณะสงฆ์อื่นอันอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียหรือความแตกแยก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๖ เพิ่มมาตรา ๔๔ ทวิ และมาตรา ๔๔ ตริ)

๑๕. แก้ไขเพิ่มเติมการปกครองคณะสงฆ์อื่นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

๑๖. กำหนดให้บรรดากฎกระทรวง กฎมหาเถรสมาคม ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของมหาเถรสมาคม ที่ออกตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๘)

๑๗. กำหนดให้วัดที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๙)

๑๘. กำหนดให้พระภิกษุที่ได้รับแต่งตั้งและสถาปนาให้มีสมณศักดิ์อยู่ก่อนวันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ ยังมีสมณศักดิ์นั้นต่อไป ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการมหาเถรสมาคม เจ้าคณะใหญ่ กรรมการหรืออนุกรรมการใดตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือตามกฎกระทรวง กฎมหาเถรสมาคม ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของมหาเถรสมาคมซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ยังคงดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนครบวาระการดำรงตำแหน่งหรือจนกว่ามหาเถรสมาคมจะมีมติเป็นประการอื่น (มาตรา ๒๐)

๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ พ.ศ. ๒๕๔๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๓๔ ก วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชในกรณีไม่มีสมเด็จพระสังฆราช หรือสมเด็จพระสังฆราชไม่ประทับอยู่ในราชอาณาจักร หรือไม่อาจทรงปฏิบัติหน้าที่ได้ตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์ได้กำหนดให้แต่งตั้ง หรือเลือกสมเด็จพระราชาคณะเพียงรูปเดียว ซึ่งปรากฏเป็นเหตุขัดข้องจนเกิดความไม่สงบเรียบร้อยในการปกครองคณะสงฆ์และวงการพุทธศาสนิกชนและอาจถึงขั้นนำไปสู่ความไม่ปลอดภัยสาธารณะซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้จากความแตกแยกไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในหมู่คณะสงฆ์ จึงสมควรกำหนดให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชในรูปองค์คณะ ซึ่งแต่งตั้งจากสมเด็จพระราชาคณะหลายรูปเพื่อใช้อำนาจร่วมกันในการบัญชาคณะสงฆ์ เพื่อความสงบเรียบร้อยยิ่งขึ้นและสร้างสมานฉันท์เพิ่มขึ้นอีกวิธีการหนึ่ง และโดยที่ขณะนี้สมเด็จพระสังฆราชมีพระชนมายุสูง อีกทั้งอยู่ระหว่างประทับเพื่อรักษาพระสุขภาพ คณะแพทย์เห็นว่าควรประทับรักษาพระองค์และอยู่ในความดูแลของคณะแพทย์จำเป็นต้องมีผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชโดยเร่งด่วน จึงสมควรแก้ไขเหตุขัดข้องเพื่อให้มีความสงบเรียบร้อยในประเทศขึ้นโดยเร็ว นับเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

แก้ไขเพิ่มเติมในการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชตามมาตรา ๓ ถ้าสมเด็จพระสังฆราชทรงเห็นเป็นการสมควรสำหรับกรณีที่มีเหตุตามวรรคสาม หรือกรรมการมหาเถรสมาคมที่เหลืออยู่เห็นเป็นการสมควรสำหรับกรณีที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสี่ อาจพิจารณาเลือกสมเด็จพระราชาคณะหลายรูปที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เพื่อให้เป็นคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชแทนผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือแทนการดำเนินการตามวรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ แล้วแต่กรณีได้ และจะให้มีผู้ช่วยหรือที่ปรึกษาในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวด้วยก็ได้ วิธีดำเนินการของคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชให้เป็นไปตามที่คณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชกำหนด และเมื่อมีการแต่งตั้งหรือเลือกผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชตามมาตรา ๓ แล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลทูลทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ วรรคห้า)

๔. พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๒ ก วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ตามโบราณราชประเพณีที่ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านานนั้น เป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ในการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งต่อมาได้เริ่มมีบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เป็นต้นมา สมควรบัญญัติกฎหมายให้สอดคล้องเพื่อเป็นการสืบทอด

และดำรงรักษาไว้ซึ่งโบราณราชประเพณีดังกล่าว โดยให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้
ดังนี้

แก้ไขเพิ่มเติมให้พระมหากษัตริย์ทรงสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชองค์หนึ่ง และให้นายกรัฐมนตรี
ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

จุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทารก” หมายความว่า เด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุสิบสองเดือน

“เด็กเล็ก” หมายความว่า เด็กอายุเกินสิบสองเดือนจนถึงสามปี

“อาหารสำหรับทารก” หมายความว่า

(๑) นมหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่ใช้เป็นอาหาร ทั้งนี้ ที่มีส่วนประกอบของสารอาหารที่เหมาะสม และเพียงพอที่จะใช้เลี้ยงทารกตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(๒) นมหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่ใช้เป็นอาหาร ทั้งนี้ ที่มีข้อความแสดงให้เห็นว่าใช้เลี้ยงทารกได้

“อาหารสำหรับเด็กเล็ก” หมายความว่า นมหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่ใช้เป็นอาหาร ทั้งนี้ ที่มีข้อความแสดงให้เห็นว่าใช้ในการเลี้ยงเด็กเล็กและเฉพาะตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

“อาหารเสริมสำหรับทารก” หมายความว่า อาหารที่ใช้เสริมคุณค่าทางโภชนาการและสร้างความคุ้นเคยในการบริโภคอาหารให้แก่ทารกที่มีอายุตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

“ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ทำ ผสม บรรจุ แต่ง แบ่งบรรจุ รวมบรรจุ หรือเปลี่ยนภาชนะบรรจุ

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า ผู้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ผู้จำหน่าย” หมายความว่า ผู้ขาย จำหน่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ หรือมีไว้เพื่อจำหน่าย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการค้า

“ฉลาก” หมายความว่า ฉลากตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือทราบข้อความ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการค้า

“ข้อความ” หมายความว่า การกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร รูป รอยประดิษฐ์ ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“ส่งเสริมการตลาด” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่มีมุ่งหมายเพื่อการจำหน่าย สร้างภาพลักษณ์ หรือประชาสัมพันธ์ หรือเพื่อการสนับสนุนหรือส่งเสริมให้มีการใช้อาหารสำหรับทารก อาหารสำหรับเด็กเล็ก หรืออาหารเสริมสำหรับทารก แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการค้า

“หน่วยบริการสาธารณสุข” หมายความว่า สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถานพยาบาลซึ่งดำเนินการโดยกระทรวง ทบวง กรม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาของรัฐ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือสภาวิชาชีพ และให้หมายความรวมถึงองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไรและดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านสุขภาพแม่และเด็ก และองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุข

“องค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุข” หมายความว่า คณะกรรมการวิชาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ แพทยสภาตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม สภาการพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ทันตแพทยสภาตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม สภาเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม สภากายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด สภาเทคนิคการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ สภาการแพทย์แผนไทยตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย สภาการสาธารณสุขชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน หรือสภาวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุขอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“บุคลากรด้านสาธารณสุข” หมายความว่า บุคลากรทุกสาขาอาชีพที่ปฏิบัติงานในหน่วยบริการสาธารณสุข และให้หมายความรวมถึงอาสาสมัครที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการสาธารณสุขด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการควบคุม

การส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก” มีชื่อย่อว่าคณะกรรมการ “คสทท.” ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ และปลัดกรุงเทพมหานคร

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสภาการพยาบาล สภาการสาธารณสุขชุมชน สภาเภสัชกรรม ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย และราชวิทยาลัยสูตินรีแพทย์แห่งประเทศไทย

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไรและดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านสุขภาพแม่และเด็ก ด้านสิทธิเด็ก และด้านการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ ด้านละหนึ่งคน และแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการสื่อสารการตลาดและด้านกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมอนามัย เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมอนามัยแต่งตั้งข้าราชการกรมอนามัย จำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้บริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือได้รับประโยชน์ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกิจการเกี่ยวกับอาหารสำหรับทารก อาหารสำหรับเด็กเล็ก หรืออาหารเสริมสำหรับทารก
- (๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านเดียวกันแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีมีคำสั่งให้ออก เพราะบกพร่อง มีความประพฤดิเสื่อมเสีย ไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นมีหน้าที่แจ้งให้ ที่ประชุมทราบและมีสิทธิเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น แต่ไม่มีสิทธิเข้าร่วม ประชุมและลงคะแนนเสียง

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหาร สำหรับทารก อาหารสำหรับเด็กเล็ก และอาหารเสริมสำหรับทารก

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบในการเฝ้าระวังการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารก อาหารสำหรับเด็กเล็ก และอาหารเสริมสำหรับทารก

(๓) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในการออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารก อาหารสำหรับเด็กเล็ก และอาหารเสริมสำหรับทารก เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่ง อย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับกับคณะอนุกรรมการด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ อาจขอให้หน่วยงาน องค์กร หรือบุคคลใด จัดส่งเอกสารทางวิชาการหรือสถิติที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม การตลาดอาหารสำหรับทารก อาหารสำหรับเด็กเล็ก และอาหารเสริมสำหรับทารก และมีอำนาจออก

คำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นหรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสาร ข้อมูล หลักฐาน หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๓ ให้กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข รับผิดชอบงานธุรการของ คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหาร สำหรับทารก อาหารสำหรับเด็กเล็ก และอาหารเสริมสำหรับทารก เสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้ง ในประเทศและต่างประเทศ ในการดำเนินการตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการควบคุม การส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารก อาหารสำหรับเด็กเล็ก และอาหารเสริมสำหรับทารก

(๓) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการควบคุม การส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารก อาหารสำหรับเด็กเล็ก และอาหารเสริมสำหรับทารกของ กรมอนามัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เสนอต่อคณะกรรมการ

(๔) เป็นศูนย์ข้อมูลกลางในการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารก อาหารสำหรับเด็กเล็ก และอาหารเสริมสำหรับทารก ตลอดจนข้อมูลและข่าวสารด้านการส่งเสริม สนับสนุน รณรงค์ และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย หรือตามที่ กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

หมวด ๒

การควบคุมการส่งเสริมการตลาด

ส่วนที่ ๑

อาหารสำหรับทารกและอาหารสำหรับเด็กเล็ก

มาตรา ๑๔ ห้ามผู้ใดโฆษณาอาหารสำหรับทารก

ห้ามผู้ใดโฆษณาอาหารสำหรับเด็กเล็กโดยใช้ข้อความเกี่ยวกับทารกหรือเด็กเล็กในสื่อโฆษณาที่มีลักษณะ เชื่อมโยงหรือทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นอาหารสำหรับทารกหรือเหมาะสมสำหรับใช้เลี้ยงทารก

มาตรา ๑๕ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารก หรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทน ต้องดำเนินการให้ฉลากอาหารสำหรับทารกและฉลากอาหารสำหรับเด็กเล็กแตกต่างกัน อย่างชัดเจนและสามารถมองเห็นหรือแยกแยะได้โดยง่าย

ฉลากอาหารสำหรับทารกและฉลากอาหารสำหรับเด็กเล็กตามวรรคหนึ่งต้องแตกต่างจาก ฉลากอาหารอื่นอย่างชัดเจน

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารสำหรับทารกหรือ อาหารสำหรับเด็กเล็กของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทน ต้องมีข้อความเช่นเดียวกับข้อความตามที่ปรากฏในฉลากอาหารสำหรับทารกหรืออาหาร สำหรับเด็กเล็กที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร โดยไม่ปรากฏข้อความที่เป็นการกล่าวอ้าง ทางโภชนาการและสุขภาพ และกรณีเป็นอาหารสำหรับทารกต้องมีข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลค่าใช้จ่ายและปริมาณในการใช้อาหารสำหรับทารกในภาพรวม

(๒) ข้อควรระวังจากการเตรียมหรือการใช้อาหารสำหรับทารก

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และรายละเอียดในการจัดทำข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

ช่องทางในการให้ข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็กของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทน แก่บุคลากรด้านสาธารณสุข ต้องมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์รองรับ ทั้งนี้ หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๘ ในการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและอาหารสำหรับเด็กเล็ก ห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทน ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจกหรือให้คูปองหรือสิทธิที่จะได้รับส่วนลด ข่ายพวง แลกเปลี่ยนหรือให้ของรางวัล ของขวัญหรือสิ่งอื่นใด

(๒) แจกอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวอย่างอาหารสำหรับทารกหรือ อาหารสำหรับเด็กเล็ก ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๓) ให้อาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก สิ่งของ หรือสิ่งอื่นใดแก่หญิงตั้งครรภ์ หญิงที่มีบุตรซึ่งเป็นทารกหรือเด็กเล็ก หรือบุคคลในครอบครัวที่มีทารกหรือเด็กเล็ก

(๔) ติดต่อหญิงตั้งครรภ์หรือหญิงที่มีบุตรซึ่งเป็นทารกหรือเด็กเล็ก หรือบุคคลในครอบครัวที่มีทารกหรือเด็กเล็กไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อส่งเสริม สนับสนุน หรือแนะนำให้ใช้อาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือเพื่อสื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกับอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทน ประสงค์จะมอบหรือให้สิ่งของ อุปกรณ์ หรือของใช้แก่หน่วยบริการสาธารณสุข สิ่งของ อุปกรณ์ หรือของใช้ดังกล่าวจะต้องไม่มีชื่อ ตรา หรือสัญลักษณ์ที่สื่อให้เห็นว่าเป็นอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก กรณีที่มีชื่อ ตรา หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ จะต้องไม่สื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกับอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก

มาตรา ๒๐ ห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทน ให้หรือเสนอว่าจะให้ของขวัญ เงิน สิ่งจูงใจ หรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคลากรด้านสาธารณสุข

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการให้ตามประเพณีหรือธรรมเนียมจรรยา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๑ ห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทน จัดหรือให้การสนับสนุนในการจัดการประชุม อบรม หรือสัมมนาด้านวิชาการเกี่ยวกับอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็กแก่หน่วยบริการสาธารณสุข บุคลากรด้านสาธารณสุข หญิงตั้งครรภ์ หรือหญิงที่มีบุตรซึ่งเป็นทารกหรือเด็กเล็ก เว้นแต่เป็นการสนับสนุนองค์การวิชาชีพด้านสาธารณสุขและสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพแม่และเด็ก ในการดำเนินการดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๒ ห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทน สาธิตหรือให้การสนับสนุนในการสาธิตการใช้อาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็กในหน่วยบริการสาธารณสุขหรือสถานที่อื่นใดเพื่อการสนับสนุนหรือส่งเสริมให้มีการใช้อาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก เพื่อประโยชน์ทางการค้า

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับผู้ผลิตที่เป็นบุคลากรด้านสาธารณสุขซึ่งดำเนินการเพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์หรือเพื่อประโยชน์ในการรักษาทารกหรือเด็กเล็ก

มาตรา ๒๓ ห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทน บริจาคอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็กให้แก่หน่วยบริการสาธารณสุขหรือบุคลากรด้านสาธารณสุข

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการบริจาคอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็กที่มีวัตถุประสงค์พิเศษเพื่อใช้สำหรับผู้ป่วยเฉพาะโรคหรือผู้ที่มีความผิดปกติของร่างกาย และการบริจาคในกรณีจำเป็นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการบริจาคตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๔ การจัดทำหรือเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับสุขภาพแม่และเด็กของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทน ต้องไม่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุน ให้ใช้อาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็กไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือสื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกับอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับผู้ผลิตที่เป็นบุคลากรด้านสาธารณสุขซึ่งดำเนินการเพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์หรือเพื่อประโยชน์ในการรักษาทารกหรือเด็กเล็ก

ส่วนที่ ๒

อาหารเสริมสำหรับทารก

มาตรา ๒๕ ห้ามผู้ใดโฆษณาอาหารเสริมสำหรับทารก

มาตรา ๒๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวแทน ต้องดำเนินการให้ฉลากอาหารเสริมสำหรับทารกแตกต่างจากฉลากอาหารสำหรับทารก ฉลากอาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือฉลากอาหารอื่นอย่างชัดเจนและสามารถมองเห็นหรือแยกแยะได้โดยง่าย

มาตรา ๒๗ ในการส่งเสริมการตลาดอาหารเสริมสำหรับทารก ห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวแทน ทำการส่งเสริมการตลาดอาหารเสริมสำหรับทารกแก่บุคคลใด ๆ ในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถานพยาบาลซึ่งดำเนินการโดย

กระทรวง ทบวง กรม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาของรัฐ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือสภาเกษตรกรไทย ในลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) แจกหรือให้คูปองหรือสิทธิที่จะได้รับส่วนลด ข่ายพ่วง แลกเปลี่ยนหรือให้ของรางวัล ของขวัญหรือสิ่งอื่นใด

(๒) แจกหรือให้อาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวอย่างอาหารเสริมสำหรับทารก สิ่งของ หรือสิ่งอื่นใด ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๒๘ ห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวแทนทำการส่งเสริมการตลาดอาหารเสริมสำหรับทารกแก่หญิงตั้งครรภ์ หรือหญิงที่มีบุตรซึ่งเป็นทารกอายุไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๒๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับกับอาหารเสริมสำหรับทารกด้วย

หมวด ๓ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบเอกสาร สื่อโฆษณา หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้มีอำนาจบันทึกภาพหรือกระทำการอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือพยานหลักฐานด้วย

(๒) ยึดหรืออายัดเอกสาร สื่อโฆษณา หรือสิ่งอื่นใดที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควรแก่กรณี

มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ เอกสาร สื่อโฆษณา หรือสิ่งอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ ตามมาตรา ๓๐ (๒) ให้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้อธิบดีกรมอนามัยมีอำนาจสั่งทำลายหรือปฏิบัติการ อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัด

(๒) ในกรณีที่ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี

(๓) ในกรณีที่มีการดำเนินคดี โดยผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้ชำระค่าปรับ หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดโฆษณาอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็กอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือผู้ใดโฆษณาอาหารเสริมสำหรับทารกอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๕ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารก อาหารสำหรับเด็กเล็ก หรืออาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวแทนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ หรือให้ข้อมูลตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๓๗ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองแสนบาท

มาตรา ๓๘ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๓๙ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๔๐ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๑ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกหรืออาหารสำหรับเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๔๒ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวแทนผู้ใด ฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวแทนผู้ใด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารเสริมสำหรับทารกแก่บุคลากรด้านสาธารณสุขโดยไม่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ รองรับ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ ประกอบกับมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองแสนบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวแทนผู้ใด มอบหรือให้สิ่งของ อุปกรณ์ หรือของใช้แก่หน่วยบริการสาธารณสุข โดยปรากฏชื่อ ตรา หรือ สัญลักษณ์ของอาหารเสริมสำหรับทารก หรือการใช้ชื่อ ตรา หรือสัญลักษณ์นั้น ส่อให้เกิดความเชื่อมโยงกับ อาหารเสริมสำหรับทารก อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ ประกอบกับมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวแทนผู้ใดให้ หรือเสนอว่าจะให้ของขวัญ เงิน สิ่งจูงใจ หรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคลากรด้านสาธารณสุข อันเป็น การฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๔๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวแทนผู้ใดจัด หรือให้การสนับสนุนในการจัดการประชุม อบรม หรือสัมมนาด้านวิชาการเกี่ยวกับอาหารเสริมสำหรับทารก อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ประกอบกับมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๗ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารก หรือตัวแทนผู้ใดฝ่าฝืน
มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง (๓)
หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้ซึ่งอธิบดี
กรมอนามัยมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการ
กำหนด และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๐ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๕ (๑)
และ (๒) และให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้
ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๑ ฉลากอาหารสำหรับทารก ฉลากอาหารสำหรับเด็กเล็กหรือฉลากอาหารเสริม
สำหรับทารกที่ได้จัดทำไว้แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๕ หรือ
มาตรา ๒๖ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๒ ให้ดำเนินการออกประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายใน
หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรี
รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันมาตรการในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กยังไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ประกอบกับประเทศไทยได้ให้การรับรองหลักเกณฑ์สากลว่าด้วยการตลาดอาหารทดแทนนมแม่ (The International Code of Marketing of Breast-milk Substitutes) ในการประชุมสมัชชาอนามัยโลกครั้งที่ ๓๔ (WHA ๓๔.๒๒) และในการประชุมสมัชชาอนามัยโลกครั้งที่ ๖๓ (WHA ๖๓.๒๓) ที่ประชุมมีมติให้แต่ละประเทศปรับปรุงหลักเกณฑ์การควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กให้เป็นกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยมีมาตรการในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กที่เหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

ประเทศไทยจำเป็นต้องทำตามข้อตกลงและมาตรฐานระหว่างประเทศในการปกป้องและส่งเสริมสุขภาพของแม่และเด็ก เพื่อให้เด็กเจริญเติบโตและมีพัฒนาการสมวัย โดยข้อตกลงและมาตรฐานที่สำคัญได้แก่อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ข้อ ๒๔ จ. ซึ่งระบุถึงหน้าที่ของรัฐที่จะต้องประกันว่าทุกส่วนของสังคมโดยเฉพาะบิดามารดา และเด็กจะได้รับข้อมูล ข่าวสาร และเข้าถึงการศึกษาและการสนับสนุนให้ใช้ความรู้พื้นฐานในเรื่องโภชนาการ และสุขภาพเด็ก เรื่องประโยชน์ของการเลี้ยงลูกด้วยนมมารดา เรื่องอนามัยและสุขภาพจิตของมารดา และเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ

การส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก ถือเป็นกลยุทธ์ของผู้ประกอบการกิจการในการสร้างทัศนคติต่อผลิตภัณฑ์และสร้างการรับรู้ให้มารดาและครอบครัวเข้าใจว่า ผลิตภัณฑ์อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กนั้นสามารถใช้แทนนมแม่ได้

องค์การอนามัยโลก องค์การยูนิเซฟ ประเทศสมาชิก ผู้เชี่ยวชาญและอุตสาหกรรมอาหารทารกและเด็กเล็ก ได้ร่วมกันร่างหลักเกณฑ์สากลว่าด้วยการตลาดอาหารทารกและเด็กเล็ก (International Code of Marketing of Breast milk Substitutes) หรือหลักเกณฑ์สากลฯ ขึ้นได้รับการรับรองในที่ประชุมสมัชชาอนามัยโลกครั้งที่ ๓๔ มิติที่ WHA ๓๔.๒๒ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔ เพื่อใช้ควบคุมการส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์อาหารทารกและเด็กเล็ก โดยหลักเกณฑ์สากลฯ นี้ เป็นเพียงเกณฑ์ขั้นต่ำสุดที่แนะนำให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดและควรปรับใช้ให้เป็นกฎหมาย กฎระเบียบหรือมาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสมในประเทศ

ประเทศไทยได้ดำเนินการเพื่อควบคุมการส่งเสริมการตลาดของผลิตภัณฑ์อาหารทารก และเด็กเล็ก ให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์สากลเรื่อยมา เริ่มจากการร่วมรับรองในมติเรื่อง International Code of Marketing of Breast milk Substitutes ใน พ.ศ. ๒๕๒๔ และออกเป็นมาตรการครั้งแรกเรียกว่า “หลักเกณฑ์ว่าด้วยการโฆษณาและจำหน่ายอาหารทดแทนนมแม่และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๒๗” เพื่อใช้เป็นแนวทางขอความร่วมมือจากบริษัทผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก และผู้จำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารทารกและเด็กเล็กให้ปฏิบัติอย่างสมัครใจ ต่อมาได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าวอีก ๒ ครั้งคือในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยปรับให้สอดคล้องกับการดำเนินงานโครงการ “โรงพยาบาลสายสัมพันธ์แม่ – ลูก” และครั้งสุดท้ายในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ปรับปรุงและออกเป็นประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรียกว่า “หลักเกณฑ์ว่าด้วยการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๕๑” ในวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ประชุมสมัชชาอนามัยโลก WHA ๖๓.๒๓ มีมติให้ทุกประเทศผลักดันมาตรการการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กให้เป็นกฎหมาย ตามหลักการของ The International Code of Marketing of Breast-milk Substitutes (CODE) ประเทศไทยได้ดำเนินการตามมติดังกล่าว โดยที่ประชุมสมัชชาสุขภาพแห่งชาติได้มีมติในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เสนอคณะรัฐมนตรี ให้กระทรวงสาธารณสุข ผลักดันร่างกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเมื่อ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ มีมติรับรองตามมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข โดยกรมอนามัย จึงมีหน้าที่ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ผลักดันร่างพระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. เป็นกฎหมายให้แล้วเสร็จ โดยสาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐ มีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๗๒ ก วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันมาตรการในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กยังไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ประกอบกับประเทศไทยได้ให้การรับรองหลักเกณฑ์สากลว่าด้วยการตลาดอาหารทดแทนนมแม่ (The International Code of Marketing of Breast-milk Substitutes) ในการประชุมสมัชชาอนามัยโลกครั้งที่ ๓๔ (WHA ๓๔.๒๒) และในการประชุมสมัชชาอนามัยโลกครั้งที่ ๖๓ (WHA ๖๓.๒๓) ที่ประชุมมีมติให้แต่ละประเทศปรับปรุงหลักเกณฑ์การควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กให้เป็นกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยมีมาตรการในการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กที่เหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๒ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. บทนิยาม (มาตรา ๓)

“ทารก” หมายความว่า เด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุสิบสองเดือน

“เด็กเล็ก” หมายความว่า เด็กอายุเกินสิบสองเดือนจนถึงสามปี

“อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก” หมายความว่า

(๑) นมหรืออาหารอื่นซึ่งมีส่วนประกอบของสารอาหารที่เหมาะสมและเพียงพอ ที่จะใช้เลี้ยงทารกและเด็กเล็ก และขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(๒) อาหารอื่นที่มีจุดมุ่งหมายในการใช้เลี้ยงทารกและเด็กเล็กตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

“อาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก” หมายความว่า อาหารที่ใช้เสริมคุณค่า หรือสร้างความคุ้นเคยในการบริโภคอาหารให้แก่ทารกที่มีอายุตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปหรือเด็กเล็ก และขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

“ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ทำ ผสม ประดิษฐ์ แต่ง บรรจุ บรรจุ หรือเปลี่ยนภาชนะบรรจุ

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า ผู้นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ผู้จำหน่าย” หมายความว่า ผู้ขาย จำหน่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ หรือมีไว้เพื่อจำหน่าย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการค้า

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ทางการค้า

“ข้อความ” หมายความว่า การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร รูป รอยประดิษฐ์ ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“ส่งเสริมการตลาด” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่มีมุ่งหมายเพื่อการจำหน่าย สร้างภาพลักษณ์หรือประชาสัมพันธ์ หรือเพื่อการสนับสนุนหรือส่งเสริมให้มีการใช้อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กหรืออาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการค้า

“หน่วยบริการสาธารณสุข” หมายความว่า สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถานพยาบาลซึ่งดำเนินการโดยกระทรวง ทบวง กรม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาของรัฐ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือสภากาชาดไทย และให้หมายความรวมถึงองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไรและดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านสุขภาพแม่ และเด็ก และองค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุข

“องค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุข” หมายความว่า คณะกรรมการวิชาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ แพทยสภาตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม สภากาชาดไทยตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ หันตแพทยสภา ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม สภาเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม สภากายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด สภาเทคนิคการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ สภากาชาดไทย ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย สภากาชาดไทยตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย สภากาชาดไทยตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน หรือสภาวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุขอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“บุคลากรด้านสาธารณสุข” หมายความว่า บุคลากรทุกสาขาอาชีพที่ปฏิบัติงานในหน่วยบริการสาธารณสุข และให้หมายความรวมถึงอาสาสมัครที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการสาธารณสุขด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๒. หมวด ๑ คณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก

๒.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก” มีชื่อย่อว่าคณะกรรมการ “คสท.” ประกอบด้วย

๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ และปลัดกรุงเทพมหานคร

๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสภาการพยาบาล สภากาชาดไทย ชุมชน ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย และราชวิทยาลัยสูตินรีแพทย์แห่งประเทศไทย

๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรเอกชน ที่มีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไรและดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านสุขภาพแม่และเด็ก ด้านสิทธิเด็ก และด้านการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ ด้านละหนึ่งคน และแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการสื่อสารการตลาดและด้านกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมอนามัย เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมอนามัยแต่งตั้งข้าราชการกรมอนามัย จำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๕)

๒.๒ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๖)

๒.๓ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (มาตรา ๗ และมาตรา ๘)

๒.๔ กำหนดเกี่ยวกับการประชุม องค์ประชุม และมติที่ประชุมของคณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก (มาตรา ๙)

๒.๕ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก (มาตรา ๑๐)

๒.๖ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ (มาตรา ๑๑)

๒.๗ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก และคณะอนุกรรมการอาจขอให้หน่วยงาน องค์กร หรือบุคคลใด จัดส่งเอกสารทางวิชาการ หรือสถิติ และมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสาร ข้อมูลหลักฐาน หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ ในกรณีต้องปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๒)

๒.๘ กำหนดให้กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กและคณะอนุกรรมการ และกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (มาตรา ๑๓)

๓. หมวด ๒ การควบคุมการส่งเสริมการตลาด

๓.๑ ส่วนที่ ๑ อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก

๑) กำหนดห้ามผู้ใดโฆษณาอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก (มาตรา ๑๔)

๒) กำหนดการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กต้องมีข้อความเช่นเดียวกับข้อความตามที่ปรากฏในฉลากอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร (มาตรา ๑๖)

๓) กำหนดการให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กแก่บุคลากรด้านสาธารณสุขต้องมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์รองรับ (มาตรา ๑๗)

๔) กำหนดข้อห้ามในการดำเนินการในการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทน (มาตรา ๑๘)

๕) กำหนดให้กรณีที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทน ประสงค์จะมอบหรือให้สิ่งของ อุปกรณ์ หรือของใช้แก่หน่วยบริการสาธารณสุข สิ่งของ อุปกรณ์ หรือของใช้ดังกล่าวจะต้องไม่มีชื่อ ตรา หรือสัญลักษณ์ของอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก (มาตรา ๑๙)

๖) กำหนดห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทน ให้หรือเสนอว่าจะให้ของขวัญ เงิน สิ่งจูงใจ หรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคลากรด้านสาธารณสุข (มาตรา ๒๐)

๗) กำหนดห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทน จัดหรือให้การสนับสนุนในการจัดการประชุม อบรม หรือสัมมนาด้านวิชาการเกี่ยวกับอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กแก่หน่วยบริการสาธารณสุข บุคลากรด้านสาธารณสุข หญิงตั้งครรภ์ หรือหญิงที่มีบุตรซึ่งเป็นทารกหรือเด็กเล็ก (มาตรา ๒๑)

๘) กำหนดห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทน สาธิตหรือให้การสนับสนุนในการสาธิตการใช้อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กในหน่วยบริการสาธารณสุขหรือสถานที่อื่นใดเพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือเพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการใช้อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กเพื่อประโยชน์ทางการค้า (มาตรา ๒๒)

๙) กำหนดห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทน บริจาคอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กให้แก่หน่วยบริการสาธารณสุขหรือบุคลากรด้านสาธารณสุข เว้นแต่

กรณีที่มีวัตถุประสงค์พิเศษเพื่อใช้สำหรับผู้ป่วยเฉพาะโรคหรือผู้ที่มีความผิดปกติของร่างกาย และการบริจาค
ในกรณีจำเป็น (มาตรา ๒๓)

๑๐) กำหนดให้การจัดทำหรือเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับสุขภาพแม่และเด็กของผู้ผลิต
ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทน ต้องไม่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุน
ให้ใช้อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม (มาตรา ๒๔)

๓.๒ ส่วนที่ ๒ อาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก

๑) กำหนดห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก
หรือตัวแทน ทำการส่งเสริมการตลาดอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็กแก่บุคคลใด ๆ ในสถานพยาบาล
ในลักษณะแจกหรือให้คูปองลดราคา ขยายพวง แลกเปลี่ยนหรือให้ส่วนลด ของรางวัล ของขวัญหรือสิ่งอื่นใด
หรือแจกหรือให้อาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวอย่างอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก
สิ่งของ หรือสิ่งอื่นใด ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม (มาตรา ๒๗)

๒) กำหนดห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก
หรือตัวแทน ทำการส่งเสริมการตลาดอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก แก่หญิงตั้งครรภ์ หรือหญิงที่มีบุตร
ซึ่งเป็นทารกอายุไม่เกิน ๖ เดือน (มาตรา ๒๘)

๓) กำหนดให้นำความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒
มาใช้บังคับกับอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็กด้วย (มาตรา ๒๙)

๔. หมวด ๓ พนักงานเจ้าหน้าที่

๔.๑ กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๐)

๔.๒ กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง
(มาตรา ๓๑)

๔.๓ กำหนดให้เอกสาร สื่อโฆษณา หรือสิ่งอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้
ตามมาตรา ๒๘ (๒) ให้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้อธิบดีกรมอนามัยมีอำนาจสั่งทำลายหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่ง
อย่างใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ (มาตรา ๓๒)

๔.๔ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในการปฏิบัติหน้าที่
ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๓)

๕. หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

๕.๑ กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับ
อีกวันละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง สำหรับผู้ซึ่งโฆษณาอาหารสำหรับทารก
และเด็กเล็ก ที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ (มาตรา ๓๔)

๕.๒ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหาร
สำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ซึ่งไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กตามที่ได้ขึ้น
ทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร หรือให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ (ร่างมาตรา ๓๕)

๕.๓ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหาร
สำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กแก่บุคลากร
ด้านสาธารณสุขโดยไม่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์รองรับ ตามมาตรา ๑๗ หรือมอบหรือให้สิ่งของ อุปกรณ์
หรือของใช้แก่หน่วยบริการสาธารณสุข โดยปราศจากชื่อ ตรา หรือสัญลักษณ์ของอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก
หรือการใช้ชื่อ ตรา หรือสัญลักษณ์นั้น สื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกับอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก ตามมาตรา ๑๙
หรือจัดทำหรือเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับสุขภาพแม่และเด็ก อันมีลักษณะเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุน

ให้ใช้อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม หรือสื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกับอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก ตามมาตรา ๒๔ (มาตรา ๓๗)

๕.๔ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ซึ่งฝ่าฝืนข้อห้ามในการดำเนินการในการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก ตามมาตรา ๑๘ (มาตรา ๓๘)

๕.๕ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ซึ่งให้หรือเสนอว่าจะให้ของขวัญ เงิน สิ่งจูงใจ หรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคลากรด้านสาธารณสุข ตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง (มาตรา ๓๙)

๕.๖ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ซึ่งจัดหรือให้การสนับสนุนในการจัดการประชุม อบรม หรือสัมมนา ด้านวิชาการเกี่ยวกับอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก ตามมาตรา ๒๑ หรือบริจาคอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก ให้แก่หน่วยบริการสาธารณสุขหรือบุคลากรด้านสาธารณสุข ตามมาตรา ๒๓ (มาตรา ๔๐)

๕.๗ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ซึ่งสาธิตหรือให้การสนับสนุนในการสาธิตการใช้อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็กในหน่วยบริการสาธารณสุขหรือสถานที่อื่นใดเพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือเพื่อส่งเสริม หรือสนับสนุนให้มีการใช้อาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก ตามมาตรา ๒๒ (มาตรา ๔๑)

๕.๘ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนฝ่าฝืน มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ (มาตรา ๔๒)

๕.๙ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารเสริมสำหรับทารก และเด็กเล็กแก่บุคลากรด้านสาธารณสุขโดยไม่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์รองรับ ตามมาตรา ๑๗ ประกอบกับมาตรา ๒๙ (มาตรา ๔๓)

๕.๑๐ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ซึ่งมอบหรือให้สิ่งของ อุปกรณ์ หรือของใช้ แก่หน่วยบริการสาธารณสุข โดยปรากฏชื่อ ตรา หรือสัญลักษณ์ของอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือการใช้ชื่อ ตรา หรือสัญลักษณ์นั้นสื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกับอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก ตามมาตรา ๑๙ ประกอบกับมาตรา ๒๙ (มาตรา ๔๔)

๕.๑๑ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ซึ่งให้หรือเสนอว่าจะให้ของขวัญ เงิน สิ่งจูงใจ หรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคลากรด้านสาธารณสุข อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๒๙ (มาตรา ๔๕)

๕.๑๒ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ซึ่งจัดหรือให้การสนับสนุนในการจัดการประชุม อบรม หรือสัมมนา ด้านวิชาการเกี่ยวกับอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ ประกอบกับมาตรา ๒๙ (มาตรา ๔๖)

๕.๑๓ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายอาหารเสริมสำหรับทารกและเด็กเล็ก หรือตัวแทนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งประกอบกับมาตรา ๒๙ (มาตรา ๔๗)

๕.๑๔ กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง (๓) หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (มาตรา ๔๘)

๕.๑๕ กำหนดให้บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมอนามัยมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษถึงจำคุก และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๔๙)

๖. บทเฉพาะกาล

๖.๑ กำหนดบทบัญญัติรองรับไว้ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยการกรรมการตามมาตรา ๕ (๑) และ (๒) และให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕๐)

๖.๒ กำหนดให้ฉลากอาหารสำหรับทารก ฉลากอาหารสำหรับเด็กเล็กหรือฉลากอาหารเสริมสำหรับทารกที่ได้จัดทำไว้แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๒๖ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไป ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕๑)

๖.๓ กำหนดให้ดำเนินการออกประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (มาตรา ๕๒)

ธิดารัตน์ อุณจันทร์ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบและกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผลิตภัณฑ์ยาสูบ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบของใบยาสูบหรือพืชนิโคติเยนาทาแบกุ่ม (*Nicotiana tabacum*) และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นใดที่มีสารนิโคตินเป็นส่วนประกอบ ซึ่งบริโภคโดยวิธีสูบ ดูด ตม อม เคี้ยว กิน เป่า หรือพ่นเข้าไปในปากหรือจมูก ทา หรือโดยวิธีอื่นใด เพื่อให้ได้ผลเป็นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ และให้หมายความรวมถึง ผู้ได้รับใบอนุญาตขายยาสูบสำหรับการขายส่งตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

“ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง” หมายความว่า บุคคลหรือองค์กรที่ทำการแทนผู้ประกอบการ สมาคมหรือ ชมรมผู้เพาะปลูก ผู้บ่ม ผู้ค้าใบยาสูบ หรือสมาคมหรือชมรมผู้ค้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ

“เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ” หมายความว่า ภาวะที่ร่างกายต้องบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบเป็นประจำ และตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบ

“สูบบุหรี่” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ซึ่งมีผลทำให้เกิดควันหรือไอระเหยจากผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือการครอบครองผลิตภัณฑ์ยาสูบขณะเกิดควันหรือไอระเหย

“เขตปลอดบุหรี่” หมายความว่า บริเวณที่ห้ามสูบบุหรี่

“เขตสูบบุหรี่” หมายความว่า บริเวณที่จัดไว้ให้เป็นที่ยสูบบุหรี่ภายในเขตปลอดบุหรี่

“หีบห่อ” หมายความว่า ซอง ห่อ หรือสิ่งบรรจุอื่นซึ่งใช้ในการหุ้มห่อบรรจุผลิตภัณฑ์ยาสูบ

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำในรูปแบบต่าง ๆ โดยการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การสร้างข่าว การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดง ณ จุดขาย การตลาดแบบตรง การขาย หรือส่งเสริมการขายโดยใช้บุคคลเป็นการเฉพาะ และการตลาดในเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อขายสินค้าหรือบริการ หรือสร้างภาพลักษณ์

“ข้อความ” หมายความว่า ตัวอักษร ภาพ ภาพเคลื่อนไหว แสง เสียง เครื่องหมาย หรือสิ่งอื่นใด ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระดาษ หรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับ สินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้า ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับสินค้า ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุสินค้า และให้หมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับ สินค้า นั้น

“ขาย” หมายความว่า รวบรวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือให้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานที่ สาธารณะ สถานที่ทำงาน หรือยานพาหนะ ที่เป็นเขตปลอดบุหรี่

“สถานที่สาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเชิญหรือต้องจ่ายค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“สถานที่ทำงาน” หมายความว่า สถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ และสถานประกอบการ ของเอกชนหรือสถานที่ใด ๆ ที่บุคคลใช้ทำงานร่วมกันตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

“ยานพาหนะ” หมายความว่า ยานพาหนะสาธารณะ หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการรับขนส่งบุคคล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม รวมทั้งออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบสองคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการแพทย์ การสาธารณสุข กฎหมาย การคุ้มครองสิทธิสตรีหรือสิทธิเด็ก และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ ด้านละหนึ่งคน

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการเสนอชื่อโดยองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน จำนวนสามคน และด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน จำนวนหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมควบคุมโรคแต่งตั้งข้าราชการกรมควบคุมโรคซึ่งรับผิดชอบงานด้านการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๔) เป็นผู้เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๖) เป็นผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ยาสูบไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปก่อนจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๒) กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ รวมทั้งให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และประสานงานส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรเอกชนเพื่อดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว

(๓) ให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรี คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรเอกชน และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาในการออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินการของคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด เพื่อให้ปฏิบัติตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ตาม (๑) และมาตรการตาม (๒) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานผลการดำเนินการดังกล่าว

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละสองครั้ง

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและอนุกรรมการตามหมวดนี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๕ ให้กรมควบคุมโรคเป็นสำนักงานเลขานุการรับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ เสนอต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่ด้วย

(๒) ดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยเกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๓) เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๔) ประสานงาน สนับสนุน และร่วมมือกับคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษา องค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ตามมาตรา ๑๐ (๑) และมาตรการตามมาตรา ๑๐ (๒)

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมควบคุมโรค

หมวด ๒

คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบหกคน ได้แก่ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมอบหมายตำแหน่งละหนึ่งคน สรรพสามิตพื้นที่กรุงเทพมหานครซึ่งอธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายหนึ่งคน ผู้อำนวยการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สาขาเขตพื้นที่ (กรุงเทพมหานคร) ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการกองประชาสัมพันธ์ กรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการแพทย์หรือการสาธารณสุข กฎหมาย นิเทศศาสตร์ หรือสื่อสารมวลชน การคุ้มครองสิทธิสตรีหรือสิทธิเด็ก การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และด้านอื่น ที่เป็นประโยชน์ในการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ด้านละหนึ่งคน

ให้รองผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๗ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔) ให้นำมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม สำหรับการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้มีการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๒) ดำเนินการตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ตามมาตรา ๑๐ (๑) และมาตรการตามมาตรา ๑๐ (๒)

(๓) กำหนดแนวทางปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินการเกี่ยวกับการเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงผลิตภัณฑ์ยาสูบ การลด และเลิกการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ และการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการ

(๔) เสนอแนะและประสานงานส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรเอกชน เกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๕) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ ต่อคณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ ตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานครจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานครมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๐ การประชุมและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานคร และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานครแต่งตั้งให้นำมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบสามคน ได้แก่ อัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตจังหวัดซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมอบหมายหนึ่งคน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด สรรพสามิตพื้นที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหนึ่งคน ผู้อำนวยการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สาขาเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนสามคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการแพทย์หรือการสาธารณสุข กฎหมาย นิเทศศาสตร์หรือ สื่อสารมวลชน การคุ้มครองสิทธิสตรีหรือสิทธิเด็ก การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และด้านอื่น ที่เป็นประโยชน์ในการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ด้านละหนึ่งคน

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด แต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๒ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑ (๔) ให้นำมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม สำหรับการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้มีการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพ ของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๒) ดำเนินการตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ตามมาตรา ๑๐ (๑) และมาตรการ ตามมาตรา ๑๐ (๒)

(๓) กำหนดแนวทางปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินการเกี่ยวกับการ เฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนเข้าถึงผลิตภัณฑ์ยาสูบ การลด และเลิกการบริโภค ผลิตภัณฑ์ยาสูบ และการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการ

(๔) ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และประสานงานส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๕) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ ต่อคณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ ตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๕ การประชุมและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดแต่งตั้ง ให้นำมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔

การควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ

มาตรา ๒๖ ห้ามผู้ใดขายหรือให้ซึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุของผู้ซื้อหรือผู้รับการให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบ ให้ผู้ขายหรือผู้ให้ซึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบแจ้งให้บุคคลดังกล่าวแสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือหลักฐานอื่นที่แสดงอายุของบุคคลนั้นก่อน แล้วแต่กรณี

ห้ามผู้ใดใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้บุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ขายหรือให้ซึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบ

มาตรา ๒๗ ในการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยผู้ขายปลีก ห้ามผู้ขายปลีกกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) ขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยใช้เครื่องขาย
- (๒) ขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์
- (๓) ขายผลิตภัณฑ์ยาสูบนอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตขายยาสูบ
- (๔) ขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ยาสูบกับสินค้าอื่น การให้บริการ หรือสิทธิประโยชน์อื่น แล้วแต่กรณี

(๕) ขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยกระทำการในลักษณะที่แสดงถึงการลดราคาผลิตภัณฑ์ยาสูบ ณ จุดขาย

(๖) ขายสินค้าหรือให้บริการโดยมีการแจก แถม ให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือแลกเปลี่ยนกับผลิตภัณฑ์ยาสูบ แล้วแต่กรณี

(๗) เร่ขายผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๘) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการ การชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยาสูบมาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

(๙) แสดงราคาผลิตภัณฑ์ยาสูบ ณ จุดขายในลักษณะจูงใจให้บริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ

มาตรา ๒๘ ห้ามผู้ใดแจกจ่ายผลิตภัณฑ์ยาสูบในลักษณะเป็นตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบแพร่หลาย หรือเพื่อเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ

มาตรา ๒๙ ห้ามผู้ใดขายผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- (๒) สถานบริการสาธารณสุข สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยา ตามกฎหมายว่าด้วยยา

(๓) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๔) สวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสวนสนุก

(๕) สถานที่อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ อาจประกาศกำหนดระยะห่างจากสถานที่ตามวรรคหนึ่ง เพื่อมิให้มีการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบภายในระยะห่างดังกล่าวก็ได้ ในการนี้ ให้มีการจัดทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ให้ทราบถึงเขตพื้นที่ที่กำหนดดังกล่าวด้วย

มาตรา ๓๐ ห้ามผู้ใดโฆษณาหรือทำการสื่อสารการตลาดผลิตภัณฑ์ยาสูบ

มาตรา ๓๑ ห้ามผู้ใดแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือแสดงสัญลักษณ์หรือสิ่งอื่นใดโดยทำให้สาธารณชนเข้าใจว่าเป็นชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ ทั้งนี้ เพื่อการโฆษณาผลิตภัณฑ์ยาสูบ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในสิ่งพิมพ์ เทปหรือวัสดุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือป้ายโฆษณา

(๒) ในโรงมหรสพ โรงภาพยนตร์ หรือในการแสดง การละเล่น การประกวด การแข่งขัน การให้บริการ หรือการประกอบกิจกรรมอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

(๓) ในสื่อสิ่งอื่นใดหรือสถานที่ใดที่ใช้เพื่อโฆษณาหรือทำการสื่อสารการตลาดได้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ ห้ามผู้ใดนำชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ ชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ ไปแสดงบนผลิตภัณฑ์อื่นใดที่ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือนำชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบมาตัด ต่อเติม หรือดัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์นั้น เพื่อการโฆษณาชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ

ห้ามผู้ใดนำเข้าเพื่อขาย โฆษณา หรือขายซึ่งผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งในราชอาณาจักร

มาตรา ๓๓ ห้ามผู้ใดโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่ใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบเป็นชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์นั้น หรือโฆษณาโดยการนำชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบมาตัด

ต่อเติม หรือดัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์นั้น ทั้งนี้ ในลักษณะที่อาจทำให้เข้าใจได้ว่าหมายความว่าความถึงการโฆษณาผลิตภัณฑ์ยาสูบ

มาตรา ๓๔ ห้ามผู้ใดผลิต ขาย นำเข้าเพื่อขายหรือเพื่อแจกจ่ายเป็นการทั่วไป โฆษณา หรือทำการสื่อสารการตลาดผลิตภัณฑ์ ในราชอาณาจักร ดังต่อไปนี้

(๑) ผลิตภัณฑ์ที่มีรูปลักษณะทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นสิ่งเลียนแบบผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๒) ผลิตภัณฑ์ที่บริโภคโดยวิธีสูบและมีสารที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

(๓) หีบห่อของผลิตภัณฑ์ตาม (๑) และ (๒)

มาตรา ๓๕ ห้ามผู้ประกอบการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การอุปถัมภ์ หรือให้การสนับสนุน บุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชน ในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการสร้างภาพลักษณ์ต่อผลิตภัณฑ์ยาสูบ ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๒) ที่ส่งผลหรือที่อาจส่งผลต่อการแทรกแซงนโยบายการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๓) โฆษณาผลิตภัณฑ์ยาสูบ ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๔) ส่งเสริมการบริโภคยาสูบ

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการกระทำในระหว่างผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตและค้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือการบริจาค หรือการช่วยเหลือตามมนุษยธรรม ในกรณีที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรง

ห้ามผู้ใดเผยแพร่กิจกรรมหรือข่าวสาร เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

มาตรา ๓๖ ห้ามผู้ขายปลีกผลิตภัณฑ์ยาสูบแสดงหรือยินยอมให้แสดงผลิตภัณฑ์ยาสูบ ณ สถานที่ขายปลีก

การแสดงชื่อและราคาของผลิตภัณฑ์ยาสูบ และการแสดงการเป็นสถานที่ขายปลีก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

ให้ผู้ขายปลีกผลิตภัณฑ์ยาสูบ แสดงสื่อรณรงค์เพื่อการลด ละ เลิกการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ ที่กระทรวงสาธารณสุขจัดทำขึ้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๗ ผลิตภัณฑ์ยาสูบที่จะขายในราชอาณาจักรต้องมีส่วนประกอบและสารที่เกิดจากการเผาไหม้ของส่วนประกอบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่ต้องแจ้งรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ สารที่เกิดจากการเผาไหม้ของส่วนประกอบนั้น และส่งตัวอย่างผลิตภัณฑ์ยาสูบ ให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการตรวจสอบและเปิดเผยต่อสาธารณชนตามที่ได้รับแจ้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ยาสูบตามวรรคสองมีส่วนประกอบและสารที่เกิดจากการเผาไหม้ของส่วนประกอบเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงสาธารณสุขออกใบรับรองการจดแจ้งรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารที่เกิดจากการเผาไหม้ของส่วนประกอบนั้น ทั้งนี้ การออกใบรับรอง อายุใบรับรอง และการออกใบแทนใบรับรองดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ยาสูบตามวรรคสองมีส่วนประกอบและสารที่เกิดจากการเผาไหม้ของส่วนประกอบไม่เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีออกคำสั่งห้ามขาย ห้ามนำเข้า หรือให้ทำลายผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ผลิตหรือนำเข้านั้น และประกาศให้สาธารณชนได้รับทราบถึงคำสั่ง

ค่าใช้จ่ายอันเกิดขึ้นจากการตรวจสอบส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบตามวรรคสอง หรือการทำลาย หรือการประกาศตามวรรคสี่ ให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบดังกล่าวเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของประชาชน กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดให้รัฐมนตรีประกาศหลักเกณฑ์เกี่ยวกับรายละเอียดทางเทคนิค ทางวิชาการ หรือเรื่องที่ต้องเปลี่ยนแปลงรวดเร็วก็ได้

มาตรา ๓๘ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ เพื่อขายในราชอาณาจักรต้องดำเนินการให้หีบห่อผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือผลิตภัณฑ์ยาสูบมีขนาด สี สัญลักษณ์ ฉลาก รวมทั้งลักษณะการแสดงเครื่องหมายการค้า สัญลักษณ์ รูปภาพ และข้อความ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ก่อนที่จะนำออกจากแหล่งผลิตหรือก่อนที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร แล้วแต่กรณี

ห้ามผู้ใดขายผลิตภัณฑ์ยาสูบที่มีได้จัดให้มีหีบห่อผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือแสดงเครื่องหมายการค้า สัญลักษณ์ รูปภาพ และข้อความ ตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของประชาชน ให้คณะกรรมการพิจารณาว่าสมควรปรับปรุงประกาศตามวรรคหนึ่งหรือไม่ ทุกสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็น คณะกรรมการจะพิจารณาปรับปรุงประกาศดังกล่าวในกำหนดระยะเวลาที่เร็วกว่านั้นก็ได้

มาตรา ๓๙ ห้ามผู้ใดผลิตหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ เพื่อขายในราชอาณาจักร ประเภท บุหรี่ซิการ์เรตที่มีขนาดบรรจุต่ำกว่ายี่สิบมวนต่อซองหรือต่อภาชนะบรรจุบุหรี่ยิการ์เรต

ห้ามมิให้มีการแบ่งขายผลิตภัณฑ์ยาสูบประเภทบุหรี่ยิการ์เรต

การขายผลิตภัณฑ์ยาสูบประเภทอื่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๐ ให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ เพื่อขายในราชอาณาจักร มีหน้าที่ส่งข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณการผลิตหรือการนำเข้าในราชอาณาจักร ค่าใช้จ่ายด้านการตลาด รายได้ ค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๓๕ รายงานประจำปี งบดุลที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้รับรองแล้ว และข้อมูลอื่นที่เป็นประโยชน์ในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบให้แก่คณะกรรมการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

หมวด ๕

การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่

มาตรา ๔๑ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศประเภทหรือชื่อของสถานที่สาธารณะ สถานที่ทำงาน และยานพาหนะ ให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่และยานพาหนะดังกล่าว เป็นเขตปลอดบุหรี่

รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ อาจกำหนดให้มีเขตสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๔๒ ห้ามผู้ใดสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ เว้นแต่เป็นเขตสูบบุหรี่ที่กำหนดตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง

มาตรา ๔๓ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศให้สถานที่สาธารณะ สถานที่ทำงาน หรือยานพาหนะใด เป็นเขตปลอดบุหรี่ ให้ผู้ดำเนินการจัดให้สถานที่หรือยานพาหนะดังกล่าวมีสภาพและลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีเครื่องหมายแสดงไว้ให้เห็นได้โดยชัดเจนว่าเป็นเขตปลอดบุหรี่
- (๒) ปราศจากอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการสูบบุหรี่
- (๓) มีสภาพและลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เขตปลอดบุหรี่ใดมีประกาศกำหนดเขตสูบบุหรี่ตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ผู้ดำเนินการอาจจัดให้มีเขตสูบบุหรี่ได้ โดยต้องมีสภาพและลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีเครื่องหมายติดแสดงไว้ให้เห็นได้โดยชัดเจนว่าเป็นเขตสูบบุหรี่
- (๒) ไม่อยู่ในบริเวณทางเข้าออกของสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือในบริเวณอื่นใดอันเปิดเผยเห็นได้ชัด

(๓) มีพื้นที่เป็นสัดส่วนชัดเจน โดยคำนึงถึงการระบายอากาศที่เหมาะสม และไม่มีลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๔) แสดงสื่อรณรงค์เพื่อการลด ละ เลิกการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

- (๕) มีสภาพและลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๕ เครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ตามมาตรา ๔๓ (๑) หรือเขตสูบบุหรี่ตามมาตรา ๔๔ (๑) ที่ผู้ดำเนินการจัดให้มี ต้องเป็นไปตามลักษณะและวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๖ ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์หรือแจ้งเตือนว่าสถานที่นั้นเป็นเขตปลอดบุหรี่ และควบคุมดูแล ห้ามปราม หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อไม่ให้มีการสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่

ในกรณีที่มีผู้ฝ่าฝืนสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ หากผู้ดำเนินการได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งตามสมควรแล้ว ผู้ดำเนินการนั้นไม่มีความผิด

หมวด ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๗ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหมวด ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือเข้าไปในยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้นในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามหมวด ๔

(๒) นำผลิตภัณฑ์ยาสูบในปริมาณเท่าที่จำเป็นไปเพื่อตรวจสอบ

(๓) ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือสิ่งอื่นใดทั้งหมดหรือบางส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการผลิต การนำเข้า การขาย หรือการดำเนินการที่เป็นการกระทำความผิดตามหมวด ๔ เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

(๔) มีหนังสือสอบถามหรือมีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสารข้อมูล หรือวัตถุใดที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเพื่อการดำเนินคดี

(๕) ถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว บันทึกเสียง หรือเก็บรวบรวมวัตถุอื่นใด เพื่อเป็นพยานหลักฐาน

มาตรา ๔๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหมวด ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่สาธารณะหรือสถานที่ทำงาน ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบให้เป็นไปตามหมวด ๕

(๒) เรียกให้หยุดหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจสอบให้เป็นไปตามหมวด ๕ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือมีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสารข้อมูล หรือวัตถุใดที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเพื่อการดำเนินคดี

(๔) เรียก ขอบัตรประจำตัวประชาชน หรือเอกสารอื่นใด ซึ่งระบุชื่อ ที่อยู่ และปรากฏรูปถ่ายของผู้ถือบัตรเพื่อบันทึกข้อมูล ในกรณีที่มีการกระทำความผิดหรือกรณีที่มีหลักฐานตามสมควรว่า มีการกระทำความผิดตามหมวด ๕

(๕) ถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว บันทึกเสียง หรือเก็บรวบรวมวัตถุอื่นใด เพื่อเป็นพยานหลักฐาน

(๖) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อให้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามหมวด ๕ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกคำสั่ง และแบบของหนังสือดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๙ พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ รวมทั้งวิธีการปฏิบัติหน้าที่ และคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่แต่ละตำแหน่งหรือแต่ละระดับให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ทำเอกสารมอบหมายไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น เพื่อแสดงต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๐ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ ตามสมควร

มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือมาตรา ๒๗ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๔) (๕) (๖) (๘) หรือ (๙) มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ เป็นการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ยาสูบ ผู้รับทำการโฆษณา หรือผู้ทำการสื่อสารการตลาด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน

หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินกึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการโฆษณาหรือทำการสื่อสารการตลาด ทั้งนี้ ค่าปรับต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าปฏิบัติได้ถูกต้อง

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดผลิต นำเข้าเพื่อขายหรือเพื่อแจกจ่ายเป็นการทั่วไป โฆษณา หรือทำการสื่อสารการตลาดผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ผู้ใดขายผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ประกอบการผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินกึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ทั้งนี้ ค่าปรับต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่การกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้รับจ้างหรือผู้ได้รับมอบหมาย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ให้ระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ประกอบการตามวรรคหนึ่ง

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๖๑ ผู้ขายปลีกผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

ผู้ขายปลีกผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง เป็นผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๖๓ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดไม่แจ้งรายการ แจ้งรายการไม่ครบถ้วน หรือแจ้งรายการอันเป็นเท็จ ตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งห้ามขาย ห้ามนำเข้า หรือให้ทำลายผลิตภัณฑ์ยาสูบตามมาตรา ๓๗ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีและผู้ฝ่าฝืนคำสั่งห้ามขาย ห้ามนำเข้า หรือให้ทำลายผลิตภัณฑ์ยาสูบตามมาตรา ๓๗ วรรคสี่ มีชื่อผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท
ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท
ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดไม่ส่งข้อมูลหรือส่งข้อมูลไม่ครบถ้วน
ตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดส่งข้อมูลอันเป็นเท็จตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๖๙ ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๐ ผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๗๑ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่
ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดไม่ชำระเงินค่าปรับตามคำสั่งที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ (๖)
ภายในระยะเวลาที่กำหนดในคำสั่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับเป็นสองเท่าของค่าปรับ
ตามคำสั่งดังกล่าว

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น
เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน
ของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือการกระทำและละเว้นไม่สั่งการ
หรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ
ความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๗๔ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการ
หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๖ (๑) (๒) และ (๓) และให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๔) และ (๕) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคแต่งตั้งข้าราชการกรมควบคุมโรคซึ่งรับผิดชอบงานด้านการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗๖ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานครประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๖ (๑) (๒) และ (๓) และให้รองผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานครไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗๗ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๒๑ (๑) (๒) และ (๓) และให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑ (๔) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗๘ การแจ้งรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ได้แจ้งไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดเวลาตามที่กำหนดไว้ในเอกสารรับรองการจดแจ้งรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ

มาตรา ๗๙ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้อยู่ในวันก่อน

วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงาน เหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

-
๑. ใบรับรองการจดทะเบียนรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ และสารที่เกิดจากการเผาไหม้ของส่วนประกอบ	ฉบับละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท
๒. ใบแทนใบรับรองการจดทะเบียนรายการส่วนประกอบ ของผลิตภัณฑ์ยาสูบและสารที่เกิดจากการเผาไหม้ของส่วนประกอบ	ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งทำให้การควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบและการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนจากโรคร้ายที่เกิดจากผลิตภัณฑ์ยาสูบไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก ดังนั้น สมควรปรับปรุงกฎหมายทั้งสองฉบับ เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ และยกระดับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชนโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับกรอบอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญการสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาแล้ว ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙) เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ต่อมาสภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุม ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในวาระที่หนึ่งและตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งจำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณาแล้วรายงานต่อสภาฯ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จากนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงตามลำดับมาตราในวาระที่สอง และลงมติในวาระที่สาม เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ โดยส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ

อนึ่ง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ มีดังนี้

๑. การห้ามผู้ใดใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ขายหรือให้ซึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบ ในช่วงเริ่มแรกของการประกาศใช้กฎหมายฉบับใหม่ ควรกำหนดแนวทางการบังคับใช้กฎหมาย โดยกำหนดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทำการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและผู้ประกอบธุรกิจ ร้านค้าปลีก รวมถึงคนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส รับทราบข้อกำหนด เพื่อให้ร้านค้าปลีกที่เป็นธุรกิจภายในครอบครัวที่อาจมีกรณีที่ต้องให้บุตรหลานหรือเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำการขายสินค้าหรือดูแลร้านค้าปลีกในช่วงเวลาที่ผู้ใหญ่ในครอบครัวไม่สามารถขายสินค้าได้เนื่องจากเจ็บป่วยหรือมีเหตุอื่นใดให้งดเว้นการขายยาสูบ และผู้ซื้อได้รับทราบตามข้อกำหนดดังกล่าวด้วย เพื่อให้มีการปรับตัวในการปฏิบัติตามกฎหมายต่อไป

๒. การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่ยาสูบ กรณีที่อาจได้ผลกระทบทางอ้อมจากการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. เห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการจัดให้มีกองทุนประเดิมและการดำเนินการวิจัยและส่งเสริมเพื่อหาพืชเศรษฐกิจประเภทอื่น หรือการประกอบอาชีพทางเลือกเพื่อเป็นมาตรการรองรับ หากเกษตรกรชาวไร่ยาสูบต้องการความช่วยเหลือในการเปลี่ยนพืชเพาะปลูกอื่นทดแทนการปลูกยาสูบ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีพของเกษตรกรชาวไร่ยาสูบ

๓. การจัดเขตสูบบุหรี่สำหรับผู้สูบบุหรี่ การจัดเขตสูบบุหรี่ อาจมีแนวทางในการกำหนดพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนผู้สูบบุหรี่ที่เข้ามาใช้บริการพื้นที่เขตสูบบุหรี่ รวมทั้งอาจกำหนดสภาพหรือลักษณะเขตสูบบุหรี่ที่ถูกละเว้น แต่ในขณะเดียวกันการจัดเขตสูบบุหรี่จะต้องไม่เป็นการดำเนินการที่เป็นการรบกวนสุขภาพอนามัยของผู้ไม่สูบบุหรี่ที่อยู่บริเวณสถานที่ดังกล่าวตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดด้วยเช่นเดียวกัน (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, สืบค้น ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๑ จาก http://web.senate.go.th/bill/bk_data/272-5.pdf)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ หน้า ๒๗

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งทำให้การควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบและการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนจากโรคร้ายที่เกิดจากผลิตภัณฑ์ยาสูบไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก ดังนั้น สมควรปรับปรุงกฎหมายทั้งสองฉบับ เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ และยกระดับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชนโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับกรอบอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๗ หมวดและบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ยกเลิกกฎหมาย ๒ ฉบับคือ พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดบทนิยามสำคัญ ๆ (มาตรา ๔)

“ผลิตภัณฑ์ยาสูบ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบของใบยาสูบหรือพืชนิโคติเยนา ทาแบกัม (*Nicotiana tabacum*) และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นใดที่มีสารนิโคตินเป็นส่วนประกอบ ซึ่งบริโภคโดยวิธีสูบ ดูด ดม อม เคี้ยว กิน เป่า หรือพ่นเข้าไปในปากหรือจมูก ทา หรือโดยวิธีอื่นใด เพื่อให้ได้ผลเป็นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ และให้หมายความรวมถึงผู้ได้รับใบอนุญาตขายยาสำหรับการขายส่งตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

“ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง” หมายความว่า บุคคลหรือองค์กรที่ทำการแทนผู้ประกอบการ สมาคมหรือชมรมผู้เพาะปลูก ผู้บ่ม ผู้ค้าใบยาสูบ หรือสมาคมหรือชมรมผู้ค้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ

“เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ” หมายความว่า ภาวะที่ร่างกายต้องบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบเป็นประจำ และตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบ

“สูบบุหรี่” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ซึ่งมีผลทำให้เกิดควันหรือไอระเหยจากผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือการครอบครองผลิตภัณฑ์ยาสูบขณะเกิดควันหรือไอระเหย

“เขตปลอดบุหรี่” หมายความว่า บริเวณที่ห้ามสูบบุหรี่

“เขตสูบบุหรี่” หมายความว่า บริเวณที่จัดไว้ให้เป็นที่ยสูบบุหรี่ภายในเขตปลอดบุหรี่

“หีบห่อ” หมายความว่า ซอง ห่อ หรือสิ่งบรรจุอื่นซึ่งใช้ในการหุ้มห่อบรรจุผลิตภัณฑ์ยาสูบ

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำในรูปแบบต่าง ๆ โดยการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การสร้างข่าว การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดง ณ จุดขาย การตลาดแบบตรง การขายหรือส่งเสริมการขายโดยใช้บุคคลเป็นการเฉพาะ และการตลาดในเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้าหรือบริการ หรือสร้างภาพลักษณ์

“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง ตัวอักษร ภาพ ภาพเคลื่อนไหว แสง เสียง เครื่องหมาย หรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระดาษ หรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้า ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับสินค้า ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุสินค้า และให้หมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้านั้น

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือให้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานที่สาธารณะ สถานที่ทำงาน หรือยานพาหนะ ที่เป็นเขตปลอดบุหรี่

“สถานที่สาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการซื้อเชิญหรือต้องจ่ายค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“สถานที่ทำงาน” หมายความว่า สถานที่ราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ และสถานประกอบการของเอกชนหรือสถานที่ใด ๆ ที่บุคคลใช้ทำงานร่วมกันตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

“ยานพาหนะ” หมายความว่า ยานพาหนะสาธารณะ หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการรับขนส่งบุคคล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ

๓. คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ (หมวด ๑ มาตรา ๖ – มาตรา ๑๕)

๓.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่งจำนวน ๑๑ คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวน ๙ คน และอธิบดีกรมควบคุมโรคทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ (มาตรา ๖)

๓.๒ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น มีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปีบริบูรณ์ เป็นต้น (มาตรา ๗)

๓.๓ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คราวละ ๔ ปีและจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ (มาตรา ๘)

๓.๔ กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น ตาย ลาออก คณะรัฐมนตรีให้ออก ขาดคุณสมบัติ เป็นต้น (มาตรา ๙)

๓.๕ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ เช่น เสนอนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ ให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรี คณะกรรมการ รวมถึงให้คำปรึกษาในการประกาศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ติดตามประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินการของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นต้น (มาตรา ๑๐)

๓.๖ กำหนดหลักเกณฑ์การประชุมของคณะกรรมการ เช่น องค์ประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก แต่ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด เป็นต้น (มาตรา ๑๑)

๓.๗ กำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการประชุมคณะอนุกรรมการ (มาตรา ๑๒)

๓.๘ กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการในการออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลใดมาให้อธิบายหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา (มาตรา ๑๓)

๓.๙ กำหนดให้กรรมการและอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๔)

๓.๑๐ กำหนดให้กรมควบคุมโรคเป็นสำนักงานเลขานุการรับผิดชอบงานธุรการของ คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรมดังกล่าว เช่น จัดทำนโยบายและ แผนยุทธศาสตร์ ดำเนินการสนับสนุนให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เป็นศูนย์กลางข้อมูล และประสานงาน สนับสนุน และร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๑๕)

๔. คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานคร (หมวด ๒ มาตรา ๑๖ – มาตรา ๒๐)

๔.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานคร โดยผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน ๑๖ คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๖ คน และให้รองผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้แต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ จากข้าราชการในสังกัดอีก จำนวน ๒ คน (มาตรา ๑๖)

๔.๒ กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔) (มาตรา ๑๗)

๔.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานคร เช่น ดำเนินการให้มีการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ ดำเนินการตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กำหนดแนวปฏิบัติ ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินการ เสนอแนะและประสานงานส่วนราชการ เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายและมาตรการ ต่าง ๆ เป็นต้น (มาตรา ๑๘)

๔.๔ กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานครในการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ (มาตรา ๑๙)

๔.๕ กำหนดหลักเกณฑ์การประชุมและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ ยาสูบกรุงเทพมหานคร และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง (มาตรา ๒๐)

๕. คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด (หมวด ๓ มาตรา ๒๑ – มาตรา ๒๕)

๕.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น ประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าฯ มอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน ๑๓ คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๖ คน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและ เลขานุการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยเลขานุการอีก ๒ คน (มาตรา ๒๑)

๕.๒ กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑ (๔) (มาตรา ๒๒)

๕.๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด เช่น ดำเนินการให้มีการ บังคับใช้กฎหมายในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ และการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสุขภาพของผู้เสพติดผลิตภัณฑ์ยาสูบ ดำเนินการตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กำหนดแนวทาง ปฏิบัติ ให้คำแนะนำ เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ เป็นต้น (มาตรา ๒๓)

๕.๔ กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดในการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ (มาตรา ๒๔)

๕.๕ กำหนดหลักเกณฑ์การประชุมและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ ยาสูบจังหวัดและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดแต่งตั้ง (มาตรา ๒๕)

๖. การควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ (หมวด ๔ มาตรา ๒๖ – มาตรา ๔๐)

๖.๑ กำหนดห้ามผู้ใดขายหรือให้ซึ่งผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ และ กำหนดวิธีปฏิบัติในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุของผู้ซื้อหรือผู้รับการให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบ ให้แสดง บัตรประจำตัวประชาชนหรือหลักฐานอื่น (มาตรา ๒๖)

๖.๒ กำหนดข้อห้ามแก่ผู้ขายปลีก ในการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบ เช่น ขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยใช้ เครื่องขาย ขายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ขายผลิตภัณฑ์ยาสูบ นอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตขายยาสูบ เป็นต้น (มาตรา ๒๗)

๖.๓ กำหนดห้ามผู้ใดแจกจ่ายผลิตภัณฑ์ยาสูบในลักษณะเป็นตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบแพร่หลาย หรือเพื่อเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ (มาตรา ๒๘)

๖.๔ กำหนดสถานที่ที่ห้ามขายผลิตภัณฑ์ยาสูบ เช่น วัด สถานพยาบาล ร้านขายยา สถานศึกษา สวนสาธารณะ เป็นต้น (มาตรา ๒๙)

๖.๕ กำหนดห้ามผู้ใดโฆษณาหรือทำการสื่อสารการตลาดผลิตภัณฑ์ยาสูบ (มาตรา ๓๐)

๖.๖ กำหนดกรณีในการห้ามผู้ใดแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือของผู้ผลิต หรือของผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือแสดงสัญลักษณ์หรือสิ่งอื่นใดโดยทำให้สาธารณชนเข้าใจว่าเป็นชื่อหรือ เครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ ซึ่งกระทำเพื่อ การโฆษณาผลิตภัณฑ์ยาสูบ (มาตรา ๓๑)

๖.๗ กำหนดห้ามผู้ใดนำชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ ชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ ไปแสดงบนผลิตภัณฑ์อื่นใดที่ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือนำชื่อหรือเครื่องหมายของ ผลิตภัณฑ์ยาสูบมาตัด ต่อเติม หรือดัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์นั้น เพื่อการโฆษณาชื่อ หรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบหรือชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ รวมทั้ง ห้ามผู้ใดนำเข้าเพื่อขาย โฆษณา หรือขายซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าว (มาตรา ๓๒)

๖.๘ กำหนดห้ามผู้ใดโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่ใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบเป็นชื่อหรือ เครื่องหมายของผลิตภัณฑ์นั้น หรือโฆษณาโดยการนำชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบมาตัด ต่อเติม หรือดัดแปลงข้อความให้เป็นส่วนหนึ่งของชื่อหรือเครื่องหมายของผลิตภัณฑ์นั้นในลักษณะที่อาจทำให้เข้าใจ ได้ว่าหมายความว่ามีการโฆษณาผลิตภัณฑ์ยาสูบ (มาตรา ๓๓)

๖.๙ กำหนดลักษณะของผลิตภัณฑ์และหีบห่อของผลิตภัณฑ์ที่ห้ามผู้ใดผลิต ขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือแจกจ่ายเป็นการทั่วไป โฆษณา หรือทำการสื่อสารการตลาดผลิตภัณฑ์ในราชอาณาจักร (มาตรา ๓๔)

๖.๑๐ กำหนดกรณีที่ห้ามผู้ประกอบการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การอุปถัมภ์ หรือให้การสนับสนุน บุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรเอกชน รวมทั้งกำหนดห้ามเผยแพร่กิจกรรมหรือข่าวสาร เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมดังกล่าว (มาตรา ๓๕)

๖.๑๑ กำหนดห้ามผู้ขายปลีกผลิตภัณฑ์ยาสูบแสดงหรือยินยอมให้แสดงผลิตภัณฑ์ยาสูบ ณ สถานที่ขายปลีก ทั้งนี้ การแสดงดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และกำหนดให้ผู้ขายปลีกผลิตภัณฑ์ยาสูบแสดงสื่อรณรงค์เพื่อการ

ลด ละ เลิกการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบที่กระทรวงสาธารณสุขจัดทำขึ้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ (มาตรา ๓๖)

๖.๑๒ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับส่วนประกอบและสารที่เกิดจากการเผาไหม้ของส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์ยาสูบที่จะขายในราชอาณาจักร (มาตรา ๓๗)

๖.๑๓ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการกับผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบเพื่อขายในราชอาณาจักรเกี่ยวกับหีบห่อผลิตภัณฑ์ยาสูบ และกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการในการพิจารณาปรับปรุงประกาศที่เกี่ยวข้องกับหีบห่อผลิตภัณฑ์ยาสูบ (มาตรา ๓๘)

๖.๑๔ กำหนดหลักเกณฑ์การผลิต การนำเข้า และการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบประเภทบุหรี่ยีการ์เรต และกำหนดหลักเกณฑ์การขายผลิตภัณฑ์ยาสูบประเภทอื่น (มาตรา ๓๙)

๖.๑๕ กำหนดให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ เพื่อขายในราชอาณาจักร มีหน้าที่ส่งข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณการผลิตหรือการนำเข้าในราชอาณาจักร ค่าใช้จ่ายด้านการตลาด รายได้ ค่าใช้จ่าย ตามมาตรา ๓๕ รายงานประจำปี งบดุลที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้รับรองแล้ว และข้อมูลอื่นที่เป็นประโยชน์ในการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบให้แก่คณะกรรมการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ (มาตรา ๔๐)

๗. การคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ (หมวด ๕ มาตรา ๔๑ – มาตรา ๔๖)

๗.๑ กำหนดเกี่ยวกับการประกาศประเภทหรือชื่อของสถานที่และยานพาหนะให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ และกำหนดเกี่ยวกับเขตสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ยังกล่าว (มาตรา ๔๑)

๗.๒ กำหนดห้ามผู้ใดสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ เว้นแต่เป็นเขตสูบบุหรี่ตามที่กำหนด (มาตรา ๔๒)

๗.๓ กำหนดสภาพและลักษณะของสถานที่หรือยานพาหนะที่ประกาศให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ (มาตรา ๔๓)

๗.๔ กำหนดสภาพและลักษณะของเขตสูบบุหรี่ (มาตรา ๔๔)

๗.๕ กำหนดลักษณะของเครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ยหรือเขตสูบบุหรี่ (มาตรา ๔๕)

๗.๖ กำหนดหน้าที่ผู้ดำเนินการในการประชาสัมพันธ์หรือแจ้งเตือน และควบคุมดูแล ห้ามปรามหรือดำเนินการอื่นใดเพื่อไม่ให้มีการสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ (มาตรา ๔๖)

๘. พนักงานเจ้าหน้าที่ (หมวด ๖ มาตรา ๔๗ – มาตรา ๕๒)

๘.๑ กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ (มาตรา ๔๗)

๘.๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ (มาตรา ๔๘)

๘.๓ กำหนดว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ รวมทั้งวิธีการปฏิบัติหน้าที่ และคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่แต่ละตำแหน่งหรือแต่ละระดับให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ทำเอกสารมอบหมายไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น เพื่อแสดงต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๔๙)

๘.๔ กำหนดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ ตามสมควร (มาตรา ๕๐)

๘.๕ กำหนดการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง และบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๕๑) และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๕๒)

๙. บทกำหนดโทษ (หมวด ๗ มาตรา ๕๓ – มาตรา ๗๔)

๙.๑ กำหนดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือมาตรา ๒๗ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕๓)

๙.๒ กำหนดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๔) (๕) (๖) (๘) หรือ (๙) มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท (มาตรา ๕๔)

๙.๓ กำหนดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๕๕)

๙.๔ กำหนดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และหากการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ เป็นการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ยาสูบ ผู้รับทำการโฆษณา หรือผู้ทำการสื่อสารการตลาด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินกึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการโฆษณาหรือทำการสื่อสารการตลาด ทั้งนี้ ค่าปรับต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และนอกจากต้องระวางโทษดังกล่าวแล้ว ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าปฏิบัติได้ถูกต้อง (มาตรา ๕๖)

๙.๕ กำหนดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทและผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท (มาตรา ๕๗)

๙.๖ กำหนดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท (มาตรา ๕๘)

๙.๗ กำหนดผู้ใดผลิต นำเข้าเพื่อขายหรือเพื่อแจกจ่ายเป็นการทั่วไป โฆษณาหรือทำการสื่อสารการตลาดผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และผู้ใดขายผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท (มาตรา ๕๙)

๙.๘ กำหนดผู้ประกอบการผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินกึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ทั้งนี้ ค่าปรับต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าในกรณีที่การกระทำ ดังกล่าวเป็นการกระทำของผู้รับจ้างหรือผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ให้ระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ประกอบการดังกล่าว ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท (มาตรา ๖๐)

๙.๙ กำหนดผู้ขายปลีกผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท และผู้ขายปลีกผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๖๑)

๙.๑๐ กำหนดในกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง เป็นผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น (มาตรา ๖๒)

๙.๑๑ กำหนดผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดไม่แจ้งรายการ แจ้งรายการไม่ครบถ้วน หรือแจ้งรายการอันเป็นเท็จ ตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งห้ามขาย ห้ามนำเข้า หรือให้ทำลายผลิตภัณฑ์ยาสูบตามมาตรา ๓๗ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และกรณีที่ผู้ฝ่าฝืนคำสั่งห้ามขาย ห้ามนำเข้า หรือให้ทำลายผลิตภัณฑ์ยาสูบตามมาตรา ๓๗ วรรคสี่ มีผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท (มาตรา ๖๓)

๙.๑๒ กำหนดผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท (มาตรา ๖๔)

๙.๑๓ กำหนดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท (มาตรา ๖๕)

๙.๑๔ กำหนดผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดไม่ส่งข้อมูลหรือส่งข้อมูลไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบผู้ใดส่งข้อมูลอันเป็นเท็จตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๖๖)

๙.๑๕ กำหนดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๖๗)

๙.๑๖ กำหนดผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท (มาตรา ๖๘)

๙.๑๗ กำหนดผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๖๙)

๙.๑๘ กำหนดผู้ดำเนินการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท (มาตรา ๗๐)

๙.๑๙ กำหนดผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๗๑)

๙.๒๐ กำหนดผู้ใดไม่ชำระเงินค่าปรับตามคำสั่งที่ออกโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ (๖) ภายในระยะเวลาที่กำหนดในคำสั่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับเป็นสองเท่าของค่าปรับตามคำสั่งดังกล่าว (มาตรา ๗๒)

๙.๒๑ กำหนดในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (มาตรา ๗๓)

๙.๒๒ กำหนดบรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการ หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๗๔)

๑๐. บทเฉพาะกาล (มาตรา ๗๕ – มาตรา ๗๙)

๑๐.๑ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติ ประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๖ (๑) (๒) และ (๓) และให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบแห่งชาติไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ (๔) และ (๖) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคแต่งตั้งข้าราชการกรมควบคุมโรคซึ่งรับผิดชอบงานด้านการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๗๕)

๑๐.๒ กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๑๖ (๑) (๒) และ (๓) และให้รองผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการควบคุม

ผลิตภัณฑ์ยาสูบกรุงเทพมหานครไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๖ (๔) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครจำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๗๖) คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัด ประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๒๑ (๑) (๒) และ (๓) และให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบจังหวัดไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑ (๔) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๗๗)

๑๐.๓ กำหนดให้การแจ้งรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ได้แจ้งไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไป จนกว่าจะครบกำหนดเวลาตามที่กำหนดไว้ในเอกสารรับรองการจดแจ้งรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ (มาตรา ๗๘)

๑๐.๔ กำหนดให้บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ และให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๗๙)

วิเคราะห์ข้อดี พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติเป็นการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบและยกระดับการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน เด็กและเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจากโรคร้ายที่เกิดจากผลิตภัณฑ์ยาสูบที่มีความทันสมัย เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลกที่ประเทศไทยเป็นภาคี ดังนั้นประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการตราพระราชบัญญัตินี้ จึงเป็นการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน

วนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ความรับผิดทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความรับผิดทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เรือ” หมายความว่า เรือเดินทะเลใด ๆ รวมทั้งยานพาหนะทางทะเลแบบใด ๆ ซึ่งได้ต่อหรือดัดแปลงขึ้นเพื่อใช้บรรทุกน้ำมันในระวางอย่างสินค้า สำหรับเรือที่สามารถบรรทุกได้ทั้งน้ำมันและสินค้าอื่น ให้ถือว่าเป็นเรือตามความหมายนี้ต่อเมื่อเรือนั้นได้บรรทุกน้ำมันในระวางอย่างสินค้า และให้ถือว่าเป็นเรืออยู่ต่อไปในระหว่างการเดินทางภายหลังการบรรทุกน้ำมันจนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีน้ำมันเหลืออยู่ในระวาง

“บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล หรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ไม่ว่าจะมิใช่ฐานะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ และให้หมายความรวมถึงรัฐและเขตการปกครองของรัฐนั้น

“เจ้าของเรือ” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเรือหรือในกรณีที่ไม่มี การจดทะเบียน ก็ให้หมายถึงบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของเรือตามความเป็นจริง ในกรณีที่รัฐถือกรรมสิทธิ์และดำเนินการโดยบริษัท ที่ได้จดทะเบียนในรัฐนั้นในฐานะเป็นผู้ประกอบกิจการเดินเรือ คำว่า “เจ้าของเรือ” ให้หมายความว่าบริษัท ดังกล่าว

“นายเรือ” หมายความว่า ผู้ควบคุมเรือ แต่ไม่รวมถึงผู้นำร่อง

“น้ำมัน” หมายความว่า น้ำมันแร่ไฮโดรคาร์บอนที่สลายตัวยาก เช่น น้ำมันดิบ น้ำมันเตา น้ำมันดีเซลหนัก น้ำมันหล่อลื่น ไม่ว่าจะบรรจุบนเรืออย่างสินค้าหรือในถังน้ำมันเชื้อเพลิงของเรือดังกล่าว

“ความเสียหายจากมลพิษ” หมายความว่า

(๑) การสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นภายนอกตัวเรือจากการปนเปื้อนที่มีผลมาจากการรั่วไหล หรือปล่อยทิ้งน้ำมันจากเรือ ไม่ว่าจะการรั่วไหลหรือการปล่อยทิ้งดังกล่าวจะเกิดขึ้น ณ ที่ใด ทั้งนี้ รวมถึง ค่าชดเชยความเสียหายของสิ่งแวดล้อมและการสูญเสียผลประโยชน์จากความเสียหายของสิ่งแวดล้อม

ค่าชดเชยความเสียหายของสิ่งแวดล้อมให้จำกัดเพียงค่าใช้จ่ายสำหรับมาตรการที่สมเหตุสมผล ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้วหรือจะดำเนินการต่อไปเพื่อให้สิ่งแวดล้อมที่เสียไปคืนสู่สภาพเดิม

(๒) ค่าใช้จ่ายสำหรับมาตรการในการป้องกัน และการสูญเสียหรือความเสียหายที่เกิดขึ้น จากมาตรการดังกล่าว

“มาตรการในการป้องกัน” หมายความว่า มาตรการที่สมเหตุสมผลซึ่งดำเนินการโดยบุคคลใด ๆ ภายหลังที่เกิดอุบัติเหตุ เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายจากมลพิษ

“อุบัติเหตุ” หมายความว่า เหตุการณ์หรือเหตุการณ์ต่อเนื่องใด ๆ อันเป็นผลจากเหตุเดียวกัน ที่ก่อให้เกิดความเสียหายจากมลพิษ หรือก่อให้เกิดภัยคุกคามที่ร้ายแรงและชัดเจนอันจะนำไปสู่ ความเสียหายจากมลพิษ

“หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน” หมายความว่า หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจ และกำหนดการปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงินในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

“ภาคีแห่งอนุสัญญา” หมายความว่า ภาคีแห่งอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความรับผิดชอบทางแพ่ง สำหรับความเสียหายจากมลพิษของน้ำมัน ค.ศ. ๑๙๙๒ หรือภาคีแห่งอนุสัญญาระหว่างประเทศและ พิธีสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบทางแพ่งสำหรับความเสียหายจากมลพิษของน้ำมันซึ่งประเทศไทย เข้าเป็นภาคี

“ศาล” หมายความว่า ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ บททั่วไป

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับ

(๑) ความเสียหายจากมลพิษที่เกิดขึ้น

(ก) ในราชอาณาจักรไทยซึ่งรวมถึงทะเลอาณาเขต

(ข) ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย

(๒) ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้มาตรการในการป้องกันมิให้เกิดความเสียหายในพื้นที่ตาม (๑) ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้ดำเนินมาตรการนั้น ณ ที่ใด

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับกับเรือรบ หรือเรืออื่นใดซึ่งรัฐถือกรรมสิทธิ์หรือดำเนินการในกิจการของรัฐซึ่งมีได้มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับเรือที่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาถือกรรมสิทธิ์ซึ่งใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ด้วย โดยรัฐภาคีแห่งอนุสัญญายกข้อต่อสู้เกี่ยวกับความคุ้มกันอย่างใดของรัฐขึ้นต่อผู้ในศาลไม่ได้

หมวด ๒ ความรับผิด

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของเรือในขณะเกิดอุบัติเหตุหรือในขณะเกิดเหตุการณ์ครั้งแรกในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุประกอบด้วยเหตุการณ์ต่อเนื่องต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายจากมลพิษอันเป็นผลของอุบัติการณ์ดังกล่าว

มาตรา ๘ ในกรณีที่เรือตั้งแต่สองลำขึ้นไปเกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุใด ๆ ซึ่งเป็นผลให้เกิดความเสียหายจากมลพิษ และไม่อาจแบ่งแยกได้ว่าความเสียหายส่วนใดเกิดจากเรือลำใด เจ้าของเรือทุกลำจะต้องรับผิดชอบร่วมกันและแทนกันต่อความเสียหายทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้น เว้นแต่จะเป็นกรณีที่สามารถหลุดพ้นความรับผิดได้ตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

มาตรา ๙ เจ้าของเรือไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายจากมลพิษหากพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้น

(๑) เป็นผลมาจากสงคราม การกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ สงครามกลางเมือง การจลาจล หรือปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีลักษณะพิเศษซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงและป้องกันได้

(๒) เกิดขึ้นทั้งหมดจากบุคคลที่สามซึ่งได้กระทำหรือดเว้นกระทำโดยจงใจที่จะทำให้เกิดความเสียหายนั้น

(๓) เกิดขึ้นทั้งหมดจากความประมาทเลินเล่อหรือการกระทำโดยมิชอบของรัฐหรือหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ดูแลหรือบำรุงรักษาประการหรือเครื่องช่วยการเดินเรืออื่น ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

มาตรา ๑๐ เจ้าของเรืออาจหลุดพ้นจากความรับผิดทั้งหมดหรือบางส่วนได้ หากพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายจากมลพิษไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นผลจากการกระทำหรือดเว้นการกระทำไม่ว่าโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของบุคคลผู้ได้รับความเสียหายนั้น

มาตรา ๑๑ ห้ามเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายจากมลพิษจากเจ้าของเรือนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ห้ามเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายจากมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นจาก

(๑) ลูกจ้าง ตัวแทนเจ้าของเรือ หรือคนประจำเรือ

(๒) ผู้นำร่องหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่คนประจำเรือแต่ทำงานให้บริการแก่เรือ

(๓) ผู้เช่าเรือ

(๔) ผู้จัดการเรือหรือผู้ประกอบการกิจการเดินเรือ

(๕) บุคคลใด ๆ ซึ่งดำเนินการช่วยเหลือกู้ภัยทางทะเลโดยความยินยอมของเจ้าของเรือหรือภายใต้คำสั่งของหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจ

(๖) บุคคลใด ๆ ซึ่งดำเนินมาตรการในการป้องกัน

(๗) ลูกจ้างหรือตัวแทนของบุคคลดังระบุใน (๓) (๔) (๕) และ (๖)

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ความเสียหายจากมลพิษนั้นเกิดขึ้นจากการกระทำหรือดเว้นการกระทำโดยส่วนตนของบุคคลดังกล่าว ซึ่งได้กระทำโดยจงใจหรือละเลยไม่เอาใจใส่ทั้งที่รู้ว่าการเสียหายจากมลพิษนั้นอาจเกิดขึ้นได้

บทบัญญัติในมาตรานี้ไม่กระทบถึงสิทธิไล่เบี้ยใด ๆ ของเจ้าของเรือที่มีต่อบุคคลตามวรรคสองและบุคคลที่สาม

มาตรา ๑๒ เจ้าของเรือมีสิทธิจะจำกัดความรับผิดของตนภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้สำหรับอุบัติเหตุครั้งหนึ่ง ๆ ได้ไม่เกินจำนวน ดังต่อไปนี้

(๑) ๔.๕๑ ล้านหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน สำหรับเรือที่มีขนาดไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตันกรอส

(๒) ๔.๕๑ ล้านหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน สำหรับเรือที่มีขนาดเกินกว่า ๕,๐๐๐ ตันกรอส และให้คิดเพิ่มอีกตันกรอสละ ๖๓๑ หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน สำหรับขนาดส่วนที่เพิ่มขึ้นจาก ๕,๐๐๐ ตันกรอส แต่จำนวนรวมของความรับผิดทั้งหมดจะต้องไม่เกิน ๘๙.๗๗ ล้านหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน

การจำกัดความรับผิดนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามอนุสัญญาหรือพิธีสารที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์แก่การคำนวณความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) การแปลงหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงินให้เป็นเงินสกุลบาท ให้คำนวณตามอัตราแลกเปลี่ยนที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศกำหนดในวันที่ได้มีการวางหลักประกันตามมาตรา ๒๑

(๒) ขนาดของเรือให้ใช้ตันกรอสซึ่งคำนวณได้จากกฎข้อบังคับเกี่ยวกับการวัดขนาดตันของเรือตามภาคผนวก ๑ แห่งอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการวัดขนาดตันของเรือ ค.ศ. ๑๙๖๙

มาตรา ๑๔ เจ้าของเรือไม่อาจจำกัดความรับผิดของตนตามมาตรา ๑๒ ได้ หากมีการพิสูจน์ได้ว่า ความเสียหายจากมลพิษนั้นเกิดขึ้นจากการกระทำหรืองดเว้นการกระทำโดยส่วนตนของเจ้าของเรือ ซึ่งได้กระทำโดยจงใจหรือละเลยไม่เอาใจใส่ทั้งที่รู้ว่าความเสียหายจากมลพิษนั้นอาจเกิดขึ้นได้

หมวด ๓

การประกันภัยหรือหลักประกันทางการเงิน

มาตรา ๑๕ เรือไทยซึ่งได้บรรทุกน้ำมันในระวางอย่างสินค้าเกินกว่า ๒,๐๐๐ ตัน ขึ้นไปต้องมีใบรับรองที่ออกตามความในมาตรา ๑๖ ที่แสดงถึงการจัดหาประกันภัยหรือหลักประกันทางการเงินอื่นใดตามจำนวนไม่น้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ เพื่อให้เพียงพอต่อความรับผิดสำหรับความเสียหายจากมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

การจัดหาประกันภัยหรือหลักประกันทางการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ให้กรมเจ้าท่ามีอำนาจออกใบรับรองให้แก่เรือที่จดทะเบียนเป็นเรือไทย ใบรับรองนั้นอย่างน้อยต้องมีข้อความ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อเรือและเมืองท่าที่ขึ้นทะเบียน

(๒) ชื่อและสถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของเจ้าของเรือ

(๓) ประเภทของหลักประกันทางการเงินและระยะเวลาของหลักประกันทางการเงิน

(๔) ชื่อและสถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของผู้รับประกันภัย หรือบุคคลอื่นใดที่ได้ให้หลักประกันทางการเงิน และในกรณีที่เห็นสมควรอาจจะระบุสำนักงานสาขาของผู้รับประกันภัยหรือผู้ให้หลักประกันทางการเงินที่ออกเอกสารการรับประกันภัยหรือให้หลักประกันทางการเงิน แล้วแต่กรณี

(๕) อายุของใบรับรองซึ่งจะต้องมีอายุไม่เกินกว่าระยะเวลาของการรับประกันภัยหรือหลักประกันทางการเงิน

ใบรับรองให้ทำขึ้นเป็นภาษาไทย และให้มีคำแปลภาษาอังกฤษกำกับไว้ด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอใบรับรอง การออกใบรับรอง ตลอดจนการสิ้นสุดของใบรับรอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ เรือต่างประเทศซึ่งมิได้จดทะเบียนในรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาอาจขอใบรับรองจากกรมเจ้าท่าได้ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ให้เก็บใบรับรองไว้บนเรือ และให้กรมเจ้าท่าเก็บสำเนาใบรับรองทั้งของเรือไทย และเรือต่างประเทศซึ่งมิได้จดทะเบียนในรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาซึ่งกรมเจ้าท่าออกใบรับรองให้

มาตรา ๑๙ เรือต่างประเทศไม่ว่าจะจดทะเบียนในรัฐใดซึ่งได้บรรทุกน้ำมันในระวางอย่างสิ้นค้าเกินกว่า ๒,๐๐๐ ตัน ขึ้นไป และไม่มีใบรับรองของกรมเจ้าท่าตามมาตรา ๑๗ เมื่อเรื่อนั้น ได้ผ่านหรือเข้าออกทะเลอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย ต้องมีใบรับรองซึ่งออกโดยหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาสำหรับเรือที่จดทะเบียนในรัฐนั้นหรือที่จดทะเบียนในรัฐอื่น และมีสาระในทำนองเดียวกับที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖

ในกรณีที่กรมเจ้าท่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้รับประกันภัยหรือผู้ให้หลักประกันทางการเงินตามที่ระบุในใบรับรองไม่มีความสามารถที่จะชดใช้สำหรับความเสียหายจากมลพิษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมเจ้าท่าทำหรือไปยังหน่วยงานที่ออกใบรับรองในรัฐนั้นเพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมโดยเร็ว

มาตรา ๒๐ ในกรณีของเรือที่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาถือกรรมสิทธิ์ซึ่งใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ได้ผ่านหรือเข้าออกทะเลอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย และเรือดังกล่าวไม่มีการประกันภัยหรือหลักประกันทางการเงินอื่นใด เรือลำดังกล่าวจะต้องมีใบรับรองซึ่งออกโดยหน่วยงานที่มีอำนาจในรัฐที่เรือลำนั้นจดทะเบียนและมีข้อความระบุว่ารัฐภาคีแห่งอนุสัญญานั้นถือกรรมสิทธิ์เรือลำนั้นและความรับผิดชอบที่มีต่อเรือลำนั้นครอบคลุมขอบเขตความรับผิดชอบตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ และใบรับรองเช่นนั้นพึงมีรูปแบบและข้อความตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

หมวด ๔

การวางหลักประกัน

มาตรา ๒๑ เจ้าของเรือจะมีสิทธิจำกัดความรับผิดได้ต่อเมื่อภายหลังจากที่ได้เกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้ว เจ้าของเรือได้วางหลักประกันตามจำนวนความรับผิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๒ ทั้งหมดต่อศาล

การวางหลักประกันตามวรรคหนึ่งจะวางเป็นเงินสดหรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารหรือหลักประกันอื่นใดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ตามที่ศาลเห็นสมควร ทั้งนี้ ในกรณีของหลักประกันนั้น จะต้องเป็นหลักประกันที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินเพื่อชำระให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการวางหลักประกันให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของศาล

มาตรา ๒๒ ผู้รับประกันภัยหรือบุคคลอื่นใดที่ได้ให้หลักประกันแก่เจ้าของเรือมีสิทธิที่จะวางหลักประกันภายใต้หลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๑ โดยให้มีผลเช่นเดียวกับเจ้าของเรือเป็นผู้วางหลักประกันนั้นเอง หลักประกันนั้นอาจวางได้แม้ว่าเจ้าของเรือไม่มีสิทธิจะจำกัดความรับผิดของตนได้ตามมาตรา ๑๔ แต่การวางหลักประกันนั้นไม่มีผลเป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิของผู้เรียกร้องใด ๆ ที่มีต่อเจ้าของเรือ

มาตรา ๒๓ ภายหลังอุบัติเหตุการณ เมื่อเจ้าของเรือซึ่งมีสิทธิจะจำกัดความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้วางหลักประกันตามมาตรา ๒๑ หรือผู้รับประกันภัยหรือบุคคลอื่นได้วางหลักประกันตามมาตรา ๒๒ แล้ว

(๑) ห้ามผู้มีสิทธิเรียกร้องเพื่อความเสียหายจากมลพิษซึ่งเกิดจากอุบัติเหตุการณนั้นใช้สิทธิเรียกร้องต่อทรัพย์สินอื่นของเจ้าของเรือ

(๒) ให้ส่งปล่อยเรือหรือทรัพย์สินอื่นของเจ้าของเรือที่ได้ถูกกักหรือยึดไว้อันสืบเนื่องมาจากสิทธิเรียกร้องเพื่อความเสียหายจากมลพิษซึ่งเกิดจากอุบัติเหตุการณนั้น และให้ส่งถอนการยึดหรืออายัดประกันหรือหลักประกันอื่นใดที่ได้ให้ไว้เพื่อมิให้มีการกักหรือยึดเช่นนั้นด้วย

มาตรา ๒๔ ให้นำเงินจากหลักประกันตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ มาชำระให้แก่บรรดาผู้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายจากมลพิษตามส่วนแห่งสิทธิที่ได้พิสูจน์ในศาลแล้ว

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่เจ้าของเรือได้กระทำการโดยสมัครใจและตามสมควร ซึ่งก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายหรือมีการเสียสละทรัพย์สิน เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายจากมลพิษที่เกิดขึ้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหรือมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้เสียสละไปในลำดับเดียวกับสิทธิเรียกร้องอื่นจากหลักประกัน

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ยังไม่มี การชำระเงินจากหลักประกันตามมาตรา ๒๔ ถ้าเจ้าของเรือ ลูกจ้างหรือตัวแทน หรือบุคคลที่รับประกันภัยหรือให้หลักประกันทางการเงินอื่นใดเพื่อประโยชน์แก่เจ้าของเรือ ได้ชำระค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายจากมลพิษนั้นแล้ว บุคคลดังกล่าวย่อมเข้ารับช่วงสิทธิต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ของบุคคลที่ได้รับค่าสินไหมทดแทนไปแล้วนั้นเท่ากับจำนวนที่ตนได้จ่ายไป

มาตรา ๒๗ ภายใต้งบบังคับแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการรับช่วงสิทธิบุคคลอื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๖ อาจใช้สิทธิในการรับช่วงสิทธิตามมาตราดังกล่าวตามจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ตนได้จ่ายไป

มาตรา ๒๘ ถ้าเจ้าของเรือหรือบุคคลอื่นใดแสดงให้เห็นได้ว่าตนอาจถูกบังคับในภายหลังให้ต้องชำระค่าสินไหมทดแทนทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งตนสามารถรับช่วงสิทธิได้ตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ และบุคคลดังกล่าวได้ชำระค่าสินไหมทดแทนนั้นก่อนการชำระเงินจากหลักประกันตามมาตรา ๒๔ จะแล้วเสร็จ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้กันเงินจำนวนหนึ่งที่เพียงพอเพื่อให้บุคคลนั้นสามารถใช้สิทธิเรียกร้องเอาจากเงินจำนวนดังกล่าวได้

หมวด ๕
การดำเนินคดีและอายุความ

มาตรา ๒๙ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายจากมลพิษอาจเรียกร้องได้โดยตรงจากผู้รับประกันภัยหรือผู้ให้หลักประกันทางการเงินเพื่อความรับผิดชอบสำหรับความเสียหายจากมลพิษของเจ้าของเรือ

ผู้รับประกันภัยหรือผู้ให้หลักประกันทางการเงินตามวรรคหนึ่งซึ่งตกเป็นจำเลยอาจยกข้อต่อสู้ในเรื่องดังต่อไปนี้ได้

(๑) การจำกัดความรับผิดชอบที่ระบุในมาตรา ๑๒ แม้ว่าเจ้าของเรือจะไม่มีสิทธิจำกัดความรับผิดชอบของตนตามมาตรา ๑๔

(๒) ข้อต่อสู้ซึ่งเจ้าของเรืออาจยกขึ้นอ้างได้ ยกเว้นกรณีการล้มละลายหรือการเลิกกิจการของเจ้าของเรือ

(๓) การจงใจก่อให้เกิดความเสียหายของเจ้าของเรือเองอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายจากมลพิษนั้นขึ้น

จำเลยไม่อาจยกข้อต่อสู้อื่นที่ตนมีต่อเจ้าของเรือขึ้นต่อสู้กับผู้ที่มีสิทธิเรียกร้องเพื่อความเสียหายจากมลพิษ

มาตรา ๓๐ จำนวนเงินที่เอาประกันภัยไว้หรือที่ระบุในหลักประกันทางการเงินให้ใช้เป็นค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น

มาตรา ๓๑ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจดำเนินการทั้งปวงเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายจากมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ในฐานะผู้เสียหายแทนรัฐหรือในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากเอกชนซึ่งได้รับความเสียหาย ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิที่เอกชนจะฟ้องคดีด้วยตนเอง

ในการดำเนินคดีของพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวงแต่ไม่รวมถึงความรับผิดในค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นที่สุด

ในกรณีที่ได้รับมอบอำนาจจากเอกชนซึ่งได้รับความเสียหายตามวรรคหนึ่ง พนักงานอัยการอาจมอบหมายให้กรมเจ้าท่า กรมควบคุมมลพิษ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐาน ประเมินค่าสินไหมทดแทนต่อความเสียหายจากมลพิษ หรือดำเนินการอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๓๒ จำเลยตามมาตรา ๒๙ อาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อให้ศาลออกหมายเรียกเจ้าของเรือให้เข้ามาในคดีก็ได้

มาตรา ๓๓ สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ความเสียหายจากมลพิษได้เกิดขึ้น หรือเมื่อพ้นหกปีนับแต่วันที่อุบัติการณ์ได้เกิดขึ้นหรือวันที่เหตุการณ์ครั้งแรกได้เกิดขึ้นในกรณีที่อุบัติการณ์ประกอบด้วยเหตุการณ์ต่อเนื่อง

หมวด ๖

เขตอำนาจศาล

มาตรา ๓๔ ให้ศาลมีเขตอำนาจเหนือคดีฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายจากมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องมีการส่งหมายเรียกให้แก่จำเลยโดยชอบและให้โอกาสตามสมควรสำหรับการต่อสู้คดี ทั้งนี้ อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง โดยอนุมัติประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาก็ได้

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่เจ้าของเรือได้วางหลักประกันการจำกัดความรับผิดตามมาตรา ๒๑ ไว้ต่อศาล ให้ศาลมีอำนาจในการแบ่งและจัดสรรหลักประกันให้แก่ผู้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๒๔ ทั้งนี้ ศาลจะออกข้อกำหนดใด ๆ เพื่อประโยชน์สำหรับการดำเนินการดังกล่าวก็ได้

มาตรา ๓๖ คำพิพากษาถึงที่สุดเกี่ยวกับความเสียหายจากมลพิษของศาลต่างประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญา ให้ใช้บังคับในประเทศไทยได้ เว้นแต่

- (๑) คำพิพากษานั้นได้มาโดยกลฉ้อฉล
- (๒) จำเลยมิได้รับหมายเรียกโดยชอบและไม่มีโอกาสตามสมควรในการต่อสู้คดี
- (๓) คำพิพากษานั้นขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

กำหนดเวลา เงื่อนไข และวิธีการในการขอให้ศาลบังคับตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของศาล

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๗ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ นายเรือและเจ้าของเรือต้องระวางโทษปรับรายละไม่เกินสองล้านบาท และให้พนักงานเจ้าหน้าที่กักเรือที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้นไว้จนกว่าจะได้มีการจัดให้มีใบรับรองตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๘ นายเรือลำใดไม่อาจแสดงใบรับรองตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๓๙ เมื่อเจ้าของเรือหรือนายเรือได้ชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูงสำหรับความผิดตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การขนส่งน้ำมันส่วนใหญ่จะขนส่งทางเรือเดินทะเลเป็นหลัก เรือบรรทุกน้ำมันเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อมเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการปล่อยทิ้งน้ำมันลงในทะเล การรั่วไหลของน้ำมัน หรือการประสพอุบัติเหตุของเรือบรรทุกน้ำมันแล้วก่อให้เกิดความเสียหาย มลพิษน้ำมันเหล่านี้ไม่เพียงก่อความเสียหายในบริเวณที่เกิดเหตุเท่านั้น แต่ยังอาจขยายไปสู่รัฐอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงด้วย องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization) จึงได้จัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความรับผิดชอบทางแพ่งสำหรับความเสียหายจากมลพิษของน้ำมัน ค.ศ. ๑๙๙๒ (International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1992) ขึ้น เพื่อให้มีการชดเชยความเสียหายจากมลพิษน้ำมัน โดยกำหนดให้เจ้าของเรือต้องรับผิดชอบอย่างเคร่งครัดและต้องเอาประกันภัยหรือจัดหาหลักประกันทางการเงินอื่นใดเพื่อชดเชยความเสียหายและประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าว จึงสมควรมีกฎหมายที่มีมาตรการเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมัน อันเกิดจากเรือให้สอดคล้องกับอนุสัญญานั้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติความรับผิดทางแพ่งต่อความเสียหาย
จากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติความรับผิดทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางแพ่งเพื่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมัน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ บรรจู่ระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ ในวันอังคารที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๗๐ ก วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การขนส่งน้ำมันส่วนใหญ่จะขนส่งทางเรือเดินทะเลเป็นหลัก เรือบรรทุกน้ำมันเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสภาพแวดล้อมเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการปล่อยทิ้งน้ำมันลงในทะเล การรั่วไหลของน้ำมัน หรือการประสบอุบัติเหตุของเรือบรรทุกน้ำมันแล้วก่อให้เกิดความเสียหาย มลพิษน้ำมันเหล่านี้ไม่เพียงก่อให้เกิดความเสียหายในบริเวณที่เกิดเหตุเท่านั้น แต่ยังอาจขยายไปสู่รัฐอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงด้วย องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization) จึงได้จัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความรับผิดทางแพ่งสำหรับความเสียหายจากมลพิษของน้ำมัน ค.ศ. ๑๙๙๒ (International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1992) ขึ้น เพื่อให้มีการชดเชยความเสียหายจากมลพิษน้ำมัน โดยกำหนดให้เจ้าของเรือต้องรับผิดชอบอย่างเคร่งครัดและต้องเอาประกันภัย หรือจัดหาหลักประกันทางการเงินอื่นใดเพื่อชดเชยความเสียหายและประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาดังกล่าว จึงสมควรมีกฎหมายที่มีมาตรการเกี่ยวกับความรับผิดทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือให้สอดคล้องกับอนุสัญญานั้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติความรับผิดทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๗ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

บัญญัติความหมายของคำว่า “เรือ” “บุคคล” “เจ้าของเรือ” “นายเรือ” “น้ำมัน” “ความเสียหายจากมลพิษ” “มาตรการในการป้องกัน” “อุบัติเหตุ” “หน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน” “ภาคีแห่งอนุสัญญา” “ศาล” “พนักงานเจ้าหน้าที่” (มาตรา ๓)

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๑. หมวด ๑ บททั่วไป (มาตรา ๕ – มาตรา ๖)

๑.๑ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บัญญัตินี้ใช้บังคับกับความเสียหายจากมลพิษที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักรไทยซึ่งรวมถึงทะเลอาณาเขต ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้มาตรการในการป้องกันมิให้เกิดความเสียหายในพื้นที่ดังกล่าว

๑.๒ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับเรือรบ หรือเรืออื่นใดซึ่งรัฐถือกรรมสิทธิ์หรือดำเนินการในกิจการของรัฐซึ่งมิได้มีวัตถุประสงค์เชิงพาณิชย์

๒. หมวด ๒ ความรับผิด (มาตรา ๗ – มาตรา ๑๔)

๒.๑ กรณีที่เกิดความเสียหายจากมลพิษที่เกิดขึ้นจากเรือสองลำขึ้นไปและไม่อาจแบ่งแยกความเสียหายได้ว่าเกิดจากเรือลำใด กำหนดให้เรือทุกลำต้องรับผิดชอบร่วมกันและแทนกันต่อความเสียหายทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้น

๒.๒ เจ้าของเรือไม่ต้องรับผิดชอบความเสียหายจากมลพิษ หากพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากเหตุการณ์ที่ปรากฏไว้ในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๒.๓ ห้ามเรียกร่องเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายจากมลพิษจากเจ้าของเรือนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ นอกจากกระทำโดยจงใจหรือละเลยไม่เอาใจใส่ทั้งที่รู้ว่าความเสียหายจากมลพิษนั้นอาจเกิดขึ้นได้

๒.๔ กำหนดสิทธิเจ้าของเรือในการจำกัดความรับผิดสำหรับการเกิดอุบัติเหตุการณ์ในครั้งหนึ่ง ๆ ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๒.๕ กำหนดการคำนวณความรับผิดในการคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนและผูกข้อบังคับกับการวัดขนาดตันของเรือ ตามที่ปรากฏไว้ในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๒.๖ เจ้าของเรือไม่สามารถจำกัดความรับผิดชอบของตนได้ (มาตรา ๑๒) หากพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายจากมลพิษนั้นเกิดจากการกระทำหรืองดเว้นการกระทำโดยส่วนตนของเจ้าของเรือ

๓. หมวด ๓ การประกันภัยหรือหลักประกันทางการเงิน (มาตรา ๑๕ – มาตรา ๒๐)

๓.๑ เรือของไทยที่บรรทุกน้ำมันในระหว่างสินค้าเกินกว่า ๒,๐๐๐ ตัน ขึ้นไปจะต้องมีใบรับรองที่ออกตามความในมาตรา ๑๖ ที่แสดงถึงการจัดหาประกันภัยหรือหลักประกันทางการเงินอื่นใดตามจำนวนไม่น้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ เพื่อให้เพียงพอต่อความรับผิดชอบสำหรับความเสียหายจากมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้

๓.๒ ให้กรมเจ้าท่ามีอำนาจออกใบรับรองให้แก่เรือที่จดทะเบียนเป็นเรือไทยซึ่งในใบรับรองจะต้องระบุรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๓.๒ เรือต่างประเทศที่มีได้จดทะเบียนในรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาอาจขอใบรับรองจากกรมเจ้าท่าทำได้โดยให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๓.๓ ใบรับรองจะต้องเก็บไว้บนเรือ และให้กรมเจ้าท่าเก็บสำเนาใบรับรองทั้งของเรือไทยและเรือต่างประเทศซึ่งมีได้จดทะเบียนในรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาซึ่งกรมเจ้าท่าออกใบรับรองให้

๓.๔ เรือต่างประเทศไม่ว่าจะจดทะเบียนในรัฐใดซึ่งได้บรรทุกน้ำมันในระหว่างอย่างสินค้าเกินกว่า ๒,๐๐๐ ตัน และไม่มีใบรับรองของกรมเจ้าท่าตามมาตรา ๑๗ หากเรื่อนั้นเข้าออกทะเลในอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย จะต้องต้องมีใบรับรองซึ่งออกให้โดยหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาสำหรับเรือที่จดทะเบียนในรัฐนั้นหรือที่จดทะเบียนในรัฐอื่น ๆ และมีสาระในทำนองเดียวกันที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖

๓.๕ กรณีเรือที่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาถือกรรมสิทธิ์ซึ่งใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ได้ผ่านหรือเข้าออกทะเลของราชอาณาจักรไทย และเรือดังกล่าวไม่มีการประกันภัยหรือหลักประกันทางการเงินอื่นใด กำหนดให้เรือดังกล่าวจะต้องมีใบรับรองซึ่งออกโดยหน่วยงานที่มีอำนาจในรัฐที่เรือลำนั้นจดทะเบียนและ

มีข้อความระบุว่ารัฐภาคีแห่งอนุสัญญานั้นถือกรรมสิทธิ์เรือลำนั้น และความรับผิดที่มีต่อเรือลำนั้นครอบคลุมขอบเขตความรับผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ และใบรับรองเช่นนั้นพึงมีรูปแบบและข้อความตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

๔. หมวด ๔ การวางหลักประกัน (มาตรา ๒๑ – มาตรา ๒๘)

๔.๑ เจ้าของเรือมีสิทธิจำกัดความรับผิดได้ต่อเมื่อภายหลังจากที่ได้เกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้ว เมื่อเจ้าของเรือได้วางหลักประกันตามจำนวนความรับผิดที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๒ ทั้งหมดต่อศาล

๔.๒ ภายหลังเกิดอุบัติเหตุและมีการวางหลักประกันตามมาตรา ๒๒ แล้ว ห้ามผู้มีสิทธิเรียกร้องความเสียหายจากมลพิษต่อเจ้าของเรือ และให้ปล่อยเรือหรือทรัพย์สินอื่นของเจ้าของเรือที่ได้ถูกกักหรือยึดไว้ อันสืบเนื่องมาจากสิทธิเรียกร้องเพื่อความเสียหายซึ่งเกิดจากอุบัติเหตุขึ้น

๔.๓ ให้นำเงินจากหลักประกันตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ มาชำระให้แก่บรรดาผู้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายจากมลพิษตามส่วนแห่งสิทธิที่ได้พิสูจน์ในศาลแล้ว

๔.๔ กรณีที่เจ้าของเรือมีความสนใจในค่าใช้จ่ายหรือมีการเสียสละทรัพย์สิน เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายจากมลพิษที่เกิดขึ้น ให้ผู้มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเรียกร้องสิทธิอื่นจากหลักประกัน

๔.๕ กรณีที่ยังไม่มีการชำระเงินจากหลักประกันตามมาตรา ๒๔ เจ้าของเรือหรือตัวแทน ได้ชำระค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายจากมลพิษนั้นแล้ว บุคคลดังกล่าวยอมเข้ารับช่วงสิทธิต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ของบุคคลที่ได้รับค่าสินไหมทดแทนไปแล้วนั้นเท่ากับจำนวนที่ตนได้จ่ายไป

๔.๖ กรณีเจ้าของเรือหรือบุคคลอื่นแสดงให้เห็นว่าตนอาจถูกบังคับให้ต้องชำระค่าสินไหมทดแทนหรือบางส่วนซึ่งตนสามารถรับช่วงสิทธิได้ตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ และได้ชำระค่าสินไหมทดแทนก่อนการชำระเงินจากหลักประกันตามมาตรา ๒๔ จะแล้วเสร็จ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้เงินจำนวนหนึ่งที่เพียงพอให้บุคคลนั้นสามารถใช้สิทธิเรียกร้องเอาจากเงินจำนวนดังกล่าวได้

๕. หมวด ๕ การดำเนินคดีและอายุความ (มาตรา ๒๙ – มาตรา ๓๓)

๕.๑ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายจากมลพิษอาจเรียกร้องได้โดยตรงจากผู้รับประกันภัยหรือผู้ให้หลักประกันทางการเงินเพื่อความรับผิดสำหรับความเสียหายจากมลพิษของเรือ ผู้รับประกันภัยหรือผู้ให้หลักประกันทางการเงินซึ่งตกเป็นจำเลยอาจยกข้อต่อสู้ได้ตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๕.๒ จำนวนเงินที่เอาประกันภัยไว้หรือที่ระบุในหลักประกันทางการเงินให้ใช้เป็นค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น

๕.๓ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจดำเนินการทั้งปวงเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากความเสียหายจากมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ในฐานะผู้เสียหายแทนรัฐหรือในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากเอกชนซึ่งได้รับความเสียหาย

๕.๔ สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปี นับแต่วันที่ความเสียหายจากมลพิษได้เกิดขึ้น หรือเมื่อพ้นหกปีนับแต่วันที่อุบัติเหตุได้เกิดขึ้นหรือวันที่เหตุการณ์ครั้งแรกได้เกิดขึ้นในกรณีที่อุบัติเหตุประกอบด้วยเหตุการณ์ต่อเนื่อง

๖. หมวด ๖ เขตอำนาจศาล (มาตรา ๓๔ – มาตรา ๓๖)

๖.๑ ให้ศาลมีเขตอำนาจเหนือคดีฟ้องร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายจากมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องมีการส่งหมายเรียกให้แก่จำเลยโดยชอบและให้อีกาสตามสมควรสำหรับการต่อสู้คดี

๖.๒ กรณีที่เจ้าของเรือได้วางหลักประกันการจำกัดความรับผิดตามมาตรา ๒๑ ไว้ต่อศาล ให้ศาลมีอำนาจในการแบ่งและจัดสรรหลักประกันให้แก่ผู้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๒๔ ทั้งนี้ ศาลจะออกข้อกำหนดใด ๆ เพื่อประโยชน์สำหรับการดำเนินการดังกล่าวก็ได้

๖.๓ คำพิพากษาถึงที่สุดเกี่ยวกับการเสียหายจากมลพิษของศาลต่อประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาให้ใช้บังคับในประเทศไทยได้ ยกเว้น คำพิพากษานั้นได้มาโดยการกลั่นแฉก จำเลยมิได้รับหมายเรียกโดยชอบ และไม่มีโอกาสตามสมควรในการต่อสู้คดี หรือคำพิพากษานั้นขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยทั้งนี้กำหนดเงื่อนไข และวิธีการ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของศาล

๗. หมวด ๗ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๓๗ – มาตรา ๓๙)

๗.๑ กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ นายเรือและเจ้าของเรือต้องระวางโทษปรับรายละไม่เกินสองล้านบาท

๗.๒ นายเรือลำใดไม่แสดงใบรับรองตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

๗.๓ เมื่อเจ้าของเรือหรือนายเรือได้ชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูงสำหรับความผิดมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ให้แก่เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

จุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๔ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) มาตรา ๑๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙
มาตรา ๓๙/๑ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๑
มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒
มาตรา ๗๖ มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง

(๒) มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ หรือมาตรา ๑๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการไม่จ่ายค่าชดเชยพิเศษ แทนการบอกกล่าวล่วงหน้าหรือค่าชดเชยพิเศษ

(๓) กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานในกรณีต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการจ้างเด็กอายุต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นลูกจ้างหรือการรับเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงเข้าทำงาน หรือการห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ทำงานตามประเภทของงานและสถานที่ที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๙๕

ในกรณีที่นายจ้างฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๙/๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ เป็นเหตุให้ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ หรือถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๘/๑ และมาตรา ๑๔๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๔๘/๑ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างเด็กอายุต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นลูกจ้างหรือการรับเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงเข้าทำงาน ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงแปดแสนบาทต่อลูกจ้างหนึ่งคน หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๔๘/๒ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๕๐ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานตามประเภทของงานและสถานที่ที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงแปดแสนบาทต่อลูกจ้างหนึ่งคน หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ หรือถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่แปดแสนบาทถึงสองล้านบาทต่อลูกจ้างหนึ่งคน หรือจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอัตราโทษในความผิดเกี่ยวกับการใช้แรงงานเด็ก ดังนั้น เพื่อให้การป้องกัน ยับยั้ง และขจัดปัญหา การค้ามนุษย์ด้านแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดอัตราโทษสำหรับความผิดดังกล่าวให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖)
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๗ ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้คณะกรรมการค่าจ้างศึกษา
และพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่นโดยคำนึงถึง
ดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้าและบริการ
ความสามารถของธุรกิจ ผลิตภาพแรงงาน ผลิตภัณท์มวลรวมของประเทศ และสภาพทางเศรษฐกิจ
และสังคม

การพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจะกำหนดให้ใช้เฉพาะกิจการ งานหรือสาขาอาชีพ
ประเภทใด เพียงใด ในท้องถิ่นใดก็ได้

เพื่อเป็นการส่งเสริมการจ้างงานและการคุ้มครองแรงงานสำหรับลูกจ้างบางกลุ่มหรือบางประเภท คณะกรรมการค่าจ้างอาจพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่แตกต่างจากที่พิจารณากำหนดในวรรคสอง เพื่อใช้สำหรับลูกจ้างกลุ่มนั้นหรือประเภทนั้นในกิจการ งานหรือสาขาอาชีพประเภทใด เพียงใด ในท้องถิ่นใดก็ได้ ทั้งนี้ ค่าจ้างดังกล่าวต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนด ตามวรรคสอง

ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ให้คณะกรรมการค่าจ้างศึกษา และพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในแต่ละอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย เพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๐๘ ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป จัดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเป็นภาษาไทย และข้อบังคับนั้นอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) วันทำงาน เวลาทำงานปกติ และเวลาพัก
- (๒) วันหยุดและหลักเกณฑ์การหยุด
- (๓) หลักเกณฑ์การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด
- (๔) วันและสถานที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุด
- (๕) วันลาและหลักเกณฑ์การลา
- (๖) วินัยและโทษทางวินัย
- (๗) การร้องทุกข์
- (๘) การเลิกจ้าง ค่าชดเชย และค่าชดเชยพิเศษ

ให้นายจ้างประกาศใช้ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างมีลูกจ้างรวมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป และให้นายจ้างจัดเก็บสำเนาข้อบังคับนั้นไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการ หรือสำนักงานของนายจ้างตลอดเวลา

ให้นายจ้างเผยแพร่และเปิดเผยข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานโดยเปิดเผย ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง หรือเพิ่มเติมโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยก็ได้ เพื่อให้ลูกจ้างได้ทราบและเข้าถึงได้โดยสะดวก”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๑๐ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานที่นายจ้างประกาศใช้ตามมาตรา ๑๐๘ ให้นายจ้างประกาศข้อบังคับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น และให้นำมาตรา ๑๐๘ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

“มาตรา ๑๑๘/๑ การเกษียณอายุตามที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันหรือตามที่นายจ้างกำหนดไว้ให้ถือว่าเป็นการเลิกจ้างตามมาตรา ๑๑๘ วรรคสอง

ในกรณีที่มิได้มีการตกลงหรือกำหนดการเกษียณอายุไว้ หรือมีการตกลงหรือกำหนดการเกษียณอายุไว้เกินกว่าหกสิบปี ให้ลูกจ้างที่มีอายุครบหกสิบปีขึ้นไปมีสิทธิแสดงเจตนาเกษียณอายุได้ โดยให้แสดงเจตนาต่อนายจ้างและให้มีผลเมื่อครบสามสิบวันนับแต่วันแสดงเจตนา และให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างที่เกษียณอายุนั้น ตามมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๑) มาตรา ๑๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๙/๑ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๖ มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๑๘/๑ วรรคสอง”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับลูกจ้างบางกลุ่มหรือบางประเภท เช่น นักเรียน นักศึกษา คนพิการ และผู้สูงอายุ เพื่อให้มีการส่งเสริมการจ้างงานและคุ้มครองแรงงานสำหรับลูกจ้างบางกลุ่มหรือบางประเภทดังกล่าว ซึ่งอาจมีลักษณะการทำงานที่แตกต่างจากลูกจ้างทั่วไป ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเพื่อลดภาระของนายจ้างในการส่งสำเนาข้อบังคับดังกล่าว ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานให้สอดคล้องกันและเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเกษียณอายุและการจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างกรณีเกษียณอายุเพื่อคุ้มครองลูกจ้างกรณีเกษียณอายุ และเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งเพิ่มบทกำหนดโทษกรณีนายจ้างไม่จ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างกรณีเกษียณอายุ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในประเทศไทยได้ประกาศใช้มาแล้วจำนวนทั้งสิ้น ๖ ฉบับ ฉบับแรก ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยเหตุผลที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการประกอบกับข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

จากนั้นได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานต่อมาอีก ๕ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยแต่ละฉบับมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๘ ก วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันประกอบกับข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวอยู่ในรูปของประกาศกระทรวง อันมีฐานะเป็นกฎหมายลำดับรอง จึงมีปัญหาในเรื่องการยอมรับ ดังนั้น เพื่อให้การใช้แรงงานเป็นไปอย่างเป็นธรรม และเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงบทบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้แรงงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น การให้อำนาจแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อให้ความคุ้มครองแก่การใช้แรงงานบางประเภทเป็นพิเศษกว่าการใช้แรงงานทั่วไป การห้ามมิให้นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงเพราะเหตุมีครรภ์ การให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กมีสิทธิลาเพื่อศึกษาอบรม การให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ของลูกจ้างในกรณีที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการ การกำหนดเงื่อนไขในการนำหนังสือบางประเภทมาหักจากค่าตอบแทนการทำงานของลูกจ้าง การจัดตั้งกองทุนเพื่อสงเคราะห์ลูกจ้างหรือบุคคลซึ่งลูกจ้างระบุให้ได้รับประโยชน์หรือในกรณีที่มิได้ระบุให้ทายาทได้รับประโยชน์จากกองทุนเพื่อสงเคราะห์ลูกจ้างของลูกจ้างที่ถึงแก่ความตาย ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๑๔ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งหมด ๑๖๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓

๒. พระราชบัญญัตินี้มีให้บังคับแก่ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น รวมทั้งรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

๓. กำหนดคำนิยามศัพท์ จำนวน ๒๔ คำ ตามมาตรา ๕ ได้แก่คำว่า นายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ว่าจ้าง ผู้รับเหมาขั้นต้น ผู้รับเหมาช่วง สัญญาจ้าง วันทำงาน วันหยุด วันลา ค่าจ้าง ค่าจ้างในวันทำงาน อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐาน การทำงานล่วงเวลา ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ เงินสะสม เงินสมทบ พนักงานตรวจแรงงาน อธิบดี และรัฐมนตรี

๔. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานตรวจแรงงาน และออกกฎกระทรวงเพื่อคุ้มครองแรงงาน

หมวดทั่วไป (มาตรา ๗ - มาตรา ๒๒)

๕. กำหนดให้นายจ้างปฏิบัติเกี่ยวกับเงินประกัน ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชย และค่าชดเชยพิเศษสำหรับในกรณีที่นายจ้างผิดนัด เช่น ให้นายจ้างเสียดอกเบี้ยให้แก่ลูกจ้างในระหว่างผิดนัดร้อยละสิบห้าต่อปี

๖. กำหนดห้ามมิให้นายจ้างเรียกหรือรับเงินประกันการทำงานหรือเงินประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง ทั้งนี้ เว้นแต่ลักษณะหรือสภาพของงานที่ลูกจ้างต้องรับผิดชอบ ซึ่งให้เรียกหรือรับเงินประกันจากลูกจ้างได้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๗. กำหนดให้นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างให้ถูกต้องตามสิทธิและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หมวด ๒ การใช้แรงงานทั่วไป (มาตรา ๒๓ - มาตรา ๓๗)

๘. กำหนดให้นายจ้างประกาศกำหนดเวลาทำงานปกติให้ลูกจ้างทราบ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดวันพักผ่อน

๙. กำหนดให้ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง มีสิทธิลาทำหมัน มีสิทธิลาเพื่อกิจธุระ มีสิทธิลาเพื่อรับราชการทหาร อีกทั้งให้ลูกจ้างมีสิทธิลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑๐. กำหนดห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานยก แบก หาม โยก ลาก หรือเข็นของหนักเกินอัตราน้ำหนักตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓ การใช้แรงงานหญิง (มาตรา ๓๘ - มาตรา ๔๓)

๑๑. กำหนดห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างหญิงทำงานลักษณะเกี่ยวกับ เช่น ทำได้ดิน ทำไถ่น้ำ ทำงานที่นักร้างสูงตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป ทำงานเกี่ยวกับวัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ

๑๒. กำหนดห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างหญิงซึ่งมีครรภ์ทำงานในระหว่าง ๒๒.๐๐ - ๐๖.๐๐ นาฬิกา ทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันหยุด และทำงานลักษณะเกี่ยวกับเครื่องจักรกลที่มีความสั่นสะเทือน ขับเคลื่อนยานพาหนะ หรืองานยก แบก หาม โยก ลาก หรือเข็นของหนักเกิน ๕ กิโลกรัม หรืองานที่ทำในเรือ

๑๓. กำหนดให้ลูกจ้างหญิงมีครรภ์มีสิทธิลาคลอดบุตรครรภ์หนึ่งไม่เกิน ๙๐ วัน

๑๔. กำหนดห้ามมิให้นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงเพราะเหตุมีครรภ์

หมวด ๔ การใช้แรงงานเด็ก (มาตรา ๔๔ – มาตรา ๕๙)

๑๕. กำหนดห้ามมิให้นายจ้างจ้างเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เป็นลูกจ้าง

๑๖. กำหนดมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ทำงานระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ – ๐๖.๐๐ นาฬิกา รวมทั้งทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันหยุด และทำงานในลักษณะเสี่ยงภัย

๑๗. กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กมีสิทธิลาเพื่อศึกษาอบรม

หมวด ๕ ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด (มาตรา ๕๓ – มาตรา ๗๗)

๑๘. กำหนดให้นายจ้างกำหนดค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างชายและหญิงเท่าเทียมกันสำหรับงานที่มีลักษณะและคุณภาพอย่างเดียวกันและปริมาณเท่ากัน

๑๙. กำหนดให้ลูกจ้างจ่ายค่าจ้างเพิ่มขึ้นจากค่าจ้างในวันปกติสำหรับในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดในอัตราตามสิทธิของลูกจ้างและตามพระราชบัญญัติที่กำหนด

๒๐. ห้ามมิให้นายจ้างหักค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด เว้นแต่เป็นการหักเพื่อเงื่อนไขตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดตามมาตรา ๗๖ เช่น ชำระภาษีเงินได้ ชำระค่าบำรุงสหภาพแรงงาน ชำระหนี้สหกรณ์ เป็นต้น

หมวด ๖ คณะกรรมการค่าจ้าง (มาตรา ๗๘ – มาตรา ๙๑)

๒๑. กำหนดให้มีคณะกรรมการค่าจ้างและสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้างในกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ซึ่งคณะกรรมการค่าจ้างมีองค์ประกอบของคณะกรรมการและอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี

หมวด ๗ สวัสดิการ (มาตรา ๙๒ – มาตรา ๙๙)

๒๒. กำหนดให้มีคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน มีองค์ประกอบของคณะกรรมการและอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๘ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (มาตรา ๑๐๐ – มาตรา ๑๐๗)

๒๓. กำหนดให้มีคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งมีองค์ประกอบของคณะกรรมการและอำนาจหน้าที่ของกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

๒๔. กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานให้นายจ้างดำเนินการในการบริหารและจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อคุ้มครองลูกจ้าง

๒๕. กำหนดให้พนักงานตรวจแรงงานมีอำนาจสั่งตามมาตรา ๑๐๔ และมาตรา ๑๐๕ ในกรณีที่นายจ้างฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ ได้ภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการนั้นให้เป็นที่สุด

๒๖. กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสุขภาพของลูกจ้างและส่งผลการตรวจดังกล่าว แก่พนักงานตรวจแรงงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๙ การควบคุม (มาตรา ๑๐๘ – มาตรา ๑๑๕)

๒๗. กำหนดให้มีการควบคุมการทำงาน เช่น กำหนดให้มีข้อบังคับการทำงาน และจัดทำทะเบียนลูกจ้าง

หมวด ๑๐ การพักงาน (มาตรา ๑๑๖ – มาตรา ๑๑๗)

๒๘. กำหนดให้นายจ้างสั่งพักงานลูกจ้างในระหว่างที่สอบสวนลูกจ้างซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด เว้นแต่จะมีข้อบังคับหรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างให้อำนาจไว้ ทั้งนี้ นายจ้างจะต้องมีคำสั่งพักงานเป็นหนังสือระบุความผิดและกำหนดระยะเวลาแจ้งให้ลูกจ้างทราบก่อนการพักงาน

หมวด ๑๑ ค่าชดเชย (มาตรา ๑๑๘ – มาตรา ๑๒๒)

๒๙. กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้ลูกจ้างในกรณีนายจ้างเลิกจ้าง

หมวด ๑๒ การยื่นคำร้องและการพิจารณาคำร้อง (มาตรา ๑๒๓ – มาตรา ๑๒๕)

๓๐. กำหนดให้ลูกจ้างหรือทายาทมีสิทธิยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานท้องที่ในกรณีไม่มีสิทธิตามกฎหมาย

หมวด ๑๓ กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง (มาตรา ๑๒๖ – มาตรา ๑๓๘)

๓๑. กำหนดให้มีกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างเพื่อเป็นทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างออกจากงานหรือตาย

หมวด ๑๔ พนักงานตรวจแรงงาน (มาตรา ๑๓๙ – มาตรา ๑๔๒)

๓๒. กำหนดให้มีพนักงานตรวจแรงงานเพื่อเข้าไปตรวจสอบสภาพการทำงานของลูกจ้างในสถานที่ประกอบการ

หมวด ๑๕ การส่งหนังสือ (มาตรา ๑๔๓)

๓๓. กำหนดการส่งคำสั่งหรือหนังสือของอธิบดีหรือพนักงานตรวจแรงงาน ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือพนักงานตรวจแรงงานจะนำไปส่งเองหรือให้เจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานของนายจ้าง

หมวด ๑๖ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๑๔๔ – มาตรา ๑๔๙)

๓๔. กำหนดโทษทางอาญาสำหรับกรณีนายจ้างฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล (มาตรา ๑๖๐ – มาตรา ๑๖๖)

๓๕. ให้ความคุ้มครองลูกจ้างซึ่งเป็นเด็ก ซึ่งนายจ้างรับเข้าทำงานตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมถึงเพื่อให้คณะกรรมการนายจ้าง คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่องจนกว่าจะครบวาระดำรงตำแหน่ง

๓๖. ให้ความคุ้มครองต่อคำร้องที่ยังไม่ถึงที่สุดหรือคดีที่ยังอยู่ในระหว่างพิจารณา นอกจากนี้ยังคุ้มครองสิทธิของลูกจ้างให้ได้รับค่าจ้างหรือเงินอื่นจากนายจ้างตามประกาศของคณะปฏิวัติฯ โดยให้คงได้รับต่อไป

๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและไม่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการเพื่อให้ความคุ้มครองลูกจ้างสมควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดห้ามนายจ้างเรียกรับหรือรับหลักประกันการทำงานหรือความเสียหายในการทำงาน กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้สัญญาจ้างข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ระเบียบ หรือคำสั่งของนายจ้าง มีผลใช้บังคับเพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี กำหนดให้นายจ้างและลูกจ้างตกลงนำเวลาทำงานปกติส่วนที่ไม่ครบแปดชั่วโมงไปรวมกับเวลาทำงานปกติในวันอื่นได้ซึ่งต้องไม่เกินวันละเก้าชั่วโมง กำหนดให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานมีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินค่าชดเชยพิเศษหรือค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าในกรณีที่มีการย้ายสถานประกอบการกิจการ และกำหนดให้นายจ้างยื่นแบบแสดงสภาพการจ้างและสภาพการทำงาน รวมทั้ง

เพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ เพื่อให้การคุ้มครองลูกจ้างมีประสิทธิภาพ และให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกบทนิยามศัพท์คำว่า “นายจ้าง” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

- “นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง และในกรณีนายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

๒. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๔)

- ปรับปรุงแก้ไขกรณีนายจ้างไม่คืนหลักประกันที่เป็นเงินแก่ลูกจ้างภายในเวลาที่กำหนดให้นายจ้างเสียดอกเบี้ย

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕)

- กำหนดห้ามนายจ้างเรียกหรือรับหลักประกันการทำงานหรือความเสียหายในการทำงานไม่ว่าจะเป็นเงิน ทรัพย์สินหรือค้ำประกันด้วยบุคคลจากลูกจ้าง

- กำหนดหนี้ที่เกิดจากเงินที่นายจ้างต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ หรือต้องชดเชยให้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างหรือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานแล้วแต่กรณี มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้าง

๔. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๖)

- กำหนดกรณีให้ถือว่าผู้ประกอบการเป็นนายจ้าง

๕. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๗)

- กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้สัญญาจ้าง ขอบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ระเบียบหรือคำสั่งของนายจ้าง มีผลใช้บังคับเพียงเท่าที่เป็นธรรม และพอสมควรแก่กรณี

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความเป็นพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๘)

- กำหนดห้ามนายจ้าง หัวหน้างาน ผู้ควบคุมงานหรือผู้ตรวจงานกระทำการล่วงเกินคุณความหรือก่อความเดือดร้อนรำคาญทางเพศต่อลูกจ้าง

- กำหนดการสิ้นสุดของสัญญาจ้าง กล่าวคือ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้างโดยมิต้องบอกกล่าว และในกรณีที่สัญญาไม่ได้กำหนดระยะเวลาให้บอกกล่าวล่วงหน้า

- กำหนดให้นายจ้างตอบแจ้งการดำเนินการต่ออธิบดี ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๙)

- กำหนดให้นายจ้างและลูกจ้างตกลงนำเวลาทำงานปกติส่วนที่ไม่ครบแปดชั่วโมงไปรวมกับเวลาทำงานปกติในวันอื่นได้ซึ่งต้องไม่เกินวันละเก้าชั่วโมง

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๐)

- กำหนดให้นายจ้างให้ลูกจ้างหญิงทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้และกำหนดให้นายจ้างให้ลูกจ้างหญิงซึ่งมีครรภ์ทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

๙. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ (มาตรา ๑๑)

- กำหนดในกรณีที่ลูกจ้างหญิงมีครรภ์ทำงานในตำแหน่งผู้บริหาร งานวิชาการ งานธุรการ หรืองานเกี่ยวกับการเงินบัญชี นายจ้างอาจให้ทำงานได้เท่าที่ไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพโดยได้รับความยินยอมจากลูกจ้างก่อนเป็นคราว ๆ ไป

๑๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๒)

- กำหนดให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานในสถานที่โรงฆ่าสัตว์ สถานที่เล่นการพนัน สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ และสถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กำหนดให้นายจ้างเรียกหรือรับหลักประกันเพื่อการใด ๆ จากฝ่ายลูกจ้างซึ่งเป็นเด็ก และให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างของลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กให้แก่บุคคลอื่น

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๓)

- กำหนดกรณีที่ลูกจ้างไม่มีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลา และค่าล่วงเวลาในวันหยุด และกำหนดกรณีที่ให้ทำงานซึ่งลูกจ้างมีสิทธิรับค่าตอบแทนเป็นเงินเท่ากับอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ

๑๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๔)

- กำหนดกรณีนายจ้างเลิกจ้างโดยมิใช่กรณีตามมาตรา ๑๑๙ ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างสำหรับวันหยุดพักผ่อนในปีที่เลิกจ้างตามส่วนของวันหยุดพักผ่อนประจำปีซึ่งลูกจ้างพึงมีสิทธิได้รับ

- กำหนดกรณีที่ลูกจ้างเป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญาหรือนายจ้างเลิกจ้าง ไม่ว่าจะการเลิกจ้างนั้นเป็นกรณีตามมาตรา ๑๑๙ หรือไม่ก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างสำหรับวันหยุดพักผ่อนประจำปีสะสมที่ลูกจ้างพึงมีสิทธิได้รับ

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๕)

- กำหนดให้นายจ้างจ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าของค่าจ้างในวันทำงานที่ลูกจ้างได้รับก่อนนายจ้างหยุดทำการตลอดระยะเวลาที่นายจ้างไม่ได้ให้ลูกจ้างทำงานสำหรับกรณีที่นายจ้างมีความจำเป็นไม่สามารถประกอบกิจการโดยปกติ

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๓ และมาตรา ๙๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๖)

- กำหนดให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานมีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินค่าชดเชยพิเศษหรือค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าในกรณีที่มีการย้ายสถานประกอบการกิจการ

๑๕. ให้เพิ่มความในมาตรา ๑๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ (มาตรา ๑๗)

- กำหนดให้นายจ้างยื่นแบบแสดงสภาพการจ้างและสภาพการทำงานต่ออธิบดีภายในเดือนมกราคมของทุกปี

๑๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๙ และมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๘)

- กำหนดให้นายจ้างไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างซึ่งเลิกจ้างในกรณีหนึ่งกรณีใดตามมาตรา ๑๑๙ เช่น ทุจริตต่อหน้าที่ จงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย ฯลฯ ซึ่งการเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชยนี้ ถ้านายจ้างไม่ระบุข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุเลิกจ้างไว้ในหนังสือนายจ้างจะยกเหตุขึ้นอ้างในภายหลังไม่ได้

- กำหนดในกรณีนายจ้างจะย้ายสถานประกอบกิจการต้องแจ้งให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และในกรณีที่นายจ้างไม่แจ้งให้ลูกจ้างทราบให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยพิเศษ

๑๗. ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๒๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๙)

- กำหนดให้พนักงานตรวจแรงงานมีคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินตามหน้าที่ที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือทายาทโดยธรรมของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตาย

๑๘. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ (มาตรา ๒๐)

- ในกรณีที่นายจ้างปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานภายในเวลาที่กำหนดหรือได้ปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลแล้ว ให้การดำเนินคดีอาญาต่อนายจ้างเป็นอันระงับไป

๑๙. ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๑)

- กำหนดให้ศาลมีอำนาจจ่ายเงินที่นายจ้างวางไว้ต่อศาลให้แก่ลูกจ้างหรือทายาทโดยธรรมเมื่อคดีถึงที่สุด และนายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินจำนวนใดให้แก่ลูกจ้างหรือทายาทโดยธรรมของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตาย

๒๐. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๒)

- กำหนดให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเมื่อได้จ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างให้มีสิทธิไล่เบี้ยคืนจากผู้ซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายต้องจ่ายเงิสดังกล่าวให้แก่ลูกจ้างนั้นพร้อมดอกเบี้ย

๒๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๓)

- กำหนดให้คำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานให้อุทธรณ์ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในระยะเวลาที่กำหนดในคำสั่ง คำวินิจฉัยของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายดังกล่าวให้เป็นที่สุด

๒๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๔)

๒๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

- กำหนดโทษในกรณีผู้ประกอบการใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑/๑ เกี่ยวกับกรณีให้ถือว่าผู้ประกอบการเป็นนายจ้าง

๒๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๖)

- กำหนดโทษทางอาญาในกรณีผู้ใดไม่อำนวยความสะดวก ไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตลอดจนขัดขวางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ พนักงานตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

๒๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๕๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ (มาตรา ๒๗)

- กำหนดโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาทสำหรับนายจ้างผู้ใดไม่ยื่นหรือไม่แจ้งแบบแสดงศักยภาพการจ้างและสภาพการทำงาน

๓. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๑๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากบทบัญญัติในหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง โดยเพิ่มอำนาจในการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือและอำนาจในการแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการค่าจ้าง กำหนดให้คณะกรรมการค่าจ้างเสนออัตราค่าจ้างที่กำหนดต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา รวมทั้งกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้างมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาระบบค่าจ้างและรายได้ของประเทศเสนอต่อคณะกรรมการค่าจ้าง และติดตามประเมินผลแผนพัฒนาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้การกำหนดอัตราค่าจ้างของคณะกรรมการค่าจ้างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมต่อลูกจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อัตราค่าจ้างขั้นต่ำพื้นฐาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ คือ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือหมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้นในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือ (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๕)

- แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง โดยเพิ่มอำนาจในการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๗)

- กำหนดให้คณะกรรมการค่าจ้างมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการค่าจ้างมอบหมายได้

๖. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๘๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

- กำหนดให้คณะกรรมการค่าจ้าง มีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการค่าจ้าง

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๙)

- กำหนดให้คณะกรรมการค่าจ้างเสนออัตราค่าจ้างที่กำหนดต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา

- กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้างมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาระบบค่าจ้างและรายได้ของประเทศเสนอต่อคณะกรรมการค่าจ้างและติดตามประเมินผลแผนพัฒนาดังกล่าวเพื่อให้การกำหนดอัตราค่าจ้างของคณะกรรมการค่าจ้างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมแก่ลูกจ้าง

๔. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๔ ก วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อกำหนดการดำเนินการควบคุม กำกับ ดูแล และบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานไว้เป็นการเฉพาะ ประกอบกับเพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีเอกภาพ สมควรยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกหมวด ๘ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน มาตรา ๑๐๐ ถึงมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๔)

- นายจ้างผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๙/๑ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๖ มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๙๕ มาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง ไม่จ่ายค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าหรือค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ หรือมาตรา ๑๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๕)

- นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๗ มาตรา ๙๙ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๗ หรือไม่บอกกล่าวล่วงหน้า ตามมาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๓๙ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๖)

- นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๕. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๗)

- ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานที่สั่งตามมาตรา ๑๒๐ หรือคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานที่สั่งตามมาตรา ๑๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๖. ให้ยกเลิกมาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๑๕๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ (มาตรา ๘)

๕. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ หน้า ๕๒

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอัตราโทษในความผิดเกี่ยวกับการใช้แรงงานเด็ก ดังนั้น เพื่อให้การป้องกัน ยับยั้ง และขจัดปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดอัตราโทษสำหรับความผิดดังกล่าวให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๓)

- นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๙/๑ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑

มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๖ มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ หรือมาตรา ๑๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการไม่จ่ายค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าหรือค่าชดเชยพิเศษ รวมทั้ง กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานในกรณีต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการจ้างเด็กอายุต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นลูกจ้างหรือการรับเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงเข้าทำงาน หรือการห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ทำงานตามประเภทของงานและสถานที่ที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๙๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่นายจ้างฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๙/๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ เป็นเหตุให้ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ หรือถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๔)

- นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔๘/๑ และมาตรา ๑๔๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ (มาตรา ๕)

- นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างเด็กอายุต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นลูกจ้างหรือการรับเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงเข้าทำงาน ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงแปดแสนบาทต่อลูกจ้างหนึ่งคน หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ และถ้านายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๕๐ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานตามประเภทของงานและสถานที่ที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงแปดแสนบาทต่อลูกจ้างหนึ่งคน หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ หรือถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่แปดแสนบาทถึงสองล้านบาทต่อลูกจ้างหนึ่งคน หรือจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

๖. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๘๘ ก วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ หน้า ๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับลูกจ้างบางกลุ่มหรือบางประเภท เช่น นักเรียน นักศึกษา คนพิการ และผู้สูงอายุ เพื่อให้มีการส่งเสริมการจ้างงานและคุ้มครองแรงงานสำหรับลูกจ้างบางกลุ่มหรือบางประเภทดังกล่าว ซึ่งอาจมีลักษณะการทำงานที่แตกต่างจากลูกจ้างทั่วไป ปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานเพื่อลดภาระของนายจ้างในการส่งสำเนาข้อบังคับดังกล่าว ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานให้สอดคล้องกันและเหมาะสมยิ่งขึ้นและเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเกษียณอายุและการจ่ายค่าชดเชย

ให้แก่ลูกจ้างกรณีเกษียณอายุเพื่อคุ้มครองลูกจ้างกรณีเกษียณอายุและเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งเพิ่มบทกำหนดโทษกรณีนายจ้างไม่จ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างกรณีเกษียณอายุจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๗ วรรคสอง โดยกำหนดให้คณะกรรมการค่าจ้าง อาจพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่แตกต่างจากที่พิจารณากำหนดในวรรคสอง เพื่อใช้สำหรับลูกจ้างกลุ่มนั้นหรือประเภทนั้น ในกิจการงานหรือสาขาอาชีพประเภทใด เพียงใด ในท้องถิ่นใดก็ได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการจ้างงานและการคุ้มครองแรงงานสำหรับลูกจ้างบางกลุ่มหรือบางประเภท ซึ่งอาจมีลักษณะการทำงานที่แตกต่างจากลูกจ้างทั่วไป (มาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๘ วรรคสอง โดยตัดกรณีการส่งสำเนาข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานให้แก่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ออก เพื่อลดภาระของนายจ้างในการส่งสำเนาข้อบังคับดังกล่าว และตัดมาตรา ๑๐๘ วรรคสาม ออก เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๑๐๘ วรรคสอง อันจะช่วยลดระยะเวลาในกระบวนการเริ่มต้นธุรกิจให้มีความสะดวก รวดเร็ว และเป็นกลไกหนึ่งที่จะดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น (มาตรา ๔)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๐ โดยตัดระยะเวลาประกาศภายในเจ็ดวันออก และแก้ไขให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๘ (มาตรา ๕)

๔. เพิ่มเติมมาตรา ๑๑๘/๑ โดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเกษียณอายุและการจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างกรณีเกษียณอายุ เพื่อคุ้มครองและสร้างความมั่นคงให้แก่ลูกจ้าง หลังเกษียณอายุและเกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย และในกรณีที่ไม่มีข้อตกลงกัน หรือมีการตกลงหรือกำหนดการเกษียณอายุไว้เกินกว่าหกสิบปีให้ลูกจ้างที่มีอายุครบหกสิบปีขึ้นไป มีสิทธิแสดงเจตนาเกษียณอายุได้โดยให้แสดงเจตนาต่อนายจ้าง และให้มีผลเมื่อครบสามสิบวันนับแต่วันแสดงเจตนา เพื่อให้สิทธิแก่ลูกจ้างที่จะขอเกษียณอายุเมื่อมีอายุครบหกสิบปีขึ้นไป และเพื่อให้ นายจ้างทราบล่วงหน้า (มาตรา ๖)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔ (๑) โดยเพิ่มบทกำหนดโทษกรณีนายจ้างไม่จ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างซึ่งเลิกจ้างเพราะเหตุเกษียณอายุตามมาตรา ๑๑๘/๑ (มาตรา ๗)

วรรณวนิช สว่างแจ้ง / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ตั้งเป็นจำนวน รวมทั้งสิ้น ๒,๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนักงานงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๙๗,๘๒๓,๕๒๕,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน

และต้อนรับประมุขต่างประเทศ

๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าใช้จ่ายตามโครงการ

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ค่าใช้จ่ายชดใช้เงินทดรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน	๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) เงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๕) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน หรือจำเป็น	๙๑,๔๒๓,๕๒๕,๕๐๐	บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบุคลากรภาครัฐ ให้ตั้งเป็นงบประมาณ
รายจ่ายงบกลางและงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน
๑,๐๒๑,๔๘๘,๒๐๒,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. งบกลาง	รวม	๒๕๔,๗๕๙,๗๒๓,๑๐๐	บาท คือ
(๑) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ		๑๙๑,๒๒๒,๗๒๓,๑๐๐	บาท
(๒) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ		๕,๒๕๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) เงินเลื่อนเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ		๙,๙๓๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ		๔๗,๖๒๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๕) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ		๗๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๒. สำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๖,๗๐๖,๙๓๔,๖๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี		๒๖๘,๖๓๙,๒๐๐	บาท
(๒) กรมประชาสัมพันธ์		๙๔๘,๗๘๙,๕๐๐	บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค		๗๖,๙๑๒,๘๐๐	บาท
(๔) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี		๓๓๙,๔๙๓,๔๐๐	บาท
(๕) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี		๑๔๐,๘๒๔,๒๐๐	บาท
(๖) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ		๔๖๙,๗๒๐,๙๐๐	บาท
(๗) สำนักงานงบประมาณ		๔๔๗,๕๒๗,๓๐๐	บาท
(๘) สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ		๗๙,๒๑๗,๒๐๐	บาท

(๙)	สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา	๒๕๑,๐๒๑,๒๐๐	บาท
(๑๐)	สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน	๓๗๔,๖๔๓,๓๐๐	บาท
(๑๑)	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	๒๗๙,๑๕๐,๙๐๐	บาท
(๑๒)	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ	๑๑๐,๗๑๓,๒๐๐	บาท
(๑๓)	สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน	๒๙๒,๘๗๔,๘๐๐	บาท
(๑๔)	กองอำนวยการ รักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร	๙๓๖,๔๔๒,๑๐๐	บาท
(๑๕)	สำนักงานคณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ	๖๓,๑๖๖,๓๐๐	บาท
(๑๖)	ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์	๙๗๗,๖๔๕,๒๐๐	บาท
(๑๗)	สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	๕๐,๙๐๗,๓๐๐	บาท
(๑๘)	สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)	๑๒๖,๔๑๖,๔๐๐	บาท
(๑๙)	องค์การบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)	๑๑๗,๔๘๘,๒๐๐	บาท
(๒๐)	สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	๑๘๐,๖๕๕,๕๐๐	บาท
(๒๑)	สถาบันบริหารจัดการ ธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)	๒๓,๕๒๗,๙๐๐	บาท

(๒๒)	สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)		๕๐,๓๐๘,๐๐๐	บาท	
(๒๓)	สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน)		๑๐๐,๘๔๙,๘๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงกลาโหม				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๐๔,๓๓๕,๐๒๑,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม		๓,๙๑๘,๒๙๓,๒๐๐	บาท	
(๒)	กองบัญชาการกองทัพไทย		๗,๑๒๓,๗๐๑,๔๐๐	บาท	
(๓)	กองทัพบก		๕๙,๒๑๐,๑๑๐,๐๐๐	บาท	
(๔)	กองทัพอากาศ		๒๐,๓๔๕,๘๕๘,๒๐๐	บาท	
(๕)	กองทัพบก		๑๓,๔๙๔,๖๑๓,๖๐๐	บาท	
(๖)	สถาบันเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน)		๒๔๒,๔๔๕,๒๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงการคลัง	รวม	๑๒,๔๐๒,๗๘๔,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงการคลัง		๑๒๒,๗๒๗,๒๐๐	บาท	
(๒)	กรมธนารักษ์		๗๐๙,๔๐๑,๑๐๐	บาท	
(๓)	กรมบัญชีกลาง		๘๕๓,๙๐๔,๕๐๐	บาท	
(๔)	กรมศุลกากร		๑,๘๙๗,๒๖๒,๒๐๐	บาท	
(๕)	กรมสรรพสามิต		๑,๔๙๔,๒๒๖,๙๐๐	บาท	
(๖)	กรมสรรพากร		๗,๐๔๑,๔๐๗,๔๐๐	บาท	
(๗)	สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ		๖๐,๙๐๑,๓๐๐	บาท	
(๘)	สำนักงานบริหาร หนี้สาธารณะ		๖๘,๗๐๑,๑๐๐	บาท	
(๙)	สำนักงาน เศรษฐกิจการคลัง		๑๕๔,๒๕๒,๕๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓,๘๙๙,๐๗๑,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๓,๘๙๙,๐๗๑,๖๐๐	บาท	

๖.	กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา	รวม	๑,๓๘๗,๐๘๗,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา		๒๐๓,๙๗๙,๘๐๐	บาท	
(๒)	กรมพลศึกษา		๘๓,๓๔๓,๑๐๐	บาท	
(๓)	กรมการท่องเที่ยว		๕๘๖,๘๙๗,๘๐๐	บาท	
(๔)	สถาบันการพลศึกษา		๕๑๒,๘๖๗,๒๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒,๗๓๓,๖๑๘,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๘๐๓,๗๒๔,๖๐๐	บาท	
(๒)	กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๕๘๖,๖๑๓,๕๐๐	บาท	
(๓)	กรมกิจการผู้สูงอายุ		๑๐๕,๑๐๖,๘๐๐	บาท	
(๔)	กรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว		๑๙๖,๙๗๓,๙๐๐	บาท	
(๕)	กรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ		๗๘๔,๕๗๔,๖๐๐	บาท	
(๖)	กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ		๒๕๖,๖๒๔,๗๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๕,๘๐๗,๙๙๙,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์		๗๔๒,๖๐๑,๔๐๐	บาท	
(๒)	กรมการข้าว		๗๗๓,๓๘๑,๓๐๐	บาท	
(๓)	กรมชลประทาน		๖,๖๙๙,๑๖๐,๙๐๐	บาท	
(๔)	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๘๒๔,๔๑๒,๒๐๐	บาท	
(๕)	กรมประมง		๒,๒๐๔,๖๓๘,๘๐๐	บาท	
(๖)	กรมปศุสัตว์		๓,๔๕๑,๑๓๖,๑๐๐	บาท	

(๗)	กรมฝนหลวง และการบินเกษตร	๒๐๘,๒๘๐,๘๐๐	บาท	
(๘)	กรมพัฒนาที่ดิน	๑,๐๙๐,๘๐๔,๔๐๐	บาท	
(๙)	กรมวิชาการเกษตร	๒,๑๘๕,๐๑๑,๑๐๐	บาท	
(๑๐)	กรมส่งเสริมการเกษตร	๔,๑๓๑,๑๐๘,๑๐๐	บาท	
(๑๑)	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑,๘๓๑,๐๙๒,๔๐๐	บาท	
(๑๒)	กรมหม่อนไหม	๒๘๕,๕๙๘,๓๐๐	บาท	
(๑๓)	สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม	๘๒๑,๘๓๐,๓๐๐	บาท	
(๑๔)	สำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ	๘๕,๘๖๙,๑๐๐	บาท	
(๑๕)	สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร	๓๕๗,๖๔๒,๑๐๐	บาท	
(๑๖)	สถาบันวิจัยและพัฒนา พื้นที่สูง (องค์การมหาชน)	๗๘,๒๒๑,๘๐๐	บาท	
(๑๗)	สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตร เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)	๓๗,๒๑๐,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๙,๖๑๘,๐๖๐,๙๐๐	บาท คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงคมนาคม	๑๖๑,๒๐๑,๙๐๐	บาท	
(๒)	กรมเจ้าท่า	๗๐๖,๖๐๑,๐๐๐	บาท	
(๓)	กรมการขนส่งทางบก	๑,๘๘๙,๒๙๕,๓๐๐	บาท	
(๔)	กรมท่าอากาศยาน	๒๘๖,๙๓๗,๗๐๐	บาท	
(๕)	กรมทางหลวง	๕,๐๗๗,๗๐๗,๑๐๐	บาท	
(๖)	กรมทางหลวงชนบท	๑,๔๐๒,๑๓๙,๕๐๐	บาท	
(๗)	สำนักงานนโยบายและแผน การขนส่งและจราจร	๙๔,๑๗๘,๔๐๐	บาท	

๑๐. กระทรวงดิจิทัล					
เพื่อเศรษฐกิจและสังคม					
และหน่วยงานในกำกับ		รวม	๑,๕๒๑,๒๓๙,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงดิจิทัล				
	เพื่อเศรษฐกิจและสังคม		๑๗๒,๘๒๔,๔๐๐	บาท	
(๒)	กรมอุตุนิยมวิทยา		๓๘๔,๕๒๙,๔๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการ				
	ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ				
	และสังคมแห่งชาติ		๔๐,๗๓๐,๑๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานสถิติแห่งชาติ		๕๙๙,๔๔๖,๑๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานส่งเสริม				
	เศรษฐกิจดิจิทัล		๘๖,๒๑๗,๑๐๐	บาท	
(๖)	สำนักงานพัฒนา				
	ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์				
	(องค์การมหาชน)		๑๒๑,๒๕๐,๘๐๐	บาท	
(๗)	สำนักงานรัฐบาล				
	อิเล็กทรอนิกส์				
	(องค์การมหาชน)		๑๑๖,๒๔๑,๗๐๐	บาท	
๑๑. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
และสิ่งแวดล้อม					
และหน่วยงานในกำกับ		รวม	๑๑,๐๔๕,๑๐๔,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
	และสิ่งแวดล้อม		๙๐๗,๔๖๓,๔๐๐	บาท	
(๒)	กรมควบคุมมลพิษ		๑๖๔,๕๒๙,๒๐๐	บาท	
(๓)	กรมทรัพยากรทางทะเล				
	และชายฝั่ง		๔๒๘,๔๗๓,๙๐๐	บาท	
(๔)	กรมทรัพยากรธรณี		๒๑๗,๑๙๘,๔๐๐	บาท	
(๕)	กรมทรัพยากรน้ำ		๗๗๖,๖๔๐,๐๐๐	บาท	
(๖)	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล		๔๕๑,๗๖๖,๓๐๐	บาท	
(๗)	กรมป่าไม้		๒,๕๑๙,๔๗๒,๑๐๐	บาท	

(๘)	กรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม		๑๕๑,๗๐๗,๙๐๐	บาท	
(๙)	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๕,๑๘๙,๔๓๔,๓๐๐	บาท	
(๑๐)	สำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๑๕๒,๑๑๔,๒๐๐	บาท	
(๑๑)	สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจ จากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)		๓๘,๘๒๐,๕๐๐	บาท	
(๑๒)	องค์การบริหารจัดการ ก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)		๔๗,๔๘๔,๑๐๐	บาท	
๑๒.	กระทรวงพลังงาน				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๘๒๒,๑๒๑,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงพลังงาน		๒๓๕,๓๗๖,๑๐๐	บาท	
(๒)	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ		๘๒,๒๖๒,๕๐๐	บาท	
(๓)	กรมธุรกิจพลังงาน		๑๒๖,๖๓๘,๐๐๐	บาท	
(๔)	กรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน		๓๑๐,๑๘๕,๗๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานนโยบาย และแผนพลังงาน		๕๔,๙๔๘,๓๐๐	บาท	
(๖)	สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน)		๑๒,๗๑๐,๕๐๐	บาท	
๑๓.	กระทรวงพาณิชย์				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๖๓๗,๐๕๙,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๗๘๓,๗๓๖,๘๐๐	บาท	
(๒)	กรมการค้าต่างประเทศ		๒๓๒,๔๑๐,๑๐๐	บาท	
(๓)	กรมการค้าภายใน		๒๓๓,๔๘๗,๒๐๐	บาท	

(๔)	กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ		๙๘,๐๖๓,๐๐๐	บาท	
(๕)	กรมทรัพย์สินทางปัญญา		๑๕๒,๒๓๗,๒๐๐	บาท	
(๖)	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๒๑๑,๓๘๑,๗๐๐	บาท	
(๗)	กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ		๗๙๒,๒๐๔,๕๐๐	บาท	
(๘)	สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า		๔๓,๔๖๘,๕๐๐	บาท	
(๙)	ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)		๔๕,๐๙๗,๖๐๐	บาท	
(๑๐)	สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๔๔,๙๗๒,๘๐๐	บาท	
๑๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๔๒,๘๗๐,๐๐๓,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย		๑,๖๘๕,๙๖๗,๙๐๐	บาท	
(๒)	กรมการปกครอง		๓๐,๔๕๘,๖๕๔,๖๐๐	บาท	
(๓)	กรมการพัฒนาชุมชน		๒,๘๒๑,๔๔๑,๘๐๐	บาท	
(๔)	กรมที่ดิน		๓,๙๓๕,๔๑๑,๘๐๐	บาท	
(๕)	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๑,๔๖๒,๔๕๓,๐๐๐	บาท	
(๖)	กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑,๒๐๙,๒๘๗,๒๐๐	บาท	
(๗)	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑,๒๙๖,๗๘๗,๐๐๐	บาท	
๑๕.	กระทรวงยุติธรรม				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙,๐๑๗,๗๖๔,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม		๒๐๖,๗๘๑,๕๐๐	บาท	
(๒)	กรมคุมประพฤติ		๑,๐๕๗,๖๑๘,๔๐๐	บาท	
(๓)	กรมคุมครองสิทธิและเสรีภาพ		๙๖,๓๘๒,๕๐๐	บาท	
(๔)	กรมบังคับคดี		๘๐๔,๒๖๖,๕๐๐	บาท	

(๕)	กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน		๑,๑๔๔,๒๕๔,๒๐๐	บาท	
(๖)	กรมราชทัณฑ์		๔,๒๕๑,๔๘๐,๘๐๐	บาท	
(๗)	กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๗๘๒,๗๘๒,๑๐๐	บาท	
(๘)	สำนักงานกิจการยุติธรรม		๔๑,๗๓๓,๔๐๐	บาท	
(๙)	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		๙๘,๓๗๑,๙๐๐	บาท	
(๑๐)	สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด		๔๗๑,๘๒๒,๕๐๐	บาท	
(๑๑)	สถาบันอนุญาโตตุลาการ		๑๑,๘๙๗,๑๐๐	บาท	
(๑๒)	สถาบันเพื่อการยุติธรรม แห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)		๕๐,๓๗๔,๐๐๐	บาท	
๑๖.	กระทรวงแรงงาน และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓,๖๘๕,๘๙๖,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๕๓๗,๑๑๗,๖๐๐	บาท	
(๒)	กรมการจัดหางาน		๖๙๓,๑๖๙,๘๐๐	บาท	
(๓)	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๘๖๒,๒๖๐,๑๐๐	บาท	
(๔)	กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๖๘๑,๙๙๐,๘๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานประกันสังคม		๘๙๕,๒๔๐,๒๐๐	บาท	
(๖)	สถาบันส่งเสริม ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)		๑๖,๑๑๘,๒๐๐	บาท	
๑๗.	กระทรวงวัฒนธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๒๖๔,๖๘๔,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๘๕๐,๑๘๔,๓๐๐	บาท	
(๒)	กรมการศาสนา		๓๗,๒๒๑,๘๐๐	บาท	
(๓)	กรมศิลปากร		๕๙๖,๙๙๔,๖๐๐	บาท	
(๔)	กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๑๑๗,๙๙๔,๖๐๐	บาท	

(๕)	สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย		๒๕,๙๖๕,๔๐๐	บาท	
(๖)	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๕๕๒,๘๔๖,๕๐๐	บาท	
(๗)	ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)		๓๘,๓๒๘,๑๐๐	บาท	
(๘)	หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)		๒๗,๙๘๗,๘๐๐	บาท	
(๙)	ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)		๑๗,๑๖๑,๒๐๐	บาท	
๑๘.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๓๙๒,๘๖๔,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๑๑๒,๖๓๘,๖๐๐	บาท	
(๒)	กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๙๒,๒๒๙,๕๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ		๑๑๓,๘๕๖,๕๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑,๑๗๔,๒๕๕,๙๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ		๕๗,๘๒๐,๑๐๐	บาท	
(๖)	สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๑๑๓,๕๕๒,๙๐๐	บาท	
(๗)	สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยี อวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๑๖๐,๑๖๑,๕๐๐	บาท	
(๘)	สถาบันเทคโนโลยี นิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๖๓,๐๙๕,๒๐๐	บาท	
(๙)	สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)		๘๗,๒๒๒,๔๐๐	บาท	
(๑๐)	สถาบันวิจัย ดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๖๑,๘๓๐,๒๐๐	บาท	

(๑๑)	สถาบันสารสนเทศ ทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)		๘๕,๕๔๔,๙๐๐	บาท	
(๑๒)	สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๓๒,๒๐๙,๔๐๐	บาท	
(๑๓)	ศูนย์ความเป็นเลิศ ด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๓๘,๔๔๘,๒๐๐	บาท	
๑๙.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๑๑,๔๒๑,๔๐๖,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๖,๘๔๐,๘๔๐,๘๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา		๘๐,๗๗๐,๗๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๒๒๓,๑๕๐,๐๓๒,๗๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๙,๘๗๘,๑๐๘,๐๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา		๒๑๙,๐๑๕,๕๐๐	บาท	
(๖)	สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๒๔๐,๐๖๘,๑๐๐	บาท	
(๗)	มหาวิทยาลัยนเรศวร		๑,๖๒๒,๑๙๓,๓๐๐	บาท	
(๘)	มหาวิทยาลัย มหาสารคาม		๗๓๗,๓๘๑,๐๐๐	บาท	
(๙)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง		๙๒๖,๑๕๖,๗๐๐	บาท	
(๑๐)	มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช		๖๔๕,๗๘๖,๒๐๐	บาท	
(๑๑)	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๕๗๓,๐๘๖,๑๐๐	บาท	
(๑๒)	สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์		๓๔๙,๖๕๙,๕๐๐	บาท	
(๑๓)	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน		๙๐,๘๖๕,๓๐๐	บาท	

(๑๔)	มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์	๒๕๑,๐๓๖,๔๐๐	บาท
(๑๕)	มหาวิทยาลัยนครพนม	๓๒๓,๕๕๑,๕๐๐	บาท
(๑๖)	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	๒๐๖,๔๕๑,๗๐๐	บาท
(๑๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ กาญจนบุรี	๑๙๘,๘๓๖,๗๐๐	บาท
(๑๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร	๒๓๔,๕๓๓,๘๐๐	บาท
(๑๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทระเกษม	๓๓๙,๔๒๒,๓๐๐	บาท
(๒๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	๙๕,๕๖๗,๔๐๐	บาท
(๒๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	๓๔๖,๗๘๙,๘๐๐	บาท
(๒๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	๔๓๖,๔๐๔,๔๐๐	บาท
(๒๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	๒๔๕,๘๐๗,๗๐๐	บาท
(๒๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	๓๔๐,๒๒๐,๘๐๐	บาท
(๒๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	๓๑๐,๓๙๒,๙๐๐	บาท
(๒๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา	๓๗๕,๙๑๖,๕๐๐	บาท
(๒๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช	๒๘๙,๕๒๖,๒๐๐	บาท
(๒๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์	๓๙๑,๗๐๒,๒๐๐	บาท
(๒๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๓๘๔,๒๔๒,๖๐๐	บาท
(๓๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๒๒๔,๑๒๓,๗๐๐	บาท
(๓๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	๓๔๙,๐๔๘,๐๐๐	บาท
(๓๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	๒๔๗,๕๔๓,๓๐๐	บาท
(๓๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม	๒๙๙,๙๑๕,๘๐๐	บาท
(๓๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	๒๕๕,๘๖๐,๐๐๐	บาท

(๓๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	๓๑๗,๓๒๓,๑๐๐	บาท
(๓๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	๒๓๐,๗๐๘,๙๐๐	บาท
(๓๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๒๔๗,๒๗๙,๐๐๐	บาท
(๓๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม	๒๓๙,๘๔๔,๕๐๐	บาท
(๓๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๒๔๒,๑๐๔,๔๐๐	บาท
(๔๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์	๒๑๓,๑๖๔,๑๐๐	บาท
(๔๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	๘๙,๙๔๙,๓๐๐	บาท
(๔๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	๒๔๓,๐๒๙,๕๐๐	บาท
(๔๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	๒๔๙,๘๘๕,๒๐๐	บาท
(๔๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๓๐๓,๔๑๔,๔๐๐	บาท
(๔๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	๑๐๑,๒๐๑,๗๐๐	บาท
(๔๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	๓๐๖,๒๖๔,๓๐๐	บาท
(๔๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	๓๒๖,๔๗๕,๓๐๐	บาท
(๔๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	๔๕๕,๐๓๐,๙๐๐	บาท
(๔๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี	๓๒๕,๘๗๔,๙๐๐	บาท
(๕๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุรินทร์	๒๗๒,๓๘๗,๙๐๐	บาท
(๕๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง	๑๘๗,๘๓๓,๕๐๐	บาท
(๕๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรธานี	๓๘๓,๔๑๑,๑๐๐	บาท
(๕๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์	๒๖๗,๑๔๗,๙๐๐	บาท
(๕๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี	๓๕๐,๕๖๘,๔๐๐	บาท

(๕๕)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	๘๓๘,๐๓๐,๒๐๐	บาท
(๕๖)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	๔๒๓,๑๖๙,๖๐๐	บาท
(๕๗)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	๔๓๗,๓๙๖,๖๐๐	บาท
(๕๘)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	๕๔๗,๐๔๗,๖๐๐	บาท
(๕๙)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์	๔๙๘,๗๘๐,๔๐๐	บาท
(๖๐)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	๗๔๐,๔๗๒,๕๐๐	บาท
(๖๑)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	๕๗๙,๑๒๒,๓๐๐	บาท
(๖๒)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ	๕๐๐,๐๐๔,๘๐๐	บาท
(๖๓)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	๗๗๘,๒๘๘,๗๐๐	บาท
(๖๔)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี	๙๐๓,๓๒๓,๓๐๐	บาท
(๖๕)	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	๖๒๘,๘๙๗,๐๐๐	บาท
(๖๖)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	๑,๐๑๓,๗๒๐,๓๐๐	บาท
(๖๗)	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๘๓๙,๙๕๙,๒๐๐	บาท
(๖๘)	มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๕๖๔,๒๗๔,๕๐๐	บาท
(๖๙)	มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย	๓๐๕,๙๓๗,๒๐๐	บาท
(๗๐)	มหาวิทยาลัยมหิดล	๙,๓๘๔,๓๙๐,๖๐๐	บาท

(๗๑)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	๑,๔๕๘,๐๔๐,๙๐๐	บาท
(๗๒)	มหาวิทยาลัยบูรพา	๑,๑๒๗,๙๔๑,๕๐๐	บาท
(๗๓)	มหาวิทยาลัยทักษิณ	๖๙๘,๑๙๗,๙๐๐	บาท
(๗๔)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๔,๒๑๑,๑๒๘,๘๐๐	บาท
(๗๕)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๕,๐๓๓,๑๗๕,๘๐๐	บาท
(๗๖)	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	๑,๔๒๕,๕๕๙,๗๐๐	บาท
(๗๗)	มหาวิทยาลัยพะเยา	๗๗๗,๗๘๘,๔๐๐	บาท
(๗๘)	สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา	๓๓,๐๒๐,๘๐๐	บาท
(๗๙)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๓,๙๖๓,๕๑๙,๔๐๐	บาท
(๘๐)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๔,๒๕๕,๒๒๑,๕๐๐	บาท
(๘๑)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๓,๐๒๐,๐๔๓,๐๐๐	บาท
(๘๒)	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	๕๒๖,๑๖๖,๗๐๐	บาท
(๘๓)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	๒,๖๑๖,๓๕๖,๖๐๐	บาท
(๘๔)	มหาวิทยาลัยศิลปากร	๑,๑๔๗,๖๐๙,๔๐๐	บาท
(๘๕)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๓,๙๖๑,๗๔๗,๒๐๐	บาท
(๘๖)	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	๘๑๕,๕๒๒,๕๐๐	บาท
(๘๗)	สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๔๓,๘๐๓,๖๐๐	บาท
(๘๘)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	๑๐๒,๙๑๗,๒๐๐	บาท
(๘๙)	สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา	๑๐๙,๙๘๘,๕๐๐	บาท
(๙๐)	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	๑๑๗,๗๖๑,๕๐๐	บาท
(๙๑)	สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)	๑๔,๙๖๗,๕๐๐	บาท

(๙๒) สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๔,๓๓๗,๘๐๐	บาท	
๒๐. กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙๘,๙๔๓,๘๑๑,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๘๗,๔๘๒,๗๑๗,๗๐๐	บาท	
(๒) กรมการแพทย์		๔,๓๐๐,๓๔๖,๓๐๐	บาท	
(๓) กรมควบคุมโรค		๑,๙๐๑,๙๓๕,๘๐๐	บาท	
(๔) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก		๙๒,๐๖๓,๔๐๐	บาท	
(๕) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		๔๙๗,๐๘๙,๘๐๐	บาท	
(๖) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๔๑๔,๗๗๔,๓๐๐	บาท	
(๗) กรมสุขภาพจิต		๑,๙๕๓,๖๐๐,๘๐๐	บาท	
(๘) กรมอนามัย		๑,๒๕๔,๕๐๐,๖๐๐	บาท	
(๙) สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา		๓๐๓,๒๕๘,๔๐๐	บาท	
(๑๐) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข		๒๙,๘๕๑,๖๐๐	บาท	
(๑๑) สำนักงานหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติ		๕๘๑,๕๒๐,๙๐๐	บาท	
(๑๒) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน แห่งชาติ		๗๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๓) สถาบันรับรองคุณภาพ สถานพยาบาล (องค์การมหาชน)		๔๓,๕๗๙,๐๐๐	บาท	
(๑๔) สถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๓,๕๗๒,๕๐๐	บาท	
๒๑. กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑,๖๑๗,๙๖๘,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๕๐๑,๖๙๙,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๒๓๔,๖๘๒,๗๐๐	บาท	
(๓) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๓๔๙,๖๖๖,๗๐๐	บาท	

(๔)	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่		๒๒๗,๗๕๘,๓๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย		๖๑,๒๓๓,๖๐๐	บาท	
(๖)	สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๑๘๑,๐๔๐,๗๐๐	บาท	
(๗)	สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม		๖๑,๘๘๗,๙๐๐	บาท	
๒๒.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๗๗,๙๗๕,๘๕๓,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานพระพุทธศาสนา แห่งชาติ		๑,๖๒๗,๓๘๓,๖๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ		๗๔,๓๖๖,๓๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ		๑๒๒,๕๐๗,๐๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานราชบัณฑิตยสภา		๗๕,๖๓๓,๖๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๗๕,๖๕๔,๗๒๒,๖๐๐	บาท	
(๖)	สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน		๑๖๕,๔๑๒,๑๐๐	บาท	
(๗)	ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด ชายแดนภาคใต้		๕๗,๙๓๐,๑๐๐	บาท	
(๘)	สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ		๑๙๗,๘๙๗,๙๐๐	บาท	
๒๓.	หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๒,๖๕๐,๓๔๓,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา		๑,๒๕๐,๔๔๓,๗๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร		๑,๒๗๕,๗๘๐,๒๐๐	บาท	
(๓)	สถาบันพระปกเกล้า		๑๒๔,๑๑๙,๙๐๐	บาท	

๒๔. หน่วยงานของศาล	รวม	๑๖,๐๘๒,๘๖๖,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ		๑๖๑,๙๗๕,๖๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานศาลยุติธรรม		๑๓,๘๖๓,๑๗๖,๗๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานศาลปกครอง		๒,๐๕๗,๗๑๔,๖๐๐	บาท	
๒๕. หน่วยงานอิสระของรัฐ	รวม	๑๒,๑๘๕,๙๗๐,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง		๑,๗๓๒,๔๔๘,๙๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน		๑๘๘,๓๙๖,๓๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ		๑,๔๒๘,๓๔๘,๙๐๐	บาท	
(๔) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		๑,๘๑๘,๐๙๘,๖๐๐	บาท	
(๕) สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		๑๓๖,๐๓๔,๕๐๐	บาท	
(๖) สำนักงานอัยการสูงสุด		๖,๗๙๙,๔๙๘,๔๐๐	บาท	
(๗) สำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ		๕๒,๐๕๒,๖๐๐	บาท	
(๘) สำนักงานคณะกรรมการ ปฏิรูปกฎหมาย		๓๑,๐๙๒,๔๐๐	บาท	
๒๖. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒,๗๐๒,๙๔๑,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		๙๒๐,๐๗๔,๘๐๐	บาท	
(๒) การกีฬาแห่งประเทศไทย		๒๗๒,๘๑๑,๑๐๐	บาท	
(๓) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร		๑๕,๐๐๙,๖๐๐	บาท	
(๔) สถาบันการบินพลเรือน		๗๘,๐๑๒,๑๐๐	บาท	
(๕) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๒๗๔,๓๒๕,๒๐๐	บาท	
(๖) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน แห่งประเทศไทย		๓๓๘,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(๗) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้		๒๐,๓๙๒,๕๐๐	บาท	
(๘) องค์การสวนพฤกษศาสตร์		๕๕,๕๓๔,๔๐๐	บาท	
(๙) องค์การจัดการน้ำเสีย		๖๗,๕๖๒,๙๐๐	บาท	
(๑๐) องค์การสวนสัตว์		๑๔๔,๑๑๑,๗๐๐	บาท	

(๑๑)	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๔๓๖,๕๗๑,๕๐๐	บาท	
(๑๒)	องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ		๘๐,๐๓๕,๙๐๐	บาท	
มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๑,๓๘๕,๘๐๗,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักงาน				
	ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑,๐๕๓,๖๐๔,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๑๒๑,๙๓๗,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๖๑๐,๑๐๒,๘๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๓๒๑,๕๖๓,๘๐๐	บาท	
๒.	กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๑,๕๐๗,๖๙๕,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๑,๕๐๗,๖๙๕,๗๐๐	บาท	
๓.	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	รวม	๑๒๘,๑๘๓,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๑๒๘,๑๘๓,๓๐๐	บาท	
๔.	สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	รวม	๓,๘๕๗,๘๖๐,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๓,๕๐๗,๘๔๖,๙๐๐	บาท	

(๒) แผนงานพื้นฐาน					
ด้านการปรับสมดุล					
และพัฒนาระบบบริหาร					
จัดการภาครัฐ			๓๕๐,๐๑๓,๘๐๐	บาท	
๕.	สำนักเลขาธิการ				
	คณะรัฐมนตรี	รวม	๘๓๕,๔๖๖,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน					
ด้านการปรับสมดุล					
และพัฒนาระบบบริหาร					
จัดการภาครัฐ			๘๓๕,๔๖๖,๒๐๐	บาท	
๖.	สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	รวม	๒๙๐,๓๗๒,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน					
ด้านความมั่นคง			๒๖๔,๑๖๑,๕๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์					
รักษาความสงบเรียบร้อย					
ภายในประเทศ			๒๖,๒๑๐,๘๐๐	บาท	
๗.	สำนักงบประมาณ	รวม	๗๗๙,๑๖๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน					
ด้านการปรับสมดุล					
และพัฒนาระบบบริหาร					
จัดการภาครัฐ			๔๙๙,๙๕๖,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์					
บริหารจัดการรายได้					
และรายจ่ายของภาครัฐ			๒๗๙,๒๑๒,๑๐๐	บาท	
๘.	สำนักงาน				
	สภาความมั่นคงแห่งชาติ	รวม	๑๓๗,๕๒๐,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน					
ด้านความมั่นคง			๑๓๗,๕๒๐,๑๐๐	บาท	

๙.	สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา	รวม	๓๒๓,๓๓๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๒๓,๓๓๕,๐๐๐	บาท	
๑๐.	สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน	รวม	๑,๗๗๑,๑๕๓,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑,๗๗๑,๑๕๓,๔๐๐	บาท	
๑๑.	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	รวม	๒๕๘,๑๗๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๐๑,๙๓๑,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๑๕๖,๒๔๑,๒๐๐	บาท	
๑๒.	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ	รวม	๑๔๖,๗๕๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๔๖,๗๕๑,๑๐๐	บาท	

๑๓.	สำนักงานคณะกรรมการ				
	ส่งเสริมการลงทุน	รวม	๔๙๕,๓๗๖,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๒๔๔,๒๗๓,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาประสิทธิภาพ				
	และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
	บริการ การค้า และการลงทุน		๒๔๖,๑๐๓,๒๐๐	บาท	
๑๔.	กองอำนวยการรักษาความมั่นคง				
	ภายในราชอาณาจักร	รวม	๔,๘๕๓,๒๗๐,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านความมั่นคง		๔,๗๗๗,๐๕๗,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์				
	อนุรักษ์ ป่าไม้ และป้องกัน				
	ทรัพยากรธรรมชาติ		๗๖,๒๑๒,๘๐๐	บาท	
๑๕.	สำนักงานคณะกรรมการ				
	สุขภาพแห่งชาติ	รวม	๑๕๔,๗๙๙,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕๔,๗๙๙,๖๐๐	บาท	
๑๖.	ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์	รวม	๒,๗๔๙,๐๔๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๗,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์				
	เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๔๗๑,๐๕๕,๖๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาด้านสาธารณสุข				
	และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๒,๒๗๗,๗๙๕,๙๐๐	บาท	

๑๗.	สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	รวม	๓๔๑,๗๙๒,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๔๑,๗๙๒,๗๐๐	บาท	
๑๘.	สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)	รวม	๗๘๑,๐๕๑,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๗,๕๑๗,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๗๒๓,๕๓๔,๐๐๐	บาท	
๑๙.	องค์การบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)	รวม	๑๑๐,๙๒๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๐๑,๔๒๙,๐๐๐	บาท	
๒๐.	สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	รวม	๔๒๒,๐๐๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕๖,๑๗๑,๑๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน			๒๖๕,๘๓๓,๒๐๐	บาท	
๒๑. สถาบันบริหารจัดการ ธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)	รวม		๑๘,๘๒๒,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน			๑๘,๘๒๒,๕๐๐	บาท	
๒๒. สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)	รวม		๑๗๘,๑๐๔,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๙๒,๑๕๔,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและยกระดับ ผลิตภาพแรงงาน			๘๕,๙๕๐,๒๐๐	บาท	
๒๓. สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน)	รวม		๑๘๖,๓๒๔,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๑๘๖,๓๒๔,๐๐๐	บาท	
มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น จำนวน ๑๑๑,๙๖๒,๓๘๑,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑. สำนักงาน					
ปลัดกระทรวงกลาโหม		รวม	๗,๓๓๕,๓๔๐,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง			๕,๗๖๔,๒๙๒,๐๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๒๐,๔๗๕,๓๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๒๖,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๑,๕๒๓,๘๗๓,๐๐๐	บาท	
๒. กองบัญชาการกองทัพไทย	รวม	๙,๕๕๙,๒๒๗,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๓,๔๕๙,๘๑๐,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๒๖,๗๘๐,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๖,๐๕๗,๖๓๗,๐๐๐	บาท	
๓. กองทัพบก	รวม	๔๖,๒๘๕,๑๑๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๓,๘๒๐,๒๓๒,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๑๐๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๓๒,๓๔๓,๘๗๗,๓๐๐	บาท	
๔.	กองทัพเรือ	รวม	๒๒,๑๙๔,๕๙๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๖,๓๖๙,๙๐๐,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๖,๘๒๕,๖๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๑๕,๘๑๗,๘๗๐,๕๐๐	บาท	
๕.	กองทัพอากาศ	รวม	๒๖,๓๔๗,๗๒๑,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๗,๑๑๙,๔๕๕,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๒๐,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๑๙,๒๐๔,๒๖๖,๔๐๐	บาท	
๖.	สถาบันเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ				
	(องค์การมหาชน)	รวม	๒๔๐,๓๘๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๒๔๐,๓๘๕,๐๐๐	บาท	

๖.	กรมสรรพากร	รวม	๒,๓๒๘,๙๔๐,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๒,๓๒๘,๙๔๐,๕๐๐	บาท	
๗.	สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ	รวม	๗๖,๙๔๙,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๔,๘๔๙,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการด้านการเงินการคลัง		๑๒,๑๐๐,๐๐๐	บาท	
๘.	สำนักงานบริหาร หนี้สาธารณะ	รวม	๑,๓๕๑,๐๒๗,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๒,๓๕๗,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการด้านการเงินการคลัง		๑,๓๐๘,๖๗๐,๐๐๐	บาท	
๙.	สำนักงาน เศรษฐกิจการคลัง	รวม	๒,๐๘๓,๔๕๔,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒,๐๘๓,๔๕๔,๔๐๐	บาท	
๑๐.	สำนักงานความร่วมมือ พัฒนาเศรษฐกิจ กับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน)	รวม	๗๘,๐๕๖,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๗๘,๐๕๖,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๘๐๒,๓๒๗,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๔,๘๐๒,๓๒๗,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๓๙๙,๘๑๕,๙๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
ส่งเสริมความสัมพันธ์				
ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๘๙,๕๓๕,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ				
สร้างและรักษาสถิติประโยชน์ชาติ		๔,๓๑๒,๙๗๖,๙๐๐	บาท	

มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๘๐๑,๔๓๓,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๓๗๑,๘๘๔,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๑๘๗,๔๓๗,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน				
การพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘๔,๔๔๗,๓๐๐	บาท	

๒. กรมพลศึกษา	รวม	๑,๓๔๓,๗๑๗,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
การพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๖๐๓,๒๖๖,๕๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
ส่งเสริมและพัฒนา				
การกีฬาและนันทนาการ		๗๔๐,๔๕๑,๓๐๐	บาท	

๓.	กรมการท่องเที่ยว	รวม	๒๔๙,๖๐๑,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๔๙,๖๐๑,๕๐๐	บาท	
๔.	สถาบันการพลศึกษา	รวม	๑,๘๓๖,๒๒๙,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๔๗๑,๕๔๕,๙๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนา การกีฬาและนันทนาการ		๓๖๔,๖๘๓,๘๐๐	บาท	
มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๕๐๖,๒๖๓,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๙๓๕,๑๗๓,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๖๙๕,๔๙๗,๗๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๒๓๙,๖๗๖,๐๐๐	บาท	
๒.	กรมกิจการเด็กและเยาวชน	รวม	๑,๒๖๐,๗๗๔,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๒๐๘,๙๑๒,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๑,๐๕๑,๘๖๑,๘๐๐	บาท	

๓.	กรมกิจการผู้สูงอายุ	รวม	๑๙๒,๗๑๑,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๕๐,๔๔๙,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๑๔๒,๒๖๑,๓๐๐	บาท	
๔.	กรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว	รวม	๒๙๙,๕๗๔,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๕๙,๗๗๙,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๑๓๙,๗๙๔,๘๐๐	บาท	
๕.	กรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ	รวม	๑,๖๙๗,๙๐๐,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๒๑๕,๔๘๕,๗๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๑,๔๘๒,๔๑๔,๖๐๐	บาท	
๖.	กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ	รวม	๔๘๘,๙๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๒๔,๔๒๒,๕๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต			๓๖๔,๔๗๗,๕๐๐	บาท	
๗. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)	รวม		๑,๖๓๑,๒๓๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน			๙๗,๒๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต			๑,๕๓๔,๐๓๐,๐๐๐	บาท	
มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๖,๑๓๓,๓๘๓,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑. สำนักงาน					
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		รวม	๑,๐๒๕,๕๐๕,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๙๙๔,๑๔๓,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง			๓๑,๓๖๑,๗๐๐	บาท	
๒. กรมการข้าว	รวม		๓๙๒,๘๘๐,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๓๔๗,๑๐๔,๖๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง			๔๕,๗๗๕,๘๐๐	บาท	

๓.	กรมชลประทาน	รวม	๔,๒๒๙,๓๐๕,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒,๘๕๔,๒๕๓,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๑,๓๗๕,๐๕๒,๑๐๐	บาท	
๔.	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม	๔๐๒,๑๒๒,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๓๖๘,๓๖๘,๒๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๓๓,๗๕๔,๓๐๐	บาท	
๕.	กรมประมง	รวม	๗๑๙,๑๐๙,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๔๗,๘๓๓,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๗๑,๒๗๖,๙๐๐	บาท	
๖.	กรมปศุสัตว์	รวม	๑,๐๑๗,๒๓๗,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๗๒,๐๓๕,๓๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง			๑๔๕,๒๐๒,๓๐๐	บาท	
๗.	กรมพลหลวง				
	และการบินเกษตร	รวม	๑,๕๕๕,๑๓๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑,๕๕๕,๑๓๐,๐๐๐	บาท	
๘.	กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๒,๔๘๘,๓๐๔,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๖๑,๒๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒,๐๘๙,๕๑๒,๒๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๓๓๗,๕๙๒,๔๐๐	บาท	
๙.	กรมวิชาการเกษตร	รวม	๗๑๘,๓๒๔,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๒๗,๙๐๘,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๙๐,๔๑๕,๙๐๐	บาท	

๑๐.	กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๘๔๑,๙๐๑,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๗๕๐,๑๐๐,๒๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๙๑,๘๐๑,๔๐๐	บาท	
๑๑.	กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๘๘๖,๖๔๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๘๒๕,๕๒๙,๖๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๖๑,๑๑๘,๔๐๐	บาท	
๑๒.	กรมหม่อนไหม	รวม	๒๒๙,๘๗๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๑๕,๔๖๗,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๑๔,๔๑๐,๔๐๐	บาท	
๑๓.	สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม	รวม	๖๒๔,๘๔๔,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๔๕,๔๗๔,๔๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๗๙,๓๗๐,๐๐๐	บาท	
๑๔.	สำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ	รวม	๙๖,๕๙๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๙๖,๕๙๖,๗๐๐	บาท	
๑๕.	สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร	รวม	๓๓๐,๘๒๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓๓๐,๘๒๔,๐๐๐	บาท	
๑๖.	สถาบันวิจัยและพัฒนา พื้นที่สูง (องค์การมหาชน)	รวม	๓๘๕,๑๓๘,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๕๙,๓๘๓,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๒๒๕,๗๕๔,๖๐๐	บาท	
๑๗.	สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตร เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)	รวม	๑๘๙,๖๒๒,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๑๘๙,๖๒๒,๔๐๐	บาท	

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๗,๑๗๐,๓๙๔,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงคมนาคม รวม ๓๔๒,๗๒๐,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๓๔๒,๗๒๐,๕๐๐ บาท

๒. กรมเจ้าท่า

รวม

๒,๘๒๖,๕๔๔,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๒,๘๒๖,๕๔๔,๔๐๐ บาท

๓. กรมการขนส่งทางบก

รวม

๙๙๙,๙๕๓,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๙๙๙,๙๕๓,๒๐๐ บาท

๔. กรมท่าอากาศยาน

รวม

๑,๓๔๕,๓๕๒,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๑,๓๔๕,๓๕๒,๑๐๐ บาท

๕. กรมทางหลวง

รวม

๒๓,๑๗๑,๗๑๐,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๒๓,๑๗๑,๗๑๐,๔๐๐ บาท

๖. กรมทางหลวงชนบท

รวม

๑๘,๔๒๙,๐๔๓,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๑๘,๓๗๓,๕๘๓,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

อนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ

๕๕,๔๕๙,๘๐๐ บาท

๗. สำนักงานนโยบายและแผน				
การขนส่งและจราจร	รวม	๕๕,๐๗๐,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๕๕,๐๗๐,๒๐๐	บาท	
มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและหน่วยงาน				
ในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๓๒๐,๒๘๐,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงดิจิทัล				
เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๓๗๑,๔๙๔,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๓๗๑,๔๙๔,๖๐๐	บาท	
๒. กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม	๑,๓๔๕,๗๙๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการจัดการน้ำ				
และสร้างการเติบโต				
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร				
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๔๔๙,๗๖๙,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
จัดการผลกระทบจาก				
การเปลี่ยนแปลงสภาวะ				
ภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๘๙๖,๐๒๕,๔๐๐	บาท	
๓. สำนักงานคณะกรรมการ				
ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ				
และสังคมแห่งชาติ	รวม	๑๐๔,๕๓๐,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๔,๕๓๐,๖๐๐	บาท	
๔. สำนักงานสถิติแห่งชาติ				
	รวม	๓๓๘,๗๖๕,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๓๓๘,๗๖๕,๙๐๐	บาท	

๕.	สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล	รวม	๖๒,๓๓๗,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๖๒,๓๓๗,๗๐๐	บาท	
๖.	สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)	รวม	๖๒,๗๗๕,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๖๒,๗๗๕,๙๐๐	บาท	
๗.	สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๔,๕๘๐,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๓๔,๕๘๐,๕๐๐	บาท	
มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๑,๒๙๙,๖๙๑,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๖๔๖,๓๑๑,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๒๐,๘๖๑,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์				
	อนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๖๒,๒๕๐,๐๐๐	บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์				
	จัดการผลกระทบ			
	จากการเปลี่ยนแปลง			
	สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๕๓,๒๐๐,๐๐๐	บาท
๒.	กรมควบคุมมลพิษ	รวม	๒๕๕,๖๕๘,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการจัดการน้ำ			
	และสร้างการเติบโต			
	บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
	กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๕๕,๖๕๘,๕๐๐	บาท
๓.	กรมทรัพยากรทางทะเล			
	และชายฝั่ง	รวม	๘๙๖,๐๑๒,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการจัดการน้ำ			
	และสร้างการเติบโต			
	บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
	กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๔๗๑,๐๑๙,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ			
	สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๓๖,๑๒๓,๔๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์				
	อนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๒๙๖,๒๖๕,๖๐๐	บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์				
	จัดการผลกระทบ			
	จากการเปลี่ยนแปลง			
	สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๙๒,๖๐๔,๒๐๐	บาท

๔.	กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๓๖๒,๐๑๕,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๘๒,๗๔๙,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๗๙,๒๖๕,๖๐๐	บาท	
๕.	กรมทรัพยากรน้ำ	รวม	๕๘๐,๘๘๙,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๘๐,๘๘๙,๙๐๐	บาท	
๖.	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	รวม	๓๓๐,๕๔๘,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๗๕,๕๔๘,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๕๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๗.	กรมป่าไม้	รวม	๑,๙๓๓,๓๗๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๓,๔๖๖,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑,๑๘๒,๒๒๕,๓๐๐	บาท	

๘.	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๙,๓๓๙,๓๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๙,๗๗๕,๐๐๐	บาท	
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ ป่าไม้และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๖๗๘,๕๗๐,๙๐๐	บาท	
	กรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม	รวม	๔๐๐,๗๓๕,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๑๖,๒๖๕,๒๐๐	บาท	
๙.	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ ป่าไม้และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๗๔,๔๗๐,๐๐๐	บาท	
	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	รวม	๕,๔๒๙,๙๘๙,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๘๘,๔๗๕,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓,๙๔๓,๒๗๙,๓๐๐	บาท	

๑๐.	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการดำเนินงาน ตามแนวทางหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง		๑๕,๓๙๒,๐๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๑,๑๘๒,๘๔๒,๖๐๐	บาท	
	สำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	รวม	๒๓๐,๔๗๙,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๙๖,๖๗๙,๒๐๐	บาท	
๑๑.	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความร่วมมือ ด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๑๖,๓๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๑๕,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจ จากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๒๗,๗๖๕,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๘,๕๔๐,๓๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
อนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๖๙,๒๒๕,๐๐๐	บาท
๑๒.	องค์การบริหารจัดการ		
	ก๊าซเรือนกระจก		
	(องค์การมหาชน)	รวม	๑๐๕,๙๐๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการจัดการน้ำ			
และสร้างการเติบโต			
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๔,๙๙๓,๘๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
จัดการผลกระทบ			
จากการเปลี่ยนแปลง			
สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๘๐,๙๑๕,๐๐๐	บาท
มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพลังงานและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น			
จำนวน ๗๒๘,๗๕๘,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงาน			
	ปลัดกระทรวงพลังงาน	รวม	๑๘๙,๑๘๔,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการจัดการน้ำ			
และสร้างการเติบโต			
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๘๙,๑๘๔,๒๐๐	บาท
๒.	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ	รวม	๘๐,๘๕๐,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการจัดการน้ำ			
และสร้างการเติบโต			
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๘๐,๘๕๐,๗๐๐	บาท

๓.	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม	๑๑๕,๔๕๑,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๑๕,๔๕๑,๓๐๐	บาท	
๔.	กรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน	รวม	๓๑๑,๒๘๙,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๑๑,๒๘๙,๒๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานนโยบาย และแผนพลังงาน	รวม	๒๔,๕๔๘,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๔,๕๔๘,๓๐๐	บาท	
๖.	สถาบันบริหาร กองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน)	รวม	๗,๓๘๔,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๗,๓๘๔,๕๐๐	บาท	
มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น					
จำนวน ๓,๐๖๕,๗๖๕,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์	รวม	๕๑๙,๗๘๓,๔๐๐	บาท	คือ

	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๔๕๒,๐๔๗,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาประสิทธิภาพ				
	และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
	บริการ การค้า และการลงทุน		๖๗,๗๓๖,๔๐๐	บาท	
๒.	กรมการค้าต่างประเทศ	รวม	๑๒๙,๒๔๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๔,๓๗๕,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาประสิทธิภาพ				
	และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
	บริการ การค้า และการลงทุน		๒๔,๘๖๘,๙๐๐	บาท	
๓.	กรมการค้าภายใน	รวม	๕๑๐,๔๗๐,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๓๒๐,๖๔๙,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาประสิทธิภาพ				
	และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
	บริการ การค้า และการลงทุน		๑๘๙,๘๒๐,๙๐๐	บาท	
๔.	กรมเจรจาการค้า				
	ระหว่างประเทศ	รวม	๑๒๒,๕๖๕,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑๒๒,๕๖๕,๒๐๐	บาท	
๕.	กรมทรัพย์สินทางปัญญา	รวม	๑๗๘,๑๒๐,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๔๘,๐๗๓,๗๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน			๑๓๐,๐๔๗,๐๐๐	บาท	
๖. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	รวม		๑๔๔,๐๐๔,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๗๖,๓๒๘,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน			๖๗,๖๗๕,๙๐๐	บาท	
๗. กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ	รวม		๙๘๔,๓๖๕,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๕๔๐,๐๒๘,๒๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน			๔๔๔,๓๓๖,๙๐๐	บาท	
๘. สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า	รวม		๔๐,๙๖๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๗,๒๕๔,๑๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน			๓๓,๗๑๔,๔๐๐	บาท	

๙. ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ

ระหว่างประเทศ

(องค์การมหาชน)

รวม

๓๖๓,๑๔๒,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๕๓,๓๗๐,๑๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาประสิทธิภาพ

และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต

บริการ การค้า และการลงทุน

๓๐๙,๗๗๑,๙๐๐ บาท

๑๐. สถาบันวิจัยและพัฒนา

อัญมณีและเครื่องประดับ

แห่งชาติ (องค์การมหาชน)

รวม

๗๓,๑๐๒,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๔๔,๕๐๓,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาประสิทธิภาพ

และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต

บริการ การค้า และการลงทุน

๒๘,๕๙๙,๓๐๐ บาท

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๐,๔๓๒,๒๐๗,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

รวม

๒,๙๑๕,๕๐๕,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านความมั่นคง

๖๖,๒๓๑,๙๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบบริหาร

จัดการภาครัฐ

๙๓๙,๐๖๘,๑๐๐ บาท

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๑,๙๑๐,๒๐๕,๑๐๐	บาท	
๒.	กรมการปกครอง	รวม	๗,๔๑๔,๙๗๕,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๓,๑๗๔,๓๕๑,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๑,๘๓๒,๕๔๖,๑๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๒,๔๐๘,๐๗๘,๐๐๐	บาท	
๓.	กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๑,๐๖๑,๐๓๐,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑,๐๖๑,๐๓๐,๓๐๐	บาท	
๔.	กรมที่ดิน	รวม	๑,๗๖๐,๓๘๙,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๘๖,๕๕๐,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๕๙,๖๔๖,๖๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๘๐๔,๙๙๑,๓๐๐	บาท	

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๓๘๒,๑๑๓,๕๐๐	บาท	
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๒๒๗,๐๘๗,๑๐๐	บาท	
๕. กรมป้องกันและบรรเทา				
สาธารณภัย	รวม	๔,๒๒๙,๙๖๔,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๗๒๓,๕๖๗,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๓,๕๐๖,๓๙๗,๐๐๐	บาท	
๖. กรมโยธาธิการและผังเมือง	รวม	๑๒,๒๘๗,๘๙๘,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๓๖,๓๖๕,๙๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๑,๙๙๙,๖๗๐,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๔,๔๔๗,๗๖๙,๘๐๐	บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๕,๓๐๔,๐๙๒,๔๐๐	บาท	

๗.	กรมส่งเสริม				
	การปกครองท้องถิ่น	รวม	๗๖๒,๔๔๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบบริหาร				
	จัดการภาครัฐ		๖๘๐,๗๓๘,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาประสิทธิภาพ				
	การบริหารราชการแผ่นดิน		๘๑,๗๐๖,๔๐๐	บาท	
มาตรา ๑๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น					
จำนวน ๑๒,๖๓๐,๔๖๗,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงยุติธรรม	รวม	๑,๑๐๗,๕๘๐,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบบริหาร				
	จัดการภาครัฐ		๑,๑๐๗,๕๘๐,๑๐๐	บาท	
๒.	กรมคุมประพฤติ	รวม	๔๖๔,๖๒๘,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านความมั่นคง		๓๐๐,๔๕๙,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบบริหาร				
	จัดการภาครัฐ		๑๖๔,๑๖๙,๖๐๐	บาท	
๓.	กรมคุ้มครองสิทธิ				
	และเสรีภาพ	รวม	๔๗๔,๒๙๙,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบบริหาร				
	จัดการภาครัฐ		๔๗๔,๒๙๙,๗๐๐	บาท	

๔.	กรมบังคับคดี	รวม	๒๑๕,๖๙๑,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๑๕,๖๙๑,๖๐๐	บาท	
๕.	กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	รวม	๗๖๒,๒๔๙,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๓,๑๔๕,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๗๔๙,๑๐๔,๒๐๐	บาท	
๖.	กรมราชทัณฑ์	รวม	๘,๒๘๔,๘๒๓,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๔๗๑,๘๓๒,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๖,๒๑๗,๓๙๗,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๑,๕๙๕,๕๙๔,๓๐๐	บาท	
๗.	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รวม	๓๐๒,๔๙๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๐๒,๔๙๙,๘๐๐	บาท	

๘.	สำนักงานกิจการยุติธรรม	รวม	๔๙,๔๑๗,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๔๙,๔๑๗,๓๐๐	บาท	
๙.	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	รวม	๓๒๓,๐๕๘,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๒๓,๐๕๘,๖๐๐	บาท	
๑๐.	สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	รวม	๔๐๗,๐๒๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๔๐๗,๐๒๘,๐๐๐	บาท	
๑๑.	สถาบันอนุญาโตตุลาการ	รวม	๒๔,๙๑๑,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๔,๙๑๑,๙๐๐	บาท	
๑๒.	สถาบันเพื่อการยุติธรรม แห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)	รวม	๒๑๔,๒๗๘,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๑๔,๒๗๘,๗๐๐	บาท	

มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงานและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๒๙,๖๖๑,๕๓๐,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน	รวม	๖๙๐,๑๗๖,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๑๐,๓๖๓,๒๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและยกระดับ ผลิตภาพแรงงาน		๑๗๙,๘๑๓,๐๐๐	บาท	
๒.	กรมการจัดหางาน	รวม	๓๓๙,๖๓๙,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๓๐,๙๖๘,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๕๑๘,๕๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและยกระดับ ผลิตภาพแรงงาน		๑๐๓,๑๕๓,๑๐๐	บาท	
๓.	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	รวม	๗๓๐,๘๗๓,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๑๕,๖๖๔,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและยกระดับ ผลิตภาพแรงงาน		๒๙๕,๒๐๘,๔๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๔.	กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน	รวม	๓๐๓,๑๐๐,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๘๑,๕๓๐,๖๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและยกระดับ ผลิตภาพแรงงาน		๑๓,๕๗๔,๔๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๗,๙๙๕,๒๐๐	บาท	
๕. สำนักงานประกันสังคม	รวม	๒๗,๕๕๐,๐๔๔,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและยกระดับ ผลิตภาพแรงงาน		๒๗,๕๕๐,๐๔๔,๘๐๐	บาท	
๖. สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน (องค์การมหาชน)		๔๗,๖๙๖,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘,๕๗๔,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและยกระดับ ผลิตภาพแรงงาน		๓๙,๑๒๒,๑๐๐	บาท	
มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น จำนวน ๓,๗๒๑,๐๑๕,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		รวม	๗๙๔,๕๖๓,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๓๐๑,๓๗๔,๑๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม			๔๙๓,๑๘๙,๐๐๐	บาท

๒.	กรมการศาสนา	รวม	๓๑๔,๖๖๘,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๑๗,๕๓๑,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๙๗,๑๓๗,๗๐๐	บาท	
๓.	กรมศิลปากร	รวม	๑,๐๓๕,๘๒๓,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๕๖,๖๐๕,๖๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๔๗๙,๒๑๗,๕๐๐	บาท	
๔.	กรมส่งเสริมวัฒนธรรม	รวม	๖๐๓,๖๔๙,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๑๑,๙๗๗,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๒๙๑,๖๗๑,๘๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย	รวม	๑๘๙,๑๔๒,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗๓,๓๑๒,๖๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๑๕,๘๓๐,๐๐๐	บาท	

๖.	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	รวม	๕๗๔,๔๗๙,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๙๐,๖๕๖,๓๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๔๘๓,๘๒๓,๐๐๐	บาท	
๗.	ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	รวม	๘๖,๖๒๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๘๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๓,๖๒๐,๐๐๐	บาท	
๘.	หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)	รวม	๙๘,๙๙๙,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๘๘,๙๙๙,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๙.	ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)	รวม	๒๓,๐๗๐,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓,๑๕๕,๙๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๙,๙๑๔,๓๐๐	บาท	

มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงานในกำกับให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๖๗๕,๕๖๑,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยี รวม ๑,๒๑๒,๖๗๑,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๓๕๗,๘๖๐,๙๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาศักยภาพ

ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

และนวัตกรรม

๘๕๔,๘๑๐,๘๐๐ บาท

๒. กรมวิทยาศาสตร์บริการ รวม

๑๕๙,๗๒๕,๙๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๘๒,๑๕๖,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาศักยภาพ

ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

และนวัตกรรม

๗๗,๕๖๙,๗๐๐ บาท

๓. สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ รวม

๑๑๗,๑๐๓,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๑๑๑,๓๔๑,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาศักยภาพ

ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

และนวัตกรรม

๕,๗๖๒,๒๐๐ บาท

๔. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยีแห่งชาติ

รวม

๕๓๕,๘๙๓,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๒๙๗,๒๙๓,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๒๓๘,๖๐๐,๐๐๐	บาท	
๕. สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ	รวม	๕๕,๑๘๙,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๐,๑๘๙,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๖. สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ	รวม	๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๓๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๗. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยี อวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๑,๔๙๔,๘๙๙,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๙๕,๑๒๑,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๑,๑๙๙,๗๗๘,๐๐๐	บาท	

๘.	สถาบันเทคโนโลยี นิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๔๔๘,๘๑๓,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๕๐,๐๙๑,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๑๙๘,๗๒๒,๐๐๐	บาท	
๙.	สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)	รวม	๓๑๗,๘๙๗,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๙๑,๗๐๘,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๒๒๖,๑๘๙,๑๐๐	บาท	
๑๐.	สถาบันวิจัย ดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๕๖๕,๗๖๒,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๗๖,๗๐๓,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๔๘๙,๐๕๘,๙๐๐	บาท	

๑๑.	สถาบันสารสนเทศ ทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)	รวม	๔๘๖,๑๓๗,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓๕,๒๓๗,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๔๕๐,๙๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๒.	สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๔๓,๕๔๒,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๐,๗๒๔,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๘๒,๘๑๘,๒๐๐	บาท	
๑๓.	ศูนย์ความเป็นเลิศ ด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)	รวม	๒๒,๙๒๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๒,๙๒๕,๐๐๐	บาท	
มาตรา ๒๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น					
จำนวน ๘๘,๑๙๑,๔๑๙,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๕,๐๙๔,๘๘๗,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๒๙๗,๕๘๒,๐๐๐	บาท	

(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๔,๗๙๗,๓๐๕,๕๐๐	บาท	
๒. สำนักงานเลขาธิการ					
สภาการศึกษา	รวม		๗๑,๒๘๙,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๗๑,๒๘๙,๓๐๐	บาท	
๓. สำนักงานคณะกรรมการ					
การศึกษาขั้นพื้นฐาน	รวม		๓๔,๐๒๑,๐๖๕,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง			๙๐๐,๖๖๐,๕๐๐	บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๓๓,๑๒๐,๔๐๕,๑๐๐	บาท	
๔. สำนักงานคณะกรรมการ					
การอาชีวศึกษา	รวม		๕,๒๘๙,๙๖๑,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง			๒๑,๑๕๑,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๕,๒๖๘,๘๐๙,๒๐๐	บาท	
๕. สำนักงานคณะกรรมการ					
การอุดมศึกษา	รวม		๒,๕๘๖,๗๓๓,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง			๖๑,๔๓๘,๒๐๐	บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๒,๕๑๙,๒๙๕,๓๐๐	บาท	

๖.	สถาบันวิทยาลัยชุมชน	รวม	๔๓๖,๕๙๖,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๓๖,๕๙๖,๗๐๐	บาท	
๗.	มหาวิทยาลัยนเรศวร	รวม	๕๘๗,๐๗๙,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๔,๖๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๔๕,๖๓๖,๒๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑๔๑,๓๘๘,๖๐๐	บาท	
๘.	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	รวม	๓๑๖,๒๗๕,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๙๗,๔๗๐,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑๘,๘๐๕,๕๐๐	บาท	
๙.	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รวม	๓๔๓,๐๔๒,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๐,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๔๒,๙๙๒,๗๐๐	บาท	

๑๐.	มหาวิทยาลัย				
	สุโขทัยธรรมมาธิราช	รวม	๒๓๙,๑๕๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๓๙,๑๕๑,๑๐๐	บาท	
๑๑.	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	รวม	๒๗๗,๑๗๒,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๖๘,๕๕๒,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาด้านสาธารณสุข				
	และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑๐๘,๕๕๙,๒๐๐	บาท	
๑๒.	สถาบันบัณฑิต				
	พัฒนบริหารศาสตร์	รวม	๒๓๔,๓๖๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๒,๐๘๒,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๓๒,๒๘๒,๑๐๐	บาท	
๑๓.	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	รวม	๑๒๔,๔๙๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๒๔,๔๙๑,๑๐๐	บาท	
๑๔.	มหาวิทยาลัย				
	นราธิวาสราชนครินทร์	รวม	๓๕๔,๙๔๐,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๕,๗๐๙,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาด้านสาธารณสุข				
	และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑๕๙,๒๓๐,๙๐๐	บาท	

๑๕.	มหาวิทยาลัยนครพนม	รวม	๓๓๙,๗๓๗,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓๓๓,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๑๑,๑๖๕,๙๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๒๘,๒๓๘,๐๐๐	บาท	
๑๖.	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	รวม	๑๙๔,๒๖๕,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๔,๒๖๕,๘๐๐	บาท	
๑๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ กาญจนบุรี	รวม	๑๗๕,๔๐๕,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๗๕,๔๐๕,๓๐๐	บาท	
๑๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร	รวม	๒๘๕,๖๘๔,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๘๕,๖๘๔,๖๐๐	บาท	
๑๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทระเกษม	รวม	๒๔๙,๕๒๘,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๔๙,๕๒๘,๖๐๐	บาท	

๒๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	รวม	๑๘๖,๕๘๔,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘๓,๑๘๗,๒๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๓,๓๙๖,๙๐๐	บาท	
๒๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่	รวม	๑๘๑,๒๐๗,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘๑,๒๐๗,๘๐๐	บาท	
๒๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่	รวม	๔๔๘,๙๙๘,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๔๘,๙๙๘,๖๐๐	บาท	
๒๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	รวม	๒๐๙,๖๖๙,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๐๙,๖๖๙,๐๐๐	บาท	
๒๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	รวม	๓๐๖,๑๐๘,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๐๖,๑๐๘,๓๐๐	บาท	
๒๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	รวม	๑๘๘,๕๙๖,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๗๕,๐๐๙,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑๓,๕๘๗,๒๐๐	บาท	

๒๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา	รวม	๒๕๙,๒๙๗,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๕๙,๒๙๗,๒๐๐	บาท	
๒๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช	รวม	๒๖๐,๙๐๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖๐,๙๐๕,๑๐๐	บาท	
๒๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์	รวม	๒๑๕,๗๐๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๑๕,๗๐๘,๐๐๐	บาท	
๒๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	รวม	๑๘๖,๖๓๙,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘๖,๖๓๙,๔๐๐	บาท	
๓๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บุรีรัมย์	รวม	๒๔๖,๔๗๘,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๔๖,๔๗๘,๑๐๐	บาท	
๓๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	รวม	๒๖๐,๘๖๗,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖๐,๘๖๗,๕๐๐	บาท	

๓๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	รวม	๑๘๗,๒๖๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘๗,๒๖๙,๐๐๐	บาท	
๓๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม	รวม	๒๓๖,๑๒๘,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๓๖,๑๒๘,๘๐๐	บาท	
๓๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	รวม	๓๐๑,๗๐๖,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๐๑,๗๐๖,๙๐๐	บาท	
๓๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	รวม	๑๗๔,๗๒๗,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๗๔,๗๒๗,๔๐๐	บาท	
๓๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์	รวม	๑๔๘,๐๔๒,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๔๘,๐๔๒,๒๐๐	บาท	
๓๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	รวม	๒๕๐,๗๖๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๕๐,๗๖๔,๐๐๐	บาท	

๓๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม	รวม	๒๖๐,๓๓๒,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖๐,๓๓๒,๒๐๐	บาท	
๓๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	รวม	๒๐๕,๒๓๗,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๐๕,๒๓๗,๖๐๐	บาท	
๔๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครศรีทร์	รวม	๑๔๖,๙๓๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๔๖,๙๓๔,๓๐๐	บาท	
๔๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยเอ็ด	รวม	๑๖๐,๕๐๒,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๖๐,๕๐๒,๙๐๐	บาท	
๔๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	รวม	๓๒๔,๘๖๗,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๒๔,๘๖๗,๔๐๐	บาท	
๔๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	รวม	๒๐๓,๔๓๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๐๓,๔๓๕,๑๐๐	บาท	
๔๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	รวม	๒๗๑,๓๓๗,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๗๑,๓๓๗,๘๐๐	บาท	

๔๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ	รวม	๑๗๔,๖๔๕,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๗๔,๖๔๕,๕๐๐	บาท	
๔๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	รวม	๓๑๒,๑๔๘,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๖๒,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๑๑,๙๘๕,๘๐๐	บาท	
๔๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	รวม	๒๓๙,๐๐๒,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๓๙,๐๐๒,๙๐๐	บาท	
๔๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	รวม	๒๙๔,๐๖๓,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๗๙,๙๑๓,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑๔,๑๕๐,๘๐๐	บาท	
๔๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี	รวม	๔๒๓,๘๙๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๒๒,๔๗๙,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑,๔๑๒,๘๐๐	บาท	

๕๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	รวม	๑๙๓,๓๐๕,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๓,๓๐๕,๒๐๐	บาท	
๕๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
	หมู่บ้านจอมบึง	รวม	๑๑๐,๐๙๐,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑๐,๐๙๐,๒๐๐	บาท	
๕๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
	อุดรธานี	รวม	๒๔๖,๘๒๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๔๖,๘๒๙,๕๐๐	บาท	
๕๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	รวม	๓๑๗,๗๖๖,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๑๗,๗๖๖,๒๐๐	บาท	
๕๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
	อุบลราชธานี	รวม	๒๘๕,๒๖๑,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๘๕,๒๖๑,๒๐๐	บาท	
๕๕.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี				
	ราชมงคลธัญบุรี	รวม	๖๓๒,๗๗๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๙,๗๓๐,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๖๒๓,๐๔๙,๓๐๐	บาท	

๕๖.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ	รวม	๓๕๕,๓๓๑,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๕๕,๓๓๑,๓๐๐	บาท	
๕๗.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก	รวม	๓๗๖,๕๑๖,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔,๓๓๘,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๗๒,๑๗๘,๑๐๐	บาท	
๕๘.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร	รวม	๓๓๒,๘๗๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๓๒,๘๗๖,๗๐๐	บาท	
๕๙.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลรัตนโกสินทร์	รวม	๔๒๘,๐๑๘,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๒๘,๐๑๘,๕๐๐	บาท	
๖๐.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา	รวม	๕๗๗,๒๑๔,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๗๗,๒๑๔,๙๐๐	บาท	
๖๑.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย	รวม	๔๖๗,๔๙๐,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๖๗,๔๙๐,๑๐๐	บาท	

๖๒.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลสุวรรณภูมิ	รวม	๓๗๓,๘๘๔,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๗๒,๘๘๔,๙๐๐	บาท	
๖๓.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน	รวม	๕๙๑,๔๑๕,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๙๑,๔๑๕,๕๐๐	บาท	
๖๔.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	รวม	๑,๐๕๙,๔๙๓,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖๖,๖๑๘,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๗๙๒,๘๗๕,๑๐๐	บาท	
๖๕.	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	รวม	๕๘๔,๓๑๕,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๓,๙๙๐,๙๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๓๙๐,๓๒๔,๙๐๐	บาท	
๖๖.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	รวม	๕๐๗,๔๗๗,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๖๙๐,๔๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๐๕,๗๘๗,๓๐๐	บาท	
๖๗.	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	รวม	๑,๗๒๑,๑๑๓,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๕๑,๖๗๔,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑,๔๖๙,๔๓๘,๗๐๐	บาท	
๖๘.	มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รวม	๑,๐๘๔,๖๘๘,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๐๘๔,๖๘๘,๕๐๐	บาท	
๖๙.	มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย	รวม	๕๔๗,๔๕๔,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๔๗,๔๕๔,๙๐๐	บาท	
๗๐.	มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม	๔,๓๑๐,๒๔๕,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖,๒๒๒,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๙๘๖,๕๓๒,๕๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๓,๓๑๗,๔๙๐,๕๐๐	บาท	

๗๑.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	รวม	๖๖๙,๕๙๙,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๑,๕๙๗,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๔๐,๘๗๒,๙๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๔๒๗,๑๒๙,๑๐๐	บาท	
๗๒.	มหาวิทยาลัยบูรพา	รวม	๘๑๓,๒๗๒,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๒,๔๘๖,๗๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๐๖,๔๑๗,๕๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสาธารณสุขและสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๓๐๔,๓๖๘,๑๐๐	บาท	
๗๓.	มหาวิทยาลัยทักษิณ	รวม	๔๙๕,๖๒๘,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๙๕,๖๒๘,๖๐๐	บาท	
๗๔.	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รวม	๑,๔๐๑,๖๑๘,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๒,๑๖๕,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๘๒๕,๙๖๘,๕๐๐	บาท	

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๔๗๓,๔๘๔,๘๐๐	บาท	
๗๕.	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม	๗๗๕,๔๔๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑,๔๕๒,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๓๗,๓๔๒,๓๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๓๒๖,๖๔๗,๔๐๐	บาท	
๗๖.	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	รวม	๔๕๗,๒๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๕๗,๒๔๐,๐๐๐	บาท	
๗๗.	มหาวิทยาลัยพะเยา	รวม	๓๗๐,๐๘๔,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๙๒,๖๕๙,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๗๗,๔๒๕,๒๐๐	บาท	
๗๘.	สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา	รวม	๑๑๔,๘๙๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑๔,๘๙๙,๘๐๐	บาท	

๗๙.	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๑,๔๕๓,๕๘๖,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๘,๖๓๘,๓๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๐๓๒,๘๕๓,๑๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๔๐๒,๐๙๕,๔๐๐	บาท	
๘๐.	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม	๑,๑๗๕,๐๔๑,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๑,๘๙๒,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๖๗๙,๒๔๓,๖๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๔๑๓,๙๐๕,๕๐๐	บาท	
๘๑.	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	๑,๓๒๓,๕๘๗,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๙๐,๖๖๗,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๐๔๑,๖๗๖,๔๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑๙๑,๒๔๓,๔๐๐	บาท	

๘๒.	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	รวม	๓๔๓,๕๗๐,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๒๑,๒๙๖,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๒๒,๒๗๔,๖๐๐	บาท	
๘๓.	มหาวิทยาลัย				
	ศรีนครินทรวิโรฒ	รวม	๑,๓๓๒,๖๔๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗๓๓,๔๓๖,๓๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๕๙๙,๒๑๑,๗๐๐	บาท	
๘๔.	มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	๔๘๔,๖๔๓,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๓๐,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๘๔,๕๑๓,๕๐๐	บาท	
๘๕.	มหาวิทยาลัย				
	สงขลานครินทร์	รวม	๑,๒๒๐,๖๐๔,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๗๓,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๘๕๘,๔๓๑,๘๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๓๖๑,๙๙๙,๕๐๐	บาท	

๘๖.	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	รวม	๔๐๑,๙๓๘,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๗๓๐,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๐๐,๒๐๘,๐๐๐	บาท	
๘๗.	สถาบันส่งเสริมการสอน				
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๕๔๒,๙๖๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๔๒,๙๖๕,๑๐๐	บาท	
๘๘.	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	รวม	๑๔๑,๑๐๗,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๔๑,๑๐๗,๘๐๐	บาท	
๘๙.	สำนักงานคณะกรรมการ				
	ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู				
	และบุคลากรทางการศึกษา	รวม	๒๖,๙๓๓,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖,๙๓๓,๓๐๐	บาท	
๙๐.	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	รวม	๒๒๘,๕๗๔,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๒๘,๕๗๔,๗๐๐	บาท	
๙๑.	สถาบันระหว่างประเทศ				
	เพื่อการค้าและการพัฒนา				
	(องค์การมหาชน)	รวม	๒๙,๙๙๘,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๙,๙๙๘,๖๐๐	บาท	

๙๒. สถาบันทดสอบ

ทางการศึกษาแห่งชาติ

(องค์การมหาชน)

รวม

๗๙๗,๐๘๓,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการพัฒนา

และเสริมสร้างศักยภาพคน

๗๙๗,๐๘๓,๑๐๐ บาท

มาตรา ๒๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๗,๗๕๐,๑๕๖,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

รวม

๑๙,๔๐๗,๖๓๗,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการพัฒนา

และเสริมสร้างศักยภาพคน

๒,๙๙๕,๐๗๔,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ

สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ

๒๗,๓๔๕,๘๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาด้านสาธารณสุข

และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก

๑๖,๓๘๕,๒๑๗,๕๐๐ บาท

๒. กรมการแพทย์

รวม

๒,๕๙๓,๙๙๗,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการพัฒนา

และเสริมสร้างศักยภาพคน

๑,๗๐๘,๗๘๕,๑๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ

สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ

๘๕,๑๑๐,๑๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์

พัฒนาด้านสาธารณสุข

และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก

๘๐๐,๑๐๑,๘๐๐ บาท

๓.	กรมควบคุมโรค	รวม	๑,๗๕๕,๖๔๕,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๔๒๙,๕๔๕,๒๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๓๒๖,๐๙๙,๘๐๐	บาท	
๔.	กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	รวม	๑๙๒,๗๘๙,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๖,๕๘๘,๓๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๕๖,๒๐๑,๓๐๐	บาท	
๕.	กรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์	รวม	๗๓๕,๐๙๖,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๖๔๙,๕๓๕,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๘๕,๕๖๐,๒๐๐	บาท	
๖.	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	รวม	๔๓๐,๘๘๘,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๓๐,๘๘๘,๓๐๐	บาท	
๗.	กรมสุขภาพจิต	รวม	๙๕๐,๑๖๒,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๘๔๙,๔๔๔,๑๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑๐๐,๗๑๘,๓๐๐	บาท	
๘.	กรมอนามัย	รวม	๓๑๘,๓๘๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๐๐,๔๐๗,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑๗,๙๗๕,๒๐๐	บาท	
๙.	สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา	รวม	๔๖๑,๔๔๖,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๐๙,๑๘๑,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๒๖,๓๘๕,๔๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๒๕,๘๗๙,๐๐๐	บาท	
๑๐.	สถาบันวิจัย ระบบสาธารณสุข	รวม	๑,๘๗๐,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๘๗๐,๖๐๐	บาท	
๑๑.	สำนักงานหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติ	รวม	๖๓๓,๔๔๖,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๖๓๓,๔๔๖,๖๐๐	บาท	

๑๒.	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	รวม	๙๑,๘๔๐,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการแก้ไขปัญหาคความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๘๖,๘๔๐,๗๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๓.	โรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน)	รวม	๑๑๓,๔๐๓,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑๓,๔๐๓,๓๐๐	บาท	
๑๔.	สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)	รวม	๒๖,๑๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖,๑๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๕.	สถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๗,๔๕๐,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๗,๔๕๐,๖๐๐	บาท	
มาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๔๕๔,๑๙๔,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๔๖๒,๔๓๒,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๒๙๙,๙๖๖,๙๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๑๖๒,๔๖๕,๗๐๐	บาท	
๒.	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม	๒๒๗,๔๑๐,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๒๘,๖๙๔,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๖๗,๔๑๙,๘๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๓๑,๒๙๖,๑๐๐	บาท	
๓.	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๙๘,๐๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๙๘,๐๔๐,๐๐๐	บาท	
๔.	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่	รวม	๑๒๒,๗๒๘,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๕,๐๓๕,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๕๗,๖๙๒,๔๐๐	บาท	

๕.	สำนักงานคณะกรรมการ				
	อ้อยและน้ำตาลทราย	รวม	๒๘๒,๑๖๐,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๕๓,๖๗๑,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาประสิทธิภาพ				
	และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
	บริการ การค้า และการลงทุน		๒๒๘,๔๘๙,๐๐๐	บาท	
๖.	สำนักงานมาตรฐาน				
	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	รวม	๑๔๔,๕๙๐,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๙๐,๔๑๕,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาประสิทธิภาพ				
	และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
	บริการ การค้า และการลงทุน		๕๔,๑๗๕,๐๐๐	บาท	
๗.	สำนักงานเศรษฐกิจ				
	อุตสาหกรรม	รวม	๑๑๖,๘๓๒,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๗๑,๘๕๙,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาประสิทธิภาพ				
	และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
	บริการ การค้า และการลงทุน		๔๔,๙๗๒,๕๐๐	บาท	

มาตรา ๒๖ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๑,๒๔๓,๔๙๖,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักงานพระพุทธศาสนา				
	แห่งชาติ	รวม	๒,๔๕๕,๒๗๓,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒,๔๕๕,๒๗๓,๔๐๐	บาท	
๒.	สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ				
	เพื่อประสานงานโครงการ				
	อันเนื่องมาจากพระราชดำริ	รวม	๖๓๗,๘๘๓,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการแก้ไขปัญหา				
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ				
	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๔๐,๓๐๓,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	ส่งเสริมการดำเนินงาน				
	ตามแนวทางหลักปรัชญา				
	ของเศรษฐกิจพอเพียง		๕๙๗,๕๘๐,๐๐๐	บาท	
๓.	สำนักงานคณะกรรมการ				
	วิจัยแห่งชาติ	รวม	๑๙๗,๒๗๑,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑๙๗,๒๗๑,๖๐๐	บาท	
๔.	สำนักงานราชบัณฑิตยสภา	รวม	๑๑๕,๑๖๗,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการพัฒนา				
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑๕,๑๖๗,๒๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	รวม	๓๗,๐๖๖,๓๒๑,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านความมั่นคง		๕,๘๑๑,๓๘๕,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๒๑,๔๗๒,๒๕๑,๒๐๐	บาท	

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๓๐,๘๖๓,๗๐๐	บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศ		๕,๗๘๙,๔๘๗,๙๐๐	บาท	
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๓,๙๖๒,๓๓๒,๙๐๐	บาท	
๖. สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน	รวม	๑๗๙,๖๐๔,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๗๙,๖๐๔,๙๐๐	บาท	
๗. ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด ชายแดนภาคใต้	รวม	๓๙๓,๒๗๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๓๙๓,๒๗๕,๒๐๐	บาท	
๘. สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ	รวม	๑๙๘,๖๙๙,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๑๙๘,๖๙๙,๖๐๐	บาท	
มาตรา ๒๗ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของรัฐสภา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๕๑๔,๙๖๙,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	รวม	๖๒๑,๙๔๓,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๓๖๔,๑๐๗,๘๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๒๕๗,๘๓๕,๓๐๐	บาท	
๒. สำนักงานเลขาธิการ				
สภาผู้แทนราษฎร	รวม	๒,๗๐๓,๘๑๗,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๒,๖๐๗,๙๒๒,๒๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๙๕,๘๙๕,๒๐๐	บาท	
๓. สถาบันพระปกเกล้า	รวม	๑๘๙,๒๐๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๑๘๙,๒๐๘,๕๐๐	บาท	
มาตรา ๒๘ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของศาล ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๖๑๑,๖๘๘,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	รวม	๙๖,๗๕๑,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๙๖,๗๕๑,๑๐๐	บาท	
๒. สำนักงานศาลยุติธรรม	รวม	๔,๙๑๗,๓๙๓,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๔,๙๑๗,๓๙๓,๒๐๐	บาท	

๓.	สำนักงานศาลปกครอง	รวม	๕๙๗,๕๔๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๕๙๗,๕๔๔,๓๐๐	บาท	
มาตรา ๒๙ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานอิสระของรัฐ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๔๕๑,๓๐๑,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักงานคณะกรรมการ				
	การเลือกตั้ง	รวม	๕๒๕,๔๖๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๕๒๕,๔๖๕,๑๐๐	บาท	
๒.	สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน	รวม	๗๓,๓๐๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๗๓,๓๐๒,๖๐๐	บาท	
๓.	สำนักงานคณะกรรมการ				
	ป้องกันและปราบปราม				
	การทุจริตแห่งชาติ	รวม	๕๗๙,๒๐๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๕๗๙,๒๐๔,๓๐๐	บาท	
๔.	สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	รวม	๔๓๑,๗๑๓,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๔๓๑,๗๑๓,๔๐๐	บาท	

๕.	สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	รวม	๗๒,๑๒๘,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๗๒,๑๒๘,๙๐๐	บาท	
๖.	สำนักงานอัยการสูงสุด	รวม	๑,๗๓๑,๓๓๘,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๑,๗๓๑,๓๓๘,๘๐๐	บาท	
๗.	สำนักงาน สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	รวม	๑๒,๔๗๔,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๑๒,๔๗๔,๕๐๐	บาท	
๘.	สำนักงานคณะกรรมการ ปฏิรูปกฎหมาย	รวม	๒๕,๖๗๓,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๒๕,๖๗๓,๘๐๐	บาท	
มาตรา ๓๐	งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ	ให้ตั้งเป็นจำนวน	๖๘,๓๔๔,๑๑๓,๑๐๐	บาท	
จำแนกดังนี้					
๑.	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	รวม	๑๑,๖๘๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๑๑,๖๘๘,๕๐๐	บาท	

๒.	ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร	รวม	๓๖,๐๒๑,๖๕๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๓๖,๐๒๑,๖๕๙,๕๐๐	บาท	
๓.	ธนาคารออมสิน	รวม	๔,๙๙๖,๙๐๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๖๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๔,๙๒๗,๙๐๐,๘๐๐	บาท	
๔.	ธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทย	รวม	๕๐,๕๖๗,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๕๐,๕๖๗,๔๐๐	บาท	
๕.	ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย	รวม	๑๖๒,๙๘๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๑๖๒,๙๘๐,๘๐๐	บาท	

๖.	บริษัทประกันสินเชื่อ อุตสาหกรรมขนาดย่อม	รวม	๔,๔๗๕,๕๔๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๔,๔๗๕,๕๔๙,๕๐๐	บาท	
๗.	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	รวม	๑,๓๕๘,๙๖๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๓๕๘,๙๖๖,๗๐๐	บาท	
๘.	การกีฬาแห่งประเทศไทย	รวม	๒,๖๕๘,๑๘๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๖๘๐,๐๔๓,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ		๑,๙๗๘,๑๔๖,๓๐๐	บาท	
๙.	การเคหะแห่งชาติ	รวม	๘๖๗,๗๙๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๙๒,๔๗๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๗๗๕,๓๒๕,๙๐๐	บาท	
๑๐.	องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	รวม	๑,๐๓๘,๙๓๖,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๐๓๘,๙๓๖,๘๐๐	บาท	

๑๑.	การยางแห่งประเทศไทย	รวม	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๒.	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	รวม	๕,๖๔๓,๔๑๒,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์				
	เสริมสร้างสวัสดิการสังคม				
	และยกระดับคุณภาพชีวิต		๕,๖๔๓,๔๑๒,๒๐๐	บาท	
๑๓.	สถาบันการบินพลเรือน	รวม	๑๑๗,๙๐๖,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๗,๙๐๖,๙๐๐	บาท	
๑๔.	การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๖,๐๖๔,๔๗๕,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๐๙๖,๔๖๐,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	เสริมสร้างสวัสดิการสังคม				
	และยกระดับคุณภาพชีวิต		๔,๙๖๘,๐๑๕,๐๐๐	บาท	
๑๕.	องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	รวม	๒๙๖,๖๖๓,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑๕,๗๗๖,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการจัดการน้ำ				
	และสร้างการเติบโต				
	บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร				
	กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๑๓,๒๗๙,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ				
	สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๒๓,๒๑๙,๕๐๐	บาท	

	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๑๔๔,๓๘๙,๔๐๐	บาท	
๑๖.	องค์การสวนพฤกษศาสตร์	รวม	๑๗๓,๙๖๑,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘,๖๗๔,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๒๔,๕๕๗,๙๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๙,๗๒๓,๘๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๓๑,๐๐๖,๐๐๐	บาท	
๑๗.	องค์การการจัดการน้ำเสีย	รวม	๖๑,๘๘๐,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๖๑,๘๘๐,๖๐๐	บาท	
๑๘.	องค์การสวนสัตว์	รวม	๗๘๘,๔๑๗,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๘๘,๖๕๗,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๐๒,๐๙๗,๑๐๐	บาท	

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์					
อนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ			๓๙๗,๖๖๒,๙๐๐	บาท	
๑๙.	องค์การคลังสินค้า	รวม	๑,๕๗๖,๔๐๔,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน					
ด้านการสร้างความสามารถ					
ในการแข่งขันของประเทศ			๑,๕๗๖,๔๐๔,๒๐๐	บาท	
๒๐.	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์				
และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		รวม	๑๑๐,๙๕๙,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน					
ด้านการสร้างความสามารถ					
ในการแข่งขันของประเทศ			๑๑๐,๙๕๙,๔๐๐	บาท	
๒๑.	องค์การพิพิธภัณฑ์				
วิทยาศาสตร์แห่งชาติ		รวม	๑,๖๖๖,๗๙๕,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน					
ด้านการสร้างความสามารถ					
ในการแข่งขันของประเทศ			๑๙๑,๔๑๖,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์					
พัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์					
เทคโนโลยี และนวัตกรรม			๑,๔๗๕,๓๗๙,๔๐๐	บาท	
มาตรา ๓๑ งบประมาณรายจ่ายของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นจำนวน					
๑,๙๐๐,๗๓๙,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
(๑) กองทุนการทำอากาศยาน					
อุตะเภา			๑๘๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กองทุนคุ้มครองเด็ก			๓๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓) กองทุนผู้สูงอายุ			๓๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๔) กองทุนส่งเสริม					
ความเท่าเทียมระหว่างเพศ			๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๕) กองทุนส่งเสริม					
การจัดสวัสดิการสังคม			๑๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

(๖)	กองทุนปรับโครงสร้าง การผลิตภาคเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ การแข่งขันของประเทศ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๗)	กองทุนจัดรูปที่ดิน เพื่อพัฒนาพื้นที่	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๘)	กองทุนยุติธรรม	๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๙)	กองทุนเพื่อผู้รับงาน ไปทำที่บ้าน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๐)	กองทุนส่งเสริม การเผยแผ่พระพุทธศาสนา เฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา	๑๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๑)	กองทุนส่งเสริม งานจดหมายเหตุ	๑๙,๘๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๒)	กองทุนส่งเสริมและพัฒนา การศึกษาสำหรับคนพิการ	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๓)	กองทุนภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย	๙๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๔)	กองทุนเพื่อการสืบสวน และสอบสวนคดีอาญา	๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๕)	กองทุนเพื่อผู้เคยเป็น สมาชิกรัฐสภา	๒๘๘,๓๔๙,๕๐๐	บาท
(๑๖)	กองทุนพัฒนาการเมือง ภาคพลเมือง	๑๓,๐๙๐,๐๐๐	บาท

ให้สำนักงานงบประมาณมีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ส่วนราชการ
และรัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็น

ในกรณีจำเป็น สำนักงานงบประมาณจะโอนรายจ่ายรายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มรายการอื่น
ในมาตรานี้ก็ได้

มาตรา ๓๒ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการสร้างความปรองดองและสมานฉันท์ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๕๐๐,๔๗๐,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	หน่วยงานในกำกับ				
	ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๙๖,๗๒๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร		๒๙๖,๗๒๗,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๕๔,๓๕๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม		๔,๖๓๗,๕๐๐	บาท	
	(๒) กองบัญชาการกองทัพไทย		๑๑,๔๖๑,๓๐๐	บาท	
	(๓) กองทัพบก		๒๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) กองทัพเรือ		๗,๘๒๖,๙๐๐	บาท	
	(๕) กองทัพอากาศ		๓,๔๒๕,๔๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑,๔๖๗,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ		๑,๔๖๗,๖๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย		๓๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมการปกครอง		๔๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๘,๙๘๘,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน		๑๖,๖๕๗,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		๒,๓๓๐,๙๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๒๘,๙๓๖,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๓,๓๒๑,๐๐๐	บาท	

(๒) สำนักงานคณะกรรมการ					
การอาชีวศึกษา			๒๑,๑๑๕,๔๐๐	บาท	
(๓) มหาวิทยาลัยนเรศวร			๔,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๗.	ส่วนราชการไม่สังกัด				
	สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
มาตรา ๓๓ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๑๓,๒๕๕,๗๔๔,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓,๙๐๔,๙๐๘,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมประชาสัมพันธ์		๒๘,๕๑๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานสภาพัฒนาการ				
	แห่งชาติ		๘๘,๑๔๕,๗๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการ				
	ข้าราชการพลเรือน		๔๙,๑๔๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) กองอำนวยการ				
	รักษาความมั่นคง				
	ภายในราชอาณาจักร		๓,๗๓๙,๑๑๓,๑๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๒,๒๖๐,๒๓๓,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองบัญชาการ				
	กองทัพไทย		๗๐,๓๑๕,๒๐๐	บาท	
	(๒) กองทัพบก		๑,๔๖๐,๑๔๐,๔๐๐	บาท	
	(๓) กองทัพเรือ		๗๑๙,๘๒๘,๑๐๐	บาท	
	(๔) กองทัพอากาศ		๙,๙๕๐,๒๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓๓,๗๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๓๓,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงการท่องเที่ยว				
	และกีฬา	รวม	๖๗,๒๕๑,๗๐๐	บาท	คือ

	(๑) กรมพลศึกษา		๖๗,๒๕๑,๗๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๗๙,๓๘๒,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๑๓๙,๖๒๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ		๓๙,๗๖๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๒๑๘,๕๓๕,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๓๑,๒๘๗,๗๐๐	บาท	
	(๒) กรมการข้าว		๒๒,๖๙๒,๕๐๐	บาท	
	(๓) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๒๒,๙๕๒,๑๐๐	บาท	
	(๔) กรมประมง		๒๒,๗๖๔,๒๐๐	บาท	
	(๕) กรมปศุสัตว์		๒๒,๓๖๘,๑๐๐	บาท	
	(๖) กรมพัฒนาที่ดิน		๒๖,๓๙๐,๐๐๐	บาท	
	(๗) กรมวิชาการเกษตร		๒๘,๒๕๕,๐๐๐	บาท	
	(๘) กรมส่งเสริมการเกษตร		๒๒,๑๘๒,๐๐๐	บาท	
	(๙) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๑๕,๗๒๑,๒๐๐	บาท	
	(๑๐) กรมหม่อนไหม		๓,๙๒๓,๐๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๓๕๓,๖๕๗,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมทางหลวงชนบท		๓๕๓,๖๕๗,๘๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๓๒,๑๐๘,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๓๒,๑๐๘,๙๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑,๕๐๘,๓๔๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการปกครอง		๗๐๘,๒๑๖,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมที่ดิน		๕๗,๙๘๙,๕๐๐	บาท	
	(๓) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๗๓๕,๖๙๖,๓๐๐	บาท	

	(๔) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๖,๔๔๗,๑๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๖๒,๘๑๒,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๖๒,๘๑๒,๘๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๗,๔๔๓,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๑๒,๐๔๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๕,๔๐๓,๔๐๐	บาท	
๑๒.	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๑๑,๘๑๒,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๒๕,๓๓๘,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมการศาสนา		๑๕,๙๒๗,๘๐๐	บาท	
	(๓) กรมศิลปากร		๔๐,๓๕๗,๐๐๐	บาท	
	(๔) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๑๖,๖๔๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย		๑๓,๕๔๘,๔๐๐	บาท	
๑๓.	หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม	๒๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน นวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๔.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๗๙๙,๘๐๘,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๓๑๐,๒๔๖,๔๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๘๘๔,๗๕๗,๕๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๑๙๗,๖๙๒,๖๐๐	บาท	

(๔)	สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา		๗๒,๘๙๐,๐๐๐	บาท	
(๕)	สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๖)	มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์		๗๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา		๕๘,๒๖๖,๓๐๐	บาท	
(๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา		๒,๓๗๖,๐๐๐	บาท	
(๙)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		๒๒,๐๐๘,๑๐๐	บาท	
(๑๐)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		๑๕๗,๕๗๑,๖๐๐	บาท	
๑๕.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๑๗,๑๐๖,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๑๗,๑๐๖,๐๐๐	บาท	
๑๖.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒,๕๖๐,๔๙๖,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ		๒๕๕,๔๔๕,๒๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑๖๐,๒๐๙,๙๐๐	บาท	
(๓)	ศูนย์อำนวยการบริหาร จังหวัดชายแดนภาคใต้		๒,๑๔๔,๘๔๑,๒๐๐	บาท	
๑๗.	หน่วยงานของศาล	รวม	๒,๖๖๓,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานศาลยุติธรรม		๒,๖๖๓,๐๐๐	บาท	
๑๘.	หน่วยงานอิสระของรัฐ	รวม	๒,๔๗๓,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		๑,๘๔๐,๙๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานอัยการสูงสุด		๖๓๓,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๓๔ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ หน่วยงานอื่น และกองทุนและเงินทุน หมุนเวียน เป็นจำนวน ๘๒๖,๑๑๔,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๘,๙๒๙,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมประชาสัมพันธ์		๑๒,๘๗๙,๓๐๐	บาท	

	(๒) กองอำนวยการ รักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร		๑๖,๐๕๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๕๐,๑๗๖,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทัพอากาศ		๕๐,๑๗๖,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓,๓๒๑,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๓,๓๒๑,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒๗๒,๐๗๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๒๗๒,๐๗๗,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๕,๘๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมประมง		๑๕,๘๔๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๑,๔๔๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมเจ้าท่า		๑๑,๔๔๘,๐๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๕๑,๑๑๕,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการปกครอง		๕๑,๑๑๕,๘๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๗,๐๒๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๗,๐๒๙,๕๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๒๑๔,๒๐๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๑๑,๔๔๕,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมการจัดหางาน		๑๖๓,๒๗๖,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๓๙,๔๓๓,๘๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕,๗๓๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕,๗๓๐,๐๐๐	บาท	

๑๑.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑๔๐,๗๕๙,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ตำรวจแห่งชาติ		๑๓๙,๗๔๘,๗๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน		๑,๐๑๑,๐๐๐	บาท	
๑๒.	หน่วยงานอิสระของรัฐ	รวม	๕,๔๘๒,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานอัยการสูงสุด		๕,๔๘๒,๗๐๐	บาท	
๑๓.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทุนเพื่อการป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
มาตรา ๓๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๔,๙๐๙,๗๑๔,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	หน่วยงานในกำกับ ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๐๗,๙๑๐,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองอำนวยการ รักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร		๒๐๗,๙๑๐,๔๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๓๒๗,๙๔๒,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม		๒,๗๘๘,๒๐๐	บาท	
	(๒) กองบัญชาการกองทัพไทย		๓๗,๕๙๓,๔๐๐	บาท	
	(๓) กองทัพบก		๒๑๘,๐๐๗,๐๐๐	บาท	
	(๔) กองทัพเรือ		๔๘,๑๗๐,๕๐๐	บาท	
	(๕) กองทัพอากาศ		๒๑,๓๘๓,๑๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๔,๓๑๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๑๔,๓๑๐,๐๐๐	บาท	

๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๖๑,๒๔๖,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๒๘,๖๓๔,๐๐๐	บาท	
(๒)	กรมการปกครอง		๑๓๒,๖๑๒,๖๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๒,๐๖๙,๕๒๑,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมคุมประพฤติ		๓๓๙,๑๙๗,๐๐๐	บาท	
(๒)	กรมพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน		๑๘,๑๖๗,๓๐๐	บาท	
(๓)	กรมราชทัณฑ์		๖๕,๒๑๗,๑๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด		๑,๖๔๖,๙๔๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๓๕,๘๐๐,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๒๑,๗๔๒,๐๐๐	บาท	
(๒)	กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๑๔,๐๕๘,๙๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๒๓๒,๗๑๘,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๐,๘๐๘,๓๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๖๒,๔๖๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๔๑,๔๕๐,๐๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑,๐๘๐,๑๑๙,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๔๐๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒)	กรมการแพทย์		๓๘๐,๑๘๕,๘๐๐	บาท	

(๓) กรมวิทยาศาสตร์				
การแพทย์		๑๐๑,๖๓๐,๘๐๐	บาท	
(๔) กรมสุขภาพจิต		๑๗๑,๑๖๖,๐๐๐	บาท	
(๕) สำนักงานคณะกรรมการ				
อาหารและยา		๒๓,๑๓๖,๙๐๐	บาท	
๙. ส่วนราชการไม่สังกัด				
สำนักนายกรัฐมนตรี				
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๗๘๐,๑๔๔,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๗๖๘,๙๗๙,๒๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานป้องกัน				
และปราบปรามการฟอกเงิน		๑๑,๑๖๕,๗๐๐	บาท	

มาตรา ๓๖ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๒,๕๐๙,๓๐๔,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. หน่วยงานในกำกับ				
ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๗๙,๔๑๔,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ				
(องค์การมหาชน)		๗๙,๔๑๔,๓๐๐	บาท	
๒. กระทรวงแรงงาน	รวม	๔๕๗,๕๕๒,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๔๕๗,๕๕๒,๖๐๐	บาท	
๓. กระทรวงวิทยาศาสตร์				
และเทคโนโลยี				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๒๑,๐๘๔,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๕,๒๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๕,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์				
และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๒๔,๙๐๐,๐๐๐	บาท	
(๔) สำนักงานคณะกรรมการ				
นโยบายวิทยาศาสตร์				
เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ		๔๗,๑๕๐,๐๐๐	บาท	
(๕) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๒๒,๕๖๓,๗๐๐	บาท	

(๖) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๕,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
(๗) สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)		๘๗,๐๗๑,๐๐๐	บาท	
(๘) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๑๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๘๒,๖๗๙,๖๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๕๕,๖๗๙,๖๐๐	บาท	
(๒) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		๒๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๙๘,๔๐๑,๔๐๐	บาท คือ
(๑) กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก		๔,๗๗๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		๗๑,๖๒๕,๖๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา		๒๒,๐๐๕,๘๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑,๒๖๒,๖๗๕,๓๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๒๔๖,๖๗๔,๖๐๐	บาท	
(๒) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๒๖๑,๙๘๔,๗๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๖๒๓,๑๑๗,๕๐๐	บาท	
(๔) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		๑๓๐,๘๙๘,๕๐๐	บาท	

๗. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๐๗,๔๙๖,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๒๐๗,๔๙๖,๔๐๐	บาท	
มาตรา ๓๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๓,๘๑๐,๔๑๓,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. หน่วยงานในกำกับ				
ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๕๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๕๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๓,๔๑๙,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมส่งเสริมการเกษตร		๙,๐๑๙,๖๐๐	บาท	
(๒) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๔,๔๐๐,๐๐๐	บาท	
๓. กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๓๙,๓๔๗,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมทรัพย์สินทางปัญญา		๔๕,๖๗๔,๒๐๐	บาท	
(๒) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๑๑๓,๕๒๑,๒๐๐	บาท	
(๓) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ		๘๐,๑๕๑,๙๐๐	บาท	
๔. กระทรวงยุติธรรม	รวม	๓,๑๑๒,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมบังคับคดี		๓,๑๑๒,๙๐๐	บาท	
๕. กระทรวงแรงงาน	รวม	๕๒,๙๓๘,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๔๗,๙๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		๕,๐๓๘,๓๐๐	บาท	
๖. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๖๒๑,๑๘๓,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๕๙๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

	(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๕๙,๑๘๓,๕๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๗๔๕,๓๓๖,๐๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ		๑๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๑๒,๓๖๔,๐๐๐	บาท	
	(๖) สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๖,๐๕๐,๐๐๐	บาท	
	(๗) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๓๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๘) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๖๑,๒๕๐,๐๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๘๓,๓๓๖,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๕๘,๓๓๖,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา		๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๔,๐๕๔,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา		๑๔,๐๕๔,๖๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๕๖๖,๐๘๘,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๑๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๑๓,๐๖๙,๙๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๕๔๒,๐๑๘,๒๐๐	บาท	
๑๐.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๕๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๕๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

๑๑. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๑,๐๐๗,๔๓๓,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจ				
ขนาดกลางและขนาดย่อม		๑,๐๐๗,๔๓๓,๑๐๐	บาท	

มาตรา ๓๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาศูนย์ที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๙,๘๘๓,๔๙๗,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กระทรวงกลาโหม	รวม	๓๓,๖๒๖,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) กองทัพบก		๓๓,๖๒๖,๘๐๐	บาท	
๒. กระทรวงการคลัง	รวม	๑,๓๒๙,๖๗๘,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมศุลกากร		๑,๓๒๙,๖๗๘,๓๐๐	บาท	
๓. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๘๐,๔๑๙,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมประมง		๑๔,๖๑๙,๓๐๐	บาท	
(๒) กรมปศุสัตว์		๒๔,๓๓๙,๖๐๐	บาท	
(๓) กรมวิชาการเกษตร		๒๐,๔๑๕,๑๐๐	บาท	
(๔) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๒๑,๐๕๕,๒๐๐	บาท	
๔. กระทรวงคมนาคม	รวม	๖,๕๙๒,๐๔๐,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการขนส่งทางบก		๙๐๕,๖๖๒,๕๐๐	บาท	
(๒) กรมท่าอากาศยาน		๓๓๑,๖๔๘,๓๐๐	บาท	
(๓) กรมทางหลวง		๓,๙๖๘,๕๖๐,๐๐๐	บาท	
(๔) กรมทางหลวงชนบท		๑,๓๕๖,๑๖๙,๓๐๐	บาท	
๕. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๑๓,๒๙๙,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมป่าไม้		๘,๖๙๒,๗๐๐	บาท	
(๒) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๔,๖๐๖,๔๐๐	บาท	
๖. กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๘,๙๒๗,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการค้าต่างประเทศ		๒๘,๙๒๗,๖๐๐	บาท	
๗. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๙๓,๘๗๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๕,๗๕๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมการปกครอง		๒๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๓๖๗,๑๒๗,๕๐๐	บาท	

๘.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๖๕,๐๗๘,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการจัดหางาน		๒๒,๕๐๙,๓๐๐	บาท	
	(๒) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๓๕,๐๘๕,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๗,๔๘๔,๑๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๓๕๒,๗๗๓,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๘๘,๙๑๔,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมโรค		๕๓,๖๗๘,๓๐๐	บาท	
	(๓) กรมอนามัย		๑๐,๑๘๑,๐๐๐	บาท	
๑๐.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒๖,๔๓๙,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๒๖,๔๓๙,๓๐๐	บาท	
๑๑.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๙๖๗,๓๓๘,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) การประปาส่วนภูมิภาค		๗๑๖,๗๓๘,๒๐๐	บาท	
	(๒) การนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย		๒๕๐,๖๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๓๙ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๖,๙๓๘,๓๓๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน		๓๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๔๔๓,๐๑๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทัพอากาศ		๔๔๓,๐๑๐,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๕,๐๔๗,๐๒๔,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมทางหลวง		๓,๔๖๒,๓๙๖,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมทางหลวงชนบท		๑,๕๘๔,๖๒๘,๔๐๐	บาท	

๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๒๒๒,๖๔๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๒๒๒,๖๔๔,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๕๘,๑๒๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๔๘,๙๘๗,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมโรค		๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมอนามัย		๓,๑๔๐,๐๐๐	บาท	
๖.	หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๙๓,๑๐๕,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานเพื่อการพัฒนา ระบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออก		๙๓,๑๐๕,๖๐๐	บาท	
๗.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒๔,๗๕๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๒๔,๗๕๐,๐๐๐	บาท	
๘.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๘๑๖,๖๖๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๑๐๑,๙๗๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) การประปาส่วนภูมิภาค		๖๘๔,๙๔๗,๐๐๐	บาท	
	(๓) การนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย		๒๙,๗๕๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๔๐ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๑๑๑,๑๔๘,๑๖๕,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๙,๕๖๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม		๙,๕๖๐,๐๐๐	บาท	

๓.	กระทรวงการคลัง	รวม	๑๒๐,๗๕๓,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมศุลกากร		๑๒๐,๗๕๓,๔๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๔๐,๗๑๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมประมง		๔,๖๗๐,๔๐๐	บาท	
	(๒) กรมปศุสัตว์		๒๗,๐๔๗,๖๐๐	บาท	
	(๓) กรมวิชาการเกษตร		๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๙๒,๓๑๑,๙๒๒,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงคมนาคม		๒๒๒,๐๒๕,๔๐๐	บาท	
	(๒) กรมเจ้าท่า		๑,๑๒๔,๕๕๔,๓๐๐	บาท	
	(๓) กรมการขนส่งทางบก		๑๖๑,๒๐๕,๕๐๐	บาท	
	(๔) กรมท่าอากาศยาน		๓,๑๙๔,๕๑๓,๒๐๐	บาท	
	(๕) กรมทางหลวง		๖๖,๖๙๖,๔๕๙,๔๐๐	บาท	
	(๖) กรมทางหลวงชนบท		๒๐,๕๖๙,๑๘๘,๗๐๐	บาท	
	(๗) สำนักงานนโยบาย				
	และแผนการขนส่งและจราจร		๓๔๓,๙๗๕,๙๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงพลังงาน	รวม	๓,๓๐๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมธุรกิจพลังงาน		๓,๓๐๕,๐๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๑,๔๑๘,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมการค้า				
	ระหว่างประเทศ		๒๑,๔๑๘,๘๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการปกครอง		๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมศิลปากร		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงวิทยาศาสตร์				
	และเทคโนโลยี				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕๓,๘๒๖,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ		๕,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานพัฒนา				
	เทคโนโลยีอวกาศ				
	และภูมิสารสนเทศ				
	(องค์การมหาชน)		๔๘,๓๒๖,๐๐๐	บาท	

๑๑.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๕๕,๒๔๕,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่		๕๕,๒๔๕,๐๐๐	บาท	
๑๒.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๘,๔๘๙,๔๑๖,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	การทางพิเศษ แห่งประเทศไทย		๔๖๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒)	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ		๒๙,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	สถาบันการบินพลเรือน		๒๑๖,๒๑๖,๐๐๐	บาท	
(๔)	การรถไฟแห่งประเทศไทย		๒,๐๔๐,๓๐๗,๓๐๐	บาท	
(๕)	การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน แห่งประเทศไทย		๑๕,๕๐๒,๗๖๘,๖๐๐	บาท	
(๖)	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๒๔๐,๔๒๕,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๔๑ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๔,๓๕๕,๘๖๓,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑๙,๕๗๐,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน		๑๙,๕๗๐,๖๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒,๒๕๙,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ		๒,๒๕๙,๕๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๙๗,๕๖๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมประมง		๑๕,๕๗๐,๖๐๐	บาท	
(๒)	กรมปศุสัตว์		๑๐,๘๓๑,๘๐๐	บาท	
(๓)	กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๓๘,๓๑๒,๘๐๐	บาท	
(๔)	กรมส่งเสริมสหกรณ์		๑๙,๓๐๐,๐๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร		๑๓,๕๕๓,๓๐๐	บาท	

๔.	กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๕๘๙,๕๒๙,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม		๑๖๔,๖๙๓,๐๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานคณะกรรมการ ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๔๘๖,๙๓๐,๒๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล		๑๓๘,๑๖๗,๑๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานพัฒนา ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)		๕๑๒,๘๕๖,๙๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานรัฐบาล อิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)		๑,๒๘๖,๘๘๒,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๔๗,๒๙๓,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๑๓,๗๑๐,๐๐๐	บาท	
(๒)	กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ		๓๓,๕๘๓,๔๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๗๒๗,๘๘๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมการปกครอง		๘๔,๘๗๑,๖๐๐	บาท	
(๒)	กรมที่ดิน		๖๑๗,๑๐๒,๗๐๐	บาท	
(๓)	กรมโยธาธิการและผังเมือง		๒๕,๙๑๐,๙๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๓๔,๓๘๔,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานกิจการยุติธรรม		๓๔,๓๘๔,๐๐๐	บาท	

๘.	กระทรวงวัฒนธรรม				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๖๕,๕๒๐,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมการศาสนา		๔,๒๒๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมศิลปากร		๑๒๐,๐๔๐,๗๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานศิลปวัฒนธรรม				
	ร่วมสมัย		๘,๘๖๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๖) ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร				
	(องค์การมหาชน)		๑๐,๓๙๙,๕๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงวิทยาศาสตร์				
	และเทคโนโลยี				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๙๙,๒๐๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๗,๐๙๒,๑๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์				
	และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๓๙,๑๙๐,๗๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานพัฒนา				
	เทคโนโลยีอวกาศ				
	และภูมิสารสนเทศ				
	(องค์การมหาชน)		๔๒,๙๒๗,๐๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงศึกษาธิการ				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๒๐,๐๕๗,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๐๔,๕๕๙,๓๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ				
	การอาชีวศึกษา		๒๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) มหาวิทยาลัยนเรศวร		๑๐,๑๒๘,๒๐๐	บาท	
	(๔) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๓,๐๘๒,๐๐๐	บาท	
	(๕) มหาวิทยาลัยนครพนม		๕,๕๕๐,๐๐๐	บาท	
	(๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย		๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี		๑,๙๗๑,๐๐๐	บาท	

(๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร		๔,๔๙๙,๙๐๐	บาท	
(๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม		๓๖๓,๓๐๐	บาท	
(๑๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต		๓,๒๔๘,๒๐๐	บาท	
(๑๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง		๑,๒๘๔,๐๐๐	บาท	
(๑๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร		๒,๐๙๐,๐๐๐	บาท	
(๑๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา		๓,๙๕๖,๐๐๐	บาท	
(๑๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๕)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี		๑๒,๒๙๓,๙๐๐	บาท	
(๑๖)	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์		๑๑,๕๐๘,๖๐๐	บาท	
(๑๗)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๘)	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง		๑๖,๖๖๗,๕๐๐	บาท	
(๑๙)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ		๒,๘๕๖,๐๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๕๒,๕๘๔,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๘๔,๗๑๑,๕๐๐	บาท	
(๒)	กรมควบคุมโรค		๖๗,๘๗๓,๔๐๐	บาท	
มาตรา ๔๒ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการวิจัยและนวัตกรรม ให้ตั้งเป็น งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่น และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๑๖,๙๘๗,๕๑๖,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	หน่วยงานในกำกับ				
	ของสำนักงานกฤษฎีกา	รวม	๕๐๒,๓๓๐,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์		๔๙๓,๙๖๐,๕๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๘,๓๗๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๗๘๑,๙๒๒,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	กองทัพเรือ		๒๕,๗๙๓,๖๐๐	บาท	
(๒)	กองทัพอากาศ		๑๑,๗๗๐,๐๐๐	บาท	

(๓) สถาบันเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน)			๗๔๔,๓๕๙,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงการคลัง	รวม	๕,๘๖๐,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานบริหาร หนี้สาธารณะ		๑,๗๑๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง		๔,๑๔๘,๖๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา	รวม	๑๐,๐๔๒,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพลศึกษา		๒,๔๘๖,๙๐๐	บาท	
	(๒) สถาบันการพลศึกษา		๗,๕๕๕,๔๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๕,๗๕๙,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๑๓,๑๕๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ		๒,๖๐๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙๙๕,๖๕๔,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการข้าว		๒๒๖,๔๘๒,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมประมง		๓๕,๔๓๐,๙๐๐	บาท	
	(๓) กรมปศุสัตว์		๓๒,๕๐๙,๙๐๐	บาท	
	(๔) กรมฝนหลวง และการบินเกษตร		๑๖,๘๔๔,๗๐๐	บาท	
	(๕) กรมพัฒนาที่ดิน		๔๙,๙๙๕,๐๐๐	บาท	
	(๖) กรมวิชาการเกษตร		๕๑๗,๑๕๔,๕๐๐	บาท	
	(๗) กรมหม่อนไหม		๓๒,๗๘๔,๑๐๐	บาท	
	(๘) สถาบันวิจัย และพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)		๘๔,๔๕๓,๐๐๐	บาท	

๗.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๖๗,๕๔๕,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมทางหลวง		๖๗,๕๔๕,๓๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๖๕,๑๙๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง		๑๔,๐๖๔,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมป่าไม้		๑๐,๘๖๒,๗๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๓๔,๔๕๑,๔๐๐	บาท	
	(๔) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๕,๘๒๐,๓๐๐	บาท	
๙.	หน่วยงานในกำกับของกระทรวงพาณิชย์	รวม	๖,๕๖๕,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๖,๕๖๕,๔๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๒๔๕,๔๙๒,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการปกครอง		๑๒๘,๙๘๔,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๑๑๖,๕๐๘,๐๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๙,๒๑๑,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานกิจการยุติธรรม		๑๐,๗๑๑,๗๐๐	บาท	
	(๒) สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)		๒๘,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๒.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๗,๔๔๓,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน		๑,๘๔๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๔,๕๑๙,๑๐๐	บาท	
	(๓) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		๑,๐๘๔,๐๐๐	บาท	

๑๓.	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๙,๘๙๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๙,๗๕๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย		๔,๙๓๙,๙๐๐	บาท	
	(๓) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๕,๒๐๕,๒๐๐	บาท	
๑๔.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓,๔๕๑,๗๙๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑,๕๗๖,๑๖๑,๓๐๐	บาท	
	(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๓๑,๗๖๒,๖๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ		๓๑,๕๓๗,๔๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๙๒๓,๕๐๒,๐๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ		๑๒๘,๒๔๘,๓๐๐	บาท	
	(๖) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๔๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๗) สำนักงานพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๔๕,๔๖๐,๕๐๐	บาท	
	(๘) สถาบันเทคโนโลยี นิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๖๔,๗๐๗,๗๐๐	บาท	
	(๙) สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)		๑๕,๑๐๕,๐๐๐	บาท	
	(๑๐) สถาบันวิจัย ดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๙,๕๔๔,๙๐๐	บาท	
	(๑๑) ศูนย์ความเป็นเลิศ ด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๑๘๕,๗๖๒,๘๐๐	บาท	

๑๕.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕,๖๖๖,๘๒๐,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๓,๕๗๔,๙๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา		๖,๘๔๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๒๔,๓๐๑,๐๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๙๒,๓๐๔,๐๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา		๙๒๑,๓๙๘,๑๐๐	บาท	
(๖)	สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๑๐,๗๓๓,๐๐๐	บาท	
(๗)	มหาวิทยาลัยนเรศวร		๘๑,๕๑๓,๒๐๐	บาท	
(๘)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม		๓๑,๒๘๖,๐๐๐	บาท	
(๙)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง		๔๑,๘๘๒,๖๐๐	บาท	
(๑๐)	มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช		๓,๕๙๑,๙๐๐	บาท	
(๑๑)	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๗๑,๐๔๔,๓๐๐	บาท	
(๑๒)	สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์		๑๐๘,๕๓๙,๖๐๐	บาท	
(๑๓)	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน		๑,๔๕๙,๙๐๐	บาท	
(๑๔)	มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์		๔,๘๐๕,๙๐๐	บาท	
(๑๕)	มหาวิทยาลัยนครพนม		๓๐,๔๗๕,๘๐๐	บาท	
(๑๖)	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์		๑๒,๖๓๗,๙๐๐	บาท	
(๑๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ กาญจนบุรี		๑๔,๙๓๒,๗๐๐	บาท	
(๑๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร		๙,๒๒๕,๘๐๐	บาท	
(๑๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทบุรี		๑๒,๗๙๙,๒๐๐	บาท	

(๒๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	๒๐,๔๖๐,๒๐๐	บาท
(๒๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่	๓๑,๗๒๙,๕๐๐	บาท
(๒๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่	๒๙,๕๔๓,๕๐๐	บาท
(๒๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี	๖,๐๕๔,๐๐๐	บาท
(๒๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	๑๕,๘๖๘,๓๐๐	บาท
(๒๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม	๒๐,๓๖๘,๒๐๐	บาท
(๒๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา	๑๗,๒๗๖,๔๐๐	บาท
(๒๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช	๒๑,๒๙๘,๘๐๐	บาท
(๒๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์	๑๒,๖๘๗,๗๐๐	บาท
(๒๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๖,๗๘๙,๕๐๐	บาท
(๓๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๓๐,๔๔๓,๓๐๐	บาท
(๓๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร	๒๕,๘๔๑,๒๐๐	บาท
(๓๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	๗,๑๐๔,๓๐๐	บาท
(๓๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม	๑๐,๐๑๔,๕๐๐	บาท
(๓๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี	๒๔,๖๙๒,๗๐๐	บาท
(๓๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	๑๗,๐๒๓,๔๐๐	บาท
(๓๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์	๙,๙๔๒,๗๐๐	บาท

(๓๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๗,๓๖๕,๗๐๐	บาท
(๓๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม	๒๗,๑๕๘,๐๐๐	บาท
(๓๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๑๒,๘๘๑,๖๐๐	บาท
(๔๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์	๑๖,๔๙๐,๖๐๐	บาท
(๔๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยเอ็ด	๑๙,๑๐๙,๕๐๐	บาท
(๔๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	๑๗,๐๗๔,๙๐๐	บาท
(๔๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	๗,๒๓๖,๙๐๐	บาท
(๔๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๑๔,๕๕๘,๒๐๐	บาท
(๔๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ	๑๖,๒๒๗,๔๐๐	บาท
(๔๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร	๑๒,๘๕๕,๐๐๐	บาท
(๔๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	๑๒,๖๑๑,๐๐๐	บาท
(๔๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	๘๘,๙๕๖,๗๐๐	บาท
(๔๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี	๕,๔๗๘,๓๐๐	บาท
(๕๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	๑๓,๑๕๒,๙๐๐	บาท
(๕๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง	๙,๖๙๔,๑๐๐	บาท
(๕๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรธานี	๒๐,๖๒๐,๒๐๐	บาท
(๕๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์	๑๖,๑๑๑,๒๐๐	บาท
(๕๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี	๒๙,๗๘๗,๒๐๐	บาท
(๕๕)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	๑๐๒,๔๕๖,๙๐๐	บาท

(๕๖)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคลกรุงเทพ	๖,๕๕๘,๙๐๐	บาท
(๕๗)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคลตะวันออก	๙,๗๒๓,๒๐๐	บาท
(๕๘)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคลพระนคร	๓๗,๖๐๗,๔๐๐	บาท
(๕๙)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคลรัตนโกสินทร์	๓๗,๕๙๗,๑๐๐	บาท
(๖๐)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคลล้านนา	๖๐,๖๒๖,๗๐๐	บาท
(๖๑)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคลศรีวิชัย	๕๒,๐๕๗,๘๐๐	บาท
(๖๒)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคลสุวรรณภูมิ	๑๓,๙๒๙,๘๐๐	บาท
(๖๓)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคลอีสาน	๙๑,๙๖๔,๖๐๐	บาท
(๖๔)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี	๑๘๕,๗๖๘,๐๐๐	บาท
(๖๕)	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	๒๒,๑๐๐,๒๐๐	บาท
(๖๖)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	๒๕๑,๗๖๐,๓๐๐	บาท
(๖๗)	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๔๐,๕๔๑,๖๐๐	บาท
(๖๘)	มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๕๐,๘๑๗,๓๐๐	บาท
(๖๙)	มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย	๒๗,๗๙๖,๕๐๐	บาท
(๗๐)	มหาวิทยาลัยมหิดล	๓๕๒,๑๓๑,๒๐๐	บาท
(๗๑)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	๘๕,๔๕๗,๐๐๐	บาท
(๗๒)	มหาวิทยาลัยบูรพา	๑๒๓,๖๒๘,๐๐๐	บาท
(๗๓)	มหาวิทยาลัยทักษิณ	๑๓,๐๕๓,๘๐๐	บาท
(๗๔)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๒๐๙,๙๐๓,๒๐๐	บาท

(๗๕)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๙๔,๖๕๓,๐๐๐	บาท	
(๗๖)	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	๑๕๖,๗๔๔,๑๐๐	บาท	
(๗๗)	มหาวิทยาลัยพะเยา	๖๒,๖๙๔,๗๐๐	บาท	
(๗๘)	สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา	๔๒๕,๐๐๐	บาท	
(๗๙)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๓๒๙,๒๐๒,๑๐๐	บาท	
(๘๐)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๔๐๔,๓๒๐,๔๐๐	บาท	
(๘๑)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๑๓๕,๖๙๗,๖๐๐	บาท	
(๘๒)	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	๙๕,๗๓๒,๓๐๐	บาท	
(๘๓)	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	๖๓,๒๗๒,๙๐๐	บาท	
(๘๔)	มหาวิทยาลัยศิลปากร	๒๐,๔๑๘,๘๐๐	บาท	
(๘๕)	มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	๒๔๖,๗๔๕,๒๐๐	บาท	
(๘๖)	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	๓๗,๖๒๘,๖๐๐	บาท	
(๘๗)	สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)	๕,๙๒๒,๘๐๐	บาท	
๑๖.	กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๓๗,๕๕๑,๔๐๐	บาท คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๑๐๑,๑๗๘,๐๐๐	บาท	
(๒)	กรมการแพทย์	๑๔,๕๔๓,๕๐๐	บาท	
(๓)	กรมควบคุมโรค	๑๐,๐๔๗,๔๐๐	บาท	
(๔)	กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	๑๙,๐๔๔,๙๐๐	บาท	
(๕)	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	๓๙,๐๓๑,๕๐๐	บาท	
(๖)	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	๑๐,๕๘๑,๕๐๐	บาท	
(๗)	กรมสุขภาพจิต	๑๙,๘๐๗,๕๐๐	บาท	
(๘)	กรมอนามัย	๒๘,๔๙๒,๑๐๐	บาท	

	(๙) สถาบันวิจัย ระบบสาธารณสุข		๖๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๑๐) สำนักงานหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติ		๔,๒๒๕,๐๐๐	บาท	
	(๑๑) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน แห่งชาติ		๔,๖๘๐,๐๐๐	บาท	
	(๑๒) สถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๐,๙๒๐,๐๐๐	บาท	
๑๗.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑,๖๙๒,๙๖๔,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ		๑,๖๗๘,๔๘๗,๗๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑๔,๔๗๗,๒๐๐	บาท	
๑๘.	หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๓๗,๒๐๒,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันพระปกเกล้า		๓๗,๒๐๒,๓๐๐	บาท	
๑๙.	หน่วยงานของศาล	รวม	๒,๙๓๑,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ศาลรัฐธรรมนูญ		๒,๙๓๑,๐๐๐	บาท	
๒๐.	หน่วยงานอิสระของรัฐ	รวม	๕,๐๗๓,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ		๓,๒๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		๑,๘๗๓,๖๐๐	บาท	
๒๑.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๖๑๒,๒๔๔,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) การเคหะแห่งชาติ		๗,๐๑๖,๕๐๐	บาท	
	(๒) องค์การสวนพฤกษศาสตร์		๓,๑๗๕,๖๐๐	บาท	
	(๓) องค์การสวนสัตว์		๑๓,๖๘๘,๒๐๐	บาท	
	(๔) สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย		๕๘๘,๑๙๓,๘๐๐	บาท	

(๕) องค์การพิพิธภัณฑ					
วิทยาศาสตร์แห่งชาติ			๑๗๐,๓๐๐	บาท	
๒๒.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๒,๑๑๒,๐๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กองทุนสนับสนุน					
การวิจัย			๒,๑๑๒,๐๔๐,๐๐๐	บาท	
๒๓.	สภาอากาศไทย	รวม	๓๐๕,๙๗๔,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) สภาอากาศไทย			๓๐๕,๙๗๔,๒๐๐	บาท	
มาตรา ๔๓ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๘,๕๕๐,๕๗๓,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	หน่วยงานในกำกับ				
ของสำนักนายกรัฐมนตรี		รวม	๑๙๐,๔๐๐,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานส่งเสริม					
การจัดประชุมและนิทรรศการ					
(องค์การมหาชน)			๕๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) องค์การบริหารการพัฒนา					
พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว					
อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)			๑๓๙,๔๐๐,๘๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๙๕,๐๕๓,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) กองทัพบก			๙๕,๐๕๓,๓๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงการท่องเที่ยว				
และกีฬา		รวม	๑,๐๓๕,๐๐๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน					
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา			๓๒๑,๖๒๗,๖๐๐	บาท	
(๒) กรมพลศึกษา			๑๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓) กรมการท่องเที่ยว			๖๙๒,๐๔๓,๗๐๐	บาท	
(๔) สถาบันการพลศึกษา			๖,๓๓๓,๙๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๗,๗๑๙,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมส่งเสริมการเกษตร			๓,๗๐๖,๕๐๐	บาท	
(๒) กรมหม่อนไหม			๔,๐๑๓,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๘๖๐,๖๗๒,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมทางหลวงชนบท			๘๖๐,๖๗๒,๓๐๐	บาท	

๖.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๖๙,๔๘๘,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมทรัพยากรธรณี		๑๘,๕๒๕,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๕๐,๙๖๓,๕๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๒๐๖,๒๔๑,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๒๐๖,๒๔๑,๗๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑,๒๓๘,๘๖๐,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๑๒๗,๕๐๗,๗๐๐	บาท	
	(๒) กรมศิลปากร		๑,๐๕๙,๖๖๔,๘๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๑๙,๓๔๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย		๓๒,๓๔๗,๖๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๑๘,๕๕๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) มหาวิทยาลัยนเรศวร		๔,๙๖๓,๔๐๐	บาท	
	(๒) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์		๘,๐๙๓,๐๐๐	บาท	
	(๓) มหาวิทยาลัยนครพนม		๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่		๑,๙๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา		๔,๕๗๐,๐๐๐	บาท	
	(๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์		๑,๒๙๘,๐๐๐	บาท	
	(๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม		๑,๐๔๗,๒๐๐	บาท	
	(๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี		๘,๖๗๐,๐๐๐	บาท	
	(๑๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์		๒,๐๓๑,๙๐๐	บาท	
	(๑๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย		๑,๖๘๐,๐๐๐	บาท	
	(๑๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง		๗๒๐,๐๐๐	บาท	

(๑๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	๑,๗๘๕,๐๐๐	บาท	
(๑๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	๔,๒๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์	๙๓๗,๕๐๐	บาท	
(๑๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี	๓,๔๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๗)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ	๒,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๘)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลสุวรรณภูมิ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๙)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน	๑,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒๐)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี	๑,๖๕๑,๓๐๐	บาท	
(๒๑)	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	๔,๑๗๐,๐๐๐	บาท	
(๒๒)	มหาวิทยาลัยมหิดล	๓,๙๓๗,๐๐๐	บาท	
(๒๓)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๔,๗๙๒,๘๐๐	บาท	
(๒๔)	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒๕)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๘,๐๑๓,๘๐๐	บาท	
(๒๖)	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒๗)	มหาวิทยาลัยศิลปากร	๑๐,๑๕๐,๐๐๐	บาท	
(๒๘)	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	๒,๖๔๖,๑๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๕,๐๖๘,๑๐๐	บาท คือ
	(๑) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก		๑๘,๒๑๖,๐๐๐	บาท
	(๒) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๖,๘๕๒,๑๐๐	บาท
๑๑.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔,๖๘๓,๕๐๖,๕๐๐	บาท คือ
	(๑) การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย		๔,๖๘๓,๕๐๖,๕๐๐	บาท

๑๒.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทุนเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวไทย		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
มาตรา ๔๔ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพการผลิต ภาคเกษตร ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๙,๔๕๓,๘๐๔,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักงานรัฐมนตรี	รวม	๒,๕๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๒,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๘,๖๕๙,๙๓๗,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๘๔,๙๒๙,๗๐๐	บาท	
	(๒) กรมการข้าว		๒,๑๙๗,๒๑๖,๓๐๐	บาท	
	(๓) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๑๐๑,๒๔๕,๒๐๐	บาท	
	(๔) กรมประมง		๑,๒๐๓,๓๙๗,๓๐๐	บาท	
	(๕) กรมปศุสัตว์		๑,๖๓๑,๙๒๓,๙๐๐	บาท	
	(๖) กรมพัฒนาที่ดิน		๓๘๔,๘๒๑,๑๐๐	บาท	
	(๗) กรมวิชาการเกษตร		๖๒๘,๙๙๐,๕๐๐	บาท	
	(๘) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑,๔๕๑,๙๓๐,๔๐๐	บาท	
	(๙) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๔๒๖,๙๓๔,๖๐๐	บาท	
	(๑๐) กรมหม่อนไหม		๙๙,๕๓๔,๗๐๐	บาท	
	(๑๑) สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม		๒๖๖,๒๖๙,๗๐๐	บาท	
	(๑๒) สำนักงานมาตรฐานสินค้า เกษตรและอาหารแห่งชาติ		๑๒๖,๙๕๗,๑๐๐	บาท	
	(๑๓) สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร		๕๕,๗๘๖,๘๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑๓๖,๒๓๕,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการค้าต่างประเทศ		๖,๗๐๗,๔๐๐	บาท	
	(๒) กรมการค้าภายใน		๑๒๒,๘๒๗,๙๐๐	บาท	

	(๓) กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ		๖,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๘,๖๒๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมการปกครอง		๑๗,๖๒๕,๐๐๐	บาท	
๕.	หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม	๔๘,๕๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๓๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๕๔,๒๖๙,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๑๓,๖๔๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี		๓๐,๓๐๘,๒๐๐	บาท	
	(๓) สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง		๒๐,๕๑๐,๔๐๐	บาท	
	(๔) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๒๑๒,๓๔๑,๒๐๐	บาท	
	(๕) มหาวิทยาลัยแม่โจ้		๗๗,๔๖๙,๕๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔๐,๑๐๘,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		๒๓,๓๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา		๑๖,๘๐๘,๘๐๐	บาท	
๘.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๙๓,๖๒๘,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร		๘๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) องค์การสะพานปลา		๑๐๗,๖๒๘,๘๐๐	บาท	

มาตรา ๔๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๕๔๐,๓๑๐,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๒๓,๑๐๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๒๓,๑๐๘,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงพาณิชย์				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕๑๕,๗๙๑,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมเจรจาการค้า				
	ระหว่างประเทศ		๑๐๘,๐๖๕,๕๐๐	บาท	
(๒)	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๓,๘๖๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	กรมส่งเสริมการค้า				
	ระหว่างประเทศ		๓๑๘,๑๘๙,๕๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานนโยบาย				
	และยุทธศาสตร์การค้า		๗๘,๗๔๘,๖๐๐	บาท	
(๕)	สถาบันวิจัย				
	และพัฒนาอัญมณี				
	และเครื่องประดับแห่งชาติ				
	(องค์การมหาชน)		๖,๙๒๗,๕๐๐	บาท	
๓.	หน่วยงานในกำกับ				
	ของกระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑,๔๑๑,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สถาบันระหว่างประเทศ				
	เพื่อการค้าและการพัฒนา				
	(องค์การมหาชน)		๑,๔๑๑,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๔๖ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัย ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๘,๔๕๔,๑๙๒,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	กระทรวงการพัฒนาสังคม				
	และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒,๘๑๓,๗๕๕,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๒,๕๑๘,๑๘๕,๖๐๐	บาท	
(๒)	กรมกิจการผู้สูงอายุ		๘๐,๑๖๓,๙๐๐	บาท	
(๓)	กรมกิจการสตรี				
	และสถาบันครอบครัว		๑๙๙,๙๓๙,๗๐๐	บาท	

	(๔) กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ		๑๕,๔๖๖,๓๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๓,๔๕๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน		๓,๔๕๐,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๑๖,๖๓๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๓,๙๖๔,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมการจัดหางาน		๑๗,๓๗๓,๔๐๐	บาท	
	(๓) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๗๒,๓๖๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๒๒,๙๓๖,๙๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงวัฒนธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔๙,๕๖๖,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการศาสนา		๓๗,๕๖๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) ศูนย์วัฒนธรรม (องค์การมหาชน)		๑๒,๐๐๖,๑๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔,๘๒๕,๑๘๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๔,๗๘๐,๙๘๐,๙๐๐	บาท	
	(๒) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๕,๔๙๙,๓๐๐	บาท	
	(๓) มหาวิทยาลัยนเรศวร		๖๐๑,๓๐๐	บาท	
	(๔) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๑,๕๘๖,๘๐๐	บาท	
	(๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง		๑,๙๐๕,๐๐๐	บาท	
	(๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ		๓๘๕,๐๐๐	บาท	
	(๗) สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง		๒,๙๗๙,๖๐๐	บาท	
	(๘) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๙,๙๒๖,๕๐๐	บาท	
	(๙) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		๔๐๐,๐๐๐	บาท	

(๑๐)	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต		๑๙,๘๗๒,๐๐๐	บาท	
(๑๑)	มหาวิทยาลัยแม่โจ้		๑,๐๔๘,๖๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๖๔๕,๖๐๐,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๔๒,๑๔๑,๒๐๐	บาท	
(๒)	กรมการแพทย์		๒๑,๙๒๑,๒๐๐	บาท	
(๓)	กรมควบคุมโรค		๘๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๔)	กรมการแพทย์แผนไทย				
	และการแพทย์ทางเลือก		๔,๔๖๘,๘๐๐	บาท	
(๕)	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๓๕,๓๖๒,๐๐๐	บาท	
(๖)	กรมสุขภาพจิต		๖๓,๗๒๗,๒๐๐	บาท	
(๗)	กรมอนามัย		๑๙๗,๙๘๐,๕๐๐	บาท	

มาตรา ๔๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการยกระดับคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๙๒,๑๐๐,๗๓๑,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	หน่วยงานในกำกับ				
	ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๕,๘๐๔,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานรับรองมาตรฐาน				
	และประเมินคุณภาพการศึกษา				
	(องค์การมหาชน)		๗,๓๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานบริหาร				
	และพัฒนาองค์ความรู้				
	(องค์การมหาชน)		๑๘,๕๐๔,๙๐๐	บาท	
(๓)	สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ				
	(องค์การมหาชน)		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงการท่องเที่ยว				
	และกีฬา	รวม	๒๓๑,๘๘๓,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	สถาบันการพลศึกษา		๒๓๑,๘๘๓,๗๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๖,๓๒๕,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมส่งเสริม				
	การปกครองท้องถิ่น		๑๖,๓๒๕,๗๐๐	บาท	

๔.	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๒๙,๘๒๓,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๑๒๙,๘๒๓,๘๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงศึกษาธิการ				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙๐,๘๗๙,๑๑๕,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๓๓,๔๔๙,๑๒๙,๑๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานเลขาธิการ				
	สภาการศึกษา		๔๖,๑๕๘,๐๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการ				
	การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๔๕,๑๘๖,๘๖๕,๐๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานคณะกรรมการ				
	การอาชีวศึกษา		๑๐,๖๕๙,๖๙๖,๒๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานคณะกรรมการ				
	การอุดมศึกษา		๓๔๒,๙๗๕,๐๐๐	บาท	
	(๖) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๒๑,๑๖๘,๙๐๐	บาท	
	(๗) มหาวิทยาลัยนเรศวร		๗,๒๓๓,๕๐๐	บาท	
	(๘) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม		๑๓,๗๙๙,๓๐๐	บาท	
	(๙) มหาวิทยาลัยรามคำแหง		๑๕,๗๔๓,๙๐๐	บาท	
	(๑๐) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๒๒๖,๐๐๐	บาท	
	(๑๑) สถาบันบัณฑิต				
	พัฒนบริหารศาสตร์		๙,๘๒๐,๐๐๐	บาท	
	(๑๒) สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน		๒,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๑๓) มหาวิทยาลัย				
	นราธิวาสราชนครินทร์		๒๓,๖๖๕,๔๐๐	บาท	
	(๑๔) มหาวิทยาลัยนครพนม		๓๘,๕๑๒,๔๐๐	บาท	
	(๑๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
	กาญจนบุรี		๑,๕๒๒,๑๐๐	บาท	
	(๑๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
	กำแพงเพชร		๖,๖๔๑,๔๐๐	บาท	
	(๑๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
	จันทระเกษม		๘๐๐,๑๐๐	บาท	
	(๑๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่		๔,๖๘๒,๗๐๐	บาท	

(๑๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	๒,๓๕๓,๐๐๐	บาท
(๒๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	๘,๓๗๘,๙๐๐	บาท
(๒๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	๔๙๓,๖๐๐	บาท
(๒๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	๔,๘๖๓,๓๐๐	บาท
(๒๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา	๒,๑๕๗,๖๐๐	บาท
(๒๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช	๑๓,๐๙๓,๒๐๐	บาท
(๒๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์	๑,๙๓๓,๘๐๐	บาท
(๒๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๑๐,๑๒๔,๔๐๐	บาท
(๒๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๒,๔๘๖,๖๐๐	บาท
(๒๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	๕,๙๑๔,๔๐๐	บาท
(๒๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	๖,๔๑๖,๑๐๐	บาท
(๓๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิจิตรสงคราม	๒,๕๗๐,๗๐๐	บาท
(๓๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี	๒,๙๒๙,๘๐๐	บาท
(๓๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	๙,๗๔๔,๙๐๐	บาท
(๓๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์	๒,๙๕๓,๗๐๐	บาท
(๓๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๑,๙๖๑,๕๐๐	บาท
(๓๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม	๕,๒๘๑,๔๐๐	บาท
(๓๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๑,๑๑๐,๙๐๐	บาท
(๓๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์	๑,๗๗๕,๐๐๐	บาท
(๓๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	๔,๒๙๕,๕๐๐	บาท

(๓๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	๒,๐๕๑,๑๐๐	บาท
(๔๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	๒,๒๑๗,๒๐๐	บาท
(๔๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๒,๕๒๓,๖๐๐	บาท
(๔๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ	๓,๔๑๔,๓๐๐	บาท
(๔๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	๖๗๓,๗๐๐	บาท
(๔๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	๒,๘๓๑,๖๐๐	บาท
(๔๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	๘,๓๘๐,๗๐๐	บาท
(๔๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี	๕,๓๓๐,๐๐๐	บาท
(๔๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	๑,๑๐๔,๖๐๐	บาท
(๔๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง	๑,๙๙๖,๐๐๐	บาท
(๔๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	๙๓๑,๗๐๐	บาท
(๕๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์	๕,๓๘๔,๒๐๐	บาท
(๕๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี	๑,๑๔๒,๔๐๐	บาท
(๕๒)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	๑,๘๔๘,๙๐๐	บาท
(๕๓)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน	๒,๙๕๓,๑๐๐	บาท
(๕๔)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี	๔,๕๕๘,๑๐๐	บาท
(๕๕)	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	๕,๕๒๑,๙๐๐	บาท
(๕๖)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	๖,๙๐๗,๑๐๐	บาท
(๕๗)	มหาวิทยาลัยมหิดล	๗,๓๑๗,๕๐๐	บาท
(๕๘)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	๑๖,๘๔๑,๕๐๐	บาท
(๕๙)	มหาวิทยาลัยบูรพา	๑๕,๙๒๙,๔๐๐	บาท

(๖๐)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑๔,๗๖๘,๕๐๐	บาท
(๖๑)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๘,๘๕๔,๕๐๐	บาท
(๖๒)	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	๑๓,๒๕๔,๐๐๐	บาท
(๖๓)	มหาวิทยาลัยพะเยา	๓,๗๗๔,๘๐๐	บาท
(๖๔)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๔๒,๖๑๙,๑๐๐	บาท
(๖๕)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๒๑,๑๙๑,๘๐๐	บาท
(๖๖)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๖๗)	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	๔,๘๗๑,๐๐๐	บาท
(๖๘)	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	๖๘,๑๘๔,๘๐๐	บาท
(๖๙)	มหาวิทยาลัยศิลปากร	๑๔,๒๒๑,๖๐๐	บาท
(๗๐)	มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	๘,๕๑๘,๓๐๐	บาท
(๗๑)	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	๑๔,๕๓๙,๖๐๐	บาท
(๗๒)	สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๖๒๕,๔๘๑,๓๐๐	บาท
๖.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี		
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๘๐๗,๗๗๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑)	สำนักงานพระพุทธศาสนา แห่งชาติ		๖๘๒,๑๘๘,๒๐๐ บาท
(๒)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑๒๕,๕๙๐,๒๐๐ บาท

มาตรา ๔๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาศรษฐกิจฐานราก และชุมชนเข้มแข็ง ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๕,๐๔๓,๔๔๒,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	หน่วยงานในกำกับ ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๖๕,๖๕๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑)	องค์การบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๖๕,๖๕๐,๐๐๐ บาท

๒.	หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๓๗,๕๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)		๓๗,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๑๖,๘๘๙,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมประมง		๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมปศุสัตว์		๒,๖๒๑,๕๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๕๑๐,๗๖๗,๖๐๐	บาท	
๔.	หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานพัฒนา เศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑๐๑,๘๖๔,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการค้าภายใน		๑๖,๕๓๒,๔๐๐	บาท	
	(๒) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๘๕,๓๓๑,๗๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑,๔๒๙,๖๒๕,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการพัฒนาชุมชน		๑,๔๒๙,๖๒๕,๖๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๘๘,๙๗๘,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๔๙,๙๗๘,๒๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๘๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๑๓,๗๓๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา		๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

(๒) มหาวิทยาลัย					
	สุโขทัยธรรมาธิราช		๓,๐๙๓,๐๐๐	บาท	
(๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี		๓,๐๖๕,๐๐๐	บาท	
(๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
	พิบูลสงคราม		๕๙๗,๙๐๐	บาท	
(๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ		๓,๔๙๔,๐๐๐	บาท	
(๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี		๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๗)	มหาวิทยาลัยบูรพา		๓๑๗,๐๐๐	บาท	
(๘)	มหาวิทยาลัยทักษิณ		๕๑,๙๑๗,๖๐๐	บาท	
(๙)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		๖,๔๓๕,๐๐๐	บาท	
(๑๐)	มหาวิทยาลัยแม่โจ้		๒,๘๒๐,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑๐๔,๑๓๒,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๑๐๔,๑๓๒,๒๐๐	บาท	
๑๐.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๙๙๕,๖๔๖,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) ธนาคารเพื่อการเกษตร				
	และสหกรณ์การเกษตร		๔๒๑,๔๐๑,๕๐๐	บาท	
	(๒) ธนาคารออมสิน		๔๖๗,๒๕๕,๓๐๐	บาท	
	(๓) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์				
	และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๑๐๖,๙๙๐,๐๐๐	บาท	
๑๑.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๑,๔๖๙,๔๑๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทุนหมู่บ้าน				
	และชุมชนเมืองแห่งชาติ		๑๙๔,๔๑๗,๐๐๐	บาท	
	(๒) กองทุนฟื้นฟู				
	และพัฒนาเกษตรกร		๕๑๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) กองทุนหมุนเวียน				
	เพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกร				
	และผู้ยากจน		๗๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) กองทุนพัฒนาสหกรณ์		๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๔๙ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาระบบประกันสุขภาพ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายงบกลาง และงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๒๐๗,๐๙๖,๕๙๖,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	งบกลาง	รวม	๖๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ		๖๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงการคลัง	รวม	๕๘,๗๖๖,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมบัญชีกลาง		๕๘,๗๖๖,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๕,๐๗๐,๔๒๔,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานประกันสังคม		๑๕,๐๗๐,๔๒๔,๗๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๕๑๑,๘๓๑,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑,๓๒๒,๖๕๖,๔๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ		๑๕๗,๖๗๔,๖๐๐	บาท	
	(๓) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ		๒๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๑๒๗,๔๕๕,๕๗๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ		๑๒๖,๕๓๓,๑๓๑,๑๐๐	บาท	
	(๒) กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน		๙๒๒,๔๔๔,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๕๐ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๑,๑๕๐,๑๘๔,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๕๖๖,๙๓๔,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๕๕๑,๑๕๘,๕๐๐	บาท	

	(๒) กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ		๑๕,๗๗๕,๗๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงคมนาคม		๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๓.	หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม	๖๑,๒๕๔,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) ศูนย์ความเป็นเลิศ ด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๖๑,๒๕๔,๗๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙๕,๗๓๔,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) มหาวิทยาลัยนเรศวร		๗,๒๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี		๖,๔๐๕,๒๐๐	บาท	
	(๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี		๒,๐๐๙,๐๐๐	บาท	
	(๔) มหาวิทยาลัยมหิดล		๓๐,๙๒๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๖) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่		๗,๒๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๗) มหาวิทยาลัยขอนแก่น		๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๘) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		๑๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๙) มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ		๑๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๑๐) มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์		๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๗๓,๖๓๒,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๘๙,๕๕๙,๗๐๐	บาท	
	(๒) กรมการแพทย์		๒๔,๒๗๐,๘๐๐	บาท	
	(๓) กรมสนับสนุน บริการสุขภาพ		๒๓,๐๔๙,๓๐๐	บาท	

(๔) กรมอนามัย		๑๓๖,๗๕๒,๕๐๐	บาท	
๖. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๑๔๔,๖๒๘,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) กองทุนการออมแห่งชาติ		๑๔๔,๖๒๘,๘๐๐	บาท	
มาตรา ๕๑ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการจัดการปัญหาที่ดินทำกิน ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๒๕๕,๙๒๒,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงานกฤษฎีกา	รวม	๑,๕๑๑,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ		๑,๕๑๑,๘๐๐	บาท	
๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๖,๐๑๕,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ		๑๖,๐๑๕,๓๐๐	บาท	
๓. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๖๕,๔๒๓,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมประมง		๙,๑๙๒,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมปศุสัตว์		๙,๖๙๔,๗๐๐	บาท	
(๓) กรมพัฒนาที่ดิน		๒๒,๕๓๗,๐๐๐	บาท	
(๔) กรมส่งเสริมการเกษตร		๗,๔๐๐,๐๐๐	บาท	
(๕) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๒,๐๖๒,๐๐๐	บาท	
(๖) กรมหม่อนไหม		๓,๖๑๑,๙๐๐	บาท	
(๗) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม		๑๐,๙๒๕,๖๐๐	บาท	
๔. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๑๓๗,๐๒๙,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง		๔๘,๒๒๗,๙๐๐	บาท	
(๒) กรมป่าไม้		๕๘,๒๐๑,๖๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๓๐,๕๙๙,๗๐๐	บาท	
๕. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๕,๙๔๓,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการปกครอง		๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมที่ดิน		๒๙,๙๔๓,๒๐๐	บาท	

มาตรา ๕๒ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการบริหารจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียนเป็นจำนวน ๗๗๐,๔๑๘,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๙,๑๙๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมประชาสัมพันธ์		๙,๑๙๔,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๗๔,๕๐๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพัฒนาที่ดิน		๕๗,๖๘๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๖,๘๒๓,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๒๘๕,๖๐๐,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๑๘,๙๐๗,๒๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมมลพิษ		๑๑๐,๗๙๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง		๒๕,๑๘๒,๐๐๐	บาท	
	(๔) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๙๑,๕๙๘,๕๐๐	บาท	
	(๕) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๓๙,๑๒๓,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๙,๙๕๑,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๙,๙๕๑,๘๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๕๖,๕๔๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๔,๘๔๘,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๓,๘๗๓,๒๐๐	บาท	
	(๔) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๕,๖๐๐,๐๐๐	บาท	

(๕)	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์		๙๓๙,๕๐๐	บาท	
(๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร		๑,๐๙๓,๙๐๐	บาท	
(๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี		๒,๑๐๘,๗๐๐	บาท	
(๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง		๑,๔๘๐,๐๐๐	บาท	
(๙)	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง		๒๙,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๐)	มหาวิทยาลัยบูรพา		๑,๒๓๐,๐๐๐	บาท	
(๑๑)	มหาวิทยาลัยพะเยา		๔๑,๒๓๒,๖๐๐	บาท	
(๑๒)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๑๕,๕๕๙,๕๐๐	บาท	
(๑๓)	มหาวิทยาลัยแม่โจ้		๑๘,๘๗๙,๗๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๘๘,๙๑๘,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๓๗,๓๘๒,๓๐๐	บาท	
(๒)	กรมควบคุมโรค		๑๗,๔๐๑,๗๐๐	บาท	
(๓)	กรมอนามัย		๓๔,๑๓๔,๔๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๔๕,๗๐๕,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๔๕,๗๐๕,๙๐๐	บาท	
๘.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	กองทุนสิ่งแวดล้อม		๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
มาตรา ๕๓ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๗๘๕,๘๙๕,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๐,๖๐๕,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมปศุสัตว์		๑๐,๖๐๕,๕๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๘,๑๑๒,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานนโยบายและแผน การขนส่งและจราจร		๘,๑๑๒,๕๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงพลังงาน	รวม	๖๖๖,๔๔๕,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงพลังงาน		๑๓๘,๘๕๙,๙๐๐	บาท	
(๒)	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ		๓๔,๘๒๑,๘๐๐	บาท	
(๓)	กรมธุรกิจพลังงาน		๖๗,๓๘๔,๐๐๐	บาท	

(๔)	กรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน		๓๙๐,๕๖๐,๐๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานนโยบาย และแผนพลังงาน		๓๔,๘๒๐,๐๐๐	บาท	
๔.	หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม	๕๐,๘๘๙,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๒๕,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒)	สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๒๕,๓๘๙,๕๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔๒,๗๓๐,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๒๑,๗๐๗,๕๐๐	บาท	
(๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร		๒,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี		๙,๑๙๗,๙๐๐	บาท	
(๔)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๖,๐๒๕,๓๐๐	บาท	
(๕)	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต		๓,๓๐๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๗,๑๑๑,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๗,๑๑๑,๒๐๐	บาท	

มาตรา ๕๔ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๖๑,๑๗๐,๖๒๖,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๓๙,๘๘๕,๑๑๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมชลประทาน		๓๗,๖๗๘,๘๕๗,๑๐๐	บาท	
(๒)	กรมฝนหลวง และการบินเกษตร		๔๕๙,๖๔๘,๘๐๐	บาท	
(๓)	กรมพัฒนาที่ดิน		๑,๖๗๒,๓๑๔,๒๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม		๗๔,๒๙๘,๔๐๐	บาท	

๒.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๑๑,๓๖๙,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมเจ้าท่า		๑๑๑,๓๖๙,๖๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๑๔๐,๑๐๘,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมอุตุนิยมวิทยา		๑๔๐,๑๐๘,๙๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๗,๐๔๔,๒๙๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม		๑๐๙,๑๓๔,๔๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมมลพิษ		๓๕,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมทรัพยากรธรณี		๕๖,๐๐๕,๕๐๐	บาท	
	(๔) กรมทรัพยากรน้ำ		๔,๓๙๘,๓๒๘,๔๐๐	บาท	
	(๕) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล		๒,๒๑๑,๑๒๙,๗๐๐	บาท	
	(๖) กรมป่าไม้		๑๑๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๗) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๑๑๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๑,๒๗๘,๐๑๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย		๑๘๕,๓๙๖,๓๐๐	บาท	
	(๒) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑๑,๐๙๒,๖๑๗,๗๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕,๔๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมอนามัย		๕,๔๐๐,๐๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๔,๑๔๑,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๔,๑๔๑,๕๐๐	บาท	
๘.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑,๗๑๘,๘๐๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) องค์การจัดการน้ำเสีย		๒๒๖,๑๗๖,๐๐๐	บาท	
	(๒) การประปาส่วนภูมิภาค		๑,๔๙๒,๖๓๑,๐๐๐	บาท	
๙.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๙๘๓,๓๖๙,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทุนจัดรูปที่ดิน		๙๘๓,๓๖๙,๓๐๐	บาท	

มาตรา ๕๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๘๖๙,๓๐๓,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๖๖,๖๓๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมประชาสัมพันธ์		๒๐,๑๒๑,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน		๒๐,๓๗๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ		๒๖,๑๔๔,๙๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงการคลัง	รวม	๑,๘๑๘,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ		๑,๘๑๘,๔๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒๑,๙๐๑,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๓,๐๘๖,๔๐๐	บาท	
	(๒) กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๑๖,๑๔๘,๙๐๐	บาท	
	(๓) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ		๒,๖๖๖,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๙๗๑,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงคมนาคม		๑,๙๗๑,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงพลังงาน	รวม	๕๐๔,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพลังงาน		๕๐๔,๔๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๕,๑๘๖,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๑,๗๑๕,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมการค้าต่างประเทศ		๔๒๘,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมการค้าภายใน		๕๘๗,๔๐๐	บาท	
	(๔) กรมทรัพย์สินทางปัญญา		๗๖๕,๔๐๐	บาท	
	(๕) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๙๕๑,๐๐๐	บาท	

	(๖) กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ		๒๕๖,๖๐๐	บาท	
	(๗) สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า		๔๘๒,๔๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๖๑,๖๘๙,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๔๙,๙๒๘,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมที่ดิน		๒,๕๘๖,๖๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๙,๑๗๔,๘๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๖,๓๒๘,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๖,๓๒๘,๙๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๖,๖๖๑,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๓,๗๖๔,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมการจัดหางาน		๙๙๕,๖๐๐	บาท	
	(๓) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๕๑๖,๖๐๐	บาท	
	(๔) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๑,๓๘๕,๘๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงวัฒนธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๒,๓๙๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๙๙๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๖,๕๓๒,๐๐๐	บาท	
	(๓) ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)		๔,๘๖๘,๓๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม	๖๑๒,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๓๐๖,๕๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ		๓๐๖,๔๐๐	บาท	

๑๒.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๗๗,๔๓๗,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๒,๗๔๑,๔๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๕๙,๕๗๑,๒๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๑๒,๔๗๑,๘๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา		๒,๖๕๓,๓๐๐	บาท	
๑๓.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๕,๒๗๑,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๑,๑๓๗,๕๐๐	บาท	
(๒)	กรมควบคุมโรค		๒,๑๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๙๓๓,๑๐๐	บาท	
(๔)	กรมอนามัย		๑,๑๐๑,๒๐๐	บาท	
๑๔.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓,๓๓๒,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๓,๓๓๒,๕๐๐	บาท	
๑๕.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๔๘,๓๔๕,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๖,๐๘๑,๐๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ		๔๑,๒๖๔,๖๐๐	บาท	
๑๖.	หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๘๓๕,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร		๘๓๕,๖๐๐	บาท	
๑๗.	หน่วยงานอิสระของรัฐ	รวม	๔๓๘,๓๖๙,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง		๖,๙๒๓,๐๐๐	บาท	

(๒) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน	๑,๙๓๓,๕๐๐	บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ	๔๑๕,๙๗๕,๕๐๐	บาท
(๔) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	๑๓,๔๔๑,๙๐๐	บาท
(๕) สำนักงานคณะกรรมการ ปฏิรูปกฎหมาย	๙๕,๗๐๐	บาท

มาตรา ๕๖ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการปฏิรูปกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๘๓๓,๙๘๓,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๒๕,๓๕๙,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการปกครอง		๒๕,๓๕๙,๖๐๐	บาท	
๒. กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕๓๘,๑๗๖,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๑๑๕,๙๑๓,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมคุมประพฤติ		๑๘๐,๒๗๓,๕๐๐	บาท	
(๓) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ		๓,๓๐๑,๙๐๐	บาท	
(๔) กรมบังคับคดี		๒๙,๓๓๒,๖๐๐	บาท	
(๕) กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน		๑,๓๐๐,๐๐๐	บาท	
(๖) กรมราชทัณฑ์		๕๖,๕๑๑,๕๐๐	บาท	
(๗) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๘) สำนักงานกิจการยุติธรรม		๑๕,๗๘๐,๗๐๐	บาท	
(๙) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		๕๖,๕๘๙,๐๐๐	บาท	
(๑๐) สถาบันอนุญาโตตุลาการ		๔,๓๒๕,๒๐๐	บาท	
(๑๑) สถาบันเพื่อการยุติธรรม แห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)		๖๔,๘๔๘,๘๐๐	บาท	
๓. ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี				
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒๕๑,๒๒๔,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๒๕๑,๒๒๔,๕๐๐	บาท	

๔. หน่วยงานของศาล	รวม	๑๑,๘๐๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานศาลปกครอง		๑๑,๘๐๗,๕๐๐	บาท	
๕. หน่วยงานอิสระของรัฐ	รวม	๗,๔๑๖,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานอัยการสูงสุด		๗,๔๑๖,๑๐๐	บาท	

มาตรา ๕๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการอำนวยความสะดวกทางธุรกิจ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๒๘๐,๙๓๕,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานกฤษฎีกา	รวม	๔๓,๐๐๖,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ		๒๗,๔๘๔,๓๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน		๑๕,๕๒๒,๐๐๐	บาท	
๒. กระทรวงพาณิชย์	รวม	๘๕,๑๓๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๒๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมการค้าต่างประเทศ		๙,๑๓๐,๐๐๐	บาท	
(๓) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๔๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๔) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๓. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๔๒,๘๙๖,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการปกครอง		๔๒,๘๙๖,๖๐๐	บาท	
๔. กระทรวงยุติธรรม	รวม	๖๘,๕๕๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมบังคับคดี		๖๘,๕๕๗,๕๐๐	บาท	
๕. กระทรวงแรงงาน	รวม	๔๐,๓๔๕,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการจัดหางาน		๔๐,๓๔๕,๑๐๐	บาท	
๖. หน่วยงานในกำกับของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๕๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ จังหวัดรัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๘๒,๖๘๐,๓๘๓,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ส่วนราชการ จังหวัด

และรัฐวิสาหกิจ

ในพื้นที่ภาคกลาง รวม ๗,๕๙๕,๖๓๗,๑๐๐ บาท คือ

(๑) กระทรวงการพัฒนา

สังคมและความมั่นคง

ของมนุษย์ รวม ๓๙,๙๗๔,๙๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงาน

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม

และความมั่นคงของมนุษย์ ๑๒,๘๙๐,๙๐๐ บาท

(ข) กรมพัฒนาสังคม

และสวัสดิการ ๒๗,๐๘๔,๐๐๐ บาท

(๒) กระทรวงเกษตร

และสหกรณ์ รวม ๕๙๒,๑๗๖,๕๐๐ บาท คือ

(ก) กรมชลประทาน ๕๘๗,๑๒๔,๐๐๐ บาท

(ข) กรมส่งเสริมการเกษตร ๕,๐๕๒,๕๐๐ บาท

(๓) กระทรวงคมนาคม รวม ๑,๘๙๐,๕๙๔,๑๐๐ บาท คือ

(ก) กรมทางหลวง ๑,๐๔๔,๑๙๐,๐๐๐ บาท

(ข) กรมทางหลวงชนบท ๘๔๖,๔๐๔,๑๐๐ บาท

(๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม รวม ๗๖,๗๓๕,๑๐๐ บาท คือ

(ก) กรมอุทยานแห่งชาติ

สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ๗๖,๗๓๕,๑๐๐ บาท

(๕) กระทรวงพาณิชย์ รวม ๖,๙๑๔,๐๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงาน

ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ๖,๙๑๔,๐๐๐ บาท

(๖) กระทรวงมหาดไทย รวม ๙๑๗,๘๐๒,๔๐๐ บาท คือ

(ก) สำนักงาน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ๑๔๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(ข) กรมการพัฒนาชุมชน ๔๘๖,๑๓๘,๔๐๐ บาท

(ค) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น			๒๘๘,๑๖๔,๐๐๐	บาท	
(๗) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม		๓๖๒,๓๗๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมศิลปากร			๓๖๒,๓๗๐,๐๐๐	บาท	
(๘) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม		๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สถาบันเทคโนโลยี นิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)			๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๙) กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม		๕๑๖,๕๕๗,๓๐๐	บาท	คือ
(ก) มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทระเกษม			๒๙,๓๙๕,๖๐๐	บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี			๑,๘๗๒,๖๐๐	บาท	
(ค) มหาวิทยาลัยมหิดล			๑๗๘,๙๙๗,๕๐๐	บาท	
(ง) มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์			๘๔,๑๘๓,๓๐๐	บาท	
(จ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์			๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ฉ) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต			๕๒,๘๐๔,๐๐๐	บาท	
(ช) มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ			๑๕๑,๓๐๔,๓๐๐	บาท	
(๑๐) กระทรวงสาธารณสุข	รวม		๕๖๗,๑๙๒,๑๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข			๔๓๖,๘๒๒,๑๐๐	บาท	
(ข) กรมการแพทย์			๑๓๐,๓๗๐,๐๐๐	บาท	
(๑๑) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม		๑,๗๖๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมส่งเสริม อุตสาหกรรม			๑,๗๖๐,๐๐๐	บาท	
(๑๒) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	รวม		๒,๑๙๖,๕๓๔,๐๐๐	บาท	คือ

(ก)	จังหวัดนนทบุรี		๑๖๑,๐๘๖,๐๐๐	บาท	
(ข)	จังหวัดปทุมธานี		๑๖๒,๒๗๓,๘๐๐	บาท	
(ค)	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		๑๙๐,๗๔๑,๙๐๐	บาท	
(ง)	จังหวัดสระบุรี		๑๕๕,๕๘๘,๓๐๐	บาท	
(จ)	จังหวัดชัยนาท		๘๓,๕๖๐,๑๐๐	บาท	
(ฉ)	จังหวัดลพบุรี		๙๑,๙๑๕,๙๐๐	บาท	
(ช)	จังหวัดสิงห์บุรี		๓๕,๒๗๑,๐๐๐	บาท	
(ซ)	จังหวัดอ่างทอง		๘๘,๖๘๓,๐๐๐	บาท	
(ณ)	จังหวัดปราจีนบุรี		๗๘,๖๗๑,๕๐๐	บาท	
(ญ)	จังหวัดสระแก้ว		๖๕,๘๗๘,๐๐๐	บาท	
(ฎ)	จังหวัดนครนายก		๑๐๘,๒๘๘,๓๐๐	บาท	
(ฏ)	จังหวัดกาญจนบุรี		๑๖๓,๑๖๒,๕๐๐	บาท	
(ฐ)	จังหวัดนครปฐม		๑๘๔,๓๓๐,๕๐๐	บาท	
(ฑ)	จังหวัดราชบุรี		๘๗,๖๓๖,๙๐๐	บาท	
(ฒ)	จังหวัดสุพรรณบุรี		๑๔๘,๑๑๑,๘๐๐	บาท	
(ณ)	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์		๑๑๐,๐๘๐,๐๐๐	บาท	
(ด)	จังหวัดเพชรบุรี		๑๑๙,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
(ต)	จังหวัดสมุทรสาคร		๑๒๗,๔๓๘,๔๐๐	บาท	
(ถ)	จังหวัดสมุทรสงคราม		๓๕,๑๑๖,๑๐๐	บาท	
(๑๓)	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๒๕,๐๒๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๔๒๕,๐๒๖,๗๐๐	บาท	
๒.	ส่วนราชการ จังหวัด				
	และรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่				
	ภาคใต้	รวม	๔,๕๐๕,๖๘๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	กระทรวงการท่องเที่ยว				
	และกีฬา	รวม	๒๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว				
	และกีฬา		๒๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

(๒)	กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	รวม	๖๗,๓๔๔,๖๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๖๗,๓๔๔,๖๐๐	บาท	
(๓)	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม	๑,๔๖๕,๕๗๔,๑๐๐	บาท	คือ
(ก)	กรมชลประทาน		๑,๔๕๑,๓๒๔,๑๐๐	บาท	
(ข)	กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๔,๒๕๐,๐๐๐	บาท	
(๔)	กระทรวงคมนาคม	รวม	๘๘๑,๒๔๗,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	กรมท่าอากาศยาน		๒๖๙,๓๐๘,๐๐๐	บาท	
(ข)	กรมทางหลวง		๒๔๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ค)	กรมทางหลวงชนบท		๓๖๖,๙๓๙,๐๐๐	บาท	
(๕)	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๑๑๗,๑๐๐,๙๐๐	บาท	คือ
(ก)	กรมทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง		๓,๓๐๕,๐๐๐	บาท	
(ข)	กรมป่าไม้		๔,๔๐๐,๐๐๐	บาท	
(ค)	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๑๐๙,๓๙๕,๙๐๐	บาท	
(๖)	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๗,๐๒๕,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๗,๐๒๕,๐๐๐	บาท	
(๗)	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๕๒๔,๓๙๗,๒๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๔๒,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข)	กรมการพัฒนาชุมชน		๒๗๘,๔๒๘,๔๐๐	บาท	
(ค)	กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑๒๒,๔๙๕,๗๐๐	บาท	
(ง)	กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๘๐,๙๗๓,๑๐๐	บาท	

(๘)	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๙)	กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๔๖,๐๐๐,๕๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๕,๒๗๐,๐๐๐	บาท	
(ข)	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต		๑๓,๗๑๗,๖๐๐	บาท	
(ค)	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		๗๙,๗๓๙,๖๐๐	บาท	
(ง)	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต		๔๗,๙๔๖,๓๐๐	บาท	
(จ)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		๗๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ฉ)	มหาวิทยาลัยแม่โจ้		๒๙,๓๒๗,๐๐๐	บาท	
(๑๐)	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕๑๑,๔๔๑,๕๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕๑๑,๔๔๑,๕๐๐	บาท	
(๑๑)	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๕,๒๘๑,๔๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๕,๒๘๑,๔๐๐	บาท	
(๑๒)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	รวม	๖๐๔,๗๕๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	จังหวัดชุมพร		๒๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข)	จังหวัดสุราษฎร์ธานี		๘๘,๗๘๙,๒๐๐	บาท	
(ค)	จังหวัดนครศรีธรรมราช		๔๒,๖๓๖,๒๐๐	บาท	
(ง)	จังหวัดพัทลุง		๕๘,๖๑๖,๒๐๐	บาท	
(จ)	จังหวัดระนอง		๒๙,๕๒๙,๘๐๐	บาท	
(ฉ)	จังหวัดพังงา		๘๓,๕๒๗,๒๐๐	บาท	
(ช)	จังหวัดภูเก็ต		๑๒๓,๒๘๒,๕๐๐	บาท	
(ซ)	จังหวัดกระบี่		๘๐,๗๔๑,๘๐๐	บาท	
(ฅ)	จังหวัดตรัง		๖๘,๑๒๗,๑๐๐	บาท	

(๑๓)	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๑,๕๒๕,๘๐๐	บาท	คือ
	(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๓๕,๗๒๕,๘๐๐	บาท	
	(ข) สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย		๕,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
๓.	ส่วนราชการ จังหวัด และรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่ ภาคใต้ชายแดน	รวม	๔,๐๐๔,๗๓๗,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	รวม	๓๔,๒๙๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๓๔,๒๙๒,๕๐๐	บาท	
	(๒) กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม	๙๓,๑๔๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมชลประทาน		๙๓,๑๔๙,๐๐๐	บาท	
	(๓) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๐๗๒,๘๓๗,๙๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมเจ้าท่า		๖๖๔,๙๖๒,๐๐๐	บาท	
	(ข) กรมทางหลวง		๒๐๓,๐๕๖,๐๐๐	บาท	
	(ค) กรมทางหลวงชนบท		๒๐๔,๘๑๙,๙๐๐	บาท	
	(๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๑๑,๑๐๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง		๑๑,๑๐๕,๐๐๐	บาท	
	(๕) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๓๑,๒๗๔,๖๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๓๑,๒๗๔,๖๐๐	บาท	
	(๖) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๗๑๘,๓๗๖,๓๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๒๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท	

(ข)	กรมการพัฒนาชุมชน		๑๗๔,๐๓๐,๘๐๐	บาท	
(ค)	กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๑๑๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ง)	กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๔๐๑,๘๔๕,๕๐๐	บาท	
(๗)	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙๑๘,๒๒๖,๗๐๐	บาท	คือ
(ก)	มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์		๑๗๘,๘๖๗,๒๐๐	บาท	
(ข)	มหาวิทยาลัยทักษิณ		๕๔,๑๖๙,๕๐๐	บาท	
(ค)	มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์		๖๘๕,๑๙๐,๐๐๐	บาท	
(๘)	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔๑๙,๐๒๔,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๔๑๙,๐๒๔,๐๐๐	บาท	
(๙)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	รวม	๓๒๒,๐๒๙,๙๐๐	บาท	คือ
(ก)	จังหวัดสงขลา		๔๔,๖๘๘,๑๐๐	บาท	
(ข)	จังหวัดสตูล		๓๓,๙๔๗,๖๐๐	บาท	
(ค)	จังหวัดปัตตานี		๗๙,๕๙๙,๐๐๐	บาท	
(ง)	จังหวัดยะลา		๖๖,๒๑๙,๗๐๐	บาท	
(จ)	จังหวัดนราธิวาส		๙๗,๕๗๕,๕๐๐	บาท	
(๑๐)	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๓๘๔,๔๒๒,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	การรถไฟแห่งประเทศไทย		๓๑,๒๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข)	การประปาส่วนภูมิภาค		๑๓๖,๓๖๖,๐๐๐	บาท	
(ค)	สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ง)	การนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย		๒๑๑,๘๕๖,๐๐๐	บาท	

๔. ส่วนราชการ จังหวัด					
และรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่					
ภาคตะวันออก	รวม	๓,๓๗๙,๘๒๓,๓๐๐	บาท	คือ	
(๑) กระทรวงการท่องเที่ยว					
และกีฬา	รวม	๒๖,๙๒๖,๕๐๐	บาท	คือ	
(ก) สำนักงาน					
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว					
และกีฬา		๒๖,๙๒๖,๕๐๐	บาท		
(๒) กระทรวงการพัฒนา					
สังคมและความมั่นคง					
ของมนุษย์	รวม	๗๗,๓๖๘,๓๐๐	บาท	คือ	
(ก) สำนักงาน					
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม					
และความมั่นคงของมนุษย์		๗๗,๓๖๘,๓๐๐	บาท		
(๓) กระทรวงเกษตร					
และสหกรณ์	รวม	๕๗๕,๘๙๐,๐๐๐	บาท	คือ	
(ก) กรมชลประทาน		๕๖๒,๖๔๐,๐๐๐	บาท		
(ข) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๓,๒๕๐,๐๐๐	บาท		
(๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ					
สิ่งแวดล้อม	รวม	๑๑๔,๖๐๗,๐๐๐	บาท	คือ	
(ก) กรมทรัพยากรทางทะเล					
และชายฝั่ง		๗๑,๐๑๕,๐๐๐	บาท		
(ข) กรมป่าไม้		๑๘,๘๕๐,๐๐๐	บาท		
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ					
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๒๔,๗๔๒,๐๐๐	บาท		
(๕) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๔๓,๙๙๙,๐๐๐	บาท	คือ	
(ก) สำนักงาน					
ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๔๓,๙๙๙,๐๐๐	บาท		
(๖) กระทรวงมหาดไทย					
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕๙๑,๘๘๔,๕๐๐	บาท	คือ	
(ก) สำนักงาน					
ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๒๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท		

(ข)	กรมการพัฒนาชุมชน		๑๑๗,๑๐๐,๐๐๐	บาท	
(ค)	กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๘๖,๑๗๒,๕๐๐	บาท	
(ง)	กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๓๔๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(จ)	เมืองพัทยา		๑๔,๑๑๒,๐๐๐	บาท	
(๗)	กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๐๘,๗๖๓,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๑๐๘,๗๖๓,๐๐๐	บาท	
(๘)	หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม	๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งชาติ		๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๙)	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๐๘,๑๙๒,๕๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๑๐๘,๑๙๒,๕๐๐	บาท	
(๑๐)	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๑๑,๒๐๘,๙๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๑๒,๒๐๘,๙๐๐	บาท	
(ข)	กรมการแพทย์		๙๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๑)	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑๓,๘๕๖,๕๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๑๓,๘๕๖,๕๐๐	บาท	
(๑๒)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	รวม	๔๖๕,๘๗๒,๑๐๐	บาท	คือ
(ก)	จังหวัดสมุทรปราการ		๑๓๙,๘๘๑,๗๐๐	บาท	
(ข)	จังหวัดชลบุรี		๒๓๙,๖๒๔,๙๐๐	บาท	
(ค)	จังหวัดตราด		๘๖,๓๖๕,๕๐๐	บาท	
(๑๓)	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๙๐๑,๒๕๕,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	การกีฬาแห่งประเทศไทย		๑๒๒,๑๒๕,๐๐๐	บาท	
(ข)	การประปาส่วนภูมิภาค		๗๗๙,๑๓๐,๐๐๐	บาท	

๕. ส่วนราชการ จังหวัด					
และรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่					
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	รวม	๘,๑๖๔,๖๑๗,๑๐๐	บาท	คือ	
(๑) กระทรวงการท่องเที่ยว					
และกีฬา	รวม	๑๙,๒๘๐,๐๐๐	บาท	คือ	
(ก) สำนักงาน					
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว					
และกีฬา		๑๙,๒๘๐,๐๐๐	บาท		
(๒) กระทรวงการพัฒนา					
สังคมและความมั่นคง					
ของมนุษย์	รวม	๒๐๘,๙๓๗,๕๐๐	บาท	คือ	
(ก) สำนักงาน					
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม					
และความมั่นคงของมนุษย์		๒๐๘,๙๓๗,๕๐๐	บาท		
(๓) กระทรวงเกษตร					
และสหกรณ์	รวม	๓,๖๗๒,๕๘๖,๓๐๐	บาท	คือ	
(ก) กรมชลประทาน		๓,๖๓๑,๗๔๑,๖๐๐	บาท		
(ข) กรมส่งเสริมการเกษตร		๒๒,๖๒๕,๒๐๐	บาท		
(ค) กรมหม่อนไหม		๑๘,๒๑๙,๕๐๐	บาท		
(๔) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๑๖๔,๗๖๒,๕๐๐	บาท	คือ	
(ก) กรมท่าอากาศยาน		๕๗๕,๗๘๒,๕๐๐	บาท		
(ข) กรมทางหลวง		๕๕๙,๕๘๐,๐๐๐	บาท		
(ค) กรมทางหลวงชนบท		๒๙,๔๐๐,๐๐๐	บาท		
(๕) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ					
สิ่งแวดล้อม	รวม	๗๘,๙๑๔,๐๐๐	บาท	คือ	
(ก) กรมป่าไม้		๑๖,๔๕๐,๐๐๐	บาท		
(ข) กรมอุทยานแห่งชาติ					
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๖๒,๔๖๔,๐๐๐	บาท		
(๖) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๕๔,๓๘๐,๐๐๐	บาท	คือ	
(ก) สำนักงาน					
ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๕๔,๓๘๐,๐๐๐	บาท		

(๗)	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๖๖๘,๖๘๖,๗๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๙๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข)	กรมการพัฒนาชุมชน		๓๕๔,๒๘๒,๒๐๐	บาท	
(ค)	กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๑๓๖,๘๕๔,๒๐๐	บาท	
(ง)	กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๘๒,๕๕๐,๓๐๐	บาท	
(๘)	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๓,๖๒๕,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๒๑,๖๓๕,๐๐๐	บาท	
(ข)	สำนักงานพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๑๑,๙๙๐,๐๐๐	บาท	
(๙)	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙๔,๓๘๔,๒๐๐	บาท	คือ
(ก)	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์		๙,๐๓๙,๐๐๐	บาท	
(ข)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย		๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ค)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร		๒๙,๖๘๕,๓๐๐	บาท	
(ง)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(จ)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๓๑,๖๕๙,๙๐๐	บาท	
(๑๐)	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๙๓๒,๐๘๒,๕๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๙๓๒,๐๘๒,๕๐๐	บาท	

(๑๑)	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๘,๘๑๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๘,๘๑๐,๐๐๐	บาท	
(๑๒)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	รวม	๙๒๑,๐๑๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) จังหวัดหนองคาย		๒๔,๔๘๒,๒๐๐	บาท	
	(ข) จังหวัดเลย		๑๒๘,๔๕๓,๕๐๐	บาท	
	(ค) จังหวัดอุดรธานี		๘๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ง) จังหวัดหนองบัวลำภู		๑๙,๖๐๐,๐๐๐	บาท	
	(จ) จังหวัดบึงกาฬ		๒๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ฉ) จังหวัดนครพนม		๖๔,๖๗๕,๒๐๐	บาท	
	(ช) จังหวัดร้อยเอ็ด		๗๒,๗๓๕,๐๐๐	บาท	
	(ซ) จังหวัดขอนแก่น		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ณ) จังหวัดมหาสารคาม		๙๙,๔๔๘,๖๐๐	บาท	
	(ญ) จังหวัดกาฬสินธุ์		๖๔,๐๙๓,๓๐๐	บาท	
	(ฎ) จังหวัดสุรินทร์		๒๓,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ฏ) จังหวัดนครราชสีมา		๕๒,๓๐๖,๔๐๐	บาท	
	(ฐ) จังหวัดบุรีรัมย์		๖๘,๖๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ฑ) จังหวัดชัยภูมิ		๔๙,๘๔๑,๔๐๐	บาท	
	(ฒ) จังหวัดศรีสะเกษ		๙๒,๓๙๕,๑๐๐	บาท	
	(ณ) จังหวัดอุบลราชธานี		๔๘,๕๗๙,๓๐๐	บาท	
(๑๓)	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๓๐๗,๑๕๘,๔๐๐	บาท	คือ
	(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๒๔๘,๐๕๘,๔๐๐	บาท	
	(ข) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์				
	และเทคโนโลยี				
	แห่งประเทศไทย		๕๙,๑๐๐,๐๐๐	บาท	
๖.	ส่วนราชการ จังหวัด				
	และรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่				
	ภาคเหนือ	รวม	๙,๐๒๙,๘๗๙,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	กระทรวงกลาโหม	รวม	๑๗๐,๓๗๒,๒๐๐	บาท	คือ
	(ก) กองทัพบก		๑๒๗,๙๑๗,๖๐๐	บาท	
	(ข) กองทัพอากาศ		๔๒,๔๕๔,๖๐๐	บาท	

(๒)	กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา	รวม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	รวม	๑๐๘,๓๗๖,๑๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๑๐๘,๓๗๖,๑๐๐	บาท	
(๔)	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม	๗๐๗,๕๖๗,๔๐๐	บาท	คือ
(ก)	กรมชลประทาน		๖๘๗,๐๑๖,๒๐๐	บาท	
(ข)	กรมส่งเสริมการเกษตร		๒๐,๕๕๑,๒๐๐	บาท	
(๕)	กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๕๕๖,๓๓๖,๒๐๐	บาท	คือ
(ก)	กรมการขนส่งทางบก		๓๑,๗๑๖,๗๐๐	บาท	
(ข)	กรมท่าอากาศยาน		๑๑,๗๓๗,๐๐๐	บาท	
(ค)	กรมทางหลวง		๑,๒๕๐,๓๘๒,๐๐๐	บาท	
(ง)	กรมทางหลวงชนบท		๓๐๒,๕๐๐,๕๐๐	บาท	
(๖)	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๑,๒๗๖,๘๓๕,๖๐๐	บาท	คือ
(ก)	กรมป่าไม้		๘๑๓,๓๕๐,๗๐๐	บาท	
(ข)	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๔๖๓,๔๘๔,๙๐๐	บาท	
(๗)	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๗,๔๖๕,๕๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๗,๔๖๕,๕๐๐	บาท	
(๘)	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๖๐๘,๘๓๒,๖๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๘๐,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข)	กรมการพัฒนาชุมชน		๓๒๖,๑๓๘,๗๐๐	บาท	

	(ค) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑๔๑,๐๕๐,๐๐๐	บาท	
	(ง) กรมส่งเสริม				
	การปกครองท้องถิ่น		๖๑,๑๔๓,๙๐๐	บาท	
(๙)	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๒๑,๓๘๕,๒๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมศิลปากร		๒๑,๓๘๕,๒๐๐	บาท	
(๑๐)	กระทรวงศึกษาธิการ				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๔๗๒,๔๕๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) มหาวิทยาลัยนเรศวร		๔๙๔,๐๗๙,๕๐๐	บาท	
	(ข) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง		๒๓๖,๗๖๕,๕๐๐	บาท	
	(ค) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่		๑๗๙,๕๗๔,๕๐๐	บาท	
	(ง) มหาวิทยาลัยพะเยา		๓๕๐,๓๕๕,๕๐๐	บาท	
	(จ) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต		๖๐,๗๔๕,๐๐๐	บาท	
	(ฉ) มหาวิทยาลัยแม่โจ้		๑๕๐,๙๓๙,๐๐๐	บาท	
(๑๑)	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕๓๖,๘๐๙,๑๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕๐๗,๕๕๙,๑๐๐	บาท	
	(ข) กรมการแพทย์		๒๙,๒๕๐,๐๐๐	บาท	
(๑๒)	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๔,๗๗๐,๖๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๔,๗๗๐,๖๐๐	บาท	
(๑๓)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	รวม	๒,๒๕๘,๗๙๓,๕๐๐	บาท	คือ
	(ก) จังหวัดเชียงใหม่		๒๙๘,๙๗๖,๔๐๐	บาท	
	(ข) จังหวัดแม่ฮ่องสอน		๒๙,๑๐๐,๙๐๐	บาท	
	(ค) จังหวัดลำปาง		๑๔๒,๕๘๕,๔๐๐	บาท	
	(ง) จังหวัดลำพูน		๓๒,๑๕๘,๕๐๐	บาท	
	(จ) จังหวัดน่าน		๓๒๒,๘๗๘,๐๐๐	บาท	
	(ฉ) จังหวัดพะเยา		๘๐,๒๔๗,๓๐๐	บาท	
	(ช) จังหวัดเชียงราย		๒๒๗,๓๒๘,๖๐๐	บาท	
	(ซ) จังหวัดแพร่		๕๕,๗๖๒,๒๐๐	บาท	
	(ฅ) จังหวัดตาก		๘๖,๔๐๗,๕๐๐	บาท	
	(ญ) จังหวัดพิษณุโลก		๖๑,๐๔๓,๙๐๐	บาท	
	(ฎ) จังหวัดสุโขทัย		๙๙,๔๒๓,๔๐๐	บาท	
	(ฏ) จังหวัดเพชรบูรณ์		๕๗,๑๒๗,๙๐๐	บาท	

	(ฐ) จังหวัดอุดรธานี		๑๗๖,๒๖๖,๕๐๐	บาท	
	(ฑ) จังหวัดกำแพงเพชร		๑๕๓,๕๔๙,๑๐๐	บาท	
	(ฒ) จังหวัดพิจิตร		๑๐๕,๘๕๔,๘๐๐	บาท	
	(ณ) จังหวัดนครสวรรค์		๑๘๔,๔๙๔,๙๐๐	บาท	
	(ด) จังหวัดอุทัยธานี		๑๔๕,๕๘๘,๒๐๐	บาท	
(๑๔)	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๓๙,๘๗๖,๘๐๐	บาท	คือ
	(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๒๓๙,๘๗๖,๘๐๐	บาท	
๗.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๔๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทุนประชารัฐ				
	เพื่อเศรษฐกิจฐานราก		๔๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
มาตรา ๕๙ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการส่งเสริมการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๒๖๒,๖๔๖,๗๕๔,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๐๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี		๒๐๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ				
	และสิ่งแวดล้อม	รวม	๑,๙๘๙,๖๔๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานนโยบาย				
	และแผนทรัพยากรธรรมชาติ				
	และสิ่งแวดล้อม		๑,๙๘๙,๖๔๘,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงมหาดไทย				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๖๐,๔๔๙,๑๐๖,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริม				
	การปกครองท้องถิ่น		๒๓๗,๘๐๐,๕๗๒,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรุงเทพมหานคร		๒๐,๘๙๕,๐๙๗,๑๐๐	บาท	
	(๓) เมืองพัทยา		๑,๗๕๓,๔๓๖,๖๐๐	บาท	

มาตรา ๖๐ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เป็นจำนวน ๒๔,๙๙๖,๓๘๑,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ในพื้นที่ภาคกลาง

ตอนบน ๑	รวม	๑,๓๐๘,๓๖๘,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) จังหวัดนนทบุรี		๒๕๘,๖๖๕,๘๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดปทุมธานี		๒๕๕,๐๘๐,๙๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		๒๕๙,๗๖๘,๓๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดสระบุรี		๒๒๗,๔๖๒,๘๐๐	บาท	
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคกลาง				
ตอนบน ๑		๓๐๗,๓๙๑,๐๐๐	บาท	

๒. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ในพื้นที่ภาคกลาง

ตอนบน ๒	รวม	๑,๐๘๗,๐๕๒,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) จังหวัดชัยนาท		๒๐๗,๙๓๓,๒๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดลพบุรี		๒๓๙,๘๐๐,๖๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดสิงห์บุรี		๑๘๒,๐๘๓,๘๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดอ่างทอง		๑๘๕,๘๓๒,๙๐๐	บาท	
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคกลาง				
ตอนบน ๒		๒๗๑,๔๐๒,๒๐๐	บาท	

๓. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ในพื้นที่ภาคกลาง

ตอนกลาง	รวม	๑,๕๔๖,๖๓๐,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) จังหวัดฉะเชิงเทรา		๒๒๒,๖๘๕,๙๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดปราจีนบุรี		๒๒๔,๖๓๑,๖๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดสระแก้ว		๑๗๔,๕๐๑,๙๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดนครนายก		๑๙๕,๒๘๐,๖๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดสมุทรปราการ		๓๓๒,๗๗๘,๕๐๐	บาท	
(๖) กลุ่มจังหวัดภาคกลาง				
ตอนกลาง		๓๙๖,๗๕๒,๓๐๐	บาท	

๔. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
ในพื้นที่ภาคกลาง					
ตอนล่าง ๑	รวม	๑,๕๐๙,๖๔๑,๑๐๐	บาท	คือ	
(๑) จังหวัดกาญจนบุรี		๒๗๕,๘๑๓,๗๐๐	บาท		
(๒) จังหวัดนครปฐม		๒๓๔,๙๗๖,๓๐๐	บาท		
(๓) จังหวัดราชบุรี		๒๗๑,๔๐๙,๗๐๐	บาท		
(๔) จังหวัดสุพรรณบุรี		๒๙๔,๒๖๘,๘๐๐	บาท		
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคกลาง					
ตอนล่าง ๑		๔๓๓,๑๗๒,๖๐๐	บาท		
๕. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
ในพื้นที่ภาคกลาง					
ตอนล่าง ๒	รวม	๑,๐๖๖,๘๑๓,๘๐๐	บาท	คือ	
(๑) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์		๒๑๕,๙๗๗,๗๐๐	บาท		
(๒) จังหวัดเพชรบุรี		๒๐๗,๓๙๙,๘๐๐	บาท		
(๓) จังหวัดสมุทรสาคร		๒๒๘,๓๐๕,๐๐๐	บาท		
(๔) จังหวัดสมุทรสงคราม		๑๔๗,๔๗๐,๐๐๐	บาท		
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคกลาง					
ตอนล่าง ๒		๒๖๗,๖๖๑,๓๐๐	บาท		
๖. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
ในพื้นที่ภาคใต้					
ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๑,๒๖๗,๘๖๑,๙๐๐	บาท	คือ	
(๑) จังหวัดชุมพร		๒๐๓,๗๘๖,๗๐๐	บาท		
(๒) จังหวัดสุราษฎร์ธานี		๒๔๒,๗๒๒,๙๐๐	บาท		
(๓) จังหวัดนครศรีธรรมราช		๓๐๒,๒๖๙,๗๐๐	บาท		
(๔) จังหวัดพัทลุง		๒๒๗,๐๕๖,๖๐๐	บาท		
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคใต้					
ฝั่งอ่าวไทย		๒๙๒,๐๒๖,๐๐๐	บาท		
๗. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
ในพื้นที่ภาคใต้					
ฝั่งอันดามัน	รวม	๑,๓๖๕,๗๘๔,๑๐๐	บาท	คือ	
(๑) จังหวัดระนอง		๑๙๓,๘๓๑,๑๐๐	บาท		
(๒) จังหวัดพังงา		๑๘๒,๑๘๒,๙๐๐	บาท		

(๓) จังหวัดภูเก็ต		๑๙๕,๑๒๐,๙๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดกระบี่		๑๙๘,๐๕๕,๕๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดตรัง		๒๓๑,๔๓๖,๓๐๐	บาท	
(๖) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอันดามัน		๓๖๕,๑๕๗,๔๐๐	บาท	
๘.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้			
	ชายแดน	รวม	๑,๖๑๑,๒๓๓,๑๐๐	บาท คือ
	(๑) จังหวัดสงขลา		๒๙๕,๓๑๗,๔๐๐	บาท
	(๒) จังหวัดสตูล		๒๐๔,๐๙๗,๑๐๐	บาท
	(๓) จังหวัดปัตตานี		๒๖๗,๘๑๖,๗๐๐	บาท
	(๔) จังหวัดยะลา		๒๖๗,๖๙๖,๘๐๐	บาท
	(๕) จังหวัดนราธิวาส		๒๕๙,๓๐๑,๖๐๐	บาท
	(๖) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน		๓๑๗,๐๐๓,๕๐๐	บาท
๙.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
	รวม	รวม	๑,๓๗๘,๖๔๑,๙๐๐	บาท คือ
	(๑) จังหวัดจันทบุรี		๑๙๕,๘๓๕,๘๐๐	บาท
	(๒) จังหวัดชลบุรี		๓๕๑,๒๙๕,๐๐๐	บาท
	(๓) จังหวัดระยอง		๒๙๘,๔๘๓,๘๐๐	บาท
	(๔) จังหวัดตราด		๑๘๕,๑๗๗,๔๐๐	บาท
	(๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		๓๔๗,๘๘๙,๙๐๐	บาท
๑๐.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
	ตอนบน ๑	รวม	๑,๕๙๖,๓๗๙,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) จังหวัดหนองคาย		๒๒๗,๗๔๑,๘๐๐	บาท
	(๒) จังหวัดเลย		๒๔๑,๑๖๘,๑๐๐	บาท
	(๓) จังหวัดอุดรธานี		๓๑๓,๐๐๘,๒๐๐	บาท
	(๔) จังหวัดหนองบัวลำภู		๒๑๗,๙๕๔,๖๐๐	บาท
	(๕) จังหวัดบึงกาฬ		๒๐๘,๙๙๗,๗๐๐	บาท
	(๖) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑		๓๘๗,๕๐๘,๖๐๐	บาท

๑๑. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
ตอนบน ๒	รวม	๑,๑๑๒,๖๙๓,๕๐๐	บาท	คือ	
(๑) จังหวัดนครพนม		๒๘๑,๑๗๓,๘๐๐	บาท		
(๒) จังหวัดมุกดาหาร		๒๐๖,๖๐๖,๖๐๐	บาท		
(๓) จังหวัดสกลนคร		๒๙๐,๗๘๕,๖๐๐	บาท		
(๔) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
ตอนบน ๒		๓๓๔,๑๒๗,๕๐๐	บาท		
๑๒. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
ตอนกลาง	รวม	๑,๕๘๘,๒๐๓,๑๐๐	บาท	คือ	
(๑) จังหวัดร้อยเอ็ด		๓๐๐,๗๙๙,๖๐๐	บาท		
(๒) จังหวัดขอนแก่น		๓๔๓,๘๙๗,๙๐๐	บาท		
(๓) จังหวัดมหาสารคาม		๒๗๗,๘๓๗,๘๐๐	บาท		
(๔) จังหวัดกาฬสินธุ์		๓๐๕,๐๖๘,๗๐๐	บาท		
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
ตอนกลาง		๓๖๐,๕๙๙,๑๐๐	บาท		
๑๓. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
ตอนล่าง ๑	รวม	๑,๖๕๘,๖๙๐,๒๐๐	บาท	คือ	
(๑) จังหวัดสุรินทร์		๒๘๙,๘๕๓,๗๐๐	บาท		
(๒) จังหวัดนครราชสีมา		๓๙๓,๕๐๔,๖๐๐	บาท		
(๓) จังหวัดบุรีรัมย์		๓๑๗,๑๑๔,๕๐๐	บาท		
(๔) จังหวัดชัยภูมิ		๒๖๘,๗๑๔,๐๐๐	บาท		
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
ตอนล่าง ๑		๓๘๙,๕๐๓,๔๐๐	บาท		
๑๔. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
ตอนล่าง ๒	รวม	๑,๓๕๕,๙๕๙,๙๐๐	บาท	คือ	
(๑) จังหวัดอำนาจเจริญ		๒๑๓,๓๒๐,๒๐๐	บาท		

	(๒) จังหวัดศรีสะเกษ		๓๑๙,๑๖๗,๐๐๐	บาท	
	(๓) จังหวัดยโสธร		๒๓๘,๓๑๙,๙๐๐	บาท	
	(๔) จังหวัดอุบลราชธานี		๓๐๓,๐๗๕,๖๐๐	บาท	
	(๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒		๒๘๒,๐๗๗,๒๐๐	บาท	
๑๕.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคเหนือ				
	ตอนบน ๑	รวม	๑,๕๒๑,๑๑๑,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) จังหวัดเชียงใหม่		๓๗๙,๒๕๖,๓๐๐	บาท	
	(๒) จังหวัดแม่ฮ่องสอน		๒๔๙,๙๒๔,๐๐๐	บาท	
	(๓) จังหวัดลำปาง		๒๕๕,๑๓๒,๐๐๐	บาท	
	(๔) จังหวัดลำพูน		๒๑๒,๗๕๐,๘๐๐	บาท	
	(๕) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑		๔๒๔,๐๔๘,๒๐๐	บาท	
๑๖.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคเหนือ				
	ตอนบน ๒	รวม	๑,๒๙๔,๒๕๒,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) จังหวัดน่าน		๑๙๔,๕๓๒,๕๐๐	บาท	
	(๒) จังหวัดพะเยา		๒๔๗,๕๓๙,๖๐๐	บาท	
	(๓) จังหวัดเชียงราย		๓๔๕,๕๒๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) จังหวัดแพร่		๑๙๐,๒๐๒,๖๐๐	บาท	
	(๕) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๒		๓๑๖,๔๕๘,๐๐๐	บาท	
๑๗.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคเหนือ				
	ตอนล่าง ๑	รวม	๑,๔๐๐,๓๖๗,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) จังหวัดตาก		๒๑๐,๗๕๓,๔๐๐	บาท	
	(๒) จังหวัดพิษณุโลก		๒๖๘,๖๔๓,๒๐๐	บาท	
	(๓) จังหวัดสุโขทัย		๒๑๑,๐๖๙,๗๐๐	บาท	
	(๔) จังหวัดเพชรบูรณ์		๒๕๒,๐๑๑,๘๐๐	บาท	
	(๕) จังหวัดอุตรดิตถ์		๒๑๗,๑๐๑,๓๐๐	บาท	

(๖) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ				
ตอนล่าง ๑			๒๔๐,๗๘๘,๕๐๐	บาท
๑๘.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคเหนือ			
ตอนล่าง ๒		รวม	๑,๓๒๖,๖๙๕,๗๐๐	บาท คือ
(๑) จังหวัดกำแพงเพชร			๒๕๖,๖๘๑,๖๐๐	บาท
(๒) จังหวัดพิจิตร			๒๑๙,๔๔๓,๑๐๐	บาท
(๓) จังหวัดนครสวรรค์			๒๗๕,๖๕๕,๕๐๐	บาท
(๔) จังหวัดอุทัยธานี			๒๑๕,๔๐๒,๐๐๐	บาท
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ				
ตอนล่าง ๒			๓๕๙,๕๑๓,๕๐๐	บาท

มาตรา ๖๑ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ ให้ตั้งเป็น
งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๒๖๐,๘๑๘,๙๓๒,๒๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑.	กระทรวงการคลัง	รวม	๒๑๒,๒๔๑,๑๑๑,๓๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานบริหาร หนี้สาธารณะ			๒๑๒,๒๔๑,๑๑๑,๓๐๐	บาท
๒.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๘,๕๗๗,๘๒๐,๙๐๐	บาท คือ
(๑) ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร			๓๔,๓๙๐,๐๙๙,๗๐๐	บาท
(๒) การรถไฟแห่งประเทศไทย			๔,๔๐๑,๕๓๒,๓๐๐	บาท
(๓) การรถไฟฟ้ามหานคร แห่งประเทศไทย			๙,๓๒๑,๔๗๘,๐๐๐	บาท
(๔) การประปาส่วนภูมิภาค			๔๖๔,๗๑๐,๙๐๐	บาท

มาตรา ๖๒ งบประมาณรายจ่ายของสภากาชาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน
๘,๐๒๗,๒๙๕,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สภากาชาดไทย	รวม	๘,๐๒๗,๒๙๕,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก			๘,๐๒๗,๒๙๕,๔๐๐	บาท

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น ได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ เสนอโดยคณะรัฐมนตรีต่อประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ พร้อมด้วยเอกสารประกอบ บันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพื่อสภาิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป โดยบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

สภาิติบัญญัติแห่งชาติ ในวาระที่หนึ่งในคราวประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๕๐ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด กำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน และกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา ๙๐ วัน (ครบกำหนดวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐) เมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วรายงานต่อสภาิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ จากนั้น ในคราวประชุมสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณารายละเอียดในวาระที่สอง และลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ (หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาด่วนที่สุด ที่ สว (สนช) ๐๐๐๗/๕๗๘๐ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่มา: http://www.senate.go.th/bill/bk_data/321-5.pdf) เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๙๗ วรรคสอง โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายและส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภาิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๒๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๐๑ ก วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น ได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ตั้งเป็นจำนวน รวมทั้งสิ้น ๒,๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำแนกเป็นรายจ่ายตามส่วนราชการต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ (มาตรา ๓)

รายการ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ตั้งไว้	๒,๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐
งบกลาง (มาตรา ๔)	๙๗,๘๒๓,๕๒๕,๕๐๐	๓.๓๗
แผนงานบุคลากรภาครัฐ (มาตรา ๕)	๑,๐๒๑,๔๘๘,๒๐๒,๑๐๐	๓๕.๒๒
สำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๖)	๒๑,๓๘๕,๘๐๗,๒๐๐	๐.๗๔
กระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๗)	๑๑๑,๙๖๒,๓๘๑,๐๐๐	๓.๘๖
กระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๘)	๑๒,๐๘๐,๗๙๗,๕๐๐	๐.๔๒
กระทรวงการต่างประเทศและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๙)	๔,๘๐๒,๓๒๗,๘๐๐	๐.๑๗
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (มาตรา ๑๐)	๓,๘๐๑,๔๓๓,๓๐๐	๐.๑๓
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหน่วยงานในกำกับ(มาตรา ๑๑)	๖,๕๐๖,๒๖๓,๗๐๐	๐.๒๒
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๒)	๑๖,๑๓๓,๓๘๓,๗๐๐	๐.๕๖
กระทรวงคมนาคม (มาตรา ๑๓)	๔๗,๑๗๐,๓๙๔,๔๐๐	๑.๖๓
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๔)	๒,๓๒๐,๒๘๐,๔๐๐	๐.๐๘
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๕)	๑๑,๒๙๙,๖๙๑,๐๐๐	๐.๓๙
กระทรวงพลังงานและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๖)	๗๒๘,๗๕๘,๒๐๐	๐.๐๓
กระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๗)	๓,๐๖๕,๗๖๕,๘๐๐	๐.๑๑
กระทรวงมหาดไทย (มาตรา ๑๘)	๓๐,๔๓๒,๒๐๗,๑๐๐	๑.๐๕
กระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๑๙)	๑๒,๖๓๐,๔๖๗,๙๐๐	๐.๔๔
กระทรวงแรงงานและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๐)	๒๙,๖๖๑,๕๓๐,๕๐๐	๑.๐๒
กระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๑)	๓,๗๒๑,๐๑๕,๗๐๐	๐.๑๓
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๒)	๕,๖๗๕,๕๖๑,๗๐๐	๐.๒๐
กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๓)	๘๘,๑๙๑,๔๑๙,๔๐๐	๓.๐๔
กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ (มาตรา ๒๔)	๒๗,๗๕๐,๑๕๖,๗๐๐	๐.๙๖
กระทรวงอุตสาหกรรม (มาตรา ๒๕)	๑,๔๕๔,๑๙๔,๘๐๐	๐.๐๕
ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง (มาตรา ๒๖)	๔๑,๒๔๓,๔๙๖,๒๐๐	๑.๔๒
รัฐสภา (มาตรา ๒๗)	๓,๕๑๔,๙๖๙,๐๐๐	๐.๑๒
ศาลรัฐธรรมนูญ (มาตรา ๒๘)	๕,๖๑๑,๖๘๘,๖๐๐	๐.๑๙
หน่วยงานอิสระของรัฐ ๘ หน่วยงาน (มาตรา ๒๙)	๓,๔๕๑,๓๐๑,๔๐๐	๐.๑๒

รายการ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
รัฐวิสาหกิจ ๒๑ หน่วยงาน (มาตรา ๓๐)	๖๘,๓๔๔,๑๑๓,๑๐๐	๒.๓๖
กองทุนและเงินทุนหมุนเวียนซึ่งสำนักงบประมาณ มีอำนาจจัดสรรให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเบิกจ่าย ตามความจำเป็น (มาตรา ๓๑)	๑,๙๐๐,๗๓๙,๕๐๐	๐.๐๗
แผนงานบูรณาการสร้างความปรองดองและสมานฉันท์ (มาตรา ๓๒)	๕๐๐,๔๗๐,๘๐๐	๐.๐๒
แผนบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดน ภาคใต้ (มาตรา ๓๓)	๑๓,๒๕๕,๗๔๔,๗๐๐	๐.๕๖
แผนงานบูรณาการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์ (มาตรา ๓๔)	๘๒๖,๑๑๔,๙๐๐	๐.๐๓
แผนงานบูรณาการป้องกันปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด (มาตรา ๓๕)	๔,๙๐๙,๗๑๔,๒๐๐	๐.๑๗
แผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ (มาตรา ๓๖)	๒,๕๐๙,๓๐๔,๓๐๐	๐.๐๙
แผนงานบูรณาการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (มาตรา ๓๗)	๓,๘๑๐,๔๑๓,๔๐๐	๐.๑๓
แผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ (มาตรา ๓๘)	๙,๘๘๓,๔๙๗,๘๐๐	๐.๓๔
แผนงานบูรณาการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (มาตรา ๓๙)	๖,๙๓๘,๓๓๐,๐๐๐	๐.๒๔
แผนงานบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ (มาตรา ๔๐)	๑๑๑,๑๔๘,๑๖๕,๕๐๐	๓.๘๓
แผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (มาตรา ๔๑)	๔,๓๕๕,๘๖๓,๒๐๐	๐.๑๕
แผนงานบูรณาการวิจัยและนวัตกรรม (มาตรา ๔๒)	๑๖,๙๘๗,๕๑๖,๔๐๐	๐.๕๙
แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ (มาตรา ๔๓)	๘,๕๕๐,๕๗๓,๐๐๐	๐.๒๙
แผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร (มาตรา ๔๔)	๙,๔๕๓,๘๐๔,๕๐๐	๐.๓๓
แผนงานบูรณาการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ (มาตรา ๔๕)	๕๔๐,๓๑๐,๑๐๐	๐.๐๒
แผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัย (มาตรา ๔๖)	๘,๔๕๔,๑๙๒,๖๐๐	๐.๒๙
แผนงานบูรณาการยกระดับคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (มาตรา ๔๗)	๙๒,๑๐๐,๗๓๑,๗๐๐	๓.๑๘
แผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก และชุมชนเข้มแข็ง (มาตรา ๔๘)	๕,๐๔๓,๔๔๒,๕๐๐	๐.๑๗
แผนงานบูรณาการพัฒนาระบบประกันสุขภาพ (มาตรา ๔๙)	๒๐๗,๐๙๖,๕๙๖,๘๐๐	๗.๑๔

รายการ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
แผนงานบูรณาการสร้างความเสมอภาค เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ (มาตรา ๕๐)	๑,๑๕๐,๑๘๔,๒๐๐	๐.๐๔
แผนงานบูรณาการจัดการปัญหาที่ดินทำกิน (มาตรา ๕๑)	๒๕๕,๙๒๒,๗๐๐	๐.๐๑
แผนงานบูรณาการบริหารจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๕๒)	๗๗๐,๔๑๘,๙๐๐	๐.๐๓
แผนงานบูรณาการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพ การใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๕๓)	๗๘๕,๘๙๕,๑๐๐	๐.๐๓
แผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (มาตรา ๕๔)	๖๑,๑๗๐,๖๒๖,๘๐๐	๒.๑๑
แผนงานบูรณาการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ (มาตรา ๕๕)	๘๖๙,๓๐๓,๒๐๐	๐.๐๓
แผนงานบูรณาการปฏิรูปกฎหมายและพัฒนา กระบวนการยุติธรรม (มาตรา ๕๖)	๘๓๓,๙๘๓,๙๐๐	๐.๐๓
แผนงานบูรณาการอำนวยความสะดวกทางธุรกิจ (มาตรา ๕๗)	๒๘๐,๙๓๕,๕๐๐	๐.๐๑
แผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ (มาตรา ๕๘)	๘๒,๖๘๐,๓๘๓,๒๐๐	๒.๘๕
แผนงานบูรณาการส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๕๙)	๒๖๒,๖๔๖,๗๕๔,๓๐๐	๙.๐๖
แผนงานบูรณาการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (มาตรา ๖๐)	๒๔,๙๙๖,๓๘๑,๕๐๐	๐.๘๖
แผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ (มาตรา ๖๑)	๒๖๐,๘๑๘,๙๓๒,๒๐๐	๘.๙๙
สภากาชาดไทย (มาตรา ๖๒)	๘,๐๒๗,๒๙๕,๔๐๐	๐.๒๘
ส่วนราชการในพระองค์ (มาตรา ๖๓)	๔,๑๙๖,๓๒๓,๕๐๐	๐.๑๔

๒. กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย (มาตรา ๖๔)

วนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ตั้งเป็น
จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่จะระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมงบกลาง ในความควบคุมของสำนักงบประมาณ
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นจำนวน
๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ
ประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมสำหรับแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็ง
และยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายงบกลาง และงบประมาณรายจ่าย
ของส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน
๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. งบกลาง	รวม	๑๙,๙๔๒,๗๙๒,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) ค่าใช้จ่ายส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็ง เศรษฐกิจภายในประเทศ		๑๙,๙๔๒,๗๙๒,๒๐๐ บาท	
๒. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคกลางตอนบน ๑	รวม	๓,๘๒๖,๙๘๕,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๔๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๔๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒๒๘,๗๕๑,๔๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๒๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๓,๗๕๑,๔๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๗๘,๐๕๓,๗๐๐ บาท	
(ก) กรมการพัฒนาชุมชน		๑๐๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๗๐,๐๕๓,๗๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๓๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมศิลปากร		๓๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑		๒,๖๐๓,๑๘๐,๑๐๐ บาท	
๓. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคกลางตอนบน ๒	รวม	๔,๐๘๘,๖๖๔,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๑๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๑๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒		๓,๘๓๓,๗๖๔,๑๐๐ บาท	

๔. ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจ				
ในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง	รวม	๔,๖๓๓,๔๑๙,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑,๑๘๒,๙๙๙,๒๐๐	บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๑,๑๘๒,๙๙๙,๒๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๓๕๐,๑๕๐,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๑๘๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๑๖๑,๑๕๐,๐๐๐	บาท	
(๓) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมศิลปากร		๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๔) หน่วยงานในกำกับของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๕๕๓,๐๐๐	บาท	
(ก) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๕๕๓,๐๐๐	บาท	
(๕) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี				
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ก) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๖) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง		๓,๐๐๐,๐๓๗,๒๐๐	บาท	
(๗) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๔,๖๘๐,๐๐๐	บาท	
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๓๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๕,๖๘๐,๐๐๐	บาท	
๕. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่				
ภาคกลางตอนล่าง ๑	รวม	๔,๒๑๙,๖๒๐,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๘๗,๕๙๐,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๘๗,๕๙๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑		๔,๑๓๒,๐๓๐,๓๐๐	บาท	
๖. ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจ				
ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ๒	รวม	๓,๗๕๔,๐๖๔,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับของ				
สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๙๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ก) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ				
เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน				
(องค์การมหาชน)		๙๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

(๒) กระทรวงกลาโหม	รวม	๗๗,๘๗๒,๖๐๐	บาท
(ก) กองทัพบก		๗๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) กองทัพอากาศ		๓,๘๗๒,๖๐๐	บาท
(๓) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๑๔,๕๖๖,๙๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		๑๔,๕๖๖,๙๐๐	บาท
(๔) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๑,๓๒๐,๐๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		๑๑,๓๒๐,๐๐๐	บาท
(๕) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑,๐๙๔,๓๗๖,๐๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๔,๙๘๙,๒๐๐	บาท
(ข) กรมชลประทาน		๙๙๒,๓๓๕,๕๐๐	บาท
(ค) กรมประมง		๓๔,๕๘๐,๐๐๐	บาท
(ง) กรมปศุสัตว์		๗,๑๙๘,๗๐๐	บาท
(จ) กรมส่งเสริมการเกษตร		๒๙,๗๐๘,๖๐๐	บาท
(ฉ) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๒๕,๕๖๔,๐๐๐	บาท
(๖) กระทรวงคมนาคม	รวม	๗๑๔,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) กรมทางหลวง		๔๖๘,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๒๔๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๗) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๑๔๓,๖๙๔,๒๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๑๑,๗๙๗,๒๐๐	บาท
(ข) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง		๒๕,๑๙๖,๐๐๐	บาท
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช		๑๐๖,๗๐๑,๐๐๐	บาท
(๘) หน่วยงานในกำกับของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๑๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล		๑๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท

(๙) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๕๗๒,๗๐๒,๒๐๐	บาท
(ก) กรมการปกครอง		๑๖,๘๙๘,๐๐๐	บาท
(ข) กรมการพัฒนาชุมชน		๑๑๔,๙๔๐,๒๐๐	บาท
(ค) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๕๙,๔๕๙,๐๐๐	บาท
(ง) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๓๑๘,๕๗๖,๐๐๐	บาท
(จ) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๖๒,๘๒๙,๐๐๐	บาท
(๑๐) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕๑,๒๑๐,๐๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๑๙,๗๖๖,๐๐๐	บาท
(ข) กรมศิลปากร		๓๑,๔๔๔,๐๐๐	บาท
(๑๑) กระทรวงศึกษาธิการ			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙๓,๒๒๔,๘๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๙,๑๐๖,๐๐๐	บาท
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ			
การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๔๖,๑๘๖,๐๐๐	บาท
(ค) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๘๐๐,๐๐๐	บาท
(ง) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี		๕,๖๗๐,๘๐๐	บาท
(จ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา		๓,๓๐๐,๐๐๐	บาท
(ฉ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๑๑,๖๑๐,๐๐๐	บาท
(ช) มหาวิทยาลัยศิลปากร		๖,๕๕๒,๐๐๐	บาท
(๑๒) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๐๖,๕๘๑,๐๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๐๖,๕๘๑,๐๐๐	บาท
(๑๓) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๒๘,๔๖๑,๖๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๒๘,๔๖๑,๖๐๐	บาท
(๑๔) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑๕,๖๑๘,๒๐๐	บาท
(ก) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ		๑๑,๕๐๑,๐๐๐	บาท
(ข) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๔,๑๑๗,๒๐๐	บาท
(๑๕) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒		๔๐๕,๒๖๙,๕๐๐	บาท
(๑๖) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๑๕,๑๖๗,๗๐๐	บาท
(ก) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		๑๖๒,๒๙๕,๐๐๐	บาท
(ข) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ค) การประปาส่วนภูมิภาค		๕๑,๘๗๒,๗๐๐	บาท

๗. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่				
ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๔,๑๔๘,๗๔๘,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๖๙,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
(ก) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่ง และจราจร		๖๙,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย		๔,๐๗๘,๙๔๘,๙๐๐	บาท	
๘. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่				
ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	รวม	๔,๓๒๐,๐๙๑,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมทางหลวงชนบท		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่ง และจราจร		๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน		๔,๒๗๐,๐๙๑,๙๐๐	บาท	
๙. กลุ่มจังหวัดและรัฐวิสาหกิจในพื้นที่				
ภาคใต้ชายแดน	รวม	๔,๗๘๗,๙๗๖,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน		๔,๗๒๗,๙๗๖,๒๐๐	บาท	
(๒) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๖๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๐. ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจ				
ในพื้นที่ภาคตะวันออก	รวม	๔,๒๐๗,๘๙๕,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๙๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๕๙๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๕๗๖,๒๕๐,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๒๒๖,๒๕๐,๐๐๐	บาท	
(๓) กระทรวงมหาดไทย				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๗๓,๙๗๖,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๓๐๕,๙๗๖,๐๐๐	บาท	
(ข) เมืองพัทยา		๖๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๔) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕๘,๐๐๗,๒๐๐	บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕๘,๐๐๗,๒๐๐	บาท	

(๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก		๒,๑๒๙,๙๑๒,๗๐๐	บาท	
(๖) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๗๖,๗๕๐,๐๐๐	บาท	
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๔๗๖,๗๕๐,๐๐๐	บาท	
๑๑. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	รวม	๔,๓๒๗,๐๙๙,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) กระทรวงกลาโหม	รวม	๑๖,๒๓๐,๐๐๐	บาท	
(ก) กองบัญชาการกองทัพไทย		๑๖,๒๓๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๔๐,๙๑๐,๔๐๐	บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๕๔๐,๙๑๐,๔๐๐	บาท	
(๓) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒,๓๐๐,๗๑๔,๒๐๐	บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๑,๑๙๗,๙๖๙,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๑,๑๐๒,๗๔๕,๒๐๐	บาท	
(๔) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๓,๑๒๒,๖๐๐	บาท	
(ก) กรมป้องกันและบรรเทา				
สาธารณภัย		๑๑,๐๒๒,๖๐๐	บาท	
(ข) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๒๒,๑๐๐,๐๐๐	บาท	
(๕) กลุ่มจังหวัด				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑		๑,๔๓๖,๑๒๒,๗๐๐	บาท	
๑๒. กลุ่มจังหวัดในพื้นที่				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	รวม	๓,๗๒๓,๑๖๙,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒		๓,๗๒๓,๑๖๙,๘๐๐	บาท	
๑๓. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	รวม	๔,๖๒๙,๑๒๔,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๖๓๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๖๓๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๖๘,๐๘๐,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมท่าอากาศยาน		๖๘,๐๘๐,๐๐๐	บาท	
(๓) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๒๗,๔๑๘,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๒๗,๔๑๘,๐๐๐	บาท	

(๔) กลุ่มจังหวัด				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง			๓,๘๐๒,๖๒๖,๕๐๐	บาท
๑๔. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑		รวม	๔,๔๗๒,๘๑๑,๓๐๐	บาท คือ
(๑) กระทรวงคมนาคม		รวม	๒๔๕,๔๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) กรมท่าอากาศยาน			๒๔๕,๔๐๐,๐๐๐	บาท
(๒) กระทรวงมหาดไทย		รวม	๑๙๔,๕๑๕,๕๐๐	บาท
(ก) กรมส่งเสริม				
การปกครองท้องถิ่น			๑๙๔,๕๑๕,๕๐๐	บาท
(๓) กระทรวงศึกษาธิการ		รวม	๑๑๖,๔๒๘,๐๐๐	บาท
(ก) มหาวิทยาลัย				
ราชภัฏนครราชสีมา			๓๙,๓๑๐,๐๐๐	บาท
(ข) มหาวิทยาลัย				
ราชภัฏสุรินทร์			๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ค) มหาวิทยาลัย				
เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน			๗๓,๑๑๘,๐๐๐	บาท
(๔) กลุ่มจังหวัด				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑			๓,๙๑๖,๔๖๗,๘๐๐	บาท
๑๕. กลุ่มจังหวัดในพื้นที่				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒		รวม	๔,๐๗๗,๘๔๗,๔๐๐	บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒			๔,๐๗๗,๘๔๗,๔๐๐	บาท
๑๖. ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจ				
ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๑		รวม	๔,๒๑๐,๗๙๕,๘๐๐	บาท คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับของ				
สำนักนายกรัฐมนตรี		รวม	๔,๘๙๙,๙๐๐	บาท
(ก) สำนักงานพัฒนาพิงคนคร				
(องค์การมหาชน)			๔,๘๙๙,๙๐๐	บาท
(๒) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		รวม	๑๓๒,๑๔๔,๐๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว				
และกีฬา			๑๓๒,๑๔๔,๐๐๐	บาท

(๓) กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒๑,๒๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๒๑,๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๗๑,๙๐๗,๗๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์		๓,๘๕๑,๓๐๐	บาท
(ข) กรมชลประทาน		๕๕๗,๑๓๒,๗๐๐	บาท
(ค) กรมปศุสัตว์		๔,๖๙๓,๓๐๐	บาท
(ง) กรมส่งเสริมการเกษตร		๖,๒๓๐,๔๐๐	บาท
(๕) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๖๘๓,๓๖๙,๐๐๐	บาท
(ก) กรมทางหลวง		๑,๑๔๑,๔๑๙,๐๐๐	บาท
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๕๔๑,๙๕๐,๐๐๐	บาท
(๖) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๓๑๕,๓๑๘,๖๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม		๑๕๗,๕๒๔,๗๐๐	บาท
(ข) กรมป่าไม้		๙๐,๒๓๒,๓๐๐	บาท
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๖๗,๕๖๑,๖๐๐	บาท
(๗) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๓๑,๑๒๗,๐๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๓๑,๑๒๗,๐๐๐	บาท
(๘) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๔๘๓,๐๕๗,๕๐๐	บาท
(ก) กรมการปกครอง		๒๔,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) กรมการพัฒนาชุมชน		๒๐๘,๐๔๓,๔๐๐	บาท
(ค) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๑๒,๘๙๗,๐๐๐	บาท
(ง) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๕๒,๘๘๔,๐๐๐	บาท
(จ) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๘๔,๗๓๓,๑๐๐	บาท
(๙) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๗,๖๑๙,๖๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๗,๖๑๙,๖๐๐	บาท
(๑๐) กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๔๑,๙๓๕,๕๐๐	บาท

(ก) มหาวิทยาลัยแม่โจ้		๑๒,๖๘๖,๐๐๐	บาท
(ข) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่		๓๒๙,๒๔๙,๕๐๐	บาท
(๑๑) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๘๗,๖๔๖,๔๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๒๗,๐๖๘,๒๐๐	บาท
(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๖๐,๕๗๘,๒๐๐	บาท
(๑๒) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๓๐๔,๔๓๗,๓๐๐	บาท
(ก) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๓๐๔,๔๓๗,๓๐๐	บาท
(๑๓) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑		๘๓,๑๐๕,๔๐๐	บาท
(๑๔) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๔๓,๐๒๗,๙๐๐	บาท
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๑๔๓,๐๒๗,๙๐๐	บาท
๑๗. กลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคเหนือตอนบน ๒	รวม	๔,๐๗๕,๔๕๖,๙๐๐	บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒		๔,๐๗๕,๔๕๖,๙๐๐	บาท
๑๘. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๔,๐๑๖,๕๙๖,๙๐๐	บาท คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑,๐๐๙,๒๙๕,๓๐๐	บาท
(ก) กรมชลประทาน		๑,๐๐๙,๒๙๕,๓๐๐	บาท
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒๕๒,๙๓๒,๓๐๐	บาท
(ก) กรมทางหลวงชนบท		๒๓๒,๙๓๒,๓๐๐	บาท
(ข) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่ง และจราจร		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๖,๖๔๕,๐๐๐	บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๒๖,๖๔๕,๐๐๐	บาท
(๔) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๔๑,๕๔๐,๐๐๐	บาท
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๔๑,๕๔๐,๐๐๐	บาท
(๕) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕๓,๖๗๐,๐๐๐	บาท
(ก) กรมศิลปากร		๕๓,๖๗๐,๐๐๐	บาท

(๖) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๗๒,๖๗๙,๒๐๐ บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๗๒,๖๗๙,๒๐๐ บาท
(๗) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑		๒,๔๕๙,๘๓๕,๑๐๐ บาท

๑๙. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่

ภาคเหนือตอนล่าง ๒	รวม	๓,๕๓๖,๘๓๘,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๕๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒		๓,๔๘๔,๘๓๘,๗๐๐ บาท	
๒๐. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาศรษฐกิจฐานราก และชุมชนเข้มแข็ง ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ในความควบคุมของ กระทรวงการคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง	๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

งบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้จากแหล่งรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีและรายได้อื่น	๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

มาตรา ๙ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. โดยที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนที่จะสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมศักยภาพ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวนไม่เกิน ๑๖๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท

(๒) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) เพื่อจัดสรรตามแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. เนื่องจากได้มีการจ่ายเงินคงคลังเพื่อเป็นเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๐ เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐

สภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวาระที่สอง โดยกรรมาธิการเต็มสภาและลงมติในวาระที่สามเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย ส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยให้ประกาศให้เป็นกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓๑ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, web.senate.go.th/bill/bk-data/295-3.pdf)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๒๔ ก วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

๑. โดยที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนที่จะสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมศักยภาพ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวนไม่เกิน ๑๖๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

๑.๑ เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท

๑.๒ เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๓ เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๔ เพื่อจัดสรรตามแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. เนื่องจากได้มีการจ่ายเงินคงคลังเพื่อเป็นเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดเชยเงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. โครงสร้างงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ จำแนกเป็น ๕ กลุ่ม ดังนี้

๑.๑ งบกลางเพื่อจัดสรรเป็นเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐๖ ของวงเงินงบประมาณ

๑.๒ กลุ่มงบประมาณรายจ่ายกระทรวง/หน่วยงาน (Function) กำหนดไว้เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕.๒๖ ของวงเงินงบประมาณ

๑.๓ กลุ่มงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ (Agenda) กำหนดไว้เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คิดสัดส่วนร้อยละ ๗.๙๐ ของวงเงินงบประมาณ

๑.๔ กลุ่มงบประมาณรายจ่ายพื้นที่ (Area) กล่าวคือ ภารกิจพื้นที่ ท้องถิ่น ภูมิภาค จังหวัด กลุ่มจังหวัด ซึ่งกำหนดไว้จำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖๐.๕๓ ของวงเงินงบประมาณ

๑.๕ รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง กำหนดไว้เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๔.๒๕ ของวงเงินงบประมาณ

๒. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำแนกตามกระทรวง ดังนี้

หน่วย : บาท

กระทรวง	งบประมาณ		
	ตั้งเป็น	จำนวน	ร้อยละ
		๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๑. งบกลาง			
๑.๑ สำรองจ่ายฉุกเฉินและจำเป็น (มาตรา ๔)	๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐		
๑.๒ ส่งเสริมความเข้มแข็งและยั่งยืน (มาตรา ๖)	๑๙,๙๔๒,๗๙๒,๒๐๐	๔๒,๘๖๔,๕๑๓,๕๐๐	๒๒.๕๖
๒. สำนักนายกรัฐมนตรี (มาตรา ๖)			
๒.๑ องค์การมหาชน	๔,๘๙๙,๙๐๐		
๒.๒ องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษฯ	๙๐,๐๐๐,๐๐๐	๙๔,๘๙๙,๙๐๐	๐.๐๕
๓. กระทรวงกลาโหม (มาตรา ๖)			
๓.๑ กองทัพบก ๓.๒ กองทัพอากาศ	๗๗,๘๗๒,๖๐๐		
๓.๒ กองบัญชาการกองทัพไทย	๑๖,๒๓๐,๐๐๐	๙๔,๑๐๒,๖๐๐	๐.๐๕
๔. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา			
๔.๑ พื้นที่กลางตอนล่าง ๒	๑๔,๕๖๖,๙๐๐		
๔.๒ เหนือบน ๑ สำนักงานปลัดกระทรวงฯ (มาตรา ๖)	๑๓๒,๑๔๔,๐๐๐	๑๔๖,๗๑๐,๙๐๐	๐.๐๘
๕. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (มาตรา ๖)			
๕.๑ สำนักงานปลัดฯ	๑๑,๓๒๐,๐๐๐		
๕.๒ กรมกิจการผู้สูงอายุ	๒๑,๒๐๐,๐๐๐	๓๒,๕๒๐,๐๐๐	๐.๐๒

กระทรวง	งบประมาณ		
	ตั้งเป็น	จำนวน	ร้อยละ
		๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๖. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๖.๑ ภาคกลางตอนบน ๑ ๖.๒ ภาคกลางตอนกลาง ๖.๓ ภาคกลางตอนล่าง ๒ ๖.๔ ภาคตะวันออก ๖.๕ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ๖.๖ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	๔๗๕,๐๐๐,๐๐๐ ๑,๑๘๒,๙๙๙,๒๐๐ ๑,๐๙๔,๓๗๖,๐๐๐ ๕๙๓,๐๐๐,๐๐๐ ๕๔๐,๙๑๐,๔๐๐ ๖๓๑,๐๐๐,๐๐๐		
๖.๗ ภาคเหนือตอนบน ๑ สนง.ปลัดฯ กรมชลฯ กรมปศุสัตว์ กรมส่งเสริมฯ ๖.๘ ภาคเหนือตอนล่าง ๑ กรมชลประทาน ๖.๙ ภาคเหนือตอนล่าง กรมชลประทาน(มาตรา ๖)	๕๗๑,๙๐๗,๗๐๐ ๑,๐๐๙,๒๙๕,๓๐๐ ๕๒,๐๐๐,๐๐๐	๖,๑๕๐,๔๘๘,๖๐๐	๓.๒๔
๗. กระทรวงคมนาคม (มาตรา ๖) ๗.๑ ภาคกลางตอนบน ๑ ๗.๒ ภาคกลางตอนบน ๒ ๗.๓ ภาคกลางตอนกลาง ๗.๔ ภาคกลางตอนล่าง ๒ ๗.๕ ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย สนง.นโยบายฯ ๗.๖ ภาคใต้ฝั่งอันดามัน กรมทางหลวงชนบท สนง.นโยบาย ๗.๗ ภาคตะวันออก กรมชนประทาน ๗.๘ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ทางหลวง ทางหลวงชนบท ๗.๙ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กรมท่าอากาศยาน ๗.๑๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ กรมท่าอากาศยาน ๗.๑๑ ภาคเหนือตอนบน ๑ กรมทางหลวง ทางหลวงชนบท ๗.๑๒ ภาคเหนือตอนล่าง ๑ กรมทางหลวง ชนบท สนง.นโยบายฯ	๒๒๘,๗๕๑,๔๐๐ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ๓๕๐,๑๕๐,๐๐๐ ๗๑๔,๕๐๐,๐๐๐ ๖๙,๘๐๐,๐๐๐ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ ๕๗๖,๒๕๐,๐๐๐ ๒,๓๐๐,๗๑๔,๒๐๐ ๖๘,๐๘๐,๐๐๐ ๒๔๕,๔๐๐,๐๐๐ ๑,๖๘๓,๓๖๙,๐๐๐ ๒๕๒,๙๓๒,๓๐๐	๖,๖๓๙,๙๔๖,๙๐๐	๓.๔๙

กระทรวง	งบประมาณ		
	ตั้งเป็น	จำนวน	ร้อยละ
		๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๘. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๖) ๘.๑ ภาคกลางตอนล่าง ๒ สนง.ปลัดกระทรวงฯ กรมทรัพยากรทะเลฯ, กรมอุทยานฯ ๘.๒ ภาคเหนือตอนบน ๑ สนง.ปลัดกระทรวงฯ กรมป่าไม้ กรมอุทยานฯ	๑๔๓,๙๖๔,๒๐๐ ๓๑๕,๓๑๘,๖๐๐	๔๕๙,๒๘๒,๘๐๐	๐.๒๔
๙. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สนง.ส่งเสริมเศรษฐกิจฯ		๑๙,๕๐๐,๐๐๐	๐.๐๑
๑๐. กระทรวงพาณิชย์ ๑๐.๑ ภาคเหนือตอนบน ๑ สนง.ปลัดกระทรวงฯ ๑๐.๒ ภาคเหนือตอนล่าง ๑ สนง.ปลัดกระทรวงฯ	๓๑,๑๒๗,๐๐๐ ๒๖,๖๔๕,๐๐๐	๕๗,๗๗๒,๐๐๐	๐.๐๓
๑๑. กระทรวงมหาดไทย ๑๑.๑ ภาคกลางตอนบน ๑ กรมพัฒนาฯ, โยธา ๑๑.๒ ภาคกลางตอนบน ๒ กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น ๑๑.๓ ภาคกลางตอนล่าง ๑ กรมโยธาธิการ ๑๑.๔ ภาคกลางตอนล่าง ๒ กรมการปกครอง, การพัฒนาฯ, ป้องกัน, โยธา, ส่งเสริมฯ	๑๗๘,๐๕๓,๗๐๐ ๑๔๕,๐๐๐,๐๐๐ ๘๗,๕๙๐,๐๐๐ ๕๗๒,๗๐๒,๒๐๐		
๑๑.๕ ภาคตะวันออก กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น เมืองพัทยา ๑๑.๖ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ กรมป้องกันฯ, กรมโยธาฯ ๑๑.๗ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กรมส่งเสริมการปกครองฯ ๑๑.๘ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กรมส่งเสริมการปกครองฯ ๑๑.๙ ภาคเหนือตอนบน ๑ กรมการปกครองฯ การพัฒนา, ป้องกัน, โยธา, ส่งเสริม ๑๑.๑๐ ภาคเหนือตอนล่าง ๑ กรมส่งเสริม การปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๗๓,๙๗๖,๐๐๐ ๓๓,๑๒๒,๖๐๐ ๑๒๗,๔๑๘,๐๐๐ ๑๙๔,๕๑๕,๕๐๐ ๔๘๓,๐๕๗,๕๐๐ ๑๔๑,๕๔๐,๐๐๐	๒,๓๓๖,๙๗๕,๕๐๐	๑.๒๓
๑๒. กระทรวงวัฒนธรรม ๑๒.๑ ภาคกลางตอนบน ๑ กรมศิลปากร ๑๒.๒ ภาคกลางตอนกลาง กรมศิลปากร	๓๔๒,๐๐๐,๐๐๐ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐		

กระทรวง	งบประมาณ		
	ตั้งเป็น	จำนวน	ร้อยละ
		๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๑๒.๓ ภาคกลางตอนล่าง ๒ สนง.ปลัดกระทรวงฯ			
กรมศิลปากร	๕๑,๒๑๐,๐๐๐		
๑๒.๔ ภาคเหนือตอนบน ๑ สนง.ปลัดกระทรวงฯ	๗,๖๑๙,๖๐๐		
๑๒.๕ ภาคเหนือตอนล่าง ๑ กรมศิลปากร	๕๓,๖๗๐,๐๐๐	๕๐๔,๔๙๙,๖๐๐	๐.๒๗
๑๓. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			
๑๓.๑ ภาคกลางตอนบน ๒	๑๑,๙๐๐,๐๐๐		
๑๓.๒ สนง.ปลัดกระทรวงฯ ภาคกลางตอนกลาง สนง.พัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ	๕๕๓,๐๐๐	๑๒,๔๕๓,๐๐๐	๐.๐๑
๑๔. กระทรวงศึกษาธิการ			
๑๔.๑ ภาคกลางตอนล่าง สนง.ปลัดกระทรวงฯ, สพฐ, สถาบันวิทยาลัยชุมชน, ม.ราชภัฏเพชรบุรี ม.ราชภัฏสวนสุนันทา, ม.เกษตรศาสตร์ ม.ศิลปากร	๙๓,๒๒๔,๘๐๐		
๑๔.๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ม.ราชภัฏนครราชสีมา, ม.ราชภัฏสุรินทร์ ม.เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	๑๑๖,๔๒๘,๐๐๐		
๑๔.๓ ภาคเหนือตอนบน ๑ ม.แม่โจ้, ม.เชียงใหม่	๓๔๑,๙๓๕,๕๐๐	๕๕๑,๕๘๘,๓๐๐	๐.๒๙
๑๕. กระทรวงสาธารณสุข			
๑๕.๑ ภาคกลางตอนล่าง ๒ สนง.ปลัดกระทรวงฯ	๒๐๖,๕๘๑,๐๐๐		
๑๕.๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ สนง.ปลัดกระทรวงฯ	๕๘,๐๐๗,๒๐๐		
๑๕.๓ ภาคเหนือตอนบน ๒ สนง.ปลัดกระทรวงฯ	๗๒,๖๗๙,๒๐๐	๓๓๗,๒๖๗,๔๐๐	๐.๑๘
๑๖. กระทรวงอุตสาหกรรม ๑๖.๑ ภาคกลาง ตอนล่าง ๒ สนง.ปลัดกระทรวงฯ	๒๘,๔๖๑,๖๐๐		
๑๖.๒ ภาคเหนือตอนบน ๑ สนง.ปลัดกระทรวงฯ และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	๘๗,๖๔๖,๔๐๐	๑๑๖,๑๐๘,๐๐๐	๐.๐๖
๑๗ ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี			
๑๗.๑ สนง.ตำรวจฯ	๕,๐๐๐,๐๐๐		
๑๗.๒ ภาคกลางตอนล่าง ๒ สนง.พระพุทธศาสนาแห่งชาติ และ สนง.ตำรวจแห่งชาติ	๑๕,๖๑๘,๒๐๐		
๑๗.๓ ภาคเหนือตอนบน ๑ สนง.ตำรวจแห่งชาติ	๓๐๔,๔๓๗,๓๐๐	๓๒๕,๐๕๕,๕๐๐	๐.๑๗
๑๘. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด			
๑๘.๑ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑	๒,๖๐๓,๑๘๐,๑๐๐		
๑๘.๒ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒	๓,๘๓๑,๗๖๔,๑๐๐		

กระทรวง	งบประมาณ		
	ตั้งเป็น	จำนวน	ร้อยละ
		๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๑๘.๓ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง	๓,๐๐๐,๐๓๗,๒๐๐		
๑๘.๔ ภาคกลางตอนล่าง ๑	๔,๑๓๒,๐๓๐,๓๐๐		
๑๘.๕ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒	๔๐๕,๒๖๙,๕๐๐		
๑๘.๖ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๔,๐๗๘,๙๔๘,๙๐๐		
๑๘.๗ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๔,๒๗๐,๐๙๑,๙๐๐		
๑๘.๘ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๔,๗๒๗,๙๗๖,๒๐๐		
๑๘.๙ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก	๒,๑๒๙,๙๑๒,๗๐๐		
๑๘.๑๐ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑	๑,๔๓๖,๑๒๒,๗๐๐		
๑๘.๑๑ กลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	๓,๗๒๓,๑๖๙,๘๐๐		
๑๘.๑๒ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง	๓,๘๐๒,๖๒๖,๕๐๐		
๑๘.๑๓ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง	๓,๙๑๖,๔๖๗,๘๐๐		
๑๘.๑๔ กลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๔,๐๗๗,๘๔๗,๔๐๐		
๑๘.๑๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๘๓,๑๐๕,๔๐๐		
๑๘.๑๖ กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒	๔,๐๗๕,๔๕๖,๙๐๐		
๑๘.๑๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	๒,๔๕๙,๘๓๕,๑๐๐		
๑๘.๑๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒	๓,๔๘๔,๘๓๘,๗๐๐	๕๖,๒๓๘,๖๘๑,๒๐๐	๒๙.๖๐
๑๙. รัฐวิสาหกิจ (มาตรา ๖)			
๑๙.๑ การประปาส่วนภูมิภาค สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ฯ	๔๔,๖๘๐,๐๐๐		
๑๙.๒ ภาคกลางตอนล่าง ๒ ททท.รพท. การประปาส่วนภูมิภาค	๒๑๕,๑๖๗,๗๐๐		
๑๙.๓ ภาคใต้ชายแดน การประปาส่วนภูมิภาค	๖๐,๐๐๐,๐๐๐		
๑๙.๔ ภาคตะวันออก การประปาส่วนภูมิภาค	๔๗๖,๗๕๐,๐๐๐		
๑๙.๕ ภาคเหนือตอนบน ๑ การประปาส่วนภูมิภาค	๑๔๓,๐๒๗,๙๐๐	๙๓๙,๖๒๕,๖๐๐	๐.๔๙
๒๐. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน			
๒๐.๑ อุตสาหกรรมเป้าหมาย (มาตรา ๕)	๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐		
๒๐.๒ เอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ (มาตรา ๖)	๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐		

กระทรวง	งบประมาณ		
	ตั้งเป็น	จำนวน	ร้อยละ
		๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๒๐.๓ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง (มาตรา ๓)	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๓.๖๘
๒๑. รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง (มาตรา ๘)		๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐	๑๔.๒๕

วนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙)

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ก.บ.ศป.” และคำว่า “ก.ขป.” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ก.ศป.” และคำว่า “คู่กรณี” ของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“ก.บ.ศป.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง

“ก.ขป.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือโดย ก.ศป. หรือโดย ก.ศป. โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือโดย ก.บ.ศป. หรือโดย ก.ขป. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้นอาจแบ่งเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นและจะให้มีอำนาจในคดีประเภทใดหรือคดีในท้องที่ใดซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของแต่ละศาลนั้น แยกต่างหากโดยเฉพาะก็ได้ ทั้งนี้ ให้ออกเป็นประกาศประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.บ.ศป.”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗/๑ ในกรณีที่มีการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นขึ้นในศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นใด ให้มีตุลาการหัวหน้าแผนกหรือตุลาการหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้นแผนกหรือหน่วยงานละหนึ่งคนเพื่อรับผิดชอบงานของแผนกหรือหน่วยงานดังกล่าว ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ศป. กำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหกของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาคจะเปิดทำการเมื่อใดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.บ.ศป. ประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดวันเปิดทำการของศาลปกครอง”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๘/๑ การเปลี่ยนแปลงเขตท้องที่ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีเขตอำนาจ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมการบริหารจัดการคดี และระยะเวลาพิจารณาพิพากษาคดี ให้กระทำโดยข้อเสนอของ ก.บ.ศป. และตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ ของหมวด ๒ ตุลาการศาลปกครองแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๑๑/๑ ข้าราชการศาลปกครอง มีดังนี้

(๑) ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง คือ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๒ ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นตามมาตรา ๑๗ และตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๘

(๒) ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง คือ ข้าราชการในสำนักงานศาลปกครองซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๗๘ หรือมาตรา ๗๘/๑ หรือได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๘๗”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ก.ศป. อาจดำเนินการได้โดยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาเลื่อนตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น โดยคำนึงถึงหลักอาวุโส ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ ความเหมาะสม ประวัติและผลงานการปฏิบัติราชการ

(๒) พิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมิได้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะนั้น โดยมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด

การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงสัดส่วนของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง (๒) โดยให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดทั้งหมด

ให้ ก.ศป. เสนอรายชื่อผู้ได้รับการเลื่อนตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือได้รับการคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง (๒) ต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภากายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ และมาตรา ๑๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๑๕/๑ ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งเป็นประธานศาลปกครองสูงสุด แล้วเสนอชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภากายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การแต่งตั้งและการเลื่อนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดให้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้ ก.ศป.

พิจารณาคัดเลือกแล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

วิธีการคัดเลือกประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๑๕/๒ ประธานศาลปกครองสูงสุดมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี นับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ในกรณีที่ประธานศาลปกครองสูงสุดดำรงตำแหน่งครบวาระ และยังไม่พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๒๑ (๓) ให้แต่งตั้งผู้นั้นดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ในตำแหน่งอื่นตามที่ ก.ศป. กำหนด โดยให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าเดิม

ในกรณีที่ประธานศาลปกครองสูงสุดลาออกจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามวรรคหนึ่ง และยังไม่พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๒๑ (๓) ก.ศป. อาจแต่งตั้งผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดในตำแหน่งอื่น โดยให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในอัตราที่ ก.ศป. กำหนดก็ได้”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิก (ก) ของ (๔) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของ (๔) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลชั้นต้นหรือเทียบเท่า ซึ่งได้รับเงินเดือนในชั้น ๓ หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารกลาง”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (จ) ของ (๔) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนระดับ ๘ หรือข้าราชการพลเรือนประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ประเภทอำนวยการหรือประเภทบริหาร หรือปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งที่เทียบเท่าตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด ในหน่วยงานของรัฐ องค์การมหาชน หรือรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของ (๔) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ข) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกด้านนิติศาสตร์สาขากฎหมายมหาชน และรับราชการในหน่วยงานของรัฐหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ องค์การมหาชน หรือรัฐวิสาหกิจ

ที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท หรือไม่น้อยกว่าหกปีนับแต่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ หรือการคัดเลือก ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

การฝึกอบรมและการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนด

ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นซึ่งผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่ ก.ศป. กำหนด และผลการฝึกอบรมเป็นไปตามมาตรฐานของ ก.ศป. ว่าเป็นผู้มี ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ และความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นตุลาการ ศาลปกครอง เพื่อแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองชั้นต้น แล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นผู้ใดไม่เหมาะสมที่จะเป็นตุลาการศาลปกครองชั้นต้น หรือผลการฝึกอบรมไม่เป็นไปตามมาตรฐานของ ก.ศป. ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ หรือดำเนินการเพื่อให้มีการโอนไปเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองได้

ให้นำความในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับกับตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๑๙/๑ การย้ายและการเลื่อนตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นให้ดำรงตำแหน่งอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการศาลปกครองชั้นต้น หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือก แล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

วิธีการคัดเลือกอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการศาลปกครองชั้นต้น หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“(๑๐) โอนไปปรับราชการเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองหรือข้าราชการฝ่ายอื่น”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๒๓/๑ ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการศาลปกครองกระทำผิดวินัยไม่ถึงขั้นที่จะต้องให้ออกหรือไล่ออก ก.ศป. อาจมีมติให้ลงโทษงดเลื่อนตำแหน่ง หรืองดเลื่อนเงินเดือนเป็นเวลาไม่เกินสามปี หรือถ้ามีเหตุสมควรปรานีจะสั่งลงโทษเพียงภาคทัณฑ์และจะให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนด้วยก็ได้

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วิธีการสอบสวน และสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ในการพิจารณาให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งโดยถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) หรือ (๒) หรือตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๔) ประกอบกับมาตรา ๒๑ (๔) หรือ (๗) หรือโดยถูกไล่ออกตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) ให้ ก.ศป. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสี่คน และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือรองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ที่เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมอบหมายจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการเพื่อทำการสอบสวน”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๒๔/๑ ข้าราชการตุลาการศาลปกครองซึ่งมาจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายอื่น หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ให้ ก.ศป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครองโดยอนุโลม แต่ถ้าเรื่องอยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนทางวินัยก่อนวันที่ได้รับแต่งตั้งก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดจนแล้วเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ ก.ศป. พิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไปตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครองโดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษ

ทางวินัยให้พิจารณาตามความผิดและลงโทษตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอื่น หรือกฎหมายเกี่ยวกับวินัยของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดนั้น แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“ตุลาการศาลปกครองซึ่งโอนไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ถ้าต้องโอนกลับเข้าดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพราะเหตุที่ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๗๘/๑ วรรคสอง หรือยื่นความประสงค์ขอโอนกลับก่อนครบวาระ และผู้นั้นมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๘ แล้วแต่กรณี ให้ ก.ศป. พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งในลำดับอาวุโสที่เคยครอง โดยให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น ในชั้นเดียวกับตุลาการศาลปกครองที่อยู่ในลำดับอาวุโสเท่ากันในขณะที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๒๖/๑ การโอนข้าราชการตุลาการศาลปกครองผู้ใดไปเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองหรือข้าราชการฝ่ายอื่น ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดสั่งได้เมื่อข้าราชการตุลาการศาลปกครองผู้นั้นยินยอมและได้รับความเห็นชอบจาก ก.ศป.”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ ประธานศาลปกครองสูงสุดต้องรับผิดชอบให้งานของศาลปกครองเป็นไปโดยเรียบร้อยตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือระเบียบที่ ก.บ.ศป. กำหนด แล้วแต่กรณี โดยมีรองประธานศาลปกครองสูงสุดช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดมอบหมาย

อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นต้องรับผิดชอบให้งานของศาลนั้นเป็นไปโดยเรียบร้อยตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือระเบียบที่ ก.บ.ศป. กำหนด แล้วแต่กรณี โดยมีรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นมอบหมาย”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐/๑ ตุลาการศาลปกครองอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ศป. กำหนด”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๓๐/๒ ตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๑ และให้ได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเช่นเดียวกับตุลาการศาลปกครองชั้นต้น แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง

ให้นำความในมาตรา ๓๐ วรรคสี่และวรรคห้า มาใช้บังคับกับตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ เครื่องแบบข้าราชการตุลาการศาลปกครองและระเบียบการแต่งกายให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๑ คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง มาตรา ๔๑/๒ มาตรา ๔๑/๓ มาตรา ๔๑/๔ มาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ มาตรา ๔๑/๗ มาตรา ๔๑/๘ และมาตรา ๔๑/๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“หมวด ๓/๑

คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง

มาตรา ๔๑/๒ ให้มีคณะกรรมการบริหารศาลปกครองคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.บ.ศป.” ประกอบด้วย

- (๑) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ
- (๒) เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นกรรมการ
- (๓) กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองจำนวนแปดคน ดังนี้
 - (ก) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจำนวนสี่คน ซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุด
 - (ข) ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสี่คน ซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

(๔) กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ ก.ศป. กำหนดจำนวนสองคน ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ตามวิธีการที่ ก.ศป. ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

(๕) กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิด้านการงบประมาณ ด้านการพัฒนาองค์กร และด้านการบริหารจัดการ ที่ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นข้าราชการศาลปกครองด้านละหนึ่งคน ซึ่งได้รับเลือกจากประธานกรรมการและกรรมการตาม (๒) (๓) และ (๔)

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๑/๓ กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) จะดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) หรือกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) ในเวลาเดียวกันมิได้

มาตรา ๔๑/๔ กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๕) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปี
- (๓) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกคำสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๕) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
- (๖) ไม่เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๘) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

มาตรา ๔๑/๕ ให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบด้วยตุลาการศาลปกครองซึ่งประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้คัดเลือกจำนวนสี่คน และเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เป็นกรรมการ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือก การตรวจนับคะแนน และการประกาศผลการเลือกตั้งกล่าว

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับกับกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑/๖ กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ก่อนกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิจะครบวาระเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ให้ดำเนินการเลือกกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ โดยต้องแล้วเสร็จก่อนที่กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ในกรณีจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ ให้กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไป แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๑/๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานศาลปกครองสูงสุด
- (๓) พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๒๑ ในกรณีที่เป็นกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓)
- (๔) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ในกรณีที่เป็นกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (ข)
- (๕) ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่เป็นกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕)
- (๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๑/๔ ในกรณีที่เป็นกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๕)

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.บ.ศป. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๔๑/๘ ก.บ.ศป. มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครอง ในส่วนที่ไม่อยู่ในอำนาจของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ก.ศป. หรือ ก.ขป. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน ประเพณีปฏิบัติของทางราชการ และนโยบายของประธานศาลปกครองสูงสุด โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารราชการศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครอง

(๒) ออกประกาศแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานศาลปกครองและกำหนดอำนาจหน้าที่ ของส่วนราชการดังกล่าว

(๓) ให้ความเห็นในการเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับศาลปกครอง

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อดำเนินการ ตามมาตรา ๙๑

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการบริหารจัดการงบประมาณของศาลปกครอง

(๖) ออกระเบียบเกี่ยวกับการงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน รวมทั้งการพัสดุ ของสำนักงานศาลปกครอง

(๗) ออกระเบียบเกี่ยวกับการจ้างและการแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถอันจะเป็น ประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของศาลปกครอง รวมทั้งอัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย

(๘) ออกระเบียบเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ และการสงเคราะห์อื่นแก่ข้าราชการศาลปกครอง พนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง

(๙) กำหนดวันและเวลาทำงาน วันหยุดราชการและการลาของข้าราชการศาลปกครอง รวมทั้งพนักงานราชการและลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง

(๑๐) กำหนดให้มีตรา สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายใดเพื่อใช้ในการบริหารราชการศาลปกครอง รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการทำและใช้ตรา สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายนั้นไว้ด้วย

(๑๑) ออกระเบียบเกี่ยวกับการแต่งตั้งกรรมการหรืออนุกรรมการของศาลปกครองหรือสำนักงาน ศาลปกครอง การกำหนดข้อห้ามบุคคลเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการในเวลาเดียวกันเกินจำนวน ที่กำหนด และการกำหนดอัตราเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการ หรือผู้ช่วยเลขานุการ

(๑๒) กำกับดูแลการบริหารราชการศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองให้เป็นไป ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๑๓) ยับยั้งการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ที่ออกตามมาตรา

(๑๔) พิจารณาเรื่องอื่นใดตามที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ก.ศป. หรือ ก.ขป. ร้องขอ

มาตรา ๔๑/๙ การประชุมของ ก.บ.ศป. ให้นำความในมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่และวรรคห้าของมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง แต่ประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. อาจขยายเวลาการดำรงตำแหน่งได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละหนึ่งปี

ในกรณีที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งโดยมิได้พ้นจากราชการและมิได้มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีมลทินหรือมีวามอง ถ้าผู้นั้นมีอายุยังไม่ครบหกสิบปี ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. มีคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในระดับที่เทียบเท่าตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง”

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๘/๑ และมาตรา ๗๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๗๘/๑ เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองอาจแต่งตั้งจากตุลาการศาลปกครอง โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. และเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง

เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง โดยอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน เว้นแต่ประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. มีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามอัตราของตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง และหากเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับอยู่ก่อนแต่งตั้ง สูงกว่าอัตราเงินเดือนหรืออัตราเงินประจำตำแหน่งสูงสุดของตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ให้ปรับเข้ากับอัตราเงินเดือนหรืออัตราเงินประจำตำแหน่งสูงสุดของตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

มาตรา ๗๘/๒ ในกรณีที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่ได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๗๘/๑ กระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ให้ ก.ศป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครอง แต่ถ้าได้กระทำความผิดวินัยในระหว่างการดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง และได้โอนกลับไปเป็นตุลาการศาลปกครองแล้ว ให้ ก.ศป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับโทษที่จะลง ให้ ก.ศป. เป็นผู้วินิจฉัย

การพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ถ้าเรื่องอยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาก่อนโอนมาดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองหรือก่อนโอนกลับไป

เป็นตุลาการศาลปกครอง ให้ดำเนินการต่อไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดนั้นจนแล้วเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ ก.ขป. หรือ ก.ศป. แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๑ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.ขป.” ประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลปกครองสูงสุด หรือรองประธานศาลปกครองสูงสุดที่ประธานศาลปกครองสูงสุดมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นกรรมการ

(๓) กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองจำนวนสี่คน ซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจำนวนสองคน และได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสองคน

(๔) กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ ก.ศป. กำหนดจำนวนสี่คน ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๕) กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาองค์กรและด้านการบริหารจัดการ ที่ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นข้าราชการศาลปกครองด้านละหนึ่งคน ซึ่งได้รับเลือกจากประธานกรรมการและกรรมการตาม (๒) (๓) และ (๔)

ให้ ก.ขป. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๑/๑ มาตรา ๘๑/๒ และมาตรา ๘๑/๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๘๑/๑ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) จะดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ในเวลาเดียวกันมิได้

มาตรา ๘๑/๒ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๑/๔

มาตรา ๘๑/๓ การเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) ให้นำความในมาตรา ๔๑/๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) การเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๔) ให้เป็นไปตามวิธีการที่ ก.ศป. ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๒ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ก.ขป. มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากกระทำการหรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๔) พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๒๑ ในกรณีที่เป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓)

(๕) ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ในกรณีที่เป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓)

(๖) ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง หรือกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่เป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕)

(๗) พ้นจากการเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ในกรณีที่เป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๔)

(๘) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘๑/๒ ในกรณีที่เป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๕)

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ขป. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๘๔ ให้ ก.ขป. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครองในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน การออกจากราชการวินัย การสอบสวน การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษสำหรับข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๒) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๓) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๔) การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย

(๕) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการศาลปกครอง

(๖) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างพนักงานราชการและลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกาย วินัย การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ การอุทธรณ์ การรักษาทะเบียนประวัติ รวมทั้งการอื่นที่จำเป็นของพนักงานราชการและลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง

(๗) พิจารณาเสนอแนะต่อ ก.บ.ศป. ในการออกประกาศแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานศาลปกครองและกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว

(๘) พิจารณาเสนอแนะต่อ ก.บ.ศป. ในการออกระเบียบการจัดสวัสดิการและการสงเคราะห์อื่นแก่ข้าราชการศาลปกครอง และพนักงานราชการและลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง

(๙) การกำหนดกิจการอื่นที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ ก.ขป.”

มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๘๔/๑ การประชุมของ ก.ขป. ให้นำความในมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการนับจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า

(๑) ตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเคยดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นมาก่อน เป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑)

(๒) ตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและไม่เคยดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นมาก่อน เป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒)

มาตรา ๓๗ บทบัญญัติมาตรา ๑๕/๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับกับตุลาการศาลปกครองซึ่งดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและให้ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อดำรงตำแหน่งครบสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

มาตรา ๓๘ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองเพราะมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ก) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งต่อไปโดยไม่ถือว่าเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติในมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ค) (จ) และ (ข) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มีให้นำมาใช้บังคับกับตุลาการศาลปกครองซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๙ การพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นที่ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จและมีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ

มาตรา ๔๐ ในวาระเริ่มแรก ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการประกาศผลการเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสอง ให้ถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

มาตรา ๔๑ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๒ การสอบสวนตุลาการศาลปกครองผู้กระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดนั้นจนแล้วเสร็จ

มาตรา ๔๓ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น การเลื่อนตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นไปดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดได้ เพื่อคงความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ที่จำเป็นต้องอาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญในการดำเนินการสอบสวนพิจารณาคดีปกครอง วาระการดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดโดยให้มีวาระสี่ปี การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารศาลปกครอง มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการของศาลปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหารงานทั่วไปงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของศาลปกครอง รวมทั้งงานธุรการของสำนักงานศาลปกครองให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการศาลปกครอง เพื่อให้การบริหารราชการศาลปกครองเป็นไปด้วยความเรียบร้อยยิ่งขึ้น และปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนกำหนดเรื่องการดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองและการดำเนินการทางวินัยแก่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

เนื่องจากพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นฉบับแรกของเรื่องนี้ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้น และต้องมีหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ เมื่อมีพระราชบัญญัติเรื่องนี้ขึ้นมาใช้บังคับ จากนั้นต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกจำนวน ๕ ฉบับ สำคัญในการแก้ไขคือ แก้ไขบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป กำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาอนุญาตการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล รวมถึงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมศาลในการฟ้องคดีปกครองให้สอดคล้อง แก้ไขระยะเวลาฟ้องคดีให้ยาวขึ้น และนิยามความหมายของคำว่า “ประโยชน์แก่ส่วนรวม” นอกจากนี้ ได้เพิ่มอำนาจในการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด หรือศาลปกครองชั้นต้น และกำหนดตำแหน่งตุลาการศาลปกครองที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนตุลาการศาลปกครองให้สอดคล้องกับหลักการและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นฉบับแก้ไขเพิ่มเติมล่าสุดนี้ ได้ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น การเลื่อนตุลาการศาลปกครองชั้นต้นดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นไปดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดได้ถ้าผู้นั้นยินยอม เพื่อคงความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ที่จำเป็น ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีปกครองวาระการดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดโดยให้มีวาระสี่ปี การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการของศาลปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหารงานทั่วไป งบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของศาลปกครอง รวมทั้งงานธุรการของสำนักงานศาลปกครอง ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการศาลปกครอง เพื่อให้การบริหารราชการศาลปกครองเป็นไปด้วยความเรียบร้อยยิ่งขึ้น และปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนกำหนดเรื่องการดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองและการดำเนินการทางวินัยแก่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

ดังนั้น กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันจึงมีจำนวน ๙ ฉบับ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๔ ก วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้น เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งตามอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง การกระทำละเมิดในทางปกครอง หรือการทำสัญญาทางปกครอง อันเป็นเรื่องของกฎหมายมหาชน และโดยที่ระบบการพิจารณาและพิพากษาคดีจำเป็นต้องมีกระบวนการเป็นพิเศษต่างจากคดีปกติทั่ว ๆ ไป เพราะผลแห่งคำพิพากษาอาจกระทบถึงการบริหารราชการแผ่นดิน หรือต้องจ่ายเงินภาษีอากรของส่วนรวมเป็นค่าชดเชยหรือค่าเสียหายแก่เอกชน ในขณะที่ตัวเอกชนจะอยู่ในฐานะเสียเปรียบที่ไม่อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐได้ ในการพิจารณาจึงจำเป็นต้องใช้ระบบไต่สวนเพื่อหาข้อเท็จจริงที่แท้จริง และต้องมีตุลาการที่มีความเชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และประชาชนทั่วไป ซึ่งจะถูกระทบในทางใดทางหนึ่งจากคำพิพากษาของศาลปกครอง รวมทั้งต้องมีหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๕ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดนิยามความหมายของคำว่า “หน่วยงานทางปกครอง” “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” “คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” “ตุลาการศาลปกครอง” “ก.ศป.” “คู่กรณี” “คำฟ้อง” “กฎ” “สัญญาทางปกครอง” ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๒. หมวด ๑ การจัดตั้งและเขตอำนาจศาลปกครอง โดยกำหนดศาลปกครองแบ่งเป็นสองชั้น คือ ศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งศาลปกครองชั้นต้น ได้แก่ ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาค และมีการกำหนดเขตอำนาจศาลปกครอง สำหรับศาลปกครองในภูมิภาคได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๔ ภายใต้บทเฉพาะกาล ซึ่งในวาระแรกให้มี ๑๖ ศาล และเขตอำนาจศาลครอบคลุมรวมจังหวัดใกล้เคียง

๓. หมวด ๒ ตุลาการศาลปกครอง โดยกำหนดตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และกำหนดคุณสมบัติของตุลาการในศาลปกครองไว้ทั้งสองชั้น รวมถึงการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลปกครอง

๔. หมวด ๓ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) เป็นการกำหนดรายละเอียดของ ก.ศป. ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “มาตรา ๒๗๙ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคนซึ่งเป็นตุลาการในศาลปกครองและได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองด้วยตนเอง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาสองคน และจากคณะรัฐมนตรีอีกหนึ่งคน คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และวิธีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ” ซึ่งต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้หยิบยกมาทั้งมาตราบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒๖ โดยได้เพิ่มเติมวรรคท้ายมีความว่า “ในกรณีที่ไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง (๓) หรือมีแต่ไม่ครบสามคน

ถ้าคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องให้ความเห็นชอบให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนดังกล่าวเป็นองค์ประกอบและองค์ประชุมพิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้”

๕. หมวด ๔ วิธีพิจารณาคดีปกครอง แบ่งเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ การฟ้องคดีปกครอง โดยกำหนดผู้มีสิทธิฟ้องคดีและวิธี หลักเกณฑ์การฟ้อง และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่ากฎหมายหรือการกระทำใดของหน่วยงานปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้มีสิทธิเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลปกครองได้ ดังนั้น การเสนอความเห็นดังกล่าวให้ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงมีสิทธิและหน้าที่เสมือนหนึ่งผู้มีสิทธิฟ้องคดี

ส่วนที่ ๒ การดำเนินคดีปกครอง โดยกำหนดให้ศาลปกครองสูงสุดต้องมีตุลาการในศาลปกครองสูงสุดอย่างน้อยห้าคนจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา ส่วนในศาลปกครองชั้นต้นต้องมีตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นอย่างน้อยสามคนจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา ศาลปกครองสามารถไต่สวนมูลฟ้องได้ เช่นอาจตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม การนั่งพิจารณาคดีต้องกระทำโดยเปิดเผย เพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสมาแถลงข้อเท็จจริงด้วยวาจาต่อองค์คณะพิจารณา และศาลปกครองมีอำนาจลงโทษผู้ละเมิดอำนาจศาลได้

ส่วนที่ ๓ คำพิพากษาหรือคำสั่งคดีปกครอง โดยกำหนดเรื่องการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ถ้าจะต้องกระทำโดยตุลาการศาลปกครองหลายคน คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นจะต้องบังคับตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก และในกรณีที่ตุลาการในศาลปกครองผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งไว้ในคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้น รวมถึงกำหนดรายละเอียดการให้คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองของศาลปกครองต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง นอกจากนี้ ยังกำหนดรายละเอียดในการคัดค้านคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และในกรณีที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองเสร็จเด็ดขาดแล้วคู่กรณีหรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนั้นอาจมีคำขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดี หรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองนั้นใหม่ได้

๖. หมวด ๕ สำนักงานศาลปกครอง โดยกำหนดให้มีสำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองขึ้นตรงต่อประธานศาลปกครองสูงสุด มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานศาลปกครอง และให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายปกครอง” มีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครอง

๗. บทเฉพาะกาล โดยกำหนดให้จัดตั้งศาลปกครองเป็นภูมิภาค ในวาระเริ่มแรก ๑๖ แห่ง กำหนดเขตอำนาจศาลโดยรวมจังหวัดใกล้เคียงไว้ด้วยกัน พร้อมทั้งกำหนดกรณีการแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรกเมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๒๙ ก วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ โดยเทียบเคียงกับอัตราเงินเดือน

และเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมในระดับเดียวกัน และเนื่องด้วยได้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมให้รับในอัตราใหม่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ สมควรปรับปรุงอัตราเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองให้เท่าเทียมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน โดยได้กำหนดอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งในศาลปกครองสูงสุด และในศาลปกครองชั้นต้น และกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองได้รับค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น ในกรณีเดินทางไปราชการของตุลาการศาลปกครอง ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

อนึ่ง ตุลาการศาลปกครองเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และให้สำนักงานศาลปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการเกษียณอายุของตุลาการศาลปกครอง

๒. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองและบัญชีอัตราเงินเดือนประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๓. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๔ ก วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ หน้า ๒๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันการฟ้องคดีปกครองที่ขอให้ศาลสั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คู่กรณีจะต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลโดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ทำให้เป็นภาระแก่คู่กรณีที่ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือทำให้ได้รับความเดือดร้อนเกินสมควรถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาอนุญาตการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลได้ ประกอบกับคดีดังกล่าวมีลักษณะเดียวกับคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาค่าเงินได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สมควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมศาลในการฟ้องคดีปกครองให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความตามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน โดยกำหนดให้การฟ้องคดีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล เว้นแต่การฟ้องคดีขอให้สั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดีสำหรับคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้

๒. ให้เพิ่มความใหม่เป็น มาตรา ๔๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกำหนดการฟ้องคดีที่ต้องไม่เสียค่าธรรมเนียมศาลตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ หากคู่กรณีใดยื่นคำขอต่อศาลโดยอ้างว่าไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ขอถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ถ้าศาลเห็นว่ามิใช่ข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับฟ้องไว้พิจารณาหรือในกรณีอุทธรณ์ซึ่งศาลเห็นว่ามิใช่เหตุผลอันสมควรที่จะอุทธรณ์ได้ แล้วแต่กรณี และเมื่อศาลได้ไต่สวนแล้วเห็นว่ามิใช่เหตุผลตามคำขอจริงก็ให้ศาลอนุญาตให้คู่กรณีนั้นดำเนินคดี โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือเฉพาะบางส่วนได้ คำสั่งให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้เป็นที่สุด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด โดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ออกตามมาตรา ๔๔

๓. เนื่องจากมีการแก้ไขและเพิ่มเติมมาตรา ๔๕/๑ เมื่อมีผลบังคับใช้แล้ว ให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมศาล

๔. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๖ ก วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ หน้า ๑๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป โดยปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละสาม ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ และปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละห้า ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดคล้องกับข้าราชการประเภทต่าง ๆ นอกจากนี้ ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตรา และไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่สมควรกำหนดให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความใหม่เป็นวรรคหกของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ในกรณีถ้ามีการปรับเงินเดือนให้ปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ โดยต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่าเป็นบัญญัติท้ายพระราชบัญญัตินี้

๒. ให้เพิ่มความใหม่เป็น มาตรา ๓๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ตุลาการศาลปกครองอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีที่ ก.ศป. กำหนด

๓. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๕. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เมื่อศาลปกครองได้เปิดทำการแล้วทำให้มีการแยกสัญญาทางปกครองออกจากสัญญาทางแพ่ง นับว่ามีผลความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในเรื่องของศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดี กฎหมายสารบัญญัติและกฎหมายวิธีสบัญญัติที่จะนำมาใช้ในคดีนั้น สัญญาทางปกครองจึงเป็นหลักเกณฑ์ใหม่ที่แม้แต่นักกฎหมายยังถกเถียงเพื่อค้นหาความหมายแนวทางที่เหมาะสมหรือควรจะเป็น ในแต่ละปีหน่วยงานของรัฐได้ทำสัญญากับเอกชนหรือกับหน่วยงานของรัฐด้วยกันในกิจกรรมที่หลากหลายตั้งแต่กิจกรรมขนาดเล็กจนถึงโครงการขนาดใหญ่ เช่น สัญญาจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สัญญาจ้างก่อสร้างอาคารถนนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ สัญญาสัมปทาน ฯลฯ หากนับรวมมูลค่าตามสัญญาเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับเงินงบประมาณแผ่นดินจำนวนมาก แต่เนื่องจากการฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ยื่นฟ้องคดีภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดีซึ่งเดิมสัญญาดังกล่าวมีอายุความถึงสิบปีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อได้มีการตีความสัญญาโดยศาลปกครองหรือคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลว่าเป็นสัญญาประเภทใด หากตีความว่าเป็นสัญญาทางปกครองจะทำให้กำหนดระยะเวลาในการฟ้องคดีลดเหลือเพียงหนึ่งปี เป็นเหตุให้ระยะเวลาฟ้องคดีสั้นลงโดยผลของกฎหมายตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรแก้ไขระยะเวลาฟ้องคดีดังกล่าวให้ยาวขึ้น นอกจากนั้นปัจจุบันยังมีปัญหาการตีความหมายของเรื่องประโยชน์แก่ส่วนรวม จึงเห็นควรบัญญัติเรื่องนี้ไว้ในบทนิยาม เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการใช้กฎหมายยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มบทนิยามความหมายของคำว่า “ประโยชน์แก่ส่วนรวม” หมายความว่า ประโยชน์ต่อสาธารณะหรือประโยชน์อันเกิดแก่การจัดทำบริการสาธารณะหรือการจัดการให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือ

ประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากการดำเนินการหรือการกระทำที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริม หรือสนับสนุนแก่ประชาชน เป็นส่วนรวมหรือประชาชนส่วนรวมจะได้รับประโยชน์จากการดำเนินการหรือการกระทำนั้น

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน คือ “มาตรา ๕๑ การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี และการฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแต่ไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดี”

๖. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๒๙ ก วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันปริมาณคดีปกครองประเภทที่ต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยเร่งด่วนให้ทันต่อการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่คู่กรณีหรือเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐ มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เช่น คดีเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ และการแต่งตั้งข้าราชการในหน่วยงานทางปกครอง เป็นต้น ซึ่งหากให้คดีปกครองประเภทดังกล่าวดำเนินการตามขั้นตอนและมีผู้รับผิดชอบเช่นเดียวกับคดีปกครองทั่วไป อาจเป็นผลทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยเร่งด่วนมีความล่าช้าสมควรเพิ่มอำนาจในการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด หรือศาลปกครองชั้นต้น และกำหนดตำแหน่งตุลาการศาลปกครองที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวโดยเฉพาะ อีกทั้ง เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของศาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเหมาะสมกับการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนตุลาการศาลปกครองให้สอดคล้องกับหลักการและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้นอาจแบ่งเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นขึ้นในศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นใด ให้มีอำนาจในคดีประเภทใดหรือคดีในท้องที่ใดซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของแต่ละศาลนั้นแยกต่างหากโดยเฉพาะก็ได้ ทั้งนี้ ให้ออกเป็นประกาศประธานศาลปกครองสูงสุด โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานขึ้นในศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นใด ให้มีตุลาการหัวหน้าแผนกหรือตุลาการหัวหน้าหน่วยงานนั้น แผนกหรือหน่วยงานละหนึ่งคนเพื่อรับผิดชอบงานของแผนกหรือหน่วยงานดังกล่าว ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. กำหนด

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทนเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามจำนวนที่ ก.ศป. กำหนด ส่วนการกำหนดตำแหน่ง ให้ ก.ศป. กำหนดว่าจะให้เทียบเท่ากับตำแหน่งใดไว้ในประกาศ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๗. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๙ ก วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่องค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองที่ผ่านมาได้บัญญัติไว้เฉพาะในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วิธีการเลือก และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิให้สอดคล้องกับการกำหนดบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครอง จำนวนเก้าคน ดังนี้
 - (ก) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจำนวนหกคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุด
 - (ข) ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสามคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น
- (๓) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองจำนวนสามคน ดังนี้
 - (ก) ผู้ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาจำนวนสองคน
 - (ข) ผู้ซึ่งได้รับเลือกจากคณะรัฐมนตรีจำนวนหนึ่งคน

และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นเลขานุการของ ก.ศป. และให้ ก.ศป. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๒. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง

๓. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครอง โดยให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเลือก ให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือก ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรับผิดชอบดูแลให้การเลือกเป็นไปโดยถูกต้อง และให้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกในราชกิจจานุเบกษา

๔. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง โดยให้วุฒิสภาดำเนินการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจำนวนสี่คนต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

๕. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง โดยให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจะได้รับเลือกต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาลงมติ

๖. แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ โดยกำหนดให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี โดยอาจได้รับเลือกใหม่ได้อีก แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และภายในหกสิบวันก่อนกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิจะครบวาระ ประธานศาลปกครองสูงสุดต้องดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองใหม่ โดยต้องแล้วเสร็จก่อนที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สำหรับกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดแจ้งต่อประธานวุฒิสภาหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณีเพื่อทราบ

๗. กำหนดการดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกซ่อม ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองและกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองว่างลงก่อนครบวาระ โดยให้ดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกซ่อม เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

๘. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองและกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

๙. กำหนดให้ในกรณีที่ไม่มีกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองหรือมีแต่ไม่ครบสามคน ถ้าคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเห็นว่าเป็นเรื่องด่วนที่ต้องให้ความเห็นชอบ ให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนดังกล่าวเป็นองค์ประกอบและองค์ประชุมพิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้

๑๐. กำหนดให้ดำเนินการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองและกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

๑๑. กำหนดให้ในระหว่างที่ยังมิได้มี ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ทำหน้าที่เป็น ก.ศป. ไปพลางก่อนจนกว่าจะมี ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้

๑๒. กำหนดให้มติหรือการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลงที่ได้ดำเนินการไปในช่วงเวลา นับแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่ามติหรือการให้ความเห็นชอบนั้นเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้

๘. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๖ ก วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันการดำเนินการบังคับคดีปกครองยังมีข้อขัดข้อง เนื่องจากกฎหมายไม่ได้กำหนดรายละเอียดในการดำเนินการบังคับคดีปกครองให้ครอบคลุมคดีปกครองทุกประเภท ซึ่งคดีปกครองมีลักษณะเฉพาะไม่สามารถนำหลักการของการบังคับคดีแพ่งมาใช้ในการดำเนินการบังคับคดีให้มีประสิทธิภาพในทุกกรณีได้ อีกทั้งไม่มีบทบัญญัติกำหนดอำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดี ตลอดจนมาตรการที่จะบังคับให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาอันสมควร อีกทั้งสมควรกำหนดให้ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น คู่กรณีฝ่ายชนะคดีในคดีที่กำหนดอาจยื่นคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี เพื่อให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับได้ ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ประชาชนต้องรอการปฏิบัติตามคำพิพากษาในระหว่างการพิจารณาคดีชั้นอุทธรณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดการส่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ออกตามความในมาตรา ๔๔ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ และมาตรา ๗๕/๔ ให้สภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

๒. กำหนดให้คู่กรณีฝ่ายชนะคดีสามารถยื่นคำขอให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับได้ โดยมีต้องรอให้คดีถึงที่สุด กล่าวคือ กรณีที่มีการอุทธรณ์คู่กรณีฝ่ายชนะคดีอาจยื่นคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุดแล้วแต่กรณีให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับโดยชี้แจงเหตุผลอันสมควรแห่งการขอ และให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาคำขอและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐ วรรคสอง)

๓. ให้ยกเลิกการบังคับคดีตามมาตรา ๗๒ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อไปกำหนดหลักการใหม่ในมาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ มาตรา ๗๕/๓ และมาตรา ๗๕/๔ (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ในการพิพากษาคดีให้ศาลปกครองมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด หรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีขึ้นเป็นมาตราใหม่ (มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๗๒/๑)

๕. กำหนดให้การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง และบทบัญญัติว่าด้วยค่าธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงาน บังคับคดีท้ายประมวลกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการบังคับคดีปกครองเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้และหลักกฎหมายทั่วไปว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง และให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๗๕/๑ วรรคหนึ่ง และเพื่อบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของ

ศาลปกครองดังกล่าวกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีในระหว่างพิจารณา หรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองแต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่มีคุณสมบัติตามที่ ก.ศป. กำหนดมีหน้าที่ปฏิบัติตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

โดยในการบังคับคดีปกครองดังกล่าว อาจมอบหมายให้เอกชนหรือบุคคลอื่นปฏิบัติการแทนภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานบังคับคดีก็ได้ ทั้งนี้ตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และกำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาหรือไต่สวนและมีคำสั่งกำหนดวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง หรือมีคำสั่งใด ๆ เพื่อให้การบังคับคดีเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว หากเมื่อคู่กรณียังไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลปกครอง หรือมีข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามคำสั่งของศาลปกครอง

นอกจากนี้กำหนดมาตรการในการบังคับคดีปกครอง โดยให้ศาลปกครองอาจมีคำสั่งให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องชำระค่าปรับต่อศาล เมื่อปรากฏว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วน หรือปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร ซึ่งที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดอาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการปฏิบัติตามมาตรา ๗๕/๔ ดังกล่าวได้ (มาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ มาตรา ๗๕/๓ และมาตรา ๗๕/๔)

๖. กำหนดให้บรรดาคดีที่อยู่ในระหว่างการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘)

๙. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๙๘ ก วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้ง ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น การเลื่อนตุลาการศาลปกครองชั้นต้นดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นไปดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดได้ถ้าผู้นั้นยินยอม เพื่อคงความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ที่จำเป็นต้องอาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีปกครองและการดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดโดยให้มีวาระสี่ปี การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการของศาลปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหารงานทั่วไป งบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของศาลปกครอง รวมทั้งงานธุรการของสำนักงานศาลปกครอง ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการศาลปกครอง เพื่อให้การบริหารราชการศาลปกครองเป็นไปด้วยความเรียบร้อยยิ่งขึ้น และปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ ๓ คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนกำหนดเรื่องการดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองและการดำเนินการทางวินัยแก่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดเพิ่มบทนิยามคำว่า “ก.บ.ศป.” ให้หมายความว่า คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง และคำว่า “ก.ขป.” ให้หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง (มาตรา ๓ เพิ่มบทนิยามในมาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศโดยกำหนดให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือโดย ก.ศป. หรือโดย ก.ศป. โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือโดย ก.บ.ศป. หรือโดย ก.ขป. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้นแบ่งเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และจะให้มีอำนาจในคดีประเภทใดหรือคดีในท้องที่ใดซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของแต่ละศาลนั้น แยกต่างหากโดยเฉพาะก็ได้ ทั้งนี้ ให้ออกเป็นประกาศประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.บ.ศป. (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่มีการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นขึ้นในศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นใด ให้มีตุลาการหัวหน้าแผนกหรือตุลาการหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้น แผนกหรือหน่วยงานละหนึ่งคนเพื่อรับผิดชอบงานของแผนกหรือหน่วยงานดังกล่าว ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ศป. กำหนด (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗/๑)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดวันเปิดทำการของศาลปกครองในภูมิภาค โดยกำหนดให้ศาลปกครองในภูมิภาคจะเปิดทำการเมื่อใดให้ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนด (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหก)

๖. กำหนดให้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเขตท้องที่ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีเขตอำนาจเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชน การบริหารปริมาณคดี และระยะเวลาพิจารณาพิพากษาคดีให้ ก.บ.ศป. ออกประกาศเปลี่ยนแปลงเขตท้องที่ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีเขตอำนาจ และกำหนดให้วันหยุดราชการของศาลปกครองให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนด (มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๘/๑)

๗. กำหนดให้ข้าราชการศาลปกครอง มี ๒ ประเภท คือ ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ได้แก่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๒ ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นตามมาตรา ๑๗ และตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๙ และข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ได้แก่ ข้าราชการในสำนักงานศาลปกครองซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๗/๑ หรือได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๘๗ (มาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ ของหมวด ๒ ตุลาการศาลปกครอง)

๘. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด โดยกำหนดให้การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ก.ศป. อาจดำเนินการได้โดยวิธีการพิจารณาเลื่อนตุลาการ ในศาลปกครองชั้นต้นซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น โดยคำนึงถึงหลักอาวุโส ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ ความเหมาะสม และประวัติและผลงานการปฏิบัติราชการ หรือพิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมิได้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะนั้น โดยมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ทั้งนี้ การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ให้คำนึงถึงสัดส่วนของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกตามวิธีการพิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมีได้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะนั้น โดยให้มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดทั้งหมด และกำหนดให้ ก.ศป. เสนอรายชื่อผู้ได้รับการเลื่อนหรือได้รับการคัดเลือกต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายชื่อเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

๙. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ดังนี้ (๑) กำหนดให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งเป็นประธานศาลปกครองสูงสุด แล้วเสนอชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอชื่อเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง สำหรับการแต่งตั้งและการเลื่อนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดให้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกแล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ทั้งนี้ วิธีการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (๒) กำหนดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี นับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว ทั้งนี้ ในกรณีที่ประธานศาลปกครองสูงสุดดำรงตำแหน่งครบวาระและยังไม่พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๒๑ (๓) ให้แต่งตั้งผู้นั้นดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดในตำแหน่งอื่นตามที่ ก.ศป. กำหนด โดยให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าเดิม (มาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๕/๑ และมาตรา ๑๕/๒)

๑๐. กำหนดให้ยกเลิก (ก) ของ (๔) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๑๒ ยกเลิกมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ก))

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น โดยกำหนดให้เป็นผู้ที่รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่า ๓ ปี ในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลชั้นต้นหรือเทียบเท่าซึ่งได้รับเงินเดือนในชั้น ๓ หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารกลาง (มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ค))

๑๒. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น โดยกำหนดให้เป็นผู้ที่รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่า ๓ ปี ในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนระดับ ๘ หรือข้าราชการพลเรือนประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ประเภทอำนวยการ หรือประเภทบริหาร หรือปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๓ ปี ในตำแหน่งที่เทียบเท่าตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด ในหน่วยงานของรัฐ องค์การมหาชน หรือรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (จ))

๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น โดยกำหนดให้เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก ด้านนิติศาสตร์สาขากฎหมายมหาชน และรับราชการในหน่วยงานของรัฐหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ องค์การมหาชน หรือรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี

นับแต่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือไม่น้อยกว่า ๖ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก (มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ข))

๑๔. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งการสั่งให้ออกจากราชการและการโอนไปเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง สำหรับบุคคลที่ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นโดยกำหนดให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ หรือการคัดเลือก ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และกำหนดให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นซึ่งผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่ ก.ศป. กำหนด และผลการฝึกอบรมเป็นไปตามมาตรฐานของ ก.ศป. ว่าเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ และความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นตุลาการศาลปกครอง เพื่อแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองชั้นต้น แล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง รวมทั้งกำหนดให้ตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นผู้ใดไม่เหมาะสมที่จะเป็นตุลาการศาลปกครองชั้นต้น หรือผลการฝึกอบรมไม่เป็นไปตามมาตรฐานของ ก.ศป. ให้ประธานศาลปกครองสูงสุด โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ หรือดำเนินการเพื่อให้มีการโอนไปเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองได้ (มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

๑๕. กำหนดให้การย้ายและการเลื่อนตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นให้ดำรงตำแหน่งอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการศาลปกครองชั้นต้น หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกแล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และกำหนดให้วิธีการคัดเลือกอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการศาลปกครองชั้นต้น หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๑๗ เพิ่มมาตรา ๑๙/๑)

๑๖. กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลปกครอง โดยกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งเมื่อโอนไปรับราชการเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองหรือข้าราชการฝ่ายอื่น (มาตรา ๑๘ เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑๐))

๑๗. กำหนดให้ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการศาลปกครองกระทำผิดวินัยไม่ถึงขั้นที่จะต้องให้ออกหรือไล่ออก ก.ศป. อาจมีมติให้ลงโทษงดเลื่อนตำแหน่งหรืองดเลื่อนเงินเดือนเป็นเวลาไม่เกิน ๓ ปี หรือถ้ามีเหตุสมควรปรานีจะสั่งลงโทษเพียงภาคทัณฑ์และจะให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนด้วยก็ได้ ทั้งนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วิธีการสอบสวน และสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๑๙ เพิ่มมาตรา ๒๓/๑)

๑๘. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพิจารณาให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่ง โดยกำหนดให้ในการพิจารณาให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่ง โดยถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) หรือ (๒) หรือตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๔) ประกอบกับมาตรา ๒๑ (๔) หรือ (๗) หรือโดยถูกไล่ออกตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) ให้ ก.ศป. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๔ คน และเลขาธิการ ก.พ. หรือรองเลขาธิการ ก.พ. ที่เลขาธิการ ก.พ. มอบหมายจำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ เพื่อทำการสอบสวน (มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง)

๑๙. กำหนดให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองซึ่งมาจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายอื่น หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ได้รับแต่งตั้งเป็น ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ให้ ก.ศป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับ วินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครองโดยอนุโลม แต่ถ้าเรื่องอยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนทางวินัย ก่อนวันที่ได้รับแต่งตั้งก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิด จนแล้วเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ ก.ศป. พิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไปตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยแห่งการเป็น ตุลาการศาลปกครองโดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องส่งลงโทษทางวินัยให้พิจารณาตามความผิดและลงโทษ ตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอื่น หรือกฎหมายเกี่ยวกับวินัยของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดนั้น แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม (มาตรา ๒๑ เพิ่มมาตรา ๒๔/๑)

๒๐. กำหนดให้ตุลาการศาลปกครองซึ่งโอนไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ถ้าต้องโอนกลับเข้าดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพราะเหตุที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๗๘/๑ วรรคสอง หรือยื่นความประสงค์ขอโอนกลับก่อนครบวาระ และผู้นั้นมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๓๑๒ มาตรา ๑๔๑๓ หรือมาตรา ๑๘๑๔ แล้วแต่กรณี ให้ ก.ศป. พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ ดำรงตำแหน่งในลำดับอาวุโสที่เคยครอง โดยให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น ในชั้นเดียวกับตุลาการศาลปกครองที่อยู่ในลำดับอาวุโสเท่ากันในขณะที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (มาตรา ๒๒ เพิ่มมาตรา ๒๕ วรรคสอง)

๒๑. กำหนดให้การโอนข้าราชการตุลาการศาลปกครองผู้ใดไปเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง หรือข้าราชการฝ่ายอื่น ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดสั่งได้เมื่อข้าราชการตุลาการศาลปกครองผู้นั้นยินยอม และได้รับความเห็นชอบจาก ก.ศป. (มาตรา ๒๓ เพิ่มมาตรา ๒๖/๑)

๒๒. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่รับผิดชอบของประธานศาลปกครองสูงสุดและอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น โดยกำหนดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดต้องรับผิดชอบให้งานของศาลปกครองเป็นไปโดยเรียบร้อยตาม ระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือระเบียบที่ ก.บ.ศป. กำหนด แล้วแต่กรณี โดยมีรองประธานศาลปกครองสูงสุดช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุด มอบหมาย และกำหนดให้อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นต้องรับผิดชอบให้งานของศาลนั้นเป็นไปโดยเรียบร้อยตาม ระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือระเบียบที่ ก.บ.ศป. กำหนดแล้วแต่กรณีโดยมีรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่อธิบดีศาลปกครอง ชั้นต้นมอบหมาย (มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง)

๒๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ศป. กำหนด (มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐/๑ วรรคหนึ่ง)

๒๔. กำหนดให้ตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๑ และให้ได้รับประโยชน์ ตอบแทนอื่นเช่นเดียวกับตุลาการศาลปกครองชั้นต้นแต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง (มาตรา ๒๖ เพิ่ม มาตรา ๓๐/๒)

๒๕. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกประกาศกำหนดเครื่องแบบ วันและเวลาทำงานของ ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง โดยกำหนดให้เครื่องแบบข้าราชการตุลาการศาลปกครองและระเบียบการ แต่งกายให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนดและกำหนดให้วันและเวลาทำงานและการลาหยุดราชการ

ของข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนด (มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓)

๒๖. กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๑ คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง มาตรา ๔๑/๒ มาตรา ๔๑/๓ มาตรา ๔๑/๔ มาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ มาตรา ๔๑/๗ มาตรา ๔๑/๘ และมาตรา ๔๑/๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ (มาตรา ๒๘ เพิ่มหมวด ๓/๑ คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง)

๒๖.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารศาลปกครองคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.บ.ศป.” ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นกรรมการ กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครอง จำนวน ๘ คน กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ ก.ศป. กำหนด จำนวน ๒ คน และกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิด้านการงบประมาณด้านการพัฒนาองค์กรและด้านการบริหารจัดการที่ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นข้าราชการศาลปกครองด้านละ ๑ คน และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๒)

๒๖.๒ กำหนดให้กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) จะดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) หรือกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) ในเวลาเดียวกันมิได้ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๓)

๒๖.๓ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๕) (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๔)

๒๖.๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบด้วยตุลาการศาลปกครองซึ่งประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้คัดเลือก จำนวน ๔ คน และเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เป็นกรรมการ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือก การตรวจนับคะแนน และการประกาศผลการเลือกตั้งกล่าว และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๕)

๒๖.๕ กำหนดให้กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกันมิได้ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๖)

๒๖.๖ กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๗)

๒๖.๗ กำหนดให้ ก.บ.ศป. มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ในส่วนที่ไม่อยู่ในอำนาจของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ก.ศป. หรือ ก.ขป. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๘)

๒๖.๘ กำหนดการประชุมของ ก.บ.ศป. ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประชุมของ ก.ศป. ตามมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๙)

๒๗. กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง แต่ประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. อาจขยายเวลาการดำรงตำแหน่งได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละ ๑ ปี (มาตรา ๒๙ เพิ่มมาตรา ๗๘ วรรคสี่ และวรรคห้า)

๒๘. กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองอาจแต่งตั้งจากตุลาการศาลปกครอง โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. และเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่ได้รับการแต่งตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง โดยอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่ไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกันเว้นแต่ประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. มีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว และกำหนดให้ในกรณีที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่ได้รับการแต่งตั้งกระทำความผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ให้ ก.ขป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครอง แต่ถ้าได้กระทำความผิดวินัยในระหว่างการดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง และได้โอนกลับไปเป็นตุลาการศาลปกครองแล้ว ให้ ก.ศป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง (มาตรา ๓๐ เพิ่มมาตรา ๗๘/๑ และมาตรา ๗๘/๒)

๒๙. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ขป.” ประกอบด้วย รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นกรรมการ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครอง จำนวน ๒ คน กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ ก.ศป. กำหนด จำนวน ๔ คน และกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาองค์กร และด้านการบริหารจัดการที่ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นข้าราชการศาลปกครองด้านละ ๑ คน และกำหนดให้ ก.ขป. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๑)

๓๐. กำหนดให้กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) จะดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ในเวลาเดียวกันมิได้และกำหนดให้กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๑/๔ ทั้งนี้ การเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการโดยการเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) ให้นำความในมาตรา ๔๑/๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และการเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๔) ให้เป็นไปตามวิธีการที่ ก.ศป. ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๓๒ เพิ่มมาตรา ๘๑/๑ มาตรา ๘๑/๒ และมาตรา ๘๑/๓)

๓๑. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง โดยกำหนดให้กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกันมิได้ (มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง)

๓๒. แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายปกครองในการออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครอง (มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔)

๓๓. กำหนดให้การประชุมของ ก.ขป. ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ตามมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๓๕ เพิ่มมาตรา ๘๔/๑)

๓๔. กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการนับจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเคยดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นมาก่อนเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) และตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและไม่เคยดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นมาก่อนเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (มาตรา ๓๖)

๓๕. กำหนดมิให้ใช้บังคับกับตุลาการศาลปกครองซึ่งดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อดำรงตำแหน่งครบสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (มาตรา ๓๗)

๓๖. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองเพราะมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ก) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งต่อไปโดยไม่ถือว่าเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๘)

๓๗. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้การพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นที่ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จและมีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ (มาตรา ๓๙)

๓๘. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้ในวาระเริ่มแรก ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๔๐)

๓๙. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๔๑)

๔๐. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้การสอบสวนตุลาการศาลปกครองผู้กระทำความผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดนั้นจนแล้วเสร็จ (มาตรา ๔๒)

วรรณวนิช สว่างแจ้ง / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

จัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พุทธศักราช ๒๔๗๙
- พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔
- พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทรัพย์สินส่วนพระองค์” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เป็นของพระมหากษัตริย์อยู่แล้ว
ก่อนเสด็จขึ้นครองราชสมบัติ ทรัพย์สินที่รัฐทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย และทรัพย์สินที่ทรงได้มา

ไม่ว่าในทางใดและเวลาใดอันเป็นการส่วนพระองค์ ทั้งนี้ รวมถึงดอกผลที่เกิดจากบรรดาทรัพย์สิน เช่นว่านั้นด้วย

“ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” หมายความว่า ทรัพย์สินในพระมหากษัตริย์นอกจากทรัพย์สินส่วนพระองค์

มาตรา ๕ ทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ ได้แก่ ทรัพย์สินส่วนพระองค์และทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์

การใดที่มีผลทำให้สิ้นสุดการเป็นทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว

มาตรา ๖ การจัดการ การดูแลรักษา การจัดหาผลประโยชน์ และการดำเนินการอื่นใดอันเกี่ยวกับทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย เพื่อการนี้พระมหากษัตริย์จะทรงมอบหมายให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ บุคคลใด หรือหน่วยงานใดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์สำหรับทรัพย์สินใดภายใต้เงื่อนไขอย่างใดก็ได้

เมื่อได้ทรงมอบหมายให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ บุคคลใด หรือหน่วยงานใดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์สำหรับทรัพย์สินใดแล้ว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อได้มีการประกาศตามวรรคสองแล้ว ในกรณีทั้งปวงเกี่ยวกับทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ ห้ามมิให้ระบุพระปรมาภิไธยหรือข้อความใด อันแสดงหรืออนุมานได้ว่าพระมหากษัตริย์เป็นคู่กรณีหรือคู่ความ ให้ระบุเพียงชื่อผู้ได้รับการมอบหมายดังกล่าวแล้ว และในกรณีที่ทรงมอบหมายให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดที่มีใช้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้จัดการ ให้ต่อท้ายด้วยคำว่า “ผู้จัดการทรัพย์สินส่วนพระองค์” หรือ “ผู้จัดการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” แล้วแต่กรณี สำหรับทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ที่ทรงมอบหมายให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้จัดการ ให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นคู่กรณีหรือคู่ความ

มาตรา ๗ ให้มีสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีฐานะเป็นนิติบุคคลเป็นหน่วยงานในพระมหากษัตริย์ มีหน้าที่จัดการ ดูแลรักษา จัดหาผลประโยชน์ และดำเนินการอื่นใดอันเกี่ยวกับทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ตามที่ทรงมอบหมาย

มาตรา ๘ ในสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามพระราชอัธยาศัย และในจำนวนนี้จะได้ทรงแต่งตั้งกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์คนหนึ่งเป็นผู้อำนวยการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ทำหน้าที่กรรมการและเลขานุการ

การพ้นจากตำแหน่งกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์และผู้อำนวยการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

คณะกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีอำนาจหน้าที่ดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ในการนี้ ให้มีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารกิจการและการบริหารงานบุคคลของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชประสงค์

ผู้อำนวยการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์และที่คณะกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์กำหนด และเป็นผู้แทนของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

รายได้จากทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์นำไปจ่ายหรือลงทุนได้ ทั้งนี้ ตามที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว ส่วนที่เหลือจะจำหน่ายหรือใช้สอยได้ก็แต่โดยพระมหากษัตริย์ตามพระราชอัธยาศัย

มาตรา ๙ ทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์จะต้องเสียภาษีอากรหรือได้รับยกเว้นภาษีอากรย่อมเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๐ ให้ทรัพย์สินส่วนพระองค์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นทรัพย์สินส่วนพระองค์ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ทรัพย์สินส่วนสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ ให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้อธิบดีบดีการ ททรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ ความผูกพัน และพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์เป็นทรัพย์สินในพระมหากษัตริย์ทรงใช้ในการปฏิบัติพระราชกรณียกิจต่าง ๆ จึงสมควรให้การจัดการทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย เพื่อให้การใช้ประโยชน์ทรัพย์สินนั้นเป็นไปโดยเหมาะสมตามที่ทรงมีพระราชวินิจฉัยและเป็นไปตามโบราณราชประเพณี ซึ่งจะสอดคล้องกับการจัดระเบียบราชการในพระองค์ตามที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการในพระองค์ขึ้นใช้บังคับแล้วด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

จัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓/๑ ของหมวด ๒ การแบ่งส่วนราชการ
แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๒๓/๑ การเปลี่ยนชื่อส่วนราชการตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง
ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่ชื่อตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมในส่วนราชการนั้น
เปลี่ยนไป ให้ระบุการเปลี่ยนชื่อไว้ในพระราชกฤษฎีกาด้วย

บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่อ้างถึง
ส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ได้ถูกเปลี่ยนชื่อตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่า
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงส่วนราชการหรือ
ตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ได้เปลี่ยนชื่อนั้น แล้วแต่กรณี

การเปลี่ยนชื่อส่วนราชการตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด”

มาตรา ๔ ให้นำความในมาตรา ๒๓/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มิได้บัญญัติให้การเปลี่ยนชื่อส่วนราชการในกระทรวงกลาโหม สามารถกระทำได้ โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งแตกต่างกับหลักการเปลี่ยนชื่อกระทรวง ทบวง กรม ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ทำให้การแก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนราชการในพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ ต้องกระทำในรูปแบบการตราพระราชบัญญัติ หรือหากเป็นส่วนราชการภายในที่มีการกำหนดชื่ออยู่ในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ แม้การแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนชื่อส่วนราชการดังกล่าวสามารถกระทำได้ในรูปแบบการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาก็ตาม แต่โดยที่อาจมีการบัญญัติชื่อส่วนราชการดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติอื่นด้วย ทำให้ต้องดำเนินการตราพระราชบัญญัติเพื่อแก้ไขชื่อส่วนราชการที่ถูกเปลี่ยนชื่อให้สอดคล้องกัน อันเป็นภาระต่อกระบวนการนิติบัญญัติ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารราชการของกระทรวงกลาโหมมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้การเปลี่ยนชื่อส่วนราชการในกระทรวงกลาโหม สามารถกระทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และเพื่อมิให้ต้องดำเนินการตรากฎหมายเป็นรายฉบับเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนราชการและตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ถูกเปลี่ยนชื่อ สมควรกำหนดให้บทบัญญัติในกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่อ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมเดิม ให้ถือว่าอ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ได้เปลี่ยนชื่อนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พันเอก พระยาพหลพล พยุหเสนา (พจน์ พหลโยธิน) เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ประกาศใช้กฎหมายจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม เป็นครั้งแรกคือ พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ด้วยเหตุผลที่ว่า “โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมเสียใหม่ให้เหมาะสมแก่กาลสมัย จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร” โดยยกเลิกพระราชบัญญัติจัดระเบียบป้องกันราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๗๗ กับ พระราชบัญญัติจัดระเบียบป้องกันราชอาณาจักรแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และกำหนดให้กระทรวงกลาโหมแบ่งหน้าที่ราชการออกเป็น ๕ หน่วยงานได้แก่ สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กองทัพบก กองทัพเรือ และกรมทหารอากาศ (มาตรา ๔) ต่อมาพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก ๓ ครั้งโดย (๑) พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙ (๒) พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๑ และ (๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๗๗ พุทธศักราช ๒๔๘๖

กฎหมายฉบับแรกที่ใช้บังคับในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศใช้ในสมัย พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี โดยได้ยกเลิกกฎหมายฉบับก่อน ๆ จำนวน ๗ ฉบับได้แก่ พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๐๓ พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕๗ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๕ พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๙ พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖ และพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก ๒ ครั้ง โดยพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ และพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ รายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๒๖ ก วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหมใช้บังคับมาเป็นเวลานานประกอบกับสถานการณ์และระบบการบริหารราชการของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงการจัดองค์กรและการบริหารราชการของกระทรวงกลาโหมให้สอดคล้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ แบ่งเนื้อหาเป็น ๕ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดนิยามศัพท์คำว่า “ข้าราชการทหาร” “ข้าราชการพลเรือนกลาโหม” “ทหารกองประจำการ” “นักเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหม” “เจ้าหน้าที่ทางทหาร” และ “การใช้กำลังทหาร” (มาตรา ๔)

๒. หมวด ๑ บททั่วไป (มาตรา ๖ – มาตรา ๙)

กำหนดประเภทของข้าราชการกระทรวงกลาโหม ที่แบ่งออกเป็นสองประเภท ได้แก่ ข้าราชการทหาร และข้าราชการพลเรือนกลาโหม รวมถึงอำนาจหน้าที่และการบริหารราชการของกระทรวงกลาโหม ซึ่งกระทรวงกลาโหมอาจแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดเพื่อกระทำการหรือพิจารณาหรือสอบสวนกรณีใด ๆ เกี่ยวกับราชการของกระทรวงกลาโหมก็ได้

๓. การแบ่งส่วนราชการ (หมวด ๒ มาตรา ๑๐ – มาตรา ๒๓)

๓.๑ กำหนดให้กระทรวงกลาโหม มีส่วนราชการประกอบด้วย สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมราชองครักษ์ และกองทัพบก

๓.๒ กำหนดให้สำนักงานรัฐมนตรีมีหน้าที่เกี่ยวกับราชการทางการเมือง เพื่อสนับสนุนภารกิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม และการประสานนโยบายระหว่างกระทรวง

๓.๓ กำหนดให้จเรทหารทั่วไปมีหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติราชการของกระทรวงกลาโหม

๓.๔ กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงมีหน้าที่เกี่ยวกับงานนโยบายและยุทธศาสตร์งานราชการประจำทั่วไปของกระทรวง มีปลัดกระทรวงกลาโหมเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

๓.๕ กำหนดให้กรมราชองครักษ์มีหน้าที่รักษาความปลอดภัย สำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ รวมทั้งมีหน้าที่ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มีสมุหราชองครักษ์เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

๓.๖ กำหนดให้กองทัพบกมีหน้าที่เตรียมกำลังกองทัพบก การป้องกันราชอาณาจักรและดำเนินการเกี่ยวกับการใช้กำลังทหารตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม มีผู้บัญชาการทหารสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ โดยอาจตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดเพื่อพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับแผนเพื่อรักษาเอกราชและผลประโยชน์แห่งชาติ โดยมีส่วนราชการคือ กองบัญชาการกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และส่วนราชการอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

๔. การจัดระเบียบราชการทั่วไป (หมวด ๓ มาตรา ๒๔ – มาตรา ๓๒)

๔.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกระทรวงกลาโหม และจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมก็ได้ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดกระทรวงกลาโหมมีอำนาจในการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ และการปฏิบัติราชการประจำ แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้

๔.๒ กำหนดให้การบริหารจัดการกำลังพลของกระทรวงกลาโหม พิจารณาแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพลของสำนักงานปลัดกระทรวงและส่วนราชการในกองทัพบก ให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการที่ส่วนราชการนั้นแต่งตั้งขึ้นแล้วเสนอคณะกรรมการตามวรรคสามพิจารณา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงกลาโหมกำหนด โดยให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นประธาน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ

และผู้บัญชาการทหารอากาศ เป็นกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เจ้ากรมเสมียนตราเป็นผู้ช่วยเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาแต่งตั้งนายทหารชั้นนายพลของส่วนราชการ

๔.๓ กำหนดให้กระทรวงกลาโหมกำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ และขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมและมาตรฐานยุทธโศปกรณ์ตามความต้องการของกองทัพไทย โดยให้มีคณะกรรมการที่กระทรวงกลาโหมแต่งตั้งขึ้นรับผิดชอบการดำเนินการส่งกำลังบำรุงร่วม หรือมาตรฐานยุทธโศปกรณ์ แล้วแต่กรณี และให้รับผิดชอบการวางแผน พัฒนาและดำเนินการเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารราชการทั่วไปของกระทรวงกลาโหม ให้สามารถติดต่อเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

๔.๔ กำหนดให้กองบัญชาการกองทัพไทยรับผิดชอบการวางแผนพัฒนาและดำเนินการเกี่ยวกับระบบควบคุมบังคับบัญชากองทัพไทย

๕. การจัดระเบียบการปฏิบัติราชการทหาร (หมวด ๔ มาตรา ๓๓ – มาตรา ๔๑)

๕.๑ กำหนดให้มีการวาง และการใช้กำลังทหารเพื่อปฏิบัติราชการทหารให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด การใช้กำลังทหารเพื่อการปราบปรามการจลาจล ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ส่วนการใช้กำลังทหารหรือการอื่นใดเพื่อป้องกัน ระวัง หรือปราบปรามการกระทำความผิดที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐหรือเกี่ยวกับการก่อการร้าย ซึ่งจำเป็นต้องใช้กำลังทหารเพื่อระงับเหตุการณ์ร้ายแรงโดยเร็ว มิให้เหตุการณ์มีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น หรือเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์แห่งชาติให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ซึ่งการใช้กำลังทหารในการปฏิบัติการกิจเพื่อสันติภาพให้เป็นไปโดยความเห็นชอบของกระทรวงกลาโหม มีอำนาจอนุมัติให้กระทรวงกลาโหมจัดและวางกำลังในพื้นที่ที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงกลาโหมได้ตั้งแต่ยามปกติ

๕.๒ กำหนดให้ทหาร ข้าราชการพลเรือนกลาโหม และผู้ร่วมปฏิบัติหน้าที่กับทหารในการกิจเพื่อความมั่นคงของประเทศ อาจได้รับค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงกลาโหมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๖. คณะผู้บริหาร (หมวด ๕ มาตรา ๔๒ – มาตรา ๔๗)

๖.๑ กำหนดให้มีสภากลาโหมประกอบด้วยสมาชิกต่าง ๆ ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธานสภากลาโหม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นรองประธานสภากลาโหม เป็นต้น และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งในกระทรวงกลาโหมเป็นเลขาธิการและรองเลขาธิการ โดยที่สมาชิกสภากลาโหมมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระ

๖.๒ กำหนดให้การดำเนินการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องเป็นไปตามมติของสภากลาโหม

- ๑) นโยบายการทหาร
- ๒) นโยบายการระดมสรรพกำลังเพื่อการทหาร
- ๓) นโยบายการปกครองและการบังคับบัญชาในกระทรวงกลาโหม
- ๔) การพิจารณางบประมาณการทหาร และการแบ่งสรรงบประมาณของกระทรวงกลาโหม
- ๕) การพิจารณาร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับการทหาร
- ๖) เรื่องที่กฎหมายหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมกำหนดให้เสนอสภากลาโหม

๖.๓ กำหนดให้มี “คณะผู้บัญชาการทหาร” ประกอบด้วย ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ และเสนาธิการทหาร โดยมีผู้บัญชาการทหารสูงสุดเป็นประธานคณะผู้บัญชาการทหาร มีหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในเรื่องการเตรียมกำลัง การสั่งการใช้กำลัง การเคลื่อนกำลังทหาร และการเตรียมพร้อม ตลอดจนรับผิดชอบในการควบคุมอำนาจการยุทธในภาพรวม รวมทั้งควบคุม บังคับบัญชากองกำลังเฉพาะกิจร่วมที่จัดตั้งขึ้นในกรณีที่มีสถานการณ์ที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศ

๗. บทเฉพาะกาล (มาตรา ๔๘ – มาตรา ๕๓)

กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน ประกาศ คำสั่ง หรือมติของสภากลาโหมใด ที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน ประกาศ คำสั่ง หรือมติของสภากลาโหม ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน

๒. พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๑๐๙ ก วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ เป็นส่วนราชการในกระทรวงกลาโหม มีฐานะเป็นนิติบุคคลและกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว รวมทั้งกำหนดให้การแบ่งส่วนราชการของหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ออกเป็นส่วนราชการระดับรองลงไปและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ตลอดจนปรับปรุงการมอบอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และองค์ประกอบของสภากลาโหมเสียใหม่ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและสอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงกลาโหมในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้กระทรวงกลาโหม มีส่วนราชการได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมราชองครักษ์ หน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ และกองทัพบกไทย (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐)

๒. กำหนดให้หน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์มีหน้าที่วางแผน อำนาจการประสานงาน บังคับบัญชา ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติงานในการถวายอารักขาและถวายพระเกียรติองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท และพระบรมวงศานุวงศ์ รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่ทางพระราชพิธีตามที่ได้รับมอบหมาย และรักษาความสงบเรียบร้อยภายในเขตพระราชฐาน ตลอดจนวางแผน อำนาจการประสานงาน ดำเนินการ และกำกับงานในหน้าที่ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร โดยมี

ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๔/๑)

๓. กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวง กรมราชองครักษ์ หน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ กองทัพอากาศ กองบัญชาการกองทัพอากาศ กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ เป็นนิติบุคคล (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)

๔. กำหนดให้การแบ่งส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมตามที่กำหนดในมาตรา ๑๐ (๑) (๒) (๓) และ (๔) และการแบ่งส่วนราชการของกองทัพอากาศตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ออกเป็นส่วนราชการระดับรองลงไป และการกำหนดหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

๕. กำหนดให้อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการปฏิบัติหน้าที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งใด ๆ หรือมติของสภากลาโหม หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมจะมอบอำนาจ โดยทำเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงกลาโหม สมุหราชองครักษ์ ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ หรือผู้บัญชาการทหารอากาศ ทำการแทนในนามของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมก็ได้ และผู้รับมอบอำนาจดังกล่าวอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนต่อไปได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กระทรวงกลาโหมกำหนด (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

๖. กำหนดให้สมาชิกสภากลาโหม ประกอบด้วย รองสมุหราชองครักษ์ (อัตราจอมพล จอมพลเรือ หรือจอมพลอากาศ จำนวนไม่เกินสามคน) (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒ (๗))

๗. กำหนดให้ยกเลิก (๒๕) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๙)

๘. กำหนดให้อธิบดีกรมการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน เงินงบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ และอัตรากำลังพลของหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ สำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด กองบัญชาการกองทัพอากาศ ไปเป็นของหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐)

๙. กำหนดให้ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ ที่โอนไปดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทน รวมทั้งเงินประจำตำแหน่งไม่ต่ำกว่าเดิม (มาตรา ๑๑)

๓. พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๒ ก วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐ หน้า ๔๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มิได้บัญญัติให้การเปลี่ยนชื่อส่วนราชการในกระทรวงกลาโหม สามารถกระทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งแตกต่างกับหลักการเปลี่ยนชื่อกระทรวง ทบวง กรม ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ทำให้การแก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนราชการในพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ ต้องกระทำในรูปแบบการตราพระราชบัญญัติ หรือหากเป็นส่วนราชการภายในที่มีการกำหนดชื่ออยู่ในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ

แม้การแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนชื่อส่วนราชการดังกล่าวสามารถกระทำได้ในรูปแบบการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาก็ตาม แต่โดยที่อาจมีการบัญญัติชื่อส่วนราชการดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติอื่นด้วย ทำให้ต้องดำเนินการตราพระราชบัญญัติเพื่อแก้ไขชื่อส่วนราชการที่ถูกเปลี่ยนชื่อให้สอดคล้องกัน อันเป็นภาระต่อกระบวนการนิติบัญญัติ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารราชการของกระทรวงกลาโหมมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้การเปลี่ยนชื่อส่วนราชการในกระทรวงกลาโหม สามารถกระทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และเพื่อให้ต้องดำเนินการตรากฎหมายเป็นรายฉบับเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนราชการและตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ถูกเปลี่ยนชื่อ สมควรกำหนดให้บทบัญญัติในกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่อ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมเดิม ให้ถือว่าอ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ได้เปลี่ยนชื่อนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการในกระทรวงกลาโหมให้มีความชัดเจนว่าการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการที่มีการกำหนดชื่อไว้ในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ สามารถกระทำได้ โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่อ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ได้ถูกเปลี่ยนชื่อ อ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ได้เปลี่ยนชื่อโดยพระราชกฤษฎีกานั้น ส่วนกรณีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการภายในที่กระทรวงกลาโหมกำหนดขึ้นเองตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด (มาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๒๓/๑)

๒. เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการตามพระราชกฤษฎีกา ที่ออกตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้นำความในมาตรา ๒๓/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ ที่กำหนดให้ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่อ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ได้ถูกเปลี่ยนชื่อ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ได้เปลี่ยนชื่อนั้น มาใช้บังคับกับการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ ตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๔)

ข้อสังเกต โดยที่สำนักราชเลขาธิการ สำนักพระราชวัง และกรมราชองครักษ์และหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ กระทรวงกลาโหม เป็นส่วนราชการที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับราชการในพระองค์และพระราชกรณียกิจขององค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งต้องถวายงานตามโบราณราชประเพณีและพระราชอัธยาศัย การปฏิบัติราชการจึงแตกต่างจากส่วนราชการของฝ่ายบริหารทั่วไป กรณีจึงสมควรกำหนดฐานะของส่วนราชการดังกล่าวขึ้นใหม่ ให้เป็นส่วนราชการในพระองค์โดยปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อพระมหากษัตริย์ มีการจัดระเบียบราชการและการบริหารงานบุคคลเป็นการเฉพาะให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย เพื่อให้การบริหารราชการในพระองค์เหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจของราชการในพระองค์ และสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติระเบียบ

บริหารราชการในพระองค์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป สาระสำคัญซึ่งมาตรา ๖ บัญญัติว่า

มาตรา ๖ เมื่อพระราชกฤษฎีกาใช้บังคับแล้ว ให้ยกเลิก

(๑) มาตรา ๔๖ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

(๒) ลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ และมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) มาตรา ๑๐ (๓) และ (๔) มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๔/๑ และมาตรา ๔๒ (๖) (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ดังนั้น โดยผลของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการในพระองค์ พ.ศ. ๒๕๖๐ กระทรวงกลาโหมจึงมีส่วนราชการ ประกอบด้วย สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง และ กองทัพบกไทย

วิเคราะห์ข้อดี

ตามบทบัญญัติมาตรา ๘ ตี แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้กำหนดหลักการเปลี่ยนชื่อกระทรวง ทบวง กรม ไว้ว่า สามารถกระทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่ชื่อตำแหน่งของข้าราชการในส่วนราชการนั้นเปลี่ยนไปให้ระบุการเปลี่ยนชื่อไว้ในพระราชกฤษฎีกาด้วย รวมทั้งบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่อ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการได้ถูกเปลี่ยนชื่อ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งนั้น อ้างส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการที่ได้เปลี่ยนชื่อนั้นด้วย ประกอบกับสภาพปัญหาโดยที่พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มิได้บัญญัติให้การเปลี่ยนชื่อส่วนราชการในกระทรวงกลาโหม สามารถกระทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งแตกต่างกับหลักการเปลี่ยนชื่อกระทรวง ทบวง กรม ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ทำให้การแก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนราชการในพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ ต้องกระทำในรูปแบบการตราพระราชบัญญัติ และแม้ว่าจะสามารถแก้ไขเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนชื่อส่วนราชการภายในที่มีการกำหนดชื่ออยู่ในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการได้ในรูปแบบการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาก็ตาม แต่อาจมีการบัญญัติชื่อส่วนราชการดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติอื่นด้วย ทำให้ต้องดำเนินการตราพระราชบัญญัติเพื่อแก้ไขชื่อส่วนราชการที่ถูกเปลี่ยนชื่อให้สอดคล้องกัน อันเป็นภาระต่อกระบวนการนิติบัญญัติ

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อดี คือ (๑) ทำให้เกิดความชัดเจนและคล่องตัวในการบริหารราชการของกระทรวงกลาโหม รวมทั้งสอดคล้องกับหลักการเปลี่ยนชื่อกระทรวง ทบวง กรม ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยการกำหนดให้การเปลี่ยนชื่อส่วนราชการในกระทรวงกลาโหม สามารถกระทำได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (๒) ทำให้ลดภาระทางด้านกระบวนการนิติบัญญัติโดยไม่ต้องดำเนินการตรากฎหมายเป็นรายฉบับเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนราชการและตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ถูกเปลี่ยนชื่อ โดยการกำหนดให้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่อ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมเดิม ให้ถือว่าอ้างถึงส่วนราชการหรือตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ได้เปลี่ยนชื่อนั้น (๓) ทำให้ลดภาระด้านงบประมาณในการจัดทำกฎหมายเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนราชการดังกล่าวด้วย โดยการแก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนราชการและตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมที่ถูกเปลี่ยนชื่อโดยไม่ต้องดำเนินการตรากฎหมายเป็นรายฉบับ

ดังนั้น ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นการลดภาระทางด้านกระบวนการนิติบัญญัติโดยมีต้องดำเนินการตรากฎหมายเป็นรายฉบับเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนราชการและตำแหน่งของข้าราชการกระทรวงกลาโหมให้ถูกเปลี่ยนชื่อนอกจากนี้ ยังเป็นการช่วยลดภาระทางด้านงบประมาณในการจัดทำกฎหมายเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมชื่อส่วนราชการดังกล่าว

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม ฐานข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, “พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑” (ปรับปรุงล่าสุด ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐) จาก <http://app-thca.krisdika.go.th/Naturesig/CheckSig?whichLaw=law2&folderName=%a814&lawPath=%a814-20-9998-update>

วนิดา อินทรอำนวย/ จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ค) ใน (๒) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(ค) เป็นหน้าที่ได้จากการลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศตามมาตรา ๓๖ (๓/๑)”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๓/๑) หน่วยลงทุนหรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ธปท. กำหนด ซึ่งรวมถึงการกำหนดสัดส่วน การลงทุนของหน่วยลงทุนหรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศที่เหมาะสมด้วย”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ไม่สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน สมควรเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ในส่วนของการลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศโดยให้ครอบคลุมถึงการลงทุนในหน่วยลงทุนหรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศด้วย เพื่อให้การลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศมีความคล่องตัวและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ เป็นกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทยฉบับแรกซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน โดยประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล แปลก พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อจัดตั้งธนาคารกลางขึ้นในราชอาณาจักร ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก ๘ ครั้ง โดย

๑. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มีนายควง อภัยวงศ์ เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการให้เหมาะสม

๒. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๕ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้ปรับปรุงและวางหลักเกณฑ์กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงเงินสดสำรองไว้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้นแล้ว จึงสมควรยกเลิกหลักเกณฑ์ในกรณีเดียวกันที่กำหนดไว้เดิมตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ นั้นเสีย

๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือในทางการเงินเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพโดยเฉพาะเมื่อมีวิกฤติการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นในระบบสถาบันการเงินและโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ

๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งแก้ไขให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินมีอำนาจเพิ่มฐานในการคำนวณเงินที่สถาบันการเงินต้องนำส่ง เพื่อให้กองทุนสามารถรับภาระการประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงิน

๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องให้ความคุ้มครองและให้มีหลักประกันที่กองทุนจะได้รับเงินที่ให้ความช่วยเหลือไปแล้วคืนมาในฐานะเป็นเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินนั้น

๖. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี โดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ เพื่อปรับปรุงวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ ทุน และเงินสำรองของธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดให้มีคณะกรรมการในการกำหนดนโยบายและมาตรการที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละด้าน รวมทั้งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อประสิทธิภาพในการบริหารงานและกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และกำกับดูแลธนาคารแห่งประเทศไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาในวาระที่หนึ่งรับหลักการในคราวประชุมครั้งที่ ๖๑/๒๕๕๑ วันพุธที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ พร้อมทั้งมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๒๑ คน กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน เมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้วเสร็จเสนอต่อสภาเพื่อพิจารณาในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ พิจารณาในวาระที่สองและลงมติวาระที่สามโดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายและเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

๗. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี โดยเสนอร่างพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยสภาฯ พิจารณา ในวาระที่หนึ่งมีมติรับหลักการในคราวประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑ พร้อมตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๐ คน พิจารณารายละเอียด กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน และ กำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน เมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้วเสร็จเสนอรายงานต่อ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑ (หนังสือคณะกรรมการวิสามัญฯ ที่ สว (สนช) (กมธ ๓) ๐๐๑๙/ร ๒๑)) จากนั้น ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียด เป็นรายมาตราในวาระที่สองและลงมติในวาระที่สามเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่าง พระราชบัญญัตินี้ดังก้าวไปยังนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อบังคับการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓๑

๘. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี เสนอร่างพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๕๕ เพื่อเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยในการลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศ (เพิ่มมาตรา ๙(๒) (ค) และมาตรา ๓๖ (๓/๑)) ซึ่งที่ประชุมสภาฯ มีมติรับหลักการในวาระที่หนึ่งในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๕ คนเพื่อพิจารณา รายละเอียด กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน และกำหนดเวลาในการพิจารณา ๓๐ วัน ซึ่งที่ประชุมสภาฯ มีมติ ให้ขยายเวลาพิจารณาออกไปอีก ๓๐ วัน ถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้วเสร็จ เสนอรายงานต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จากนั้นในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ในวาระที่สองพิจารณารายละเอียดเรียงตามลำดับมาตราและลงมติในวาระ ที่สามโดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย พร้อมทั้งเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ (http://www.senate.go.th/bill/bk_data/259-5.pdf) และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังก้าวไปยังนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมอีก ๘ ฉบับ สำระสำคัญมีดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๕๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๓๐ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ หน้า ๙๗๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดตั้งธนาคารกลางขึ้นในราชอาณาจักร จึงมีพระบรมราชโองการ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๑๐ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ความเบื้องต้น (หมวด ๑)

กำหนดคำนิยามศัพท์ และให้กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๒. การจัดตั้งและวัตถุประสงค์ (หมวด ๒)

๒.๑ กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือ ธปท. เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น อีกทั้งให้ ธปท. มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสาขา หรือสำนักงานตัวแทนขึ้น ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้ และอาจถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครองหรือทรัพย์สินต่าง ๆ ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องใด ๆ หรือก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

๒.๒ กำหนดให้กิจการของ ธปท. ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ ทั้งนี้ ธปท. ต้องจัดให้มีระเบียบหรือข้อบังคับกำหนดให้พนักงานและลูกจ้างได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

๓. ทุนและเงินสำรอง (หมวด ๓)

๓.๑ กำหนดให้การเพิ่มหรือลดทุนของ ธปท. ให้กระทำโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

๓.๒ กำหนดให้หากผลการดำเนินงานของ ธปท. ขาดทุนในปีใด ให้นำเงินสำรองธรรมดาชดเชยผลขาดทุนนั้น

๔. คณะกรรมการ (หมวด ๔)

๔.๑ กำหนดให้ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท. ให้เป็นไปตาม มาตรา ๑๗

๔.๒ เนื้อหาในหมวด ๔ แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการ ธปท. ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการนโยบายการเงิน ส่วนที่ ๓ คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน และส่วนที่ ๔ คณะกรรมการระบบการชำระเงิน

๕. ผู้ว่าการ (หมวด ๕)

๕.๑ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งผู้ว่าการโดยคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี

๕.๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้ว่าการมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการกิจการของ ธปท.

๕.๓ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (หมวด ๕ ทวิ) ได้กำหนดนิยาม และหน้าที่ของ “สถาบันการเงิน” “กองทุน” และ “ผู้จัดการ”

๖. การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท. (หมวด ๖)

แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๖ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ การออกธนบัตรของรัฐบาลและบัตรธนาคาร ส่วนที่ ๒ การดำเนินนโยบายการเงิน ส่วนที่ ๓ การบริหารจัดการสินทรัพย์ของ ธปท. ส่วนที่ ๔ การเป็นนายธนาคาร และนายทะเบียนหลักทรัพย์ของรัฐบาล ส่วนที่ ๕ การเป็นนายธนาคารของสถาบันการเงิน และส่วนที่ ๖ การจัดตั้งหรือสนับสนุนการจัดตั้งระบบการชำระเงิน

๗. การป้องกันการมีส่วนได้เสียของผู้ปฏิบัติหน้าที่ (หมวด ๗)

กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างต้องไม่ดำรงตำแหน่ง รับจ้างหรือรับทำการทำงานใด ๆ ในสถาบันการเงิน เว้นแต่เป็นไปตามข้อบังคับที่ ธปท. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ธปท.

๘. การกำกับดูแล (หมวด ๘)

กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ ธปท.

๙. การบัญชี การตรวจสอบ การสอบบัญชี และการรายงาน (หมวด ๙)

๙.๑ กำหนดให้การบัญชีของ ธปท. ให้จัดทำตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปเว้นแต่คณะกรรมการ ธปท. จะกำหนดเฉพาะเรื่องเป็นอย่างอื่นเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติของธนาคารกลางอื่นโดยทั่วไป

๙.๒ กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของ ธปท.

๑๐. บทกำหนดโทษ (หมวด ๑๐)

ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจาก ธปท. ใช้คำว่า “ชาติ” “รัฐ” “ประเทศไทย” หรือ “กลาง” เป็นส่วนหนึ่งของชื่อหรือคำแสดงชื่อธนาคาร ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสามพันบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

๒. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๘๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๖๓ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๘๗ หน้า ๙๓๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๘๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๘๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญคือ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการ อันประกอบด้วยผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ และกรรมการอีกไม่น้อยกว่า ห้านาย เป็นผู้ควบคุมและดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของธนาคารแห่งประเทศไทยให้ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการเป็นประธานและรองประธานแห่งคณะกรรมการโดยตำแหน่งตามลำดับ” (มาตรา ๓)

๓. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๙ ตอนที่ ๓๙ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๐๕ หน้า ๒๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ได้ปรับปรุงและวางหลักเกณฑ์กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงเงินสดสำรองไว้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้นแล้ว จึงควรยกเลิกหลักเกณฑ์ในกรณีเดียวกันที่กำหนดไว้เดิมตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ นั้นเสีย

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญคือ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (มาตรา ๓)

๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๗ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๘ หน้า ๔๒
วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือในทางการเงินเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพโดยเฉพาะเมื่อมีวิกฤติการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นในระบบสถาบันการเงิน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญ คือ

กำหนดให้เพิ่มหมวด ๕ ทวิ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน มาตรา ๒๙ ทวิ มาตรา ๒๙ ทรี มาตรา ๒๙ จัตวา มาตรา ๒๙ เบญจ มาตรา ๒๙ ฉ มาตรา ๒๙ สัตต มาตรา ๒๙ อัฏฐ มาตรา ๒๙ นว มาตรา ๒๙ ทศ มาตรา ๒๙ เอกาทศ มาตรา ๒๙ ทวาทศ มาตรา ๒๙ เตรส มาตรา ๒๙ จตุทศ มาตรา ๒๙ ปันรศ มาตรา ๒๙ โสฬส มาตรา ๒๙ สัตตรศ มาตรา ๒๙ อัฏฐารศ มาตรา ๒๙ เอกุณวิสติ มาตรา ๒๙ วิสติ และมาตรา ๒๙ เอกวิสติ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕

๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๒
วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินที่สุจริตในกรณีที่สถาบันการเงินประสบปัญหา โดยการให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเข้าประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ดังกล่าว และโดยที่ในการเรียกหลักประกันในการให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินบางกรณี ทำให้เจ้าหนี้อื่นเสียเปรียบและมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของเจ้าหนี้ในการให้สินเชื่อแก่สถาบันการเงินโดยรวมอันจะทำให้วิกฤตการณ์ของสถาบันการเงินในประเทศที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินมีอำนาจเพิ่มฐานในการคำนวณเงินที่สถาบันการเงินต้องนำส่ง เพื่อให้กองทุนสามารถรับภาระการประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงิน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการนำส่งเงินเข้ากองทุนไม่เกินร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินฝาก

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ อัฐ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับให้กองทุนมีอำนาจ เช่น ถือกรรมสิทธิ์ให้กู้ยืมเงิน ค่าประกัน เป็นต้น

๓. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๙ อัฐารส แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ ในกรณีกองทุนได้ประกันหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ฝากเงิน

๔. หลักประกันที่กองทุนได้เรียกไว้ในกรณีให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐ และวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสั่งโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ถ้าคณะกรรมการจัดการกองทุนเห็นว่ามีจำเป็นเพื่อรักษาความเป็นธรรมและความมั่นคงของระบบการเงิน คณะกรรมการจัดการกองทุนจะสละหลักประกันดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหนี้อื่นของสถาบันการเงินนั้นได้รับเฉลี่ยหนี้ตามความเป็นธรรม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการจัดการกองทุนกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีก็ได้ (มาตรา ๖)

๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑ หน้า ๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง จึงได้มีการกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจในขณะนี้หลายประการ ซึ่งมาตรการแก้ไขประการหนึ่งคือ การให้ความช่วยเหลือและการจัดการทางการเงินแก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเพื่อเสริมสภาพความแข็งแกร่งทางการเงินให้แก่กองทุนและลดภาระทางการเงินที่รัฐจะต้องช่วยเหลือกองทุน และในขณะเดียวกันให้มีความโปร่งใสเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการลงทุนในประเทศต่อไป แต่ในระยะเวลาที่ผ่านมากองทุนได้ให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงินต่าง ๆ ในรูปการประกันและการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเป็นจำนวนมากเพื่อแก้ไขวิกฤติทางการเงินในขณะนั้น ฉะนั้น เพื่อมิให้กองทุนต้องได้รับความเสียหายจากการดำเนินการช่วยเหลือดังกล่าว ประกอบกับกองทุนจำเป็นต้องสละหลักประกันที่ได้มาจากสถาบันการเงินเหล่านั้นตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าหนี้อื่น ๆ จึงอาจเกิดปัญหาทำให้กองทุนไม่ได้รับชำระหนี้คืน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการฟื้นฟูฐานะของกองทุนตามมาตรการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจขึ้นได้ จึงจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองและให้มีหลักประกันที่กองทุนจะได้รับเงินที่ให้ความช่วยเหลือไปแล้วคืนมาในฐานะเป็นเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินนั้นเสียตั้งแต่ในขณะนี้ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในการที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญคือ กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๖ ทวิ ในกรณีที่กองทุนได้ประกันหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สถาบันการเงินที่ถูกกระทำการดำเนินกิจการ ไม่ว่าจะได้ดำเนินการก่อนหรือหลังคำสั่งให้ระงับการดำเนินกิจการ ให้ถือว่ากองทุนเป็นเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินที่ถูกกระทำการดำเนินกิจการนั้น

มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาใช้บังคับแก่การที่กองทุนขอรับชำระหนี้จากทรัพย์สินของสถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง”

๗. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๑ ก วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ หน้า ๒๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ ให้ใช้บังคับเมื่อกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลใช้บังคับ

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงวัตถุประสงค์อำนาจหน้าที่ และโครงสร้างของธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินภารกิจอันพึงเป็นงานของธนาคารกลาง ในการดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพทางการเงิน เสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินและระบบการชำระเงิน ตลอดจนสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ประกอบกับสมควรให้มีคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และมาตรการต่าง ๆ เฉพาะที่จำเป็นในแต่ละด้าน ได้แก่ คณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน

และคณะกรรมการระบบการชำระเงิน เพื่อให้การดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทยในการรักษาเสถียรภาพทางการเงินและระบบสถาบันการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทันท่วงทีและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจทางการเงินของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และให้ผู้ว่าธนาคารแห่งประเทศไทยมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการกิจการของธนาคารแห่งประเทศไทยและการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของธนาคาร รวมทั้งกำหนดการป้องกันการมีส่วนได้เสียของผู้ว่าการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้างของธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้การบริหารงานของธนาคารแห่งประเทศไทยมีความโปร่งใส นอกจากนี้สมควรกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทยมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเสถียรภาพทางการเงินและระบบสถาบันการเงินที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายอย่างรุนแรงต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินเป็นส่วนรวม กำหนดประเภทสินทรัพย์และเครื่องมือในการดำเนินนโยบายเพื่อการดูแลเสถียรภาพทางการเงินและระบบสถาบันการเงิน และการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ตลอดจนให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเพิ่มประเภทเงินสำรองและมีระบบการจัดทำบัญชี การตรวจสอบ และการรายงานที่เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและคล่องตัว นอกจากนี้ เมื่อมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝากใช้บังคับแล้ว สมควรยกเลิกอำนาจของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินในการให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงิน ผู้ฝากเงินหรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงิน ในกรณีที่สถาบันการเงินประสบวิกฤติทางการเงินอย่างร้ายแรง เพื่อให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินยุติบทบาทหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว โดยยังคงให้ทำหน้าที่ในการบริหารสินทรัพย์ต่อไป เพื่อชำระหนี้สินและภาระผูกพันที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เสร็จสิ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขบทนิยามโดยให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๒. แก้ไขหมวด ๒ โดยให้ยกเลิกหมวด ๒ การจัดตั้ง หุ้น และเงินสำรอง มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เป็นหมวด ๒ การจัดตั้งและวัตถุประสงค์ มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (มาตรา ๔ และมาตรา ๕)

๓. แก้ไขหมวด ๓ โดยให้ยกเลิกหมวด ๓ การกำกับ ควบคุม และจัดการ มาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เป็นหมวด ๓ หุ้นและเงินสำรอง มาตรา ๑๒ ถึงมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (มาตรา ๖ และมาตรา ๗)

๔. แก้ไขหมวด ๔ โดยให้ยกเลิกหมวด ๔ การออกบัตรธนาคาร มาตรา ๒๑ ถึงมาตรา ๒๗ และหมวด ๕ การธนาคาร มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เป็นหมวด ๔ คณะกรรมการ มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๘/๑๒ และหมวด ๕ ผู้ว่าการ มาตรา ๒๘/๑๓ ถึงมาตรา ๒๘/๒๑ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (มาตรา ๘ และมาตรา ๙)

๕. แก้ไขอำนาจกระทำการกิจกรรมต่าง ๆ ของกองทุน โดยให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ อัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๐)

๖. ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๒๙ อัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ (มาตรา ๑๑)

๗. แก้ไขเพิ่มเติมโดยให้ยกเลิกหมวด ๖ ความสัมพันธ์กับรัฐบาล มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ หมวด ๗ เงินสำรองที่ธนาคารต้องดำรงไว้ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ หมวด ๘ การสอบและตรวจบัญชี มาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๓๗ หมวด ๙ บทเปิดเสร็จ มาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๑ และหมวด ๑๐ บทลงโทษ มาตรา ๔๒ ถึงมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓) ซึ่งกำหนดดังนี้

หมวด ๖ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท. มาตรา ๓๐ ถึงมาตรา ๔๕

หมวด ๗ การป้องกันการมีส่วนได้เสียของผู้ปฏิบัติหน้าที่ มาตรา ๔๖ ถึงมาตรา ๔๘

หมวด ๘ การกำกับดูแล มาตรา ๔๙ ถึงมาตรา ๕๒

หมวด ๙ การบัญชี การตรวจสอบ การสอบบัญชี และการรายงาน มาตรา ๕๓ ถึงมาตรา ๖๑

หมวด ๑๐ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๒ ถึงมาตรา ๗๕

๘. ให้กรรมการในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๗ ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อยู่ในตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๔)

๙. ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยจำนวนหกคนเสนอต่อรัฐมนตรีโดยให้พิจารณาคัดเลือกบุคคลคนหนึ่งจากบุคคลดังกล่าวเพื่อเสนอชื่อให้ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๒๘/๕ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๕)

๑๐. ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน หรือคณะกรรมการระบบการชำระเงิน ตามมาตรา ๒๘/๖ มาตรา ๒๘/๗ หรือมาตรา ๒๘/๑๑ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ตามลำดับ ให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน และคณะกรรมการระบบการชำระเงิน ซึ่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการดังกล่าว แล้วแต่กรณีไปพลางก่อน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๖)

๑๑. ให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำรงตำแหน่งเป็นผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย

พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติต่อไป แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณของปีผู้ว่ากรมการมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ (มาตรา ๑๓)

๑๒. ให้มาตรา ๒๙ อัญญาส วรยศสอง แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทยพุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๔๐ ยังคงใช้บังคับต่อไปแก่กรณีการประกันหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินตามบทบัญญัติดังกล่าวแก่สถาบันการเงินที่กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๘)

๑๓. ให้บรรดาประกาศ ระเบียบ คำสั่ง หรือข้อบังคับ ที่ออกตามความในบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ ระเบียบ คำสั่ง หรือข้อบังคับที่ออกตามความในบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๐)

๘. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๒๑ ก วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๕๘ มิได้มีบทบัญญัติรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน และคณะกรรมการระบบการชำระเงิน ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวขาดความต่อเนื่องเมื่อมีกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนเมื่อมีการพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ อันจะทำให้การดำเนินงานตามกฎหมายเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พร้อมกับแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการคัดเลือกประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมให้กรรมการในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน และคณะกรรมการระบบการชำระเงินสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่เหลืออยู่ โดยจะต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อยหนึ่งคน (มาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙))

๒. ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๔)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการคัดเลือกประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย โดยเพิ่มบุคคลซึ่งเคยดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และกำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการคัดเลือกเพิ่มเติม โดยจะต้องไม่เป็นข้าราชการประจำ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น (มาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘/๑))

๙. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ หน้า ๔๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทยไม่สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจในปัจจุบันสมควรเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ในส่วนของการลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศโดยให้ครอบคลุมถึงการลงทุนในหน่วยลงทุนหรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศด้วย เพื่อให้การลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศมีความคล่องตัวและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มประเภทหุ้นที่ ธปท. สามารถซื้อหรือมีไว้ได้ให้รวมถึงตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมประเภทสินทรัพย์ต่างประเทศที่ ธปท. สามารถลงทุนได้ (มาตรา ๓ (เพิ่มมาตรา ๙ (๒) (ค)))

๒. ขยายขอบเขตการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทยให้สามารถลงทุนในหน่วยลงทุนหรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ธปท. กำหนด ซึ่งรวมถึงการกำหนดสัดส่วนการลงทุนของหน่วยลงทุนหรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศที่เหมาะสมด้วย (มาตรา ๔ (เพิ่มมาตรา ๓๖ (๓/๑)))

วนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ

พระราชบัญญัติ
ธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารออมสิน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐/๑ ของหมวด ๑ การจัดตั้งและดำเนินงาน แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙

“มาตรา ๑๐/๑ การเพิ่มทุนของธนาคารออมสินให้กระทำได้โดยได้รับการจัดสรร
จากเงินกองทุนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนพัฒนาระบบสถาบัน
การเงินเฉพาะกิจ งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือจากแหล่งอื่นของรัฐโดยได้รับอนุมัติ
จากคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

“(๔/๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของธนาคารออมสิน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ประกาศงบแสดงฐานะการเงิน และรายงานประจำปีตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการธนาคารออมสินภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีธนาคารออมสิน

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของแต่ละปี ให้คณะกรรมการประกาศงบแสดงฐานะการเงินตามที่เป็นอยู่ ณ วันสิ้นปีซึ่งผู้สอบบัญชีได้รับรองแล้ว รายงานประจำปีว่าด้วยธุรกิจซึ่งธนาคารออมสินได้จัดทำในระหว่างปี จำนวนผู้ฝาก จำนวนเงินฝาก จำนวนเงินดอกเบี้ยที่จ่ายผลประโยชน์ที่ได้มาจากเงินทุนและอื่น ๆ

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการประกาศฐานะการเงินโดยย่อของธนาคารออมสินประจำปีไตรมาส”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ มิได้กำหนดให้ธนาคารออมสินมีอำนาจเพิ่มทุนได้ ทำให้การดำเนินกิจการของธนาคารออมสินไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดจนเพื่อให้การดำเนินงานของธนาคารออมสินเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สมควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิ่มทุนของธนาคารออมสิน และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารออมสิน โดยกำหนดให้คณะกรรมการธนาคารออมสินมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของธนาคารออมสิน และประกาศงบแสดงฐานะการเงิน และรายงานประจำปี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

กฎหมายเกี่ยวกับธนาคารออมสินที่ใช้บังคับในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมได้แก่ พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และฉบับล่าสุดคือ พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ มีการแก้ไขเกี่ยวกับการเพิ่มทุนของธนาคารออมสิน และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารออมสิน โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และได้รับการบรรจุไว้ในระเบียบวาระครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๐ วันพุธที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ ซึ่งในคราวประชุมสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย ดังนั้นกฎหมายเกี่ยวกับธนาคารออมสินจึงมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วจำนวนทั้งสิ้น ๔ ฉบับ สาระสำคัญมีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๓ ตอนที่ ๘๓ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๙ หน้า ๘๒๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๙๙ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งธนาคารออมสินขึ้น เพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพแห่งสังคมในทางทรัพย์สินพระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาจึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๖ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติคลังออมสิน พุทธศักราช ๒๔๕๖ พระราชบัญญัติคลังออมสินแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๒ พระราชบัญญัติคลังออมสิน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๙ และบรรดากฎหมายกฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดบทนิยามคำว่า “รัฐมนตรี” “ผู้อำนวยการ” “รองผู้อำนวยการ” และ “คณะกรรมการ” (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ธนาคารออมสินได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ ภาษีโรงค้า ภาษีการธนาคารออมสิน และอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากร (มาตรา ๕)

หมวด ๑ การจัดตั้งและดำเนินงาน

๔. กำหนดให้จัดตั้งธนาคารออมสินขึ้นเพื่อประกอบธุรกิจรับฝากเงินออมสิน ออกพันธบัตรออมสิน และสลากออมสิน รับฝากเงินออมสินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ทำการรับจ่ายและโอนเงิน ซื้อหรือขาย พันธบัตรรัฐบาลไทย ลงทุนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ซึ่งรัฐมนตรีอนุญาต การออมสินอื่น ๆ ตามที่จะมีพระราชกฤษฎีกา กำหนดไว้ หรือกิจการอันพึงเป็นงานธนาคาร ตามที่จะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้ประกอบได้ตามข้อกำหนด และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (มาตรา ๗)

๕. กำหนดให้ธนาคารออมสินเป็นนิติบุคคล (มาตรา ๘)

๖. กำหนดให้ธนาคารออมสินตั้งสำนักงานแห่งใหญ่ในจังหวัดพระนครและจะตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้ (มาตรา ๙)

๗. กำหนดให้โอนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน ความรับผิดชอบและธุรกิจของคลังออมสิน กรมไปรษณีย์โทรเลข ให้แก่ธนาคารออมสินดำเนินกิจการต่อไป และให้รัฐมนตรีประกาศวันซึ่งได้โอนดังกล่าวแล้วในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๑๐)

หมวด ๒ การกำกับ ควบคุม และจัดการ

๘. กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารออมสิน (มาตรา ๑๑)

๙. กำหนดให้คณะกรรมการอันประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และกรรมการอื่นอีก ไม่น้อยกว่า ๗ นาย เป็นผู้ควบคุมและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารออมสิน (มาตรา ๑๒)

๑๐. กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งหรือถอนจากตำแหน่ง ซึ่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และกรรมการอื่นของธนาคารออมสิน (มาตรา ๑๓)

๑๑. กำหนดกิจการในหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและวาระครองตำแหน่งของกรรมการ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๑๔)

๑๒. กำหนดให้รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดเงินบำเหน็จรางวัลของกรรมการ (มาตรา ๑๕)

๑๓. กำหนดให้ผู้อำนวยการเป็นผู้จัดการธนาคารออมสิน มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และข้อบังคับของธนาคารออมสิน และให้รองผู้อำนวยการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ซึ่งผู้อำนวยการ มอบให้ไว้ (มาตรา ๑๖)

๑๔. กำหนดให้การแต่งตั้งพนักงานตามจำเป็นแก่ธุรกิจของธนาคารออมสิน การเรียกประกันจาก พนักงาน เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต การกำหนดเงินเดือน เงินบำเหน็จรางวัล หรือเงินอื่น ๆ และการถอน จากตำแหน่ง ให้อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ (มาตรา ๑๗)

หมวด ๓ ความมั่นคงและหลักประกัน

๑๕. กำหนดให้การลงทุนตามมาตรา ๗ (๕) ต้องได้รับอนุมัติของคณะกรรมการก่อน (มาตรา ๑๘)

๑๖. กำหนดให้ธนาคารออมสินจ่ายดอกเบี้ยเงินฝาก จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการธนาคารออมสินภายใน วงเงินที่รัฐมนตรีเห็นชอบ และจ่ายเป็นเงินอื่นใดที่ต้องจ่ายตามข้อผูกพัน จากผลประโยชน์ที่ได้มาในปีหนึ่ง ๆ (มาตรา ๑๙)

๑๗. กำหนดให้การจ่ายเงินตามมาตรา ๑๖ หากมีจำนวนเหลือน้อยเท่าใดให้สะสมไว้สำหรับการ ธนาคารออมสินต่อไป (มาตรา ๒๐)

๑๘. กำหนดให้ในการคืนต้นเงิน และชำระดอกเบี้ยเงินฝาก ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงก็ดี และในการจ่ายเงินประเภทอื่น ๆ ตามข้อผูกพันก็ดี รัฐบาลเป็นประกันทั้งสิ้น (มาตรา ๒๑)

หมวด ๔ การถอนเงิน

๑๙. กำหนดให้การถอนเงินให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๒๒)

๒๐. กำหนดให้ถ้าผู้เยาว์ซึ่งมีอายุกว่าเจ็ดปีขึ้นไป ได้ถอนเงินฝากหรือดอกเบี้ยไปจากธนาคารออมสินแล้ว ผู้เยาว์นั้น หรือบุคคลอื่นโดยอ้อมไม่มีสิทธิเรียกร้องเงินซึ่งได้ถอนไปแล้ว และเมื่อธนาคารออมสินได้จ่ายเงินฝาก หรือจ่ายดอกเบี้ยแก่หญิงมีสามี ให้ถือว่า การจ่ายนั้นชอบด้วยกฎหมาย (มาตรา ๒๓)

๒๑. กำหนดให้ธนาคารออมสินจัดการแก่จำนวนเงินฝากเมื่อผู้ฝากตาย (มาตรา ๒๔)

หมวด ๕ การสอบบัญชี

๒๒. กำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบรรดาบัญชีธนาคารออมสิน ภายใน ๖ เดือน นับแต่ปีถัดไป ให้รัฐมนตรีประกาศงบดุลตามที่เป็นอย่าง ๓ วันสิ้นปีซึ่งผู้สอบบัญชีได้รับรองแล้ว (มาตรา ๒๕)

๒๓. กำหนดให้รัฐมนตรีประกาศฐานะการเงินโดยย่อของธนาคารออมสินประจำไตรมาส (มาตรา ๒๖)

หมวด ๖ บทเฉพาะกาล

๒๔. กำหนดให้ในระหว่างที่โอนทรัพย์สิน สินทรัพย์ ความรับผิดชอบและธุรกิจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ยังไม่เสร็จสิ้น ให้คลังออมสิน กรมไปรษณีย์โทรเลข ดำเนินกิจการคลังออมสินดังเช่นเดิมไปพลางก่อน (มาตรา ๒๗)

๒. พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๑ ก วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๒ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้รัฐวิสาหกิจประเภทเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การเงิน และบริการ ซึ่งมีได้จัดตั้งขึ้นในรูปของบริษัทจำกัดจะต้องนำรายได้ส่งเข้ารัฐในอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนด แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ มิได้มีบทบัญญัติใดกำหนดให้ธนาคารออมสินต้องนำรายได้ส่งเข้ารัฐ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ธนาคารออมสินสามารถจัดสรรรายได้ที่หักรายจ่ายแล้วส่วนหนึ่งในแต่ละปีส่งเป็นรายได้ของรัฐได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องรายได้ที่ได้มาในปีหนึ่ง ให้ธนาคารออมสินจ่ายเป็นรายจ่ายในการดำเนินงาน เช่น จ่ายดอกเบี้ยเงินฝาก จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการธนาคารออมสินภายในวงเงินที่รัฐมนตรีเห็นชอบ และจ่ายเป็นเงินอื่นใดที่ต้องจ่ายตามข้อผูกพัน (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมรายได้เมื่อได้หักรายจ่ายตามมาตรา ๑๙ แล้ว หากมีจำนวนเหลือหลังจัดสรรเป็นเงินสำรองเพื่อการขยายงานให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐในอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนด นอกนั้นให้สะสมไว้สำหรับการธนาคารออมสินต่อไป ถ้ารายได้ที่ได้มาในปีใดไม่พอแก่รายจ่ายประจำปีนั้น ให้จ่ายจากเงินที่ได้สะสมไว้สำหรับธนาคารออมสินได้เท่าจำนวนที่ขาด ถ้ายังไม่พอจ่ายรัฐพึงจ่ายเงินให้ธนาคารออมสินเท่าที่จำเป็น (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

๓. พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๙๔ ก วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบ คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การประชุม อำนาจหน้าที่และผลประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการธนาคารออมสิน ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการธนาคารออมสิน เพื่อให้การบริหารและดำเนินงานของธนาคารออมสินมีประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้นโดยการนำหลักเกณฑ์ที่เดิมกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกามาบัญญัติในทีเดียวกัน และสมควรยกเลิกหลักเกณฑ์การจ่ายเงินฝากหรือจ่ายคืนดอกเบี้ยให้แก่ผู้มีสิทธิเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกำหนดให้สามีหรือภริยาสามารถจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดไว้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การจัดการเงินฝากในกรณีที่ถูกผู้ฝากตายเพื่อให้เหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการธนาคารออมสิน ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าหกคนแต่ไม่เกินสิบสามคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒)

๒. กำหนดให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๒/๑)

กำหนดลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๒/๒)

กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๒/๓)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่ององค์ประชุมของคณะกรรมการ และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓)

แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของธนาคารออมสิน (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องให้ผู้อำนวยการเป็นผู้จัดการธนาคารออมสิน มีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการและงานของธนาคารออมสิน ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและข้อกำหนดของธนาคารออมสิน และตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้กระทำการในนามของธนาคารออมสินและเป็นผู้แทนของธนาคารออมสินหรือมอบอำนาจให้พนักงานหรือบุคคลใดกระทำการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องให้ธนาคารออมสินจัดการแก้อำนาจเงินฝาก เมื่อผู้ฝากตาย (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

๕. กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งอยู่ในตำแหน่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘)

๔. พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๘๘ ก วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ มิได้กำหนดให้ธนาคารออมสินมีอำนาจเพิ่มทุนได้ ทำให้การดำเนินกิจการของธนาคารออมสินไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดจนเพื่อให้การดำเนินงานของธนาคารออมสินเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สมควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิ่มทุนของธนาคารออมสินและแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารออมสิน โดยกำหนดให้คณะกรรมการธนาคารออมสินมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของธนาคารออมสิน และประกาศงบแสดงฐานะการเงิน และรายงานประจำปี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้การเพิ่มทุนของธนาคารออมสินให้กระทำได้โดยได้รับการจัดสรรจากเงินกองทุนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือจากแหล่งอื่นของรัฐโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑๐/๑ หมวด ๑)

๒. กำหนดให้คณะกรรมการธนาคารออมสินพิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณของธนาคารออมสิน (มาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๑๔ (๔/๑))

๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการธนาคารออมสินประกาศงบแสดงฐานะการเงิน และรายงานประจำปี ตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ (๕))

๔. แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องรายได้ที่ได้มาในปีหนึ่ง ให้ธนาคารออมสินจ่ายเป็นรายจ่ายในการดำเนินงาน เช่น จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการธนาคารออมสินภายในวงเงินงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการธนาคารออมสิน (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (ข))

๕. แก้ไขเพิ่มเติมให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีธนาคารออมสินภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของแต่ละปี ให้คณะกรรมการประกาศงบแสดงฐานะการเงินตามที่เป็นอยู่ ณ วันสิ้นปี ซึ่งผู้สอบบัญชีได้รับรองแล้ว รายงานประจำปีว่าด้วยธุรกิจซึ่งธนาคารออมสินได้จัดทำในระหว่างปี จำนวนผู้ฝาก จำนวนเงินฝาก จำนวนเงินดอกเบี้ยที่จ่ายผลประโยชน์ที่ได้มาจากเงินทุนและอื่น ๆ (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕)

แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการประกาศฐานะการเงินโดยย่อของธนาคารออมสินประจำปีไตรมาส (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

จุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๒) สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

(๓) นิติบุคคลที่ให้บริการสินเชื่อแก่การธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สินเชื่อ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” และคำว่า “เงินกองทุน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

““สินเชื่อ” ให้หมายความรวมถึงธุรกรรมแฟ็กเตอร์িং ธุรกรรมการให้เช่าซื้อ ธุรกรรมการให้เช่าแบบลีสซิง และธุรกรรมอื่นที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ให้การค้าประกันสินเชื่อแก่การระดมทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม โอนสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการค้าประกันสินเชื่อการระดมทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้แก่บุคคลอื่น หรือดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องดังกล่าว ทั้งนี้ การโอนสิทธิเรียกร้องให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“(๓/๑) ลงทุนหรือถือหุ้นในกิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการตามวัตถุประสงค์ของบริษัท โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๑๖/๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของบริษัท ที่ประชุมผู้ถือหุ้นอาจกำหนดให้คณะกรรมการมีกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่กำหนดในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ก็ได้ โดยจำนวนกรรมการทั้งหมดเมื่อรวมกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๒๓ แล้ว ต้องไม่เกินสิบเอ็ดคน

จำนวนกรรมการทั้งหมดตามวรรคหนึ่งไม่นับรวมกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๒๐”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้กรรมการซึ่งที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่ โดยให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการกรรมการในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้

หากยังมิได้มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินกิจการของบริษัทต่อไปเพียงเท่าที่จำเป็น จนกว่าที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะได้เลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับเลือกตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

การเลือกตั้งกรรมการให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของบริษัท

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙

(๔) ที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทมีมติให้ออก

กรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ เข้าเป็นกรรมการแทน และกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเป็นผู้ตั้ง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึงหกสิบวัน จะไม่ตั้งกรรมการแทนก็ได้

กรรมการที่ได้รับการตั้งเข้าเป็นกรรมการแทน ให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่อดูแลอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับของบริษัท”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่อดูแลอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการอื่น ๆ อันเนื่องมาจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของบริษัท”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕ การสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษามาตรา ๒๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่อดูแลอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

“หมวด ๕

การสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

มาตรา ๒๖/๑ ในกรณีที่สถาบันการเงินฟ้องคดีต่อศาลเกี่ยวกับสินเชื่อก่อการทุจริตอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่บริษัทค้ำประกัน หากศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดบังคับตามสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินและบริษัทได้ชำระหนี้ให้แก่สถาบันการเงินตามภาระการค้ำประกันสินเชื่อกายหลังจากที่มีคำพิพากษาแล้ว ให้บริษัทเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นตามส่วนที่บริษัทได้ชำระหนี้ไป”

มาตรา ๑๒ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

(๑) ให้บริษัทประกันสินเชื่อดูแลอุตสาหกรรมขนาดย่อมจัดให้มีการประชุมผู้ถือหุ้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อเลือกตั้งกรรมการบริษัทประกันสินเชื่อดูแลอุตสาหกรรมขนาดย่อม

ตามพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

(๒) ให้กรรมการบริษัทประกันสินเชื่อบุคคลขนาดย่อมที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่ง แต่ให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการบริษัทประกันสินเชื่อบุคคลขนาดย่อมต่อไปเพียงเท่าที่จำเป็นจนกว่าที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะได้มีการเลือกตั้งกรรมการบริษัทประกันสินเชื่อบุคคลขนาดย่อมตาม (๑) ทั้งนี้ มิให้นำวาระการดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการบริษัทประกันสินเชื่อบุคคลขนาดย่อมที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับรวมเข้าด้วย

(๓) เมื่อสิ้นรอบปีบัญชีที่หนึ่งและที่สอง ให้กรรมการบริษัทประกันสินเชื่อบุคคลขนาดย่อมออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามเป็นอัตรา โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๒ และมาตรา ๑๑๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแก่การออกจากตำแหน่งของกรรมการโดยอนุโลม และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งนั้นเป็นการออกตามวาระตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดบังคับตามสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินในสินเชื่อบุคคลขนาดย่อมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และต่อมาภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว บริษัทประกันสินเชื่อบุคคลขนาดย่อมได้ชำระหนี้ตามภาระการค้ำประกันแก่สถาบันการเงิน ให้บริษัทประกันสินเชื่อบุคคลขนาดย่อมเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้ ทั้งนี้ ตามส่วนที่ได้มีการชำระหนี้ไป

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจกระทำการของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ครอบคลุมถึงการค้ำประกันธุรกรรมที่ลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อและแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการในคณะกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม รวมทั้งเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมและอำนาจในการสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่การระดมอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจและการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ บสย. ซึ่งเป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้กว้างขวางยิ่งขึ้นและสามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดกลาง และขนาดย่อมที่มีการใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนสามารถบริหารองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

โดยประโยชน์จากการตราพระราชบัญญัตินี้ทำให้พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ มีความชัดเจน สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน และจะทำให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่การอุดหนุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพิ่มขึ้น อันส่งผลดีต่อการดำเนินกิจการของการอุดหนุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม และเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้ สาระสำคัญของกฎหมายว่าด้วยบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ทั้ง ๒ ฉบับ มีดังนี้

๑. พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๔๐ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๔ หน้า ๕๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อช่วยให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อม และส่งผลให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินจำนวนมากขึ้น ซึ่งเป็นการเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศยิ่งขึ้น อันจะมีผลส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ขยายตัวไปสู่ชนบทเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงานและการชะลอการอพยพของประชาชนเข้ากรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๔ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามคำว่า “บริษัท” “คณะกรรมการ” “การอุดหนุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม” “หลักทรัพย์” “สถาบันการเงิน” “เงินกองทุน” “ผู้ถือหุ้น” “ประกันซื้อ” และ “รัฐมนตรี” (มาตรา ๓)

หมวด ๑ การจัดตั้ง

๒. กำหนดให้จัดตั้งบริษัทขึ้น เรียกว่า “บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม” และให้บริษัทเป็นนิติบุคคล และกำหนดให้บริษัทตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสาขาขึ้น ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาคงต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน (มาตรา ๕)

๓. กำหนดให้ความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้นแต่ละคน ให้จำกัดเพียงเท่าจำนวนเงินที่ยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ (มาตรา ๖)

๔. กำหนดให้ทุนเรือนหุ้นของบริษัทเป็นจำนวนหุ้นสามัญสี่ล้านหุ้นมีมูลค่าหุ้นละหนึ่งร้อยบาท รวมเป็นทุนสี่ร้อยล้านบาท และทุนของบริษัทอาจเพิ่มได้ด้วยการออกหุ้นสามัญใหม่ โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่การลดทุนจะกระทำมิได้ ซึ่งในระยะเริ่มแรกให้กระทรวงการคลังถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้า แต่เมื่อพ้นสามปีให้หุ้นที่รัฐวิสาหกิจรวมเข้าเป็นจำนวนหุ้นที่กระทรวงการคลังจะต้องถือไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าดังกล่าวนี้ด้วย (มาตรา ๗)

๕. กำหนดให้บริษัทเสนอต่อประชาชนและหรือบุคคลใด ๆ ตามที่บริษัทจะกำหนด ให้เข้าซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ ตามเวลา วิธีการ และจำนวนที่บริษัทกำหนด และให้บริษัทจัดออกหุ้นเหล่านั้นได้ (มาตรา ๘)

๖. กำหนดให้เมื่อมีผู้เข้าซื้อหุ้นเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่าสองล้านหุ้นและได้ชำระเงินเต็มมูลค่าให้คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งนัดประชุมผู้ถือหุ้นโดยไม่ชักช้าเพื่อปรึกษากิจการที่กำหนด และกิจการอื่นตามที่จำเป็น (มาตรา ๙)

๗. กำหนดให้ภายหลังที่บริษัทได้มีผู้ถือหุ้น และได้มีการประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการแล้ว ให้นำบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่บริษัทโดยอนุโลม (มาตรา ๑๐)

หมวด ๒ วัตถุประสงค์

๘. กำหนดวัตถุประสงค์ของบริษัทคือช่วยเหลือการระดมทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินจำนวนมากขึ้น ช่วยเหลือให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่การระดมทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมมากยิ่งขึ้น เร่งการกระจายสินเชื่อไปยังการระดมทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมทั่วประเทศได้เร็วขึ้น และช่วยให้การพัฒนาการระดมทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (มาตรา ๑๑)

๙. กำหนดให้เมื่อได้มีการประชุมผู้ถือหุ้นแล้ว ให้บริษัทมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๑ (มาตรา ๑๒)

๑๐. กำหนดให้บริษัทต้องไม่ลงทุนในกิจการใดที่กรรมการของบริษัทเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการ หรือเป็นผู้ถือหุ้น หรือมีส่วนได้เสียอย่างหนึ่งอย่างใดอยู่ด้วยไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม (มาตรา ๑๓)

๑๑. กำหนดห้ามมิให้บริษัทซื้อหรือมีไว้เป็นประจำซึ่งอสังหาริมทรัพย์ (มาตรา ๑๔)

หมวด ๓ การจัดการ

๑๒. กำหนดให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งจำนวนสี่คน มีหน้าที่กำหนดข้อบังคับของบริษัทว่าด้วยกิจการต่าง ๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และออกหนังสือชี้ชวนเพื่อเสนอขายหุ้น และกระทำหน้าที่และกิจการอื่นซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้เริ่มจัดตั้งบริษัท (มาตรา ๑๕)

๑๓. กำหนดให้ในการประชุมผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๙ ให้เลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการตามมาตรา ๑๕ อีกสองคน รวมเป็นหกคน และเมื่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นเห็นสมควรจะเลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินสองคนก็ได้ (มาตรา ๑๖)

๑๔. กำหนดให้เมื่อสิ้นรอบปีบัญชีของบริษัทแต่ละปี ให้กรรมการตามมาตรา ๑๕ และกรรมการตามมาตรา ๑๖ ออกจากตำแหน่งฝ่ายละหนึ่งคนโดยวิธีจับสลาก และให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการเพื่อเข้าดำรงตำแหน่งแทน (มาตรา ๑๗)

๑๕. กำหนดให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย ลาออก เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ และที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทให้ออก (มาตรา ๑๘)

๑๖. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ (มาตรา ๑๙)

๑๗. กำหนดให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรคนหนึ่งเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจถอดถอนและแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนได้ トラバドที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมีค้างอยู่ หรือการค้ำประกันที่รัฐบาลให้ไว้ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ (มาตรา ๒๐)

๑๘. กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุมโดยทั่วไปซึ่งการดำเนินงานการบริหารกิจการ และธุรกิจของบริษัท และให้มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ที่บริษัทจะพึงกระทำได้ (มาตรา ๒๑)

๑๙. กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ซึ่งอยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการไม่น้อยกว่าสามคนและไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ และให้มีอำนาจและหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย อำนาจและหน้าที่ที่จะมอบหมายให้มันต้องไม่เป็นการเสื่อมเสียต่ออำนาจและหน้าที่ของผู้จัดการทั่วไป (มาตรา ๒๒)

๒๐. กำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามเป็นผู้จัดการทั่วไปของบริษัท (มาตรา ๒๓)

๒๑. กำหนดให้ตราบโดที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมีค้างอยู่ หรือการค้ำประกันที่รัฐบาลให้ไว้ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ การแต่งตั้งผู้จัดการทั่วไปของบริษัทจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี (มาตรา ๒๔)

๒๒. กำหนดให้ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นผู้แทนของบริษัท แต่ผู้จัดการทั่วไปจะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนตนเฉพาะในกิจการใดก็ได้ (มาตรา ๒๕)

หมวด ๔ การค้ำประกันเงินกู้

๒๓. กำหนดให้ในกรณีที่บริษัทขอให้รัฐบาลค้ำประกันเงินกู้ที่บริษัทกู้ยืมเงินจากแหล่งให้กู้ยืมในต่างประเทศหรือภายในประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจค้ำประกันเงินกู้นั้นได้แต่จำนวนเงินกู้ที่จะค้ำประกันเมื่อรวมกับต้นเงินกู้ที่การค้ำประกันของรัฐบาลยังค้างอยู่ต้องไม่เกินสิบสองเท่าของเงินกองทุนของบริษัทเมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการค้ำประกันตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎหมายใด (มาตรา ๒๖)

บทเฉพาะกาล

๒๔. กำหนดให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้ดำเนินงานกองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับกองทุนดังกล่าวไปเป็นของบริษัท ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๒๗)

๒. พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๘๙ ก วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจกระทำการของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ครอบคลุมถึงการค้ำประกันธุรกรรมที่ลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อและแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการในคณะกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม รวมทั้งเพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมและอำนาจในการสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่การระดมอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” หมายความว่า สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น หรือนิติบุคคลที่ให้บริการสินเชื่อแก่การระดมอุตสาหกรรมขนาดย่อมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

๒. กำหนดเพิ่มบทนิยามคำว่า “สินเชื่อ” ให้มีความรวมถึงธุรกรรมแฟกเตอร์িং ธุรกรรมการให้เข้าซื้อ ธุรกรรมการให้เข้าแบบสลิซซิง และธุรกรรมอื่นที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๔ เพิ่มบทนิยามในมาตรา ๓)

๓. กำหนดอำนาจหน้าที่ให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมมีอำนาจ ให้การค้ำประกันสินเชื่อแก่การระดมอุตสาหกรรมขนาดย่อม โอนสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการค้ำประกันสินเชื่อการระดมอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้แก่บุคคลอื่น หรือดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องดังกล่าว (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ (๑))

๔. กำหนดอำนาจหน้าที่ให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมมีอำนาจลงทุน หรือถือหุ้น ในกิจการที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการตามวัตถุประสงค์ของบริษัท โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (มาตรา ๖ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒ (๑๑/๑))

๕. กำหนดให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นอาจกำหนดให้คณะกรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมมีกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่กำหนดในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ก็ได้ โดยมีจำนวนกรรมการทั้งหมดไม่เกิน ๑๑ คน (มาตรา ๗ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๖/๑)

๖. กำหนดให้กรรมการซึ่งที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๓ ปี โดยจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ รวมทั้งกำหนดวิธีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่ เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

๗. กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

๘. กำหนดให้กรรมการต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับของบริษัท (มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (๑))

๙. กำหนดให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการอื่น ๆ อันเนื่องมาจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของบริษัท (มาตรา ๑๐ เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๑ (๓))

๑๐. กำหนดให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ ตามคำพิพากษาตามส่วนที่ได้ชำระหนี้ไป ในกรณีที่บริษัทได้ชำระหนี้ให้แก่สถาบันการเงินตามภาระการค้ำประกันสินเชื่อภายหลังจากที่ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดบังคับตามสิทธิเรียกร้อง (มาตรา ๑๑ เพิ่มความเป็นหมวด ๕ การสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา มาตรา ๒๖/๑)

๑๑. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้กรรมการบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่ง แต่ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเพียงเท่าที่จำเป็นจนกว่าที่ประชุมผู้ถือหุ้นจะมีการเลือกตั้งกรรมการใหม่ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดให้กรรมการที่เลือกขึ้นใหม่ดังกล่าวต้องออกจากตำแหน่ง เป็นจำนวน ๑ ใน ๓ เมื่อสิ้นรอบปีบัญชีที่ ๑ และที่ ๒ (มาตรา ๑๒)

๑๒. กำหนดบทบัญญัติรองรับให้ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดบังคับตามสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และต่อมาภายหลังบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมได้ชำระหนี้ตามภาระการค้ำประกันแก่สถาบันการเงิน ให้บริษัทเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาตามส่วนที่ได้ชำระหนี้ได้ (มาตรา ๑๓)

ธิดารัตน์ อุณจันทร์ / จัดทำ

บรรณานุกรม

สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา : ข้อมูลการประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ สารบบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นจาก : <http://web.senate.go.th/w3c/senate/pictures/sec/13/sp5/act.pdf> [๒ สิงหาคม ๒๕๖๑]

สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสมานิติบัญญัติแห่งชาติ [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นจาก : <http://www.senate.go.th/w3c/senate/> [๒ สิงหาคม ๒๕๖๑]

ราชกิจจานุเบกษา (๒๕๖๐) : ค้นหาราชกิจจานุเบกษา ประเภท ก เล่ม ๑๓๔ ชนิดพระราชบัญญัติ [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นจาก : <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/RKJ/special/search.jsp> [๒ สิงหาคม ๒๕๖๑]

ภาคผนวก

ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมาย
และวันประกาศราชกิจจานุเบกษา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๐

ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายและวันประกาศราชกิจจานุเบกษา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๐

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๑.	พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของ คนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐	อนุมัติพระราชกำหนดในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องการอนุมัติ พระราชกำหนดฯ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอน ๗๔ ก วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ หน้า ๑ (ตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐)	๑๓๔	๖๕ ก	๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๑
๒.	พระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	อนุมัติพระราชกำหนดในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่องการอนุมัติ พระราชกำหนดฯ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอน ๗๖ ก วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ หน้า ๒ (ตามความในมาตรา ๑๗๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐)	๑๓๔	๖๗ ก	๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๑
๓.	พระราชบัญญัติกองทุนเงิน ให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๕๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการและ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	๑๓๔	๑๒ ก	๒๗ มกราคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๑
๔.	พระราชบัญญัติการกีฬา แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการและ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๕๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๐๖ ก	๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๕.	พระราชบัญญัติการแข่งขัน ทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ และครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียด เรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควร ประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๗๐ ก	๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๒๒	เล่ม ๑
๖.	พระราชบัญญัติการจัดซื้อ จัดจ้างและการบริหารพัสดุ ภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการและ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๓ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๘๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙	๑๓๔	๒๔ ก	๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	๑๓	เล่ม ๑
๗.	พระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๓๓ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไป ยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๗๙ ก	๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๑
๘.	พระราชบัญญัติการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	๑๓๔	๑๐ ก	๒๔ มกราคม ๒๕๖๐	๓๖	เล่ม ๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
		พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙					
๙.	พระราชบัญญัติการถวายความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการจากนั้นพิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา โดยกรรมาธิการเต็มสภาและมีมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๒๖ ก	๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๑
๑๐.	พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๔๗/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๗ คน เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๖๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๓๑ ก	๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓๑	เล่ม ๑
๑๑.	พระราชบัญญัติการปฏิบัติตามความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งประเทศไทย สหราชอาณาจักรเพื่อความร่วมมือในการปรับปรุงการปฏิบัติตามการพาณิชย์ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๖ คน เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๕๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๑๐ ก	๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐	๑๗	เล่ม ๑
๑๒.	พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๓ คน เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา	๑๓๔	๑๐ ก	๒๔ มกราคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
		วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๙/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙					
๑๓.	พระราชบัญญัติการเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศสำหรับ อุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๘๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๙ ก	๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๑
๑๔.	พระราชบัญญัติการรับขน ทางอากาศระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๕๖ ก	๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐	๑๖	เล่ม ๑
๑๕.	พระราชบัญญัติการเรียกเงิน สมทบเข้ากองทุนระหว่าง ประเทศเพื่อชดใช้ความ เสียหายจากมลพิษน้ำมัน อันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๗๐ ก	๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๑๒	เล่ม ๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๑๖.	พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๗ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๖๕ ก	๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐	๔๘	เล่ม ๑
๑๗.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่เกี่ยวกับความรับผิด ในทางอาญาของผู้แทน นิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๖๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๑ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๘๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๘ ก	๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๑
๑๘.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๖๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๑ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๖๙ ก	๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๑
๑๙.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๗๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน	๑๓๔	๓๒ ก	๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐	๕๑	เล่ม ๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
		โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐					
๒๐.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๗๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๘๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙	๑๓๔	๑๒ ก	๒๗ มกราคม ๒๕๖๐	๒๓	เล่ม ๒
๒๑.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๗๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	๑๓๔	๓๗ ก	๑ เมษายน ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๒
๒๒.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่ยุ่อาศัย พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการและมอบหมายให้คณะกรรมการการวิสามัญการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๓๙/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๘๘ ก	๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๒
๒๓.	พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา	๑๓๔	๕๓ ก	๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐	๘๐	เล่ม ๒

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
		วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐					
๒๔.	พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๘๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการจากนั้นพิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา โดยการมาธิการเต็มสภาและมีมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้ เป็นกฎหมายและส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙	๑๓๔	๒ ก	๖ มกราคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๒
๒๕.	พระราชบัญญัติควบคุม การส่งเสริมการตลาดอาหาร สำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๗๒ ก	๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๒
๒๖.	พระราชบัญญัติควบคุม ผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๓๙ ก	๕ เมษายน ๒๕๖๐	๒๗	เล่ม ๒
๒๗.	พระราชบัญญัติความรับผิด ทางแพ่งต่อความเสียหายจาก มลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา	๑๓๔	๗๐ ก	๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๒

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
	พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐					
๒๘.	พระราชบัญญัติคุ้มครอง แรงงาน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	๑๓๔	๑๐ ก	๒๔ มกราคม ๒๕๖๐	๕๒	เล่ม ๒
๒๙.	พระราชบัญญัติคุ้มครอง แรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๔๐/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๘๘ ก	๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐	๗	เล่ม ๒
๓๐.	พระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๕๐ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๕๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๐๑ ก	๒ ตุลาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๒

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๓๑.	พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการจากนั้นพิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา โดยกรรมาธิการเต็มสภาและมีมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๒๔ ก	๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๒
๓๒.	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๗๗/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๔ คน เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๓๙/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๙๘ ก	๒๖ กันยายน ๒๕๖๐	๕	เล่ม ๒
๓๓.	พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐	-	๑๓๔	๗๕ ก	๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๒
๓๔.	พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการจากนั้นพิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา โดยกรรมาธิการเต็มสภาและมีมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	๑๓๔	๓๒ ก	๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐	๔๘	เล่ม ๒
๓๕.	พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง	๑๓๔	๑๐ ก	๒๔ มกราคม ๒๕๖๐	๔๔	เล่ม ๒

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
		นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙					
๓๖.	พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และมอบให้คณะกรรมการการวิสามัญการเศรษฐกิจ การเงินและการคลังพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๘๘ ก	๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐	๔	เล่ม ๒
๓๗.	พระราชบัญญัติบริษัท ประกันสินเชื่ออุตสาหกรรม ขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๘๙ ก	๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๒
๓๘.	พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่ถึง ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงถือว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบ โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๙๓ ก	๑๓ กันยายน ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓
๓๙.	พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๔ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา	๑๓๔	๑๒๓ ก	๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
	แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๕๗/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่ถึง ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงถือว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบ โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐					
๔๐.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๙ คน เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๔๖/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๓๑ ก	๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓
๔๑.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๓๑ คน เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๔๗/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่ถึง ๒ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงถือว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบ โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๐๕ ก	๗ ตุลาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓
๔๒.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๙ คน เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง	๑๓๔	๙๙ ก	๒๘ กันยายน ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
		นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐					
๔๓.	พระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการค้ามนุษย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๕๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๘/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙	๑๓๔	๑๒ ก	๒๗ มกราคม ๒๕๖๐	๑๙	เล่ม ๓
๔๔.	พระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๖๕ ก	๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐	๓๒	เล่ม ๓
๔๕.	พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๙ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๖๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๓๑ ก	๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓๖	เล่ม ๓
๔๖.	พระราชบัญญัติแผน และขั้นตอนการดำเนินการ ปฏิรูปประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๖ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๗๙ ก	๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐	๑๓	เล่ม ๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
		พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐					
๔๗.	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๖๕ ก	๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐	๔๒	เล่ม ๓
๔๘.	พระราชบัญญัติภาษี สรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๕๘/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๓ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๘๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๓๒ ก	๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓
๔๙.	พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย แม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๓๙ ก	๕ เมษายน ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓
๕๐.	พระราชบัญญัติมาตรการ กำกับและติดตามจับกุม ผู้หลบหนีการปล่อยชั่วคราว	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา	๑๓๔	๙๘ ก	๒๖ กันยายน ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
	โดยศาล พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐					
๕๑.	พระราชบัญญัติยกเลิก กฎหมายบางฉบับที่หมดความ จำเป็นหรือซ้ำซ้อนกับ กฎหมายอื่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการจากนั้นพิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา โดยการรวมการเติมสภาและมีมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้ เป็นกฎหมายและส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๖๑ ก	๘ มิถุนายน ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓
๕๒.	พระราชบัญญัติยาเสพติด ให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๖๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙	๑๓๔	๕ ก	๑๕ มกราคม ๒๕๖๐	๘	เล่ม ๓
๕๓.	พระราชบัญญัติระบบ การชำระเงิน พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๔๘/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๑๐ ก	๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓
๕๔.	พระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๖)	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๙ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา	๑๓๔	๘๓ ก	๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
	พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐					
๕๕.	พระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา เพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๙๓ ก	๑๓ กันยายน ๒๕๖๐	๓๒	เล่ม ๓
๕๖.	พระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการในพระองค์ พ.ศ. ๒๕๖๐	-	๑๓๔	๔๘ ก	๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓
๕๗.	พระราชบัญญัติรักษาความ สะอาดและความเป็นระเบียบ เรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๕๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติรับ หลักการและตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	๑๓๔	๕ ก	๑๕ มกราคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓
๕๘.	พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๗ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๗/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง	๑๓๔	๒๑ ก	๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
		นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๙					
๕๙.	พระราชบัญญัติ ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๖๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๓๑ ก	๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐	๒๔	เล่ม ๔
๖๐.	พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๘/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙	๑๓๔	๒๖ ก	๒ มีนาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๔
๖๑.	พระราชบัญญัติว่าด้วย การกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๘๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙	๑๓๔	๑๐ ก	๒๔ มกราคม ๒๕๖๐	๒๔	เล่ม ๔
๖๒.	พระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้าง ทางพิเศษสายบางพลี – สุขสวัสดิ์ ในท้องที่อำเภอบางพลี	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และส่งให้คณะกรรมการการคมนาคมเพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน	๑๓๔	๓๔ ก	๒๕ มีนาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๔

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
	อำเภอเมืองสมุทรปราการ และอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๖๐	โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐					
๖๓.	พระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง ทางพิเศษศรีรัช – วงแหวน รอบนอกกรุงเทพมหานคร ในท้องที่อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และเขตทวีวัฒนา เขตตลิ่งชัน เขตบางพลัด เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการจากนั้นพิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา โดยกรรมาธิการ เต็มสภาและมีมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๖๑ ก	๘ มิถุนายน ๒๕๖๐	๓	เล่ม ๔
๖๔.	พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๗ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๕๓ ก	๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐	๒๖	เล่ม ๔
๖๕.	พระราชบัญญัติส่งเสริม การพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๘๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง	๑๓๔	๖๓ ก	๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๔

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
		นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐					
๖๖.	พระราชบัญญัติส่งเสริม การลงทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	๑๓๔	๑๐ ก	๒๔ มกราคม ๒๕๖๐	๔๗	เล่ม ๔
๖๗.	พระราชบัญญัติส่งเสริม และพัฒนาระบบเกษตร พันธสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๗๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๒๒ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๕๖ ก	๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๔
๖๘.	พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๔๙/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๕๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๑๑๓ ก	๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๔
๖๙.	พระราชบัญญัติสถาบัน คุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๕๔/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และมอบให้คณะกรรมการวิสามัญการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง เพื่อพิจารณา รายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา	๑๓๔	๑๒๓ ก	๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๐	๒๕	เล่ม ๔

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
		วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๖๑/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐					
๗๐.	พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์ การแต่งตั้งและการดำรง ตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการ และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณารายละเอียดแล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๘๓ ก	๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๐	๔	เล่ม ๔
๗๑.	พระราชบัญญัติห้ามเรียก ดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๕๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๗๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙	๑๓๔	๕ ก	๑๕ มกราคม ๒๕๖๐	๑๒	เล่ม ๔
๗๒.	พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร คลื่นความถี่และกำกับการ ประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๔๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๗ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๖๕ ก	๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐	๕๙	เล่ม ๔

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				รวมเล่ม กฎหมาย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๗๓.	พระราชบัญญัติองค์การ สงเคราะห์ทหารผ่านศึก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด แล้วรายงานต่อสภา วาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ครั้งที่ ๘๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา และลงมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙	๑๓๔	๑๔ ก	๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๔
๗๔.	พระราชบัญญัติ โอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการจากนั้นพิจารณารายละเอียดเรียงลำดับตามมาตรา โดยกรรมาธิการ เต็มสภาและมีมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐	๑๓๔	๕๓ ก	๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๔
๗๕.	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๖๐	วาระที่ ๑ วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐ มีมติรับหลักการแห่งร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมจากนั้นพิจารณารายละเอียด โดยกรรมาธิการเต็มสภาและมีมติเห็นชอบในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้ เป็นกฎหมายและส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๐	๑๓๔	๖ ก	๑๕ มกราคม ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๔
๗๖.	รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย	-	๑๓๔	๔๐ ก	๖ เมษายน ๒๕๖๐	๑	เล่ม ๔